

അർജ്ജുന പാതിരിയുടെ പദുകൃതികൾ

പ്രസാധകൻ മഹാകവി

ഫാദർ S തേർക്ക (MOL)

അർജ്ജുന പാതിരിയുടെ

പദുകൃതികൾ

പ്രസാധകൻ

മഹാകവി

ഫാദർ ടി തോർമാം (MOL)

അർണോസ് പാതിരിയുടെ
പദ്യകൃതികൾ

പരിഷ്കരിച്ച
ഒന്നാം പതിപ്പ്

കോപ്പി 1000

പ്രസാധകൻ
മഹാകവി ഫാ. ടി തേർമം (MOL)

വില രൂപ 50.

അച്ചടി

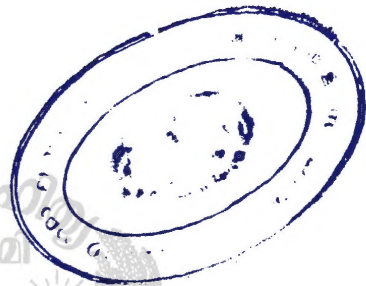
ഇമ്മാനുവേൽ പ്രസ്

കുന്നംകുളം

ബ്ലോക്സ്
വിവിഡ് പ്രെസ്സ്
തൃശ്ശൂർ

വിഷയവിവരം

- 1) രണ്ടുവാക്ക്
- 2) അവതാരിക
- 3) ജീവചരിത്രം
- 4) ആമുഖം
- 5) പുത്തൻപണ
- 6) മരണപർവ്വം
- 7) വിധിപർവ്വം
- 8) മോക്ഷപർവ്വം
- 9) നരകപർവ്വം
- 10) ഉഷാപർവ്വം
- 11) ജനോവപർവ്വം

ബഹു. അർജ്ജുനൻ പാതിരി

HERE RESTS
FATHER
JOHN
ERNESTES.

AN AUSTRIAN, A VALIANT
MISSIONARY, AN ACKNOWLEDGED
SCHOLAR & RELIGIOUS
POET IN
MALAYALAM
FIRST LIVED & WORKED
AT VELUR; THENCE
CAME OVER TO PAZHAYU
WHERE DIED ON 20th
MARCH 1732 A-D.

ERECTED IN MEMORY
OF THE 7th CENTENARY
CELEBRATION OF ST. ANTONI
DEATH.

13th JUNE 1931

A.T.P.
1931

תרשים סכימטי של חפצות שנמצאו באתר
 (החפצות הוצגו במוזיאון תל אביב)

החל מ-1942, כולל ג'רמיה (כ.ר. 1) ו-2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 222

രണ്ടുവാക്ക്

കൃസ്ത്യാനികളുടെ അഭിമാനപാത്രമാണല്ലോ അബ്രാഹാം പാതിരി. ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു സുവ്രുത്ത ചന്ദ്രനായി ശോഭിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം മൺമറഞ്ഞിട്ട് കാലചക്രം 250 പ്രാവശ്യം തിരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഒരു കാലത്തു ക്രൈസ്തവരുടെ നിത്യപാരായണ വിഷയമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്യകൃതികൾ, ആരും പുനഃപ്രകാശനം ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ടുവരാത്തതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കൃതികൾ വിസ്മൃതിയിലേക്ക് ആണ്ടുപോവുകയാണ്. ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യത്തിനു വരാൻ പോകുന്ന ഈ തീരാനന്ദത്തെ ഓർത്ത് മനംനൊന്ത് പല പഴയ കൃസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിലും പോയി അവരുടെ പഴയ പെട്ടികൾ തപ്പിത്തിരഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പഴകി തുരുമ്പിച്ച തുടങ്ങിയ പാതിരിയുടെ പദ്യകൃതികൾ ശേഖരിക്കുവാൻ സാധിച്ചത്.

നല്ല സാഹിത്യവാസനയുള്ള യുവതീ-യുവാക്കന്മാർ ഇന്ന് കൃസ്തുൻ സമുദായത്തിൽ വിരളമല്ല-പക്ഷെ, പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെ അഭാവംകൊണ്ട് അവരുടെ വാസന മുരടിച്ചുപോവുകയാണ്. സ്വത്തുള്ള ധാരാളം പള്ളികൾ നമുക്കുണ്ട്, ഖൈക്കെട്ടിനും മറ്റു അനാവശ്യമായ ആഡംബരങ്ങൾക്കും വാരികോരിപണം ചിലവിടുവാൻ അവർക്ക് തെല്ലം മടിച്ചില്ല. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തിനു എന്തെങ്കിലും സംഭാവന ചോദിച്ചാൽ നിരാശതയായിപ്പോകും. അതേ വം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പുനഃ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സാമ്പത്തികമായി എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള തൃശ്ശൂരിലെ ധർമ്മാഭയം കമ്പനി, ദേവമാതാ സി. എം. ഐ. പ്രൊവിൻഷ്യാൽ ഫെരേസ്, പാട്ടുരാജ്, ഫാദർ എവുസേബിയസ്, സെന്റർ ഇൻ ഡ്യൻ ബാങ്ക്, കൊച്ചിൻ കറീസ്, ഭാരത ക്ഷേമം എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളോട് ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

എന്നാൽ എന്റെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകൾക്കും അതീതമായി എന്നെ സഹായിച്ച ധർമ്മാഭയം കമ്പനിയുടെ ബഹു: ചെ

യർമാനോടും, ഡയറക്ടർ ബോർഡ് അംഗങ്ങളോടും എനിക്കുള്ള പ്രത്യേക നന്ദി ഈ അവസരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ എനിക്കു് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടു്.

സംസ്കൃത പദ ബാഹുവ്യമുള്ള പാതിരിയുടെ കൃതികൾക്കു് വിപുലമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതണമെന്നാണു് ഞാനാദ്യം കരുതിയിരുന്നതു് എന്നാൽ പുസ്തകങ്ങൾക്കു് അസാധാരണമായ വലിപ്പം വരുമെന്നും സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു് അതുകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കയില്ലെന്നും നേരെമറിപ്പു് ഓരോ ഈരടികളുടേയും അർത്ഥം തന്നി മലയാളത്തിൽ ചേർത്താൽ മതിയെന്നും പലരും ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണു് അപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അതുകൊണ്ടു് ഗദ്യരൂപത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥത്തോടുകൂടി പദ്യം വായിച്ചാൽ പാതിരിയുടെ ആശയം ആർക്കും നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

പ്രൗഢഗംഭീരമായ ഒരു അവതാരികകൊണ്ടു് ഈ കൃതിയെ അലങ്കരിച്ച ഡോ: ചുമ്മാർ, മുണ്ടൽ അവർകളോടും, സാഹിത്യ ശിരോമണി നെല്ലുവായി കെ. നീലകണ്ഠൻ നമ്പിശൻ അവർകളോടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരോടും ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

(ഒപ്പ്)

പഴുവിൽ)
26.12.1982)

പാ: എസ്. തേർമം (M.O.L.)

അവതാരിക

അബ്ബോസ് പാതിരിയുടെ മഹാകവി തേർമറവു

ഡോക്ടർ ചമ്മാർ ചുണ്ടൽ M. A. Phd

1 മഹാകവി ഫാദർ തേർമാ (എം. ഒ. എൽ.) പ്രസാധനം ചെയ്യുന്ന “അബ്ബോസ് പാതിരിയുടെ പദ്യ കൃതികൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിന് എന്റെ ഒരു അവതാരിക ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കവി, ഗദ്യകാരൻ, നാടകകൃത്ത് സർവ്വോപരി സുപ്രസിദ്ധവാഗ്മി എന്ന നിലകളിൽ പ്രശോഭിക്കുന്ന ഫാദർ തേർമാന്തിനെ കേരളീയർക്കു പരിജയപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ഞാനീ അവതാരികകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

തൃശ്ശിവപേരൂരിന്റെ സാമ്പ്രദായിക പ്രാധാന്യം രണ്ടര നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു കണ്ടറിഞ്ഞ വിദേശീയ പണ്ഡിതനായിരുന്ന അബ്ബോസ് പാതിരി. അദ്ദേഹം ലത്തീൻഭാഷയിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ സർവ്വകലാശാല എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. പാതിരി സംസ്കൃതവും വേദശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ചതു് തൃശ്ശൂരിലും പരിസരങ്ങളിലും വച്ചുതന്നെയായിരുന്നു. വേലൂർ പള്ളിമറ്റത്തു് പാതിരി താമസിച്ചിരുന്നതായ കെട്ടിടവും, പഴവിൽ പള്ളിയിലെ സ്ഥാരകശിലയും, സത്യകൃഷ്ണാനികൾ മരണസമയത്തും, പെസമാ കാലത്തും പാടാറുള്ള ‘പുത്തൻപാമ്പായിലെ ഇഴരടികളുമാണ് അബ്ബോസ് പാതിരിയുടെ സ്മരണ നിലനിർത്തുന്നതെന്ന് പറയാം.

പാതിരി ആദ്യത്തെ നീലങ്ങക്കാരനായിരുന്നു: മലയാളം പോർട്ടുഗീസ് നീലങ്ങവാണദ്ദേഹം രചിച്ചതു്. പാതിരി സംസ്കൃതം പഠിച്ച യൂറോപ്യന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നുവെന്നു് മാക്സ് മുള്ളറുടെ വരികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു: “തന്റെ സമകാലീനന്മാരേക്കാൾ വ്യക്തപത്തി സമ്പാദിച്ച ഒരു സാക്ഷാൽ സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻ.”

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതന്മാർക്കു സംസ്കൃത പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്ത അബ്ബാസ് പാതിരിയ്ക്കു കറെ ശിഷ്യന്മാരെ പിന്നീടു ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ഒന്നരണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞാണെങ്കിലും ഫാദർ എസ്. തേർമറും, ഫാദർ ജോൺ കുറുപ്പിള്ളി, ഡോ. ജെ. കുട്ടയ്യൻ തുടങ്ങിയവർ. വൈദികപഠനപദ്ധതിയിലെ ഭാഷാപഠനത്തിൽ സംസ്കൃതം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അടുത്തകാലംവരെ. ഗ്രീക്കും ലാറ്റിനും പഠിക്കുന്നവർക്കു സംസ്കൃതം ബാലികോത്ഥനമായിരുന്നില്ലതാനും.

ഇറ്റലിയിലേക്കു തട്ടകത്തു-വേലുരം പാവറട്ടിയിലും, പഴുവിലും മറ്റു പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുമായി സർഗവ്യാപാരം നടത്തിയ രണ്ടു പാതിരിമാരും ജീവിതത്തിന്റെ വിഭിന്നസന്ധികളിൽ മുഖാമുഖം നടത്തുന്നുണ്ട്. അബ്ബാസും തേർമറും കാവ്യപഥത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച അപൂർവ്വ സഫോദരന്മാരാണ്.

അനുഗ്രഹിത വാഗ്മി-

വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ, പള്ളത്തു രാമൻ തുടങ്ങിയ മഹാകവികളും, ഒ. എം. ചെറിയാൻ മുണ്ടശേരി തുടങ്ങിയ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്ന കോട്ടയം സാഹിത്യപരിഷത്തിൽ വെച്ചു, പദ്യസാഹിത്യത്തിലെ ആധുനിക പ്രവണതകൾ എന്നവിഷയത്തെപ്പറ്റി മഹാകവി തേർമറും ചെയ്ത പ്രസംഗമാണ് അദ്ദേഹം ഒരു അനുഗ്രഹിത വാഗ്മിയാണെന്നു കേരളം മനസ്സിലാക്കിയതു്. കോഴിക്കോടു് തലശേരി, തൃശൂർ, ഇരിക്കാലക്കുട എന്നീ രൂപതകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം അലയടിക്കാത്ത ഒരൊറ്റ ഇടവകപോലും ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അനേകായിരങ്ങളെ മണിക്കൂറുകളോളം പിടിച്ചിരുത്തുവാൻ ഗംഗാപ്രവാഹംപോലെ ഒഴുകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്യോരണിപ്പു കഴിവുണ്ട്, “ഫാദർ തേർമറിനെ കത്തിക്കൊല്ലുവാൻ കാരിയുമായി പൊത്തടുക്കുന്നവൻ, തേർമറത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ കരാരി വലിച്ചെറിഞ്ഞു വന്നവഴിക്ക് പോകുമെന്നു പരേതനായ ആലപ്പാടു മെത്രാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്”.

ജീവചരിത്രകാരൻ

മാർക്കോപോളോ, അലക്സാണ്ടർ, ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻ തെയിൽ, ബാലഗംഗാധരതിലകൻ. ജൂലീസ് സീസർ നെപ്പോളിയൻ, മഹാഭേവ് ഗോവിന്ദറാണഡെ തുടങ്ങിയ സ്വദേശീയരും വിദേശീയരുമായ ആദർശരത്നങ്ങളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലായി 1954-55 കാലഘട്ടങ്ങളിൽ മഹാകവിതേർമം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ പാഠപുസ്തകങ്ങളായിട്ടംഗീകരിച്ച കൃതികളായിരുന്നു അവ. അമ്മറാണി എന്നൊരു ജീവചരിത്ര കൃതിയും, പരേതനായ ബിഷപ്പ് ജോജ് ആലപ്പാട്ടിന്റെ ജീവചരിത്ര (രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ) വും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അസീസ്സിലെ സന്യാസി, പാരീസിലെ ലിഡ്ലിപുഷ്തം ത്യാഗവീരൻ, ധർമ്മവീരൻ, ലോകമുരു തുടങ്ങിയ ജീവചരിത്രപരമായ ഗദ്യകൃതികൾ പ്രചാരം നേടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതരകൃതികളാണ്. മഹാകവി തേർമം വെന്തം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എഴുതിയ കൃതിയാണ് പാരീസിലെ ലിഡ്ലിപുഷ്തം. ചരിത്രം തിരുത്തിയെഴുതിയ മഹാമാരുടെ ജീവചരിത്രം വായിക്കുന്ന സ്വഭാവം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

നാടകകൃത്ത്

മാർക്കോ തേർമത്തിന്റെ കണ്ണീരിന്റെ പുത്രി, വേലക്കാരൻ എന്നീ സാമൂഹ്യനാടകങ്ങൾ കാൽത്തററാണ്ടിനുമുമ്പ് പള്ളിമുറ്റങ്ങളിലെ അരങ്ങുകൾ നാടകങ്ങളായിരുന്നു. രംഗബോധമുള്ള ഒരു നാടകകൃത്താണെന്ന് വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന കൃതികളാണവ പൂർട്ട് മാതാവ് (1954) എന്നൊരു നാടകവും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോഴീതാ പഴയ നാടകത്തിലേയും പുതിയ നിയമത്തിലേയും സംഭവപരമ്പരകളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് റേറോളം രംഗങ്ങളിലായി ചുരുങ്ങിയ ബൈബിൾ നാടകം രചിച്ചിരിക്കുന്നു. ബൈബിൾ പഠിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും അരച്ചുകുടിച്ച വൈദിക പണ്ഡിതന്റെ അരങ്ങിലെ മഹാകവ്യമായിരിക്കുമിതെന്നു പ

റയം. ബൈബിൾ നാടകത്തിന്റെ അവസാന മിനിക്കുപണികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നാടകീയ മുഹൂർത്തങ്ങളുള്ള ചരിത്രകഥകളെ ചാട്ടുളിപ്പോലെ തുളച്ചുകേറുന്ന കൊച്ചു കൊച്ചുവാചകങ്ങളിൽ അലതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ബൈബിൾ സംബന്ധമായ മറ്റു ഇംഗ്ലീഷ് നാടകങ്ങൾ അദ്ദേഹം വായിച്ചിട്ടില്ല, പ്രഖ്യാതങ്ങളായ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുപോലുമില്ല. യൂറോപ്പിലുള്ളവരുടെ കൃതികളോടൊപ്പം കടപ്പാടില്ലാതെ സ്വന്തമായി ബൈബിൾ ചരിത്രത്തിന്റെ സമ്പുഷ്ടനാടകവിഷ്ണു മഹാകവി തേർമറം പുത്തിയാക്കിയത്. മലയാളനാടകത്തിന്റെ ശതാബ്ദിയാഘോഷിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ ഒരു സംഭവമായിരിക്കും.

വിലാപകവ്യം

കേരളത്തിലെ ചരിത്രബോധമുള്ള പണ്ഡിതൻമാരായ ക്രൈസ്തവ മതാഭ്യർത്ഥനാരിൽ കേസരിയായിരുന്നു പരേതനായ വാഴപ്പിള്ളി മെത്രാൻ. തേർമറത്തിന്റെ സഗ്ഗവാസനകളെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥതയോടെ സഹായിച്ച വാഴപ്പിള്ളി ബിഷപ്പിന്റെ വേർപാട് വിലാപകാവ്യമായി അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകി അച്ചുകൂടത്തിലൂടെ പുറത്തുവന്നതാണ് അന്ത്യഘോരം. 1943-ലാണ് ആ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. പള്ളത്തു രാമന്റെ പ്രൗഢമായ രേഖതാരീകയും കെ. എസ്. ശമയുടെ ടിപ്പണിയും ആ കൃതിയെ അത്ഥസമ്പുഷ്ടമാക്കി.

“അന്ത്യഘോര” മെഴുതിക്കഴിഞ്ഞു മഹാകവി വള്ളത്തോളിനെ കാണിച്ചപ്പോൾ, “പാതിരി ഇതുപോലെ കവിതയെഴുതുമോ” എന്ന് മഹാകവി അതുളതപ്പെട്ട് മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പാഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ബഹുമുഖപ്രതിഭാധനനായിരുന്ന വാഴപ്പിള്ളി മെത്രാന്റെ ജീവിതകഥാഖചനം ചെയ്ത ഇരട്ടികൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ മഹാകവി തേർമറത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നനയാറുണ്ട്.

പീഡനങ്ങളാൽ മൂന്നാണികളിൽ മരക്കോശിൽ പിടഞ്ഞുപിടഞ്ഞു മരിയ്ക്കുന്ന ഓമനപുത്രനെ നോക്കി ഇടനെഞ്ഞു പൊട്ടി വിലപിക്കുന്ന അമ്മയുടെ അവിസ്സരണീയമായ വികാ

രതീവ്രമായ രംഗമാണ് "കരിശിൻചുവട്ടിലെ മേരി"യിൽ തേർമം ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. അക്ഷരങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധീകരണാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലാപഗീതങ്ങൾ വായനക്കാരനെ ഉണർത്തുന്നു.

മഹാകാവ്യം

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലക്കാലമായി ഫാദർ തേർമം മേരിവിജയം എന്ന മഹാകാവ്യത്തിന്റെ പണിപ്പുരയിലായിരുന്നു 21 സർഗ്ഗങ്ങളിലായി രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറോളം ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് പുതിയ നിയമത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള മേരിയുടേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ അപാദനങ്ങളേയും കുറിച്ച് ചിത്രീകരിച്ച കാണ്വാസിൽ ഒരു മഹാകാവ്യം എഴുതി പൂർത്തിയാക്കി. അതിന്റെ അച്ചടിയും ഏറെക്കുറെ തീർന്നുവെന്ന് പറയാം.

ശബ്ദാത്മങ്ങൾക്കു തുല്യഭംഗിയുള്ള അസൂയാവഹമായ രചനാ രാമണീയകഥകൾക്കൊണ്ടും ഉല്ലേഖകല്ലോലിതവും ഉൽപ്രേക്ഷകല്പനാ വിചിത്രവുമായി ഒന്നാം കിടയിൽ നില്ക്കുന്ന വൈചാരികവും വൈകാരികവുമായ സത്തയിൽ പ്രകാശമാനമായ കൃതിയെന്നാണ് പണ്ഡിത മഹാകവിയായ ടി. ആർ. നായർ അവതാരികയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ക്രിസ്തുമതസംബന്ധികളായ കാവ്യങ്ങളിൽ വാഗ്മയ വൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും മഹത്വംകൊണ്ടും കാരണവസ്ഥാനം ശ്രീയേശു വിജയത്തിന്നുണെങ്കിൽ മേരിവിജയം ഉമാകേരളത്തിന്റെ ഒരു കന്നിപ്പുസ്തോമരിയാകാൻ അർഹതയുണ്ട്. അര നൂറ്റാണ്ടു കാലമായി മഹാകവി തേർമാത്തിന് മനസ്സിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിക്കിടന്നിരുന്ന ഒരു ശയമായിരുന്നു കന്യകാമറിയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു മഹാകാവ്യം രചിക്കുക എന്നുള്ളത്. ആ ചിരകാല സ്വപ്നം നിറവേറിയതോടെ ക്രൈസ്തവ ജനതക്കും ഭാഷക്കും ഒരുമുഖ്യസംഭവം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ കൃതികൾ

മലയാളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിവരദീപ്തമുള്ളതും പ്രചാരം നേടിയതുമായ എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണ ഭാരത കൃതികൾ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത സ്ഥാനം വ്ദേശ മിഷനറിയായ

യിരുന്ന അബ്ബാസ് പാതിരിയുടെ 'പുത്തൻപാൻ' യ്ക്കാണ് പറയാം. ഭാഷയിലെ ആദ്യത്തെ വിലാപകാവ്യവുമതാണ് ഒല്ലാ. പാതിരിയുടെ മലയാള കൃതികൾ തേടിപ്പിടിച്ചു

സംശോധിത പാഠം തെയ്യാറാക്കി മഹാകവി തേർമം സ്വന്തമായി പ്രസാധനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ കടലുതാണ്ടി ഇന്ത്യയിലെത്തി, തൃശ്ശൂരിലെ ബ്രാഹ്മണരിൽ നിന്ന് സംസ്കൃതം പഠിച്ചു, വേലൂരിൽ താമസിച്ചു കാവ്യങ്ങൾ രചിച്ചു പഴവിൽ വന്ന് മരിച്ചുപോയ അബ്ബാസ് പാതിരി (1681-1732) ക്ക് ശാശ്വത സ്തോകം നിർമ്മിക്കുന്നത്, പാവറട്ടി സംസ്കൃത വിദ്യാപീഠത്തിൽ നിന്ന് സംസ്കൃതത്തിൽ ഉന്നത ബിരുദമെടുത്തു് അര നൂറ്റാണ്ടിലേറെ കാലം സാഹിത്യ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച സംസ്കൃത ചിത്തനായ മറെറാരു കത്തോലിക്കാ വൈദികനാണ്. വിദേശീയനായ ഒരു കവിക്ക് നൂട്ടുകിന്റാനിയായ ഒരു മഹാകവിയുടെ തിരുമുഖ്യാട്ടി-അതാണ് ഫാദർ തേർമം കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്ന അബ്ബാസ് പാതിരിയുടെ പദ്യകൃതികൾ.

അബ്ബോസ്സ് പാതിരിയെക്കുറിച്ച്—

യശശരീരനായ അബ്ബോസ്സ് പാതിരി മലയാള സാഹിത്യ നഭോ മണ്ഡലത്തിൽ വിദേശീയരുടെ ഗണത്തിൽ ഒരുജാലതാരമാണ്. വിദേശത്ത് നിന്ന് കേരളക്കരയിലെത്തി മലയാളവും സംസ്കൃതവും അഭ്യസിച്ചുകൊണ്ട് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ചദ്യശാഖയിൽ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളെഴുതി ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെ സമുജരിക്കുവാൻ അബ്ബോസ്സ് പാരിശ്രമിച്ചെന്നതോക്കുമ്പോൾ ആരാണ് അദ്ദേഹത്തെ വിദ്യാഭ്യാസിക്കുക. 1982 മാർച്ച് 20-ാം-ന് മലയാളഭാഷയും സംസ്കൃതത്തിനും അവിന്യരണീയമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ അബ്ബോസ്സ് പാതിരി അന്തരിച്ചിട്ട് ഇരുനൂറ്റി അമ്പത് കൊല്ലം തികയുകയാണ്. ഈ സ്മരണയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പൂരിക്കുകയെന്നുള്ളത് കേരളീയരുടേയും പ്രത്യേകിച്ച് കേരള ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും കർത്തവ്യമാണ്.

അബ്ബോസ്സ് പാതിരി എന്ന് മലയാളത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ പണ്ഡിതൻ ഹംഗറി ദേശക്കാരനായിരുന്നു. ഹംഗറി അന്ന് ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നതുകൊണ്ട് പാതിരി ജർമ്മൻകാരനാണെന്ന് കരുതുന്നവരും ഇന്നുണ്ട്. ഏർണസ്റ്റ് ഫാൻസിത്ഡൻ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേര്. 1681 ൽ ഓസ്റ്ററിയയിൽ ജനിച്ച അദ്ദേഹം 1699 ഒക്ടോബർ 31-ാം- വെബർ, മേയർ, ഫാൾർ ഫീല്ഡിംഗർ എന്നീ വൈദികരോടുകൂടി യാത്രയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അവരുടെ നോവീസ്റ്റ് മാസ്റ്റർ റൊൾ വില്യം ആയിരുന്നു. 20-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭ ട്രെയിൻ കേരളത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന അബ്ബോസ്സ് പാതിരി അമ്പലക്കാട് ആശ്രമത്തിലാണ് ആദ്യമായി വാസമുറപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഒരു ഈശോസഭാ സന്യാസി വൈദികനായി പുരോഹിതപദം സ്വീകരിച്ചത് അവിടെവെച്ച് തന്നെയായിരിക്കണം. പാതിരിയുടെ ആഗമനകാലത്ത് കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്ക സഭാനവീകരണ കാലം കോളം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തിന് മുമ്പ് പാപ്പായുടെ അംഗീകാരത്തോട് കൂടി റൊമേൻ പാത്രിയാർക്കീസുമാരായിരുന്നു കേരള സഭയുടെ ഭാണകർത്താക്കൾ. 1599 ൽ നടന്ന ഉഭയഭവതൂർ സൂനഹദോസ് മുതൽ കേരള സഭയിൽ സമുജമായ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. തന്മൂലം കേരള സഭയെ റൊമേൻ പാത്രിയാർക്കീസുമാരുടെ ഭരണത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കി പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആധിപത്യത്തിലാക്കി. 1600 ൽ ഫ്രാൻസിസ് റോസ് പോർച്ചുഗീസുകാരനായ ഒരു ഈശോ സഭാംഗം സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കൽദായ സുറിയാനി റീത്ത് മാറ്റി ലത്തീൻ റീത്ത് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതോട് കൂടി റീത്ത് സംവാദങ്ങൾ

തുടങ്ങി. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ പത്തീൻ റീത്തിനെയും ചോർച്ച ഗീസുമെത്രാന്മാരുടെ മൂന്നു മുമ്പേയും വിമർശിക്കുവാനും എതിർക്കുവാനും തുടങ്ങിയിരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ചോർച്ചഗീസുകാരായ ഈശോ സഭാക്കാർക്ക് അധീനമായി വർത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ച 'കുതൽ കുരിശു സത്യം' ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കലണ്ടറിയിൽ വർത്തിക്കുന്ന സഭാത്തരീക്ഷത്തിൽ കേരള പ്രവേശനത്തിന് വിദേശീയർക്കുണ്ടായിരുന്ന തടസ്സങ്ങൾ 1698-ാമാണ്ടോടുകൂടി നീങ്ങിയപ്പോൾ കമ്മലീത്ത വൈദികന്മാർ വീണ്ടും കേരളത്തിൽ വന്ന് സുറിയാനികളുടെ പുനരൊക്കു പ്രവർത്തനത്തിന് ആരംഭിച്ചു. 1700-ൽ കമ്മലീത്ത വൈദികരിൽ ഒരാളായ ആൻജെല്ലസ് ഗ്രാൻസിസ് കേരളത്തിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയിൽനിന്ന് വരാപ്പുഴ ഒരു സഭാഭാഗം കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നത്. കൊച്ചിരാജാവ് കരാറാടിവായി നൽകിയ സ്ഥലത്ത് (വരാപ്പുഴ) രാജാവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ഒരു ദേവാലയവും സെമിനാരിയും അവർ സ്ഥാപിച്ചു. അനുമതി കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയെ വരാപ്പുഴയെന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നും രണ്ടു രൂപതകളായി തിരിഞ്ഞത്. ചോർച്ചഗീസ് ഈശോസഭാക്കാരുടെ വൈദികാധികാരം കൊടുങ്ങല്ലൂർ കേന്ദ്രമാക്കിയും റോമിൽനിന്ന് നേരിട്ട് ഭരണം നടത്തുന്നതിന് കമ്മലീത്ത വൈദികന്മാർ വരാപ്പുഴ കേന്ദ്രമാക്കിയും ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നു. ഈശോസഭക്കാർ നടത്തിയിരുന്ന ഭരണത്തെ ചാർവാദോ ഭരണമെന്ന് പറയുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണം ലത്തീക്കരുടെ അക്രമണത്തിന് അധീനമായപ്പോൾ സാമൂതിരി രാജാവിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പുത്തൻചിറയിൽ താമസിച്ച് കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1701-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെ ഭരണം മാർ ജോൺ റെണോറോ എന്ന ചോർച്ചഗീസ് മെത്രാനാണ് ഭരണം ഏറ്റെടുത്തിരുന്നത്. അദ്ദേഹം അധികകാലം അമ്പഴക്കാട് താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. (തൃശൂർ രൂപത ജൂബിലി സോവനീയറിൽനിന്ന്.) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് അസ്സോസ് ചാരിരി അമ്പഴക്കാട് എത്തിച്ചേർന്നത്.

പുത്തൻചിറ വന്നു എന്ന് പറയുന്നതിൽ തർക്കത്തിന് ഇടയില്ല. പുത്തൻചിറയിലും അമ്പഴക്കാടും വെച്ച് ഓരോ സാധനങ്ങളുടെ വേർതിരിവ് കൊടുക്കാനിച്ച് ആദ്യമായി മലയാളം പഠിപ്പിച്ചതാണ് ചാർവാദോ. അമ്പഴക്കാട് നിന്ന് അദ്ദേഹം ചില സ്ഥലങ്ങളിലും പോയി ക്രൈസ്തവരുടെ ആത്മീയ ഉന്നമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. പുത്തൻചിറയിൽനിന്ന് വേലുരക്ക് പോരുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് ഒരു

ഐതിഹ്യം പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഉദാരോദമുണ്ടായി. വളരെ വൈദ്യം ചെയ്ത് ഒടുവിൽ ഒരു വൈദ്യന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് 'കറപ്പ്' എന്നാൽ ഭക്ഷണമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ധാരാളം കറപ്പ് കിട്ടുവാൻ സാധ്യതയുള്ള വേലുക്ക് പോന്നുവെന്നതാണ് ആ ഐതിഹ്യം. അങ്ങനെയാണ് "വെളുത്ത ചാതിരി കറപ്പിന് വിധേയമായത്."

കേരളത്തിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ആഴത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാൻ ഭാഷാജ്ഞാനമില്ലാതിരുന്നതും ഒരു പോരായ്മയായി അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. അത് ചരിഹരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഭാഷയും അക്ഷരങ്ങൾ നിലവിലുള്ള സംസ്കൃതവും പഠിക്കുവാൻ പ്രേരിതനായി. ആധുനിക മലയാളത്തിന്റെ പിതാവെന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ റീട്ടൈപ്പ് ചെയ്ത സമയത്തിലെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ സന്ധ്യസമയത്ത് ഭക്തിനിർഭരം പാഠനം ചെയ്യുന്നത് കേൾക്കുകയും കണ്ടുകയും ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ അഭിനിവേശം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആഗ്രഹങ്ങൾ കമിപ്പിക്കുകയും കൂടിയപ്പോൾ മലയാളഭാഷയും സംസ്കൃതവും പഠിക്കുവാൻ അമ്പഴക്കാട്ട്നിന്ന് കേരളത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായി കഴിയുന്ന തൃശിവപേരൂർ പട്ടണത്തിന്റെ പരിസര പ്രദേശമായ വേലൂർ വന്നുവെന്നും അനുമാനിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചപ്പോൾ പല ശ്ലേശങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും ശരീരപൂർവ്വം പണ്ഡിതന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹത്താൽ അതു സാധിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിൽ പള്ളി സ്ഥാപിതമായത്.

വേലുരുള്ള താമസകാലഘട്ടത്തിൽ എഴുത്തച്ഛന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കൂടാതെ സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരും ആ ഭിക്ഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ചരിയയും സമ്പാദിക്കുവാൻ ചാതിരിയ്ക്ക് കറെ വിലമങ്ങിയ ഉണ്ടായി. ആദ്യകാലത്ത് നമ്പൂതിരിമാർ ഈ വെള്ളക്കാരനെ കിറുപ്പ് അല്ലെന്ന് നീരസവും അധികം സംശയമുണ്ടായതിനാൽ സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ കൈയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നതിന് അവർ ഒട്ടും മനസ്സായില്ല. എങ്കിലും ഒടുവിൽ അങ്കമാലിയിലുള്ള കണ്ണൻ എന്നും കൃഷ്ണൻ എന്നും പേരായ രണ്ട് നമ്പൂതിരിമാർ ചാതിരിയെ യഥാർത്ഥമായി സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. അവർ അദ്ദേഹത്തിന് താളിയോലയിൽ എഴുതിയ സിദ്ധരൂപം മുതലായ സംസ്കൃത വ്യാകരണകൃതികളും മഹാഭാരതം മുതലായ കാവ്യഗുണങ്ങളും നല്ല പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. മലയാള

ത്തിലുള്ള എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ അദ്ദേഹം ആദ്യംതന്നെ ഏകാഗ്രഹമായി
രികണം. വളരെക്കാലത്തെ അധ്വാനത്തിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ഭാഷകളിലും
സാമാന്യം വ്യക്തമായതായിത്തീർന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഈ രണ്ടു ഭാഷ
കളിലും കാവ്യകൃതികൾ എഴുതി തുടങ്ങി. “അണ്ണോസ്സ് പാതിരി സ്റ്റാറകം
വായനശാല” പഴയൂർ പി. ഒ. പഴവിൽ കൊച്ചിൻ സ്റ്റേയിറ്റിൽ പ്രസിദ്ധം
ചെയ്തിരുന്ന “അണ്ണോസ്സ് പാതിരി” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 23 പേജുകളിൽ
രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അണ്ണോസ്സ് പാതിരി വേലൂർ താമസമാക്കി പാിച്ചവെങ്കിലും കൃതി
കൾ മിക്കതും പഴയൂർ പള്ളിയിൽ ഇരുന്നാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നു പഴമ
ക്കാർ പറയുന്നു. കാരണം നമ്പൂതിരി ഇല്ലക്കാക്കു് അണ്ണോസ്സിനെക്കുറിച്ച്
അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു് പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായി
ട്ടുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകാതെ മീൻ ചിടിച്ചിരുന്ന
ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ അണ്ണോസ്സ് പാതിരി ശകാരിക്കുകയുണ്ടായി. ശകാ
രമേറ്റാൻ നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തിന്റെ പണിക്കരുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗ
മായിരുന്നതിനാൽ നമ്പൂതിരിയെ വിവരം ബോധിപ്പിച്ചതിനാൽ അണ്ണോ
സിനോടു് വിരോധം തോന്നാൻ മറു് ഒരു വഴി വേണമെന്നില്ല. കൂടാതെ
വേറൊരു ദിവസം വരുന്ന പ്രീതിസ്തുവേണ്ടി യാഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുമ്പോൾ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വേഷഭൂഷാഭികളോടെ കുതിരപ്പാറ്റയ്ക്കു് കയറി യാഗ
സ്ഥലത്തു് ചെന്നു് യാഗപാത്രമെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു് തന്റെ മുറിയിൽ സൂക്ഷി
ച്ചു. ചതുരഗകളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയ അണ്ണോസ്സ് പാതിരിയോടു
കൂടി നമ്പൂതിരിമാർ കളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കളിക്കാൻ വന്ന നമ്പൂതിരി
യോടു് യാഗത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഭഗവാൻ പ്രസാധിച്ചു് മഴപെയ്യ
വെന്നു് പറഞ്ഞപ്പോൾ താൻ തലേദിവസം കൊണ്ടു വന്ന യാഗപാത്രം
മുറിയിൽനിന്നു് കൊണ്ടുവന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതു് കണ്ടപ്പോൾ നമ്പൂ
തിരിമാരുടെ വിരോധത്തിന്നു് മൂലകൂടി. മറ്റൊരു ദിവസം സാക്ഷാൽ ശ്രീ
കൃഷ്ണന്റെ രൂപത്തിൽ മറ്റൊരു നമ്പൂതിരി കുടുംബത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും
നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തു് ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ വീട്ടുകാർ ഓരോരൊരു സപ്തകാ
ലവും ചെയ്തു. നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തു് വന്നപ്പോൾ ഈ വിവരം വീട്ടുകാർ
പറഞ്ഞു നമ്പൂതിരി കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ദ്രോഷം ഭയന്നു് അന്ധാരാളിതന്നെ
സ്ഥലം വിട്ടതായി പറയുന്നു. ഈ ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഫാദർ സി. ഒ. മ.
മുത്തിന്റെ “അണ്ണോസ്സ് പാതിരിയിൽ” രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. നമ്പൂ
തിരി ഇല്ലക്കാക്കു് ചെറുപ്പം, ദ്രോഷം നേടുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു പോ
ന്നിരുന്ന അണ്ണോസ്സിനോടു് നീരസം തോന്നുകയും അദ്ദേഹത്തെ വകാരുത്തു

വാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുവേണ്ടി നമ്പൂതിരി കുടുംബത്തിലെ പണിയാളുകളായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ തന്നെ കരുക്കളാക്കി. ക്രിസ്ത്യാനികളായ അവർ അണ്ണോസിനെ കൊല്ലുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. കൊല്ലുന്നതിനു വട്ടമൊരുക്കിയ രാത്രി ഈഴവ കുടിയന്റെ വീട്ടിൽ പോയി കള്ളു മൂക്കറ്റം സേവിച്ചു. കള്ളു അകത്ത് ചെന്നപ്പോൾ കള്ളം പുറത്ത് വന്നു. ഈഴവസ്ത്രീ അത് മനസ്സിലാക്കി. ആ വിവരം അണ്ണോസ്സ് പാതിരിയെ അറിയിച്ചു. അന്നു രാത്രിതന്നെ താൻ കിടന്നിരുന്ന കട്ടിലിന്മേൽ വാഴതടിവെച്ച് പുതപ്പിച്ച് വാതിൽ കതകിന്റെ പിറകിൽ ഒളിച്ചുനിന്നു. രാത്രിയായപ്പോൾ കൊലയാളികൾ വരുകയും കട്ടിലിൽ കിടന്നിരുന്ന വാഴതടി അണ്ണോസ്സ് പാതിരിയെന്നു വിചാരിച്ച് വെട്ടി കയ്യിടങ്ങാക്കി അട്ടഹസിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു. അന്നുരാത്രി സ്ഥലംവിട്ട അണ്ണോസ്സ് പാതിരി പഴുവിൽ എത്തിച്ചേന്നു എന്നതായിരുന്നു ചഴുവിലെ പഴമക്കാരരുടെ അഭിമതം.

പഴുവിൽ എത്തിച്ചേർന്ന അണ്ണോസ്സ് പാതിരി കായുകൂതികൾ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയെന്നതിനു മതിയായ കാരണമുണ്ട്.

“പുത്തൻചാറ” യുടെ ആരംഭത്തിൽ “മാർത്തോണീസെന്നോടു കല്പിച്ചനാൾ” എന്ന വരിയിൽനിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ അന്തോണീസ് ചരത്തരസരീച്ചു താൻ കൂതികൾ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയത്. ആരാണ് ഈ മെത്രാൻ? മാർ അന്തോണി പിമെന്ത് മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം 1701ൽ കൊട്ടങ്ങൂർ രൂപതയുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുത്തുവെന്നും ചരിത്രമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടർന്ന അന്തോണി പിമെന്ത് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കാലം 1721 മുതൽ 1752 കൂടിയുള്ളതായിരുന്നു. 1752 കുംഭമാസം 21-ാംനു- പുത്തൻചിറ വെച്ച് മരണം പ്രാപിച്ചതായി രേഖകളിൽ കാണുന്നു. 1906ൽ “ഒല്ലൂർ പള്ളി മഹാത്മ്യം” എന്ന പേരിൽ അച്ചടിച്ചിറക്കിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അന്തോണി പിമെന്ത് മെത്രാപ്പോലീത്ത ഈശോ സഭാംഗമായിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് പള്ളികളുടെ അഭിവൃദ്ധിപ്പും ജനങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിനും ഉത്തോത്തരം പരിശുദ്ധിച്ചിരുന്നെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞ പണ്ഡിതനും ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നെന്നും തെളിയിക്കുന്ന വരികൾ പുത്തൻചാറയിൽനിന്നും തന്നെ വെടുകാരം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടം സുവർണ്ണഘട്ടമായിരുന്നു. 1722 മിഥുനമാസം 13-ാംനു- മാർ അന്തോണി പിമെന്ത് മെത്രാപ്പോലീത്ത ഒല്ലൂർ പള്ളിയുടെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം നടത്തിയെന്നും അന്നു അണ്ണോസ്സ് പാതിരിയുണ്ടായിരുന്നെന്നും പ്രസംഗം ചെയ്തിരുന്നെന്നും രേഖയുണ്ട്. (ഒല്ലൂർ പള്ളി

മാഹത്വം.) പഴവിൽ പള്ളിയിൽ നിന്നും ചിരിഞ്ഞു പോയി പ്രതിഷ്ഠാ കർമ്മം നടത്തുന്ന കർമ്മത്തിൽ മുൻപള്ളി വികാരി പങ്കുവേരുകയെന്നുള്ളത് പ്രധാന പുതലയാണ്. അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അദ്ദേഹം പങ്കുചേർന്നത്. ഈ കാരണങ്ങൾ വച്ച് നോക്കുമ്പോൾ അന്തോണി പിമെന്റൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലം തുടങ്ങുന്നതിനും 1721ലും 1722ൽ ഒല്ലൂർ പള്ളിയുടെ പ്രതിഷ്ഠാ കർമ്മത്തിൽ അണ്ണോസ്സ് എത്തിയിരുന്നെന്നും പറയുമ്പോൾ 1721-നും പിൻമ്പ് പഴവിൽ താമസിച്ചിരുന്നെന്നും വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് “പുത്തൻചാന” തുടങ്ങിയ കൃതികൾ പഴവിൽവെച്ച് തന്നെയാണ് എഴുതിട്ടുള്ളത്. പള്ളിമുറ്റത്തുള്ള കിണറിന്റെ മെത്താരണയിൽ ചാരിയിരുന്നാണ് പുത്തൻചാനയെഴുതിയിരുന്നതെന്നും മറ്റൊരു ഐതിഹ്യം പഴവിൽ പറന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ആ കിണറ്റിന്റെ മെത്താരണയ്ക്ക് അരികിൽ കൊല്ലവർഷം 1113ൽ അരിക് വളഞ്ഞു മതിൽകെട്ടിയത് ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ പള്ളിയിൽ മൊസായിക്ക് ഇടുന്നതിനും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കഴിമാടം ഇടിഞ്ഞു കണ്ണ് നോക്കിയപ്പോൾ അസ്ഥികൂടവും മറ്റും കിട്ടുകയുണ്ടായി. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിക്കൊണ്ട് തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1732 മാച്ച് 20-ാംനു മരിച്ച അണ്ണോസ്സിനെ പഴവിൽ പള്ളിയിൽ സംസ്കരിച്ചുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു ശിലാലേഖനമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം സപ്തംശനം മൂലമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. പണ്ഡിതന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ വളർന്ന അദ്ദേഹത്തിന് തർക്കങ്ങളിലും സംഭാഷണങ്ങളിലും പ്രത്യേക ചാതുര്യമുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ഒരു നമ്പൂതിരി പാതിരിയെ കണ്ടപ്പോൾ “ശൗചത്തിന് വാഹനംപറയുന്ന” (പൂച്ചകണ്ണാ) എന്ന് പരിഹസിച്ചപ്പോൾ “ശൗചം നന്ദന ദൂതമുവ” (കരങ്ങന്റെ മുഖത്തോടു കൂടിയവൻ) എന്നർത്ഥത്തിൽ തിരിച്ചടിച്ചു. മറ്റൊരിക്കൽ ഓളിയത് പാതിരിയെ മാധ്യസ്ഥത്തിന് നല്ല തെന്നഭിപ്രായത്തിൽ പാതിരി വില്ലിന് വിശേഷമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉടനെതന്നെ “ഇളയതായാൽ ബഹുവിശേഷം” എന്നുള്ള പ്രത്യുത്തരവും കൊടുത്തു.

അണ്ണോസ്സ് പാതിരിയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം ഫിറകുക്കുളള രാമായണ ഭാരതാദി കൃതികളെപ്പോലെ ക്രിസ്ത്യാനി കുടുംബങ്ങളിൽ സന്ധ്യാസമയത്ത് പാരായണത്തിന് ഉത്കൃഷ്ട കാവ്യകൃതികൾ ഉണ്ടാണെന്നുള്ളതു്

ഭാരതമാണ്. അതിനുവേണ്ടി എഴുത്തച്ഛൻ, ചെറശ്ശേരി, പുനം എന്നിവിടങ്ങളിൽ അനുകരിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം മരണം ഉത്ഥാനം എന്നിവയെ പഠിപ്പിച്ചു രചിച്ചതാണ് പുത്തൻപാത്രം. ആകൃതിയിലും മട്ടിലും അവയോട് സാമ്യമുണ്ടെന്ന് അനുവാചകർക്ക് ആസ്വദിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികളിലെ ചില ആശയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുത്തൻപാത്രം, ചത്തുറയും, ഉത്താപവും ഉത്തായുടെ ദുഃഖം, ഉത്താടെ വ്യാകുലബ്രഹ്മസം, ജനോപവും, സംസ്കൃതവ്യാകരണം, മലയാള സംസ്കൃത നിഘണ്ടു, മലയാളം പോർച്ചുഗീസ് നിഘണ്ടു മുതലായവ അർണ്ണാസ്സ് പാതിരിയുടെ കൃതികളാണ്.

നാടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്തിരി തോട്ടിൽ വേല ചെയ്ത് സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സാഹിത്യ സരണിയിലൂടെ കാണിച്ച് കൊടുത്തത് മൺമാഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം പഴയ ഏഴ് കളിൽ മണികിടക്കുകയാണ്. അവയെ വെളിച്ചത്ത് കൊണ്ട് വന്ന് സാഹിത്യസരണിക്ക് മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിൽ എന്ത് സ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് കാണിച്ച് കൊടുക്കാൻ ചിന്തലഭുക്കാരായ നാം മുമ്പോട്ട് വന്ന് പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. പാവലികളിൽ അദ്ദേഹത്തെയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യ കൃതികളേയോ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പുത്തൻതലമുറയ്ക്ക് ആ പേരു സുപരിചിതമാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

എൻ. എ. ജോസ്
പഴവിൽ.

അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ കവിതകൾ

ആമുഖം

വിദേശീയരായ പല ക്രിസ്ത്യാനികളും കേരളത്തിൽവന്നു താമസിച്ചു മലയാളവും സംസ്കൃതവും പഠിച്ചു മലയാളത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിഷ്യനറിമാരിൽ പലരും ഉദ്ദേശ്യം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റേയും ക്രിസ്തുദേവന്റേയും ആദർശങ്ങളുടെ പ്രചാരണമായിരിക്കാം. എങ്കിലും ആ വിദേശികൾ മലയാളഭാഷയിൽ ആദ്യമായി നില്ക്കുവാനും വ്യാകരണവും നിർമ്മിച്ചു എന്നതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ് എങ്ങനെ ആയാലും കേരളത്തിൽ വന്നു നിരന്തരമായ പരിശ്രമശീലത്തിന്റെ ഫലമായി മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും പാണ്ഡിത്യം നേടി ആ ഭാഷകളിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് കേരളത്തിന്റെ മഹിമ വിദേശങ്ങളിൽ പരത്തിയ ആ വിദേശീയർ അഭിനന്ദനീയരാണ്. അവരിൽ വെച്ച് പ്രഥമഗണനീയനാണ് അർണ്ണോസ് പാതിരിയെന്നു പറയാം.

ജീവചരിത്രം

മഹാകവി ഉള്ളൂർ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ഹംഗറി രാജ്യത്തുജനിച്ച അർണ്ണോസ് 1699ൽ കേരളത്തിൽ വന്നുചേരുകയും ആദ്യം അമ്പലക്കാട് ഈശോസഭക്കാരുടെ ആശ്രമത്തിൽ കരകൊലം താമസിക്കുകയും പിന്നീട് തൃശ്ശൂരിൽ ചെന്നു കണ്ടുവന്നെന്നും, കൃഷ്ണനെ നന്നും പേരുള്ള രണ്ടുനമ്പൂതിരിമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സംസ്കൃതഭാഷ അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി പഠിച്ച കാവ്യം യുഡിഷ്ഠീരവിജയമായിരുന്നു. വേലൂർ എന്ന സ്ഥലത്തെ പള്ളി പണിയിച്ചതു അദ്ദേഹമായിരുന്നു. 1732 ഓമാണ്ട് (കൊല്ലം 907ൽ) മീനമാസം 20-ാംനു പഴവിൽ പള്ളിയിൽ വെച്ച് കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു.

കൃതികൾ

അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ മുഖ്യകൃതികൾക്കു് ഒൻപതു എണ്ണമാണ്.

- 1 ചതുരന്ത്യം. 2 പുത്തൻപാത. 3 ഉമ്മാപർവം 4 വ്യാകുലപ്രബന്ധം 5 ആത്മാനുതാപം. 6 വ്യാകുലപ്രയോഗം 7 മലയാ

ഉനിഷങ്ക് 8 മലയാള പോർത്തുഗീസ് നിഷങ്ക്. 9 മലയാള വ്യാകരണം. ഇവ കൂടാതെ അഭ്ഭേഹം വാസിഷ്ഠം സാരം, ചില ഉപനിഷത്തുകൾ, വേദാന്തസാരം, അഷ്ടാവക്ര ഗീത, യുധിഷ്ഠിരവിജയം എന്നീ സംസ്കൃത കൃതികളെ അധികരിച്ചു ലാററിൻ ഭാഷയിൽ പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിച്ചതായും അറിയുന്നു.

അണ്ണേസു പാതിരിയുടെ കവിതകളുടെ സമാഹാരമാണല്ലോ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം. അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള കൃതികൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1 മരണപർവ്വം 2 വിധിപർവ്വം 3 മോക്ഷപർവ്വം 4 നരകപർവ്വം 5 ദേവമാതൃസംക്ഷേപ ചരിത്രം 6 പുത്തൻപാറ. 7 ദേവമാതാവിന്റെ വ്യാകലപ്രബന്ധം.

അണ്ണേസു പാതിരിയുടെ വിവിധകൃതികളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥം 1790-ാം മാണ്ടിനിടക്കു പെരലി നൊസ് പാതിരി രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മഹാകവി ഉള്ളൂർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കവിതകൾ

പാതിരി ആദ്യമായി നിർമ്മിച്ച കൃതിയായ ചതുരന്ത്യത്തിൽ പെട്ടതാണ് മരണപർവ്വം, വിധിപർവ്വം, നരകപർവ്വം, മോക്ഷപർവ്വം എന്നിവ. മഹാഭാരതത്തെ അനുകരിച്ച് കവി പർവ്വം എന്ന വിഭാഗം സംജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ആസന്നമരണനായ മനുഷ്യന്റെ അന്തർഗതങ്ങളുടെ വിവരണമാണ് മരണപർവ്വത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. മരണാനന്തരം മനുഷ്യാത്മാവിന് ലഭിക്കുന്ന വിധിയാണ്—പുണ്യവാൻ സ്വർഗ്ഗലബ്ധി, പാപികൾ നരകപ്രാപ്തി വിധിപർവ്വത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. നരകത്തിന്റേയും മോക്ഷത്തിന്റേയും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റേയും വർണ്ണനയാണ് യഥാക്രമം നരകപർവ്വത്തിലും മോക്ഷപർവ്വത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള നാലുണ്ണുമാണല്ലോ മരണവിധ്യാദികൾ അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ആ നാലുകൃതികൾക്കുംകൂടി ചതുരന്ത്യം എന്നു സംജ്ഞകൊടുത്തത് എന്നു തോന്നുന്നു. മരണപർവ്വം മഞ്ജരീവൃത്തത്തിലും, വി

ധിപർവം കളകാഞ്ചിയിലും തടനന്തരമുള്ള രണ്ടു പർവങ്ങൾ കേകയിലും ആണ് നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്. **വിഷ്ണു** ഉമാപർവത്തിലെ ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രത്തിലെ പ്രമേയം കൃസ്തുദേവന്റെ മാതാവായ മേരിയുടെ ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹമാണ്. പ്രസ്തുതകൃതിയും നിബന്ധനയായിട്ടുള്ളത്. കേകാവൃത്തത്തിൽ തന്നെ. പുത്തൻപാനയിലെ അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷാകരവേദകീർത്തനത്തിലെ ഇതിവൃത്തം ബൈബിളിലെ ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗാരോഹണം വരെ യുള്ള കഥയാണ്. അതിൽ പതിനാലുപാദങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പാന എന്ന പേരുകൊണ്ടുതന്നെ വൃത്തം ഇന്നതാണെന്ന് തീരുമാനിക്കാമല്ലോ പ്രസ്തുതകൃതിയിലെ പന്ത്രണ്ടാം പദം ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രലാപമാണ്. പുത്രനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശുമരണത്തിൽ മാതാവായ കന്യാമറിയത്തിന്റെ വിലാപമാണ്. അതിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടാണ് നരോന്നതയാണ് കവി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്തം കൃസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ചിലപഴയ പാനകൾ പ്രചരിച്ചിരുന്നതിനാലായിരിക്കണം പുത്തൻപാന എന്ന് കവി കൃതിക്ക് പേരിട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഡോ. പി. ജെ. തോമസ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രലാപം പന്ത്രണ്ടാം പാദമായി പുത്തൻപാനയിലുണ്ടല്ലോ. താഴെപ്പറയുന്ന ഒരു കൃതിതന്നെയാണ് ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രബന്ധവും. അത് നിബന്ധനയായിട്ടുള്ളത് സംസ്കൃതവൃത്തമായ ഉപജാതിയിലാണ്. അറുപതിൽപരം ഗദ്യോക്തങ്ങളുള്ള ഒരു കോച്ചുകൃതിയാണ് ഇത്.

പശ്ചാത്തലം

ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ അന്നത്തെ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്നും അന്നത്തെ പ്രവണതകൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. മാത്രമല്ല ആ കവി ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതികൊണ്ടും, ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്തായിരുന്നുവെന്നും നാം ഗ്രഹി

ക്കേണ്ടതാണ്. 250 രൂപരം കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വിദേശീയനായ അബ്ദുറഹ്മാൻ പാതിരി കേരളത്തിൽവന്ന് സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിച്ച് ഉപനിഷത്തുകളിലും മറ്റും വിജ്ഞാനം സമാർജിച്ചു. എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണം, ഭാരതം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു. സുപരിഷ്കൃതമായ മണിപ്രവാള ഭാഷയിലായിരുന്നുവല്ലോ അന്നത്തെ കവിതകൾ. ആ കവിതകളുടെ അനുവാചനം. കവിതയും പാണ്ഡിത്യവും തോളോടു തോൾചേർന്ന് പരിലസിക്കുന്ന അബ്ദുറഹ്മാൻ പാതിരിയെ ക്രിസ്തുവിനേയും ബൈബിളിലെ ആശയങ്ങളേയും അവലംബമാക്കി കേന്ദ്രീകരിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അന്ധതയും കൃത്രിമതയും അന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ അപൂർവ്വമായിരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ ക്രിസ്തു മതധർമ്മങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനും മലയാളഭാഷയെ സേവിക്കാനും അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടായതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കവിതകൾ. സംസ്കൃത കാവ്യങ്ങളുടേയും എഴുത്തച്ഛൻ മുതലായ മലയാളകവികളുടെ കവിതകളുടേയും അനുവാചനം കൊണ്ടും ഉണ്ടായ ഒരു സംസ്കാരവിശേഷം പ്രസ്തുതകവിയുടെ കൃതികളിൽ നിഴലിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം.

ഭാഷാരീതി.

പാതിരിക്കവിതകളിലെ ഭാഷാരീതിയെ ആദ്യമായി പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. ആദ്യമാദ്യം എഴുതിയ കവിതകളിൽ സംസ്കൃത പദബാഹുല്യം കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവസാനത്തേത് എന്ന് ഊഹിക്കാവുന്ന പുത്തൻപാറയിലെ ഭാഷ വളരെ മധുരവും ലളിതവുമാണ് എന്നു പറയാം. നോക്കുക.

ദൈവപ്രസാദഗുണങ്ങളെ വർജ്ജിച്ചെൻ
ഭാവിസുഖാഗ്രഹം ദൂരനിർത്തി
ഉഗ്രമദത്തോടുകൂടെ മദിപ്പതി-
നാഗ്രഹം മാനസേതോന്നിയുള്ള.

(മരണപർവ്വം)

സർവ്വനന്മക്കടലൊൻ്റെ സർവ്വനന്മപാട്ടുകേട്ട്

സർവ്വഭൂഷം നിറഞ്ഞതും പുത്രനെ നേടുകി
 എൻമകനെ നിർമ്മലനെ നന്മയെങ്ങും നിറഞ്ഞൊന്നെ
 ജന്മദോഷത്തിന്റെ ഭാരമൊഴിച്ചൊന്നെ പുത്രാ

(പുത്തൻപാന)

വിദേശീയരായ കൃസ്ത്യാനികളാൽ കവിതപംകൊണ്ടു്
 പ്രഥമഗണനീയനായി പരിശോഭിക്കുന്നതു് അർണ്ണാസ് പാ
 തിരിയാണ്. എന്നുപറഞ്ഞു മഹാകവി ഉള്ളൂർ തന്നെ കവി
 ക്ക് ആശ്വസനത്തു് ഉണ്ടെങ്കിലും രചന ദോഷഭൂയിഷ്ഠമാ
 ണെന്നും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്
 എന്നതു് ഈയവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണു്. ദ്രാവിഡ
 വൃത്തങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഗാനാത്മകങ്ങളാണു്. ഗാനാത്മകങ്ങളെ
 യോജിക്കാത്ത ഈരടികൾ ധാരാളം കാണാം. സംസ്കൃതവൃത്ത
 ത്തിലുള്ള കവിതയിൽ ഗുരു ലഘുവാക്കിയും ലഘു ഗുരുവാക്കി
 യും ചൊല്ലിയാലെ ശരിയാകയുള്ളു. രണ്ടിനും യഥാക്രമം ഉദാ
 ഹരണങ്ങൾ നോക്കുക.

മമഗതി കരുണനിർജനയനമോടു ദർശിച്ചവർ
 അനുഗ്രഹഫലം രസിച്ചു കൊള്ളുവിൻ
 കരിശിലേറു തനുഭുഖമോടെ
 സ്വാകീർത്തിഹീനം ബഹുസങ്കടത്താൽ
 ഈ ഭുഖമെല്ലാം മനസ്സു സഹിച്ചു
 സ്വപ്രാണയാത്രാ സമയം ഭവിച്ചു.

പദരചനയിലും അത്മായബോധത്തിലും സമസ്തപദ
 ങ്ങളിലും കഷ്ടത പലയിടത്തു്. അനുഭവപ്പെടുന്നതായി തോ
 നും എങ്കിലും മറ്റനേകം ഗുണങ്ങളും ഉള്ള ഇതിൽ ഈ ദോഷം
 ചന്ദ്രനിൽ കളങ്കം പോലെ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്നു പറയാം.

മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ കവിതയെപ്പോലെ ഇദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ കവിതയിലും സാധാരണക്കാർക്കു ദുഗ്രാഹാർത്ഥങ്ങളാ
 യ പദങ്ങൾ ധാരാളം കാണാം. ദവിഷ്ഠം, അർണ്ണസ്, തർഷം
 പഷ്കരം, ഘൃഷ്ടി; ഘൃണാരിഷ്ടം, കപൃയം തുടങ്ങിയ
 വ ഉദാഹരിക്കാവുന്നതാണു്. പണ്ഡിതൻമാർക്കു് സന്ദർഭാനു
 സൃതമായി സാദൃശ്യങ്ങളായി പദങ്ങളും കവിതയെഴുതുമ്പോൾ
 രസനാശ്രത്തിൽ ഉദയം ചെയ്യുകയാണു്. ഉള്ളൂരിന്റെ ആദ്യ

കാല കവിതകളെപ്പോലുള്ള കഠിനപദങ്ങൾ പിൽക്കാലത്തു് ഏഴുതീയകവിതകളിൽ കാണുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെയാണു് അണ്ണൊസു പാതിരിയുടെ കവിതയിലേയും സ്ഥിതി.

വിശേഷണപദങ്ങളെ നാമരൂപങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രസ്തുത കവിതയിൽ ധാരാളം കാണാം. പഞ്ചലം, പരിപൂർണ്ണം, ക്രോധഹീനം, കലുഷം, നിർമ്മലം, പരവശം എന്നീ വിശേഷണപദങ്ങൾ ചാഞ്ചല്യം, പരിപൂർണ്ണത, ക്രോധഹീനത കാലുഷ്യം, നിർമ്മലത, പാരവശ്യം എന്നീ അർത്ഥത്തിലാണു് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അനന്തര ഭാഷാകവികളുടെ കവിതകളിലും ഏകദേശമായ പ്രയോഗം കാണുന്നുണ്ടു്. എന്ന കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. വിശേഷണവിശ്യസ്തപദങ്ങളുടെ പൌർവ്വാപര്യം മാറിക്കൊണ്ടുള്ള പദപ്രയോഗവും കാണാവുന്നതാണു്. വധുവിശിഷ്ട, ദോഷാൽപം തുടങ്ങിയ വാക്യ വിശിഷ്ട വധു, അൽപദോഷം എന്നർത്ഥമാണു് കവി വിവക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതു് വിഷയമനുപമം, നിരപമസങ്കടം, അനൈപഥ്യമുഷ്കര പ്രബലയന്ത്രപമം, ധീരതാ, നിരപമാ എന്നിങ്ങനെ ഓരോ പദത്തിന്റെ ആവർത്തനം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ കരുണാബാധി, ദയാലു, കൃപാവാരിധി, കരുണാലയം എന്നിങ്ങനെ കരുണവാൻ എന്നർത്ഥത്തിലുള്ള പദങ്ങൾ ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു ഭക്തനായ ഏഴുത്തച്ഛൻ ശ്രീരാമനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ എന്നപോലെ അണ്ണൊസു പാതിരി ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ധാരാളം വിശേഷണപദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. സംഭാഷണഭാഷയിലെ ജീവനുള്ള പല പദങ്ങളും കവിതയിൽ സന്ദർഭാനുസൃതമായി പ്രയോഗിച്ചു് അതിനെ ചൈതന്യവത്താക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ കവി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അലങ്കാരങ്ങൾ

കവിതയുടെ ശോഭാധായകങ്ങളായ ധർമ്മങ്ങളാണു് അലങ്കാരങ്ങൾ. ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളും അർത്ഥാലങ്കാരങ്ങളും സന്ദർഭാനുസൃതമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ പ്രസ്തുത കവിക്ക് അസാധാരണമായ കഴിവുണ്ടു്.

ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങൾ

ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങൾ കവിതയുടെ ശരീരത്തെ മനോഹരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. രചനക്ക് ആകർഷകത്വം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. മലയാളഭാഷയുടെ നൈർദ്ദംഗല്യമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഭാഷയിൽ അലങ്കാരപ്രാസം സാമാന്യേന കാണാവുന്നതാണ്. അനപ്രാസത്തിന് ഒരുഭാഹരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

അടിയൊട്ടു മുടിമേഹം കടുകിടയിടയില്ല
കാണുമായ് മുറിച്ചയ്യോ വലഞ്ഞോ പുത്രാ

(പുത്തൻപാറ)

യമകം തുടങ്ങിയ അലങ്കാരങ്ങളുടെ പ്രയോഗങ്ങളിലും കവി പിന്നണിയിലല്ല. നോക്കുക.

തനുജന്മത്തിൽ ദേവൻ

ജനിപ്പാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ

തനുജൻ മമ പിന്നെ

യെങ്ങനെ പിറക്കുന്നു.

നാരാദ്യാഹവാസർപ്പ-

ശ്രവണനിയിത്തുമായ്

നാരാദ്യാവാപ്യഥിവ്യോ

രനിഷ്ടം ഭവിപ്പിച്ചു.

ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രം. അത്മത്തെ ബലികഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശബ്ദാലങ്കാരത്തിന് അടിമപ്പെട്ടുനില്ക്കുക. കവിയുടെ രസനാഗ്രത്തിൽ ഏതാദ്യശങ്ങളായ പദങ്ങൾ അഹമിഹമികയാ നൃത്തം ചവിട്ടുന്നതായി നമുക്കുതോന്നാം. കവിയുടെ പദസ്വാധീനം കവിതയിൽ ഏങ്ങും തെളിഞ്ഞുകാണാം.

അത്മാലങ്കാരങ്ങൾ

ഇനി നമുക്ക് അത്മാലങ്കാരപ്രയോഗത്തിൽ കവികളെ കണ്ടുപിടിയ്ക്കുകയും ഒന്നുപരിശോധിച്ചു നോക്കാം. ധാരാളം ആരംഭങ്ങൾ അണിഞ്ഞു തന്റെ സമ്പത്തിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയെന്നതിനായിട്ടല്ലാതെ അർണ്ണോസ് പാതിരിയുടെ കവിത. സന്ദർഭോന്മുഖമായി ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് വേണ്ട അലങ്കാരങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുന്നതല്ല. അവയൊക്കെ പ്രായേണ അമൃതവിതംശയങ്ങളും ആയിരിക്കുമെന്നോക്കുക.

കുപ്പിക്കു കോട്ടം വരാതെയുദിത്യൻ
 കുപ്പി തന്നുള്ളിൽ കടക്കുമതുപോലെ
 ഉദരത്തിന്നു കേദം വരുത്താതെ
 മേടിനിയിലിറങ്ങി സർവ്വ പ്രഭ
 പുത്തൻപാന

പുറത്തുനിന്നു ജലം വരാതെ നാളികേരേ
 നിരണ്ടാമണ്ണമുള്ളിൽ ഭവിക്കും തൈലം പോലെ
 നിർമ്മല ജനനിക്കു കന്യാതപ ഹീനം വിനാ
 മാതാവിന്നുദരത്തിൽ ഗർഭമായി പൂമഞ്ഞുടൻ
 മർത്യനായ് കന്യാ പുത്രൻ ഭൂമിയിൽ പിറന്നു നീ
 അക്കാദ പളകിണക്കടക്കുമതുപോലെ
 മോക്ഷപർവം

സമുദ്രതീരത്തു് മൃത്തികാ സംഖ്യയെ
 സംഹരിച്ചീടുകിൽ ഒപ്പിക്കാമോ
 വർഷാലത്തെ പല്ലിതു് ഇത്രയെന്നു്
 പ്പരിച്ചേദിച്ചു കൊൾവാൻ കൂടുന്നു
 സിക്തഭൂതനെ പൂഷത സഖ്യകൾ
 ഒക്കെക്കാളെൻ ദരിതങ്ങൾ ഏറും
 എന്നുടെ ദോഷങ്ങൾ ഒക്കെക്കൂട്ടുന്നേരം
 അംബുധിതുള്ളികൾ ഒക്കെയില്ല

മരണപർവം

മേലേഴുതിയ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലെ ഉപമകൾ മനോ
 ഹരങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. സാധാരണക്കാർക്കു് എത്രയും സുപരിചിത
 ങ്ങളായ ഉപമാനങ്ങളാണു് അതിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. വർണ്ണാ
 ണ്ണിന്റെ രൂപം ഹൃദയത്തിൽ പതിപ്പിക്കാൻ ഉപമാനങ്ങൾക്കു്
 കഴിയും. അവസാന ഭാഗത്തിലെ അതിശയമാക്കിയും വിദ്യഭ്യാ
 സമില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർ പോലും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതാ
 ണു് ഇതൊരലങ്കാരമാണെന്നു് അവർക്കറിയില്ലെങ്കിൽകൂടി ഉൽ
 പ്രേക്ഷരൂപകം തുടങ്ങിയ മറ്റലങ്കാരങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾ
 ധാരാളമുണ്ടു്. വിസ്തരയത്താൽ ഈരടികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.
 തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംസ്കാ
 രവിശേഷ പാതിരിയുടെകൃതികളിൽകാണാം.

സർവ്വേശം മൃത്യുഞ്ജയം

നരന്ദ്രാതാരം നാഥം

സർവ്വജ്ഞവേദഗുരു.

സുകൃത ജനപ്രിയം

ദേവജം മേ തന്ത്രം

മർത്യജം മേപിനരം

ദേവജം മനുഷ്യം ചാ മൃതഞ്ചാ, മൃതംചൈവ

വേദാന്തമിച്ഛ, പ്രദം നിർഗുണം ഭയാകരം

വേദനാഹരം സാക്ഷാൽ ഗുണഭം മോക്ഷപ്രദം

ഭൂരിതഹരം പീഡിതാധാരം നരാശ്രയം

സ്വരീശം സർവ്വപാലം സാംഷ്യാംഗം നമാമിഹം

സാംഷ്യാംഗം നമാമ്യഹം ഇതു ശ്രീരാമനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ

ഏഴുത്തച്ഛൻ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വിശേഷണപദങ്ങൾ പലതും

മേലെഴുതിയ ഈരടികളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വർണ്ണനകൾ

സുഭീഷ്ടങ്ങളും ഭൗശയസമ്പന്നങ്ങളുമായ വർണ്ണനകൾ ധാരാളം അർണ്ണാസു കൃതികളിൽ ഉണ്ട്. മരണപർവത്തിലെ ആസന്ന മരണത്തിന്റെ ചിന്തകൾ, സ്വപ്നത്തിലെ സുഖങ്ങളെ പറ്റിയും, നരകത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഉള്ള വിവരണം മരണാനന്തരമുള്ള വിധിനിർണ്ണയം എന്നിവയെല്ലാം വർണ്ണന ക്കോഹരണങ്ങളാണ് നോക്കുക.

പരശു ശാമിജനം

കത്തുന്ന ചൂളത്തിൽ

സപ്പങ്ങളുടെ സുഭീഷ്ടാ

ശ്ലേഷം കുടികളും

സുഭണ്ഡത്തോടും കൂടെ

നിയതം പൊറുക്കുന്നു.

സരസങ്ങൾ സാധിച്ചിടാൻ

ക്ലേശിച്ചവർ

മാംസകുടിച്ചങ്ങളിപ്പോൾ

പ്രാത്ഥിച്ചു പീഡിക്കുന്നു

നരകപർവം.

തേനിന്റെ മാധുര്യവും

പഞ്ചസാരയും പാലും

എന്നതിന്നല്ലരസ

മുപരിലോകത്തിലെ

രസസാധനങ്ങളോടൊട്ടുമേയൊക്കുന്നില്ല

അസാരരസം ചൈവ്യ ക്ഷേമമെന്നറിയുക

മോക്ഷവിഷ്ണുപത്തിങ്കൽ

ഭവിക്കും ശ്രേത്രഭാഗ്യം

സൂക്ഷ്മലമറിവാനിതു ഭൂതമെന്നറിയേണം
നാസിക സുഗന്ധങ്ങളെപ്പോഴും പ്രാണിച്ചിട്ടും
കസ്തൂരി പരിമള ഗന്ധയോഗങ്ങൾ കൂടി

മോക്ഷപർവം

നരകവർണ്ണനം ദുഃഖാനുഭൂതിക്കു കാരണമായ പാപകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കാനും, സ്വർഗ്ഗവർണ്ണനം സുഖപ്രാപ്തിക്കു നിദാനമായ പുണ്യകർമ്മങ്ങളിൽ താല്പര്യമുണ്ടാക്കാനും അനുവാചകരെ പ്രചോദിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. സ്വഭാവോക്തി കവിതയിലെ കൊച്ചു ചിത്രമാണെങ്കിൽ വർണ്ണന വിപുലമായ ചിത്രപരമ്പരയാണ് എന്ന് പറയാം.

കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെപ്പോലെ രാശയത്തെ വിസ്തൃതമാക്കി പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള കവിയുടെ കഴിവ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്ന ഈരടികൾ

മരണം നിങ്ങൾക്കുമൊരു കാലം വരും
പരാപരേശ്വര കല്പനയാൽ
കാലമൊരുത്തർക്ക് നിശ്ചയിച്ചല്ലൊ
എല്ലാക്കാലങ്ങളിൽ പേടിക്കേണം
എവിടെയെന്നതുനിശ്ചയില്ലല്ലൊ
സർവ്വസ്ഥലങ്ങളിൽ ശങ്കവേണം
ഏതുപ്രകാരത്തിൽ കൃത്യം വരുന്നവോ
അതുമറിഞ്ഞുകൂടാത്തതല്ലോ
എല്ലാക്കാലങ്ങളിടങ്ങളൊക്കെയിൽ
എല്ലാപ്രകാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കേണം
നല്ലവണ്ണമൊരിക്കൽ മരിച്ചിടകിൽ
നല്ലതുണ്ടായ് വരും മോക്ഷം കിട്ടും
ആശയസമ്പത്തു്

മരണപര്യം ആശയസമ്പത്തിലും താത്വികങ്ങളായ ചിന്തകളിലും കവി അഭിപ്രീയനാണ്. നോക്കുക.

അക്ഷിഗോപരത്തേക്കാൾ ജ്ഞാനഗോപരം മുഖ്യം
 ചക്ഷുഷാ സുഖത്തേക്കാൾ സംവിദാ സുഖമേവം
 മോക്ഷപർവ്വം

മന്ത്രകാലം കൃശം പാദം കളിച്ചുപോം
 അധം മുറങ്ങിപ്പോം ഫലം വിനാ
 പാദം കളഞ്ഞുപോം സാരകാര്യത്തിന്നു
 പാദകരങ്ങളുത്സാഹിച്ചില്ല
 മരണപർവം

രണ്ടാമത്തെ ഇരട്ടികളിലെ ആശയം ഒരു സംസ്കൃത ശ്ലോകത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ല, സംസ്കൃതത്തിലും പ്രസ്തുത കവിക്ക് കവിതയെഴുതാൻ കഴിയും. മന്ത്രം ചൊല്ലി കമ്പസാരം നടത്തണമെന്ന് പാതിരി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയരുടെ മന്ത്രങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃത ഭാഷയിലും ആണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇതും കവി സംസ്കൃത ഭാഷയിലാക്കിരിക്കുകയാണ്.

സർവ്വസ്ഥാൻ പരം മയാസ്താതപം തത കൃതം ഭൂമിതം ലിഷ്യാമ്യഹം ആയതി: സൽഭാവേന വഞ്ചിതം തപയാ സർവ്വം വഞ്ചിഷ്യാമ്യഹം സദാ
 ഈ മന്ത്രം ജപിച്ചുടനേനസാം സങ്കീർത്തനം

രസാഭാവങ്ങൾ

അർണ്ണാസ് കവിതയിലെ പ്രധാനമായ രസം ഭക്തിയാണ്. മറുതട്ടു രസങ്ങൾ അംഗങ്ങളായി പ്രധാനരസത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. ജനങ്ങളിൽ ഭക്തി എന്ന ഭാവം വളർത്തുക, പുണ്യത്തിലും ധർമ്മത്തിലും താല്പര്യമുളവാക്കുക, അധർമ്മത്തിലും പാപകർമ്മങ്ങളിലും വെറുപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക, സർവ്വാപാപി ക്രിസ്തുദേവനിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക എന്നിവയാണ് പ്രസ്തുത കവിതയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അവ നിറവേറുന്ന

വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ കവി വിജയശ്രീ ലാളിതനായിട്ടുണ്ട് എന്ന് തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. (മധുരവും ആകർഷകവുമായ രീതിയിൽ അവ പ്രതിപാദിച്ച മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ആ നന്മത്തിന്റെ തുമിപ്പം പൊഴിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു)

ഉപസംഹാരം

കേരളത്തിൽ വന്ന് സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിച്ച കവിതാ രചന നടത്തിയ വിദേശീയരിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് അർണ്ണോസ് പാതിരി. ആശയ സമ്പത്തും, ഭാവനാ വിലാസം, കവിതപരമായ അദ്ദേഹത്തിൽ തോളോടു തോൾ ചേർന്ന് പരിലസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ മലയാളഭാഷക്ക് എന്നെന്നും അലങ്കാരങ്ങളായി പ്രശോഭിക്കുന്നു. രചനാദോഷം മുതലായ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവ ഗുണധാരണിയിൽ അദൃശ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നുണ്ട് അർണ്ണോസ് പാതിരിക്ക് മറ്റൊരു സ്തോരകങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും കവിതകൾ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്തോരകങ്ങൾ എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

പുത്തൻപാത

അഥവാ

രക്ഷാകരവേദകീർത്തനം.

ഒന്നാം പാദം

— (*) —

ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതി. അവിടുന്ന് ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ദൈവദൂതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ദൈവോധിപത്യത്തോട് ഏകീകൃതം. അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവരെ മരിക്കുവാൻ പിശാച് സർപ്പരൂപത്തിൽ ഹമ്മായുടെ സജീപത്തോടുകൂടിയതാണ്.

- ആദംചെയ്ത പിഴയൊക്കെ വണതും,
വേദനാശവും രക്ഷയുണ്ടായതും, 1
- ശിക്ഷയാംമണ്ണു ചൊല്ലുന്ന സത്വരം
സൂക്ഷ്മമംഗം കഥ കേൾക്കേണമേവരും. 2
- എല്ലാ മംഗളകാരണ ദൈവമേ!
നല്ല ചിന്തകളുദ്ദീപിക്കണമെ. 3
- ജനദോഷമൊഴിച്ചു രക്ഷിച്ചൊരു
നിർമ്മലനീശോ കാരുണ്യമേകേണം. 4
- അമ്മകന്യകേ! ശുദ്ധ ശോഭാനീധേ,
എന്നെനന്നുമാർന്നൊക്കെ നീക്കണമെ. 5
- വാനവർ നിവിയന്മാർ ശ്രീഹന്മാരും,
വാനതിൽ വിളങ്ങും പുണ്യവാളരും 6
- വന്നെന്നിങ്ങു സഹായമായുള്ളിലെ
മരം നീക്കി വെളിപ്പെടുത്തേണം. 7

- സത്യമിങ്ങറിയിച്ചു ഗുരുവരൻ,
 മാർത്തോമ്മാക്കൾ സാധാരണമേ 8
 ഇതും കേരളസത്യവേദികളെ
 നിത്യം ചിന്തയാൽ പാലനം ചെയ്യുന്ന 9
 പാപാശങ്കയെ സഞ്ചയശോഭനൻ.
 മേല്പട്ടത്തിനലങ്കാരം വർദ്ധനൻ, 10
 മെത്രാന്മാരിലഗ്രേസരനാത്തമൻ
 ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലാദ്യൻ രഹപാനിചി, 11
 പാപവാഗ്ദാനാപിത ശീലകൻ
 മാറോന്നീടസന്നോടു കല്പിച്ചനാഥ 12
 അങ്ങയശീലാദത്തിന്നനഗ്രഹം,
 മംഗലം വരുത്തുമതിനിന്നു ഞാൻ, 13
 വാവാത്മകൾ ചൊന്നു തുടങ്ങുന്ന
 സാരസ്യമിതു കേട്ടുകൊള്ളേണമെ. 14
 ആദിക്കു മുഖിൽ സർവ്വഗുണങ്ങളാൽ
 സാദമെന്നിയേ സംപൂർണ്ണ മംഗലൻ, 15
 ആദിതാനമനാദിയാൽ നൂറാൻ
 വേദനാശനാം സ്വസ്ഥനനാരതൻ 16
 ഇടമൊക്കെയും വ്യാപിച്ചു സ്വാമിയും,
 ഇടത്തിലടങ്ങാത്ത മഹത്വവും, 17
 സർവ്വകർമ്മങ്ങൾക്കാദിയുമാനും,
 സർവ്വവസ്തുക്കൾക്കുപേയനാഥനും, 18
 എല്ലാ രൂപത്തിന്നരൂപരൂപവും
 എല്ലാ രൂപി നിരന്തര പ്രാപ്തിയും. 19
 എല്ലാം ബലിയാൽ കണ്ടറിയുന്നവൻ,
 എല്ലാം സാധിച്ചാനും വശമുള്ളവൻ, 20
 ഒന്നിനാലൊരു മുട്ടു വരാത്തവൻ,
 ഒന്നും തിട്ടതിയില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാൻ. 21
 തന്റെ മുഷ്കരം കാട്ടുവാൻ കാരണം
 മറ്റു സൃഷ്ടികൾ നിർമ്മിച്ചാരംഭിച്ചു. 22

ആകാശമുടൻ ഭൂമിയുമാദിയായ് വാക്കിൻ ശക്തിയാൽ ഭൂതമായ് വന്നിതു്.	23
എത്രഭാരമായുള്ള ലോകങ്ങളെ ചിത്രമർലക്ഷണംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിച്ചു	24
എത്രയതൃതമായതിൽ നിർമ്മിച്ച ചിത്രകൗശലമെത്ര മനോഹരം!	25
മാലാഖമാരാം പ്രതാപമേറിയ സ്വർല്ലോക പ്രഭ സമുഹവും തലാ	26
സൂക്ഷ്മം മക്ഷയം, ദീപ്തി, ലാഘുത്വവും രക്ഷകൻ നൽകി ഭൂതവൃന്ദത്തിന്	27
ധീ, സ്മരണ, മനസ്സീതു ത്രിവശം വിസ്മയനാഥൻ നൽകി സ്വസാദേശ്യം.	28
തൽപ്രതാപപ്പെരുമയറിവാനും, തല്പരനെ സ്മരിച്ചാരാധിച്ചാനും,	29
ഇപ്രകാരമരൂപി സമൂഹത്തെ താൻ പ്രിയത്തോടെ സൂചിപ്പിച്ചുനവധി-	30
അവക്കാനന്ദമോക്ഷത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ ദേവൻ കല്പിച്ചു നൂറുപ്രമാണവും	31
അരൂപരൂപമായവനിയതിൽ നരവർഗ്ഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കും ദാസരായ്	32
ഭൂനരകത്തിലായ് വലയും വിധൗ ഭൂനരത്രാണത്തിനു മമ സുതൻ	33
ഭൂതലേ നരനായവതരിക്കും ഭൂതനാഥനെ വന്ദിച്ചാരാധിച്ചു	34
നീതിസമ്മതഞ്ചെയ്തു കൃപാഫലം സതതാനന്ദ മോക്ഷത്തെ നേടുവിൻ.	35
മേ വിധിയിതു സമ്മതമല്ലെങ്കിൽ ഭവിക്കും സദാ സങ്കടം നിശ്ചയം.	36
പരീക്ഷിപ്പതിന്നായൊരു കല്പന പരമദേവൻ കല്പിച്ചുനന്തരം	37

സ്വാമിതന്നുടെ ന്യായമായി സുമനസ്സോടെ സമ്മതിച്ചു പലർ	38
അസമേശനൈക്കുണ്ടവരക്ഷണേ അസമഭാഗ്യപ്രാപ്തിയെ നേടിനാർ	39
മോക്ഷഭാഗ്യം ഭവീച്ച മാലാഖമാർ അക്ഷയസുഖം വാഴുന്നാനന്ദമായ്.	40
ശേഷിച്ച മഹാ മുഖ്യസ്വരൂപികൾ, ഭോജനം നിരൂപിച്ചു മടിച്ചുടൻ.	41
അവർക്കു ദേവൻ നൽകിയ ഭാഗ്യങ്ങൾ അവർ കണ്ടു നിഗളിച്ചനേകവും.	42
ദേവനോടു സമമെന്നു ഭാവീച്ചു, ദേവകല്പന ലംഘനം ചെയ്തവർ.	43
നിന്ദ ചെയ്തതു കണ്ടുവിചേശരൻ നിന്ദാഭാജന നീചവൃന്ദത്തിനെ	44
സ്വരൂപശോഭ നീക്കി വിരുപവും അരുപികൾക്കു നൽകി നിരാമയം	45
ദേവകോപ മഹാശാപവും ചെയ്തു അവനിയുടെ ഉള്ളിലധോലോകേ,	46
നിഷ്ഠൂരികളെ തട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻ. കഷ്ടമായ മഹാ നരകാഗ്നിയിൽ	47
ദുഷ്ടരായ പിശാചുക്കളാക്കെയും നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ വീണ്ടു നശിക്കീലും	48
ഒഷ്ടത, ഗുണദോഷ, പൈതൃത്യവും ഒട്ടുമേ കുറവില്ലവർക്കൊന്നുമേ.	49
മുനമിഗ്ഗണം സുഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ പിന്നെ മന്നിലുണ്ടാക്കി പലതരം	50
ആറാംനാളതിൽ മത്സ്യരിൽ മന്വന്ത അറാവുത്തായിൽ സുഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ.	51
മണ്ണുകൊണ്ടൊരു യോഗ്യശരീരത്തെ യുണ്ടാക്കിയതിൽ ജീവനെ പുകിച്ചു.	52

ബദ്ധി ചിത്തവും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും ആദമെന്നൊരു പേരും കൊടുത്തിതു	53
പാദിസായിലിരുത്തിയാദത്തെ ഏറെസ്സുഖമുള്ള സ്ഥലമായതു്.	54
സ്വപ്നത്തിലവൻറയൊരു വാരിയാൽ തമ്പുരാൻ സ്രിയെ നിർമ്മിച്ചു തൽക്കണ്ഠ.	55
ആദിനാഥൻ പുത്രരിതെന്നപോൽ ആദം ഹാവായും നരപിതാക്കളായു്.	56
തൽബദ്ധിയും മനസ്സമതുപോലെ നൽകി ദേവനവകു കരുണയാൽ	57
നേരു ബദ്ധിയാൽ തോന്നിടും നേരിന്ന വൈരസ്യമവകിപ്പുയായു് വന്നിടാ	58
ന്യായംപോൽ നടപ്പാൻ വിഷമമില്ല. മായമെന്നതു ബദ്ധിയിൽ തോന്നിടാ.	59
ഓഷ്ടിക്കത്തുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും. സ്വാഷ്ടമായൊരീഭൂമിയും വ്യോമവും	60
അവകുപകാരത്തിന്നു തമ്പുരാൻ കീഴടക്കിക്കൊടുത്തു ദയവോടെ,	61
സിംഹവ്യാഘ്രങ്ങൾ പക്ഷിനാലുക്കാലികൾ അങ്ങനൊക്കെ മാനുഷകു നൽകിനാൻ.	62
മൃഗങ്ങൾ, വിധിയായവണ്ണമുടൻ വക്ത്രാൽ സ്വർഗ്ഗനാഥനെ ശങ്കിക്കും,	63
നകു, ചക്ര, മകരാദി മത്സ്യങ്ങൾ, ഭക്ഷുകായ്കനീകൃടെയുമവണ്ണം	64
വൃക്ഷങ്ങൾ പല്ലം പഷ്ടാദിവക്ത്രവും കൈയാദത്തിൻ കല്പന കേൾക്കുമ.	65
കന്യതെല്ലാമനുഭവിപ്പാൻ വശം ഭണ്ഡത്തിന്നുടെ പേരുമില്ല സദാ.	66
കേടും ശ്ലേഷവും ഏതെന്നറിവില്ല, പേടിക്കുമൊരു ശക്തരിപുവില്ല.	67

- പൈയും ദാഹവും തീർപ്പതിനൊക്കവേ
വിയപ്പെന്നിയേ ഭൂമി കൊടുത്തിടും! 68
- ചിന്തിച്ചതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അന്തമില്ലാത്തൊരിശൻ ദയാപരൻ. 69
- തൻപിതാവു തനയനാക്കുന്നപോൽ
താൻ പ്രിയത്തോടു സൃഷ്ടിച്ചു നൽകിനാൻ. 70
- പിൻപവക്കൊരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു
അൻപിനോടൊരു കാര്യം പശ്ചാത്താപം 71
- തല്ലരനെനൊരുപോലെപ്പോഴും
ഉൾപ്പെട്ടവിലവരോടേണമെന്നിട്ട്,
വൃക്ഷമൊന്നു വിലക്കി സർവ്വേശ്വരൻ,
അക്ഷിഗോപരമൊക്കെയും ദത്തമായ്. 72
- ഒന്നൊരുകൾതൊരു കായ്കനി,
തിന്നാൽ ദോഷവും നാശവുമായ് 73
- എപ്പോഴുമെന്നെയോർത്തു പ്രിയത്താലെ
ഇപ്രമാണം വഴിപോലെ കാര്യം. 74
- ഇക്കല്പനയ്ക്കൊരീശൻ വരുത്തായ്ക്കിൽ
എല്ലാ ഭാഗ്യവുമന്തരിയായില്ല. 75
- അവർക്കുമവർക്കുള്ള ജന്മത്തിനും
നിർദ്വേഷമനുഭവം രസിക്കാം സദാ. 76
- കല്പനയ്ക്കൊരു വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ
അപ്പോൾ ദുഷ്ടതിവാതിൽ തുറന്നുപോം. 77
- അനന്തമുള്ളനേകമുണ്ടായ് വരും
സന്തതിയും നശിക്കുമനന്തരം, 78
- ഇഗ്ഗുണ ഇഹഭാഗ്യവും നാസ്തിയാം,
നിർഗുണ താപമാരിയിൽ വീണുപോം. 79
- ഇപ്പടി ഗുണദോഷ ഫലങ്ങളും
തൽപ്പരനുള്ളിച്ചെയ്തിരുത്തിനാൻ 80
- ചൊല്ലെരിയവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
ഉൾപ്പെട്ടവരിലൊരിക്കലും വിധേയ. 81
- 82

അപ്പോഴെ നാകത്തിലസൂരകൾ	
ഉൾപുവിലതിലോലം കലർന്നു	83
മന്നം വാനതിലാഞ്ചുക്കളായ് നാം	
ഉന്നതപ്രഭയുടെ വിളങ്ങുന്നാൾ	84
അന്നു ഭേദതിരുവുള്ളക്കേടിനാൽ	
വന്നരകത്തിൽ പോന്നതിവർഗ്ഗം	85
മഹാഭവനെ വന്ദിച്ചാരാധിച്ചാൻ	
കിത്തിരിമീനം നമുക്കു വിധിച്ചത്.	86
ഒത്തുസമ്മതിച്ചില്ലെന്ന കാരണാൽ	
കത്താവ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചുധോലാകേ	87
അന്നു നാശം നമുക്കു ഭവിച്ചതു	
മിന്നരകലത്തിന്നുടെ കാരണം.	88
എന്നതുകൊണ്ടീമാനുഷവർഗ്ഗത്തെ	
ഇന്നരകത്തിൽ കൂടെ മുടിക്കേണം.	89
ഭേദൻ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചതിനത്തരം	
ഭേദസേവകരെ നശിപ്പിക്കേണം.	90
ഭേദനോടും മാലാഖാ വൃന്ദത്തോടും	
ആവതല്ലിവരോടെ ഫലിച്ചിട്ടു.	91
എന്നതിനെപ്പോലായ് നമുക്കെന്ന	
വന്നരക പിശാചുക്കൾ ചിന്തിച്ചു.	92
ഭേദനിഷ്ഠരവരതു കാരണം.	
ആവതില്ല നമുക്കവരോടിപ്പോൾ	93
അവരിൽ തിരുവുള്ളം കറയുമ്പോൾ	
അവരോട് ഫലിക്കും നമുക്കുമോ.	94
തിരുവുള്ളം കറയണമെങ്കിലോ	
അരുളപ്പാടവരു കടക്കേണം	95
ഭേദകല്പന ലംഘിക്കിലാരേയും	
ഭേദൻ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചല്ലോ	96
എങ്കിലോയിവർക്കൊരു പ്രമാണം	
സകലേശ്വരൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ.	97

എന്നാലാവിധി ലംഘനം ചെയ്യുവാൻ ചെന്നു വേലചെയ്യിടേണം നാമിപ്പോൾ,	98
എന്നൊച്ച പിശാചു പുറപ്പെട്ടു അന്നവഞ്ചകൻ തൻവ്യാജക്രിയയ്ക്കു്.	99
തക്കവാഹനമായ്ക്കുണ്ടു സർപ്പത്തെ എക്കാലത്തും മന്ത്രിയ്ക്കു രിപു സർപ്പം	100
അറപ്പാൻ യോഗ്യൻ വിചരം ധൂളുന്നവൻ; മാണതിഴിഞ്ഞു ദ്രുമിമിൽ മേവുന്നോൻ.	101
നീചൻ ചാതകൻ ജാത്യാരിപു സാത്താൻ നീചസർപ്പത്തിൽചെന്നു ഹവാ മുനിഷ്.	102

രണ്ടാം പാദം

—(*)—

പിശാചു് ഹവ്യയോടു പരഞ്ഞ വഞ്ചനാവാക്കുകൾ - അവർ അവയെ വിശ്വസിച്ചു് ഫലം ഭക്ഷിക്കുന്നു. ആദം ഭാര്യയുടെ ഭയനീയഭാവം കണ്ടു ദൈവാജ്ഞയ്ക്കു് ലംഘിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടു മാപ്പുപേക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ പശ്ചാത്താപത്താൽ സംപ്രീതനായ ദൈവാജ്ഞാപതിൻ പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ രക്ഷകനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. മിശിഹായുടെ ആഗമനത്തിന് വേണ്ടി പുരുഷപിതാക്കന്മാർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മാനഷരെ പിഴിച്ചിട്ടുകൊള്ളുവാൻ മാനസദാഹമോടു പിശാചവൻ.	1
തൻകരുത്തു മാച്ചിട്ടുപായമായു് ശങ്കകൂടാതെ ഹാവായോടോതിനാൻ.	2
മങ്കമാർ മന്നി മാണിക്യരണമേ, പെൺകുലമൗലേ, കേൾ മമ വാക്കു നീ	3
നല്ല കായു് കനിയും വെടിഞ്ഞിങ്ങനെ അല്ലലായിരിപ്പാനെന്തവകാശം	4

എന്നുണ്ടാൻ മധുരം പാത്തപ്പോൾ	
ചൊന്നവന്നോടു നേരായ ചാർത്തകൾ	5
കണ്ടതെല്ലാമടക്കി വാണീടുവാൻ	
ദണ്ഡമെന്നിയെ കലുപിച്ചു തമ്പുരാൻ	6
ഭവണ്ടുവതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
ഭവണ്ടുവ ചരവും തന്നു തങ്ങൾക്കു്.	7
പിന്നെയീമരത്തിന്റെ കനിയതു്	
തിന്നരുതെന്ന പ്രമാണം കലുപിച്ചു.	8
മദവകലുപന കാര്യമൊക്കെയറിഞ്ഞു	
ദേവദൂതവീക്ഷിച്ചായിരിക്കുന്നിതാ.	9
നാവാധിജന ചൊന്നതിനത്തരം	
അവർ സാമതിപ്പാനുസരണം	10
വഞ്ചനയായ വൻചതിവാക്കുകൾ	
നെയ്യകം തെളിവാന്നരെയ്യവൻ.	11
കണ്ടുകൊന്നിപ്പുണ്ടുകൊണ്ടിങ്ങനെ	
കണ്ടുരായ് നിങ്ങൾ വാഴ്വതഴകുതാ?	12
സാമാന്യ കനിഭൂജിച്ചിടാതെ;	
സാരഫീന ഫലങ്ങളും ഭക്ഷിച്ചു്,	13
നേരറിയാതെ സാരഫീതരായ്	
പാരിൽ മൃഗസമാനമെന്തിങ്ങനെ.	14
എത്ര വിസ്മയമായ കനിയിതു്!	
ഭദ്രമാണെന്റെ വാക്കെന്നറിഞ്ഞാലാ!	15
നന്മയേററം വളർത്തുമിതിൻകനി	
തിന്മാനം രുചിയുണ്ടതീരേറാവും	16
ഭാഗ്യമായ കനിയിതു തിന്നുവാൻ	
യോഗ്യരോ നിങ്ങളെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ.	17
അറാമില്ലിതു തിന്നാലതിൽ ഗുണം	
കററമവർക്കിയാമെന്നതേ വേണ്ട,	18
ദിവ്യമായ കനിയിതു തിന്നുകിൽ	
ദേവൻ സമ്മായ് വരും നിങ്ങളും	19

ആയതുകൊണ്ടു ദേവൻ വീരോധ'ച്ചു ആരുപായത്തട്ടിപ്പു ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ	20
സ്നേഹം നിങ്ങളെരുണ്ടെന്നതു കൊണ്ടു മഹാനാരഹസ്യം പറഞ്ഞു ഞാൻ.	21
ചൊന്ന സാരം ഗ്രഹിച്ചിതു തിന്നുകിൽ വന്നിടത്തുമാ ഭാഗ്യമാറിത്താലും	22
പുഷ്പനിഷ്പം പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ പുഷ്പമേക്കുന്നി തിന്നു പിഴച്ചപ്പോൾ.	23
നഷ്ടമായെന്നറിയാതെ പിന്നെയും ഇഷ്ടഭക്ഷ്യമായ് നൽകി ഭർത്താവിന്നും.	24
ഹാവാ തങ്കൽ മനോരമിയാകയാൽ അവൾക്കിമ്പം വരുവതിന്നാദവും.	25
ദേവകല്പന ശങ്കിച്ചിടാത്തനു അവൾ ചൊന്നതു സമ്മതിച്ചുകനി	26
തിന്നവൻ പിഴപെട്ടോരനന്തരം പിന്നെയും ദേവഭീതി ധരിച്ചില്ല	27
ഉന്നതനായ ദേവനുകൾക്കു തന്നുടെ നീതിലാലനം ചെയ്തയാൽ.	28
താതൻ തന്റെ തനയന്മാരെന്നുപാൽ നീതിമാനഖിലേശ്വരൻ കോപിച്ചു.	29
ആരും! നീയെവിടെയെന്നരുൾചെയ്തു നാലുകേട്ടു ക്ഷുഷ്ടി പരദീസാ.	30
ആദവുമഴകേറിയ ഭാര്യയും ഭീതിപൂണ്ടു ഭ്രമിച്ചു വിറച്ചുടൻ.	31
ദൈവമംഗലനാദങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ദൈവികമുള്ളിൽ പുഷ്പനാദവും	32
ദൈവനൃപം കടന്നു ചിന്തിച്ചു ദൈവമേ പിഴച്ചെന്നവൻ തേറിനാൻ	33
നാണമെന്നെന്നറിയാത്ത മാനുഷൻ നാണിച്ചു പരവസ്യം ധരിച്ചുടൻ.	34

ചെയ്ത ഭോഷത്തിനത്തരമപ്പോഴെ സുതാപത്തോടനുഭവിച്ചാരവർ	35
അന്ധാഴിഞ്ഞു പിശാചിനോടൊന്നിച്ചു പാമ്പു ഭോഷത്തു ലംഘിപ്പിച്ചെന്നതാൽ.	36
നിന്റെ വായാൽ നീ വെച്ചിട്ടുകൊണ്ടു നിന്റെ ഭോഷം നിൻവായിൽ വിഷമെന്നും	37
പൂണ്ടു മണ്ണിലിഴഞ്ഞു വലകെന്നും, കണ്ടവർ കൊല്ലുകെന്നും ശപിച്ചുടൻ.	38
സർപ്പനാഥനെയാദം മറക്കുവാൻ സർപ്പജന്തുക്കളും മറന്നാദത്തെ	39
തമ്പുരാൻ ചുമ്പവഴി കൊടുത്തൊരു വമ്പുകൾ വരം നീക്കി വിധിച്ചിതു്	40
പൈയും ദാഹം ക്ഷമിക്കേണമെന്നതും, വിയർപ്പൊടു പൊറുക്കണമെന്നതും,	41
വ്യാധി ദുഃഖങ്ങളാൽ വലകെന്നതും, ആധിഭോഷം മരിക്കണമെന്നതും'	42
ഇവറ്റു സങ്കടം കൊണ്ടു പ്രസൂതിയും ഏറാമായുള്ള ഭണ്ഡസമൃദ്ധവും	43
മുള്ളകൾ ഭൂമി തന്നിൽ മുളച്ചിതു് പള്ളിക്കാടു പരന്നു ധരിത്രിയിൽ.	44
സൈപരവാസത്തിൽനിന്നവരെയുടൻ നൂറാം കല്പിച്ചുതള്ളി സർപ്പശ്ശാൻ.	45
മുഗതുല്യമവർ ചെയ്ത ഭോഷത്താൽ മുഗവാസത്തിൽ വാഴുവാൻ തോഗ്യരായ്.	46
ഇന്ദ്രമോടു പിഴച്ചതിന്റെ പലം പിമ്പിൽ കണ്ടുതടങ്ങി പിരാക്കന്മാർ	47
നല്ലതെന്നറിഞ്ഞീടിലും നല്ലതിൽ ചൊല്ലുവാൻ മടിപ്രാപിച്ചു മാനസേ	48
വ്യാപിച്ച ഭൂവി തിന്മയെന്നുള്ളതും, മുമ്പിൽ തിന്മയറിയാത്ത മാനുഷർ.	49

തിന്മചെയ്തവർ തിന്മയിലയെപ്പോരും നന്മ പോയതിനാൽ തപീച്ചേററവും	50
ഉള്ള നന്മയറിഞ്ഞിടവാൻ പണി ഉള്ള തിന്മയറിയായ് വാനുംപണി.	51
അശുഭത്തിലെ വിരസം കണ്ടവ രാശുമുങ്ങിയ ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ	52
വീണ്ടുതാനെതി ഭീതി മഹാധിയാൽ കേണപജയമെണ്ണിക്കരയുന്നു.	53
ജന്മപുണ്യം കല്പിച്ച നന്മകൾ ഭേമാഹംകൊണ്ടശേഷം കളഞ്ഞതും.	54
നല്ലകായ്കനി തോന്നിയതൊട്ടുമേ നല്ലതല്ലതു ഭോഷമനവധി.	55
സ്വാമിതന്റെ പ്രധാനമാം കല്പന ഭേമാഹത്തിനാൽ ലംഘനം ചെയ്തതു	56
കഷ്ടമെത്രയും സ്വർലോകനാഥനെ ദുഷ്ടരായ നാം മറന്നതെങ്ങനെ!	57
സത്താം ഭേദവും തന്ന സ്രഷ്ടാവിനെ എന്തുകൊണ്ടുനാം നിന്ദനം ചെയ്തതോ.	58
ആപത്തെല്ലാം വരുത്തിച്ചമച്ച നാം താപവാരിയിൽ വീണ്ടുമുഴുകിയ.	59
വീഴ്ചയാലടി നാശവും വന്ന നാം താഴ്ചയേറും കഴിയതിൽ വീണിതു്	60
പൊയ്പോയ ഗുണം ചിന്തിച്ച ചിന്തിച്ച താപത്തിന്നു മറകൾ കാണാതെ	61
പോതു പോതു കരഞ്ഞവർ മാനസേ ഓതു ചിന്തിച്ച പിന്നെപ്പലവിധം.	62
ശിക്ഷയായുള്ള നന്മ കളഞ്ഞു നാം രക്ഷക്കെന്തൊരുപായം നമുക്കിനി.	63
ഇഷ്ടവാരിധി സർവ്വൈകനാഥനെ സാഷ്ടാംഗസൂതിചെയ്തു സേവിക്കണം.	64

- അവിടെനിന്നിനി മംഗലമേ വരൂ
അവിടെ യോലാഭി മാർഗ്ഗമുണ്ടാം. 65
- അറമറ യോനിയി സ്വാമിയെ-
ക്കാരം പോവതിനേറെ സേവിച്ചവർ. 66
- സർവ്വൈക ഗുണസ്വരൂപ ദൈവമേ!
അവധി തവ കരുണയ്ക്കില്ലല്ലോ, 67
- പാപം ചെയ്ത നാമനെ പീഡിക്കുന്നു
താപം നീക്കുക സർവ്വയോനിയേ! 68
- ന്യായം കല്പിച്ച ദൈവമേ നിന്നുടെ
ന്യായം നിന്ദിച്ച ഞങ്ങൾ ദുരാത്മാക്കൾ. 69
- ന്യായലോകം കാരണം നിന്നുടെ
ന്യായശിക്ഷ തികയ്ക്കല്ലേ നായകാ! 70
- കണ്ണില്ലാതെ പിഴയ്ക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു
ഭണ്ഡമില്ലാതെ ഭവിച്ചു പലവിധം. 71
- ഭണ്ഡത്തിൽ നിന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടാൽ
ഭണ്ഡമേറും നമുക്കയ്യോ ദൈവമേ 72
- ഐതെരിയുന്നാരാർത്തിയമന്തുവാൻ
പേർത്ത നീയൊഴിഞ്ഞാരു യോനിയേ! 73
- സർവ്വേശ്വര നിന്റെ കാരുണ്യശീതളം
സർവ്വരൂപി സുഖം സകലത്തിനും 74
- ദേവസൗഖ്യം ഞങ്ങൾക്കു കറകയാൽ
അവധിഹീന സംഭ്രമവേദന, 75
- അയ്യോ പാപം നിരന്തര മഹത്പമെ
അയ്യോ ബുദ്ധിഹീനതപം ദുർഭാഗ്യമെ. 76
- നിൻ തുക്കൈബലം രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലോ
ഗതിയെന്നിയേ മുടിഞ്ഞു നാം സദാ 77
- ഇപ്രകാരമനേക വിലാപമായ്
സുപീഡയൊടവരിരിക്കും വിധമു 78
- കണ്ണനീരും തുകൺപാർത്തു നായകൻ
താണു കല്പിച്ചിട്ടുനശിപ്പിച്ചു പുനഃ. 79

സൂ, പാഞ്ഞിന്നു കേടു വന്നിടാതെ സർപ്പത്തിനുടെ തല തകർത്തിടും.	80
ആ ഭോഷത്തിന്റെ നാശമേല്ക്കാതെ ക- ണ്ടാഞ്ഞിന്നുടെ ജന്മനി ഭൂതയായ്.	81
കറക്ടാതെ നിമ്ബ കന്യകാ സർപ്പപാലന ജനനിയായ് വരും.	82
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ നരാവതാരത്തിൽ ധാത്രിഭോഷവിനാശമൊഴിച്ചിടും.	83
ദിവ്യവാക്യകൾ കേട്ടോരനന്തരം ഉൾവ്യാധി കുറഞ്ഞാശ്വസിപ്പാരവർ.	84
രക്ഷക്കന്തരം വരാതിരിപ്പാനായ് ശിക്ഷയാം വണ്ണമിടുന്നു സന്തതം.	85
അവർകളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ട് അപജയമൊഴിക്കും പ്രകാരങ്ങൾ.	86
മുമ്പിലാദത്തോടരുളിച്ചെയ്തപോൽ തമ്പുരാൻ പിന്നെ ഔരാഹത്തിനോടും, ദാവീദാകുന്ന പുണ്യരാജാവാടും,	87
അവക്കാന്തജൻമിശിഹായായ് വരും എന്നുള്ള ശുഭവാർത്തയറിയിച്ച്,	88
മാനസാശയ്ക്കേറെ വർദ്ധിച്ചിട്ടു.	89
ലോകമാനുഷരായ മഹാജനം ലോകനായകനെ സ്തുതിച്ചിടീനാർ.	90
ലോകൈകകനാഥ! സർവദയാനിധി! ലോകരക്ഷയ്ക്കു വന്നുകൊള്ളണമെ.	91
മേലും പെയ്യുന്ന മഞ്ഞതിലകിലും ശീശ്രൂം നീയും വരാത്തതെന്തയ്യോ	92
അകാശം വെടിഞ്ഞിറങ്ങും രക്ഷകാ, ആകെ നിൻകൃപയില്ലാതെത്തുഗതി!	93
നീക്കു താമസം പക്കാതെ വേദന പോക്കിക്കൊള്ളുക വേഗമെന്നാവർ.	94

മൂന്നാം പാദം

-- (*) --

ഉപാധിപാദംകൂടാതെയുള്ള പ -- മറിയത്തിന്റെ ജനനം. ദേവാലയത്തിൽ താമസമാക്കിയ മറിയം കന്യാവരം നേരുന്നു. ഒരളുത പ്രവർത്തനം വഴി പി-യെഴുതപ്പെട്ടിനെ മറിയത്തിന്റെ ഭർത്താവായി കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ വിവാഹം - അവർ നസ്രത്തിൽ താമസമാക്കുന്നു.

- പക്ഷ്വം മുഖിൽ പൊന്നയുണ്ടാകും പലം
 ഗുഹിപ്പി മുമ്പിൽ ചാലമുണ്ടായ്വരും 1
- പ്രേമാകൃതസാ പ്രത്യക്ഷനക്ഷത്രം
 വരം നേരമാനസ്സുടക്കം ഭൂതം 2
- കാലനീനാൻ മധ്യമന്തപ്പാൽ
 ഭൂലാകത്തിന്നു രക്ഷയുടിച്ചനായ് 3
- വെച്ചിച്ചുടമരും നക്ഷത്രമെന്നുപാൽ
 തെളിവാടിക്കുടിച്ചു കന്യാമണി 4
- വെന്ത ഭൂമിപ്പി ശീതവർഷത്തിനായ്
 അത്യന്ത ഗുണവാഹമുഖമിതു 5
- ഉത്തമപലം പൂവിന്നുണ്ടാകവാൻ
 പിത്താപഹാര രൂപ പുഷ്പമിദമ് 6
- ദേവപൂര്യനുടിച്ചനവനിയിൽ
 ദേവാനന്ദം താരമുടിച്ചിതു 7
- രാജരാജൻ ധരം എഴുന്നള്ളുവാൻ
 രാജസിംഹാസനം പണിയിച്ചിതു 8
- രാജപുഷ്പകരതപത്തിനടുത്തൊരു
 രാജധാനി പണിചെയ്തു ശോഭയിൽ 9
- സർവ്വഭോഷത്താൽ വലയും മർത്തുരെ
 സർവ്വഭോഷമകറി രക്ഷിച്ചിടാൻ 10
- സർവ്വേശൻ നരനാവാൻ ജനനിയായ്
 സർവ്വനിമ്ല കന്നി പിറന്നിതു 11
- മാനഷകലശ്രേഷ്ഠരത്നമിതു,
 തിരുയററുണഗണശാഖിനി 12

- ഒറ്റപ്ലാകത്തിന്നപജയകാരണം,
സ്വർപ്ലാകത്തിന്നു മാനുമാം സ്രീവരഃ 13
- കരയറ നെമ്മുലും ധരിച്ചവർ
നിറവുള്ള ധർമ്മങ്ങളെ ഭാജനം. 14
- ജനിച്ചെന്നു സംപൂർണ്ണ ചന്ദ്രൻപോലെ
മനോജയപ്രഭു വീശിത്തുടങ്ങിയാൾ 15
- പാപത്തിന്നുടെ നിഴലും തൊട്ടിലു
തമ്പുരാനിഷ്ടപുണ്യമെല്ലാമുണ്ടു്, 16
- ജനാഭാധിപ നിഴൽപോലും തിന്നാതെ
നന്മയിൽ മുളച്ചുണ്ടായ നിമ്ബല 17
- മുഹൂർത്തദശയായവളെയുടൻ
മഹാ സ്നേഹത്താലലംകരിച്ചതു്. 18
- ആത്മാവിനുടെ സാമന്ത്യമായവ
സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു പ്രിയത്തോടെ. 19
- മാലാഖമാക്കും മനുഷ്യക്കുമുള്ള
ആത്മപക്ഷിയിതിനോടൊത്തുവരാ. 20
- ചന്ദ്രൻ തമ്പുരാൻ ജനനീയാകവാൻ
മന്ത്രഗുണത്തെ വരച്ചു കൈക്കൊണ്ടു. 21
- ബാവാ പുത്രിയിവളെന്നതുപോലെ
പർവ്വത്തക്കൊളാമൊ സ്നേഹിച്ചിതു. 22
- മാലാഖമാരിൽ പ്രധാനികളവർ
വേലയ്ക്കു നിലപാനേരയാഗ്രഹിച്ചു. 23
- ഗൗരീയേലിനെ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു
സ്വപ്നീധിവാമറിയത്തെ കാപ്പാനായു് 24
- സച്ചിത്രജ്ഞമാദരിപ്പാനായി
മറിയമെന്ന നാമധേയമിതു് 25
- തൂലികത്തിലും പൂജ്യമാം നാമത്തെ
കല്പിച്ചു പേരുമിട്ടു സാച്ചുശ്ചരൻ, 26
- ജനിച്ചെന്നു തികഞ്ഞു ബുദ്ധിപ്രഭു
മാനസത്തെ നാത്തും യഥാചിതം. 27

അങ്ങപക്ഷത്തു ലാക്കിയ തമ്പുരാൻ അങ്ങക്കിഷ്ടമിതെങ്ങ പ്രമാണമാം	28
ബുദ്ധിയാനവും ചിത്തരസങ്ങളും പ്രധാന ഗുണമിഹ്നിക്കും സന്തതം,	29
ഭൂലോകം പ്രതിയിഹ്ന ഒരിക്കലും ഉള്ളിൽ പുകാതെ വാണതപസപിനി.	30
കുന്ദവയസ്സിൻകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്നോദശലം പള്ളിയിൽ പാർത്തവൾ	31
പിതാക്കന്മാരെ ചിന്തിക്കാതെ സദാ ശാസ്ത്രത്തിങ്കലുറപ്പിച്ചു മാനസം.	32
അല്പക്ഷേണം ദേവജപം തപ- സ്സെപ്പാഴുമിവ വൃത്തികളയാതെ	33
ഉറക്കത്തിലും മനസ്സും ബുദ്ധിയും ഉറക്കത്തിന്റെ സൂചമറിയാതെ	34
ദൈവമംഗലം ചിന്തിച്ചും സ്നേഹിച്ചും ജീവിതം കഴിച്ചിടുമാറായതു.	35
പണ്യവാസത്തിൽ മാലാഖമാരുടെ ശ്രേണിനിയതം കന്നിയെ സേവിക്കും	36
ശാസ്ത്രത്തിന്നുണ്ടെ പൊരുൾ തിരിച്ചിടും ഉത്തരലോകേ വാർത്തയറിയിടും	37
ആദത്തിന്നുണ്ടെ ദോഷമൊഴിച്ചാനായ് യുദജനത്തിൽ ജനിച്ചാൻ തമ്പുരാൻ	38
മുമ്പിൽ നിവൃന്മാരോടരുൾ ചെയ്തപാൽ കല്പിച്ചുകാലമൊട്ടു തികഞ്ഞതു്	39
തമ്പുരാനെയീഭൂമിയിൽ കാൺമതി- നപായമത്രേ വന്നിവയെന്നതും	40
സത്യവാർത്തകളറിയിടും വിധേയ ചേതസി ഓഹമുജപലിക്കും സദാ,	41
ശക്തിയേറിയ തീയിലനന്തരം ഘറ്റം വീഴ്ത്തിയാൽ കത്തുമതുപാലെ	42
വന്നരുളുക ദൈവജ! താമസം നീക്കുവാനനുഗ്രഹിക്ക സതതരം	43

- ഗുണമൊന്നും നീയല്ലാതെയില്ലല്ലാ,
 പുണ്യം കൂട്ടുവാൻ വന്നരുളേണമേ! 44
- പ്രാണപ്രാണൻ നീ സർവമംഗലമേ!
 പ്രാണശാ എന്നെ വന്നാശ്വസിപ്പിക്ക 45
- കണ്ണിനു വെളിവെനിക്കു നീ തന്നെ
 ഘൃണയാചിരം പോവാൻദിക്കനീ 46
- പണ്ടു കാമണവർ ചെയ്തതോക്കുമ്പോൾ
 കണ്ടു നിന്നെ ഞാൻ വന്ദിച്ചുകൊള്ളുവാൻ 47
- ഭാഗ്യത്തിന്നുടെ യോഗ്യമുണ്ടാകുമോ?
 അഗതിക്കു സഹായമുണ്ടാകുകിൽ 48
- അന്നിനിക്കുള്ള ഭാഗവിനാശമാം
 അന്നതൽപരം ഭാഗ്യം വേണ്ടു ഭൂവി. 49
- നീയീഭൂമിയിൽ ജനിച്ചുകൊള്ളുകിൽ
 പ്രിയത്താലപ്പോൾ ദാസിയാമയ്ക്കു ഞാൻ 50
- കൂവി വേണ്ട സമാനവും ചെയ്യേണ്ടു
 വേലയൊക്കെയും മാറ്റു ഞാൻ നിശ്ചയം 51
- നിന്നെക്കാപ്പാനും നിന്നെയെടുപ്പാനും
 എന്നിലേതും മടിയില്ല ദൈവമേ! 52
- ഉഷ്ണനേരം നിന്നെ ദയവോടെ
 ഉറങ്ങാതെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടിടുവാൻ, 53
- ഉറക്കത്തിനു ഭംഗം വരുത്താതെ
 വെറുപ്പിക്കാതിരിക്കും തൃക്കാക്കൽ ഞാൻ 54
- തൃക്കാൽമയത്താൽ പരിഭവിക്കാത്ത
 ഭക്തിയാടു ഞാൻ മുതുമുള്ളനേരം 55
- ഉരന്നിട്ടിറക്കുകയും സാധിച്ചാൻ
 തണുപ്പിച്ചിടും ചൂടുള്ള കാലത്തിൽ 56
- ശീതപോക്കുവാൻ കളിന്നിരിക്കുമ്പോൾ
 ഞെപോൽ സദാ ഇരിക്കുന്നണ്ടു ഞാൻ 57
- നടപ്പാൻ കണ്ടു തൃക്കാലിളക്കുമ്പോൾ
 പിടിച്ചുണ്ണിയെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ. 58
- പ്രേമത്തിന്നുടെ കൂറിലും ദൈവമേ!
 എന്മനോരസം മുഴുപലിടുന്നതൂ. 59

കന്യകാരത്നമിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു പിന്നെത്തന്നിൽ വിചാരിച്ചുപേക്ഷിച്ചു.	60
ഇക്കുമിയായ ഞാനിതു ചിന്തിച്ചാൽ ഇത്രിയകൾക്കു യോഗ്യമെന്നിരിക്കേണ്ടോ?	61
നീയനന്തളുത്ത സകലാംബുധി. നീയവിലപ്രഭു സർവ്വ മുഷ്കരൻ.	62
ഒമ്പതുവൃന്ദം മാലാഖമാർ നിന്റെ മുൻപിലാഭരിച്ചുപ്പാഴും നിൽക്കുന്നു.	63
ദേവാനിന്നുട ഗുരൂഷയാസ്ഥയായ് നേരിച്ചുപോവർനിന്നു സ്തുതിക്കുന്നു.	64
മൺപാത്രം കഴിഞ്ഞുള്ളവരും ഞാനല്ലോ ഇപ്രകാരം ഞാനെന്നു മോഹിക്കുന്നു.	95
കാരുണ്യത്തിന്റെ വിസ്മയത്താലെ നീ ചരിപൂർണ്ണമെന്നിരിക്കു വരുത്തുക.	66
സൂര്യവേഷാത്ത നോക്കൂതുപോലെ ഭൂതയൈകിലും കണ്ടാപ്പു നിൻപ്രഭു.	67
ഈവണ്ണം നിത്യംമാനസേ ചിന്തിച്ചു ദൈവാനുഗ്രഹം പാർത്ഥിടം കന്യക,	68
അന്യഭാവമുണ്ടാകരുതെന്നുമേ മാനസത്തിലാച്ചിതു നിശ്ചയം.	69
മാംസമോഹങ്ങളുരയറച്ചവരും കന്യാരൂപം നേന്മ സദ്യുഗ്ഗാദാക്ഷിണി	70
പതിരണ്ടു വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്താവായിവരുകെന്നു വിചാരമായ്	71
വിവാഹംചെയ്തു കന്യയ്ക്കു പുത്രനായ് ദേവർജനിപ്പാൻ കല്പിച്ച കാരണം	72
സ്രീവർഗ്ഗമെല്ലാം വേരുകുന്നമെന്നതു് പൂർവ്വകല്പനയായതറിഞ്ഞാലും	7
ഈവണ്ണം നരജന്മത്തിലാരുമേ ഭൂമിയല്ലാത്തതല്ലെന്നു നിശ്ചയം	74
രൂപസൗന്ദര്യം മഹാ വിരക്തിയും ഉപേക്ഷാപേക്ഷ സൂക്തം നിതിയും	75

ദേവസേവയും ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും ഇവയങ്ങനെ കണ്ടവരാരുള്ളു.	76
ഇക്കന്യയുടെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ ശങ്കാചാരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൂടുമോ?	77
ദേവിയില്ലെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ കണ്ടു നാം ഇവൾ ദേവിയെന്നോത്തു പോമല്ലെങ്കിൽ	78
ഈവൾക്കു തുണയാകുവാൻ യോഗ്യനെ ഭ്യോവിൽനിന്നു വരുത്തിക്കൂടുമോ?	79
പട്ടക്കാരിതിങ്ങനെയെന്നുവോൾ കൂടുന്നില്ല വിചാരത്തിൽ ചഞ്ചലം	80
ദേവഭാവമന്വേഷിക്കയെന്നതു് നിർവ്വേഷമു മുറച്ചുവെച്ചു തദാ.	81
ദേവധ്യാനസ്ഥലമനിലേവരും ദേവസേവാധ്യാനം ചെയ്തപേക്കിട്ടു.	82
ദേവൻ താനറിയിച്ചിതു വാർത്തകൾ സേവകരറിഞ്ഞവണ്ണം കല്പിച്ചു.	83
വിവാഹം ചെയ്താരുള്ള പുരുഷന്മാർ വിവാഹത്തിനു പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ	84
കൈവടിയാൽ വരുവാനറിയിച്ചു കൈവടിയുമെടുത്തുകൊണ്ടാവർ	85
കല്പിച്ചുപോലെ വേഗം പുറപ്പെട്ടു ശില്പമായൊക്കെ ഭ്രഷണവേഷത്തിൽ	86
ഘന പള്ളിയകം പുകുന്നന്തരം പിന്നാലെ ഘന ധനുനവുസേപ്പം	87
ചിൽപുരുഷൻ വകൈടിയില്ലാത്തു കോപിച്ചു പട്ടക്കാരനയാളോടു	88
ദേവഭക്തൻ മനോഭീതി പൂണ്ടപ്പോൾ കൈവടിയൊന്നു നൽകിയൊരു സഖി	89
മന്ത്യാരാജനാ പുണ്യവാന്റെ കൈയിൽ ചേർത്ത ഭണ്ഡു വരണ്ടതറിഞ്ഞാലും.	90
പുണ്യശാലയിൽ കൈവടി വച്ചുതൻ വീണ കവിട്ടുപേക്കിട്ടു സാധുമായ്.	91

കന്യകയെന്നിക്കാകണം ഭാര്യയായ് എന്നപേക്ഷിച്ചു ബാലരെല്ലാവരും.	92
കന്യാതപസ്സും വരാതിരിപ്പാനായ് ധന്യനാം യവുഃസപ്തമപേക്ഷിച്ചു.	93
ഒട്ടനേരം കഴിഞ്ഞതാരനന്തരം എടുത്തു വടി നോക്കിയനേരത്തു്	94
ആശ്ചര്യമൊരു ശുഷ്കമായ മടി പച്ചവെച്ചു കിളിത്തു ചിത്രമഹോ.	95
ശാഖാപത്രവും പുഷ്പഫലങ്ങളും ശാഖതന്മേലിറങ്ങീതു ഹൃദായം.	96
ദണ്ഡല്ലാവരും നോക്കിയ നേരത്തു് പുണ്യനാം യവുഃസപ്തന്നിഞ്ഞുടൻ	97
ദാവീദിന്നുടെ രാജ ജന്മമുള്ള സുവി.നിതൻ യവുസേപ്പു കന്യയെ	98
അക്കാലം യൂദരുടെ മറ്റൊരയ്യുക് തക്കപോലെ വിവാഹവും ചെയ്താൻ.	99
ഭാര്യസമ്പ്രതം നേർന്നു കേട്ടപ്പോൾ വീര്യവാൻ യവുസേപ്പു തെളിഞ്ഞുടൻ	100
ധർമ്മത്തിന്നു സഹായമു ന്നായെന്നു ബ്രഹ്മചാരി പ്രധാനി സ്തുതിചെയ്തു.	101
ഭാര്യയുള്ള മുഖപ്രഭ നോക്കുമ്പോൾ സൂര്യൻപോലെ തെളിഞ്ഞു വിട്ടങ്ങുന്നു	102
പുണ്യഭാചമുദിച്ചു ശോഭിക്കുന്നു, ഗുണത്തിന്നു ചെച്ചുത്തീടും മാനസം.	103
ആയതുകൊണ്ടു യത്സേപ്പു ഭാഗ്യവാൻ ഭാര്യയും കൊണ്ടുപോയി നസറസിൽ.	104

നലിറം പാദം

— (*) —

യേശുസേപ്പും മറിയവും നസ്രത്തിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഗബ്രിയെൽ
ദൈവദൂതൻ മറിയത്തോടു ദൈവാവതാരത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു.
മറിയം എലിസബത്തിനെ സന്ദർശിക്കുന്നു-തിരിച്ചുവരുന്നു-മറിയം ഗർഭ

വരിയാണെന്നു നേസ്സിലായപ്പോൾ യശസേപ്പു വളരെ ദുഃഖിക്കുന്നു. ദൈവദൂതൻ സത്യം മെളിപ്പെടുത്തുന്നു ദൈവപുത്രന്റെ ജനനത്തെ ഇരുവരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

- അമ്മകന്യക നസ്രസിൽ പോയപ്പോൾ
നന്മയ്ക്കും ഗുണവൃത്തി തപസ്സിനും 1
- തുമ്പമേളം വരുത്താതെ നീക്കിയായ്,
മുമ്പിൽ പള്ളിയിൽ പാർത്തിരിപ്പുംവണ്ണം 2
- സ്വമിതന്നുടെയിഷ്ടമതുപോലെ
ശ്രമിച്ചു പുണ്യഭർത്താവും താനുമായ് 3
- ഏകമാനസാൽ പുണ്യകാര്യത്തിന്നു
സങ്കല്പിച്ചു പാപ്പെട്ടു സന്തതം 4
- ഒട്ടൊഴിയാതെ ധർമ്മഗുണത്തിന്നും
കൂടെ ഭൃശിച്ചു വിചാർന്നു വന്നിടാതെ 5
- അവർകളുടെ മംഗലവൃത്തിയെ
നാവിനാലുപാഞ്ഞു ചപ്പിച്ചുകൂട്ടുമോ? 6
- യശസേപ്പു ശുഭപൂർണ്ണനദിയെങ്കിൽ
ആ സ്രീരത്നമഞ്ചിരീയോടുപമിക്കാം. 7
- അയാൾ ചുവതുകൊണ്ടുടിയെങ്കിലോ
ആയുരമാ മലമുകളെന്നു നൂറും 8
- മാണിക്യംകൊണ്ടുവാൾ പൊന്നെന്നാകിലോ
മണിനായകക്കല്ലായ്മമാതന്നെ. 9
- ഭൂതലത്തിലും സംഭവനത്തിലും
ആസ്രീരത്നത്തോടൊപ്പമില്ലാരുമേ. 10
- സു ക്ഷിപ്രചയ്ക്കു കർത്താവിന്റെ ചുവത
സു ക്ഷിപ്രചുവതത്തോടു സൂതരിക്കുന്ന, 11
- സ്വന്നിധികളാൽ വ്യാപ്തമലംകൃതം
തമ്പുരാന്റെയരിപ്പിന്നു പാത്രമായ് 12
- എന്നു തോന്നിയ സമയം തമ്പുരാൻ
തന്നുടെ മനീഷ് പഞ്ഞെയച്ചു യു. 13
- കന്യകയുടെ സമ്മതം കേട്ടിട്ട്
കന്യകയ്ക്കു സുനവാകവാൻ തമ്പുരാൻ 14
- ദൂതത്തിന്നുടെ യോഗ്യമാകും യഥാ
ദൂതരിൽ ബഹുമാനമെന്നു കല്പിച്ചു 15
- രാത്രി പാതി ചെന്നെത്തിയ നേരത്തു
ഉത്തമധ്യാനയുക്തയുമായുമായ് 16

- രഹസ്യനമസ്കാരം ചെയ്യുന്നപ്പോൾ
മഹാഭക്തനാം ഗൗറീയേൽ മാലാഖാ 17
- സ്വപ്നാലയത്തിനൊന്നരയും ഭക്തിയാൽ
ചെന്നു വന്നിട്ടു കമ്പിട്ടുണർത്തിനാൻ 18
- “സ്വപ്നം നിന്നിൽ സർവ്വേശ്വരിയുളളും
ഭക്തമാം ഗുണമൊക്കെ നിറഞ്ഞൊളളെ 19
- നിന്നോടുകൂടി നാമനാം തമ്പുരാൻ
നീയടുക്കലാശിർവാദപ്പെട്ടു.” 20
- ഇതൃദി വാക്കു കേട്ടു കനക
അത്യന്താ പരിഭ്രമിച്ചു ശങ്കിച്ചു. 21
- സ്തുതിരൂപമാം വാക്കിതെത്തിങ്ങനെ
ചിന്തിച്ചു മഹാവികാരം പൂണ്ടു കൻ 22
- മാനസത്തിലെ ശങ്ക കാണും വിധമു
വന്ന ഭൂതനാണർത്തിച്ചതേനേരം. 23
- “ചിന്ത നിന്നിൽ മറിയം, പേടിക്കേണ്ട
തമ്പുരാന്റെ പ്രസാദം നിനക്കുണ്ടു 24
- നിനക്കുദരേ ഗർഭമുണ്ടായ”വരും
സുന്ദരവ പ്രസവിക്കുമനന്തരം 25
- “അവനെ ‘യേശു’ പേർ നീ വിളിക്കേണ
ഭവനങ്ങളിൽ വലിയവനാകും 26
- ഏകതപൈവന പുത്ര നിവൻ
സകലേശനനന്തദയാപരൻ. 27
- ജനകനാകും ദാമിദുരാജൻ
തനയ നിയാൾ വാഴും സിംഹാസന” 28
- അന്നേരമുളളിച്ചു കനക
“എങ്ങനെ ഭീച്ചിട്ടിരിക്കാകയേ! 29
- പുഷ്പസംഗമറിയുന്നില്ലാത്ത
നരസംഗമഹവൃതാശയില്ലമേ. 30
- നിർമ്മലനായ സർവ്വേശ്വരസാക്ഷിണി
നിർമ്മലകന്യാപ്രതാപം നേൻ ഞാൻ.” 31
- ഉത്തരമുണർത്തിച്ചിതു മാലാഖാ
സ്വപ്നമായ ചമനങ്ങൾ പിന്നെയും 32

“ഊമാദക്ഷദശായിനങ്ങളും നീന്നിൽ സിംഹാസനമയാറാകൂ നീയാകുമ,	33
അഭ്യുതപൂർവ്വ വിസ്മയവൃത്തിയാൽ നിൻവയറിൽ ജനിച്ചിടം സുപ്രജ	34
കന്യാതപത്തിനു ക്ഷയമുണ്ടാകാതെ കന്യകേ! ദേവമാതാവാകും നീയേ	35
ആലാഹാ പുത്രൻ നിൻമകനായ് വരും ആലസ്യം നരക്കായാളൊഴിച്ചിടം	36
എന്നതന്നെയുമല്ല വിശേഷിച്ചും നിന്നടെയിളയമ്മയാമേലീശാ	37
വൃദ്ധത പുകിരിപ്പതറിവല്ലോ? വാർദ്ധക്യത്തിങ്കൽ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ടു	38
മാസമാറായി മച്ചിപ്പേരെങ്കിലും അസാധ്യകാര്യം സംഭവിക്കില്ലല്ലോ.”	39
മാലാഖായതുണർത്തിച്ചതുമേരും കാലം വൈകാതെ കന്യയരുൾമെഴുതും	40
“ദേവനു ദാരിയാകുന്നു ഞാനിതാ! ദേവനിഷ്ഠാംപോലെതെനിക്കാകട്ടെ”	41
അൻപോടിക്കുനെ കന്യക ചൊന്നപ്പോൾ തമ്പുരാൻ ഊമാ കന്യാമണിയുടെ	42
ഉദരത്തിലതിശുദ്ധ രക്തത്താൽ സുദേഹം നിർമ്മിച്ചാണാകി സതപരാ	43
സർവ്വബോധം നിറഞ്ഞൊരാത്മാവിനെ സംവേശൻ നിർമ്മിച്ചാദേഹമെ പുകിച്ചു	44
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ കന്യാമണിയുടെ പുത്രനായിയെടുത്തു മനസ്സുഖം	45
ആത്മാവുദേഹമായുണ്ണാൽ വർദ്ധിച്ചു ആത്മനാഥനമിക്കുനെ മത്സ്യനായ്	46
പുത്രൻ തമ്പുരാൻ രണ്ടുമെടുത്തിക്കൂ പുത്രരായ നരാദിയെ രക്ഷിപ്പാൻ	47
ദേവമർത്യസ്വഭാവമെടുത്തിതു ദേവമാനുഷനായിയാളിക്കുനെ.	48

സാദരം തന്നിളയമെക്കാൺമാനായ്	
സാദരം ചൊല്ലുകയുക യാത്രയായ്	49
ശ്ലീലാപുർവ്വതം കന്നെഴുന്നെള്ളി	
ശ്ലീലാചന്തയിൽ സ്വയാഗ്രഹംപുക്കു്	50
അമ്മകന്നി, ഇളയമ്മക്കണ്ടൻ	
“ശ്ലാഘ” ചൊല്ലിയന്നത്തു തഴുകിനാൻ.	51
സ്വസ്തിചൊന്നതു കേട്ടൊരോലീശ്വരാ	
സന്തോഷാൽ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു.	52
പ്രാമാദപ്പദശായമതുനേരം	
രഹസ്യവിധമെല്ലാമറിയിച്ചു	53
സത്യമേലീശാ ശർഭത്തിലെ പ്രഭ	
അത്യന്തം തെളിഞ്ഞൊടിച്ചാടിക്കൊണ്ടു്	54
കന്നിതന്ത്രദർശനീയെ നാഥനെ	
വന്ദിച്ചേലീശപാതൻ പ്രഭ കറുപ്പിട്ടു	55
ഇശ്വരാനന്ദനാഥം കന്യദരഹലം	
ആശീർവാദം കൊടുത്തു യോഗന്നാനെ	56
ഗുരുമാക്കിയദർശനീയെ വെച്ചു താൻ	
സ്തിതപ്രഭതൃനെ സർവ്വഭയാപരൻ	57
അന്നേരം കന്നിതന്നെയേലീശ്വരാ	
വന്ദിച്ചാനന്ദത്തോടൊരും ചൊല്ലിനാൻ	58
“നീ വശ്യക്കളിലാശീർവാദപ്പെട്ടു	
നിൻവയറാറിലെ പ്രഭയ്ക്കാശീർവാദം	59
എന്റെ നാഥമാതാവായുള്ളവരും	
എന്നെക്കാൺമാതിനായെന്നുള്ളവരും	60
എനിക്കു യോഗ്യമല്ലാത്തതെങ്ങനെ?	
നിനക്കുള്ള പ്രിയമെന്നതേ വേണ്ടു.	61
നിന്നോടു ദേവന കലപിച്ചവയെല്ലാം	
നിന്നിലിന്നു തികഞ്ഞൊടു നിഷ്ഠയും	62
വിശ്വസിച്ച് നിനക്കു ഭാഗ്യമേഹാ	
നിശ്വാസം നമുക്കായിട്ടു പോക്കി നീ	63
നിന്നാദരമെന്റ കർമ്മത്തില്ലൊണ്ടു്	
എന്നുള്ളിൽ പ്രഭ ചാടി സന്തോഷിച്ചു.”	64
അന്നേരം ദേവമാതാവരൾചെയ്തു:	
“എന്നുടെ ജീവൻ ദേവം സ്തുതിക്കുന്നു.	65
എന്നടെയാരമാ സത്യ സർവ്വശനിൽ	
ആനന്ദം ധരിച്ചുറെ സ്തുതിക്കുന്നു,	66

തനിക്കുള്ള ഭാസിയുടെ താഴ്ന്നയ	
അനുഗ്രഹമായ് തൃക്കണ്ഠപാർത്തമൂലം	67
എന്നതുകൊണ്ടു ഭാഗ്യമെന്നിരിക്കുന്നു	
ജന്മത്തോറും പറയുമെല്ലാവരും	68
മുഹൂർത്തമെന്ന സല്ലഭരിച്ചുററവും,	
ശ്രേയസ്തപമെന്ന നാമമതുകൊണ്ടു	69
നിമ്ബലന്തന്നെ പേടിയുള്ളോർകളെ	
ജന്മത്തോറുമേക്കുലുണ്ണനുഗ്രഹം	70
തർതൃക്കൈ ബലമുണ്ടിന്നടുത്തു	
ചിതറിപ്പുറകാരമുഴച്ചാർകളെ	71
മുഷ്ടമൊത്തൊഴുത്തി, താണോർകളെ	
സല്ലഭിച്ചുജയർത്തി സദ്യേശപരൻ.	72
അതുകൊണ്ടാർക്കും സംപൂർണ്ണ നഷ്ടകിതാർ	
വിത്തമുള്ളൊരെ ശൂന്യരായും വിട്ടു	73
മുൻപറിവാളുരോടത്തുചെയ്തപോൽ,	
തന്മുറാന്റെ വിശ്വാസഭരണാം	74
താതനാകമുറാത്തതിനും തന്റെ	
സന്തതി ശുഭമാർക്കും മനോഹരം	75
ഭാവിച്ചു തൻ ഭയാവിനയോത്തൊരു	
ഭാസനാമിസന്തതേലേപ്പാച്ചിപ്പാൻ	76
അനുഭവിച്ചാത്ത തന്റെ ഭയവിനാൽ	
സന്തതിയായി വന്നു ജനിച്ചു താൻ.	77
ഇസ്തതി ലൊല്ലിയൊന്നും തെളിഞ്ഞമ്മ	
സപരമിച്ചയമ്മയോടൊന്നിച്ചു	78
പലനാൾകൂടി പാത്താളവിടത്തിൽ	
പലമേററുതിനാലുണ്ടായിതു്.	79
സുഹൃന്മാരിലും നിഷ്ഠി തെളിവാറുപോ	
തിയ്യക്കയാൽ ശീതമകുന്തപോ	80
എന്നതുകൊണ്ടു ജന്മഭാഷത്തിലും	
നിഷ്ഠി മുറുമുദ്രസ്ഥസുഹൃന്മാൽ	81
യോഹന്നാരിൽ നിറുപ്പിച്ചു റുഹായും	
സ്നേഹമാതാസുതന്റെ ശക്തിയാൽ	82
ആ വീട്ടിലുള്ള ശീതളം നികീട്ടു	
ദേവപ്രിയ പ്രകാശമുദിച്ചു	83
സ്വപന്നിധിയുമവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ	
എന്നാലാവിട്ടിൽ ഭാവിദ്രുമുണ്ടാമോ?	84

മൂന്നുമാസമവിടെയിരുന്നിട്ടു	
കന്യ സപാലയം പ്രതിയേറ്റുന്നള്ളി	35
അക്കൻ മോലത്തിൽ പൂക്കിരിക്കും വിടയ	
പ്രകാശമതിന്നുണ്ടാക്കുമെന്നപോൽ;	86
സ്വാധ്വൻ പാലയ മനോഹരശോഭയും	
ഭാരംകൂടാത്തൊരുദൃശ്യത്തിയും	87
ഉമ്മാ തന്നിലീ ലക്ഷണമുണ്ടായി	
കുമാത്താലെ പ്രജ വളന്നിങ്ങനെ	88
ഭാര്യ തന്നുടെ ലക്ഷണം കണ്ടിട്ടു	
ഭർത്താവിനുള്ളിലുണ്ടായ ചഞ്ചലം	89
വൃത്തിഭോധം വിചാരിപ്പതിനൊന്നും	
ഫേതു കണ്ടില്ല പുണ്യമേ കണ്ടുള്ളു.	90
എന്തവകാശമിങ്ങനെ കണ്ടതു്	
ചിന്തയ്ക്കലതിനന്തയും കണ്ടില്ല	91
നിർമ്മലവ്രതം ഞാനമെൻ ഭാര്യയും	
ധർമ്മഭാഷയോ എന്തിതു ദൈവമെ!	92
ഗർഭമെന്നതു നിശ്ചയമെങ്കിലോ	
കീർത്തിഹാസിയെ വാങ്ങിക്കാളൊരെ	93
ഭാര്യതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന്	
യൈര്യമുള്ളിലാച്ചിതു താപനൻ.	94
പുണ്യവൻറെ മനസ്സിലെ വേദന	
തണുപ്പിപ്പാൻ ദയാപരൻ കല്പിച്ചു	95
മാലാഖായുമെന്നുമയാളോടു	
കാലം വൈകാതെ ചൊല്ലി സുവാർത്തകൾ	96
“സംശയമിപ്പു പാനിയെ ശങ്കിപ്പാൻ	
അങ്ങ ഭാര്യയെപ്പാ ചിക്ക സാദരം	97
ഗർഭം നവേശ ഭാരാധാലനനി	
നീ ഭയം നീക്കിസ്സന്തോഷിച്ചീടുക.	98
പുത്രനെപ്പെറ്റും നിർമ്മാകൃത	
സൂതനെ ‘ഇശോ’ പേർ നീ വിളിക്കണം.	99
ദോഷത്താലുള്ള കേടുകൾ തീർത്തിടും	
രക്ഷിക്കുമിത്രാൾ തനിക്കുള്ളോർകളെ.”	100
ദിവ്യവാക്കുകൾ കേട്ടോരനന്തരം	
ഉൾവ്യാധിയൊഴിഞ്ഞാനന്ദിച്ചുന്നയാൾ	101
വന്ന ഭാര്യയെക്കമ്പിട്ടു പുണ്യവാൻ	
തനിക്കുണ്ടായ ശങ്കയും കേൾപ്പിച്ചു	102

ഭേദമാതാവോടുള്ളഴിവോടു താൻ	
സേവിയെന്റെ പീഴു നീ പൊറുക്കണം.	103
ഉള്ളിലായിത്തൊഴിഞ്ഞൊര തന്നുടെ	
ഉള്ളിലുള്ള സന്തോഷവും കേൾപ്പിച്ചു	104
പുണ്യവാളൻ പാഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ	
പുണ്യവാനിയി കന്യയരുൾവെട്ടി.	105
“ഭക്താവിനുള്ള ഭീതിയറിഞ്ഞു ഞാനു	
മറിയും കണ്ടു ഭാവവികാരത്താൽ	106
ഭേദനുള്ള ഗർഭമിതെങ്കിലോ	
ഭേദൻ താനറിയിച്ചിടം നിണ്ണയം	107
എന്തൊരു ഞാൻ പാത്തിരിക്കും വിശേഷ	
തിർന്ന സംശയം അങ്ങക്കുണ്ടെന്നാൽ.”	108
എന്നമ്മെ വെളുകാരണുഭാഷയിൽ	
മാനസം പതിയോടടുത്തുവെട്ടി.	109
അന്നത്തെറ്റിയാളെത്രയും ഭക്തിയാൽ	
കന്യകാരത്നത്തെപ്പരിപാലിച്ചു.	110
ശുഭിമാനമടുക്കുന്നോരുമുമാ	
മിത്താപേക്ഷകളെറെ വർത്തിച്ചു	111
ഒളിച്ചിടേണ്ട മൽപ്രിയ ദൈവമേ!	
വെളിച്ചത്തുടൻ വന്നരുളിടക!	112
എന്തൊരുമാനം ദിനംപ്രതി നഷ്ടിക	
കണ്ണിൽക്കാലൊന്നുറന്നു മാനസം	113
കാൽക്കണ്ണും മഹായുഗമെന്നു തോന്നും	
കാൽക്കണ്ണമിളവില്ലാത്തപേക്ഷയും	114
സംസാര്യത്തോടുമാ പാത്തിരിക്കുമ്പോൾ	
പ്രസവത്തിന്നു കാലമടുത്തിതു്.	115

അദ്ധ്യായം പാദം

— (*) —

കാലനഷ്ടമുണ്ടാക്കി കണ്ണുകൾ കൊടുക്കുവാൻ യെരൂശലേം മറിയം ഓരോരുത്തർക്കുപോകുന്നു. യെരൂശലേം വസിക്കുവാൻ സ്ഥലം കിട്ടാതെ ഒരു കാലിത്തൊഴുത്തിൽ അഭയം തേടുന്നു. അവിടെ ദൈവം പ്രസവിക്കുന്നു. ദൈവ ഭൂതന്മാർ പാടുപാടി സ്തുതിക്കുന്നു. ദൈവഭൂതന്മാരിൽനിന്ന് വിവരമാറിത്തു് ഇടയന്മാർവന്നു ശിശുവിനെ ബ്രഹ്മാധിക്കുന്നു. എട്ടാം ദിവസം ശിശുവിന്നു മേദനാഹാരം നല്കുന്നു.

ന്നു, ഒരു നവീന നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഉദയം കണ്ടു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ദിവ്യ പൈതലിനെ വന്നു ആരായിച്ചു സപർണ്ണവും കന്തുരക്കവും മറ്റും തിരുമുൻകാഴ്ച വെക്കുന്നു. നാൽപ്പതാം ദിവസം ശിശുവിനെ ദൈവാലയത്തിൽ കാഴ്ചവെച്ചപ്പോൾ മുനിവ്രന്തയ ശീമാൻ ദിവ്യ ശിശുവിനെ കാണുളിഞ്ഞുകണ്ടു. ഈ ശിശുമൂലം മറിയത്തിന്റെ ഹൃദയം വ്യാകുലവാളുകൊണ്ടു പിളരുമെന്നു പ്രവചിക്കുന്നു. തിരു കുടുംബം ഇതജിപ്തിലേക്കു ചെല്ലേണ്ടു. ഹേറോദേസ് കുട്ടികളെ കൂട്ടക്കൊല നടത്തുന്നു. ഇതജിപ്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരുന്ന പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു യേശുവിനെ മൂന്നുദിവസത്തേക്കു കൊണ്ടുതാവുന്നു. അമ്മക്കും വളർത്തുപിതാമനും കീഴ്പ്പെട്ടു നന്ദ്രത്തിൽ താമസിക്കുന്നു.

വൻപനമുസ്സാസു കേസർ മഹാരാജൻ

കല്പിച്ചു തന്റെ ലോകരെയെണ്ണവാൻ	1
നൃതനം തലക്കാണവും മാങ്ങിച്ചു	
സാധനത്തിലൊഴുതേണം ലോകരെ	2
ജന്മമായ നഗരിയിൽ കൂട്ടവാൻ	
തന്മഹീപതി കല്പിച്ചറിയിച്ചു	3
ദാവീദ രാജപുത്രൻ യവുസപ്പും	
ദേവമാതാവും ദാവീദ ഗോത്രികൾ	4
താതൻ രാജാവു ദാവീദ വാണതു	
ബെസ്പ്രഹം തന്നിലെന്നതു കാണും	5
പോകണമവർ ബെസ്പ്രഹം ചന്തയിൽ	
നുകലേശവിധിയുമതുപോലെ	6
ഉദായും യവുസേപ്പ മെഴുന്നള്ളി;	
ജന്മഭൂമിയവർക്കു റത്താലും,	7
ബെസ്പ്രഹംപുക്കു രാജവിധി പാലെ	
ബെസ്പ്രഹം ചന്തയാകെ നടന്നവർ	8
ഇരിപ്പാനൊരു വീടു തിരഞ്ഞൊരെ	
ആരും കൈക്കൊണ്ടില്ല നരമുഖരെ	9
മുഖ്കരന്മാക്കു നൽകി ഭവനങ്ങൾ	
സൽക്കരിച്ചു കൊടുക്കുന്നല്ലാവരും,	10
ഇവരെത്രയും നിർബന്ധകയാൽ	
ആവാസത്തിനു സ്ഥലമില്ലാത്തൊരെ	11
ശ്രേഷ്ഠനാഥന്റെ നിത്യോഗ്യയാഗത്താൽ	
ഗോഷ്ഠാനത്തിലിറങ്ങി പാതാരമർ	12

വില്പഞ്ചവിശ്വതി ഞായർ വാസരെ	
സ്വപ്നം ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ച കാലത്തിൽ	13
തിന്നയാലുള്ള പാപങ്ങൾ നിഷ്കവാൻ	
ഭൂമിക്കാനന്ദത്തിനുള്ള കാരണം	14
ഉത്തമധ്വാനം പൂണ്ടൊരു കന്യക	
പുതുദർശനമൊരു ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ	15
രാത്രി പാതി കഴിഞ്ഞൊരനന്തരം	
ചിത്രമെത്രയും നിഷ്കിയിരുട്ടുകൾ.	16
മനോജ്ഞനൊരു സൂര്യോപമാനനായ്	
കുന്നിപുത്രൻ ഭൂപാലൻ പിറന്നത്!	17
കന്യാതപസ്സും വരാതെ നിമ്നല	
ഉത്തമകൃപാതെ പൊറു സവിസ്മയം!	18
കുപ്പിക്കുട്ടിയും വരാതെയാദിത്യൻ	
കുപ്പിതന്നിൽ കടക്കമതുപോലെ	19
ഉദാത്തിനുമുമ്പും വരുത്താതെ	
മേടിനിയിലിറങ്ങി സർവ്വപ്രഭു	20
സുതിദമ്പതീജ്ഞമയറിയാതെ	
പുത്രനെ പൂർവ്വാഭാഗത്തിലിറക്കുവാൻ	21
ഉള്ളകാതു കൊള്ളാതുളള സന്തോഷാൽ	
പള്ളിതന്നെയൊന്നുമുദാഭിയാൽ	22
ശ്രേദ്ധിച്ചു തുടങ്ങാൻ മുത്തി ബാലൻ	
സ്നേഹസാധന മാനസേ പൂരിച്ചു	23
ദേവമന്ത്രിയായ് വന്നു പിറന്നൊരു	
ദേവസ്വാലനെ അമ്മ കൊണ്ടാടിനാൾ	24
ആകാശം കിടയരുടെ സഞ്ചരം	
ആകാശം മേച്ചിരുന്ന സമയത്തിൽ	25
ആ ജനം മഹാ ശോഭകളെക്കണ്ടും	
രണ്ടു പിയിലിറങ്ങി വെന്തളങ്ങനെ?	26
പകച്ചുറപ്പാപടിയും പൂവിവിധ്	
ആ കാശത്തിലെ വികാരം കാരണം	27
മാലാകാ മുദിറങ്ങിയവരോട്	
“കാലം വൈകാതെ സഭ്രമം നിഷ്കവിൻ	28
ഭിത്തികിട്ടേറ്റാളവകാശമില്ലല്ലാ	
സന്തോഷത്തിന്റെ കാലമിതായത്	29
അത്യുപരാത്ഥം പൂണ്ടു കൊണ്ടാടുവിൻ	
സത്യവേദവും വന്നു പിറന്നിതാ!	30

- രക്ഷിതാവു നിങ്ങളുടെ ഭവിച്ചയാൾ
അക്ഷിഭ്രാചരനായിട്ടുവെളി 31
- ദാവീദിന്നുട നഗരേ ചെല്ലവിൻ
ഞാൻ പറഞ്ഞപോലുണ്ണിയേക്കണ്ടിടം 32
- “അസരോ” എന്ന ശീലയും ചുറ്റിച്ചു
അസമേശനെ ഗോഷ്ഠാനം തന്നിലേ 33
- തൃണത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്ന നാമാന
കാണവിൻ നിങ്ങളും ലോകങ്ങളുൾക്കീശനാ.” 34
- ഇതുവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൂടിയ തൽക്ഷണം
ദിവ്യവാർ വന്നുകൂടി സംഖ്യവിനാ. 35
- “ഉന്നതത്തിലിരിക്കുന്ന ദേവനെ
നിരന്തരസ്തുതി സർവ്വലോകത്തിനും 36
- സുമനസ്സുള്ള ഭൂമി ജനത്തിനും
അമേയാനുകൂലമുണ്ടായിടുക.” 37
- ഇത്യാദി ബഹു സുന്ദരഭാഷയിൽ
സത്യവേദ വിൻ ദൂതന്മാർ പാടിനാർ. 38
- അന്താന ദേവപാദവും വന്ദിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു നമനം ചെയ്താരവർ 39
- ഇടയന്മാരും നേരം കളയാതെ
ഓടിച്ചുവന്ന വരുന്നിയെക്കണ്ടുടൻ 40
- മുട്ടുകുത്തി വന്ദിച്ചു തീരുമേനി
സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരവും ചെയ്തുകൻ! 41
- “ഇടയർ ഞങ്ങളെത്തന്നെവരികിലും
ആകുലം നിനക്കുവിലപാലക! 42
- ഔപകര്യം ഞങ്ങളും രക്ഷിക്കുമെന്നപോൽ
ഇടയൻ നീയേ ഞങ്ങളെ പാലിക്ക 43
- കുണ്ണിനിവിടെ ദർബലനെങ്കിലും
ഉണ്ണി നീ തന്നെ സർവ്വവശനല്ലോ 44
- ദീനനെന്തെ തോന്നിയിലും മംഗലം
അനന്തം നിനക്കെന്നു വിശ്വാസമായ” 45
- നിൻമുമ്പിലൊന്നുൾത്തിച്ചു കൊള്ളുവാൻ
സാമന്ത്രിയും ഞങ്ങളുൾക്കിട്ടല്ലുന്ന റിത്തു നീ 46
- ഉപേക്ഷിക്കാതെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ
നീ പാലിക്കേണം സർവ്വദയാനീയേ.” 47
- ഇതു ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചു തൃക്കാൽ മുത്തി
സന്തോഷത്തോടു പോയാരവർകളും 48

ഏറ്റുനാഥൻ തികഞ്ഞതൻ വരുകിതും	
ഇട്ടു നാമു “മീശോ” വീളിച്ചതു്,	49
അന്നു മുഖിൽ ഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കു്	
തൻ തിരുമേനി ചിന്തി തിരുരക്തം	50
ഇതശോ നാമാർത്ഥം രക്ഷകനെന്നതും	
നിശ്ചയിച്ചുവരുത്തി പാമാർത്ഥം	51
ഈ നാമത്തിനാലന്നു മുഖിൽ ഭയം	
മാനസപൂണ്ടു ദർശനതിവാസികും	52
ഇതിനാല്പരലോക പുണ്യജനം	
അത്യന്തസുഖം പ്രാപിച്ചു നിശ്ചയം	53
സർവ്വനാഥനെ ഭൂമിക്കു കാട്ടുവാൻ	
പൂർവ്വദൃഷ്ടശോഭാനപിത നക്ഷത്രം	54
കിഴക്കിൽനിന്നുടിച്ചു പുറപ്പെട്ടു	
കിഴിപ്പൊങ്ങാത്ത താരകരശ്ശി“മിയാൽ	55
മൂന്നു ലോകേശ രാജപ്രസൂതിയെ	
മൂന്നു രാജാക്കൾ ബോധിച്ചാരന്നേരം	56
സർവ്വപാലപ്രജയെന്നു ബോധിച്ചു	
കിഴ് വഴുങ്ങണമെന്ന ന്യായവശാൽ	57
ഗാംഗേയം, കന്തുരുക്കവും മുരളും-	
വേഗം കാഴ്ചയ്ക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു	58
നക്ഷത്രം വഴികാട്ടിയ ശോഭയാൽ	
സൂക്ഷ്മത്തോടു നടന്നു രാജാക്കന്മാർ	59
പ്രാപിച്ചുജ്വലരോദരശലം പുരേ	
അപ്പോളുംബരേ നക്ഷത്രം മാഞ്ഞു പായ്	60
പകച്ചു പ്രഭുവു മമളനേരം	
ലോകരാജനെ ചോദിച്ചുനേപന്തിച്ചു,	61
ഹേ രാജേശമു കേട്ടതി സംഭ്രമാൽ	
ഏറെ ശാസ്ത്രികളെ വരുത്തിട്ടിനാൽ	62
ഐ ജനത്തോടു ചോദിച്ചുവന്നപ്പോൾ	
രാജരാജനാമുണ്ണിസ്സുവാർത്തകൾ	63
ശാസ്ത്രോക്തരുംപോലെ മിശിഹാടെ ജാതം	
ശാസ്ത്രസീദ്ധമറിഞ്ഞവർ ചൊല്ലവിൻ.	64
ശാസ്ത്രക്കാരതുകേടു വിചാരിച്ചു	
ശാസ്ത്രസാക്ഷിയിൽ കണ്ടതുണർത്തിച്ചു.	65
“ഇക്കിതാവായ ദാവീദിൻ പുത്രനായ്”	
രക്ഷിപ്പാൻ മിശിഹാവരം നിശ്ചയം	66

- ഭാവിഭരാജ ജന്മനഗരിയാം
വേതലയിൽ മിശിഹാ പിറന്നീടും” 67
- ശാസ്ത്രക്കാരീയു ചെയ്തതു കേട്ടാറെ
മാത്രനേരം വിചാരിച്ചു ചെയ്തവൻ 68
- “പോക നിങ്ങളുന്മേലായി കമ്പിട്ടു
പോകുമ്പോൾ വന്നിങ്ങെന്നോടു ചൊല്ലണം. 69
- നിന്ദിച്ചു ഹിംസിപ്പാൻറു ഭാഷൻ
വന്ദിപ്പാനാശയുണ്ടെന്നു ചൊല്ലിനാൻ 70
- ആയുരുകേട്ടു കശത്രിരാജാക്കൾ
ആയവിടെന്നു വേഗം നടക്കൊണ്ടു 71
- പൂർവ്വനക്ഷത്രം പിന്നെയും കണ്ടുടൻ
ഉൾവ്യാധിയുടേപ്പോൾ നീക്കി സന്തോഷിച്ചു 72
- ബാല്യഹം നഗരിയുടെ അന്തരികെ
ജനനാരം തൊഴുത്തുനീതെ നിന്നുടൻ 73
- തൊഴുക്കൂട്ടിൽ പുകിതു രാജാക്കന്മാർ
തൊഴുതാരോവാടവർ നിന്നുടൻ 74
- രാജരാജനായുള്ളൊരു ബാലനെ
രാജാക്കൾ ഭക്ത്യാ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിനാൻ 75
- ആനന്ദം നല്ല പ്രതാപദൃഷ്ടിയും
മേനി സൂര്യനെ തോല്പിക്കും ശോഭയും 76
- സർപ്പലക്ഷണമെല്ലാം തികഞ്ഞൊരു
സർപ്പപാലനാം ദേവജനസ്ഥിയെ 77
- കണ്ടു കൊണ്ടാടി നിന്നാനന്ദിച്ചവർ
വീണ്ടു സാക്ഷാൽഗം ചെയ്തവർ നാഥനെ 78
- കാണിക്കയവർവെച്ചു തിരുമുമ്പിൽ
സ്വർണ്ണം നല്ല കത്തുകകുമെന്നതും, 79
- മരത്തിന്റപശയാം മുതളെന്നിവ
പരൻമുമ്പിൽ സ്വവിശ്വാസഭക്തിക്കു് 80
- രാജസാമന്തം പൊന്നും കത്തുകക്കും,
രാജരാജനാം ദേവനിയാളെന്നും 81
- മാനുഷനെന്നും മരിക്കുമെന്നതും
തന്നവിൽ ക്ഷയഹീനവും മൂന്നിവ 82
- ഉറച്ചെന്നതിന്നടയാളമവർ
മുരുകു കാഴ്ചകൊടുത്ത ഭക്തിദയാദും 83
- കത്തുകക്കത്താൽ വിശ്വാസമെന്നതും,
പിന്നെ മുരളാൽ സുപ്രതീക്ഷാഗുണം 84

പൊന്നിനൽ സർപ്പനായകസ്നേഹവും, ചിഹ്നമായിവ കാഴ്ചവെച്ചാരവർ	85
തൂക്കാലും മുത്തീ യാത്രയുണർത്തിച്ചു അകക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞു പിരിഞ്ഞവർ	86
പോകുന്നേരം ഹേറോദേശറിയാതെ പോകണമെന്നു ദിവ്യനായിച്ചു.	87
തലക്കാരണത്താലനുമാഗ്നമായി സ്വർല്ലോകം പ്രതി പോയവർ സാദരം	88
നാല്പതാം ദിനം തികഞ്ഞ കാലത്തു് സ്വപ്നത്രനെയോരേശലം പള്ളിയിൽ	89
ബാവാതമ്പുരാൻ മുഖിൽ കന്യാമണി സുഭക്തിയോടു കാഴ്ചയായ് നാടുകിനാടും	90
അന്നേരം വയസ്സേറിയ ശൈമൊൻ ചെന്നു ജ്ഞാനദൂശാ ബഹുസാദരം	91
പാതു്തുകൊണ്ടു തൻ ബാലകമുഖ്യത ചിത്തസമ്മതം വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ:-	92
“ഭൂനരന്മാർക്കിരുട്ടുകുറം നീക്കുവാൻ ഭൂനരനായി വന്ന ഭയാപരാ!	93
തേലോകരിസറായല്ലെരിമക്കും എല്ലാ ഭൂമിക്കും പ്രത്യക്ഷമാകുക!	94
വെളിവായിട്ടെൻ കണ്ണുകൾ കാണുകയാൽ വെളിവൊക്കെയും നീയല്ലോ! ദൈവമേ!	95
വെളിവു നിന്റെ ലോകക്കു കാട്ടുവാൻ തെളിവൊടിക്കു വന്ന സർവ്വപ്രഭോ!	96
ഇപ്പോൾ ദാസനെ അനുക്രമത്തോടെ പ്രേമപ്രഭോ ധാരയാക്കിക്കൊൾക നീ.	97
അമ്മയോടുൻ ചൊല്ലി വീരോധികൻ നിന്മകനിപ്പോൾ വിരോധലക്ഷ്യമാം	98
പലക്കുമിത്യാളാലുണ്ടാം മംഗലം പലക്കുമിത്യാളാൽ വരും നാശവും	99
നിന്നുടെ ചിത്തം ദുഃഖാസിലാലനം: സ്വർക്കമേറെഭവിക്കും നിണ്ണരം”	100
പുണ്യദീർഘദർശി പിയാ “മന്നായും” “ഗുണത്തിന്നുടെ കാലമിതെന്നതും	101
ക്ഷാനാഥനെഴുന്നള്ളിയെന്നതും” സാക്ഷിച്ചു ഹൃദയാലന്നേരം ചൊന്നു	102

കന്യകതാനുമുണ്ണിയേയുംകൊണ്ടു	
ധന്യനാം യവുഷസ്സുവദിസൻ	103
കാലം വൈകാതെപോയി നസരസ്സിൽ	
ബാലനെ പാപിപാചിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ	104
അക്കാലമൊരു മാലാഖാ തൽക്ഷണം	
“ഇക്കാലമിവിടെ പാക്കുത്തന്നു”	105
മാർ യൗസേപ്പോടും കന്യക തന്നോടും	
കാര്യകാരണമൊക്കെയും ചൊല്ലിനാൻ	106
“ബാലകവധം ഭാവിക്കുന്നു ചിച്ഛർ	
കാലം വൈകാതെ പോകമെസറേനിൽ	107
വൈരികൾ വരവിന്നു സമയമായ്	
വരുംമുമ്പെ നടക്കൊൾക വേഗത്തിൽ	108
ഒളിക്കു പരദേശത്തിൽ ബാലനെ	
വെളിച്ചത്തുവരുവാൻ സമയമായ്	109
പിൻതിരിഞ്ഞിട്ടു പോരുവാൻ കാലത്തിൽ	
അന്താനവിധി ഞാൻ വന്നറിയിക്കാം.”	110
എന്ന തുകേട്ടു യൗസേപ്പു മുമ്പായും	
അന്നവിടന്നു വാങ്ങി മെസറേനിൽ	111
ഉണ്ണിയെപ്പരിപാലിച്ചിരുപേരും	
പുണ്യവൃദ്ധിയാൽ വാണു ചിരകാലം	112
ഹേറോദേശപ്പോളുണ്ണിയേക്കാണാഞ്ഞു	
ഏറെക്കോപിച്ചു ശങ്കിച്ചു കൾമലൻ	113
മററൊരു രാജനീളുവി വാഴുകിൽ	
അറു രാജ്യം തനിക്കൊരു ബോധമായ്	114
ശത്രു ചാരെന്നറിയാത്തുകാരണം	
ചിന്തിച്ചിട്ടുചെയ്തതെ കണ്ടില്ല.	115
എങ്കിലാസമയത്തിൽ പിറന്നോരെ	
കൈക്കൊല്ലണമെന്നു കല്പിച്ചവൻ	116
കൈക്കൊന്നിട്ടും ത്രിലോകനാഥന്നു	
സങ്കടം ഭവിച്ചില്ലിവയൊട്ടുമേ	117
ഹേറോദേശതിരുത്തരം വീട്ടുവാൻ	
അറപ്പാവാണു പുഴുതുചത്തവൻ	118
വത്തമാനമതൊക്കെയും മാലാഖാ	
മാർ യൗസേപ്പിനു പ്രത്യക്ഷമാക്കിനാൻ	119
മെസറേനിൽനിന്നുമായും യൗസേപ്പും	
നസ്രസുനാട്ടിൽവന്നു പാക്കുന്നാൾ	120

പന്തിരണ്ടു വയസ്സിൽ മിശിഹായും	
അന്നാരോശചതുരമായും യേശുപ്പും	121
ചെന്നു പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടനന്തരം	
അന്നാലോകരിൽ താൻ മറഞ്ഞിടീനാൻ	122
കണ്ണനീരാലെ യേശുപ്പുമായും	
ഉണ്ണിയെത്തിരഞ്ഞെടുത്ത കാണാഞ്ഞു	123
കൂട്ടം തന്നിലും, വീട്ടിലും, നാട്ടിലും,	
കാട്ടിലും തിരഞ്ഞെടുത്തേ കണ്ടില്ല	124
മൂന്നാം പാളയം യേശുപ്പും പള്ളിയിൽ	
ചെന്നു പുത്രനെക്കണ്ടു തെളിഞ്ഞുടൻ	125
അന്നവിടത്തിൽ ശാസ്ത്രികളോടൊത്തു്	
ഉന്നതനായ ഉണ്ണിപിശിഹാ താൻ	126
ശാസ്ത്രയുക്തികൾ ചോദിച്ചും കേൾപ്പിച്ചും	
ശാസ്ത്രികളൊക്കെ വിസ്മയം കൊൾകയും	127
അന്നേരം സുതസന്നിധിയുമായും	
ചെന്നു ഭക്തവിനയത്തോടെ ചൊന്നാൻ:	128
“എന്തിനിക്കുണ്ടു പുത്ര! നമ്മാടു നീ	
എന്തെന്നിഷ്ടം നമ്മിലെന്തു ചെയ്യുക!	129
നിന്റെ താതനും ഞാനും സുതാപത്താൽ	
നിന്നെയന്വേഷിച്ചേറ്ററം വലഞ്ഞിതു	130
നിന്നെക്കാണാഞ്ഞു നിശ്വാസപ്പെട്ടാറെ,	
നിന്നെക്കണ്ടിപ്പോളാശ്വാസമായി നാം	131
എന്താ ബഹുസന്തോഷഭക്തിയാൽ.	
ചൊന്നതുകൂട്ടു പുത്രനരുൾചെയ്തു	32
സ്തിഗ്ദ്ധനാമൻ ജനകൻ്റെ കാര്യങ്ങൾ	
സാധിച്ചാൻ വിധിയെന്നറിഞ്ഞിപ്പോഴും	133
തലോട്ടുവെന്നെയന്വേഷിക്കണമോ?	
ബലിയാട് മുട്ടേളാർകൾ ഗ്രഹിച്ചാനായ്	134
മിശിഹായിതു ചൊന്നോരനന്തരം	
സംശയംപോക്കി കൂടെയെന്നുള്ളി	135
അവരെ വഴക്കത്തോടുകൂടേ	
ആവാസം ചെയ്തു നസ്തസ്പഷ്ടം.	136

ആറാം പാദം

— (*) —

യേശുവിന്റെ ജാതസ്ഥാനം നിരാഹാരനായി നാലു ദിവസം വന

ത്തിൽ വസിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ പ്രാമാദനം-കാനായിലെ കല്ല്യാണത്തിൽ വെച്ച് വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കുന്നു-ദേവാലയത്തിൽ കളവടക്കാൻ ആട്ടിയോടിക്കുന്നു. ശമരിയാസ്രിയുടെ മഹസാന്തരം പ്രഭുവിന്റെ മകനുരോഗശമനം വരുത്തുന്നു-ഗ്ലീലായിൽ അനേകം രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു-പിറർ അന്ത്രയോസ് യാക്കോബ് യോഹന്നാൻ എന്നിവരെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേർക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെ ഓടിക്കുന്നു. തളർവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. യാത്ര സിറൻറ പുത്രിക്ക് പുനർജീവൻ നൽകുന്നു. രക്തസ്രാവമുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കുസുഖം നൽകുന്നു. മറുപല അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്നു.

തൃശ്ശതി തിരുവയസ്സു ചെന്നപ്പോൾ	
മിശിഹാ സ്വകരതപമുദിപ്പാനം	1
സ്വാമി തന്റെ വരവറിയിപ്പാനം	
സ്വാമിഭക്തൻ മഹാ മുനിത്രേഷ്ടനാം	2
യോഹന്നാൻ പുരോഗാമിയെ കല്പിച്ചു	
മഹാ ഭക്തനയാൾ വന്നു ഭൂതനായ്	3
ആസ്ഥപ്പാടാം പ്രായശ്ചിത്തം മാംഭീസാ	
ആസ്ഥയായ് മുകി പലരേ മുമായാൾ.	4
ഭക്തപ്രിയൻ മിശിഹായും മാംഭീസാ	
ഭക്തനാമിയുടെ കയ്യാൽ മുങ്ങിനാൻ.	5
"ഇല്ലയൊത്ത മൽപത്രനിയാളെന്നും"	
ഉച്ചത്തിലൊരുനാദം പ്രത്യക്ഷമായ്	6
സ്നേഹാലയനിച്ചാളെന്നറിയിപ്പാൻ.	
സ്നേഹഹൃദായിറങ്ങിയാളുടേമേൽ	7
അവിടെന്നു വനത്തിചെഴുന്നള്ളി	
അവിടെപ്പാത്തു നാല്പതനാളു താൻ	8
ശിക്ഷയാംവണ്ണം ദേവധ്യാനം ചെയ്തു	
ഭക്ഷ്യമൊന്നും രസിക്കാതെ നിഷ്ഠയാൽ	9
തല്ക്കാലാൽപരേ പിശാചിൻ വ്യാജങ്ങൾ	
ദൂക്കിൻ ഗോചരമായ പരീക്ഷകൾ	10
ഷന്താപജ്ഞാദിരിക്കാതെ നീയിപ്പോൾ	
ഷന്തിനിനിക്കു യാം ഭക്ഷണസാധനം	11
കല്പിക്കദേവനെങ്കിൽ നീയിക്കല്പ്	
അപ്പുലാക്കീട്ടു തിന്നു ജീവിക്കട്ടോ"	12
ഇപ്രകാരം പിശാചു പറഞ്ഞപ്പോൾ	
തൽപരനന്തരമരുളിച്ചെയ്തു:	13

“അപ്പത്താൽ മാത്രം മർത്യൻ ജീവിക്കില്ല തൽപരന്റെ തിരുവുള്ളംകൊണ്ടത്രെ	14
പിന്നെ നാഥം വഹിച്ചു ദേവാലയ ഉന്നതമാം ചുവരിൽ സ്ഥാപിച്ചവൻ	15
“ദേവൻ നീയെങ്കിൽ ചാടുക തൽക്കണ്ണം സേവകരാമ്മാലാഖാമാർ താങ്ങീടും”	16
പരീക്ഷാവാക്കു ചൊന്ന പിശാചോടു പരമദേവൻ താനരുളീടിനാൻ:	17
“കോവണിയിരിക്കുന്നേരം ചാടുവാൻ അവകാശവുമില്ലൊരു തിട്ടതി	18
നിന്റെ നാഥനെ നീ പരീക്ഷിക്കേണ്ട” നിന്റെ വാക്കിന്നെടുത്തു പൊട്ടത്തരം	19
മൂന്നാംമട്ടം പീശാചവൻ നാഥനെ ഉന്നതാദ്രി മുകളിൽ നിറുത്തിട്ടു	20
അവധിമീന സമ്പൽ സുഖങ്ങളെ അവൻ മായാവ്യാജത്താലു കാട്ടിക്കൊണ്ടു	21
നാണംകെട്ടു പീശാചവൻ ചൊല്ലിനാൻ “കാണുന്ന വസ്തുവെക്കെയിനിക്കുള്ളു.	22
വീണനീയെന്നെ ക്ഷമിപ്പുന്നാകിലോ മേണമെങ്കിലിതെല്ലാം തരുവൻ ഞാൻ”	23
സർവ്വനിന്ദ പരഞ്ഞ പീശാചിനെ സർവ്വമുഷക്കരനായകനാട്ടിനാൻ	24
“പോക; നീമൻ നീയെന്റെ മുഖിൽനിന്നും” സകലേശപരകല്പന കേട്ടപ്പോൾ	25
ജീതിപൂണ്ടു പീശാചു വിറച്ചുടൻ ജീതിഖോരുകേപോയി മറഞ്ഞവർ	26
ചിത്തനീതിയും വർജ്ജ്യങ്ങളെന്നതും വൃത്തിയിൽക്കാട്ടി നമുക്കറിയാനായി	27
മർത്യരക്കുകനായ മിശിഹാതാൻ മർത്യർക്കു ബോധമാവാൻ ശ്രമിച്ചതു്	28
കർത്താവിശേഷയെ കണ്ടൊരുനാൾപിന്നെ കീർത്തിയുള്ള യോഹന്നാനുരചെയ്തു :-	29
“മർത്യഭോജങ്ങൾ നിക്കുവാൻ തമ്പുരാൻ യാത്രയാക്കിയ ആട്ടിൻകുട്ടിയിതാ!	30
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനിയാളെന്നതു് തമ്പുരാനന്നോടരുളിച്ചെയ്തിതു്	31

ഇയാളിലോക രക്ഷയ്ക്കു വന്നവൻ	
ഇയാളാൽ ദേവദത്ത സംപൂർണ്ണവും	32
കിട്ടുവാൻ വഴിയുള്ള" വെന്നിങ്ങനെ	
പട്ടാങ്ങനാക്കി മാങ്ങാ ചൊല്ലിനാൻ	33
യുദ്ധയിൽനിന്നു മിശിഹാ ഗ്രീഷായിൽ,	
തന്നത്തരം പോയ കല്യാണത്തിന്	34
വിവാഹത്തിനു മുന്തിരിക്കുന്നീരു	
സുവിശ്വയത്താൽ വെള്ളം കൊണ്ടാക്കിനാൻ	35
പെൺകെട്ടിനു ശുഭം കൂട്ടിയിങ്ങനെ	
തൻകരുണയ്ക്കു ധയാളം കാട്ടി നാൻ	36
അക്കാലം യുദ്ധനാരായ മുഖന്മാർ	
മിഷ്ടം കൊള്ളുമോദശഖം പഞ്ചിയിൽ	37
എന്നതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു നാഥനും	
നിന്ദചെയ്യുന്ന നീചവൃന്ദത്തിനെ	38
തിന്മയായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്താൽ	
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു ദഷകൃതം ശിക്ഷിച്ചു	39
പുണ്യവൃത്തിയിലാചാര്യോഗ്യമാം	
പുണ്യമായ സ്ഥലമെന്നുള്ളിനാൻ	40
ആ ദിക്കിൽ മുമ്പിൽ മാമ്മോദീസാമുക്കി	
യുദ്ധയിചതിനാജ്ഞയറിയിച്ചു	41
ശ്രമമായി പരസ്പ്രിയവരുകൾ ധർമ്മം	
ഭൂമി നമൊഴി ചാനരളിടിനാൻ	42
നല്ല സാധുതപമുള്ള വചനത്താൽ	
ചൊല്ലി ദേവദത്താവുമുദിപ്പിച്ചു	43
അവളുമുടൻ മിശിഹാ വന്നതും	
സുവൃത്തികളതെല്ലാമറിയിച്ചു	44
നീള ചൊല്ലി നടത്തിയ ലോകരും	
ഉള്ളിൽ വിശ്വാസംകൊണ്ടുവരും വാക്കിനാൽ	45
പാപ്പിച്ചു രണ്ടനാളവർ നാഥനെ	
ഓപ്പിച്ചു ദേവനു യമവരെത്താൻ	46
ഇഹയാംവണ്ണം നല്ലവചനത്താൽ	
നിശ്ചയിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വേദാന്തം	47
പണ്ടു കേളാത്ത വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ	
കൊണ്ടാടി സ്തുതിച്ചാരവർ നാഥനെ	48
പിണക്കമെന്നിയേ മനോദാഹത്താൽ	
ഗുണത്തിനായുറപ്പിച്ചു മാനസം	49

ഗ്ലീലാനാട്ടിന്നവിടെന്നെഴുന്നള്ളി	
ഗ്ലീലാക്കാരുമോരേശലയും പുരേ	50
ചെയ്ത വിസ്ഥാരംകണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ	
സന്തോഷത്തോടു കൈക്കൊണ്ടു സ്വാമിയെ	51
നാടുവാഴിയൊരുത്തൻ മകനുടെ	
കേടുപോക്കുവാൻ കൂടവേ പോരണം	52
എന്നപേക്ഷിച്ചു വൈഷമ്യം കേൾപ്പിച്ചു.	
അന്നേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു:-	53
“എങ്കിൽ നിർമ്മകനിപ്പോൾ സുഖംവന്നു”	
സങ്കടമൊഴിഞ്ഞെന്നറച്ചു പ്രഭു	54
പൊറുത്തെന്നരുളിച്ചെയ്തനേരത്തു	
പൊറുതിയങ്ങുന്ന പ്രഭുസുതൻ	55
സങ്കടമെല്ലാം തീർന്നു സുഖംവന്നു	
തങ്കൽ വിസ്ഥാരം പൂണ്ടു തെളിഞ്ഞവൻ	56
ഗ്ലീലായിൽ ചുറ്റിപ്പുറിച്ചു നാഥൻ	
നല്ല നേർവഴി സേവിക്കേണമെന്നും,	57
തന്നെ വിശ്വസിച്ചിടണമെന്നതും	
അന്നാലോകരോടൊക്കെ പ്രസംഗിച്ചു	58
എന്നെല്ലാദിക്കിലുള്ള നരാമയം	
അന്നതാൻ തിരുവാക്കാലൊഴിച്ചു താൻ	59
കേപ്പാതന്നെയുമത്രയോസിനെയും	
ചിൽ പുരുഷൻ യാക്കോ, യോഹന്നാനെയും	60
കൂട്ടരാക്കി അരുൾചെയ്തു മേടത്തിൽ	
കൂട്ടത്തിന്നുടേ ശിഷ്യരാക്കീടിനാൻ	61
ചെയ്താൻ ക്രൈസ്തവ പൊറുപ്പിച്ചു തമ്പുരാൻ	
ചെയ്ത വിസ്ഥാരം പ്രത്യക്ഷം കേട്ടുടൻ	62
മതപത്തികധിപനായുള്ളവൻ	
ചിത്തഭാഹത്താൽ വന്നടനപ്രഭു	63
സന്നിപാതത്താൽ വലഞ്ഞ ഭൃത്യൻ	
താനാരോഗ്യം കൊടുപ്പാനപേക്ഷിച്ചു	64
കൂടെപ്പോരാമെന്നപ്പോൾ മിശിഹായും	
കേട്ടു ഭക്തനണത്തിച്ചു തൽക്ഷണം	65
“കൂടെപ്പോന്ന മതിയാമെന്നില്ലല്ലോ	
കേടുപാവാൻ കല്പിച്ചാൽ മതിതാനും	66
ഭാഗ്യനാഥനാം നീയെഴുന്നള്ളുവാൻ	
യോഗ്യമില്ലെന്നിടമെൻ വീട്ടിനും”	67

ചിന്തയുമവൻ ഭക്തിയും കണ്ടുതാൻ	
സന്തോഷിച്ചവന്റെ വിശ്വാസത്തിനാൽ	68
“പോക നിന്റെ വിശ്വാസമതുപോലെ	
ആകട്ടെ നന്മമെന്തെങ്കിലും കേട്ടു തീർത്തു	69
കുപ്പൽകേറി ശിഷ്യരുമായോടുമ്പോൾ	
കോപിച്ചു കടലോളവും വെയുവാൽ	70
ശിഷ്യർപേടിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചു	
തൽക്ഷണം കടൽക്കരപമടക്കി താൻ	71
രക്ഷാനാഥൻ മിശിഹായെ വാക്കിനാൽ	
അക്ഷോഭ്യം പോലെക്കി കടലപ്പാലം	72
വിസ്മയംപൂണ്ടു വാഹനലോകം	
വിശ്വനാഥൻ കരക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ	73
പിശാചുക്കളാൽ പീഡിതനെന്നെ	
പിശാചുക്കളും തന്നോടപേക്ഷിച്ചു	74
“തമ്പുരാന്റെ പുത്രൻ മിശിഹായെ നീ	
വൻപാ ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കല്ലെയെന്നു”	75
ഇങ്ങനെ പിശാചുക്കൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ	
“വാങ്ങുവിനെ നവരോടരുൾമെന്തെ	76
കല്പനയതുകേട്ടു പിശാചുക്കൾ	
തല്പരനോടപേക്ഷിച്ചു ചൊല്ലിനാർ	77
“നിന്നുകൂടാ മനുഷ്യരിലെങ്കിലും	
പന്നിക്കൂട്ടത്തിൽ പോകാൻ കല്പിക്കണം”	78
പോകയെന്നനുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ	
പുക്കുപന്നിയശേഷവും കൊന്നടൻ	79
പോക്കുപാലവാരോടിവന്നക്ഷണം	
പോക്കുശേഷം നശിച്ചെന്നു ചൊല്ലിനാർ,	80
എന്നാൽ നായകൻ മുൻപേയറിഞ്ഞതെ	
അന്നവർക്കനുവാദം കൊടുത്തതു്	81
മാനുഷരോടും വസ്തു സർവ്വത്താലും	
ദീനരായ പിശാചു ഗണങ്ങളെക്കുറേ	82
പൈശ്ചന്യമവർക്കു നന്നറിയിപ്പാൻ	
മിശിഹായനുവാദം കൊടുത്തതു്	83
അപ്പരിയതിൽ പാത്തിരിപ്പും വീയെ	
ആൾപ്പെരുപ്പത്താൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ	84
സർവ്വാംഗം ചാതമുള്ള വ്യാധികനെ	
പര്യങ്കത്തിന്മേൽ വച്ചുകൊണ്ടെന്നപ്പോൾ	85

തൻ തിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ	
ചിന്തിച്ചാവതില്ലാമൊപ്പെയ്യും	86
എന്നാൽ മേൽപ്പൻ നീക്കിത്തിരുമുമ്പിൽ	
അന്നാശോഗിയെ വെച്ചുപേക്കിച്ചവൻ	87
ആത്മദോഷത്താൽ ചന്ന ദേശമിതു	
ആത്മനാഥൻ പൊറുത്തെന്നതഥെല്ല	88
രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ	
രക്ഷവന്നു നടന്നിതു രോഗിയും	89
ആരിയാളെന്ന ചിന്തിച്ചു ചോകയും	
ദുരിതങ്ങളെ തന്മൂലനെന്നിയെ	90
പോക്കുവാനാക്കും മുഷിക്കുമില്ലല്ലോ	
പോക്കി രക്ഷവരുത്തിയതതുതം	91
അപ്പോൾ സർവ്വേശ്വരിയാളാകുന്നിതോ?	
ഇപ്പടി വീചാരിക്കുന്നു ചോകയും	92
അപ്പോൾവന്നയിരോസെന്ന വൻപനും	
തൻപുത്രിയുടെ സങ്കടം പോക്കുവാൻ	93
കൂടെപ്പോന്നു മതിയാമെന്നൊറവും	
ആടലോടെയപേക്ഷിച്ചു നായകൻ	94
പോക്കുന്നതൊരു സ്രീയടുത്തുടൻ	
രക്തസ്രാവം നീല്ക്കുമെന്ന തേറത്താൽ	95
താതാവിന്നുടെ കപ്പായം തൊട്ടുവൾ	
താതാപന്നേരം കല്പിച്ചു വിസ്മയം	96
"ആണെന്നെ തൊട്ടതെന്നു ചോദിച്ചുടൻ,"	
അതൾ കേട്ടാറെ ചോകരുണത്തിച്ചു	97
"എല്ലാം ചുറ്റിയയുന്നള്ളം വീശയ	
പചയം തിരുമനിമേൽ തൊട്ടല്ലോ"	98
അന്നേരമതൾചെയ്തിതു തന്മൂലൻ	
"എന്നെ തൊട്ടതു ചോദിച്ചാൻ കാരണം	99
എന്നിൽനിന്നു ഗുണം പാപ്പെട്ടിതു	
എന്നതുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു ഞാനിപ്പോൾ	100
പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു തന്മൂലൻ	
"എന്നെത്തൊട്ടവരാണെന്ന ചൊല്ലുചിൻ"	101
പേടിച്ചു ചീങ്ങ കമ്പിട്ടു സ്രീയവൾ	
പേടിപോക്കി മിശിഹായതൾചെയ്തു:-	102
"നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെപ്പൊരുപ്പിച്ചു	
നിന്റെ രോഗമെഴിഞ്ഞു നീ.പോയാലും"	103

അപ്പോൾ വൻപന്റെ പുത്രി മരിച്ചെന്നു കേൾപ്പിച്ചാളുകളോടീടുന്നക്ഷണം	104
ഏറെപ്പീഡിതനോടരുൾചെയ്തു താൻ “തേറിക്കൊൾക നിൻപുത്രി ജീവിച്ചീടും	105
എന്നരുൾചെയ്തൊരാളിടീടെഴുന്നള്ളി ചെന്നതാൻ കൈപിടിച്ചരുളി ചെയ്തു	106
“എഴുന്നേൽക്ക പെണ്ണേ”യപ്പോൾ ബാലയുടേ എഴുന്നേറു ജീവിച്ചു സുഖത്തോടും	107
ഇപ്രകാരത്തിൽ സർവേശ്വരസ്വയം സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു സംഖ്യാവിനാ	108
അന്ധന്മാർക്കു വെളിച്ചം കൊടുത്തതും, വ്യാധിശാന്തിയെ വാക്കിനാൽ ചേർത്തതും	109
ചൈതന്യനാരായണൻ താൻ കല്പന കേൾപ്പിച്ചു, ചത്തൊരെയൊരു വാക്കുചെയർപ്പിച്ചു	110
അതിനാൽ സർവ്വേശ്വരൻ താനെന്ന മർത്യർക്കു ബോധമാവാൻ കല്പിച്ചിതു	111
ബോധിപ്പിപ്പാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നിതു ബുദ്ധിയിൽ കൊൾവാൻ വേല മഹാപണി	112
മാനന്തരവിയേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ മനസ്സാശയുള്ളൊരു ചുരുക്കമേ	113
അതിവ്രിയങ്ങൾ ബോധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അത്യന്തം വിഷമം നരദൃഷ്ടിയിൽ	114
നിർവ്വീകല്പനം സർവ്വശക്തൻ താൻ സർവ്വജ്ഞാനനിധിയോം ഗുരുവും താൻ	115
ഭക്തമാനസ ശക്തിയാൽ നൽകുകിൽ ശ്രേഷ്ഠശാസ്ത്രമുറച്ചീടും ചേതസി	116
അതുകൊണ്ടു താൻ അന്നേതാളിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയരുളതു സംശയം	117

എഴുതും പദം

— (*) —

ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം പത്തുണ്ടാക്കുന്നു-അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

തൻവാക്കിലൂന്നമില്ലാത്ത തന്മൂലാൻ
സർവ്വജ്ഞയറിയുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ

പൂർണ്ണം ദ്വാദശ ശ്ലോകാ ജനങ്ങളെ	2
വരിച്ചു വേദസാരമരുടെയെ.	
അത്ഭുതമാണിഹിതത്തോട് ഭാഗ്യമ!	3
സ്വർഗ്ഗാകാത്മവർമ്മനന്തരം	
സാധുക്കൾക്കു ഭാഗ്യമവർകളുടെ	4
ബദ്ധി സന്തോഷം പൂർണ്ണിരിക്കും സദാ	
ദോഷം ചെയ്തുകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചാൽ	5
ഇഷ്ടിതന്നിടും ഭാഗ്യമവർക്കു	
പുണ്യതപത്തിനു ദാഹമുള്ളോർക്കു	6
പുണ്യതപതം നീത്യസമ്മാനവും	
കാരണ്യംകിട്ടും കരുണയുള്ളോർക്കും	7
അനർദ്ധമുള്ളോർ ദൈവത്തെക്കണ്ടിടും	
നിരപ്പുശീലമുള്ളോർക്കു ഭാഗ്യമേ	8
സർവ്വേശൻ പുത്രനെ വീട്ടിച്ചിടും	
ന്യായത്തെപ്രതി ക്ഷമിക്കുന്നോർക്കു	9
ആയതിൻപേരും, മോക്ഷാർജ്യലാഭം.	
സാമത്വമുള്ളോർക്കു നീർഭാഗ്യമേ	10
ഭൂമിതന്നിലനുക്രമമയുള്ള	
ഇവിടെ പരിപൂർണ്ണമുള്ളോർക്കു	11
അവർ മേലിൽ വിശദമനന്തരം.	
ഭൂമിതന്നിൽ സന്തോഷമുള്ളോർക്കു	12
പിന്നെ വേദവും കണ്ണനീരും വരും	
ധാത്രിയിൽ സൂരിയുള്ളവരെക്കൊന്നും	13
ഉത്തരലോകേ നിന്ദിതരായ് വരും.	
സർവ്വനാഥനെ സർവ്വകാലത്തിലും	14
സർവ്വാത്മാവാലും സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളണം	
ബാധയെന്നും തൻപുത്രൻ ഞാനെന്നതും	15
സർവ്വനാഥൻ ഹൃദയത്തിലൊന്നെ	
ദൈവൈകത്വത്തിലിമുവരുന്നതും	16
നിഷ്പിക്ല വിശ്വാസമായിരിക്കണം.	
തൻനാമത്തിൽ മാർമ്മാദീസാ മുങ്ങണം.	17
എന്നേ മർത്യൻ മോക്ഷം കിട്ടിക്കൂട്ട	
കണ്ഠാനയം ക്രദാശയശേഷവും	18
കറംചരാതെ കൈക്കൊള്ളണമോ	
ദൈവികതപമില്ലാത്ത മറെറാന്നിനെ	19
ദൈവഭക്തിയാൽ സേവിച്ചിടുകിലോ	

ചോദിച്ചാൻ ഞാനവനോടു നിശ്ചയം	
ആ ദോഷത്തിന് നരകമുത്തരം	20
എനിക്കുള്ളസ്തുതി മഹാരാജന്മാ	
ദാനം ചെയ്തിലെനിക്കതു വൈരമാം	21
രണ്ടിശ്ശമാക്കുവേല സാധ്യമല്ല	
പ്രണയത്തിന്നതന്മാരമായ് വരും	22
ഞാൻ വിളിച്ചാൽ മടിയുള്ള ദൈവനും	
എന്റെ വേദയ്ക്കു യോഗ്യരവരല്ല	23
എന്നെ സ്നേഹിക്കുംപോയ് മഹാരാജന്മാ	
നിന്നെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കിൽ ദോഷമാം	24
എല്ലാമെന്നെ പ്രതിയുപേക്ഷിക്കിലോ	
നല്ല ശിഷ്യനവനിൽത്തെളിയും ഞാൻ.	25
ഏകനാഥനുള്ളാവനെ ബുദ്ധിയാൽ	
തൻ കല്പനകൾ കേൾക്കണം കേവലം	26
ആ നാഥന്റെ ശിഷ്യ പേടിക്കണം	
അന്യരാൽ ദണ്ഡമസാരമുമാർക്കണം	27
മാന്യർ തമ്മിൽ കൂടെപ്പിറന്നോരെ	
എന്നപോൽ പ്രിയം ചിത്ത ധരിക്കേണം	28
നിനക്കു വേണമെന്നിച്ഛിക്കുന്നതു	
മാന്യർ ശേഷത്തോടു നീ ചെയ്യേണം	29
നൂയമല്ലാത്ത ക്രിയ നിനയ്ക്കേണ്ട,	
രാജകല്പന സമ്മതിച്ചിടേണം.	30
പിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹമുണ്ടാകേണം.	
ചേതസ്സാപമവർഷ വരുത്താല്ലേ,	31
കൊല്ലരുതുകൊണ്ടുതന്നപോരാ	
ചൊൽക്കൊണ്ടുമാ പേട്രാം ദോഷമാം.	32
ചിത്തത്തിങ്കലും വൈരാഗ്യമുണ്ടാകണം	
ശത്രുഭവമന്താക്കെയും നിഷേധണം	33
ഇഷ്ടന്മാരെ പ്രിയമുണ്ടായാൽപോരാ	
ദോഷമുള്ളോരെ സ്നേഹമുണ്ടാകണം	34
പൊറുക പരാക്രമം നിന്നുടെ	
കർമ്മപാപം പൊട്ടുത്തീടുമുണ്ണം	35
പൊറുക്കായ്കിലോ സത്യമറിഞ്ഞിരി	
പൊറുതി നിനക്കെന്നു മന്ദായ് വരാ	36
കവിളിലടിക്കൊണ്ടിട്ടു പിന്നെയും	
കവിൾ നീയടിച്ചിടുവാൻ കാട്ടുകിൽ	37

ആയന്തത്രയുമിമ്പമനിക്കാകും.	
പ്രിയത്തോടു ഞാൻ സമ്മാനം നല്കുവാൻ	38
പകരം ശ്രമിക്കേണ്ട നീ ഭൂമിയിൽ,	
പകരത്തെ ഞാൻ കല്പിക്കും നീതിമാൻ	39
അന്യസ്ത്രീഭോഷമരുതെന്നുണ്ടല്ലോ!	
മാനസത്താലമാഗ്രഹം ഭോഷമാം	40
മോഹചിന്ത വിഷമെന്നറിക നീ	
ഭോറാനന്തനാശമതുക്കാരണം	41
കറം നിന്നിൽ നീ പോക്കുവാനോക്കണം.	
മററരുത്തക്കും കുറം വീധിക്കല്ലേ	42
കറം കാൺകിടലോ സ്നേഹത്താൽ നീയതു്	
മാററുവാൻ വേചമെയ്യുകൊണ്ടിടണം	43
ഭോഷംപൂണ്ട ശ്രമിക്കിലോ നിണ്ണയം	
ശേഷിക്കും കുറം നിനക്കു നാശവും	44
അന്യരെ ബഹുമാനിച്ചുകൊള്ളണം	
നിന്ദിച്ചിടുകിൽ പകരം വീട്ടുവാൻ	45
അന്യഭോഷത്തിന്നുരാപം ചെയ്തിലോ	
നിനക്കു ഭോഷം സംഖ്യാംവീനായറി	46
നിന്നോളം ദുഷ്ടരാരുമില്ലെന്നതു്	
മനസ്സിലോക്കുചിന്ത സന്തതം	47
പരാർത്ഥത്തെയും പരാർത്ഥപേക്ഷയും	
ധരിച്ചിടല്ലേ ചിത്തമനസ്സിനാൽ	48
ഒന്നിനാൽ ക്ഷയമില്ലാത്ത സ്വപ്നീധി	
ധന്യലാഭമിപ്പൂക്കു നീ സന്തതം	49
സ്വാമി സ്വാമിയെന്നു വിളിച്ചാൽപോരാ	
നന്മചെയ്യില സമ്മതമായ് വത്ര	50
എന്നോടുകൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ	
എൻപ്രമാണങ്ങൾ മാനിച്ചു കാക്കണം	51
കേട്ടില്ലെങ്കിലോ വൃത്തിഫലം വരാ	
അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത പണിയിതു്,	52
എല്ലാവസ്തുക്കൾക്കീശൻ ഞാനെന്നുടെ	
കല്പനയ്ക്കൊരു വീഴ്ചവരുത്തിയാൽ	53
ഉത്തരമതിനുണ്ടെന്നറിധണം	
അത്യല്പം മറന്നിടുകയില്ല ഞാൻ	54
ഭേദത്താൽ പിഴയുള്ള ഭോഷത്തിനു്	
ഭേദം കൂടവേ ടുഷിക്കും നിർണ്ണയം	55

ചത്തുപോകുമെന്നോക്കേണ്ട നീ ബലാൽ	
ചത്തവർകളെ ജീവിപ്പിച്ചിട്ടും ഞാൻ	56
നല്ലോർഭേഹത്തിൽ സ്തുതിയുണ്ടായ് വരും	
അല്ലാത്തവന്നിടം കഷ്ടജനങ്ങൾക്കു്	57
ചോദിച്ചിട്ടും ഞാൻ സമൃദ്ധനത്തോടും	
ചോദിക്കും നാളിൽ ഭയയുണ്ടായ് വരും	58
എന്നെ സമ്മതമില്ലാത്ത ദർശനം	
ഞാനൊരെന്നറിഞ്ഞിട്ടുമെല്ലാവരും	59
ഇന്നാനന്ദിച്ചവരും ഞാൻ മോഹത്തിൽ	
എന്നുടെ മുഖിലാകെ വരുത്തും ഞാൻ	60
അന്ധർ സേവിച്ച ദേവന്മാരാരെന്നും	
ഞാനാരെന്നും കണ്ടെന്ന മുഖന്മാരും	61
സൽകൃത്യം നിന്ദിച്ചിട്ടുംപോൽ ധാത്രിയിൽ	
ദണ്ഡ്കൃത്യം ചെയ്ത പാപികളേവരും	62
ഞങ്ങളെ മലകളടക്കീടുവിൻ!	
ഞങ്ങളെ ധര വിഴങ്ങിക്കൊള്ളവിൻ	63
എന്നപേക്ഷിച്ചു പീഡിക്കും ദർശനം	
എന്നെയുള്ളൊരു ചോദനത്തിനാൽ	64
ദേവസന്നിധി ഭീതിക്കൊപ്പമില്ല	
ഭീവഹങ്ങളിൽ സംഭ്രമമായതു്	65
ദുർഗ്ഗത്യഗ്നിയതിലതി സഹ്യമാം	
ഭാഗ്യഹീനരല്ലോ ഞങ്ങളെന്നവർ	66
സൂത്രത്തോടു നടന്നവർ തദാ	
അകക്കാമ്പുതെളിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കും	67
സൂര്യൻ പാലെ ശോഭിക്കും മനോഹരം	
ഭയവും നാശവുമില്ലവെങ്കെന്നും	68
അനന്തസ്സഹത്തിലതിരണ്ടുനാൽ	
അനന്ദിച്ചിട്ടും കാമ്യത്തിലൊന്നും	69
അമോഭത്തിന്നൊടുക്കമില്ലെന്നുമേ	
സപാമിയോടൊരുമിച്ചവർ തോഷിക്കും	70
വൻപരെങ്കിലും ഭീനരായിടിലും	
തമ്പുരാൻ മുഖിലൊക്കുമെല്ലാവരും	71
നല്ല വൃത്തിയാൽ ഭാഗ്യലാഭം വരും	
അല്ലൊതാനിനാലും പകരം വരും	72
ഒരിടന്മാർക്കെന്നപ്രതി വർജ്ജിക്കൽ	
അത്ഥം ഞാനപ്പോൾ നിർലോഭം നൽകവൻ	73

ജീവിതകാലം എന്നപ്പോഴിടക്കണം	
ഭാവിക്കാലത്തിലെന്ന സുഖംവരും	74
സംക്ഷയവസ്തു ബഹുമാനമല്ല;	
അക്ഷയാനന്ദമേകം മാനുഷരോ	75
അത്ഭുതകൃതനെന്നു ത്രാസിക്കുന്നു?	
മൃത്യവരുമ്പോൾ തൽഫലമെന്തായാൽ	76
നിന്റെ ദേഹം നീയെറെ സ്നേഹിക്കിലോ	
നിന്റെ സ്നേഹത്താൽ നാശം നിനക്കിതു്	77
ഇന്ദ്രിയത്തിനു സൗഖ്യം വരുത്തുകിൽ	
പിന്നെ ബേദിപ്പാനാകമിതു ശ്രമം	78
ഭോമാഗ്രാരിച്ചിടങ്ങു നീ ബലാൽ	
ഭോമീസൗഖ്യത്താൽ കൂടെയുണ്ടാതും	79
ഇല്ലാത്തതൊക്കെയും സമ്മതിച്ചിടല്ലേ	
നിശ്ചയമാശാനാശം വരുത്തുമു	80
ഭോമം ശത്രുവെന്നാത്തു നടക്കു നീ	
ഭോമാക്ഷയതിനാലുണ്ടായ വരും	81
ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെ ലഭിക്കിലും	
ആത്മനാശം വന്നാൽ ഫലമെന്തു ചൊൽ	82
ഏകാരമാവെന്നും നിത്യാത്മാവെന്നതും	
ഏകകാര്യം തൽക്കാര്യവിചാരവും	83
ആത്മരക്ഷയാൽ രക്ഷ സകലവും	
ആത്മനാശത്താൽ നാശങ്ങളൊക്കെയും	84
ഇവ സന്തതം ചിത്തത്തിലോത്തു നീ	
തവാരമാവിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുമോ	85
നശപരമായ ഭോമചേതത്തിനാൽ	
അചേതമെന്നു ബോധിക്കു ബുദ്ധിമാൻ	86
അക്ഷയമായ ഭോമനന്തരം	
തൽക്ഷയപലമാനരം ധരിക്കു നീ	87
ഞാൻ നടക്കുന്ന മാർഗ്ഗം നടക്കു നീ	
അന്ധ കാമമാഴിഞ്ഞിട്ടുമെപ്പോഴും	88
മസ്തിഷകങ്ങളെ ഞാൻ സഹിച്ചിട്ടു	
നീ സഹിച്ചാണെന്നോടു പഠിക്കുകോ	89
എന്നോടുകൂടെ ക്ഷമയിട്ടരിക്കു നീ	
എന്നാലെന്ന സ്നേഹമെന്നു സമ്മതം	90
ചേതനാൽ ഭൂവനാന്തര സന്തതം	
സുഖലാഭമർക്ഷമയാൽ കാണുക നീ	91

അല്പകാലമീ ഭൂമിയിൽ വാഴും നീ	
സ്വപ്നപ്രകൃശാൽ സുഭാഗ്യമഭാഗ്യവും	92
അനന്തഭാഗ്യം സുഗുണവൃത്തിയാൽ	
അനന്തനാശം ദൃഷ്ടകർമ്മത്തിന്നും	93
സുഭാഗ്യംപ്രതി ക്ലേശിക വേഗത്തിൽ	
അക്കാശ്യമെല്ലാം നിസ്സാരമാർക്കു നീ	94
ദ്വർബോധംകൊണ്ടു ഭോഷത്തിൽ വീണു നീ	
സുബോധംകൊണ്ടു പിന്നെ പീഴയ്ക്കല്ലേ	95
ചെയ്തഭോഷമാച്ചെന്ന സേവിക്ക	
പുത്രതാതൻ ഞാൻ നിന്നെക്കളയുമോ	96
ഭാരം നീജ്ഞാതനൻപക്കൽ വന്നാലും	
ആത്മിതീർത്തു ഞാൻ തണുപ്പു നല്ലവൻ,	97
ഭാരം കല്പിച്ചുത്താൻ പേടിക്കല്ല	
കാരുണ്യത്തോടു ഞാൻ തുണയുണ്ടല്ലോ	98
ഇത്തരമുപദേശമരുൾ ചെയ്തു	
തപഃജ്ഞാനമുദിപ്പിച്ചു ഭൂമിയിൽ.	99

എട്ടാം പാദം

- (*) -

മറിയം മശൈക്കു പാപവിമോചനം നൽകുന്നു - അഞ്ചുപുറംകൊണ്ടു അയ്യായിരം ആളുകൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു. അവിടുത്തെ രാജാവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. സമുദ്രത്തിന്റെ ഓളങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഏഴുപുറംകൊണ്ടു നാലായിരം ആളുകൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുന്നു. പാത്രാസിന്റെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം-അദ്ദേഹത്തിനു അധികാരം കൊടുക്കുന്നു. കഴുമരണത്തെപ്പറ്റി പ്രവചിക്കുന്നു. താബോർമലമുകളിൽ വെച്ചു നോക്കി ദിവ്യദർശനം-പിറവിക്കുരുക്കു കഷ്ട നൽകുന്നു. അചാന സിന്ധുഗാഗിൽനിന്നു പുറത്താക്കുന്നു. ശാബത്താചരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംവാദം-അവിടുത്തെ വധിക്കുവാനുള്ള ഗുപ്താലോചന-

അങ്ങനെ ദയയോടു സർവ്വേശ്വരൻ	
ഞങ്ങളെപ്രതി ക്ലേശിച്ചിടം വിധേയ	1
പ്രീശന്മാരിചൊരുത്തൻ വന്നക്കാലം	
മിശിഹായെ വിളിച്ചു വിരുന്നിനു	2
ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിടുന്ന ശാലയിൽ	
തൽക്ഷണമൊരു സ്രീചന്ദ്രൻ കമ്പിട്ടു-	3

- വീണ്ടു തൃക്കാലു മുത്തീ ഭക്തിയോടെ
 കണ്ണു നീർകൊണ്ടു കഴുകി കാലിണു, 4
 കണ്ടുവരുടൻ തൽകൃതം നിന്ദിച്ചു
 തൊട്ടുപോയതു മറച്ചു മാനസേ, 5
 സർവ്വജ്ഞനിവാനെന്നു വരികിലോ
 ഇവളാരെന്നറിഞ്ഞീടും നിർണ്ണയം. 6
 ഭുഷ്ടസ്രീയിവരും സർവ്വലോകത്തിലും
 ഭോഷകാരണമെന്നു രണ്ടുവോളേ 7
 ഇവളെയധികമറപ്പാൻ വിധി
 ഇതവണ്ണമടുപ്പിക്കുന്നതെന്തിനേ. 8
 ഇപ്പടിയുള്ളിൽ ചിന്തിച്ചു താക്കയും
 തമ്പുരാൻ കണ്ടുപോയതൊന്നൊന്നു 9
 ഒരു വൻമുതലാളിയുടെ പണം
 ഇരുവർക്കു കടമാക്കപ്പെട്ടിതു. 10
 ഒരുത്തൻ പണമഞ്ഞുറുകാണ്ടവൻ
 മറാവൻ പണമവതുകൊണ്ടുപൻ. 11
 വീട്ടുവാനിരുപക്ഷം വകയില്ല,
 കേട്ടിളച്ചുടയോനിരുവരോടും. 12
 ആക്കതിലേറെ സ്നേഹമുടയോനെ
 ഓക്കു ചിന്തിച്ചു ചൊൽക നീയുത്തരം 13
 “ആരോടു മുതലേറെയിളച്ചാൻ
 നേരോടേറെ സ്നേഹിച്ചുനവകാശം.” 14
 എന്നതുകേട്ടു നാഥനരുൾപെയ്തു:-
 “നന്നു നീ ചൊന്നുപോലെയിവളെനെ 15
 ഏറെ സ്നേഹിച്ചുപക്ഷിച്ചുകാരണം
 ഏറെ ഭോഷം പൊറുത്തവളാടു ഞാൻ.” 16
 പിന്നെ നാഥനവളോടരുൾപെയ്തു:-
 “നിന്നുടെ ഭോഷമെല്ലാം പൊറുത്തു ഞാൻ” 17
 തൃക്കാൽ തൊട്ടുവരും നൽവഴി ബോധിച്ചു
 സുകൃതത്തോടു നടന്നു സന്തതം. 18
 മറിയം മഗ്ദലൈത്തായവളിൽ താൻ
 തിരുവുള്ളം കുറയാതെ വളർച്ച. 19
 ഭോകാത്ഥം ലോകനായകനും ഗുരു
 ലോകരെ പഠിപ്പിച്ചൊരു കാലത്തിൽ 20
 ആരണ്യം തന്നിൽകൂടിയെല്ലാവരും
 നാരിബാലരും കൂടാത്തൊഴായിരം. 21

വൈകിടനരും ഭക്ഷിച്ചില്ലാരുമ,	
ഏകദാമൻ മിശിഹാ ഭയയോടെ,	22
അരുളിച്ചെയ്ത ലോകരെല്ലാരുമും	
ഇരുത്തി ശേഷം പരവാസത്തിൽ	23
അപ്പുറവും വരുത്തമീൻ രണ്ടിനാൽ	
അപ്പുറാലോകക്കൊക്കെ നിറച്ചതാൻ	24
പരിപൂർണ്ണം വാങ്ങിയെല്ലാവർക്കും	
പാൻ നാഥൻ മിശിഹാടെ വിസ്മയം	25
ശേഷിച്ചിരുന്ന കോട്ടനരക്ഷകൾ	
ശേഷം ചിന്തിച്ച കൂടിയലോകരും:-	26
ഈശോ നാഥനെ രാജാവാക്കീടുവാൻ	
ആശ ലോകത്തിന്റെ മിശിഹാ തൻ	27
രക്ഷകനെന്ന ഭക്തികൊണ്ടല്ലയ്	
ഭക്ഷണരൂപി ലാഭമാർത്തിട്ടത്രേ	28
മിശിഹാസഹി നന്മാരയകറ്റുവാൻ	
വിശ്വനായകൻ കല്പിച്ചപായമായ്	29
കടലുരയിലയച്ച ശിഷ്യരെ	
അടവിതന്നിൽ താനുമൊഴിഞ്ഞുപോയ്	30
ശിഷ്യർ തോണിയിൽ പോകുന്നനേരത്തു്	
തൽക്ഷണം കടൽ കോപിച്ചനേകവും	31
ഓളമേറിയലരുന്ന വായുവാൽ	
തള്ളിത്തോണിയെ മക്കിത്തുടങ്ങിയ്	32
അന്നേരം കടലോളത്തിൽ നടന്നു	
വന്നോരു മത്ത ദേഹം പ്രത്യക്ഷമായ്	33
പേടിപ്പുണ്ടു കരഞ്ഞതു ശിഷ്യരും	
പേടിപ്പാക്കീ മിശിഹായരുമെന്തായ്:-	34
“ഭവം നീക്കുവാൻ വന്നതു ഞാൻ തന്നെ”	
ഉൾക്കുനിയോടു കല്പന കേട്ടപ്പോൾ	35
ഉടനെ കേപ്പാ താനുണർത്തിടാനാൻ:-	
“ഉടയോൻ നീ യീവുന്നവനെങ്കിലും	36
കടൽമീതെന്നെ വരുത്തിക്കൊള്ളുക”	
കടൽ ഭൂ സകലേശനവടനാടു:-	37
“വന്നുകൊൾക”ന്നു താൻ തിരുവാക്കിനാൽ	
ചെന്നു കേപ്പാ കല്ലിൻമീതെയെന്നപോൽ	38
അക്കാലം കടൽ കോപിച്ചു കേപ്പായും	
ശങ്കിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചിടീനാൻ.	39

മിശിഹാ തൂക്കെ നീട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് “വശപാസാലുപാ നീയെന്നു പകർച്ചയ്ക്കു”	40
എന്നു കാരമരുൾചെയ്തു തോന്നിയിൽ താനും കൂടെയെഴുന്നള്ളിയുകൾ	41
പുകവിടെ വസിപ്പോരുന്നതരം അക്കലത്തോടു മാർഗ്ഗമറിയിച്ചു.	42
അവിടെ പല വൻപരം ശിഷ്യർ തീൻ വിശുദ്ധിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിതു”	43
കുളിയാതെയും കൈ കഴുകാതെയും മുക്കു ഭക്ഷണഭോജനമറിയിച്ചു.	44
ഉത്തരമപ്പോൾ നാഥനരുൾചെയ്തു:- ‘ഏതു കല്പനകൊണ്ടു ഭോഷമായ്’	45
പറഞ്ഞുള്ളതുകൊണ്ടൊരു ഭോഷത്തിൻ- കുറ ദേഹിപ്പു വരുവതല്ലമോ	46
ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള ഭോഷമെന്തിന്നു കൊള്ളുന്നതൊണ്ടു ശുദ്ധിയുണ്ടാകുമോ?	47
നാട്ടാചാരത്തെ ഏറ്റവും വലുപ്പ് കാടുള്ളിൽവെച്ചു തേറിക്കാട്ടു ചിലർ	48
ദൈവകല്പന ലംഘിക്കാതെ കുറ ഭവിക്കുമെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ട ബലാൽ”	49
ഇതുകേട്ടവർ കോപം മുഴുത്തുടൻ അതിൻശേഷമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ:-	50
“കണ്ണില്ലാത്തുള്ളോൻ കരുടക്കൂട്ടത്തെ ഗുണമാവണ്ണം നടത്തിക്കൂട്ടുമോ?	51
വഴിപ്പു പുറപ്പെട്ടവർ പോകിക്കൂലാ കഴിയുവാൻ വീഴുമൊരുപോലെ”	52
തന്നുടെ സാരവാക്യരസത്തിനാൽ, പിന്നെയുംകൂടി നാലായിരം ജനം	53
മൂന്നുനാൾകൂടെ പാഞ്ചവരാരെയും അനുഗ്രഹിച്ചു തമ്പുരാനന്നേരം	54
ഏഴുപ്പംകൊണ്ടും കുറഞ്ഞ മീൻകൊണ്ടും അഴകാവണ്ണം വിരുന്നുമുട്ടിനാൽ	55
ഏല്ലാതരം തിന്ന പരിപൂർണ്ണവന്നു നല്ല തീർത്തരം ശേഷിച്ചു പിന്നെയും	56
രേഴുകൊട്ട മിഞ്ചൽ നിറച്ചു താൻ നേരോടീശോമിശിഹാടെ വിസ്മയം-	57

- രക്ഷാനാഥൻ മിശിഹായതിൻശേഷം
ശിഷ്യരെ വിളിച്ചുവരുത്തും ചോദിച്ചു:- 58
- “ഞാനിക്കാട്ടിയ പ്രത്യക്ഷം കണ്ടിട്ട്”
ഞാനാണെന്നു പറയുന്നു ലോകരും” 59
- എന്നുരുൾചെയ്ത നേരത്തു ശിഷ്യരും
അന്നാലോകരിൽ കേട്ടതുണർത്തിച്ചു:- 60
- “നിന്മുന്മാരിലെ യത്താനന്നു ചിലർ
ഭൂചാർത്ത ചിലർ ദാദാനയെന്നതും” 61
- അന്നേരം ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു:-
“എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു നേരത്തോളമിതു?” 62
- ഞാനാണെന്നു ശിഷ്യർ നിങ്ങൾ ചൊല്ലവിൻ:-
അന്നവനിതു കല്പിച്ച നേരത്തു” 63
- തമ്പുരാനോടു കേപ്പായുണർത്തിച്ചു:-
“തമ്പുരാൻ പുത്രൻ നീയെന്നു നിശ്ചയം” 64
- “കേപ്പാ ഭാഗ്യവാൻ നീയിതു മാന്യൻ
കേൾപ്പിച്ചില്ല സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ 65
- എൻപിതാവത്രെ നിന്ന ചൊല്ലിച്ചതു
കേപ്പാ നിന്റെ നാമാർത്ഥവും കല്യല്ലാ. 66
- എന്റെ ലോകസഭയ്ക്കുടിസ്ഥാനം നീ
നിന്റെമേലേന്റെ പള്ളി പണിചെയ്യും 67
- അല്ലൽഭവിപ്പിക്കാമതിനല്ലാതെ
വെല്ലുവാൻ നരകം മതിയായ”വരാ. 68
- സുലോകത്തിന്റെ താക്കോൽ തരുവാൻ ഞാൻ
ഈ ലോകത്തിൽ നീ കെട്ടിയഴിച്ചുപോൽ 99
- മോക്ഷലോകത്തും ഞാൻ തികച്ചീടുവാൻ
മുന്പ്ക്കരുമതിന്നാക്കെത്തരുവൻ ഞാൻ 70
- ഇക്കാര്യംതരം ഭൂമ്യന്ത്യവും വരാ”
ഉൾകൃപകൊണ്ടു കല്പിച്ചതിൻ ശേഷം 71
- പിന്നെത്താൻ മരിച്ചീടും പ്രകാരങ്ങൾ
തന്നുടെ ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു:- 72
- “ആദമാടി നരകല രക്ഷയ്ക്കു”
ആദരാചേ ഞാനോറേശലം പുര 73
- യൂദർ കയ്യാല പാടുകളേററിടും,
ഖേദാചര്യം ക്ഷമിച്ചു മരിച്ചീടും 74
- ഇൻപമോടു ഞാൻ ത്രിദിനം ജീവിക്കും
മുൻപേ വൃക്തമരുൾചെയ്തു സർവ്വതും 75

ഈവണ്ണമരുളിച്ചെയ്ത കേട്ടപ്പോൾ ദേവശിഷ്യൻ മനസ്സാപമുൾക്കൊണ്ടു	76
കേവലമുണർത്തിച്ചിതു കേപ്പാ താൻ:- “ദേവ മൽഗുരോ സൽകൃപാവാരീധേ!	77
നീയേവം ദുഃഖം കൈക്കൊള്ളരുതയ്യോ! ആയതു നിനക്കൊട്ടമകേല!	78
ഇവ കേപ്പായുണർത്തിച്ചതുനേരം അവനോടു തിരുവുള്ളകേടുമായ്:	79
“ഇവ ചൊല്ലാതെ പോക”യെന്നാട്ടിത്താൻ നീ വപുസ്സിൻ സുഖമറിയും നീചൻ	80
നീ വൃദ്ധൻ മല്ലാരുമറിവില്ല ദേവനിഷ്ഠമതു കാര്യമെന്നറി	81
ദേവകാര്യംപ്രതി മരിച്ചിടുവാൻ അവനിയിൽ പിറന്നുത്താൻ മർത്യനായ്	82
സദ്യശൻ ചിങ്ങമാസമാറാം ദിനം, പർവ്വതമേറി താവോശ്ശേ നാഥൻ	83
കേപ്പാ, യാക്കോ, യോഹന്നാനെയുംകൊണ്ടു അപ്പർവ്വതത്തിൻ മുകളിൽ ചെന്നപ്പോൾ	84
മൂശ യേഖിയായെന്ന നിവിയന്മാർ ഈശോ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമായതൃതം	85
ആത്മനാഥന്റെറയാത്മാവിലെ മോക്ഷം ആത്മാവിൽനിന്നു ദേഹത്തിൽ ചിഹ്നിച്ചു	86
ചിഹ്നിയനല്ല മോക്ഷനിഴലത്രേ; തൻ തിരുമേനി സ്മരണ തോല്പിക്കും	87
കുപ്പായത്തിന്റെ നിർമ്മലമെന്മയാൽ കണ്ഠപാർക്കുന്ന പ്രകാശമുക്തമാം	88
ഭാവിഭാവ പ്രഭാവ പ്രഭായന്നു് അവൻ കണ്ടപ്പോൾ ബുദ്ധി പകച്ചിതു്	89
മൂശ യാക്കോമേഖിയായോടുകേപ്പാൾ ഈശോനാഥനരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ:-	90
“ശത്രുവാല്ലവ പാടുപെടുമെന്നും ശത്രുക്കളാലേ താൻ മരിക്കുമെന്നും,	91
ലോകദോഷാത്തരം ചെയ്യുമെന്നതും, ലോകരക്ഷ വരുത്തും പ്രകാരവും”	92
ശക്തനായ ദയാപരൻ തമ്പുരാൻ വ്യക്തമാംവണ്ണം സർവ്വമുൾക്കൊള്ള.	93

അപ്പോളസ്തമല ശോഭകൾ കണ്ടാറെ കേപ്പാ സന്തോഷം പൂണ്ടുണർത്തിച്ചുടൻ:-	94
“എത്ര നല്ലൊരിടമിവിടത്തിൽ നാം ചിത്രമായ്ക്കുടിൽ മൂന്നു ചമയ്ക്കേണം	95
ഒന്നു സ്വാമിക്കൊന്നേലിയായയ്ക്കിതു” ഒന്നുമുശനിവിധായിക്കാകേണം	96
നല്ല വിസ്മയമെന്തെന്നറിയാതെ ചൊല്ലി ശിഷ്യരിലുത്തമനിങ്ങനെ	97
അന്നേരം മോലം മുടിയെല്ലാരേയും, അന്നു ദ്രോചിലെ നാദവും കേട്ടുടൻ:-	98
“ഇയ്യാൾ പുത്രനെനിക്കു മഹാ പ്രിയൻ ഇയ്യാൾ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം കേൾക്കേണം”	99
വിസ്മയമെല്ലാം മാഞ്ഞുപോയന്നേരം വിസ്മയനാഥൻ താനും ശിഷ്യരുമായ്	100
അമ്മലയിൽ നിന്നപ്പോളെഴുന്നള്ളി നിർമ്മലനാഥൻ താഴ്വരെ വന്നപ്പോൾ	101
പിറന്നപ്പോളെ കാഴ്ചയില്ലാത്തവൻ പുറത്തു വഴിതന്നിലിരുന്നിതു”	102
നാഭംകേട്ടപ്പോൾ നാഥനെ കമ്പിട്ടു വേദംപൂണ്ടുപേക്ഷിച്ചോരനന്തരം	103
മണ്ണാൽ തുപ്പൽ കഴിച്ചു കഴുവതു കണ്ണിൽതേച്ചു വെളിവുകൊടുത്തു താൻ	104
യുദ്ധമാരുടെ പ്രധാന ദർശനം വേദാഭ്യ ചെല്ല പ്രത്യക്ഷം മുട്ടവാൻ	105
നാഥൻ കാഴ്ചകൊടുത്ത പുരുഷനെ യഥാ മുഖിൽ വരുത്തിട്ടു ചൊന്നവൻ	106
“ദാഷനാം ദോഷപൂർണ്ണനിവൻ നിന്റെ ദൃഷ്ടി നൽകുവാൻ യോഗ്യമില്ലാത്തവൻ	107
മുമ്പിലങ്ങു കരുടൻ നീയെങ്കിലോ ഇപ്പോൾ പുത്തനായ്ക്കുണ്ടു നീയെങ്ങനെ?”	108
ചിന്തിച്ചുത്തരം ചൊന്നവരോടുടൻ:- എന്തുവേണ്ടു രഹസ്യമിതല്ലല്ലോ?	109
ഇതശോയെന്നയാൾ ചെല്ല ഭയവിനാൽ ദർശനമെനിക്കുണ്ടായി നിശ്ചയം	110
ദോഷമുള്ളവനെനറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ ദാഷ്യം ദേവസഹായമില്ലല്ലോ	111

- ജനിമുപ്പോളെ ദുഷ്ടിയില്ലാത്തതു്
കനിവോടയാൾ തന്നെനികിങ്ങനെ." 112
- നേരവനീതു ചൊല്ലിയകാരണം
വൈരത്താലവനെ പുറത്താക്കിനാർ 113
- കേട്ടിതു നാഥൻ തൻ കരുണാധിക്യം
കാട്ടിവിഞ്ഞ്വനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ 114
- തമ്പുരാനരൾചെയ്തു ഭയവോടെ,
തമ്പുരാന്റെ സുതനെ വിശ്വാസമോ? 115
- നിന്മനകാമ്പിടുന്നതിനത്തരം.
നിന്മലനാഥനോടണത്തിച്ചവൻ: 116
- "തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെ നീ കാട്ടുകിൽ
അൻപിനോടു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിടുവൻ" 117
- തമ്പുരാൻ ചൊല്ലി "നിന്നോടു ചൊന്ന ഞാൻ
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെനറീത്താലും" 118
- ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കമ്പിട്ടു വീണവൻ
കത്താവേ തേറി വിശ്വസിച്ചെന്നഹം 119
- ആജ്ഞ സമ്മതം ചെയ്തു പുരുഷൻ
സുജ്ഞാനശോഭ നൻകി സർവ്വേശ്വരൻ 120
- മാനുഷനായി വന്ന സർവ്വേശ്വരൻ
ശനിയായ് പൊരുപ്പിച്ചു ശോഭിക്കുൾ 121
- എന്നതുകേട്ടു യുദ്ധമാരതയും
അന്നുകോപിച്ചു വിസ്മയം പുണ്ടവർ 122
- വ്യാധിയുള്ളോരു നാരിയെ പിടുന്നയും
ആധിപോക്കി മിശിഹാ പൊരുപ്പിച്ചു 123
- അന്നാളിലതു ചെയ്തോരു കാരണം
ആ നഗർ വിചാരത്തിന്നുടെ വൻപൻ 124
- കററം നാഥനെ നീചൻ പാഞ്ഞപ്പോൾ
കററമറ സർവ്വേശ്വരൻ കല്ലിച്ചു:- 125
- കേൾക്ക നീ ശനിയായ് ദിവസത്തിൽ
നാലുപാലിയൊന്നു വീണ്ടു കഴിയതിൽ 126
- പാക്കുലോ ശനിയായ് കരേറുമോ
കാക്കമത്യന്തരിൽ വലുതല്ലായ 127
- ന്യായമുള്ളവരെന്ന് പാകയും
ന്യായക്കേടനേകം നിങ്ങൾ ചെയ്തയും" 128
- ഇപ്രകാരങ്ങൾ കേട്ടു പ്രധാനിയും
കോപപൈശ്വര്യം വർദ്ധിച്ചു മാനസെ. 129

അവർകളുടെ ദൈവത വ്യക്തത	
അവരോടടുത്തുള്ളവർക്കു ചേർത്തു ചാൽ	130
പലനാളിൽ മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ,	
ഫലമെന്നിയേ വേലചെയ്യാൻ,	131
നാശമേൽപ്പാനാച്ചു താനെങ്കിലും	
മിശിഹാ മനസ്സാകും കാലത്തിലും	132
താൻ കല്പിച്ച ദിവസം വരുമ്പോളും	
താൻ കല്പിക്കാതെയാവതില്ലാക്കുമെ.	133
രോഗക്കാരെ പൊതുപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
വേഗം വൈദ്യനെയവരേപ്രിയപ്പെടും	134
കണ്ടാലോന്നമവനെ പ്രിയപ്പെടും,	
പണ്ടൊരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും	135
ആത്മനാഥൻ മിശിഹായുമപ്പുറം	
ആത്മരോഗികളെ രക്ഷിച്ചിട്ടുവാൻ	136
പാപഭയത്തെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
പാപികളോടണയും കരുണയാൽ	137
സ്നേഹമോടവരെ ബഹുമാനിക്കും,	
മഹാ കഷ്ടമെന്തെന്നു ചിലർ ചൊല്ലും	138
ലോകനായകൻ സർവ്വമറിഞ്ഞവൻ	
തൽകൃതത്തിന്നു സാമ്യമരുൾചെയ്തു:-	139
“നോട്ടമുള്ളവനെന്നിനെക്കാണാഞ്ഞാൽ;	
നോട്ടമില്ലാത്തൊഴിഞ്ഞെന്നു ചേദിച്ചാൽ	140
അക്കൂട്ടത്തെച്ചിലെ വിട്ടേച്ചുവൻ	
പൊയ്ക്കുളഞ്ഞൊരുജ്ഞാനിനെ തേടുമേ	141
ഇന്നു ഞാൻ പതുപോലെ ക്ലേശിക്കുന്നു	
വന്നു ഞാൻ പാപിക്കൂട്ടത്തെ രക്ഷിച്ചാൻ.”	

ഭവതിം പാദം

— (*) —

ഘോരവും പുനർജീവൻ നൽകുന്നു. യഹൂദന്മാർക്കു മാത്രം യേശുവിനെ വധിക്കുവാൻ ആലോചിക്കുന്നു മറിയം മഗ്ദലേനയുടെ തൈലാഭിഷേകം-ജെരുസലേം ദേവാലയത്തിൽ ഇരുപാലിതാശം, ബർത്തോമൈ പ്രവേശിക്കുന്നു. യേശു കഴുതപ്പുറത്തിരുന്ന് കരയുന്നു. യേശുവിനെ റെറിക്കാട്ടുകുവാൻ യദോസ് പള്ളി മേധാവികളായി ആലോചന നടത്തുന്നു. അമ്മയോടു യാത്ര പറയുന്നു.

- പാപം തീൻ മഗ്ദലൈത്തായും സഭാ
തൻപ്രിയമൊക്കെയീശോ മേലാക്കിനാഥം 1
- അവർക്കുള്ളൊരു ഭ്രാന്താവിനാമയം
സുവൈഷമ്യമായേറവും വർദ്ധിച്ചു: 2
- അവസ്ഥയതു ചൊല്ലിവിട്ടാളുടൻ
ജീവരക്ഷ നാമുനാടുണത്തിപ്പാൻ. 3
- തൽപ്രിയനായ ലാസറിനാമയം
തമ്പുരാനോടു ദൂതരറിയിച്ചു. 4
- കത്താവിനൊഴി കേട്ടിട്ടു രണ്ടുനാഥം
പാത്രം പിന്നെയും പോയില്ല രക്ഷകൻ. 5
- ഇപ്പോഴാമൻ ശിഷ്യരോടു കല്പിച്ചു
ഇപ്പോഴാമന്റെ ലാസർ മരിച്ചെന്നു", 6
- ഒടുക്കമെഴുന്നള്ളി സർവ്വപ്രഭ
ഓടിവന്നപ്പോൾ മാത്തയ്യണത്തിച്ചു:- 7
- "ഉടയോൻ നീയിവിടെയുണ്ടെങ്കിലോ
ഉടപ്പിറന്നവൻ മരണംവരാ. 8
- ഇപ്പോഴും നീ പിതാവോടപേക്ഷിച്ചാൽ
തപ്തപിതാവതു കേൾക്കുമറിഞ്ഞു ഞാൻ" 9
- വിശ്വനാഥൻ മിശിഹായരുൾചെയ്തു:-
"വിശ്വസിക നിൻ ഭ്രാന്താവു ജീവിക്കും" 10
- മാറിയ മഗ്ദലൈത്തായെന്നേരും
അറിഞ്ഞപ്പോഴുളവുളാടി വന്നുടൻ 11
- ചേതസി പ്രിയമുള്ളവർക്കളുടെ
ചേതസ്സാപത്തെക്കൊണ്ടു ദയാപരൻ 12
- അപ്പൊക്കൊണ്ടു പറപ്പെട്ടു കണ്ണനീർ
തല്പരൻ തന്റെ പ്രിയത്തെക്കാട്ടിനാൻ. 13
- മുഖ്യന്മാരവരാകുന്ന കാരണം
ദൈവം പോക്കുവാൻകൂടി മഹാജനം 14
- ഭൂമിമന്ത്രത്തിൽവെച്ചു മുന്ദേ ശവം
ഭൂമി നാഥനവിടേയ്ക്കെഴുന്നള്ളി 15
- കല്പിപ്പതു നീക്കുവാൻ കലപിച്ചു
"നാലുവാസരം ചൊന്നവൻ ചത്തിട്ടു" 16
- കത്താവേ പാരം നാറീടുമീശ്ശവം"
മത്തായിങ്ങനെ വാത്തയുണത്തിച്ചു. 17
- വിശ്വനായകൻ പിന്നെയും കലപിച്ചു:
"വിശ്വസിച്ചാൽ മരിച്ചവൻ ജീവിക്കും." 18

ത്രാതാവു തൻ പിതാവോടപേക്ഷിച്ചു:-

“പിതാവേ യെന്റെയപേക്ഷ കേട്ടു നീ 19

അതു കാരണം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു

ഇതിഹയിപ്പോൾ ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. 20

ഞാനപേക്ഷിക്കും കാര്യങ്ങളൊക്കെയും

അനുകൂലമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ” 21

ഈ മഹാജനം കണ്ടു വിശ്വസിച്ചാൻ

ആമയമിതു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു:- 22

അതിൻശേഷമനന്ത യാപരൻ

പത്രൻ തമ്പുരാനെന്നതാനന്തത്താൽ 23

“ലാസർ നീ പുറപ്പെട്ടുവാ”യിങ്ങനെ

“ലാസറുമപ്പോൾ ജീവിച്ചു വിസ്മയം! 24

ഇടിപോലൊരുനാളും കേൾക്കാമപ്പോൾ

ഉടൻ ചത്തവൻ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റു 25

പലരുമിപ്പോൾ രക്ഷിതാവെന്നതും

കലുഷംനീക്കി വിശ്വസിച്ചിടീനാർ 26

ചിലരിക്കഥ പട്ടക്കാരനോടും

വചിയ ജനത്തോടുമറിയിച്ചു. 27

പൈത്രികമവർ മാനസേ വ്യാപിച്ചു

മിശിഹാടെ സ്തുതിയാർച്ചേററവും 28

യോഗംകൂടി വിചാരിച്ചു യുദ്ധം

വേഗമീശോയെക്കൊല്ലണമെന്നതും 29

അനേചിച്ചു പെരുകീടും മുന്വേ

അഗ്നിവേഗം കെടുത്തണമല്ലെങ്കിൽ 30

ശക്തിപ്പെട്ടന്നാലഗ്നി കെടുത്താമോ?

ശക്തിയേറിവരുമതുപാലിപ്പോൾ 31

ഇവൻ ചെയ്യുന്ന വിസ്മയം കാണുകയാൽ

ദേവനെന്നതു ലോകരറച്ചുപോം, 32

അവന്റെ ചൊല്ലിൽ നില്ലമെല്ലാവരും

അവസ്ഥകൊണ്ടു കാണാമിതപ്പോഴേ 33

റോമരാജാവും പരിഭവിച്ചീടും,

നമ്മുടെ നാട്ടിന്നന്തരവും വരും. 34

ഏതുവേണ്ടുവെന്നല്ലാതും നോക്കുവൻ

അന്തരമൊടെല്ലാതും ഗ്രഹിച്ചല്ലോ!” 35

കയ്യുപ്പായെന്ന മേൽപട്ടമുള്ളവൻ

നൃപായത്തെയവൻ തന്നെ വിധിച്ചതു”- 36

- “ലോകമൊക്കെയും രക്ഷിപ്പതിന്നായ്
ലോകരിലൊരത്തൻ മരിക്കുന്നല്ല” 37
- മരണംകൊണ്ടു രക്ഷ ലോകത്തിന്നു
വരുമെന്നറിയാതെ പാഞ്ഞവൻ 38
- ഹിംസിപ്പാനുള്ള മനസ്സ് കാണുതേ
ഈ സാധ്യമെന്നു പറഞ്ഞു കയ്യേറ്റു,
അന്നതൊട്ടു മിശിഹാക്കൊല്ലുവാൻ
വന്നവർ മനസ്സിലെ നിശ്ചയം 39
- പെസഹാ പെരുന്നളുടക്കുന്നതിൻ
വാസരമാറു മുൻപിൽ മിശിഹാ താൻ. 40
- ലാസറോടേ വിരുന്നിചിരുന്നപ്പോൾ
അസ്ഥലത്തിൽ മഗ്ദലൈത്താ ചെന്നടൻ 41
- മാണിക്കുമായ സുഗന്ധമീചിസം
പുണ്യകാലുകളിൽ പൂശി ഭക്തിയോടെ
സ്തൂരിയോത്താ ദുരാത്മാവതുനേരം. 42
- പറഞ്ഞു: “മഹാ ചേതമിതെന്നവൻ
ഇതിന്റെ വില മുന്തറ കാത്തുണ്ട്” 43
- ഇതിനാലെത്ര ദാനധർമ്മം ചെയ്യാം?”
കള്ളൻ മോഴ്സിപ്പാനാഗ്രഹം പുണ്ടവൻ
ഉള്ളിൽ ദീനഭയവുകൊണ്ടല്ലതു” 44
- അന്നേരമുള്ളിച്ചെഴു രക്ഷകൻ
“എന്നുടേദേഹം പൂശിയിതുകാലം 45
- അവൻ ചെയ്തതിനത്ത്മമുണ്ടെന്നറി
ശവത്തെക്കടക്കുമ്പോളിതു ക്രിസ്തു
കാലവുമതിനടുത്തിരിക്കുന്നു” 46
- എല്ലാം കൃതം നന്നെന്നു ചൊല്ലിടും
മർത്ത്യപരയ്ക്കും നാണിപ്പിച്ചിടുന്ന
പ്രതാപമുഖ്യനാഥനാരേശലം 47
- പൂകുവാൻ തിരുമനസ്സിൽ കൽപ്പിച്ചു
അക്കൊപ്പേത്രയും ചിത്രം ചിത്രമാഹാ!
തേരിചാനക്കഴുത്തിലുമല്ലാല്ലാ 48
- വീര്യമേറുമശപത്തിന്മേലുമല്ല
കഴുതയോറി മഹാ ചോരയുത്താടും
എഴുന്നള്ളി മിശിഹാ പുറപ്പെട്ടു. 49
- സപ്തം സുവർണം പങ്കത്തിലെങ്കിലും
മൗലം പങ്കവും പൊന്നിലിരിക്കിലും 50
- 51
- 52
- 53
- 54

സ്വപ്നത്തിൽ കാന്തിമാനം മഞ്ജോത്താപാൽ	
സ്വപ്നവർണ്ണസ്വരൂപിയാം നാഥനെ	55
അസംഖ്യം ഭോക്തൃ കൂടിയെതിരോട്	
“പ്രസാദം മഹാ സ്തുതിഃപാഠത്തോടും	56
ഓശാന ഭാവിഭീഷണന്റെ പുത്രനും	
ആശീർവാദം സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നാമത്താൽ	57
സാധുവാംവണ്ണം വരുന്ന നാഥനും	
സാധുലോക ജനത്തിന്നു സത്വവും	58
ഉന്നതത്തിലും തന്മൂലം സ്തുതി	
എന്നെല്ലാവരും സ്തുതിച്ചു ലോലിച്ചു	59
വൈരമുള്ളവരതു മുടക്കിനാർ	
ഗുരുവൊയന്നിതെന്നതു കേട്ടാറെ	60
ഏകനമിച്ചു ചൊന്നതിനത്തരം	
സജ്ജന സർവ്വനാഥനരുൾചെയ്തു.	61
“ഇജ്ജനത്തെ മുടപ്പിയാൽ, കല്പകരം	
ആജ്ഞകേട്ടെന്ന സ്തുതിച്ചിട്ടുടൻ”	62
എന്നതുകേട്ടു ശത്രു മനസ്സികൾ	
അന്നുകോപംഗി യജ്ജപലിച്ചു ദ്രവ്യം	63
രാജധാനിക്കടുത്തു മിശിഹായും	
യശസ്സമതിൻ മുഖവും പാതുതാൻ	64
വാതു കണ്ണനീരിന്നുടെ ധാരകരം	
പേരേന്താനേശലഭമേ, യെന്നരുൾചെയ്തു:-	65
മുന്നം നീ നിവിയന്മാരെക്കൊന്നവരും	
വന്നുകൂടും നിനക്കതിന്റെ ഫലം	66
ചിന്തിക്കാതെ നിനക്കുള്ള ഭാഗ്യം നീ	
അന്ധതപംകൊണ്ടു കാണാതെ നിന്ദിച്ചു	67
കൂട്ടം കഞ്ഞിനെ കഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ	
കൂട്ടവാൻ നിന്നെയൊന്നുവെട്ടിയൊതു ഞാൻ	68
കിട്ടിയില്ല നിനക്കതിന്റെ ഫലം,	
വീട്ടുവാറുള്ള കാലം വരുന്നവോ	69
ശത്രുക്കൂട്ടം, വളയും ഞ്ഞെക്കിടും,	
മീതരന്നു നിനക്കു മമിപ്പാത	70
ചിന്തവെന്തതി സദ്രമ ഭീതിയാൽ	
അന്തവും നിനക്കാവഹിക്കും പുനർ	71
കല്പിതമൊരു കല്പ ശേഷിക്കാതെ	
എല്ലാം നിന്നിലൊടുങ്ങുമസംശയം”	72

പത്തനത്തിൽ ചൊല്ലി മഹായോഗത്തിൽ:-	
പിതാവെയിപ്പോൾ കാട്ടുക പുത്രനെ!	73
ഇടീപാലൊരു നാദം കേൾക്കായുടൻ	
കോട്ടി നിന്നെ ഞാൻ കാട്ടുവന്മേലിലും	74
ശിഷ്യരോട് താൻ പിന്നെയുൾപ്പെട്ടു:-	
“ദാസികളുടെ പക്കൽ കയ്യാളിച്ചു	75
കരിശിലെന്നെ തുടവാൻ കല്പിക്കും	
ധരിക്കയിപ്പോൾ കാലമടുക്കുന്നു”	76
നത്തിനു പ്രഭുപോലെ മിശിഹാടെ	
സ്തുതി മുഖ്യജനത്തിന്നു സഹ്യമായ്	77
അതുകാരണം മേല്പട്ടക്കാരനും	
ശത്രുയോഗവും കൂടിയൊരുവെട്ടു	78
ഇവൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകൾ കണ്ടിട്ട്	
സർവ്വലോകരനുസാരം ചെയ്യുന്ന	79
ചതിയാലിവനെ വധിപ്പിക്കേണം	
അതല്ലാതൊരുപായവും കണ്ടില്ല	80
പെരുന്നാളിലതു കൂട്ടവാൻ പണി	
വിരോധിച്ചിടം ലോകരൊരുപോലെ	81
സ്കന്ദിയോത്ത ദ്രവ്യത്തിനു മോഹിതൻ	
നൈവകെട്ട ഭജൻ നരാധമൻ	82
എന്തെന്നിടും തരം നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ	
ചിന്തിച്ചുപോലെ സാധിച്ചിട്ടുവാൻ	83
നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യഗ്ഗമി ജനത്തിനെ	
നിങ്ങൾക്കു ഞാനവകാശമാക്കുവൻ	84
മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു വിലയിതു	
അപ്പോളല്ലാത്തൊത്തു ബോധിപ്പിച്ചു	85
സൽഗുരുവായ സർവ്വേശനെയവൻ	
നിർഗുണനിധി മുഹൂർത്ത് നീലകൻ	86
വിറവൻ വില ധർമ്മി ഭടിയായ്തെ	
റെറുവാൻ തരം നോക്കി നടന്നിതു്	87
സപാമി തന്നെ മരണമടുത്തപ്പോൾ	
സ്വമാതാവിനെക്കണ്ടു മിശിഹാ താൻ	88
യാത്രചൊല്ലി വരുന്ന ദുഃഖങ്ങളും	
പിതാവിന്നുടൊത്തതും കേൾപ്പിച്ചു:-	89
സർവ്വസ്വജീവിൽ മേലിയ കന്യകേ!	
ഭാവിയാകുന്ന വസ്തുക്കൾ ചൊല്ലുവാൻ	90

മടിയെങ്കിലും പീഡയെന്നാകിലും, മുട്ടവാൻ യോഗമേല്ലെന്നറച്ചു ഞാൻ	91
ഞാൻ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തു പോകുവാൻ ഇപ്പോൾ കാലം വരുന്ന സമയമായ്	92
പോകും മുമ്പിൽ ഞാൻ നിന്നോടു വാർത്തകൾ ആകെയുമറിയുപ്പാനായ് വന്നിതു:	93
“ഇഷ്ടമാതാപേ കേട്ടുകൊണ്ടാലുമേ ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൈകളാൽ ഞാൻ മഹാ നിയ്യൂര ദുഷ്ടകർമ്മങ്ങളനേകവും	94
ഇഷ്ടപാലനത്തിന്നു ക്ഷമിക്കും ഞാൻ എന്നെ വിറുക്കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞുടൻ പിന്നെ ശത്രുക്കളെന്നെ പിടിച്ചിടും	95
കെട്ടും തല്ലുമിഴയ്ക്കും നിയ്യൂരമായ് അടിക്കും ദേഹം പൊളിക്കും തല്ലിനാൽ	96
മുറുമുടിവെയ്ക്കും കരിശിൽ തൂക്കിടും തളയ്ക്കും ഹൃദയത്തെ കത്തത്തിനാൽ	97
ഇതെല്ലാം ക്ഷമിച്ചുനമുറച്ചു ഞാൻ പിതാവുമതു കല്പിച്ചു നിശ്ചയം	98
ലോകദോഷത്തിന്നുത്തരമെന്തെന്നു മെങ്കിലിതിന്നു സമ്മതമാകണം	99
ഭൂമിദണ്ഡവും തമ്പുരാനെപ്രതി ശങ്കിച്ചാൻ യോഗമല്ലെന്നു കാട്ടുവാൻ.	100
പരലോകസുഖമേകമാദ്യമെ- ന്നുവിലോകരിതിനാലറിഞ്ഞേണം	101
എന്നുടെ ദേവംകൊണ്ടു വലയും നീ ഞാനതുകൊണ്ടു സഫിക്കുമോറവും	102
മനസ്സിൽ ധൈര്യം കൊള്ളുക നാമിനി തനിക്കുള്ളവർ കല്പന കേട്ടിടും	103
നിവൃന്താരിതു മുന്വയറിപ്പിച്ചു സർവ്വതും തികഞ്ഞീടുമിതുകാലം	104
ഇടികൊണ്ടുപോൽ തപിച്ചു സ്രീവര വരടി കണ്ണുകൾ പെയ്തു പെരുമഴ	105
ഒട്ടനേരമഭാഷയായ് നിന്നിട്ട് ഇടമുട്ടിപ്പറഞ്ഞു വയുത്തമ	106
ഇത്രദുഃഖമിനിക്കു മറെറാന്നിനാൽ	107

വസ്തുവൊക്കെയും മുടിഞ്ഞു ചുവന്നു	108
ദേവകൽപന കേട്ടേ മതിയാവൂ	
തദപിരോധമനോഗുമാല്ലാട്ടുമേ	109
ദ്വേഷകുലം ക്രാടക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നാട	
സങ്കടം കുറപ്പാൻ മമ വാഞ്ചിതം	110
അതുകൊണ്ടൊരു തണുപ്പുണ്ടാം മമ	
ചേരസ്സിലുകൂടാതെത്തു മതി.	111
സർവ്വനാഥനാം പുത്രനികേട്ടു	
സർവ്വസ്തേഹമാതാവോടരുചെയ്തു	112
“ഇരുവരുടെ ദുഃഖം പൊക്കുന്നി	
ഇരുവരുടെ ദുഃഖവും ഞാൻ തഥാ	113
എന്നുപത്രൻ, അരുചെയ്ത നോത്തു”	
അനേരം ദേവമാതാവരുചെയ്തു	114
“നിന്നുടെ ദുഃഖത്തിനു പ്രതിരൂപി	
ഏനാത്മാവിലുദയമുദയംതഥാ	115
പോകപത്ര! വിരോധമെന്നാകിലും,	
ലോകരക്ഷയതിനാലുണ്ടാമല്ലോ!	116
എന്നിലുദയമെന്നാക്കെനിക്കിഷ്ടമാം	
തിന്നിലും പിതൃകല്പന സമ്മതം”	117
അനേരം സുതൻ മൂന്നാന്നാദി രാവിലെ	
നിന്നെക്കാണുമതിനായ് വരുന്നുണ്ടുഞാൻ	118
പിന്നെയെന്നും മരണമുണ്ടായ്വരാ	
അനേരം നിന്ന തണുപ്പിച്ചിടുവാൻ	119
ഇതുവണ്ണം പ്രഭയാത്ര വഴങ്ങിട്ടു	
പോയ്വിധിപോലെ പെസഹാ കൽപിച്ചു	120

പരമാപദം

പെസഹാ ദിക്കുനത്തിനുവണ്ടു സാമഗ്രികൾ ഒരുക്കുവാൻ യേശു ശിഷ്യന്മാരെ കല്പിക്കുന്നു. ഭക്ഷണസമയത്തു യേശു ശിഷ്യന്മാരു പാടങ്ങൽ കഴിക്കുന്നു. യൂദാസ് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്നു പ്രവചിക്കുന്നു. പകുപ്പാന സ്ഥാപിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാർക്കു അന്തി മാപദശം നൽകുന്നു. പത്രോസിന്റെ വിചാര്യം പ്രവചിക്കുന്നു. ഭക്ഷണാനന്തരം ഗദ്സെമ്നി തോട്ടത്തിൽപായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഓലാധി കൃത്താൽ രക്തം വിയർക്കുന്നു. ഉറങ്ങികിടക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ സമീപത്തക്കു ചൊല്ലുന്നു. യൂദാസിന്റെ ചുംബനം പത്രോസ് സേവകന്റെ ചെവി മേലടിക്കുന്നു. യേശു അത്തുത

കരമായി മുറിവ് സൂക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. യേശുവിനെ ശത്രുക്കൾ ബന്ധിച്ച് ഹന്നാന്റെ മുറിയിൽ ഹാജരാക്കുന്നു. ഒരു നീചൻ യേശുവിനെ ചെങ്കിടത്തടിക്കുന്നു. കയ്യാഹാസിന്റെ മുറിയിൽ ഹാജരാക്കുന്നു. കള്ള സ്താക്ഷികളെക്കൊണ്ടുവരുന്നു. മർദ്ദിക്കുന്നു.

- 1 പുളിയാത്തപ്പം തിന്നേണ്ടും മുറിയിലെ
നാളിൽ ശിഷ്യരുള്ള ചോടിച്ചിത്.-
- 2 “ഇപ്പോഴുതന്നെ ഭക്ഷണമെവിടെ
കോപ്പുകൂട്ടേണമെന്നുളളീടുക.”
- 3 പരമപരൻ മിശിഹാ തമ്പുരാൻ
അരുൾച്ചെയ്തു ശിഷ്യജനത്തോട്:-
- 4 “പുരത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
ഒരുത്തൻ കൊണ്ടുപോകുമവനെ
സ്ഥലത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂടെ ചെല്ലവിൻ
ശാലകാട്ടുമാ വീട്ടിലെ നായകൻ
അതിൽ പെസഹാവിരുന്നു കൂട്ടവിൻ”
- 6 ഇതു കല്പനപോലെ ചെയ്താൽ
അക്രമമുള്ളോരാടുപോൽ തമ്പുരാൻ
അക്കാലം മരിക്കുമെന്ന കാരണം
- 7 നിമ്നല സർവ്വജ്ഞാനിയാം ദേവനും
നിമ്നലമുള്ളോരാടു പുജിക്കേണം
- 8 ആടതു മട്ടു പത്തീറായും ദൂതം
വീടുതോറും ഭക്ഷിക്കേണമെല്ലാം.
- 9 എന്നു പറഞ്ഞാൽ പ്രമാണം കൽപിച്ചു
തന്റെ ലോകത്തിനെത്രയുമാദരം
- 10 ഇക്കൽപന വിഷയവും സാമ്യവും
തികച്ചാനീശോ പെസഹാ തിന്നിത്
- 11 അത്താഴം കഴിയുന്ന നേരമുടൻ
വസ്തുവെക്കെയ്ക്കു മീശപരമുള്ളവൻ
- 12 (പിതാമഹെ താൻ ചെയ്തൊരു വിസ്മയം)
ചിത്തഭക്തിയെളിമ വിനയത്താൽ
- 13 ശീലമുററി, താൻ ശിഷ്യജനങ്ങളെ
കൽകഴുകി വിശുദ്ധി വരുത്തിനാൻ
- 14 അതിൻശേഷമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ:
“കർത്താവെന്നതും ഗുരു ഞാനെന്നതും
- 15 എല്ലാം നിങ്ങളെന്നെ വിളിക്കുന്നു;
ഉള്ളപോലിതു ചൊല്ലുന്നിതെന്നുടെ

- എളിമയുള്ള വൃത്തിയിൽ കണ്ടപോൽ
തെളിവൊടിയ ചെച്ചേണം നിങ്ങളും” 17
- ഇവ ചൊല്ലിട്ടന്തർവ്വീകാരത്തോടെ
ഭാവിദർശനംകൊണ്ടുള്ളിയെച്ചെയ്തു - 18
- “സത്യം നിങ്ങളിലൊരുത്തനൊറാനായ്”
ശ്രവിക്കുകക്കെന്നെ കയ്യാളിക്കുമിതു” 19
- ആരെന്നെല്ലാമും ചോദിച്ചീടും വിധയ
തിരിച്ചു സ്റ്ററിയോത്തായെ കാട്ടിനാൻ 20
- അതിന്റെരശ്മി വാക്കിന്നുഗോചരം
അതുലുപ്രിയത്തിന്നു രക്ഷയ്ക്കും 21
- അർച്ചയ്ക്കുമാത്മാവിന്നു രക്ഷയ്ക്കും
അർച്ചശിഷ്ട കർണ്ണാനും നൽകിതാൻ. 22
- തൻവിശുദ്ധ ശരീരവും ചോരയും
രണ്ടുമാനുമെ മംഗല ദത്തമായ് 23
- ഉള്ളിൽ ചേർന്നിരിപ്പാൻ പ്രിയത്താലതു
കൊള്ളുകയെന്ന മിശിമാ കല്പിച്ചു. 24
- എപ്പോഴുമുള്ള ഭക്ഷണസാധനം
അപ്പംകൊണ്ടു ശരീരബലംവരും 25
- മുന്തിരിങ്ങഫലരസ പാനത്താൽ
സന്തോഷമുണ്ടാം നശിക്കും ദാഹവും 26
- ഈ രണ്ടിൽ ഗുണം കൊള്ളുമാത്മാവിന്നും
വരുമെന്നതിനർത്ഥമറിയിപ്പാൻ 27
- തദ്രൂപങ്ങളിൽ രഹസ്യമായതു്
തദ്രൂപങ്ങളിൽ തന്നെ മറച്ചു താൻ. 28
- എന്നുമേയകുന്നീടാതിരിപ്പാനായ്”
ഇസ്സേഹോപായം കല്പിച്ചു തന്നിതു്. 29
- അനുശിഷ്ടർ പട്ടം കൊടുത്തു താൻ.
പിന്നെ ച്ചാവുപൊരുളുള്ളിയെച്ചെയ്തു:- 30
- “കേട്ടുകൊള്ളുവീനെന്റെയുണ്ണികളെ
ഒട്ടും വൈകാതെ പോകുന്നു ഞാനിതാ 31
- പുത്തനായുള്ള പ്രമാണം നൽകുന്നു:-
അതാകമെന്റെ ശിഷ്ടർ ലക്ഷണം. 32
- നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചെന്നതുപോലെ
നിങ്ങൾ തങ്ങളിൽ സ്നേഹമുണ്ടാകണം 33
- ഞാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തിങ്കലെത്തുവാൻ

ഉപായം നിങ്ങൾക്കിപ്പോഴുണ്ടായ"വരാ"	34
ഇപ്പോൾ കൂടാത്തതെന്തുകൊണ്ടെന്നതും	
കേപ്പാ കൂടെ മരിപ്പൻ ഞാൻ"നവൻ	35
"നീ മരിക്കുമോ"യെന്നരുളിച്ചെയ്തു.	
"അങ്ങാൻകേപ്പായെ കേട്ടുകൊടുകെങ്കിൽ നീ	36
ഇന്നിരിക്കോഴി കൂകുന്നതിൻമുമ്പ	
മുന്നവളും നീയെന്നയുപേക്ഷിക്കും.	37
ഞാൻപോകുംവഴി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകവാൻ	
ഞാൻ പ്രമാണിക്കും കൽപന കേട്ടാലും	38
എന്നോടുകൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ	
എന്ന സ്നേഹമുണ്ടാകിലും കൽപന	39
ഉപേക്ഷിക്കാതെനസരിച്ചിടേണം	
ഞാൻപോയിട്ടു നിങ്ങൾക്കുള്ള പീഡകൾ	40
പോക്കി ഹൃദയെയെപ്പാൻ സത്വരം	
നീക്കിടമുയ്ക്കാൻ ചിത്ത തമസ്സിനെ	41
മുതിരങ്ങാ വള്ളിയതു തൻ കൊമ്പിൽ	
നിന്നു വേർപെട്ടാൽ കാര്യുണ്ടായിട്ടുമോ	42
എന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടവൻ	
അഗ്നിക്കുമാത്രം കൊള്ളമെക്കൊമ്പുപോൽ	43
ഞാൻ സഹായമില്ലാതൊരു കാര്യവും	
നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായ"വരാ നിന്നും	44
എന്നിൽ നിന്നകലാതെ നിന്നീടുവിൻ	
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ തുണസന്തതം	45
ഞാൻ പോകുന്നതിനാൽ വരും മുട്ടുകൾ	
അപായമതുകൊണ്ടുള്ള സഭ്രമം,	46
നീക്കുവാൻ ശുഭം കൂട്ടവിൻ നിങ്ങൾക്കു	
സങ്കടം നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായതു്.	47
എൻറാമത്താലുപേക്ഷിച്ചതൊക്കെയും	
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വരുത്തിത്തന്നിടുവൻ"	48
ഇതരുൾ ചെയ്തു ശേഷവും തന്നുടെ	
പിതാവിൻസ്തുതി ചെയ്തതിൻശേഷവും,	49
ചിത്ത തെളിവും ഭ്രമിക്കു മെളിച്ചും,	
അസ്തമിച്ചിട്ടെഴുന്നള്ളി രക്ഷകൻ	50
തൻപുരത്തിലെ സൗഖ്യമതൊക്കവേ	
അപ്പോൾ കൂടെപ്പുറപ്പെട്ടു നിശ്ചയം	51

ഈശോനായകൻ ചെന്നൊരു തോട്ടത്തിൽ,	
തൻശിഷ്യന്മാരെ ഭൂതതു പാർപ്പിച്ചു	52
തൽപ്രതാപ സാക്ഷികളാം മൂവരെ	
താൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയരുടെയെല്ലാം:-	53
“മരണാധിമേ മാനസേ പ്രാപിച്ചു	
പരീക്ഷതന്നിൽ വീഴാതിരിപ്പാനായ്”	54
ഉണൻ നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ദേവബലം	
ഉണ്ടാവാ നായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളണം	55
മേ പ്രാണയാത്രയടുത്തിരിക്കുന്നു”	
അല്ല പിന്നെയും നീങ്ങീട്ടു കമ്പിട്ടു	56
സ്വപിതാവോടപേക്ഷിച്ചു ചൊന്നതു്:-	
“മേ പിതാവേ! നിൻസമ്മതമെങ്കിലേ	57
ദസ്സഹമീ ദുഃഖമൊഴിക്ക നീയേ!	
മനക്കമ്പു നിൻ തികയ്ക്ക കേവലം	58
ഔപ്പാൻ തെളിഞ്ഞിരിയ്ക്കിൽ, നിന്നാളെ	
വഴിപോലെനിൽ പുത്തിയാകട്ടെ	59
പിന്നെ ശിഷ്യരെക്കാണൊന്നെഴുന്നള്ളി	
സ്വപ്നത്തിലകപ്പെട്ടു കണ്ടുതാൻ	60
എന്നോടുകൂടെയുണന്നിരിപ്പതി-	
നിന്നു നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമതില്ലയോ,	61
മനസ്സാകിലും ദുർബല പാത്രങ്ങൾ	
എന്നറിഞ്ഞു ഞാനെ”ന്നു പ്രഭുത്തമൻ	62
തമ്പുരാൻ പിന്നെയും നമസ്കരിച്ചു	
മുൻപേപോലെയാർത്തി ശിഷ്യന്മാരും	63
മൂന്നാംവട്ടം വരുന്ന ദുഃഖങ്ങളും	
തന്നുടെ ക്ഷമയനുസരിപ്പോരു	64
ചുരുക്കമെന്നുമാളുകളേറെയും	
നരകത്തിങ്കൽ വീഴുമോരെന്നതും	65
ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള താപമഹത്വത്താൽ	
തൻ തീരുമേനി ചോര വിധത്തു താൻ	66
ചിന്തി കണ്ണിൽ ക്ഷതജമൊഴുകീട്ടു	
രക്തസ്വേദത്താൽ നന്നല്ല ഭൂതലം	67
അന്നേരമൊരു മാലാഖാ വന്നടൻ	
തന്നെ വന്നിപ്പുണർത്തിനാനിങ്ങനെ:-	68
“ആ ജയപ്രഭു നീയല്ലോ നിന്നുടെ	

തേജസ്സിനു സമമോ ജഗത്രയം!	69
അനന്തഃശൃംഗോഽഥ മഹതപന്തിനു	
ഹീനാ ന ധർമ്മ മഹതപംകൊണ്ടു നീ	70
ഭേദനീതിക്കു പുകരം വീട്ടുവാൻ	
ഭൂവിങ്കൽ നരനായ സർവ്വപ്രഭാ!	71
നിൻതിരുനാമാത്ഥമറിഞ്ഞല്ലോ നീ	
നിൻപിതാവിന്നിഷ്ടവുമറിഞ്ഞു നീ.	72
സാമ്യമല്ലാത്ത ടയവു കണ്ടുവർ	
ന പാമി, നിൻജയം ചോഷിക്കും ഞങ്ങളും	73
ചൈത്താനാഷ്ട മഹാ തോൽവിയെങ്കിലും	
ചൈത്താനാശാൽ വിഭോധം വശമല്ല.	74
പുണ്യവാന്മാരാം "ജ്ഞാനമൊക്കെയും	
ത്രാനം നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു	75
എന്തിനൊക്കെ ഞാൻ കേൾപ്പിക്കുന്നു വൃഥാ	
അന്താനേശ്വരൻ നിയല്ലോ ത്രാണേശാ	76
സർവ്വജ്ഞനാം നീ സർവ്വമറിയുന്നു	
സർവ്വസാരനിധി മഹാ വീര്യവാൻ"	77
മാലാഖായിരുന്നത്തിച്ചു കമ്പിട്ടു	
കാലം വൈകാതെ നാഥൻ മിശിഹായും	78
ചെന്നു ശിഷ്യരെക്കണ്ടരുളിച്ചെയ്തു:-	
"എന്നെയൊററിയ ശത്രുവരുനീതാ!	79
ഇഷ്ടവന്നുവരേത്തുന്നതിൻമുമ്പെ	
അങ്ങോട്ടു ചെല്ലേണം മടിയാതെ നാം"	80
എന്നരുൾചെയ്യുന്നള്ളി രക്ഷകൻ	
അനേരം ശത്രുവും പരവതാ	81
പന്തം, കന്തം, വാൾ, വിൽ, മുത്തടി, ചടി	
ചന്തത്തിൽശൂലം, വെണ്മഴു, ചൊട്ടയും	82
സന്നാഹമോടങ്ങൊററാനും കൂട്ടരും	
വന്നു നാഥനാം മിശിഹാടെ നേരെ	83
അന്നേരമടുത്തു സ്കന്ദിയോത്തായും	
മുന്നമൊത്തപോൽ മുത്തിമിശിഹായെ.	84
"എന്തിനു വന്നു നീയിങ്ങു സ്നേഹിതാ,	
എന്തിനു ചുംബിച്ചെന്നേയേൽപ്പിക്കുന്നു"	85
എന്നു യുദ്ധയോടരുളിയ ശേഷം	
വന്നു മാറുള്ളവരോടു ചൊന്നീശോ	86

“നിങ്ങളാരെയുപേക്ഷിച്ചു വന്നിതു?”

“ഞങ്ങളുടേതാ നസറായെയെന്നവർ”

ഇതേശോ ഞാൻതന്നെ,യെന്നരുൾചെയ്തപ്പോൾ

നീചവുനമതു കേട്ടു വീണ്ടുടൻ

ചത്തുപോലവർ വീണ്ടു കിടക്കിലും

ശത്രുതപത്തിനിളക്കമില്ല താനും

എന്തുകൊണ്ടുവർ വീണ്ടതു ചാരണം

തൻ തിരുദേവ വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ

ലോകമൊക്കെയും ലോകരെയൊക്കെയും

ഏകവാക്കിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചു നിയാൾ

തന്നോളനാൽ ദാസ്യരക്ഷാത് മാച്ച്

താൻ മരിപ്പാൻറച്ചിത്തെന്നാകിലും

താനനുവദിച്ചിടാതെയൊക്കുമേ

തന്നോടാവതില്ലെന്നറിയിച്ചു താൻ

പിന്നെശ്ശത്രുക്കളോടടുത്തു

ഉന്നതനായ നാഥൻ മിശിഹായും

ഉരഴി തന്നിൽ ശയനമെന്തിങ്ങനെ

ഏഴുനേരറുചെയ്താലും വാത്സകൾ

അടയാളമറിഞ്ഞു ശത്രുക്കളും,

അടുത്തുപിടിപ്പാനുള്ളിൽ വൈരത്താൽ

ശെമോകേപ്പാ വാളുരിയൊരുത്തനെ

തിരുയ്ക്കുധീനമാം ചെവി മേദിച്ചു.

മിശിഹായതു വിലക്കിയച്ചെവി

ആശ്ചര്യംവെച്ചു താൻ കേട്ടു പോകിനാൻ

അന്നേരം വിശപ്പേറിയ വ്യാഥ്രംപോൽ

ചെന്നു കെട്ടി വലിച്ചുമിശിഹായെ

ഉന്തിത്താഡിച്ചിടിച്ചു ചവിട്ടിയും

(മാന്തി നുള്ളി. മുഖത്തവർ തുപ്പിയും-

തമ്മിൽത്തമ്മിപ്പിണങ്ങി വലിക്കയും

നിമ്നരിയാദ വാക്കു പറയും

ഇമ്മഹാ ഭൂഖക്താമ്നമളവുണ്ടോ)

നമ്മുടെ മഹാദോഷമുഴപ്പച്ചോ

പിന്നെയുന്നതനായ മിശിഹായെ

ഹന്നാന്റെ മുഖിൽകൊണ്ടു നിറുത്തിനാൻ

അവിടെ കയ്യേപ്പായുടെ വാസത്തിൽ

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

തൻ ചിയികേരപ്പാൻ നാഥാനാകാണ്ടുപോയ്	104
മേൽപ്പട്ടക്കാരനാകുന്നവനുപ്പോൾ	
തല്ലരൻ മിശിഹായോടു ചോദിച്ചു	105
“കേൾക്കട്ടെ നിന്റെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ യുക്തിയും	
വ്യക്തമായുള്ള വ്യാപ്തി വചനവും”	106
നീന്ദവാക്കിവനിങ്ങനെ ചൊന്നപ്പോൾ	
അന്നരം സകലേശനരുചെയ്തു:	107
“എന്നോടെന്തിനു ചോദിക്കുന്നു വൃഥാ	
അന്നരം പലർ കേട്ടവരുണ്ടല്ലോ!	108
അനേപക്ഷിക്കു നീ നേരെല്ലാം ബോധിക്കാ”	
എന്നരുൾചെയ്തു നേരത്തൊരു ചലൻ	109
പട്ടക്കാരനോടിതോ നീ-യെന്നവൻ,	
അടിച്ചു മിശിഹാടെ കവിളിന്മേൽ.	110
അന്നേരമവനോടരുളിച്ചെയ്തു:-	
“ചൊന്നതിൽ കുറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ കാട്ടു നീ	111
ന്യായമത്രെ പാഞ്ഞു ഞാനെങ്കിലോ	
ന്യായമോ നീയടിച്ചതു ചൊല്ലുക”	112
മേല്പട്ടക്കാരനിരിക്കും മന്ദിരേ,	
കേപ്പാ പിന്നാലെ ചെന്നു ഗുരുപ്രിയൻ	113
ഒരു സ്ത്രീയവനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ	
ഗുരുവിനെയുപേക്ഷിച്ചു പേടിയാൽ	114
മുണവട്ടവും താനാഗുരുവിന്റെ	
സസ്തേഹശിഷ്യനല്ലെന്നു ചൊന്നപ്പോൾ	115
കോഴികൂകി, മിശിഹാടെ നോക്കിനാൾ	
അഴൽപൂണ്ടവനറിഞ്ഞു ഒപ്പ് കൃതം	116
കോഴികൂകുന്നതയ്യോൾ കേട്ടാൽ മനം	
അഴിവോടു കരയും പിന്നെസ്സഭാ	117
ഭവിക്കും മുമ്പിൽ തോന്നും മനസ്ഥിരം	
ഭവിപ്പാനടുക്കുമ്പോൾ മടുത്തുപോം.	118
മിശിഹായുടെ സഭയ്ക്കു കൽത്തുണിയ്തു”	
പ്രശംസിച്ചുപാലെവിടെയുംസ്ഥിരം	119
കയ്യേപ്പായുമാലാകരിൽ മുഖ്യരും	
ഭയംവിട്ടു മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ	120
ന്യായകാരണം വേണമെന്നു നല്ലോ	
ആയതിനവർ സാക്ഷി നിറുത്തിനാർ	121

സാക്ഷിതപമളുകൊണ്ടു പോരാഞ്ഞിട്ട് സൂക്ഷ്മം ചൊല്ലു നീ സർവ്വേശ്വര നാമത്തിൽ:- തമ്പുരാന്റെ പുത്രനാ നീ ചൊല്ലുക”	122
“തമ്പുരാനോടു ചോദിച്ചു കയ്യേപ്പാ തമ്പുരാനവനോടരുളിച്ചെയ്തു:-	123
തമ്പുരാന്റെറകനാം പുത്രൻ ഞാനെന്നെ തമ്പുരാന്റെ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടെ	124
തമ്പുരാന്റെ പുത്രൻ ഞാൻവരും മോലത്തിൽ സർവ്വഭൂതമെന്നെന്നെക്കാണുമ്പോൾ	125
സർവ്വസംശയം തീർന്നു വീശ്വാസമാം” എന്നീവണ്ണമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ	126
അന്നേരം കയ്യേപ്പായുമാറെയ്തു:- എന്തിനിന്നിപ്പലതരം സാക്ഷിതപം?	127
ചിന്തിച്ചാലിതു സാക്ഷിക്കു പോരായോ? സർവ്വേശ്വരൻ പുത്രനാകമിവെന്നെ	128
സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ നിന്ദിച്ചു ചൊന്നപ്പോൾ മരണത്തിന് യോഗ്യനിവൻ ഞനം	129
കാരണ്യം വേണ്ട ചത്തേ മതിയാവൂ കാര്യക്കാരനിവനെ കൊടുക്കേണം	130
ദുരിതത്തിന്റെ ശിക്ഷ വേണം താനും ഇതവണ്ണമവൻ ചൊല്ലിയുൾക്കൊൾ	131
അവണ്ണംതന്നെ കല്പിച്ചുറപ്പിച്ചു തല്പി-നുള്ളി-യടിച്ചിടിച്ചാരവർ	132
തലയിൽ മുടി പഠിച്ചു ഭാഷിച്ചു. തൻമുഖത്തിലും തുപ്പി കഷ്ടമഹോ!	133
ജന്തുവോടിയു കാട്ടുമോ മാനുഷർ! ഭൂമഹാദോഷം പൊറുപ്പാനായതും	134
ക്ഷമിച്ചൊക്കെ മഹാദുഃഖവാരിധി മാനുഷരുടെ രക്ഷാ ദാഹത്താലും	135
തീർന്നു ദൈരം വൈരസുഹൃദ്ധമിതു” കൃമിത്തീർന്നുടെ സമുദ്ര രാജാക്കനാൻ	136
കൃമിരാദി മഹാ സങ്കടം പൂക്കിതു മിശിഹാ ദുഃഖാഗാധാബധിയിൽ	137
നാശവൈരവും വീണ്ടു മുഴുകിനാൻ.	138

പതിനൊന്നാം പാദം

— (*) —

യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുന്നു. യൂദാസ് ആത്മഹത്യചെയ്യുന്നു. യേശു കളങ്കരഹിതനെന്തുകണ്ട് ഹെറോദേസിന്റെ അടുക്കലേക്കു അയക്കുന്നു. വെള്ളയങ്കി ധരിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം യേശുവിനെ മടക്കി അയക്കുന്നു. ബറാബാസിനെ വിമോചിപ്പിക്കുന്നു യേശുവിനോടു ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്ന ഭാര്യയുടെ അപേക്ഷ ദൂതൻ വഴി പീലാത്തോസിനെ അറിയിക്കുന്നു. ചമ്മട്ടി അടിയ്ക്കു് മുറുമുടിധാരണം ചാത്രവർത്തിയോടു ച'രാതി പറയുമെന്ന യഹൂദ നതാക്കൾ പീലാത്തോസിനെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. പീലാത്തോസ് കൈകഴുകുന്നു, കുരിശുമരണത്തിനു വിധിക്കുന്നു. വേദോനിക്ക് യേശുവിന്റെ മുഖം തുടക്കുവാൻ തുറപ്പാല നൽകുന്നു. കുരിശിൽ തറക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഏഴ് വാക്യങ്ങൾ യേശുവിന്റെ കരൾ കത്തിത്തുളക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരം.

ആകാശത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു താമസി	
ആകാശകാരം മുഴുത്തു മാനസേ	1
പ്രകാശം നീളെ വ്യാപിച്ചിരിക്കലും	
അകക്കാമ്പിൽ പലർച്ചയടുത്തില്ല	2
പുലർകാലേ മഹായോഗവുംകൂടി	
കൊലയ്ക്കു വട്ടംകൂട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു	3
വീര്യവാനായ സർവ്വേശ്വരനെ	
കാര്യക്കാരന്റെ പക്കൽ കയ്യാളിച്ചു	4
സ്റ്റാറിയോത്താ മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ	
ഉറച്ചെന്നതറിഞ്ഞവനന്നേരം	5
ഖേദിച്ചു പട്ടക്കാരനെക്കണ്ടവൻ	
തദ്രവ്യം വീണ്ടുകൊടുത്തു പീഡിതൽ	6
ദോഷമില്ലാത്തയീശോയെ വിററതു്	
ദോഷമത്രേ കഷ്ടമിനിക്കെന്നവൻ	7
വാങ്ങിയ കാശെറിഞ്ഞ ചിടയൻ	
തന്നത്താൻ തുടങ്ങി ദുർജ്ജനം ചത്തിതു്	8
ആ ദിക്കിൽ ശവടക്കുവാൻ നിലം	
ആ ദ്രവ്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടു യൂദരും	9
നിവൃന്താരിതു മുഖെഴുതിവെച്ചു	
അമൃതമതിന്റെ തികവായതു്.	10

- പീലാത്താസിന്റെ ന്യായത്തിൽ നാഥനെ
ഏല്പിച്ചുനരം കാരം ചോദിച്ചവൻ! 11
- ദ്വൈതാലങ്കരിലിവനെയിവിടെ
കൊണ്ടുവരുവാൻ സംഗതിയാകുമോ? 12
- ഇങ്ങനെ യുദ്ധം പീലാത്താസുത്തരം:-
നിങ്ങളെ ന്യായത്തൊടൊത്തീടും യഥാ 13
- “ശിക്ഷിപ്പാനെന്നാൽ ന ഓടുക തോന്നുമ്പോൾ,
ശിക്ഷിപ്പാൻ കാരം കണ്ടില്ലിവന്നൊൻ” 14
- പീലാത്താസിനു ചൊന്നതിന്നത്തരം
ആ ലോകരചനാടറിയിച്ചിതി 15
- സാക്ഷാൽ തങ്ങളോട് ചിന്തിച്ചാൽ മുഷ്കരം
ശിക്ഷിപ്പാനില്ലെന്നിങ്ങനെ യുദ്ധം 16
- രാജഭൂതനീശോയോടു ചോദിച്ചു:-
“രാജാവുനോ നീ നേര ചൊല്ലുക” 17
- അങ്ങനരം നാഥൻ “രാജാവു ഞാൻതന്നെ
എന്നുടെ രാജ്യം ഭൂമിക്കടുത്തല്ല 18
- ഞാൻ രാജാവായ” പിറന്ന പട്ടാങ്ങയ്ക്കു
ഞാൻ സാക്ഷിപ്പാനായ” ഭൂമിയിൽ വന്നിതു” 19
- ആ ലോകരചനാടറി ചൊന്നപ്പോൾ
കൊലയ്ക്കു യോഗ്യം കണ്ടിപ്പിയാൾക്കു ഞാൻ 20
- ഗ്രീലാക്കാരനീശായെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
പീലാത്താസയച്ചോദേശിൻ പക്കൽ 21
- ഹോദാദേസു പച്ച പല ചോദ്യങ്ങൾ
അറപ്പുകൊട്ടു നീമകൻ ചോദിച്ചു 22
- മിശിഹായും മിന്നാഞ്ഞ നിന്നു തദാ
ഇതേശായ നവൻ നിന്ദിച്ചു കരം ചർ 23
- വെളുത്തോരു കുറ്റായമിടവിട്ടു
ഇളപ്പത്തോടയച്ചവൻ നാഥാന 24
- വീണ്ടു: പീലാത്താസിൻ പക്കൽ നാഥാന
കൊണ്ടുവന്ന നരായണസ്വയം 25
- പൈതൃകത്തോടെ ഇതേശായെക്കൊല്ലുവാൻ
ആശ യുദ്ധക്കിന്തയികാരിയും 26
- ഇയാളെ രക്ഷിപ്പാനുമയപ്പാനും
ആയതിന്നു പീലാത്താസു വേലയായ” 27
- ഭാര്യയന്ന ചൊല്ലിവിട്ടു തൽക്ഷണം:-
“നീയതിക്രമിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ 28
- ന്യായസമ്മതമുള്ളവൻ പുണ്യവാൻ,

നീയവനോടു നിഷ്കൃ പചെയ്യല്ലേ,	29
അവനുമുചമീരാത്രീ വലഞ്ഞു ഞാൻ	
അവനോടുപ്രവൃത്തിപ്പാൻ പോകല്ലെ	30
എന്നവൻ ചൊല്ലിവിട്ടിതു കേട്ടപ്പോൾ	
എന്നതുകണ്ടു ശങ്കിച്ചുകൊണ്ടി	31
എന്നാലെന്നൊരുപായമിതിന്നെ	
തന്നുള്ളിലവൻ ചിന്തിച്ചുനേകവും	32
“മുന്നമെ പെരുനാൾ സമ്മതത്തിന്നു”	
അന്നൊരു പിഴയാളിയെ വിടുവാൻ	33
നൂറായമുണ്ടല്ലോ യുദ്ധകുലക്കാണ്ടു	
ആയതിന്നെന്നാൽ ഇശ്ശാക്കയെ രക്ഷിച്ചാൻ	34
ഇന്നതിന്നെഴുവണ്ടുകമീണ്ടനെ	
നന്നായുള്ളിലുച്ചു തെളിഞ്ഞവൻ	35
അതുകൊണ്ടു പിഴയാത്ത നാമനെ	
ഘാതകനായ മറ്റു പാപിയേയും	36
വരുത്തി ലോകരോടവൻ ചോദിച്ചു:-	
“ആരെയിപ്പോളയയ്ക്കേണം ചൊല്ലുവിൻ”	37
ശിഷ്ടനെ വേണ്ട ഭയയില്ലൊട്ടമേ,	
ദുഷ്ടനും മഹാ പാപിയെ വീണ്ടവൻ	38
സർവ്വമംഗലനിധിയേക്കാളവർ	
സർവ്വദുഷ്ടനെ സ്നേഹിച്ചു രക്ഷിച്ചു	39
അന്നേരം യുദ്ധാരോടധികാരി	
എന്നാലീശായെക്കൊണ്ടൊതു വേണ്ടതു”	40
ചൊല്ലിക്കൊള്ളുവിന്നെൻ പീലാത്തോസു	
ചൊല്ലി യുദ്ധധികാരിയോടുക	41
“പരിശീലിനനെ തുക്കിക്കൊല്ലുക”	
അരിശത്താലവരിച്ചു ചൊന്നപ്പോൾ	42
കല്ലുപാലെയുറച്ചു മനസ്സിൽ	
അല്ലതോന്നിച്ചുലിവു വരുത്തുവാൻ	43
ചൊല്ലി പീലാത്തോസതിന്നുപായമായ”	
തല്ല കല്ലിച്ചു; കെട്ടിച്ചു നാമനെ	44
വൈരിപക്ഷത്തിലാകുന്ന സേവകർ	
ശരീരമുള്ളോനീതാളെന്നോക്കാതെ,	45
ചമ്മട്ടി, വടി, കോൽ, മുറുത്തുടലുകൾ	
മാംസം ചിതറുവാനാണിരിക്കുകയും	46
കോപ്പുകൾകൂട്ടി; കെട്ടി മുറുകിനാൻ	
കുപ്പായം നീക്കി ഭയവില്ലാത്തവർ	47

തല്ലിട്ടാലസ്യമുള്ളവർ നീങ്ങീട്ട്	
തല്ലി വൈദികൻ പിന്നെയും പിന്നെയും	48
ആളുകൾ പലവട്ടം പകർന്നിട്ട്	
ധൂളിച്ചു തന്റെ മാംസവും ചോരയും	49
അന്തമറ ദയാനിധി സുഭാറം	
ചിന്തിച്ചിഴുന്നതെന്തു പറയാവൂ!	50
തലതൊട്ടടിയോളവും നോക്കിയാൽ	
തൊലിയില്ലാതെ സർപ്പം മുറിയുകൾ	51
ഏകന്ന പഴയെന്നതുപോലെ	
ഏകി ചോര മാംസ ഖണ്ഡങ്ങളാൽ	52
പുലിപ്പാല തെളിഞ്ഞവരെന്നും	
പലപാടുകളേല്പിച്ച കാരണം	53
മരിക്കത്തക്ക ശിക്ഷ പലവട്ടം	
ധീരതയോടു ചെയ്തവരുകിലും	54
മരണസ്ഥലമവിടെയല്ലാത്തതു	
മരിച്ചില്ല താനെന്നു പറയാവൂ.	55
മുള്ളാലെ മുടി ചർച്ച തലയിൽ	
കൊള്ളുവാൻവെച്ചു തല്ലിയിറക്കിനാർ	56
ഭാവിച്ചു പിന്നെ രാജാവിനെപ്പോലെ	
തൊഴുതു നിന്ദിച്ചോരും പാഞ്ഞവർ	57
ഇരശ്ശാതാനമൊരക്കരം മിണ്ടാതെ	
കൃമിമെല്ലാം അമിച്ചു ചോകംപ്രതി	58
മാനുഷരിതുകണ്ടാൽ മനംപൊട്ടും	
ഭീനരായ മഹാ ഭൂഷാഭരകിലും	59
ഇങ്ങനെ പല പാടുകൾ ചെയ്തിട്ട്	
അങ്ങു യുദ്ധാരംഭാട്ടി മിശീറായെ	60
അതുകൊണ്ടവർ വൈരമൊഴിപ്പാനായ്	
“ഇതാ മാനുഷൻ” എന്ത ചൊന്നാനവർ	61
നാശസംശയം പോക്കുവാനെന്നപോൽ	
ആശപൂണ്ടു പിലാത്തോസു ചൊന്നപ്പോൾ.	62
ലേശാഭഗ്രഹം കൂടാതെ പിന്നെയും.	
നീചാലാതക യുദ്ധ ചൊല്ലിനാർ	63
“കരിശിൽ തുടക്കം” നതിനത്തരം	
കാരണം കണ്ടില്ലെന്നു പിലാത്തോസും	64
എന്നതുകേട്ടു യുദ്ധരചെയ്തു;	

(അന്നേരം സകലേശൻ കുറുമായ്)	65
തമ്പുരാൻ പുത്രനാകുന്നിവന്നെ	
തമ്പുരാനെ നിന്ദിച്ചു പാഞ്ഞിവൻ	66
ഇമ്മഹാ നിന്ദവാക്കു പറകയാൽ	
തൻമൂലം മരണത്തിന്നു യോഗ്യനായ്	67
ഇങ്ങനെ യുദ്ധം ചെയ്താതു കേട്ടപ്പോൾ	
അങ്ങു പീലാത്തോസേന്റെക്കിച്ഛവൻ	68
ഉത്തമനിശിഹായോടു ചോദിച്ചു	
(ഉത്തരമൊന്നും കേട്ടില്ല തൽക്ഷണം)	69
എന്നോടൊന്നിനിപ്പോൾ നി പായാത്തതു്	
നിന്നെക്കൊല്ലിച്ചാൻ മുഷ്കരൻ ഞാൻ തന്നെ	70
വിണ്ടും നിന്നെയയച്ചാനും ശക്തൻ ഞാൻ	
രണ്ടിനും മുഷ്കരമെനിക്കുണ്ടല്ലോ	71
എന്നറിഞ്ഞു നീ എന്നോടു നേരകൾ	
ചൊല്ലിക്കൊള്ളുകയെന്നു പീലാത്തോസും	72
അന്നേരം മിശിഹായരുളിച്ചെയ്തു:-	
“തന്നു മേൽനിന്നു നിനക്കു മുഷ്കരൻ	73
അല്ലെങ്കിലൊരു മുഷ്കരതപം വരാ	
എല്ലാം മുഖേനനിന്ദിക്കുന്നു ഞാൻ	74
അതുകൊണ്ടെന്നെ ഏല്പിച്ചവരുടെ	
വൃത്തിക്കു ദോഷമേറുമെന്നീശാ താൻ”	75
കാര്യക്കാരനയച്ചാൻ മനസ്സതു്	
വൈരികൾ കണ്ടു നിലവിളിച്ചതു്:-	76
“കേൾ തന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടതും	
അസംശയം നിനക്കുവരും ദൂരം	77
അയ്യോളൊതെ രാജൻ നമുക്കില്ല	
ആയങ്കമുകുടിവൻ വിരോധിച്ചു	78
താൻ രാജാവെന്നു നടത്തി ചോകരേ	
നേരെചൊല്ലിക്കീഴാക്കിയവനിവൻ	79
കരിശിന്മേൽ പതീക്കു മടിച്ചാതെ”	
കാര്യക്കാരനയ്ക്കുകു ശങ്കിച്ചു	80
കുറമില്ലാത്തവരുടെ ചോരയാൽ	
കുറമില്ലെന്നിരിക്കുന്നുവെന്തവൻ	81
കഴുകി കയ്യും യുദ്ധമുകണ്ടു	
പിഴയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കായിരിക്കട്ടെ	82

- എന്ന യൂദന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അന്നേരം പീലാത്തോസു കാര്യക്കാരൻ 83
- കരിശിലിപ്പോളിശോയെ തുടങ്ങി
വൈരികൾക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തവൻ 84
- വലിയ തടിയായ കരിശിതു,
ബലഹീനനീശോയെയെടുപ്പിച്ചു 85
- ഉന്തിത്തള്ളി നടത്തി മിശിഹായെ
കുത്തി പണിപ്പും പൂർണ്ണ വരുത്തിനാൻ 86
- ചതുരപായ മൃഗങ്ങളെ ശപാക്കുറപ്പോൽ
എത്തി ബൈരത്താൽ മാത്രന്നു നുള്ളുന്നു 87
- പാപികൾ ബലമുത്തരം കൃഷ്ണരങ്ങൾ
കൃപയററവർ ചെയ്യുന്നവധി 88
- അതു കണ്ടിട്ടു സ്രീകൾ മുറിച്ചിട്ടു
സുതാപമീശോ കണ്ടതളിപ്പെയ്യ 89
- എന്തേ? നിങ്ങൾ കരയുന്നു സ്രീകളേ!
സന്തതിനാശമൊത്തു കരഞ്ഞാലും 90
- എന്താ സങ്കടംകൊണ്ടു കരയേണ്ട
തന്താ തന്താ ദോഷങ്ങളയോത്തിട്ടും 91
- നിങ്ങളെ പുത്രനാശത്തെ ചിന്തിച്ചും
നിങ്ങൾക്കേറിയ പീഡയ്ക്കുവകാശം 92
- ഒരു സ്രീയപ്പോൾ ശീലയെടുത്തുടൻ
തിരുമുഖത്തിൽ ശുദ്ധി വരുത്തിനാൾ 93
- ശിപ പിന്നെ വിരിച്ചുടൻ കണ്ടപ്പോൾ
ശീലയിൽ തിരുമുഖരൂപമുണ്ടു്. 94
- ഇതുകണ്ടവർ വിസ്മയം പൂണ്ടുടൻ
അറിവെന്റശേഷം സർവ്വഭയാപരൻ 95
- വചിത്തു വീണ്ടു ഗാത്രൽത്താമലയിൽ
ആചാര്യത്തോടു ചെന്ന മിശിഹാ താൻ 96
- കുപ്പായമുടൻ പഠിച്ചു യൂദന്മാർ
അപ്പോളുകരിശിന്മേൽ മിശിഹായെ 97
- ചരിച്ചു കിടത്തി നിഷ്ഠൂരമായ്
കരം രണ്ടിലും കാലുകൾ രണ്ടിലും 98
- ആനി താച്ചുടൻ തൂക്കി മിശിഹായെ
നാന്നക്കേട്ട പാഞ്ഞു പലതരം 99
- കരിശിന്മേൽ കുറഞ്ഞിന്റെ വാചകം

കാരുക്കാരുമെഴുതിത്തറച്ചിതു് -	100
തദേവ് "മീശോ നസ്രായിലുള്ളവൻ യൂദന്മാരുടെ രാജാവിയാളെന്നും"	101
ലത്തീനിൽ, യവനായിൽ, എബ്രായിലും ഇന്ത്യൻ മൂന്ന് ഭാഷാഭാഷകളിൽ	102
കരിശുപൊക്കി നിറുത്തിപ്പുറയിൽ (തരസ്സുവെച്ചിട്ടുണ്ടൊരു മോഴി?)	103
പുതുനന്നേരം മയങ്ങി ഭൂതലേ	
ഇരുട്ടിമുടിക്കുറുത്തു രാത്രിപോൽ	104
ഉച്ചനേരത്തൊരിക്കലും കണ്ടതു്	
ആശ്ചര്യമൊരു നിഷ്ഠൂരകർമ്മത്താൽ	105
ശത്രുമാനസെ കാഠിന്യമേയുള്ളു	
അത്താപത്താലുമാനമില്ലാത്തവർ	106
നിന്ദാവാക്കും പല പരിഹാസവും	
സന്തോഷത്തോടു പ്രയോനിച്ചാത്തവർ	107
മിശിഹാതാനം കാരുണ്യവിത്തനായ്	
തൻ ശത്രുക്കളെ പ്രതിയപേക്ഷിച്ചു	108
ചെയ്തതെന്തെന്നവരായിരുന്നില്ല	
പിതാവേ! യതു പൊറുക്കയെന്നു താൻ"	109
കൂടെ തുഞ്ചിയ കള്ളരിയൊരുത്തൻ	
ദുഷ്ടൻ നിന്ദിച്ചു മിശിഹായെയവൻ	110
മറവനപ്പോളെത്തുനീയിരിക്കുന്നെ	
കററം ചെയ്തവൻ നമ്മൾ ക്ഷമിക്കുന്നു	111
ഇയാൾക്കെന്തൊരു കററം സത്യേശ്വര	
ഭയമില്ലാത്ത മരണകാലത്തും	112
പിന്നെ മിശിഹായോടടുത്തുനില്പവൻ	
"എന്നെ നീ മറന്നിട്ടല്ലെ നായകാ!	113
നിന്നുടെ രാജ്യത്തിങ്കലെത്തിട്ടുവോൾ	
എന്നോടു നീയനുഗ്രഹിക്കണമേ	114
എന്നവനപേക്ഷിച്ചതു കേട്ടാറെ	
അന്നേരം തന്നെയനുഗ്രഹിച്ചു താൻ	115
ഇന്നതന്നെ നീ പാദദീപനത്തിൽ	
എന്നോടു ചേരമെന്നു മിശിഹാ താൻ	116
അമ്മകന്യക പുത്രഭുഖമെല്ലാം	
അത്മാവില്ലാത്ത സമീപം നില്ക്കുന്നു	117

അവരെ തൃക്കണ്ഠപാതതളിയിച്ചെഴുത്തു-	
അവരമ്മ സുതൻ യോഹന്നാനെന്ന്	118
യോഹന്നാനവർഷ പുത്രനായതും	
മഹാ ഭൂഃഖത്തിൽ തണുപ്പതാകുമോ	119
തമ്പുരാനും യോഹന്നാനുമൊക്കുമോ	
താപത്തിൽ മഹാ താപമിതായത്	120
പിന്നെ രക്ഷകൻ മഹാ സ്വരത്തോടും	
തന്നുടെ മനോഹ്രഭയറിയിച്ചു:-	121
“എന്തമ്പുരാനേ! എന്റെ തമ്പുരാനേ!	
ചുറ്റുകൊണ്ടു നീ എന്റെ കൈചിട്ടോടാ!	122
അതിൻശേഷം ദാഹത്താൽ വലഞ്ഞു താൻ	
ശത്രുക്കൾ ചൊറുക്കാ കടിച്ചിപ്പിച്ചുൻ	123
അപ്പോളെല്ലാം തികഞ്ഞെന്നരുൾചെയ്തു	
തമ്പുരാനരുൾചെയ്തപോൽ സർവ്വതും	124
ഉച്ചിഴ പിന്നെയുയർന്നാഴിക	
മിശിഹാ യാത്ര കാലമറിഞ്ഞു താൻ	125
എൻപിതാവേ! നിൻകയ്യിലാത്മാവിനെ	
ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നെന്നരുൾ ചെയ്തു	126
തലയും ചായ്ച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു-	
തൽപ്രാണനധോഭ്രമി ഗതനുമായ്	127
ആത്മാവു ദേഹം വിട്ടയെന്നാകീലും	
ആത്മാവിൽനിന്നും ശരീരത്തിൽനിന്നും	128
ദൈവസ്വഭാവം വേർപെട്ടില്ലതാനും:	
അവരോടു രഞ്ജിച്ചിരുന്ന സദാ	129
മന്ദിരത്തിൽ തിരശ്ശീല തൽക്ഷണം	
ഭിന്നമായ്ക്കീറി, ഖേദാധികൃഷ്ടയോ!	130
കല്പത്തി ഭ്രമി കാഴ്ചമറച്ചിതു:-	
കല്ലുകൾ പൊട്ടി ഹാ! ഹാ! ദുഃഖം തഥാ	131
ആത്മാവും പല ശവങ്ങളിൽപുക്കു	
ഭ്രമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പലർ	132
പ്രണയില്ലാത്തവർക്കൂടെ ദുഃഖിച്ചു-	
പ്രാണനുള്ളവർക്കില്ലായകഗ്രഹം	133
സൈനികേശ നധീകൃതനായവൻ	
ഉന്നതത്തോടുള്ള മരണമിതു്	134
കണ്ടെന്നരത്തിയാൾ തമ്പുരാൻ പുത്രൻ	
പട്ടാളയതു കണ്ടവൻ തേറിനാൻ:	135

ചത്തുവെന്നതു കണ്ടൊരു സേവകൻ	
കുത്തി കുന്തംകൊണ്ടു തൻവിലാവതിൽ	136
ചോരയും നീരും ചിന്തിയവനുടെ	
ഒരു കണ്ണിനു കാഴ്ചകൊടുത്തു താൻ	137
മനസ്സികലും വെളിവു കണ്ടവൻ	
ലൊങ്കിനോസവൻ തേറി പിഴയാതെ	138
ഇശോനാഥൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം	
തൻശിഷ്യരിലൊരുത്തൻ യൗസേപ്പുതാൻ	139
കാര്യക്കാരനെന്നു മിശിഹാടെ	
ശരീരം തരുവാനുപേക്ഷിച്ചവൻ	140
പീലാത്തോസനുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ	
കാലം വൈകാതെ ശിഷ്യരും ചെന്നുടൻ	141
കുരിശിൽനിന്നു ദേഹമിറക്കിട്ടു	
ശരീരം പൂശിയടക്കി സാദരം	142
ദേഹികളുന്ന പീലാത്തോസോടുടൻ	
വൈഷമ്യം ചെന്നു കേൾപ്പിച്ചു ചൊല്ലിനാർ	143
“മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാംദിവസമുടൻ	
നിണ്ണയം ജീവിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ”	144
എന്നിരിക്കളൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു നാം	
ഇന്നതിനൊരുപായം നീ ചെയ്യണം	145
കൽക്കഴിയതിൽ കാവൽ കല്പിക്കണം	
അല്ലെങ്കിൽ ശിഷ്യർ കട്ടിടമശ്ശവം	146
ഉയിർത്തുവെന്നു നീശ്ചിന്ത നടത്തിട്ടും	
ആയതുകൊണ്ടു മരിച്ചു വളർന്നുപോം.	147
മുമ്പിലുള്ളതിൽ വൈഷമ്യമായ് വരും	
നിന്മനസ്സിപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകേണം.	148
അപ്പോൾ പീലാത്തോസിശോടെ കല്പിച്ചി	
കാപ്പതിനാളെ ആക്കുവാൻ കല്പിച്ചു.	149
കല്പപ്പിന്മേലൊപ്പു കുത്തിച്ചവൻ	
നല്ല കാവലും ചുറ്റിലുറപ്പിച്ചു.	150
കല്പിച്ചുപോലെ സാധിച്ചുകേവലം,	
മേല്പട്ടക്കാരതിനാൽ തെളിഞ്ഞുപോയ്	151

പത്തൊന്നാം പാഠം

— (*) —

പ-ക-മാതാവിന്റെ വിലാപം

പുതൻപാത

അമ്മകന്യാമണിതന്റെ നീമ്ല ഭവങ്ങളിപ്പോൾ
നന്മയാലെമനസ്സറു കേട്ടുകൊണ്ടാലും
ഭവമൊക്കെപ്പറവാനോ, വാക്കുപോരാ മാനുഷർ
ഉൾക്കനെ ചിന്തിച്ചുകൊൾവാൻ ബുദ്ധിയും പോരാ,
എന്നുനോവാക്കിൻ വശസ്വാൽ പറഞ്ഞാലൊക്കെയുമില്ല
അമ്മകന്നി തുണയെങ്കിൽ പറയാമല്ലം
സർവ്വമാനുഷർവന്ന സർവ്വഭാഷോത്തരത്തിനായ്
സർവ്വനാഥൻ മിശിഹായും മരിച്ചശേഷം
സർവ്വനന്മക്കടലോന്റെ, സർവ്വപങ്കുപാടുകണ്ട
സർവ്വഭവം നിറഞ്ഞുമ്മാ പുത്രനെ നോക്കി.
കന്തമസ്സ് വെടി ചങ്കിൽ കൊണ്ടുപോലെ മനംവാടി
തൻതിരുക്കാൽ കരങ്ങളും തളർന്നുപാരം
ചിന്തവെന്തു കണ്ണിൽനിന്നു ചിന്തിവീഴും കണ്ണനിരാൽ
എന്തുചൊല്ലാവതു ഭവം പറഞ്ഞാലൊക്കോ
അന്തരം സർവ്വനാഥൻ തൻതിരുകല്പനയാൽ
ചിന്തയാട്ടങ്ങുപിരിച്ചു തുടങ്ങി ഭവം
എന്തുകേ! നീമ്ലനേ! നന്മയെങ്ങും നിറഞ്ഞാനേ
ജന്മഭാഷത്തിന്റെ ഭാരമൊഴിച്ചോ പുത്ര!
പണ്ടുമുന്നോർ കടംകൊണ്ടു, കൂട്ടിയതു വീട്ടുവാനായ്
ആണ്ടൻ നീ മകനായി പിറന്നോ പുത്ര!
ആമൊടി നരവർഗ്ഗം ഭീതികൂടാതെ പിഴച്ചു
ഹേതുവതിനത്തരം നീ ചെയ്തിതോ പുത്ര!
നന്നു നന്നു നരരക്ഷ നന്ദിയത്രേ ചെയ്തതു നീ
ഇന്നിവ ഞാൻ കാണുമാറു വിധിച്ചോ പുത്ര!
മുന്നമേ ഞാൻ മരിച്ചിട്ടു പിന്നെ നീ ചെയ്തിവയെങ്കിൽ
വന്നിതയ്യോ മുന്നമേ നീ മരിച്ചോ പുത്ര!
വാത്ത് മുന്മേയറിയിച്ചു, യാത്ര നീയെന്നോടു ചൊല്ലി
ഗാത്രദത്തം മാനുഷർ കൊടുത്തോ പുത്ര!
മാനുഷർ നിൻപിതാവു മനോഹരം നൽകുവാനായ്
മനോസാധ്യമപേക്ഷിച്ചു കേണിതോ പുത്ര!
ചിന്തയുറങ്ങുപേക്ഷിച്ചു ചിന്തവെന്ത സംഭ്രമത്താൽ
ചിന്തി ചോരവിയത്രു നീ കളിച്ചോ പുത്ര!
വിണ്ണിലോട്ടുനോക്കി നിന്റെ കണ്ണിലും നീ ചോരചിന്തി
മണ്ണുകടെ ചോരയാലെ നനച്ചോ പുത്ര!
ഭൂമിഭാഷ വലഞ്ഞാറെ സ്വാമി നിന്റെ ചോരയാലെ
ഭൂമിതന്റെ ശാപവും നീയൊഴിച്ചോ പുത്ര!

ഇങ്ങനെ മാനുഷർക്കു നീ മംഗലം വരുത്തുവാനായ്
 തിങ്ങിന സന്താപമോടു ശ്രമിച്ചോ പുത്ര!
 വേല നീയിങ്ങനെ ചെയ്തു കൂലി സമ്മാനിപ്പതിനായ്
 കാലമേ പാപികൾ നിന്നെ വളഞ്ഞോ പുത്ര!
 ഒത്തപോലെ റെറി കള്ളൻ മുത്തീ നിന്നെ കാട്ടിയപ്പോൾ
 ഉത്തമനാം നിന്നെ നീചർ പിടിച്ചോ പുത്ര!
 എത്രനാളായ് നീയവനെ, വളർത്തു പാലിച്ച നീചൻ
 ശത്രുക്കളിൽ വിറു നിന്നെ കൊടുത്തോ പുത്ര!
 നീചനിത്ര കാശിനാശയറിഞ്ഞെങ്കിലിരുന്നിട്ടും
 കാശുനൽകായിരുന്നതോ ചതിച്ചോ പുത്ര!
 ചോരനെപ്പോലെ പിടിച്ചു, ക്രൂരമോടെ കരം കെട്ടി
 ധീരതയോടവർ നിന്നെയടിച്ചോ പുത്ര!
 പിന്നെ ഹന്നാൻ തന്റെമുമ്പിൽ വെച്ചു നിന്റെ കവിളിന്മേൽ
 മന്നിലേയ്ക്കു നീചപാപിയടിച്ചോ പുത്ര!
 പിന്നെ ന്യായം വിധിപ്പാനായ് ചെന്നു കത്തേപ്പാടെ മുമ്പിൽ
 നിന്ദചെയ്തു നിന്ന നീചൻ വിധിച്ചോ പുത്ര!
 സർവ്വരേയും വിധിക്കുന്ന സർവ്വസൃഷ്ടിസ്ഥിതിനാഥാ
 സർവ്വനീചന ചൻ നിന്നെ വിധിച്ചോ പുത്ര!
 കാരണം ക്രൂരത നിന്നെ കൊലചെയ്യാൻ വൈരിവൃന്ദം
 കാര്യക്കാരുടെ പക്കൽ, കൊടുത്തോ പുത്ര!
 പിന്നെ ഹോറോഭേദസ്സുപക്കൽ, നിന്നെയവർ കൊണ്ടുചെന്ന
 നിന്ദചെയ്തു പരിഹസിച്ചയച്ചോ പുത്ര!
 പിന്നെയധികാരി പക്കൽ നിന്നെയവർ കൊണ്ടുചെന്ന
 നിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു കുറം പാഞ്ഞോ പുത്ര!
 എങ്കിലും നീയൊരുത്തർക്കും സങ്കടം ചെയ്തില്ല നന്നം
 നിങ്കലിത്രവൈരമിവെക്കുന്നിതു പുത്ര!
 പ്രാണനുജ്ജാതനെന്നു ചിത്തേ സ്തുരിക്കാതെ വൈരമോടെ
 തുണതന്മേൽ കെട്ടി നിന്നെയടിച്ചോ പുത്ര!
 ആളുമാറിയടിച്ചതോ ധൂളിനിന്റെ ഭേദമെല്ലാം
 ചീളപെട്ടു മുറിഞ്ഞു നീവലഞ്ഞോ പുത്ര!
 ഉള്ളിലുള്ള വൈരമോടെ, യൂദർ നിന്റെ തലയിന്മേൽ
 മുളുകൊണ്ടു മുടിവെച്ചു തറച്ചോ പുത്ര!
 തലയെല്ലാം മുറിഞ്ഞതോ ലിഖിക്കുന്ന ചോരകണ്ടാൽ,
 അലസിയെന്നുള്ളിലെന്തു പറവു പുത്ര!
 തലതൊട്ടങ്ങടിയോളം തൊലിയില്ല മുറിവയ്യോ!
 പുലിപോലെ നിന്റെ ഭേദം മുറിച്ചോ പുത്ര!

നിൻതിരുമേനിയിൽ ചോര കുടിപ്പാനാവൈരികൾക്കു
 എന്തുകൊണ്ടു ഭാഹമിതു വളൻ പുതു!
 നിൻ തിരുമുഖത്തു തുപ്പി നിന്ദപെയ്തു തൊഴുതയ്യോ!
 ജന്തുവോടിക്കുനെ കഷ്ടം ചെയ്തോമാ പുതു!
 നിന്ദാക്കു പരിഹാസം പല പല ദുഷികളും
 നിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു ഭാഷിച്ചെന്തിതു പുതു!
 ബലഹീനനായ നിന്നെ വലിയൊരു കരിശതു
 ബലം ചെയ്തിട്ടെടുപ്പിച്ചു നടത്തി പുതു!
 തല്ലി, നുള്ളി, യടിച്ചുനി തൊഴിച്ചു വീഴിച്ചിഴച്ചു
 അല്ലലേററം വരുത്തി നീ വലഞ്ഞോ പുതു!
 ചത്തുപോയ മൃഗം ശപാക്കളെത്തിയങ്ങു പഠിക്കുമ്പോൾ
 കുത്തി നിന്റെ പുണ്ണിലും പുണ്ണാകിയോ പുതു!
 ദുഷ്ടരെന്നാകിലും കണ്ടാൽ മനംപൊട്ടും മാനുഷർക്കു
 ഒട്ടുമേയില്ലനഗ്രഹമിവർക്കു പുതു
 ഈയതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നീയവരോടെത്തുപെയ്തു
 നീയെന്ന ഭയയല്ലോ ചെയ്തതു പുതു!
 ഈ മഹാപാപികൾചെയ്ത നീ മഹാ നിഷ്ഠൂരകൃത്യം
 നീ മഹാകാരണമോടു ക്ഷമിച്ചോ പുതു!
 ഭൂമി മാനുഷർക്കു വന്ന ഭീമഹാഭോഷം പൊറുപ്പാൻ
 ഭൂമിയേക്കാൾ ക്ഷമിച്ചു നീ സഹിച്ചോ പുതു!/
 ക്രൂരമായ ശിക്ഷചെയ്തു പരിഹസിച്ചവർ നിന്നെ
 ജരൂസ്ഥലം നഗർനീള നടത്തി പുതു!
 വലഞ്ഞുവീണെഴുന്നേറ്റു കൊലമരം ചുമന്നയ്യോ
 കൊലമലമുകളിൽ നീ യണഞ്ഞോ പുതു!
 ചോരയാൽ നിൻ ശരീരത്തിൽ പഠിയകുപ്പായമപ്പോൾ
 ക്രൂരമോടെ വലിച്ചവർ പഠിച്ചോ പുതു!
 ആദമെന്ന പിതാവിന്റെ തലയിൽ വന്മരം തന്നിൽ
 ആദിനാഥാ കരിശിൽ നീ തുങ്ങിയോ പുതു!
 ആണിയിന്മേൽ തുങ്ങി നിന്റെ ഞരമ്പെല്ലാം വലിയുന്ന
 പ്രാണവേദന സകലം സഹിച്ചോ പുതു!
 ആണികൊണ്ടു നിന്റെ ദേഹം തുളച്ചതിൽ കാഷ്ടമയ്യോ
 നാണക്കേടു പറഞ്ഞതിനളവോ പുതു!
 വൈരികൾക്കു മാനസത്തിലെന്മകനെക്കുറിച്ചയ്യോ
 ഒരു ഭയ ഒരിക്കലുമില്ലയോ പുതു!
 അരിയ കേസരികളെ നിങ്ങൾ, പോയ ഞായറിലെൻ
 തിരുമകൻ മുമ്പിൽവന്നാലരിച്ചു പുതു!

അരികത്തുനിന്നു നിങ്ങൾ, സ്തുതിച്ചോശാനയും ചൊല്ലി
 പരിചിൽ കൊണ്ടാടിയൊരാടിച്ചുമേ പുതു!
 അതിൽപിന്നെയെന്നുകൊറം ചെയ്തതെന്റെ പുതുനയ്യോ
 അതികൂടം ചെയ്തുകൊൾവാന്തെന്തിതു പുതു!
 ഓമനയെന്ന നിന്റെ തിരുമുഖഭംഗികളൊരു
 ഈ മഹാപാപികൾക്കിതു തോന്നുമോ പുതു!
 ഉണ്ണി നിന്റെ തിരുമുഖം തിരുമേനി ഭംഗികളൊരു
 കണ്ണിനാനന്ദവും ഭാഗ്യസുഖമേ പുതു!
 കണ്ണിനാനന്ദകരനാ, മുണ്ണി നിന്റെ തിരുമേനി
 മുണ്ണൊട്ടിക്കിളയ്ക്കും പോൽ മുറിച്ചോ പുതു!
 കണ്ണുപായ കൂട്ടമയ്യോ, ദണ്ഡുമാറാം ചെയ്തചെയ്തു
 മുണ്ണുപാലെ നിന്റെ ദേഹം ചമച്ചോ പുതു!
 അടിയൊട്ടുമുടിദേഹം കടുകിടയിടയില്ല
 കഠിനമായ് മുറിച്ചയ്യോ വചഞ്ഞോ പുതു!
 നിന്റെ ചങ്കിൽ ചവളത്താൽ കൊണ്ടുകുത്തുതൻ വേലസു-
 യെന്റെ നെഞ്ചിൽകൊണ്ടു ചങ്കു പിളന്നോ പുതു!
 മാൻഷന്റെ മരണത്തെക്കൊണ്ടു നിന്റെ മരണത്താൽ
 മാനുഷർ മാനഹാനിയൊഴിച്ചോ പുതു!
 ദുര്യന്തം പോയ് മാഞ്ഞയ്യോ! ഇരുട്ടായി ഉച്ചനരം
 വീരവാനെ നീ മരിച്ച ഭീതിയോ പുതു!
 ഭൂമിയിൽനിന്നുറിയൊരു ശവങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു
 ഭൂമിനാഥ ദുഃഖമാടെ ദുഃഖമേ പുതു!
 പ്രാണനില്ലാത്തവർക്കു ദുഃഖമോടെ പുറപ്പെട്ടു
 പ്രാണനുള്ളവർക്കു ദുഃഖമെന്തിതു പുതു!
 കല്ലുകൾ മരങ്ങളും പൊട്ടി നാഭം മുഴങ്ങീട്ടു
 അല്ലലോടു ദുഃഖമെന്തു പറവു പുതു!
 കല്ലിനേക്കാളുറപ്പും യുദ്ധം തന്റെ മനസ്സയ്യോ
 തെല്ലുകൾക്കെലിവിലാതെന്തിതു പുതു!
 സർപ്പലോകനാഥനായ നിന്മരണം കണ്ടനരം
 സർപ്പദുഃഖം മഹാദുഃഖം സർവ്വതും ദുഃഖം
 സർപ്പദുഃഖക്കടലിന്റെ നടുവിൽ ഞാൻ വീണതാണു
 സർപ്പസന്താപങ്ങളെന്തു പറവു പുതു!
 നിന്മരണത്തോടുകൂടെയെന്നെയും നീ മരിപ്പിക്കിൽ
 ഇന്ദ്രഹാദുഃഖങ്ങളൊട്ടു തണുക്കും പുതു!
 നിന്മനസ്സിന്നിഷ്ടമെല്ലാം സമ്മതിപ്പാനൊരു ഞാൻ
 എന്മനസ്സിൽ തണുപ്പില്ല നിമ്ബല പുതു!

വൈരികൾക്കു മാനസത്തിൽ ചൈരമില്ലാതില്ലയേതും
 വൈരഹീനപ്രിയമല്ലോ നിനക്കു പുത്ര!
 നിൻചരണചോരയാദം തൻ ശിരസ്സിലൊഴുകിച്ചു
 വൻചതിയാൽ റന്നദോഷമൊഴിച്ചു പുത്ര!
 മരത്താലെ വന്നദോഷം മരത്താലെയൊഴിപ്പാനായ്
 മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങി നീയും മരിച്ചോ പുത്ര!
 നാരി കയ്യാൽ ഫലംതിന്ന നരന്മാക്കു വന്നദോഷം
 നാരിയാം മേ ഫലമായ് നീയൊഴിച്ചോ പുത്ര!
 ചങ്കിലും ഞ്ഞളെയങ്ങുപേന്തുകൊൾവാൻ പ്രിയം നിന്റെ
 ചങ്കുകൂടെ മാനുഷക്കു തുറന്നു പുത്ര!
 ഉള്ളിലേതും ചതിവില്ലാത്തുള്ള കൂറെന്നറിയിപ്പാൻ
 ഉള്ളുകൂടെ തുറന്നു നീ കാട്ടിയോ പുത്ര!
 ആദിദോഷം കൊണ്ടു സപ്തവാതിൽ തുറന്നു നീ
 ആദിനാഥ! മോക്ഷവഴി തെളിച്ചോ പുത്ര!
 മുന്പുകൊണ്ടു കടമെല്ലാം വിട്ടിമേലിൽ വിട്ടുവാനായ്
 അൻപിന്നോടു ധനം നേടി വെച്ചിതോ പുത്ര!
 പള്ളിതന്റെയുള്ളകത്തു വെച്ചു നിന്റെ ധനമെല്ലാം
 കള്ളരില്ലാതുറപ്പുള്ള സ്ഥലത്തു പുത്ര!
 പള്ളിയകത്തുള്ളവക്കു വലയുമ്പോൾ കൊടുപ്പാനായ്
 പള്ളിയറക്കാരനേയും വിധിച്ചോ പുത്ര!
 ഇങ്ങനെ മാനുഷക്കു നീ, മംഗല ലാഭം വരുത്തി
 തിങ്ങിന താപം ക്ഷമിച്ചു മരിച്ചോ പുത്ര!
 അമ്മകന്നി നിന്റെ ദുഃഖം പാടി വന്ദിച്ചുപേക്ഷിച്ചു
 എന്മനോതാപം കളഞ്ഞു തെളിക്കുതായേ!
 നിന്മകന്റെ ചോരയാലെയെന്മനോദോഷം കഴുകി
 വെണ്മ നൽകീടേണമെന്നിൽ നിമ്ബലതായേ?
 നിന്മകന്റെ മരണത്താലെയെന്മയാത്മമരണത്തെ
 നിമ്ബലാംഗി നീക്കി നീ കൈതൂക്കുക തായേ!
 നിന്മകങ്കലനച്ചെന്നെ നിമ്ബലമോക്ഷം നിറച്ചു്
 അമ്മ നീ മല്ലിതാവീശോ ഭവിക്ക തസ്മാൽ.

പതിമൂന്നാം പാദം

— (*) —

യേശുവീന്റെ ഉയിർപ്പ്. അമ്മയെ സന്ദർശിക്കുന്നു. പുനരു
 ത്ഥാനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മറയ്ക്കുവാൻ നേതാക്കൾ യോഗാക്ക

രക്ഷ കൈക്കൂലി കൊടുക്കുന്നു. മറിയ മശലേന ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കുന്നു. യേശു അവരോടു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. അവർ ശിഷ്യന്മാരെ വിചാരമറിയിക്കുന്നു. അമാമോസിനോടുകൂടി പോകുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ യേശു കണ്ടു. അവരുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു അപ്പം മുറിക്കുന്നു. പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ സത്യം അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു. കരകുകൾ അടച്ചു ഉളിച്ചിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ യേശു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. മുറികുകൾ കാണിച്ചും അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷിച്ചും പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ്യം അവരെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തോമസിന്റെ സംശയം തീർക്കുന്നു. അതുതന്നെയും മീൻപിടിത്തം. പത്രോസിന്റെ സ്നേഹപ്രഖ്യാപനം. സഭാഭരണം പത്രോസിനെ ഏല്പിക്കുന്നു

ശനിയാഴ്ച കഴിഞ്ഞൊരനന്തരം	
അന്ധകാരമകന്നു പ്രഭാതമായ്	1
സൂര്യനങ്ങുദിച്ചീടുന്നതിനുമുമ്പെ	
ഉയിർത്തു സ്വദേശത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു	2
പ്രഭയൊക്കെയും കാരണമുള്ളവൻ	
പ്രഭാവത്തോടുകൂടെ രക്ഷാകരൻ	3
സ്വപുത്രഭൂഃഖമോത്തു കന്യാമണി	
മുമ്പിൽ താദൃശ്യവേദന പോക്കിനാൻ	4
സ്വരൂപം മഹാ സുന്ദരദൃഷ്ടിയാൽ	
പൂർവ്വസങ്കടം മറന്നു കന്യക	5
“മാതാവേ”യെന്നരുൾചെയ്തു രക്ഷകൻ	
“പ്രതാപത്തിന്നു താപം മുമ്പായതു”	6
ആയിരോഹണം മമ സ്തുതിയുടെ	
ആയി പിതാവെന്നിന്നു കല്പിച്ചതു”	7
ദോഷത്തിന്നുടെ വിഷമിറക്കുവാൻ	
ഔഷധം കൈച്ചുവെങ്കിലും സേവിച്ചേൻ	8
എടുത്ത ഭാരംകൊണ്ടു വലഞ്ഞു ഞാൻ	
കടുത്ത ഭാരമിറക്കിവന്നിപ്പോൾ	9
ഭൂഃഖം പോക്കുക നിമ്നലമാതാവേ!	
സുഖംമേലിലെന്നിക്കണ്ടു സന്തതം	10
എനിക്കുള്ള ശുഭംകൊണ്ടുമയ്യുടെ	
മനോസൗഖ്യമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ	11
എനിക്കുള്ള ഭൂഃഖത്താൽ വലഞ്ഞപോൽ	
എന്നുടെ സുഖംകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞാലും	12

- കഴിഞ്ഞവർഷം വേനലിനായതു്
മഴയുപോയി കാലം തെളിഞ്ഞതു്! 13
- താൻ കല്പിച്ചുപോലൊക്കെത്തികളു ഞാൻ
തൻ കരുണക്കൊരീശ്വര വരുത്താതെ 14
- അതുപോലെ സമ്മതിക്കുമുടൻ”
മാതാവന്നേരം സാദരം ചൊല്ലിയാൾ,
“പുത്രാ നിനക്കു സ്തുതിയുണ്ടാകേണം
നിൻ തിരുവടി നമോദം വാഴേണം 15
- അതിനാൽ മമ ചിത്ത സംപൂർണ്ണത
അതല്ലാതൊരു ശ്രദ്ധയിനിക്കില്ല
ഞാൻ നശിക്കിലും നീ സ്വസ്ഥനെന്നിലോ
ആ നാശത്തിലുമനാശയാകും ഞാൻ” 16
- ഇതമ്മയുണർത്തിച്ചു സന്തോഷിച്ചു
പുത്രനെപ്പിന്നെക്കണ്ടു പലവട്ടം 17
- പുലർകാലത്തിൽ കലുഷി ഭൂതലം,
മാലാചമാരിറങ്ങിയതുനേരം 18
- നന്മുഖപ്രഭ മിന്നമതുപാലെ
നിമ്നലവെളുപ്പുള്ള കുപ്പായവും 19
- കല്ലുഴിയുടെ അടുപ്പു നീക്കുമ്പോൾ!
മേൽക്കല്ലിന്മീതെയിരുന്നു കാഞ്ഞൊരു
കാവൽക്കാരതിനാൽ ഭയപ്പെട്ടു 20
- ജീവൻ പൊയ്പോകമിട്ടുപോളെന്നുപോലെ
അവിടുന്ന്വരോടി ഭൂമത്താലെ 21
- അവസ്ഥ പട്ടക്കാരോടറിയിച്ചു
അവർകൂടി വിചാരിച്ചുവെച്ചുടൻ 22
- കാവൽക്കാർക്കു ദ്രവ്യം കൊടുത്തിട്ട്
അവസ്ഥയിതു മിണ്ടരുതെന്നവർ 23
- അപേക്ഷിച്ചുതിരുപായം ചൊന്നിതു്.
അന്നു നിങ്ങളുറങ്ങും സമയത്തിൽ
വന്നു ശിഷ്യർ ശവം കട്ടുകൊണ്ടുപോയ് 24
- എന്നു ലോകരോടൊക്കെപ്പായണം
എന്നപോലവർ നടത്തി വേളുസം 25
- കല്ലറയ്ക്കുള്ളിരുന്ന ശരീരത്തെ
കല്പിൻമീതവർ കാത്തിരിക്കുംവിധയ 26
- കള്ളന്മാരതു കണ്ടെന്നു ചൊല്ലിയാൽ
ഉള്ളതെന്നു കേൾക്കുന്നോർക്കു തോന്നുമോ? 27
- 28
- 29
- 30

മഗ്ദലൈത്താ പുലരുന്നതിൻമുമ്പെ	
എത്തി കല്ലുഴി നോക്കുന്ന തൽക്ഷണം	31
കല്ലടപ്പു നീക്കിയതു കണ്ടപ്പോൾ	
കാലം വൈകാതെയോടിപ്പോയാനവൾ	32
വാത്ത് കേപ്പായോടും യോഹന്നാനോടും	
കീർത്തിച്ചപ്പോളായവരും ചൊന്നുടൻ	33
കേപ്പാ കൽക്കുഴിപുക്കു സൂക്ഷിച്ചതു്	
അപ്പോളുയിർത്തുവെന്നു വിശ്വാസമായ്	34
മഗ്ദലൈത്തായും നിന്നു പിരിയാതെ	
പാർത്തു കല്ലുഴി നോക്കിക്കരഞ്ഞവൾ	35
വെളുപ്പുള്ള കുപ്പായധാരികളായ്	
ബാല്യമുജ്ജോരിയവരെക്കണ്ടുടൻ	36
അവർ ചോദി“മെന്തേ കരയുന്നു നീ?”	
അവരോടുമൊത്തു പുണ്യവതി-	37
“എന്റെ നാഥനെയെവിടെക്കൊണ്ടുപോയ്	
തന്റെ ദേഹം വെച്ചെന്നതറിഞ്ഞില്ല”	38
പിന്തിരിഞ്ഞുടൻ നോക്കിയൊരുത്തനെ	
കണ്ടു തോട്ടം നോക്കുന്നവനെന്നപോൽ	39
അയാൾ ചൊല്ലി “സൂിയെന്തേ കരയുന്നു	
നീയാരെത്തിരുന്നതു ചൊല്ലുക”	40
അവളുനേരം “നീയെടുത്തെങ്കിലോ	
എവിടെവെച്ചീശോദേഹം ചൊല്ലുക	41
നാഥന്റെ ദേഹം ഞാനെടുക്കുന്നുണ്ടു്.”	
നാഥനപ്പോളവളോടരൾ ചൊല്ലു-	42
“മറിയ”മെന്നു കേട്ടവൾ നാഥനെ	
അറിഞ്ഞു “ഗുരുവേ”യെന്നു ഞ്ഞുതീച്ചു	43
“പിതാവിന്നുടെ സമീപേ പോയില്ല	
അതുകൊണ്ടെന്നതൊല്ലേ ഇക്കാലം	44
എന്റെ ശിഷ്യരോടിതറിയിക്ക നീ	
നിങ്ങൾക്കുമെനിക്കുമുള്ള താതനാം	45
തമ്പുരാൻ പക്കൽ പോകുന്നു ഞാനിതാ”	
ഇപ്രകാരമരൾചൊല്ലു തമ്പുരാൻ	46
മഗ്ദലൈത്തായിത്തൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചു	
അതു നേരെന്നറച്ചില്ല ശിഷ്യർക്കു്.	47
പല നാരികൾ പോയവിടെപ്പിന്നെ	
മാലാഖായെക്കണ്ടു കല്ലുഴിയതിൽ	48

ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും നിന്നു പേടിയാൽ	
അകാശം ദിവ്യൻ ചൊല്ലിയവഴിയാൽ	49
“ഇങ്ങിവിടത്തിലിങ്ങോടെക്കൊണ്ടുനായ്”	
നിങ്ങളും വന്നതു കാര്യമറിഞ്ഞു ഞാൻ,	50
നിങ്ങളും പേടിപ്പിടുന്ന മാലാഖാ ഞാൻ,	
നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ള പാപം	51
ഭയംനീക്കി വന്നിങ്ങു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ,	
അയാളിന്നുമെന്തില്ല. ജീവിച്ചിട്ടു	52
ഗ്ലീലായിൽ നിങ്ങളെയൊക്കെക്കണ്ടിട്ടും	
ചൊല്ലിയിൽ നിങ്ങളും സത്യമാറിത്തീർന്നു.	53
അക്കാലമയിടെന്നു നടന്നവർ	
പോകുന്നവഴി കണ്ടു മിശിഹായെ	54
സത്യമായതും കേട്ടറിഞ്ഞതായവർ	
ഈ സ്ത്രീകൾ തുടക്കം നടന്നുവെച്ചവർ	55
അന്നേരമുള്ളിട്ടുള്ള “ഗ്ലീലായിൽ”	
ചെന്നറിയിപ്പിക്കേണ്ടതും ശിഷ്യരോടും	56
അവിടെയെന്നെക്കണ്ടിട്ടും നിർണ്ണയം	
അവരായതു ചെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ	57
“ഓഹ് ചെന്നറിവെന്നെ ശിഷ്യർ ചൊല്ലി	
മാനസത്തിലും വിശ്വാസം പൂർത്തിയാക്കി.	58
അന്നു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു	
ചെന്നുവെച്ചുവന്നുവെച്ചപ്പോൾ	59
പോകുന്നതും മിശിഹായെ വാർത്തകൾ	
അതുകൊണ്ടുള്ളിപ്പോൾ വഴിയരികിൽ	60
അന്നേരം മിശിഹാ വഴിപോക്കനായ്	
ചെന്നവരോടുകൂടെ നടന്നു താൻ	61
ചോദിച്ചു- “നിങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നു	
ചോദിച്ചും നിങ്ങളും എന്തെന്നു ചൊല്ലിയിൽ”	62
എന്നു നാമനവരതിന്നുത്തരം	
ചൊന്നു- താനറിഞ്ഞിട്ടുവെച്ചു വാർത്തകൾ	63
ഇപ്പോഴായെന്നയാൾ നസറായക്കാരൻ,	
അയാൾക്കു സൂപ്പത്തിയുള്ളവൻ	64
പൈതൃകം തുടങ്ങി കരിശിൽ	
മിശിഹായായ്യാളെന്നു നാം പാർത്തിതു്	65
തന്നിപ്പോകാൻ രക്ഷിക്കുമെന്നോരു	
മാനസാഗ്രഹം പൂർത്തിയാക്കി	66

മൂന്നാം നാളിൽ മരിച്ചാലുയിക്കും ഞാൻ എന്നയ്ക്കുപറ പറഞ്ഞായതും കണ്ടില്ല	67
കാലത്തു ചില നാരികൾ ചെന്നവർ മാലാകമാരെ കണ്ടുവരുന്നതും	68
അങ്ങു നാഥനായിത്തന്നും കണ്ടെന്നും ഞങ്ങളുടേതായിത്തന്നു പല ചിന്തയായ്"	69
എന്നവരുണർത്തിച്ചതിനത്തരം അന്നേരം സകലേശനരുൾമെയ്:-	70
"ഇന്നു നിങ്ങളുൾ പകർച്ചതന്തികളനെ മന്ദമാനസമുള്ള മൃഗന്മാരെ	71
മുമ്പിൽ നിവൃന്മാർ ചൊന്നതു ചിന്തിപ്പാൻ തുമ്പമുണ്ടോ വരുത്തിയയ്ക്കുതൽ	72
ഇങ്ങനെയീശോ പാടുപെടുമെന്നും അങ്ങയായ്തെല്ലാം ക്ഷമിക്കുമെന്നും,	73
സത്യം മുമ്പറിവാളരെഴുതി ശാസ്ത്രത്തിൻ സിദ്ധിയില്ലയോ നിങ്ങളുടേ"	74
ശാസ്ത്രത്തിന്നുട പൊരുൾ തിരിച്ചു താൻ സത്യമുണ്ടു ബോധിപ്പിച്ചെഴുതാമിതും.	75
പകലസ്തമിച്ചിടുന്ന കാലത്തിൽ അക്കാലം പിരിഞ്ഞിടുവൻ ഭാവിച്ചു.	76
അവരും ചോദിച്ചെഴുത്തുപാകുന്നു താൻ ഭവസംഭവായി രാത്രിയുമായല്ലോ?	77
പാർത്തുകൊള്ളുക കർത്താവേയെന്നവർ, ഓർത്തില്ലാരെന്നറിയാതെ ചൊന്നിതു"	78
അപ്പോളീശോ താൻ പാർത്തുവിരുന്നതിൽ അപ്പം വാഴ്ത്തിയവർക്കു കൊടുത്തു താൻ	79
മിശിഹായെയറിഞ്ഞു ശിഷ്യന്മാരും ഈശോ താനപ്പോൾ മാഞ്ഞുമിന്നൽപാലെ	80
അവിടെന്നവരോടിയുടൻ ചെന്നു" അവസ്ഥ ശിഷ്യരോടറിയിച്ചപ്പോൾ	81
ഇങ്ങനെയവർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചെന്നിവരോടവർ	82
കർത്താവായിത്തന്നു, ശൈമാൻ കേപ്പായിക്കു് പ്രത്യക്ഷനായെന്നയ്ക്കുപറഞ്ഞഹോ	83
ഇതു തമ്മിൽ പാർത്തിരിപ്പും വിധൗ പ്രത്യക്ഷനായി വാതിൽ തുറക്കാതെ	84

അടച്ചു വീട്ടിനുള്ളിൽ ശിഷ്യരുടെ	85
നടുവിൽ ചെന്നുനിന്ന മിശിഹാ തന്റെ	
സ്വപത്നം ചൊല്ലി ശിഷ്യർക്കു ഗുരുത്തമൻ	86
“ചിത്തഭീതി നീക്കീടുവിൻ, ഞാൻതന്നെ	
കയ്യും, കാലും, ശരീരവും നോക്കുവിൻ	87
ആയതിനാലും വിശ്വാസം പുകിപ്പു	
അന്നേരമിശിഹാ ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു	88
അന്നു തേൻകൂടും മീൻനരക്കുമിശിഹാ	
തിന്നു ശിഷ്യർക്കു വരുത്തി വിശ്വാസം	89
പിന്നെ ദൈവവാക്കിന്നുടെ സത്യവും	
കുട്ടി വിശ്വാസമാക്കിയവർക്കുള്ള	90
കേട്ടുകണ്ടവർ സമ്മതിച്ചാലോൽ	
തോമ്മായസ്ഥലത്തില്ലാത്ത കാരണം	91
തന്നെനസ്സിൽ സംശയം തീർന്നില്ല	
ഇതു ശിഷ്യരു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ	92
അതിനത്തരം ചൊല്ലിയവരോടു:	
“എന്റെ നാഥനെ ഞാൻതന്നെ കാണണം	93
തന്റെ ദയാവിലാവിൽ മുറിവതിൽ	
എന്റെ കൈവിരൽ തൊട്ടൊഴിഞ്ഞെന്നിയെ	94
എന്റെ സംശയം തീരുകയില്ലോ”	
എന്നു തോമ്മാ പ്രതിജ്ഞ പറഞ്ഞാറെ	95
പിന്നെയെട്ടുനാൾ ചെന്ന ഞായർവാരം	
വീട്ടകളതു ശിഷ്യജനമെല്ലാം	96
പൂട്ടി വാതിൽക്കൽനിന്നിറക്കുന്നപ്പോൾ	
അതിനുള്ളിലെഴുന്നള്ളി തമ്പുരാൻ	97
പ്രത്യക്ഷനായരുൾചെയ്തു സ്വപത്നം	
“തോമ്മാ! ഓ! നീ മുറിവതിൽ തൊട്ടുകൊൾ	98
നിന്നെനസ്സിലെ സംശയം തീർക്കട്ടെ”	
ചെന്നു കൈവിരൽതൊട്ടു മുറിവതിൽ	99
തീർന്ന സംശയം വിശ്വസിച്ചാനവൻ	
തന്റെ തൂക്കൽ വെട്ടിച്ചുണർത്തിച്ചുതൻ	100
“എന്റെ നാഥനും, തമ്പുരാനും, നീയേ!”	
എന്നു തോമ്മാ പറഞ്ഞപ്പോൾ നായകൻ:-	101
“ഇന്നു നീയെന്നെ കണ്ടു വിശ്വാസമായ”	
എന്നെന്നാണതെ കേട്ടുള്ളറിവോടെ	102
എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ”	

- മീൻപിടിപ്പാനായക്കാലം ശിഷ്യരിൽ
കേപ്പാ യോഹന്നാൻ പോയി കടലതിൽ 103
- ആ രാത്രിയൊരു മീനം ലഭിച്ചില്ല
നേരവും വെളുത്തീടുന്ന കാലത്തു 104
- കടൽ തൻകര നീന്നു മിശിഹാതൻ
കൂട്ടുവാൻ ശിഷ്യരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ 105
- ആളറിയാതെയില്ലെന്നു ചൊന്നവർ
വളരെ വേലചെയ്തു ലഭിച്ചില്ല 106
- അവരിങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അവരോടൊരാൾ ചെയ്തു മ്ശീഹാ താൻ:- 107
- “തോണിപ്പെട്ട വലഭാഗത്തു വീശുവിൻ
കാണും മത്സ്യങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നിങ്ങനെ 108
- കുപ്പനകേട്ടു വീശി വചയില-
നല്ലെ മീനം നിറഞ്ഞൊരനന്തരം 109
- അപ്പോളോ വലപൊക്കുവാൻ ദണ്ഡമായ്
കേപ്പാ നാഥനിയാളെന്നറിഞ്ഞുടൻ 110
- ചാടി തോണിയിൽനിന്നു കടലതിൽ
ഉടൻ നീന്തിയണഞ്ഞു കരയ്ക്കു യാൾ 111
- കരക്കെല്ലാരും വന്നണഞ്ഞെക്കണ്
അരെനെല്ലാരും ചിന്തിച്ചു മാനസേ 112
- അന്നേരമപ്പം തീക്കനൽ മീനമായ്
വന്നു ശിഷ്യർ ഭക്ഷിച്ചുനന്തരം 113
- മീനമപ്പവും പകത്തു തിന്നാനായ്
താനവർക്കു കൊടുത്തു കരുണയാൽ 114
- ഭക്തപ്രിയൻ പരൻ കരുണാകരൻ
ഭക്തവാത്സല്യമിങ്ങനെ കാട്ടിനാൻ 115
- തീൻകഴിഞ്ഞു കേപ്പായയോടു ചോദിച്ചു:-
“കേൾക്ക കേപ്പാ നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നോ?” 116
- “കത്താവേയതു നീയറിയുന്നല്ലോ”
ഉത്തരമതുകേട്ടു മ്ശീഹാ തൻ 117
- “എന്റെ ആടുകൾ മേയ്ക്കു നീയെന്നുടൻ”
പിന്നെയുമതു ചോദിച്ചു കേട്ടിതു 118
- മൂന്നാം വട്ടവും ചോദിച്ചു കാരണം
മനസ്സാലമത്തോടുണർത്തിച്ചയാൾ 119
- “നീന്റെ കണ്ണിന്നു രഹസ്യമില്ലല്ലോ?
നീന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞല്ലോ നീ” 120

അന്നേരമീശോ “കേപ്പായെ കേട്ടുകൊൾവേ	
എന്റെയൊടുക്കം മേയ്ക്കു വഴിപോലെ	121
ബാല്യമുള്ളപ്പോൾ പോം നിന്മനസ്സുകൾ	
കാലം വന്നിട്ടുമെന്നു മറൊരാളത്തൻ	122
നിന്നെക്കെട്ടിടും നീട്ടും നീ കൈകളും	
എന്നെയോതു ക്ഷമിക്കും നീയൊക്കയും	123
മുമ്പേ പേടിക്കുമെന്നരുൾ ചെയ്തപ്പോൾ	
ഇപ്പോൾ തന്നെപ്രതി മരിക്കുമെന്നും	124
ഇവണ്ണമുള്ളിമെയ്യേ കേട്ടപ്പോൾ	
ദൈവനോടു തീർച്ചിയു കേപ്പാ താൻ	125
“ഇവ യോഹന്നാനെങ്ങനെ” എന്നപ്പോൾ	
“ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമെ” നിങ്ങളെ	126
നിന്നെക്കെന്തറിനാലെന്നരുൾ ചെയ്തു	
അവനിയു കല്പിച്ചതു കേട്ടാൻ	127
എന്നാലുകൊണ്ടിരിക്കും മരിക്കാതെ	
എന്നൊരു ഘോരം ശിഷ്യർ തോന്നിപ്പോയ്	128
തമ്പുരാന്മാരുളിമെയ്യില്ലതാനും	
ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമതേയുള്ളു.	129

പതിനാലാം പാദം

— (*)

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഗണം-പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം-പവിത്രാത്മാവിന്റെ വരവ്-അപ്പസ്തോലന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ പല ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം മുമ്പായിരം പേരുടെ മാനസാന്തരം. ശിഷ്യന്മാർ സുവിശേഷ പ്രചാരണത്തിനായി നാനാദിക്കുകളിലേക്കും പുറപ്പെടുന്നു.

“ഇന്നിവാസമിനിക്കില്ല ഭൂമിയിൽ	
എന്നമ്മയോടും ശിഷ്യജനത്തോടും	1
എൻപിതാവെന്നെ പാർത്തുവിളിക്കുന്നു	
ഞാൻ പോവാൻ വട്ടം കൂട്ടുന്നു കന്യകേ!	2
ഞാൻ പോയാലുമമ്മേ! നിൻ ബുദ്ധിയിലും	
മാനസത്തിലും പാർക്കുമല്ലോ സഭാ	3

സൂര്യൻ കണ്ണാടിയിലെത്തുപോലെ	
ആര്യൻ നിന്റെറയാത്താവിൽ വിളങ്ങുന്നു	4
എന്നെക്കാണുതിനാശ വർത്തിക്കിലോ,	
ഞാൻ സമീപത്തുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും	5
സർവ്വമംഗലപ്രാപ്തിക്കു കാലമായ്	
സർവ്വ സുലോകരാധിക്കുന്നതു്	6
സുലോകംപ്രതി പുറപ്പെട്ടു ഞാൻ	
ആ ലോകമന്നേയാഗ്രഹിക്കുന്നിതു്	7
നിന്നെക്കൂടവേ കൊണ്ടുപോയിടുവാൻ	
ഇന്നു ബാവാടെ കല്പനയില്ലല്ലോ	8
സ്വർന്നിധി നിനക്കിന്നിയും കൂടുവാൻ	
നിൻവൃത്തി ഫലമിതല്ലോ കന്യകേ	9
ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളിൽ	
സംഗതിയതിനെന്നറിഞ്ഞല്ലോ നീ	10
ഭാഗ്യലോക സുഖമേകുമേയുള്ളു	
ഭാഗ്യകാരണധനങ്ങൾ നേടുക	11
ഈലോകത്തിലെയതിനുള്ള യത്നം	
ആലോകത്തിലാനന്ദിച്ചു വാഴുവാൻ	12
ചന്ദ്രാദിത്യനുമൊന്നിച്ചു വാങ്ങുമ്പോൾ	
മനം ഭൂമിയിൽ കൂരിരുട്ടായ് വരും	13
മാതാപിതാവുണ്ടൊന്നിച്ചു വാങ്ങിയാൽ	
പത്രമാക്കുപ്പോളെന്തു തണുപ്പുള്ള!	14
ഞാൻ ഫലവൃക്ഷം നട്ടുമുളപ്പിച്ചു	
നിന്റെ ദയയാലതു വളരേണം	15
എന്തുവേണ്ടുവതൊക്കെയും ചൊൽക നീ?	
തെന്തേപോലെ ഞാൻ കല്പിപ്പാൻ സർവ്വതും	16
പോയാൽ ഞാൻ പിന്നെ ഹൃദയെയപ്പാൻ	
അയാൾ നിന്നെയുമേറെ സ്നേഹിക്കുന്നു	17
നീനിൽ വാസമയ്ക്കാം വേണമതും	
തൻതിരുമനസ്സാവിധമായതു്	18
അപരിഷ്കൃത ഉണസഞ്ചയത്താൽ	
സംപൂർണ്ണം നിനക്കയ്ക്കാം വരുത്തിടും	19
നിന്നെക്കൂട്ടികൊണ്ടു പോവതിന്നു ഞാൻ	
പിന്നെയും വരുമെന്നതറിഞ്ഞാലും	20
എന്റെ ശ്ലീഹാകളെന്റെ ശിഷ്യന്മാരും	
എനിക്കുള്ളവരെന്നതറിവല്ലോ	21

അവർക്കുതന്നെ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കേണം	
ഞാൻ വൃഥാ നിന്നോടെതു പറയുന്നു?	22
ഞാൻ ചൊല്ലാത്തതാലും നീയതു ചെയ്തിട്ടും	
ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടു ചെയ്യുന്നതിഷ്ടമാം	23
എന്നാൽ ചെയ്യാലും പീതാവിതിങ്ങനെ	
നിന്നോടു കല്പിച്ചെന്നതറിഞ്ഞാലും	24
നിന്റെയപേക്ഷകൊണ്ടു മമ സഭ	
ജനനിയേ! വർദ്ധിക്കേണം ഭൂമിയിൽ	25
എനിക്കമ്മപോലെയാണെന്നമ്മ നീ	
സന്തോഷം വാഴ്ക മൽപ്രിയ കന്യകേ!	26
“പുത്രാ! പോക നീ” എന്ത നാരീമണി	
“ധാത്രി നിനക്കു യോഗ്യസ്ഥലമല്ല	27
ആകാശത്തിലെ സ്വരൂപാരൂപികൾ	
ഉൽകൃഷ്ട ജയവന്ദനം ചൊല്ലുന്നു.	28
സ്രാപ്പേയാദി മാലാഖമാർ ഘോഷമായ്	
സ്വപ്രഭുവിനെയൊഗ്രഹിച്ചിടുന്നു.	29
പോക ത്രിലോകരാജ്യം വാണീടുക	
സങ്കടലോകേയിരുന്നതുമതി	30
എന്റെ കാര്യം നിനക്കൊത്തീടുംപോലെ	
എന്നനസ്സും നീ കല്പിക്കുമ്പോൾ സഭാ	31
നിന്റെ ദാസി ഞാനെന്നോരനുഗ്രഹം	
നിനക്കുള്ളതെനിക്കുമതി മതി	32
നീപോയാൽ, മമ പ്രാണൈകനായകാ	
നിൻപരിശ്രമം മറന്നുപോകല്ലേ	33
നിൻചോരവിലയാലേ നീ കൊണ്ടതു്	
നിൻ കാരുണ്യത്താൽ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക	34
ബലഹീനജനമെന്നറിവല്ലോ	
ബാലരെപ്പോലെ താങ്ങി നടത്തുക	35
കയ്യയയ്ക്കുമ്പോൾ വീണീടും ബാലകർ	
നായകാ! നരരിങ്ങനെയല്ലയോ?	36
നീ തുടങ്ങിയ വൃത്തി തികയ്ക്കുമോ	
സന്തതമവർ നിന്നെ സ്തുതിക്കട്ടെ”	37
ഇതമ്മ ദയാവിനുടൈയമ്മാപാൽ	
തൻതൂക്കാൽ മുത്തിത്തഴുകി പുതുനെ	38
സന്തോഷത്തിന്റെ മഴയും കണ്ണിനാൽ	
മീഴ്ത്തി മിശിരദാനതമഴുന്നള്ളി	39

പിന്നെയുമീശോ ഭൂമിരക്ഷാകരൻ ചെന്നു ശിഷ്യരെക്കണ്ടുള്ളിപ്പെയ്യു:-	40
“എന്റെ പുത്രരേ! യെരോശലംപുരേ നിങ്ങൾ പാക്കേണമെന്നുള്ളിപ്പെയ്യു	41
പിതാമഹത്തപോലവിടെ റൂഹാടെ ശക്തി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമവിടുന്ന്”	42
ഞാൻ പിതാവിന്റെ പക്കൽ പോക നിതു”	43
എന്നാൽ ചെയ്തു നേരത്തു ശിഷ്യരും; അന്നേരം യൂദന്മാരുടെ രാജ്യത്തെ	44
നന്നാക്കുന്നതെപ്പോളെ”ന്നു ചോദിച്ചു “അവരോടിപ്പോളിതറിഞ്ഞീടുവാൻ	45
ആവശ്യമില്ല നിങ്ങൾക്കടുത്തില്ല താതൻ കല്പിക്കുംപോൽ വരും സർപ്പവും	46
അതറിഞ്ഞിട്ടു കാര്യം നിങ്ങൾക്കെന്തു റൂഹാദക്കുദശായിറങ്ങുന്നേരം	47
സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും, ശക്തിയും എനിക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാകണം	48
എന്റെ വേദവും നീളേ നടത്തണം വിശ്വസിച്ചവർ രക്ഷ ലഭിച്ചിട്ടും	49
വിശ്വസിക്കാത്തൊക്കുണ്ടാകും ശിക്ഷയും വൻപരുടെയും രാജാക്കൾ തങ്ങളുടെ	50
മുമ്പിലും കൊണ്ടുപോയിട്ടും നിങ്ങളെ നിങ്ങളെ ശാസിക്കും ഭയം നീക്കവിൻ	51
നിങ്ങളുടെ ഭേദത്തോടെയാവതുള്ളതു നിങ്ങളുടെയാത്മാവോടാവതില്ലല്ലോ	52
നിങ്ങളിൽ റൂഹാ പാഞ്ഞിട്ടും തദാ വേദനേരിന്നു പ്രത്യക്ഷം കാട്ടുവാൻ	53
ഞാൻ ഭാനം ചെയ്യാൻ നിങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിതം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നതെല്ലാം തോന്നിപ്പാൻ	54
നിങ്ങളിന്നു പറയുന്നേരംപ്രഭാതം ഭൂമ്യന്തത്തോളവും സഹിച്ചിട്ടുവിൻ	55
സമ്മാനം പിന്നെക്കല്പിച്ചു നൽകുവാൻ ഇപ്രകാരം മിശിഹായരുൾചെയ്തു	56
തൻപ്രതാപയാത്രയ്ക്കു സമയമായ് സായിഞ്ഞെന്ന മലയിലെഴുന്നള്ളി,	57
ദയാവിന്നുടെ രശ്മിയും വിശിച്ചു	

പച്ചതാഴേ താൻ പ്രാപിച്ചു തമ്പുരാൻ	
അവിടെനിന്നു യാത്ര തുടങ്ങിനാൻ	58
തൂക്കെയും പൊക്കിയാശീർപ്പാഭം ചെയ്തു	
തൂക്കുൻപാക്കും മാതൃശീഷ്യരെയും	59
തൃിലോകം വിളങ്ങുന്ന പ്രഭാവത്താൽ	
തൃിലോകപ്രഭ ഭൂമി രക്ഷാകരൻ	60
മനുസ്ഥിതം ദയാഭാവത്തോടു താൻ	
മനഃമനം പൊങ്ങി തന്റെ ശക്തിയാൽ	61
തൻശീഷ്യർക്കു കണ്ടുത്തുവോളമിവ	
ദർശനത്തിങ്കൽ നിന്നു മനന്തരം	62
തേർപോലെ മേഘമടുത്തുപൊങ്ങിച്ചു	
താൻ പിന്നെ ദ്രുതം സ്വദേശം പ്രാപിച്ചു	63
സദ്യേശൻ സിംഹാസനം പുകൾശേഷം	
സർവ്വമംഗല ഘോഷമനവധി	64
വെളുത്തുള്ള കുപ്പായത്താലന്നേരം	
ആളുകൾ രണ്ടിറങ്ങിപ്പറഞ്ഞിതു്:-	65
ഗ്ലീലാക്കാരരെ! നിങ്ങളെന്തിങ്ങനെ	
മേല്ലോട്ടുനോക്കി നില്ക്കുന്നു രക്ഷകൻ	66
സ്വർലോകത്തിലെഴുന്നള്ളി നായകൻ	
വരും പിന്നെയുമെന്നതുറച്ചാലും	67
സ്വർലോകത്തിലെ സജ്ജനഘോഷവും	
നരവർഗ്ഗത്തിന്നുസ്തമഹത്വവും	68
വാക്കിനാൽ വിഷയമില്ല നിർണ്ണയം	
സകലേശതപം പിതാവും നൽകിനാൻ	69
ഇതു കേവലം പറയാശേഷവും	
ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിച്ചാന ചകാശം	70
ഏറെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുവെന്നാകിലും	
ഏറെ ചിന്തിച്ചാൽ ശേഷിക്കും പിന്നെയും	71
സർവ്വേശതപം കൊടുത്തു കേൾക്കുമ്പോൾ	
ദേവപുത്രനീയാളെന്നിരിക്കിലും	72
സ്വഭാവത്താലുണ്ടായി സന്തതം;	
പ്രഭുത്വം നിനക്കും സ്വതേയുള്ളതും	73
താൻ മാനുഷസ്വഭാവത്തിന്നുമതു്,	
തമ്പുരാൻ കൊടുത്തെന്നറിവാൻതോ	74
ദക്ഷിണമായ ബാവാടെ ഭാഗത്തു	
രക്ഷകനിരിക്കുന്നെന്നു ചൊന്നതു്	75

അവിടെനിന്നു പത്താം പുലർകാലെ	
സുവിശ്വാസികൾ ശ്രീമാജനങ്ങളും	76
കൂടിയെല്ലാം പാടുന്ന ശാലയിൽ	
കൊടുംകാറ്റിന്റെ വരവിതെന്നപോൽ	77
സ്വരം കേൾക്കാതി വീടു നിറച്ചിതു്	
തീ രൂപത്തിലും നാലുകൾ കാണായി	78
ശീതളംപോക്കും നല്ല നിരൂപണ	
ചേതസി ദയയോടു ശോഭിക്കുന്നു	79
പാലനം വരുത്തിടുമകാരണം	
പാവകരൂപത്തിങ്കലിറങ്ങിനാൻ	80
ഓരോരുത്തന്മേലിരുന്നു കൃപയാൽ	
സർവ്വജനവും നിറഞ്ഞു ഊഹയാൽ	81
ബാവാ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചുനന്തരം	
ദേവജൻ രക്ഷിച്ച ഊഹയെ നൽകി	82
ഇന്നു ഊഹായിറങ്ങിയ കാരണം	
സർവ്വലോകജമാനന്ദിച്ചിടുവിൻ	83
തിന്മ നീക്കാനും നന്മ നിറപ്പാനും	
നിമ്നലമനസ്സവർണ്ണാവാനും	84
ചോടിപോക്കുവാൻ കേടുകൾ തീർപ്പാനും	
നാടെല്ലാം ഭയം നീക്കി നടപ്പാനും	85
ഇപ്പോൾ ഊഹാദർശശാ തന്മൂലൻ	
കല്പന മാനസത്തിങ്കൽ വാസമായ്	86
മുമ്പിൽ മശിഹാ ചൊന്നപോൽ വന്നിതു്	
തന്മൂലൻ പുത്തനയെ കല്പിച്ചിതു്	87
സ്വാമി തന്നുടെ ദേഹഗുണവഴി	
ഭൂമിയിൽ നീളെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ	88
മാന്യം ക്ഷയിച്ചിട്ടില്ലാമുണ്ടാകേണം	
തന്മൂലം തീ നാവായിട്ടിറങ്ങിതാൻ	89
അങ്ങനുള്ളിൽ തോന്നിച്ചതെപ്പേരുമേ	
അന്നെല്ലാവരും ചൊല്ലി മടിയാതെ	90
മുമ്പിൽ സ്രീയുടെ വാക്കിനാൽ പേടിച്ചു	
കേപ്പാ താനപ്പോൾ സംഭ്രമം നീക്കിനാൻ	91
വമ്പന്മാരുടെ സമക്ഷത്തിങ്കലും	
തന്മൂലൻ മിശിഹായെയെറിയിച്ചു	92
പലഭാഷകളിവർ പഠിക്കാതെ	
നല്ലപോലെ പറയുന്നതുള്ളതും	93

മാനുഷക്കുറിയാത്ത പ്രവൃത്തികൾ	
അനേകവിധം ദർശിച്ചാലോകരും	94
ആശ്ചര്യംകണ്ടു നേരിനെ ബോധിച്ചു	
മിശിഹായെ വിശ്വസിച്ചു തേറിമാർ	95
ചിലർ ചൊല്ലുന്നു പാനമത്താലിവർ	
വിലാസിച്ചു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു	96
ശൈമോൻ കേപ്പായന്നേരമുരചെയ്തു: -	
“ഇമ്മനുഷ്യരിലെന്നിതു തോന്നുവാൻ	97
പാനത്താൽ പലഭാഷ പഠയുമോ?	
മുമ്പിലാരിതു കണ്ടതും കേട്ടതും;	98
അതല്ല, ദിനമിപ്പോളുദിച്ചത്	
മത്തന്മാരുടെ സംസാരമല്ലിതു്	99
നിങ്ങൾ കൊല്ലിച്ച മിശിഹാ തമ്പുരാൻ	
തന്റെ ഹൃദയെ ഇപ്പോളിർക്കി താൻ	100
നിവൃന്മാരിതു മുമ്പിലറിയിച്ചു;	
അവർകളുടെ വാചകം നോക്കുവിൻ.	101
അയാൾ വന്നിപ്പോൾ വിസ്മയം കാട്ടുന്നു	
പ്രിയത്തോടു മിശിഹായെത്തേറ്റുവിൻ	102
കണ്ഠുറന്നു കണ്ടിടുവാൻ കാലമായ്	
ചെയ്തുമിപ്പോളുറച്ചുകൊള്ളുവിൻ	103
കാര്യബുദ്ധിന്റെ കാലമിപ്പോളുണ്ടു്	
നിരപകാരമതു കളയല്ലെ	104
അതു കേട്ടിട്ടു മൃവായിരം ജനം	
സത്യവേദവും ബോധിച്ചു സത്വരം	105
ഗ്രീഹാന്മാർ സത്യവേദം നടത്തുവാൻ	
മഹിതോദം നടന്നു പലവഴി	106

ദേവമാതാവിന്റെ വ്യാകല്പപ്രബന്ധം

— (*) —

അനന്തദൈവം ഗുണസർവ്വമുഖം	1
മനഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതിമാർദ്ദവത്താൽ	
പിറന്ന ദീനസ്ഥരയിൽ നടന്നു	
നടത്തി വേദം ദരിതം കളഞ്ഞു.	
മുപ്പത്തിമുന്നു വരിഷം കഴിഞ്ഞി-	2
ട്ടിലാലാകദോഷാത്തരവും കഴിച്ചു	

കരിശിലേറു തനുഭവമേററും
സ്വകീർത്തിഹീനം ബഹുസങ്കടത്താൽ

ഈ ഭവമെല്ലാം മനസാ സഹിച്ചു 3
സ്വപ്രാണയാത്രാ സമയം ഭവിച്ചു
കരിശുക്കെ ത്തന്നയാന്തികത്തിൽ
ഭവബ്ബിയിൽ താണു വധുവിശിഷ്ടം

കോപിച്ചു കാരോളവുമേറി കപ്പൽ 4
പന്തെന്നപോലെ കടലിൽ കുളിക്കും
താഴ്ന്നു തീരാപൊക്കമതും ക്ഷണേന
പായും പറിക്കും മരവും തകർക്കും

അപ്പോലെയുമായതു കാലമായി 5
ഉള്ളിൽ ധരിച്ചൊളു വിലാസമായി
പകൽ മറച്ചിട്ടിതി വർഷമോടും
സമന്തതോ വാർത്തിതു കണ്ണനിൽ

ശോഭാമറയ്ക്കും ജലഗർഭമോല 6
വശാഭ്യന്തര കണ്ഠപ്രയോക്കമുടി.
മിന്നൽ പിണർപോലൊരുനേരമമ്മ
സ്വപ്നാനന്തര നോക്കി വിഷ്ണുഭമോടും

അക്കാഴ്ചയാലും സരസോവിലോൽ 7
കഴുകുകൊണ്ടാകുമ മെന്നപോലെ
മുഴുത്തു ഭവം ശുഭവേഷമുളി
ജീവൻ നിലാചഞ്ചലതാം ധരിച്ചു

എന്നാപ്പിതാവൊക്കവെ നിർവ്വീകാരം 8
കല്പിച്ചതെന്നമ്മയുമേന്തനേരം
സമുദ്രമദ്ധ്യ മലയെന്നപോലെ
ഉറച്ചുനിന്നു സ്വ മഹാവിഷ്ണു

നിരൂപണാവാഗ് നിയതം ഭവിച്ചു 9
തിരിച്ചു തച്ചിത്തഗതം സമസ്തം
മിന്നാതെ സാരം സ്വമസപ്രകാരം
കേൾപ്പിച്ചു ഭവം സുതഭവമുലം

എന്നാത്തനാഥാ! പ്രിയമേകമെന്നേ
സുഖപ്രദേശാൽ പരദേശിയായി!
സൽപത്ര! നീ ഹിംസകഭ്രമിപ്പുകു
യോവിഹിനം ശ്രമനിതനായി!

10

ഭോഷാത്തമിമിച്ച പിതാമഹനാർ
സദ്യേശ നിന്ദേ വരവാഗ്രഹിച്ച
തത്സന്തതിക്കും രിപ വൈരമായി
അതിക്രമിച്ച പ്രതിഘാതകനാർ

11

സദൃശ്യപൂർവ്വം കരുണാവകാശം
അദൃശ്യപൂർവ്വം കരുണാവിരോധം
അനുഗ്രഹം രശ്മികളേറെവിശി
അന്ധത സേവാമാവും ചമച്ച

12

കഴിഞ്ഞകാലത്തിലഭൂതമായ
നിന്റെ ദയയിസമയം വീളങ്ങി
നിനക്കുപത്ര! പ്രതിയോഗി ഭാഗ്യാൽ
പ്രിയാവകാശം പ്രിയനാശമാക്കി

13

ബഹുപ്രദന്നീയമുപം കഴിഞ്ഞു
അർത്ഥത്തിനറ്റം വരുമെന്നമില്ല
പോരായതെല്ലാം രിപ വൈരിഭാഹം
നിൻപോരയാൽ തീർപ്പതീനുള്ളൊരു

14

നിന്നേയുമെന്നാത്തമ! നീ കൊടുത്തു
ബഹുപ്രദന്മാരിലതുല്യനീശോ
ആ ചെമ്പുതീന്തത്തരമെന്തു പിന്നെ
കൈരണ്ടുമയ്യോ വിദയം തുളച്ചു

15

മഹാശ്രമത്താൽ കൃഷിചെയ്തു പത്ര,
വിത്തിൻ വിശേഷം ഭൂവി നീ വിതച്ചു
വിതച്ചബീജാൽ ഫലിതം രസോനം
മുളച്ചുമുളച്ചു ചരണത്തിലേററു

16

നിന്ദേ നിഖം വാഴ്വതിനാൾ വരുത്തി
കൊടുത്തുദ്രവ്യം നിഖവും പ്രഭൃതം

17

അതിൻ ഫലം സർവ്വമവ്യക്തമാനം
ചെയ്തപ്രിയാനന്ദം മരണം ഭവീച്ചു

ആ സ്വാമിയെ ഭക്തികളഞ്ഞു നീചർ 18
ആ നാടവർ കാടുചമച്ചതീത്തു
മുതൽ പഠിച്ചു പ്രഭുവിനേയോടും
വിശിഷ്ടരാജ്യം പരായീനമാക്കി

നീ ശിക്ഷകൻ ശാസ്ത്രരഹസ്യം ചാകെ 19
ലോകം പഠിപ്പിച്ചിരളും കളഞ്ഞു
ശിഷ്യർ പുനശ്ശസ്ത്രമെടുത്തു ശത്രു
ഭാവം ധരിച്ചാർ ഗുരുവാശ്രമത്തിൽ

തദ്രക്ഷിണം ജീർണ്ണവചസ്സകൈസ്തം 20
വാളും കയററി ദുഃഖബലമാക്കി
തദഞ്ജലീ ശ്രേഷ്ഠകപോലഭാഗേ

അടിപ്രധാനം സ്തുതിഭസനങ്ങളോ 21
തപസ്വിശ്രേഷ്ഠൻ തപസാ ഭചിതീയൻ
നിൻക്ലേശഗാഢം മനസാഗ്രഹീതം
ചക്ഷുസ്സകുടുംകനഗമടുത്ത ഭണ്ഡം

മനോഗതവ്യാധ്യമിതം വചസ്സാൽ 22
സുരൂപപുഷ്പം ഭുവനപ്രകാശം
ഹാ പ്രീതപുത്രം ക്ഷമയാ പവിത്രം
പ്രസൂനജാതം മധു വണ്ടുപോലെ

നിൻഭേദരക്തം രിപുപീതമായോ! 23
പോന്നെന്നപോലെ തപനം സഫിച്ചു
അയോലനംകൊണ്ടുടനാഹതൻ നീ
നിന്റേറ സ്വരൂപം മലഹീനമല്ലോ

സമസ്തരൂപം പുനരന്തതൊക്കെ 24
മുളതപരൂപൻ ശീശ്രമേഷതുലുൻ
അത്യന്ത ശുദ്ധൻ മമ ചിത്തലാലുൻ
നിന്റേറ ശരീരം അടിയാലെ ചിന്തി

അതിക്രമത്താൽ ശിഥിലീകരിച്ചു
 പ്രകാശനം സ്മരണീഭാവമീശോ
 അനന്തലോകേ ദിനമാവഹിക്കും
 ഭയങ്കരം തൻഗ്രഹണം സുകൃതം

25

എന്തിങ്ങനെ നിൻപ്രഭയസ്മരിച്ചു
 ആകാശമിപ്പോൾ സഹപീഡയെപ്പോൽ
 കരുത്തവസ്ത്രം സഹിതം ധരിച്ചു
 ധരാ ജളതപം സഹിയാത്തവണ്ണം

26

മലതപമേറേററവമുൽഭവിച്ചു
 പൊളിഞ്ഞു കല്ലും മലയും വിറച്ചു
 അജ്ഞാനസ്വപ്നാപ്പകളായി പൂണ്ടു
 ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ജനവും ശിലാതപം

27

പ്രാപിച്ചു നാനും കരുണാഹരതപാൽ
 നി മന്ത്രിപോൽ ചെന്നു കൊടുത്തുബോധം
 നി ബന്ധുപോലായികളഞ്ഞുപോക്കി,
 പിതാവുപോൽ നീ നിയതം വളർത്തി

28

മാതാവുപോൽ നീ രചിത്തേവാനായ്
 മനുഷ്യരും ബലി വെളിപ്പിച്ചു
 വിശ്വസ്തബന്ധുതപമൊഴിച്ചു പിന്നെ
 പുത്ര സ്വഭാവം ദരിതാഗ്രഹത്താൽ

29

കഴിച്ചു ഏഷൻ സമനുഷ്ടഭാവം
 ഭയോനജന്തു പ്രകൃതിപ്രവൃത്തി
 എടുത്തു നിന്റെ രചനം ധരിച്ചു
 ക്ഷമിച്ചു നീ ഭൂതലമാർത്തിപൂണ്ടു

30

നാശോനമെന്നത്രയുമുള്ളതും മേ
 ആകാശ ദീപപ്രളയം വരാതെ
 വെളിപ്പു നൽകുന്നതിനെന്തു മൂലം
 കോപിച്ചു മോഹസ്തനിതം വിനീതി

31

പ്രാപിച്ചതിപ്പോളിളക്കത്തതെന്തു?
 ആയുസ്സുതന്ന സ്വരധീശപരണം

32

ആയുസ്സ് പാപി ക്ഷിതിയിൽക്കളഞ്ഞു.
ആ ഭോഷനും ദുഷ്കൃതമെന്നറച്ചാൽ

തത്സാമ്യമെന്നശ്രുതമേജുകാലം
അനന്തദേവ പ്രതിഘാതകത്തി.
നനന്തദോഷം സമഭണ്ഡബന്ധ
ഈ മൂന്നുകൂട്ടം കൃതനിർവ്വീകാരം

33

നിരൂപിയാതെ വ്രജിനംതികച്ച
മനഃശൃംഗീയകളൊക്കെയേവ:
നിന്നോടുകാട്ടി സ്ഥിരദുഷ്ടഭാവായ്
ദേവൈകപുത്ര ക്ഷമയാസദ്യം

34

മാലാഖമാരേ വരുവിൻ സഹായം
എന്റെ സുഖം ജീവനും തുല്യരത്നം
ഈശ്വരഭാഷ്യം പറയുന്ന നേരം
ഇരുണ്ടനേത്രം ബലഹീനദേഹം

35

നിന്നോടുകൂടെ ഗമനം തുടങ്ങി
എന്റെ സുഖം നീ പരനാൽ മനസ്സിൽ
ആനന്ദലാഭം മമ ഭവ്യമില്ല
നിൻജീവനിപ്പോൾ മരണം ഗമിച്ചു

36

തപയാവിനാ ഞാൻ ശവമായ് ചമഞ്ഞു
എല്ലാം കൊടുത്താൽ വിലയാവലഭ്യം
മേ പുത്ര നീ രത്നമിനിക്കു പോയാൽ
വലഞ്ഞ ഞാൻ സന്തതവും മറസ്സം

37

മുട്ടീവിധം തല്പരമെത്രരുച്യം!
നിൻകല്പനാ സർവ്വവശസ്വരീശാ
മാലാഖമാർ നിൻപ്രിയമെന്തെന്നോക്കും!
എന്തിന്നിതൊക്കെ സുത! നീ ക്ഷമിച്ചു

38

രക്ഷരംകൊണ്ടിതു മാറുമല്ലോ
ദോഷക്കുതം പോക്കുവതിൻ ചികിത്സ
ചെപ്പാൻ സമത്വൻ ക്ഷിതിയെ പ്രവിഷ്ഠൻ
നിൻ ശരീരം സകലം മുറിക്കൂ

39

- തളർച്ചയും ദുർബ്ബലവും മുഴുത്തു 40
നിന്റെ ക്ഷതംകൊണ്ടു ക്ഷതം ശമിക്കും
നിന്റെ ക്ഷയത്താൽ ക്ഷയവും ക്ഷയിക്കും
കൊള്ളാമതിൻ ലാഭഫലം രസിക്കും
- ആ മാനുഷർ വൈരികളെന്നുസഹ്യം 41
ഭൂലോകഭോഷം കഴുകീട്ടാനായ്
നിന്റെ ശരീരം ഭയം കൊടുത്തു
നിന്റെ ശ്രമം പാപിയുടനന്ത
- കളിക്കുമ്പോൾവീരപ്പുരുത്ത 42
മനുഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതിചിത്തഭാവം
നിന്റെ വിനാശം ഫലവും സുഭദ്രം
പാവംകളഞ്ഞു പ്രിയ ഭാജനങ്ങൾ
- നന്നാകുമെന്നോ മനസിൽ ശ്രമിച്ചു 43
എല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടറിയാത്തപോലെ
സ്നേഹം ഭവിപ്പാൻ പരിതാപമേറു
പാപികൾകൊണ്ടു ചീട്ടുചാനം
- ചോരൻ യഥാ ദുഷ്ടകൃതപാത്രമായി 44
നിന്റെ ക്ഷമകാര്യ സമസ്തമാകെ
വരുത്തിയാലും ഫലമൊപ്പമോ ചൊൽ
ഈ മൂന്നുലോകം നരവർഗ്ഗമൊക്കെ
- പങ്കും സമസ്തം മണിരത്നവും നീ 45
നിൻദർശനം സ്നേഹതമസ്സനീക്കി
കൈകെട്ടി നിന്റെ ചമയം പഠിച്ചു
നിൻസേവയും ചോരയുമുദ്ധരിച്ചു
- സുതാപവും സുഗ്രമവും വരുത്തി 46
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ ചമയം വിശേഷം
കാണംവിധയ കഷ്ടമെന്നെന്നുനം
പട്ടംതലയ്ക്കു ചുളളമുളളരണ്യം
- വണ്ണമുഖത്തിന്നടികൊണ്ടുനീലം 47
കൈരണ്ടുമാണിത്തുളയാൽ മുറിഞ്ഞു

സർപ്പാംഗമൊക്കെ ക്ഷതമായ" ചുമഞ്ഞു
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ നിലയെത്തുവാങ്ങും

വിലാവു കന്തും മുനയാൽത്തുറന്നു 48
നീയോടിപ്പോമെന്നൊരു ശങ്കയാലോ
ഇരുമ്പു നിന്റെ ചരണേ തറച്ചു
നിൻ സ്നേഹസാധ്യം രിപ്പു ബാഹുവിലോ

കഴിച്ചതെല്ലാമനുക്രമമായി 49
മഹാതലക്കുത്തതു നിർദ്വീകലും
വരുത്തി രക്ഷാനിയമം വിചാരം
ഈ കഞ്ഞിനാൽ ദിഷ്ടകൃതമാറുപോകും

ധർമ്മം പരക്കും ശുഭവും ഭവിക്കും 50
മനോജ്ഞനേതും തമസാവിരൂപം
കടാക്ഷമൊന്നും പ്രഭയോടുകൂടെ
നീ നോക്കുമെങ്കിൽ നയനം തെളിഞ്ഞു

കാണം ഗുണം ദിഷ്ടകൃതവും സ്വരൂപം 51
അറെയ്ക്കുമെല്ലാം ദുരിതാന്ധകാരം
കണ്ണീരുകൾകൊണ്ടു വരും വിശുദ്ധി
തല്ലാഴ്ചയാൽ ശിഷ്യനറിഞ്ഞുറെച്ചു

സ്വദിഷ്ടകൃതം കണ്ടു കരഞ്ഞുപോക്കി 52
സ്വം ഭവിപ്പാൻ വശമുള്ള നാവേ
മിണ്ടാത്തതെന്തുത്തരമെന്നു ചൊൽക
ദോഷം പൊറുക്കാ നരസങ്കടങ്ങൾ

എല്ലാമൊഴിപ്പാൻ മതിവാക് പ്രമാണം 53
നിൻവാക്കു ജീവൻ ഗുണവാഹമായ
സർവ്വമുഷയം സൽഗുണകാരണം നീ
മിണ്ടാത്തതെന്തേ ക്ഷയകാലമായി

നിന്നാലുപായം ഭവനാദികൾക്കു 54
മിണ്ടാത്തനേരം കൃതകർമ്മമോളു്
മിണ്ടുംവിധമുതാൻ തനഭീയരിച്ചു
പാപം ക്ഷമിച്ചു ചൂതമന്ത്യരാത്തി

ഉറക്കൊണ്ടു വേഗം വരുവിൻ സമീപേ
പാപീഭൂതം നീക്കിയടുത്തുകൊൾക
മുട്ടുതമുണ്ടെന്നതു ബോധമോക്ക്
ആട്ടിൻഗുണംപോൽ സുമുട്ടുസ്വഭാവം

55

കണ്ടെത്തുമിപ്പോൾ കരിനം സുദൂരെ
വിശ്വാസസത്യം മനസി ഗ്രഹിക്ക
ചെന്നാലുമിപ്പോൾ കരുണാവകാശം
സിംഹം യഥാ ശങ്കിതനാകുമീയം

41

ഭയങ്കരം നീയുടനെ വരാഞ്ഞാൽ
തുടങ്ങും തലാചായ് ചുവന്നുവാദമോടും
നീ ചെയ്തതെല്ലാം ദയയാൽപൊറുക്കും
അഴിഞ്ഞു ചിത്തം വരിക പ്രിയത്താൽ

42

നിൻവൃത്തികൾക്കുത്തരമെന്തു കാണുക
കുറുകൊണ്ടുപാടും നഴുകും വരുമ്പോൾ
അങ്ങേ പ്രിയം കണ്ടുഴിയാത്തതെന്തേ?
ഉള്ളംതുറന്നു ചതിയൊട്ടുമില്ല

43

തൻ ചങ്കിലും ചേർപ്പുതിനാശയുണ്ടു്
അതിന്നു യോഗ്യക്രിയകൾ നിനക്കു-
മില്ലെന്നതോത്താൽ ചരണം പിടിക്ക
തുകാൽ ഗ്രഹിച്ചാൽ കഴുകും കൃതത്തിൻ

44

കറയതിൽനിന്നു വരുന്ന രക്തം
ദേവതപ്രസിംഹാസനം പുണ്യഭേരം
മുത്തുനൂണു ഞാൻ സർവ്വ മനുഷ്യത്താൽ
നിൻചോരയാൽ ഭൂമി നനഞ്ഞകാലം

45

മയം ധരിക്കും സുകൃതം ഫലിക്കും
നിന്റെ ക്ഷതം മിന്നിയ പത്മരാഗം
ദൂരവിൻ ജനത്തിൽ സുചമാവഹിക്കും
ആദിത്യനേക്കാൾമഹത്തരശ്ചിയാലും

46

അററംവരാതെ സതതം വിളങ്ങും
ചെയ്ത്താൻ സുതന്ത്രൻ മുറിവാൽ മുഖിഞ്ഞു

47

തന്മൃത്യുവാലും മരണം വരിച്ചു
 രണ്ടിൻബലം കെട്ടതിതിൻ സഹായം
 മോക്ഷത്തിലെ വാതിലു നീ തുറന്നു
 ഞങ്ങൾക്കുമേലിൽ സുഖചാഭമാവാൻ

48

ഈവണ്ണമേ പ്രിയമോടു ചൊന്നാഥം.
 ആ രണ്ടു ദുഃഖം നീയതം മനസ്സിൽ
 നമ്മേ ഗ്രഹിപ്പിച്ചുരുളേണമമ്മേ.

ഒന്നാംപാദം

— (*) —

സതപരം=വേഗത്തിൽ, ശോഭാനിയേ=ശോഭിക്കു ഇരിപ്പിടമേ,
 എന്മനസ്സമസ്തൊക്കെ=എന്റെ മനസ്സിലെ ഇരുട്ട് (അറില്ലായ്മ) മുഴു
 വരും, വാനവർ=ദേവന്മാർ, ഇത്ഥം=ഇപ്രകാരം, റമ്പാമ്പാരുടെ=
 വലിയവരുടെ (ഒരു സ്ഥാനം), സഞ്ചയം=കൂട്ടം, വർണ്ണൻ=വർണ്ണി
 പ്പിക്കുന്നവൻ, അഗ്രേസരൻ=മുന്വൻ, തപോനിധി=താപസൻ,
 ഗുണാനപിതൻ=ഗുണത്തോടുകൂടിയവൻ, വാരം=ആഴ്ച, സാരസ്യം
 =രസത്തോടുകൂടിയിരിക്കുക, സാദം=തളിർപ്പ്, സംപൂർണ്ണമംഗലൻ=നി
 റ്റാത്ത മംഗളമുള്ളവൻ, അനാദി=ആദിയില്ലാത്തവൻ, സ്വസ്ഥാ
 നനാഥൻ=സ്വർഗ്ഗസ്ഥിതൻ, അഭയൻ=ഏകൻ, അനരൂപരൂ
 പവും=രൂപമില്ലാത്തവൻ, തിട്ടതി=ദുഃഖം, ഭൂതമായി=സംഭവിച്ച
 ത്ത്, ചിത്രചിത്രം=ആശ്ചര്യം, തദാ=അപ്പോൾ, അക്ഷയം=നാശ
 മില്ലാത്തത് (ഉത്ഥാനം ചെയ്ത ആത്മാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ), ദീ
 പ്തി=പ്രകാശം, ലഘുതപം=ഏറ്റവും, സൂക്ഷ്മം=സാധാരണ കണ്ണു
 കൊണ്ടുകാണാൻ സാധിക്കാത്തത്, ധീ=ബുദ്ധി, സ്വസാദൃശ്യം=
 തന്റെ സാദൃശ്യം, പരൻ=ശ്രേഷ്ഠൻ, അഖനീയതിൽ=ഭൂമിയിൽ
 വലയുംവീധ്യേ=വലയുമ്പോൾ, ഭൂതത്രാണത്തിന്=ഭൂമിയിലുള്ള മ
 നുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്, ഭൂതനാഥൻ=ജീവജാലങ്ങളുടെനാഥൻ
 സതതാനന്ദം=എപ്പോഴും ആനന്ദത്തോടുകൂടിയ, മേ=എനിക്കു്, എ
 ന്റെ, അസമേശൻ=അതുചൂന്നായ ഈശ്വരൻ, അഖിലേശ്വരൻ
 =എല്ലാവരിന്റേയും ഈശ്വരൻ, നിന്ദാഭാജനം=നിന്ദക്കുപാത്രം, നി

രാമയം=ദൈവംകൂടാതെ, അധോലോകം=താഴെയുള്ളലോകം, നിഷ്കൃ
രികം=ദൈവന്മാർ,

അറാത്തായിൽ

വാരി=വാരികളല്ല, വൈരസം=രസമില്ലായ്മ, വ്യോമം=ആകാ
ശം, വ്യാപ്രം=പുഴി, നക്ര ചക്ര മകരാദി=മുതല മത്സ്യ
ങ്ങൾ, കാനി=പച്ചയുംപഴുത്തതുമായ ഫലങ്ങൾ, ദണ്ഡം=ദൈവം
രിപു=ശത്രു, പൈ = വിശപ്പ്, അൻവീരോദിത് = ദൈവോട്
അക്ഷീശോദ്ധാരം=കുറ്റിനു വിഷയം, ദാനം=കൊടുക്കപ്പെട്ട, ഈ
ഷൽ=മാനം, ദൈവം, നിർദ്വിശേഷം=വിശേഷത്തോടു കൂടാത്തത്
ദർശനം=ചിത്തസ്ഥിതി, അനന്തരം=പിന്നീട്, നാസ്തി=ഇല്ല
താപവാരി = ദൈവമാകുന്ന വെള്ളം, അസുരകം = അസുരന്മാർ

രണ്ടാം പാദം

പെൺകുല മൗലി=സ്രീവംശത്തിന്റെ അലങ്കാരം, കണ്ഠരാജ്=
ഭട്ട്വരിയായി, സാരരഹിതയായി=സാരമില്ലാത്തവർ, മംഗലനാ
ഭം=മംഗളമായശബ്ദം, പത്രവസ്ത്രം=ഇലകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം, വചി
ച്ചു=പറഞ്ഞു, പ്രസൂതി=പ്രസവം, മൃഗവാസ=മൃഗങ്ങൾ താ
മസിക്കുന്ന സ്ഥലം, ഇഷ്ടവാരിയി=അഭീഷ്ടങ്ങളുടെ സമുദ്രം, ദയാ
ലാഭം=കരുണ ലഭിക്ക, തവ=നിന്റെ, ആന്തി=ദുഃഖം, അവ
ധിഹിനം=അതുത്തിയില്ലാത്ത, ത്രാണം=രക്ഷ, ജനനിഭൂതം=ജന
ത്തിൽ ഉണ്ടായ, ലോകൈകകനാഥൻ=ലോകത്തിന്റെദൈവനാഥൻ

മൂന്നാം പാദം

വൃഷ്ടി=മഴ, സൂര്യഗ്രഹസര പ്രത്യക്ഷനക്ഷത്രം=ഉഷാകാലനക്ഷത്രം,
അഹസ്ത =പക്ഷം, ദുതം=വേഗം, ഗുണവാഹമേഖലം=ഗുണം വ
ഹിക്കുന്ന മേഖലം, ചിത്താപഹാര = മനസ്സിനെ അപഹരിക്കുന്ന,
സ്രീ പരം=സ്രീകൃഷ്ണൻവെച്ച് ശ്രേഷ്ഠ, നെമ്ബലം=പരിശുദ്ധി, ഭാ
ജനം=പാത്രം, കാപ്പാനായി=രക്ഷിക്കാൻ, സ്വപ്നീധി=സ്വപ്നത്തി
ന്റെ നിധി, സമുദ്രേന്ദ്രം=എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും, ബലിപ്രഭം=ബ
ലിയുടെ പ്രകാശം, ദൈവമംഗലം=ഇശ്വരന്റെ നാമം, ശ്രേ
ണി=കൂട്ടം, നിയതി=നിയമം, ചേരസി=മനസ്സിൽ, ഐതം=
നെയ്യ്, ഐനം=കരുണ, മുഷ്ണൻ=ശക്തൻ, വൃന്ദം=കൂട്ടം, ശു

ശ്രദ്ധയാ=ശ്രദ്ധാധികാരം, സർവ്വശാസാക്ഷിനി=ഇതരപരന്റെ
 സാക്ഷി, ഉപേക്ഷാപേക്ഷ=തൃജിക്കലും ആശ്രയിക്കലും, ശങ്ക=
 സംശയം, ദ്രോഹിതം=ആകാശം, സ്വർഗ്ഗം, നിരവ്വേഷമ്യം=വൈ
 ഷമ്യം കൂടാതെ, ശില്പമാനയാക്കെ=ഭംഗിയാക്കിട്ട്, ചിൽപുഷ്പൻ
 =ജ്ഞാനസ്വരൂപൻ,

നാലാം പാദം

തുവം=ദുഃഖം, അബ്ബി=സമുദ്രം, അദി=മല, സ്വർണിമി=സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിലുള്ളനിധി, മനിഷ്ഠം=പ്രതിനിധി, ഭൂതം (പ്രഭുതം)=ഭൂത
 ന്റെ പ്രവർത്തി, ഭന്തം=കൊടുക്കപ്പെട്ട, ഏകത=ഏകത്വം, പ്ര
 ത്യാശം=പ്രവൃത്തിയിലുള്ള ആഗ്രഹം, സതപതായം=നല്ലത്, അഭൂത
 പൂർവ്വം=മുമ്പ് ഉണ്ടാവാത്തത്, ആലോഹം=ദൈവം (സുറിയാനി)
 വൃദ്ധത=വാർദ്ധക്യം, മനു=മനുഷ്യൻ, നരാദി=മനുഷ്യൻ തുടങ്ങിയ
 ഗ്ലാമ=സമാധാനം (സുറിയാനി), കന്നി=കന്യക, സ്തിഗ്ദ്ധഭൂതൻ
 =സ്നേഹമുള്ള ഭൂതൻ, ക്ഷുത്തു=വിശപ്പ്, ഉദാസ്ഥം=ഉദരത്തിലുള്ള
 സുതിമാസം=പ്രസവിക്കുന്നമാസം.

അഞ്ചാം പാദം

നൃതനം=ചരിയത്ത്, തന്മഹീപതി=ആ രാജാവ് (അതിന്റെ)
 ഗോഷ്ഠാനം=തൊഴുത്തു, പഞ്ചവിംശതി=ഇരുപത്തഞ്ച്, സൂര്യോ
 പമാനം=സൂര്യനോടുമല്ലൻ, മേദിനി=ഭൂമി, സഞ്ചയം=കൂട്ടം, ര
 ജനി=രാത്രി, അമേയൻ=അളക്കുവാൻ വയ്യാത്തവൻ, അന്തോനം=
 അവസാനമില്ലാത്തതു, നമനം=നമസ്കാരം, പൂർവ്വദൃഷ്ട്=ശോഭാ
 നപിതം=മുമ്പുകണ്ട ശോഭയോടുകൂടിയ, പ്രസൂതി=പുത്രൻ, ഗാംഗേ
 യം=സ്വർണ്ണം, ശാസ്ത്രാകതരം=ശാസ്ത്രത്തിൽ പഠാഞ്ഞത്, ജാതം=
 ഉണ്ടായത്, ഇക്ഷിതാവ്=ഭൂമിയിലുള്ള, താരം=നക്ഷത്രം, ച
 കിതു=ചക്രം, സൂതിച്ചം, ആനനം=മുഖം, ദേവജൻ=ദൈവപു
 ത്രൻ, പരൻ=ശ്രേഷ്ഠൻ, സുപ്രതീക്ഷാഗുണം=നല്ലപ്രതീക്ഷാഗുണം
 അകക്കാമ്പ്=മനസ്സ്, ജ്ഞാനദ്രശം=ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയാൽ, ഭൂനരൻ
 ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യൻ, ദുഃഖാസി=ദുഃഖമാകുന്ന വാൾ, സ്തിഗ്ദ്ധൻ
 =സ്നേഹമുള്ളവൻ, തലോതു=ആകാരണം,

ആറാം പാദം

പുരോഗാമി=മുമ്പിൽ ഗമിക്കുന്നവൻ, ആസ്ഥ=താല്പര്യം, തിട്ടതി
=ഭു:ഖം, ഉന്നതാദ്രി=ഉയരമുള്ള മല, ദേവദത്തം=ദേവൻ കൊടുത്ത
ഭുജംതം=ചീത്ത അഭിപ്രായം, നരാമയം=മനുഷ്യന്റെ രോഗം. ശ
തപത്തി=ശതാധിപൻ, അക്ഷോഭ്യൻ=ഇളകാത്തവൻ, വ്യാധികൻ
=രോഗി, പര്യങ്കം=കട്ടിൽ, ആടലോടെ=ഭുജത്തോടെ, തേററ
ത്താൽ=വിശ്വാസം, ത്രാതാവു്=രക്ഷിതാവു്, ത്രിംശത്=മുപ്പതു്,
അതീവ്രിയങ്ങൾ=ഇന്ദ്രിയത്തെ കവിഞ്ഞതു്, നിർദ്വീകപ്പൻ=മാററ
മില്ലാത്ത.

ഏഴാം പാദം

ഭാദശ=പന്ത്രണ്ടു്, അത്ഭുതം=സമ്പത്തിലുള്ള ആശ, അനാലം=
പാപമില്ലാത്തതു്, ധാത്രി=ഭൂമി, ദൈവദൈവകതം=ദൈവത്തി
ന്റെ ഏകത്വം, ചേതസ്സാപം=മനസ്സാപം, പരാക്രമം=ഉപദ്രവം
ഭീവഹങ്ങൾ=ഭയമുണ്ടാക്കുന്നതു്, തോഷിക്കും=സന്തോഷിക്കും, ആ
ത്തി=ഭുഖം,

ഏട്ടാം പാദം

തൽകൃതം=അവൻ ചെയ്തതു്, നിർണ്ണയം=നിശ്ചയം, ലോകാത്മം=
ലോകത്തിനുവേണ്ടി, ആരണ്യം=കാട്, ദേഹി=ആത്മാവു്, ക്ഷാ
ഉനം=കഴുകൽ, മിഞ്ചൽ=ശേഷിച്ചതു്, ഭൂവാന്തം=ലോകവാന്തം,
നാമാത്മം=പേരിന്റെ അർത്ഥം, അല്ലൽ=ഭു:ഖം, സുലോകം=നല്ല
ലോകം, ഭൂമുന്ത്യം=ഭൂമിയുടെ അവസാനം, ഖേദാവദ്യം=ഭുഖം,
ഏവം = ഇപ്രകാരം, വപുസ്സ് = ശരീരം, പ്രഭാവം = മഹാത്മ്യം,
ഖേധാവു=സുഷ്ടികത്താവു്, അഹം=ഞാൻ.

ഒമ്പതാം പാദം

ഭാതാവിനാമയം = സുഹൃദത്തിന്റെ ഭു:ഖം, ഉടയോൻ = നാഥൻ,
തപ്തിദാവു=നിന്റെ പിതാവു്, രന്ധത്തിൽ=പഴുതു്, ത്രാതാവു്=
രക്ഷിക്കുന്നവൻ, കലുഷം=പാപം, വാസരം=ദിവസം, കൃതം=ചെയ്ത
പ്പെട്ടതു്, ആചരിക്കും=എടുക്കുക (ഉണ്ടാവുക), നരാധമൻ=നീചമ
നുഷ്യൻ, പ്രതർത്ഥി=എതിരാളി, നീചകൻ=നീചൻ, ഒട്ടനേരമോ
യായി=കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതെ, വധുത്തം=ഉത്തമസ്ത്രീ, തദി
രോധം=അവനോടുള്ള വിരോധം, പ്രതിശ്രുതി=പ്രതിജ്ഞ.

പത്താം പാദം

പുളിയാത്തപ്പം=പുളിക്കാത്ത അപ്പം. അകൂരം=കൂരതയില്ലാത്ത, ഭൃതം=വേഗം അന്തർവികാരം=ഉള്ളിലുള്ള വികാരം, അഗോചരം= കാണാൻ സാധിക്കാത്തത്, ദത്തമായം=കൊടുക്കപ്പെട്ട, തദ്ഭൂപം= അതിന്റെ ഭൂപാ, ഇന്നിശി=ഇന്ദ്രാതി, മന്നാധി=മരണഭൂഃഖം, പ്രഭോത്തമൻ=പ്രഭാകരന്റെ ശ്രേഷ്ഠൻ, ക്ഷതജം=രക്തം, സ്വേദം= വിയർപ്പ്, ജഗത്രയം=മൂന്നുലോകം, ത്രാണം=രക്ഷ, സർവ്വസാനിധി= എല്ലാ നന്മയുടേയും ഇരിപ്പിടം, ഉഴഴി=ഭൂമി, നിർമ്മാധാഭം=മരയാഭ ഇല്ലായ്മ, ദുഃഖകരം=വലിയ ദുഃഖം, ചലൻ=ഭ്രമൻ, അഴൽ=ഭൂഃഖം, ഭൂമഹാഭോഷം=ഭൂമിയിലുള്ള ഭോഷണം,

പതിനൊന്നാം പാദം

താമസി=ഇരുട്ടുള്ളതാണി, ആകാശകാരം=ആകാശ ഇരുട്ട്, അല്പൽ=ഭൂഃഖം, ആയങ്കമുക്തം=നികുതി,

പന്ത്രണ്ടാം പാദം

ആനദവൻ=ദൈവം, ദത്തം=കൊടുക്കപ്പെട്ടത്, ചവളം=കുന്തം. വേൽ=ആയുധം, ചരണം=കാല്, നിർമ്മാധംഗി=നിർമ്മലമായശരീരത്തോടുകൂടിയവൻ, തസ്യാൽ=അതുകൊണ്ട്.

പതിമൂന്നാം പാദം

വേളസം=നന്മ, പേശി=പറഞ്ഞു, ദണ്ഡമായി=ഭൂഃഖമായി, മനോസംഭ്രമം=മനസ്സിന്റെ സംഭ്രമം

പതിനാലാം പാദം

പുരേ=നഗരത്തിൽ, പ്രാർത്ഥിതം=പ്രാർത്ഥിച്ചത്, ഭൂമുന്യത്തോളം=ഭൂമിയുടെ അവസാനംവരെ, പദ്മതാഗ്രേ=പർവ്വതത്തിന്റെ ഉച്ചയിൽ, അസ്തമമഹതപം=അസ്തമിച്ച മഹതപം, പാവകരൂപം അഗ്നിയുടെ ആകൃതി, ദേവജൻ=ദേവപുത്രൻ. പാനമത്ത്=കഴിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള മത്ത്, നിരപകാരം=ഉപകാരമില്ലാത്തത്, മഹി=ഭൂമി.

വ്യാകലപ്രബന്ധം

അഭിനം = ഭൂഃഖം കൂടാതെ, ലോകഭോഷോത്തര = ലോകഭോഷത്തിന്റെ പരിഹാരം, ഭൂഃഖാബ്ധി=ഭൂഖസമുദ്രം, വധു = സൂര്യ,

സമന്തസ്സിത = ചുറ്റും, ജലഗർഭമോലം = കാർമോലം, സരസോവിഭേ
 ഭാൽ = സരസിന്റെ പിള്ളർപ്പ് കൊണ്ടു്, നിരൂപണാവഗ് = നിരൂപ
 ണരൂപമുള്ള വാക്കു്, നിയതം = നിശ്ചയം, സ്വരസപ്രകാരം = സ്വര
 സ്യം, ഹിംസകളുമി = കൊലകളും, ദയാവിഹീനം = ദയകൂടാതെ,
 ശ്രമനീതൻ = വിഷമീച്ചു് കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവൻ, പിതാമഹന്മാർ =
 പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ, തത്സന്തതി = അമ്മന്റെ സന്തതി, ഭ്രാതൃ
 പൂർവ്വം = മുമ്പുകണ്ടതു്, ബഹുപ്രഭന്മാർ = ധാരാളം കൊടുക്കുന്നവർ,
 വിദയം = ദയകൂടാതെ, ബീജം = വീത്തു്, രസോനം = രസമില്ലാത്തതു്,
 പ്രഭുതം = ധാരാളം, പ്രഭുഹിംസ = പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വധം, ശസ്ത്രം = ആയു
 ധം, അക്ഷീണം = ക്ഷീണം കൂടാതെ. അഞ്ചി = കൂപ്പുകൈ, കപോ
 ലം = കവിറത്തടം, ഭസ്മജ്വലം = ചീത്തപായൽ, മനസാഗ്രാഹിതം =
 മനസിനാൽ ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു, മനോഗതവ്യാധ്യമിതം വെണ്ണാൽ = മ
 നസിലുള്ള ദുഃഖംകൊണ്ടു് അളവറ വാക്കുകൊണ്ടു്, പ്രസ്തുതജാതം =
 പൂക്കളുടെ കൂട്ടം, രിപപീതമായി ശതകൂടിച്ചതു്, തപനം = മുട്ട
 പിടിക്ക, അയോഘനം = ഇരുമ്പിന്റെ കട്ട, ആഹതൻ = അടിക്കാപ്പ
 ട്വൻ, ശിശുമേഘം = ആട്ടിൻകുട്ടി, ചിത്തലാല്യൻ = മനസിനാൽ ലാ
 ളിക്കത്തക്കവൻ, ജളതപം = നാണമില്ലായ്മ, ചലതപം = ചാഞ്ചല്യം,
 ഉൽഭമിപ്പു = ഉള്ളിൽ പരിഭമിപ്പു, കരുണാഹതതപാൽ = ദയയുടെ പ്ര
 മേശമുഖം, ദത്തവാനായ് കൊടുത്തവൻ, ഭയോനജ്ഞ = ഭയമില്ലാ
 ത്ത ജന്തു, മോഘസ്തനീതം = ഇടിമുഴക്കം, വിനീതി = വിനയം, സ്വരധീ
 ശ്വരന = സ്വർഗ്ഗസ്വർഗ്ഗാധിപൻ അശ്രുതം = കേൾക്കത്തക്കതു് പ്രതിഘാത
 കം = നശിപ്പിക്കുന്നതു പ്രജിനം = ദുഃഖം. പാപം, തദാഖ്യം = ആ പേര്,
 തപാവിനാ = നന്നോടുകൂടാതെ, വിലയാലഭ്യം = നാശത്തിലും കി
 ടാവുന്നതു്, രഹ്യം = ഇഴുപ്പെട്ടതു്, സ്വരീശൻ = സ്വർഗ്ഗനാഥൻ,
 പ്രവിഷ്ടൻ = പ്രവേശിച്ചവൻ, ക്ഷതം = മുറിവ്, സഹ്യം = സഹിക്കാ
 വുന്നതു്, സുഭദ്രം = മംഗളം, ബാഹു = കയ്യ്, തമസാ = ഇരുട്ടിനാൽ, സ്വ
 ഭുഷ്കൃതം = സ്വന്തം പാപം, ഭവനാദികൾ = ലോകം മുതലായ, കൃത
 കർമ്മം = ചെയ്തപ്രവൃത്തി, ച്യുതമന്തർവ്വർ = അപരിചിത മനുഷ്യൻ,
 സുദൃഢം = വളരെ ദൃഢത്തിൽ കൂതം = ചെയ്തതു്, പത്മരാഗം = ഒരുതരം
 രത്നം.

മാണപർവ്വം

- അന്തഗാഢപാർത്ത കേൾക്കുസ്തുരിക്കഹോ! 1
 അന്തനരാമയ ധീമാരവം
- ഭാഗ്യവിനാശം ഭീതി ധമാവരയ! 2
 വാഗമിതാർത്തിഭ സമയമെ.
- വിഷ്ണുപ നിശ്ചയമംഗലമില്ലയൊ- 3
 അക്ഷാഭ്യമില്ലയൊ ഭൂമിനാഥ!
- സുരസമൊക്കെയുടനൊടുങ്ങുവാൻ 4
 കാരണമെന്തായൊ? എന്തുതുലം
- ധരിത്രിയിൽ വാഴുവാൻല്ലകാലത്തിന്നു- 5
 മെയ്യുംവെപ്പുസ്സുടത്തേനൊ
- തന്നകാലത്തിന്നുലോകസുഖങ്ങളെ- 6
 ഞാൻ സുഖിച്ചീടുവാൻ ഭീഷ്മിച്ചുനൊ
- രഗദുഷ്കാഭികൾ സംഹതമായിടുവാൻ- 7
 സമയല്ലത്തിന്നു ക്ലേശിച്ചേനൊ
- ഇപ്പുറവശത്തിലൊക്കെ വെടിയണം- 8
 ഇപ്പോളെന്തു ക്ഷണമടുത്തല്ലൊ.
- ഇപ്പോളിന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെയുള്ള മോദങ്ങളും- 9
 ഉപേക്ഷിച്ചെഴുതിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളണം.
- ഈ വേദപാടതിനെരൂമെന്ന വേണ്ട- 10
 തലൽദുഃഖമില്ല ഹാ! ഹാ! പാപം.
- മിത്ര പ്രഭാ നിധിയസ്തമിച്ചിടിലും- 11
 രാത്ര്യവസാനമുണ്ടായ'വരും.
- രാത്രിമേജീവൻ ഭവിച്ചിടും വിധയ. 12
 ധാത്രിമുഖം പുനർഭവിക്കുമൊ?
- വൃഷ്ടി വർഷിക്കീലും ദുർദ്ദിനം നിഷ്ഠിപ്പോം. 13
 വർഷമൊടുങ്ങിട്ടു വേനൽവരും.
- എന്നുടെ ചിത്തത്തിൽ വ്യാപിച്ച ദുഃഖങ്ങളും- 14
 പിന്നെയതുപോലെതെളിയുമോ?
- നഷ്ട ചന്ദ്രൻ പ്രഭാഹ്നനായീടിലും- 15
 പഷ്ടമാകുമുടൻ പൂർണ്ണനാവായ്
- ദുഃഖപ്രളയവിധി കഴിഞ്ഞിട്ടിനി- 16
 സുഖമുണ്ടാകുമോ? മേ ദൈവമെ!

- രസകാലം മമ ഭൂതലത്തിൽവരാ- 17
വാസമററത്തിലായ്ക്കഴിഞ്ഞിത്.
- ക്ഷണമടുത്തു ജീവനമകനുപോ- 18
പ്രാണനെപ്പാർപ്പിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടോ?
- ഐഷ്യമൊക്കയും നിഷ്പഫലം സേവിച്ചു- 19
ഭിഷഗ്വിദ്യയ്ക്കൊരുപായമില്ല.
- ആമയശക്തിയാൽ ബലക്ഷയംകൊണ്ടു്- 20
കൊറുമയിക്കൊള്ളുന്ന വായുമുട്ടി.
- വാതപിത്തകഫനിലകുറന്നിങ്ങിപ്പോയു്- 21
തദ്ദ്വേജമത്താലും ശ്വാസംമാറും.
- ഗാത്രംതണുക്കുന്നു നാഡിസ്തംഭിക്കുന്നു- 22
ശീതസ്പന്ദമൊലിക്കുന്നിതയ്യൊ!
- നേത്രമിരുണ്ടു ജീവനും തടിച്ചുപോയു്- 23
ഇന്ദ്രിയമൊക്കെ വശംകെട്ടുപോ.
- ദീപ്തശ്വാസം വലിച്ചുതൃന്തോടന- 24
പാശ്വശം വലയിക്കുന്നിപ്പോൾ
- പ്രാണനകുലവാൻ ലക്ഷണമായുള്ള- 25
ഭണ്ഡമെല്ലാമുണ്ടു നാശമുടൻ.
- ഭാസ്കരാഹസ്കര സൂര്യപ്രഭാകര- 26
ഭാസുന്നഹർപ്പതെ ഭൂദീപമെ!
- ഇത്രകാലമെന്നിങ്ങിപ്പോയു് ശോഭിതൻ- 27
രാത്രി നാശംചെയ്തു ഗ്രഹപതെ.
- നിത്യകാലത്തിന്നായസ്സുമിച്ചിട്ടുമൊ? 28
മാർത്താണ്ഡമുണ്ടെ! ചിത്രഭാനൊ!
- ഇനിമേലിത്തവ രശ്മികൾകണ്ടു് ഞാൻ 29
സന്തോഷിപ്പാൻ മമ ഭാഗ്യമില്ല.
- മഹോഷ്ണത്താൽ രവിഭാഹം വരുത്തിയ- 30
മഹിക്കാശ്വാസമെ ശീതമേറും
- ലയത്തിലെപ്പാഴുമുരുവിച്ചിടുന്ന- 31
വ്യയാവ്യയവികാശകാരമെ!
- മേദിനി ചുഴലും നി ഗമിച്ചിടുന്ന- 32
ചാലശമാർഗ്ഗം കഴിക്കുന്നീയെ.

- അബ്ബമാദിത്യൻ നീ മാസങ്ങൾ ഭേദിക്കും. 33
ഉദയിപാലനം ചെയ്തുകൊള്ളും.
- നിന്നുടെ ശീതാംശ സൃഷ്ടിച്ച ഭാവിയിൽ 34
എന്നുടെ ദൃഷ്ടിതെളിവു വരും.
- ചന്ദ്രമാ നിൻ പ്രഭാ നഷ്ടമെന്നിക്കല്ലോ. 35
നിന്നെ മേലിൽ ഭൂവി കണ്ടുകൂടാ.
- എന്നുടെ ജീവിത കാലമീ ശാലയിൽ- 36
ഇന്ദു നീയെണ്ണുവാൻ യോഗമില്ല.
- സപ്തഭിനങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കുമതി- 37
പ്രതാപയുക്ത ഗ്രഹകൂട്ടമെ!
- അംശമഹത്വ വിശേഷഭേദങ്ങളാൽ- 38
വിശിഷ്ടമെത്രയും സ്വരൂപമെ!
- അഴകാകംവണ്ണം നിങ്ങളിളകുന്നു- 39
വഴിപിഴക്കാതെ ബഹുപഥ!
- നിങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങൾകൊണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളെ- 40
ദിനം വിശേഷിച്ചെൻ പലകാലം.
- വയസ്സുകാലത്തിനെണ്ണം തികഞ്ഞുടൻ- 41
അയ്യസ്സിനററുമടുത്തിത.
- മകുടരത്നംപോൽ നിങ്ങളാകാശത്തിൽ- 42
പ്രകാശിക്കുന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ.
- നിങ്ങളുടെ കാന്തികൊണ്ടെന്നുടെ യാമിനീ- 43
പാങ്ങുമൊ മേ തമസ്സുകലുമൊ?
- ഗഗനജീവനാം പക്ഷിസമൂഹമെ! 44
സുഗാനവാദിഖഗാവലിയെ!
- നിങ്ങളുടെ സുസ്വരം കേട്ടാമോദത്തോടും- 45
സന്തോഷിച്ചേതഹം ബഹുകാലം.
- വർണ്ണസ്വരൂപവും കണ്ടുസൃഷ്ടിച്ചിട്ട- 46
കൺപ്രസാദം ധരിച്ചിരുന്നു ഞാൻ.
- എൻ പരിതാപത്തിൽ നിങ്ങൾ തണുപ്പിക്കും 47
അപായത്തിൽ മമ പീഡപോഷം.
- എന്നുടെ ദൃഷ്ടിയാശ്വാസമാകുവാൻ- 48
ഇന്നു നിങ്ങൾക്കൊരുപായമില്ല.

- ഓലകാലങ്ങളിൽ കൂപ്പിപ്പിടിക്കുന്നെ- 49
 സഖിയുണ്ടായേക്കാം തണുപ്പിനി.
- മമ നാശത്തിന്നു ഓലഗാനത്തോടും 50
 ഖമിൽ ഗമിച്ചുകരഞ്ഞുകൊടവിൻ
- കാകശിഖികളെ! അപരമുള്ളവർ- 51
 മേകാളഭീതിയെ ചൊന്നിടുവിൻ
- കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്ന മാനുഷർ പീഡിച്ചാൻ- 52
 മരണഭൈരവബോധമെങ്കൊടവിൻ
- ഈ സമയം നിങ്ങൾക്കൊരു കാലം വരും- 53
 ത്രാസംധരിച്ചു പീഡിച്ചുകൊടവിൻ.
- പള്ളിപ്പാലിയാം സിംഹാദി വൃന്ദങ്ങൾ. 54
 ഗോമൂലഗോമൂലമൊക്കലമേ!
- ഉപകാരം പല പല വിധങ്ങളിൽ- 55
 സംപൂർണ്ണമാംവണ്ണം ചെയ്തു നിങ്ങൾ
- തകുവും ക്ഷീരവും ഔഷധം വ്യാധിക്കു- 56
 ഭക്ഷ്യവും പാനവും മമ നൽകി
- ഇത്രകാലം നിങ്ങളെന്നെ സേവിച്ചല്ലോ? 57
 മേ താപാനപഥം കണ്ടുകൊടവിൻ.
- ജീവനെ രക്ഷിച്ചാൻ സാധിയാ നിങ്ങളാൽ- 58
 മേ വേദനയ്ക്കു നരസം വേണ്ട.
- ചേദഭംഗം വരുവാൻ തമോയുക്തമാം 59
 ആദിത്യനാഗത വനം പോവിൻ.
- മോലങ്ങൾ തൊട്ടിനില്ക്കുന്ന മഹാദ്രിക്രമം- 60
 അഗപരിഷ്കൃത വനങ്ങളെ!
- മസ്തകെ വിഭവ പത്രങ്ങളോരോരൊ- 61
 രത്നങ്ങൾക്കൊന്നു ചമഞ്ഞുപോലെ.
- നിങ്ങളിലുത്ഭവിച്ചിടുന്ന ശീതളം 62
 നെഞ്ചെത്തണുപ്പിന്നു പോരയല്ലോ.
- പന്ദനമൊക്കെയുമെന്തെങ്കിലും വസ്ത്രവും- 63
 ഹീനവിശ്വമിനിക്കായിക്കാലം.
- സസ്യങ്ങളൊക്കെയുമെന്തെങ്കിലും 64
 രസനാവിഷയസാധനവും

- ധാത്രാമീദശ്രഷ്ഠന്മാരായിട്ടുനിങ്ങളിൽ- 65
 ഭൂതസുഖങ്ങളെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ.
- എത്ര പായേണ്ട? വേദന കാരണം- 66
 ഇതായ് ചമഞ്ഞിനിക്കയ്യൊ പാപം.
- മൃഗയാകശ്ച സാരമേയദ്രവം 67
 മൃഗ സംഭ്രമവും ദ്രവണവും.
- മൃഗയാഹ്ലാഷങ്ങൾ നിലവിളികളും- 68
 അഗച്ഛതുമയഞ്ചിന്തിക്കുമ്പോൾ.
- ഈ രസമൊക്കെയും സ്വപ്ന ദൃഷ്ടം യഥാ- 69
 സമ്യക് കഴിഞ്ഞതാപമുള്ള.
- അപ്പോൾ മൃഗങ്ങൾക്കു ഭവിച്ച സംഭ്രമം- 70
 ഇപ്പോഴിനിക്കു ഭവിച്ച നന്മ.
- ധരണി താരങ്ങൾ ഭൂമിക്കു മണ്ഡനം- 71
 അരണ്യസൗന്ദര്യ പൂഷ്പങ്ങളെ!
- ഗഗനനക്ഷത്രം ശോഭിക്കുമെന്നപോൽ- 72
 ഗഹനത്തിങ്കലും നിങ്ങളെ.
- പ്രസ്തനസൗരഭ്യം ശ്രദ്ധണിച്ചു ഞാൻ ബഹു- 73
 രസംധരിച്ചിട്ടു സന്തോഷിച്ചേൻ,
- പുഷ്പജീവാലും മേ ജീവ രൂപം സമാ- 74
 പാപിയൊരിക്കലും ധരിച്ചില്ല.
- അല്പിഷ്ടകാലത്തു പുഷ്പരൂപം; യഥാ - 75
 രൂപവാണെങ്കിലു മഴുകുപോം
- നിങ്ങളെ ജീവന കാലനായി വൃഥാ- 76
 ഞാഞ്ചെയ്യ പോലിനിക്കിതാ വന്മ.
- മാലക്കാരൻ ശുഭപുഷ്പമറക്കുന്ന- 77
 പോൽ നരജീവനെ തഥാ മൃത്യു,
- എന്റെ ജീവനിതാ ശുഷ്കപ്രസൂനയ്ക്കാൽ- 78
 വീണുപോവാനന്ത കാലമായി.
- ചേതനാ രഹിതവസ്തുക്കളോടു ഞാൻ- 79
 എന്തിന്നിവ പറയുന്ന മൂഢാ.
- ഭൂതലത്തിൽ മമ സഖികളായാർ- 80
 മേ താലമൊക്കെ ധരിക്കേണമെ.

- എന്നെ സ്നേഹിച്ച സ്നേഹിച്ചവർക്കുളോട്— 31
മാനസവ്യായി കേൾപ്പിക്കെയുള്ള.
- മമാത്മാത്മമായി സ്തിഗ്ധസഖികളെ— 32
എന്മിത്രവിധൂര കാലമിപ്പോൾ.
- കണ്ടുമേ സങ്കടം കേട്ടുനന്ദാപവും— 33
കൊണ്ടുൻ ചേരിപ്പാൻ നിങ്ങളുള്ള.
- അന്യോന്യ തുഷ്ടിക്കു ഞാൻ കളഞ്ഞു പല— 34
ദിനമിപ്പോൾ നിങ്ങൾ വരുത്തുമോ?
- അതീതകാലനിരൂപിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ— 35
സന്തോഷേണോത്തര കാലമിത്.
- ഭീതിവാഹൈഷ്വര്യം ഭാവിക്കാലം തഥാ— 36
വർത്തമാനമതി ചേദയുകതം
- ക്രിഡലിലകൾക്കു സഹായമായവർ— 37
ചിഡയിലെന്നെ പിരിഞ്ഞീടുമോ.
- സമ്പത്സമയത്തിൽ ബഹു സഖികളുണ്ടാ— 38
പത്തുനേരമൊക്കെപ്പോകും.
- ഞാൻ സഹായിച്ചവരെനെ വെടിഞ്ഞുപോയ— 39
എന്നെ തണുപ്പിപ്പാനാരുമില്ല.
- മിത്രമഹാ പ്രജ്ഞയിൽനിന്നു ശേഷിച്ച വാത്ത് 90
പ്രിയന്മാരെ! ഞാൻ പോകുന്നേൻ.
- നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിഡിച്ചിരിപ്പതി— 91
നിനി വിധിയില്ല കളിമതി
- യാത്രയായി നിങ്ങളെ പിരിഞ്ഞുപോവതി— 92
നെന്തെയും സങ്കടമനുപായം.
- പോയേ മതിയാവു പാത്തു കൂടുന്നില്ല— 93
പോയേ മതിയാവു മടിക്കിലും.
- ഞാൻ മടിച്ചാലുമിനിക്കു മരിക്കണം 94
ഞാൻ മരിച്ചാലെന്നിരിക്കുവരും.
- മോക്ഷമുദാകമൊ ദർശിതി നാശമൊ— 95
സാക്ഷാലനിയാതെ ഭൂമിക്കുന്നേൻ
- ഞാൻ വഴിപാക്കെന്നു മുച്ചില്ല— 96
സന്തതം ഭൂസുഖമാഗ്രഹിച്ചേൻ

രേണപർവ്വം	121
അന്ധകാരം മമ ചേതസ്സി വ്യാപിച്ചു— അന്തഃവിന്താധിയാ സൂക്ഷിച്ചില്ല.	97
യാത്രയാഃസ്താകണേ നീതല്ലോ ഗമനം— നിർത്തുന്നേൻ ഞാനിപ്പോൾ മരിപ്പാരായ്.	98
ഞാൻ പഥ ഗാമി നടന്നതൊക്കെമതി— എന്നുടെ കപ്പലഴിക്കൽചെന്ന്.	99
എന്നുടെ കപ്പലണഞ്ഞില്ലല്ലോ മമ— മാനസികം മതം ധരിച്ചു ഞാൻ.	100
ബഹുഭീത്യാനപിത വിസ്താരവാരിധി— ബഹുലപോത വിനാശമാർഗ്ഗം.	101
വായു കല്ലോലങ്ങളേറെ കോപിക്കുമാ— ത്തോയധിലംഘനഞ്ചെയ്തവേണം.	102
അനല്ലയോഗ്യങ്ങളല്ലകാലത്തിൽ ഞാൻ— അനല്ലമാർഗ്ഗവും കടക്കണം.	103
നടന്നവരില്ല വഴി കാട്ടിടുവാൻ— കൂട്ടമില്ല പിഴച്ചുപോയാൽ.	104
എന്നിവ ചിന്തിച്ചു മനക്കാമ്പിലഴൽ— നിറഞ്ഞു സംഭ്രം ചെറുതല്ല.	105
പണ്ടു നടന്ന മേ വീര്യപ്രകാരങ്ങൾ— കണ്ടവരിതാ വികാരം കാണിൻ!	106
പൂർവ്വകളിച്ചു ചിരിച്ചു നടന്നു ഞാൻ— ഒർബ്ബലനായിപ്പോൾ ചേദിക്കുന്നേൻ.	107
എന്നുടെ മുഖ്യമറിഞ്ഞവരെന്നുടെ— ഭീനതകണ്ടു ചേടിക്കേണമ.	108
അഹഹാ! കൂട്ടരെ കണ്ടു നിശ്ചയിപ്പാൻ— ഗഹവാലോക സുചാന്തമിത.	109
മാതാപിതാക്കളെ സ്വസ്തുഭാതാക്കളെ— ഏതുപ്രകാരം ഞാൻ പിരിയേണ്ടു.	110
താത ജനനിയെ നിങ്ങളെയോർക്കുമ്പോൾ— ചിത്തമഴലുന്നു പിതാക്കളെ!	111
എന്നെ ജനിപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ രോദനം— ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഉമാധിക്കുതമോ?	112

- അ.ക്കണ്ണനീരുകൾ മമ മനസ്സിന്റെയും — 113
 ഞ്ങകുരുക്കുന്നു ഞ്ങഭയമു?
- നിങ്ങളെനെയാത്രയാക്കിട്ടു ചിനിപ്പോൾ — 114
 ഇനി ഒരുനാളും കാണാൻ കൂടാ
- ഞാനീവിധിക്കു പിറന്ന ഭവിയല്ലോ — 115
 നിങ്ങളെ താപാമാഴിച്ചിടാമോ.
- പേകരുതെന്നു പറഞ്ഞുകള്ളകിലൊ — 116
 പാഷണ്ണമെന്നു മപേക്ഷിക്കുകിൽ.
- സ്നേഹാനന്ദരാഗമനിക്കുമുണ്ടെങ്കിലും — 117
 ഇഹവരത്തുവാൻ വശമുണ്ടോ?
- യാത്രയാക്കിട്ടു ചാനെന്നു ദേവം മമ — 118
 ചേതസിപുരിച്ചുവാങ്ങിക്കാൾവിൻ.
- മാങ്ങവിൻ നിങ്ങളെക്കണ്ടുമരിക്കുകിൽ — 119
 ഇങ്ങു ഹൃദയമിരട്ടിക്കും.
- മമ ഭ്രാന്താക്കളെ നിങ്ങളാകൂട്ടം — 120
 മമ വാസം കഴിഞ്ഞുപോകുന്നേൻ.
- സ്നിഗ്ദ്ധരാം നിങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുവാൻ — 121
 വിധി കൂടുന്നതതികുമമെ!
- നിങ്ങളും ഞാനുമൊന്നിച്ചു വസിച്ചിതു് — 122
 അന്യരെകൂത്തോടു ചേർന്നുനായ്.
- അതിപ്രിയം നമ്മിൽ നന്നായി രണ്ടിച്ചു — 123
 ആത്മമരിടന്നമുക്കുണ്ടായില്ല.
- നമ്മെ രണ്ടാക്കുന്ന നിഷ്കൂമാപായം — 124
 അമിതം വാക്കിനാൻ ഭാഷമുട്ടി.
- എങ്ങോട്ടു പോകുന്നുവെന്നു ചോദിക്കുകിൽ — 125
 എന്തുപറയേണ്ടു അയ്യോ! പാപം!!
- എവിടത്തിൽനിന്നു വാങ്ങുന്നുവെന്നല്ലാം — 126
 അനേപചിക്ഷിതവതു പറവൻ ഞാൻ.
- ജന്മഭൂമിയേയും ബന്ധുജനത്തെയും — 127
 ഭരമ്യമെല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോകുന്നേൻ.
- എങ്ങീനുപോകുന്നുവെന്നതറിഞ്ഞു ഞാൻ — 128
 എങ്ങോട്ടു യാത്രയെന്നറിഞ്ഞില്ല.

മണപരിവൃം	123
ഞാനറിയാഞ്ഞൊരു ദിക്കിലൊഴുത്തുപോയതും - നന്നതാകാത്തതൊ സൂക്ഷ്മമല്ല.	129
നല്ല ദിക്കുണ്ടു ഞ്ഞു കാത്തതുണ്ടു - നല്ലതിൽ കൂടുമെന്നുറപ്പില്ല.	130
ഗുണം ലഭിക്കുമൊ നരകേ വീഴുമൊ - രണ്ടും തിരിഞ്ഞില്ലതൊന്നുവരും.	131
ഏതെന്നറിയാതുകൊണ്ടു പരിഭ്രമം - ചേതസി പൂരിച്ചു വലയുന്നേൻ.	132
മോക്ഷത്തിൽപോകുവാൻ നൽകഴിവോക നീ ചൊൽകിലിനിക്കതെവേണ്ടതൊന്നും.	133
ഭോഗസ്ഥലത്തിങ്കലെത്തണമെന്നതി - ന്നാഗ്രഹമുണ്ടിനിക്കതേ വേണ്ട.	134
കൃതകർമ്മങ്ങൾക്കിതൊത്തപോലെ വരും - ചിത്തതർക്കത്താലും സാധ്യമല്ല.	135
ദേവവിധിക്കു മമ കർമ്മകൃതം യഥാ - നിർദ്വീകാരോത്തരം കല്പിച്ചീടും	136
എന്തെല്ലാബോധിക്കും ചൊദിയാതെതെല്ലാം കൃതാകൃതമെല്ലാമനേചക്ഷിക്കും.	137
കണക്കൊക്കെയും ഞാൻ കേൾപ്പിക്കേണ്ടി വരും - അണിയപ്പെടുകിലും തിരഞ്ഞിടും	138
എങ്കിലൊ നേരത്തെ കണക്കുകൂട്ടണം - കണക്കമെങ്കിലതൊപ്പിക്കണം.	139
ഉടപ്പിറന്നവരെ! പുരോഗാമി ഞാൻ - നടപ്പായ് നിങ്ങൾ വരുംപിന്നെ.	140
എങ്കിൽ ഞാനായപോലന്ധരായിടാതെ - അന്ധബിന്ദിച്ചു നടന്നുകൊൾവിൻ.	141
മാത്രശിഷ്ടമിനിക്കെങ്കെ വേണമെന്നെ - യാത്രയാകിപ്പിന്നെ ഭൂതങ്ങളെ!	142
ധരണിചന്ദ്രകൾ മാനു ഞാനടൻ - പാരലോക്യ നിരൂപിച്ചീടുവാൻ.	143
ജീവനുടവിനെക്കഴിച്ചുപോകുമ്പോൾ - ദേവനനേചക്ഷിക്കും മയംകൃതം.	144

- ധർമ്മവിധർമ്മങ്ങളധർമ്മമെന്നതും- 145
 സർപ്പംദയാംവിനാവിധിച്ചീടും
 ദേവചോദ്യത്തിന്നുമുഖ നിരൂപിച്ച- 146
 ഭാവിനിസങ്കടമൊഴിക്കണം-
 ബാലസപദാവത്തിൽ ഞാൻ നടന്നവഴി- 147
 വത്സമമൗഢ്യകളിയന്ധമാഗ്ഗം.
 ഭൂതനാഥനെ ഞാനോർത്തു നടക്കാതെ- 148
 സ്വതന്ത്രീ വളർച്ചതെത്ര കഷ്ടം.
 ഇഹ കലൻ ഞാൻ ഭോഗാന്നഗാമിയായ്- 149
 സ്വമരൻ വൃത്തിയാൽ പിഴച്ചേറ്റം.
 സൂക്ഷിച്ചാലബ്ബവും മാസദിനങ്ങളും- 150
 ഏകമുണം വിനാ കഴിഞ്ഞൊക്കെ!
 ഏകൈകമംഗലം നിനച്ചിടാതെ ഞാൻ- 151
 അകാശമുള്ളവ സേവിച്ചിട്ടു
 യുവ മദത്തോടു മോഹവിഷയങ്ങൾ- 152
 യൗവന വയസ്സിലപേക്ഷിച്ചേൻ.
 ധിക്കരിച്ചിടുവാൻ സംശയിച്ചില്ല ഞാൻ- 153
 ശിക്ഷഭയം വിനാകളിച്ചിട്ടു
 കാപലഗാമിയെയനുസരിപ്പതിന്നപ- 154
 മാഗ്ഗത്തെ ഞാൻ ശങ്കിച്ചില്ല.
 ചെല്ല കഷ്ടമുടൻ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളുവാൻ- 155
 അരൂപി വാകൊണ്ടു ഞാൻ മടിച്ചില്ല.
 വേശ്യാജനത്തെയും പരസ്രീകളെയും- 156
 സ്വർഗസുഖാശയ സേവിച്ചു ഞാൻ.
 അന്യഭാഗ്യാമാരെ ശങ്കിച്ചിടാതെയും- 157
 അന്യായകർമ്മാണാമിച്ഛേറ്റം.
 പരിവർത്തങ്ങളാമക്ഷിസുഖങ്ങളെ- 158
 പരിഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ സന്തോഷിച്ചേൻ.
 പാട്ടുപാടിസ്സദാമാസ്യഭാവത്തോടും- 159
 നാട്യങ്ങളെകൊണ്ടും സുഖംകൊണ്ടും.
 നർമ്മവിശേഷങ്ങൾ കേട്ടു സന്തോഷിപ്പാൻ- 160
 കർണ്ണം തുറന്നു ഞാൻ സ്വപ്നമയോടും.

മേന്മപർവ്വം	125
മേ ബഹുമാനങ്ങൾ ചെയ്ത പരമൻ—	161
അപമാനത്തെ ഞാൻ വരുത്തിയേൻ.	
വാൽകൃകാലത്തിൽ സ്വർണ്ണാഭിവിഷയെ—	162
ശ്രദ്ധയാനുവന്ധം ഹരിച്ചു ഞാൻ.	
രത്നാഭിദ്രവ്യങ്ങൾ മമാന്ത കാരണം—	163
എന്നു സ്ഥാപിച്ചു ശ്രവീച്ചുവുമാ.	
അനുഹിതകുണ്ടു ചിത്തത്തിലിർഷ്യ—	164
പുണ്ടനുസ്ഥത്തിൽ ബഹുസ്പാഹവെച്ചു.	
അനന്യമംഗലമേറെ പ്രസംസിച്ചി—	165
ട്ടനുഗ്രഹമപമാനിച്ചു ഞാൻ.	
ദീർഘദോഷം മമ ചേതസിതൊണ്ടു ഞാൻ—	166
ശീശ്രവക വീരവാൻ വേലവെയ്തു.	
എന്റെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുമെ—	167
എനിക്കാൻകൂലമുണ്ടായില്ല.	
സദാകാലം സുരാപാനംചെയ്തു നന്നായ്—	168
മടിച്ചുത്തമത്തായ് സഞ്ചരിച്ചേൻ	
കണ്ടവരെ സദാ പേപാദത്തേറ്റങ്ങൾ	169
കാട്ടിയെന്നനുരയാക്ഷേപിച്ചേൻ.	
ആത്മസൗകൃത്തിനുവേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങൾ	170
സുമനസ്സോടു ഞാൻ കഴിച്ചില്ല.	
സപ്തദിനങ്ങളിലൊന്നു മാമേശന്റെ—	171
വൃത്തിക്കു കൊള്ളുവാൻ മടിച്ചു ഞാൻ.	
പാപസങ്കീർത്തനഞ്ചെയ്ത ശ്രദ്ധിയെ—	172
പ്രാപിപ്പാൻ ചേതസാ ശ്രമിച്ചില്ല.	
ദൈവപ്രസാദമുണ്ടാക്കു വർഷിച്ചേൻ—	173
ഭാചിസുഖാഗ്രഹം ദൂരെ നീങ്ങി.	
ഉഗ്രമദഃത്താടുകൂടെ മടിച്ചുപി—	174
ന്നാഗ്രഹം മാനസെ തോന്നിയുള്ള.	
എന്തൊരു മൗഢ്യമിതെന്നു നിനക്കുവോൾ—	175
മമോപഖണ്ഡി വിഷമമാകും.	
ഒഴുലനായ ഞാനെന്തെല്ലാം ചിന്തിച്ചു	176
മേ ചിത്തസംഭവ ദോഷമെത്ര.	

- കർമ്മം സാധിച്ചാനന്ദപാത്രങ്ങളെ — 177
 മേമനസാ ബഹു മോഹമാകും.
- ചേതസാ മോഹിത കർമ്മം സാധിത — 178
 വൃത്തികളൊക്കെവെ യോരോവിധം.
- വമുതലിരത്തെ മുത്തുകാസംബുധെ — 179
 സംശയിച്ചീടുകി ചൊപ്പിക്കാമൊ?
- വർഷകാലത്തിലെ പല്ലിതിരയെന്ന — 180
 പരിമേദമിപ്പുകൊൾവാൻ കൂടുമൊ?
- വൃഷ്ടിമാസങ്ങളിൽ പെയ്യുന്ന ശീകരം — 181
 കൂട്ടിക്കെകണക്കിലടുക്കുമോ?
- സീകത ഭ്രമണപുഷ്പ സമ്പുകൾ — 182
 ഒക്കെക്കാളെൻ ദരിതങ്ങളേറും.
- എന്നുടെ ദോഷങ്ങളൊക്കെകൂടുന്നതും — 183
 അംബുധിയുള്ളിക്കളൊക്കയില്ല
- സർവ്വം മനമുതലിനീതിച്ചടക്കുവാൻ — 184
 മേ വശം സാധ്യമെന്നൊരപ്പുത്താൻ.
- അലപത്രയമറിവാൻ പണിയുന്നത — 185
 വിഭാഗം മഹാ ഗുപതാമഹത്ത.
- ഖഗയാനപത്രയമുന്ന മാനസ — 186
 മാർഗ്ഗപ്രകാരമറിഞ്ഞുകൂടാ.
- യൗവന വാൽകൃഷ്ണകാലത്തിലെ — 187
 മേ വഴി ഗ്രഹിപ്പാനെളുപ്പമൊ?
- മർത്യകാലം കൃശംപാദകളീടുപോം — 188
 അർദ്ധാഷ്ടിപ്പോംഫലംവിനാ
- പാദം കളഞ്ഞുപോം സാരകാർത്തിന — 189
 പാദകരങ്ങളുത്സാഹിച്ചില്ല.
- ഒരുനേരം വൃഥാ പോകുന്നതി — 190
 ഒന്നാമന്മാരും ബഹുദൃശം ചെല്ലേൻ
- ശ്ലേശീയ ശ്ലേശങ്ങൾ മേഖലിൽവേപ്പാനായ് — 191
 നാശമുണ്ടാകുവാൻ ശ്രമിച്ചേററം
- ദരിതവൃത്തിക്കു കാലം പോരായ്വാനായ് — 192
 ഒരു ക്ഷണേ പല പാപം ചെല്ലേൻ.

മരണപർവ്വം	127
അയ്യയ്യോ! പാപാമ! യൊക്കവെയോക്കു- മ്പോൾ - ഭയം ധരിക്കുന്നേനയ്യോ! പാപം.	193
എൻദരിതാബ്ബിയീലന്തമെത്തീടുവാൻ - സംചക്ഷുസ്സീന്ത വശമില്ല.	194
എന്നുടെ നാശത്തിന്നൊളിച്ചു ദോഷങ്ങൾ - എനിക്കു കൂട്ടമെ പ്രത്യക്ഷമായ്.	195
ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ശത്രു മഹാപടം - വെളിമ്പടുമ്പോളെ മഹാ ഭയം.	196
ശത്രുക്കളാലഭിയുക്തമനസ്സു - അന്തരപദ്രവം പറയാമൊ?	197
അപ്പൂണ്ണം ഞാൻ പരാധീനനായെന്നിപ്പോൾ - എവിടെ സൗഖ്യമെന്നറിഞ്ഞില്ല.	198
ശത്രു സമുദാരത്തേകാൻ ഞാൻ കാണുന്നു - ചിത്തമഴലുന്ത ജ്ഞാനദൂശം.	199
കണ്ടതിലൊരതും ഘോരമിപ്പോളിത - കാണുന്നിതാരെടോ ആരേടോ? നീ	200
കൃഷ്ണമയം തവ രൂപം നോക്കും വിധമ് - ഗുണവാന്തല്ല നീ ദണ്ഡനത്രെ.	201
തവ വിഭീഷണ നേത്രവികാരത്താൽ - ദേവരൂപവന്ത തോന്നുമഥ.	202
ഭാരണവേഷച്ചകാര വിചാരത്താൽ - നരകവാസി നീയെന്നറയ്ക്കാം.	203
ആരെന്ന ചൊൽക്കട്ടെ നിന്നുടെയാഗമം - കാരണംകൾപ്പിട വന്നതെന്തെ?	204
അതിഭീമമുഖ വികാരത്തോടവൻ - ഭീതി വരുത്തിടുചൊല്ലുന്നീത്.	205
ചിത്രമിതെന്നെന്തറിഞ്ഞില്ലയൊ? നീയ - തെരുമുമാശ്ചര്യം മമ സഖെ!	206
എന്നെയിതുകാലമാചരിച്ചിട്ടു നീ - ബന്ധുതപ്തമേദനം വന്നില്ലല്ലൊ?	207
എന്നെഭീച്ചു സേവിച്ചതു കാരണം - നിന്നാടശ്ലേശം സമ്മാനിപ്പാൻ ഞാൻ.	208

- എന്നെ വെടിയാതെ നടന്ന ഹേതുനാ- 209
എന്നോടു കൂടെയിരിക്കണം നീ.
- ഞാൻ പിശാചാകുന്നു നിന്നെക്കൊണ്ടുപോ 210
വാൻ-ഞാൻനരകത്തിൽനിന്നിപ്പോവാനും.
- പെട്ടെന്നു മുറ്റാൻറവാക്കുകൾ കേൾക്കുവാൻ- 211
നഷ്ടമെന്നാൽത്തരീസംഭ്രമത്താൽ.
- നിസ്സാരമോടുള്ളപ്പിച്ചുരോഗിയും- 212
ദുഷ്ടപ്പിശാചോടു ചൊല്ലുന്നിത്.
- മുരപിശാചു നീ വാങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളുക- 213
ഒരു കാൽമുറി നീനക്കില്ല.
- നിന്നോടു കൂടെവെ പൊരുവാൻ ഞാനപ്പ- 214
എന്നെയുപേക്ഷിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളുക.
- ഉടയവയെ തന്മാറാൻ തന്നുടെ 215
അടിയൊന്നെങ്ങൊൻ വഴങ്ങിയേൻ.
- എന്നതു കേട്ടുനരി കോപത്തോടും- 216
സുനിമദേവന വാഖ്യമിത.
- നിതി സ്വരൂപമെ: ന്യായം വിധിക്കാൻ- 217
ഇതു സത്യമിവയെ ഭാസൻ.
- എന്നോടുകൂടെവെ നരക വീഴ്വാൻ- 218
തന്നായ് ത്രമിച്ചിവ നിനിക്കുള്ള.
- സ്രഷ്ടാവിവൻ നീ കാവതിനില്ല- 219
ദുഷ്ടൻ സ്വാമി നീ സത്യമതും.
- ജ്ഞാനസ്താനത്തിങ്കൽ സ്വാമിയിവൻ നീ- 220
എന്നുറപ്പാടിവൻ സത്യം ചെയ്തു.
- എന്നായാരിക്കലുമിവൻ സേവിക്കയി- 221
ല്ലെന്നു വഴിപോലെ പറഞ്ഞൊതു.
- മഹലയുകതനാം നിന്നെവെടിഞ്ഞുപോയ്- 222
നിന്നെയുപേക്ഷിച്ചു നീചപാപി.
- നിന്നുടെ കല്പന ലംഘനം ചെയ്തിവൻ 223
സ്വാമിയെ ഭക്തി കളഞ്ഞു ഭാസൻ.
- ഞാൻദുരിതത്തിനായ് ചൊന്നതെപ്പോരമെ- 224
ശ്രദ്ധയാജ്ഞ നന്നെക്കൊണ്ടു.

രണപർവ്വം	129
ശത്രുവ സേവിച്ചു നാശമതിന്നടൻ -	225
ഉത്തരമെന്നുമറിഞ്ഞു നന്നായി.	
മോക്ഷഗുണങ്ങളെ ദൃഷ്ടം ചെയ്തിവൻ -	226
മല്ലഭേൽ ഏകാന്തമാജ്ഞിച്ചിട്ടു.	
ഇവനുപേക്ഷിച്ചു മോക്ഷം വൈവരമ!	227
ഇവനു നൽകുവാൻ യോഗ്യമുണ്ടോ?	
മോക്ഷഗുണങ്ങളും സന്തതാനന്ദവും -	228
അക്ഷയാത്മങ്ങളും വർജ്ജിച്ചിട്ടു.	
ഏകകർമ്മത്തെയും കർമ്മഫലത്തെയും -	229
കൂടെയറിഞ്ഞിട്ടുപേക്ഷിച്ചുവൻ.	
പാപമനസ്സോടു പരിഗ്രഹിച്ചിതു -	230
പാപിഷ്ഠ കല്പിക്ക നീതിമാനെ.	
ചെയ്തതിനവനാറിഞ്ഞില്ലെന്നു ചെല്ലിയാൽ	231
നീതിസ്വരൂപിയെ! യതൊക്കുമോ?	
നിന്നുടെ വേദമാറിത്തവൻ ഒർഗ്ഗതി -	232
അഹംശരിക്കുക്കുന്നു ഗ്രഹിച്ചല്ലി.	
തത്ത്വഹതപരിചനയാഞ്ഞതു -	233
മടിക്കൊണ്ടായതിവന്റെ ദേഷ്യം.	
ദോഷവീരൂപമറിഞ്ഞു കാണുംവീര്യേത -	234
ഏകാന്ത ശങ്കിക്കുമെന്നതോന്നി	
എങ്കിലജ്ഞാന മകററുജ്ഞാനിവൻ -	235
അകമലരതിലുരച്ചിട്ടു	
ഭീതികൂടാതെ പിഴുപ്പുതിന്നായിവൻ -	236
അന്തരന്ധതാ മുപേക്ഷിച്ചില്ല.	
കൊള്ളരുതൊട്ടുമെ കഷ്ടമീതെത്രയും	237
കേളാത്ത ദുർബ്ബലി മഹാകഷ്ടം	
എങ്കിലെന്നെപ്പോലെ നിതഃദൃഃവഞ്ചിതം -	238
ആകാത്ത ദാസനെ ശിക്ഷിക്ക നീ	
ഇങ്ങനെ പണ്ടു നീ കല്പിച്ചതല്ലയൊ?	239
അഹംഫലം നരകാഗ്നിയില്ല.	
ഇങ്ങനെ പണ്ടു നീ ശിക്ഷിച്ചതല്ലയൊ? -	240
ഞങ്ങളൊക്കെല്ലാവർക്കും ന്യായമാക്കും.	

- മുഖ്യസ്വരൂപികളാകിയ ഞങ്ങളെ- 241
 ദുഃഖത്തിലിട്ടതെന്നേകദോഷം.
- മൺപാത്രമാമിവൻ നീലസ്വഭാവിയും- 242
 ഒന്നിന്നാകാത്തവൻ മഹാപാപി.
- ആഗസ്തേകമല്ല പാപ ശതമല്ല- 243
 അഗണിതാഗങ്ങളോ പ്രവർത്തിച്ചു.
- ഏതിന്നിത്താമസം വിധിക ശിക്ഷിക്ക- 244
 നീതിമാൻ തമ്പുരാനഹസ്സിപ്പോൾ,
- ഉത്തരം ഭാഷിതം കേട്ടനേരം മമ- 245
 ചേദസ്സി വേദന വർദ്ധിച്ചുററം.
- സങ്കടം പോക്കുവാനെന്തു കഴിവുള്ളു- 246
 ദോഷമല്ല കേട്ടതു സത്യംതന്നെ.
- ഇതു ഞാൻ നരകപാത്രമെന്നുവന്നു- 247
 ഇതിനേക്കാൾ മഹാപേതമുണ്ടോ?
- ദുർഗ്ഗതി തന്നിൽ ഞാൻവീഴുമാറായിപ്പോൾ- 248
 ദുർഭാഗ്യയോഗമെ! നശിച്ചു ഞാൻ.
- സന്തതം വഹ്നിയിൽ ജ്വലിപ്പാറായുടൻ- 249
 സംശയമില്ല ഹാ! ഹാ!! പാപമെ!!!
- ഉപായമില്ലയൊ? ശരണമില്ലയൊ? 250
 അപായ മുറച്ചുകഴിഞ്ഞിതൊ?
- ഞാൻ മരിച്ചില്ലല്ലോ ശ്വാസ പുഷ്പങ്ങളോ- 251
 ഞാൻ ശ്രമിച്ചിടുകിൽ രക്ഷപ്പെടും.
- ദിവ്യകൃതംചെയ്തവൻ ദോഷത്തെപ്രക്ഷിച്ചാൽ 252
 സകലേശനനഗ്രഹിച്ചിടും.
- എങ്കിലോ താമസമുണ്ടാകരുതിനി- 253
 അനഗ്രഹത്തിന്നു കലമില്ലോ
- മരണകാലത്തു ദേവദയാവിനാൽ- 254
 ചോരദുഃഖത്തിന്നു ഗോഷമുണ്ടായ്
- ദുഃഖംടന്ത്രീയായവരും തുക്കാക്കുന്നെത്തപ്പോൾ 255
 ഉടനാഗസ്സു പൊറുത്തു ദേവൻ.
- ആകാത്തമാർഗ്ഗത്തിലേററമകന്നവരും- 256
 തുക്കാൽപിടിച്ചു സന്മാർഗ്ഗേഭൂതി.

മരണപർവ്വം	131
ഭോജ്യത്തേക്കാൾ സകലേശമനോഹരം - ഘൃഷ്ടി മഹത്വമപരിമേദം.	257
നരകവർഗ്ഗത്തിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ - നരാവതാരത്തിൽ വന്നു ഭവൻ.	258
ശോകിച്ചു ദുഃഖിച്ചു ദുഃഖിച്ചു ക്ഷമിച്ചു - ദാമ്പത്യതികളുടെ ഗുണം പ്രതി	259
മാനവിധിനന്ദനം കള്ളനെപ്പോൽ ചാള - ദീനന്ത പൂണ്ടുതാൻ മരിച്ചു.	260
ക്ഷമിച്ചതൊക്കയും മമ ഗുണംപ്രതി - മമ രക്ഷാത്മായ്ക്കിഡിപ്പിച്ചു.	261
നല്ലഭയാനിയെ സർവ്വഗുണാപിത - ക്രൗഞ്ചഭാവം വിനാശകലേശ!	262
കാരുണ്യ പൂരിത മനോഹരകര - പാമദൈവമെ! ഭയാനിയേ!	263
അരൂപ സ്വരൂപ മാരു സ്വരൂപക - പരാപര പ്രഭോ സർവ്വനാഥ!	264
അഭൈയല്ലാതിനിക്കാധാരമാരുള്ള - അങ്ങിന്ന മേ പിതാവെകാരായം	265
അഷ്ടോന്നതർപ്പാൻ യോഗ്യമിനിക്കില്ല തിഷ്ഠുന്ന ദുഷ്ടധി മഹാപാപി.	266
യോഗ്യമില്ലെങ്കിലും ഭാഷിതമങ്ങിന്ന - തേഗുണ ഫേതുനാ കേട്ടുകൊൾക.	267
പത്രതപം ദുസ്സതൻകളഞ്ഞു ഞാൻ വൃഥ - എത്രയും കഷ്ടമിതെ നന്നം.	268
സല്ലിതഭാവം മങ്ങിന്നൊരിക്കലും - ഉപേക്ഷിച്ചില്ലല്ലോ മമ താത.	269
ദുഷ്പത്രൻവെയ്ക്കു ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞിട്ട - ഞാൻ പിതൃക്കാലുലാരായിക്കണേൻ.	270
അങ്ങിന്നാരകുന്ത ഞാനുമാരാകുന്ത - എന്നിവനോക്കുമ്പോൾ ചങ്ങിക്കണേൻ.	271
ദുരിതരഹിതൻ സർവ്വ ഗുണാംബുധി - പരാപരപൂജ സമസ്തേശൻ.	272

സ്നേഹവിഷയവും സേവാ വിഷയവും- മഹാ ശോഭയുതൻ സവേശനീ.	273
സൽഗുണരഹിതൻ ദുരിതപൂരിതൻ- ഫൽഗുനീചത്യാജനാകുന്നു-	274
എന്നുടെ പ്രാണനും തേ ദാനമാകുന്നു- എൻ ധനമല്ലിതു നിനക്കുള്ള.	275
എന്നുടെ ദേഹവും ദുഷ്ടന്ധ സാധനം- ഒന്നിന്നാകാത്ത കൃഷിബീജവും.	276
അത്യന്തനിസ്ഥൻ ഞാൻ ഭേഷവിഷയ ഞാൻ-തൃക്കമൺപാത്രവും മഹാ പാപി.	277
സർവ്വഗുണാംബുധിയോടു മറ്റൊരു ഞാൻ- നിർല്ലജ പൂണ്ടു ധിക്കാരിയായേൻ.	278
ഞാൻ മറക്കും വിചയര എന്നെ നിത്യാഗ്നി- യിൽ-സന്തതം താഴ്ന്നിയാൽ ന്യായമാകും.	279
അന്തമില്ലാത്തൊരു കാരുണ്യ കാരണം- അന്നു ശിക്ഷിച്ചില്ല ദയാപാൻ.	280
അങ്ങയനുഗ്രഹ മഹത്വം ചിന്തിച്ചു- ഞാൻ കൃതാഗസ്സുകൾ ഭേഷിക്കുന്നേൻ!	281
ശിക്ഷ പേടിക്കുന്നേൻ ശിക്ഷ പേടിച്ചിട്ടും- ദോഷഭേഷമതു ധരിച്ചില്ല.	82
ലയമില്ലാത്തൊരുമനോഹരണത്തെ ഞാൻ പ്രിയസ്ഥരിച്ചു ദോഷമറച്ചുൻ.	283
അനന്തമാകുന്ന തവ ഗുണത്തോടു- കന്മയും ശത്രുവാകുന്ന മൂലം.	284
അനന്തമാകുന്ന പാപഭേഷം മമ- മാനസെ പൂണ്ടു പാപം ഭേഷിച്ചേൻ.	285
വർജ്യഗുണം പ്രതിസന്തത നിൻഗുണം- വർജ്ജനംചെയ്തു ഞാൻ മഹാ കഷ്ടം!	286
അന്യഗുണങ്ങളും തവഗുണങ്ങളും- നന്നായ് ധരിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നേനും.	287
അന്യഗുണത്തേക്കാൾ സർവ്വഗുണങ്ങളാൽ- അന്തർഹിതപ്രിയ ഭാജനമേ!	288

മരണപർവ്വം	133
ഉഷഃകാലത്തിലി ഭൂമിയിൽ വീഴുന്ന - തുഷാര ശീകരനഗുഗുണം.	289
അനാദ്യനതമാമഗാധ വാരിധി - അനവധൂംബധീ തവ ഗുണം.	290
അനുഗുണമല്ലാം ഗുണാഹീനമല്ലാ - അങ്ങെ ഗുണത്തിന്നു ഭോഷമില്ല.	291
ഭാരമാവാ പ്രഭൃതിഭൂതിലെന്നപോൽ - അനുഗുണങ്ങളിലങ്ങെ ഗുണം.	292
പ്രത്യക്ഷമാം ഗുണംഗുണ നിഴലുള്ള - ചിന്തമചാരമിച്ഛിടം താനും.	293
എങ്കിലനന്ത സ്നേഹത്തിന്നു ഗോപരം - അങ്ങെ ഗുണമല്ലാ ഭയാനിധെ!	294
ദേവധർമ്മമൊ ഭരമുഗുണത്തെ ഞാൻ - ഇച്ഛം ധരിച്ചു തേസ്സേഹം വിനാ.	295
മലമപേക്ഷിപ്പാൻ രത്നമുപേക്ഷിച്ചു - സൽഗുണം തുജിച്ചു ഭ്രാന്തനാഹം.	296
മൊയ്തതിനത്തരം ഭരമുഗുണാഖില - സാർവ്വമാമുതെഗുണ സ്നേഹത്താൽ.	297
അങ്ങെ സ്നേഹിക്കാതെ കഴിഞ്ഞകാലങ്ങൾ - എന്നാത്മനാഥ! വരുത്തിയാവു	298
സർവ്വ ക്ഷണങ്ങളിലങ്ങെ ഗുണോത്തമം - സർവ്വമാത്രകളിൽ സ്നേഹിക്കും ഞാൻ	299
പറയുമ്പോൾ മമ വാക്കുകളൊക്കെയും - കാവിലാതെ നിന്നെ സ്തുതിക്കും.	300
വൃത്തികളൊക്കെയുമങ്ങെ പ്രമാണത്തി - നൊത്തുവരുമതിന്നീഷലില്ല	301
അങ്ങെ സേവിക്കാതെ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങൾ - വന്നീടുവാൻ ദൃഢാ സേവിക്കേണ്ട.	302
കഴിഞ്ഞകാലങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടമൊ - അഴിഞ്ഞുപോയ സാമർത്ഥ്യമൊരു.	303
അതീതമായതു വർത്തമാനമല്ല - അതു ഭാവിയല്ല പിന്നെവരാം.	304

അതീത കാലത്തിലതീതപാപങ്ങൾ - ചിന്തിച്ചുറച്ചു വേദിക്കയുള്ളു.	305
മമ നേത്രങ്ങളെ രണ്ടു നദികളായ് - അംബുധിവാതു കരഞ്ഞുകൊൾവിൻ,	306
എന്നുടെ ദുഷ്ടത പങ്കുസ്സാനത്തിന്ന - കണ്ണീർ തന്നീടുചിൻ നേത്രങ്ങളെ!	307
ഞാൻ പിഴിച്ചു പിഴിച്ചു നന്ത ദൈവമെ - അങ്ങയറിയാതെ പിഴിച്ചു ഞാൻ,	308
കന്മയുമവിടെ ഞാൻ കഴിച്ചെന്നത് - ചിന്തിച്ചു കാണുമ്പോൾ കഷ്ടമേറും.	309
എത്രയും നിർജ്ജന രഹസ്യത്തിലതാ - അതല്ല നിന്തിരുമുഖ്യാൽ തന്നെ.	310
ജന്മിതാകം മനുഷ്യരുടെ സന്നിധൗ - ഞാൻ പിഴിച്ചാൻ ബഹുശങ്കയാകും.	311
സുഷ്ടിരാജ സകലേശ്വര സാക്ഷിണി - ഒട്ടുമറയ്ക്കാതെ ഞാൻ പിഴിച്ചേൻ	312
എന്നുടെ ദുഷ്ടത സർവ്വവ്യാപിയായ - അങ്ങീന്ന ദശിച്ചു ദയാനിധയ.	313
ശാസ്ത്രവാക്യനന്തേ സാക്ഷാകൃത്ത് മയാ - കൃത പാപാവലി കഴിയുമ്പോൾ.	314
അന്നന്തേ ശാസനം അടുത്തതാമെടൊ - എന്നെ ശിക്ഷിക്കാത്തൊന്നെന്നുമുലം?	315
മഹാ ധിക്കാരങ്ങൾ കണ്ടുക്കുമിപ്പു നീ - ബഹു ദുഷ്ടനേയും ചയിച്ചിപ്പു.	316
എന്നെ വെട്ടിക്കൊൽവാനിടയില്ലാഞ്ഞീ - തൊ-അങ്ങെ ശിക്ഷ തടവുണ്ടായിതൊ?	317
എന്നുടെകിൽ മിഥ്യം സന്തതം ചുടുവരൻ - അഗ്നിയധാളവി കെട്ടുപോയൊ?	318
എന്നെശ്ശാസിപ്പതിനോങ്ങുന്ന കാലത്തിൽ - അന്നതടുത്തൊരങ്ങൊ നാഥ.	319
തേ പ്രബലകരം തട്ടുന്നതുള്ളു? കല്പനയ്ക്കല്ലാമതാസ്ഥമല്ലൊ.	320

രണ്ടാം പാഠ്യം	135
കുറ്റന ശക്തിയാൽ വിറയ്ക്കും ഭൂതലം- മലയിളകുമിടിവെട്ടുമ്പോൾ.	321
വൃന്ദനീരണുപോം മോലക്കൾ വർഷിക്കും- ആരങ്ങെ ശാസന തടുക്കുമൊ.	322
നാകവഹ്നി കെട്ടുന്നില്ലാത്തതും- നിരവസാനമായ് ജപിച്ചിടും.	323
സ്വർവാൻകുറ്റിച്ചാൽ ഭൂമിയിളക്കുമുടൻ- ദർശിതന്നിലും പാപിവിഴും.	324
ആരങ്ങെ ശാസന തടുക്കും ദൈവമെ!- വിരോധം കല്പനയ്ക്കായമില്ല.	325
അനന്ത തേ കരുണാജ്ഞ വയികീട്ടു- എന്നെ രക്ഷിച്ചവൻ ദൈവൻ നീയെ.	326
മൊയ്താഴ് കർമ്മങ്ങൾ ചിന്തിക്കും കാലത്ത- സന്താപചരീടം മമ ഹൃദി.	327
അങ്ങമഹത്വവും പൂർണ്ണശാസ്ത്രത്തെയും- ഇങ്ങെ നീയെത്തവും സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ.	328
ഏറിയ ദോഷമഹത്വം കാണും തദാ- പൊരുതി കിട്ടുവാൻ യോഗ്യമില്ല.	329
അങ്ങെ മനോഹര ഭത്തങ്ങളോർക്കുമ്പോൾ- കന്യകാ ദാമ്യതയ്ക്കു ററമുണ്ടോ?	330
മുൻപിലനത്താമം ദോഷമഹത്വത്തി- ന്നന്തരമീന ദോഷമേറിനെന്നും.	331
ദേഹത്തെയങ്ങീന്നു മനുത്തുടനതിൽ- ദേഹത്തെ പുകിച്ചുസ്ഥിതിനൽകി.	332
തന്ന പഞ്ചേന്ദ്രിയം ചിത്തധിയാരണ- മുന്തവശങ്ങളും പ്രകാശിച്ചു	333
അങ്ങെ സൂതിപ്പാനുമാങ്ങസേവിപ്പാനും- അങ്ങെകൃപയാലിനിക്കുന്നൽകി.	334
എന്റെ ധ്യാനാവിനെ ഞാൻ മറന്നു രിപു- സ്ഥാനമെടുത്തു മരുതലിപ്പേൻ.	335
അഥമനിന്ദിയവശഗനായ ഞാൻ- നാഥനെക്കുറിയെധരിച്ചില്ല.	336

- എന്നെ വൃഷ്ടിച്ചുനല്കുകാലം ഭൂമി- 337
 അങ്ങെ വൃതിച്ചു സേവിച്ച ശേഷം.
 പരലോകത്തിൽ ഞാൻ മുഖ്യഭാവത്തോടും- 338
 സാസിച്ച്ചിരിച്ചാൻ പ്രമാണിച്ചു.
 എന്നുടെ സ്വാമിതേ ദാസനുമല്ല ഞാൻ 339
 എന്തുള്ളിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെൻ.
 ഭൂമി സുഖങ്ങളെപ്പരിഗ്രഹിച്ചാനായ്- 340
 മമരക്ഷാഗ്രഹംതാഗം ചെയ്താൻ.
 ദരിത ഭിതീയെ ചേതസി സ്ഥാപിച്ചാൻ- 341
 നരകം വൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാനെ!
 ഇഷ്ടപ്രസാദമനുഭവിച്ചിടുവാൻ- 342
 ശിഷ്ടി ശങ്കിക്കാതെ പാപിയായേൻ.
 ജനനദോഷത്താൽ നരകദാസ്യത്തിൽ- 343
 ഞാനകപ്പെട്ടു വലയും വിധേയ.
 സുസ്നേഹത്തോടെന്നെരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ- 344
 ദാസനെ വീഴ്ചവാൻ നി ദാസനായ്.
 മാനുഷരക്ഷയ്ക്കുമാനയനായുടൻ- 345
 ദീനനായങ്ങളിന്നവതരിച്ചു.
 ദോഷം മറയ്ക്കാതെദണ്ഡിൻ നിന്നുടെ- 346
 ദേവസ്ഥാനാകവാൻ ചിരിച്ചു ഞാൻ.
 ആഗസ്തമേഘമേൽ കൂട്ടിത്താൽ സ്വന്തം 347
 ഭാഗ്യമകാറുവാൻ വേലചെയ്താൻ.
 എന്നെയനേചെയ്തിച്ചുവന്ന ത്രാതാവിനെ- 348
 ഞാൻ പിരിഞ്ഞു രിപ്പു സേവിയായേൻ.
 മോക്ഷത്തിൽ പുകവാൻ മാർഗ്ഗമാറിയിച്ചു 349
 രക്ഷവരുതുവാൻ ക്ലേശിച്ചു നി.
 ദുർബ്ബുദ്ധിപുഷ്പ ഞാൻ ദുഷ്പഥമാനായിയായ്- 350
 ദുർഗ്ഗതിവേദനവരുത്തിയെ.
 ദേവ തിരുവുള്ള മിനിക്കുണ്ടാകവാൻ- 351
 തവ പരിശ്രമമൊപ്പിക്കാമൊ.
 ചോരവിധുതു തിരുമേനിയിലുള്ള- 352
 ചോരയും ചിന്തി മരിച്ചു നാഥ!

ഭരണപർവ്വം	137
ഭോഗത്തെക്കാളുദ്ധവാൻ ഭവതിരുവുള്ളം-	353
ത്യാഗം ചെയ്തു മുദാമേ പാപമെ.	
അജ്ഞാനമാഗ്നിയിലൊന്നപുകിക്കാതെ-	354
സുജ്ഞാനവേദത്തിൽ കൂട്ടിഭവൻ.	
ഞാനുമജ്ഞാനിയെങ്ങെ സേവിക്കാതെ-	355
അതഃകരണത്തെ തൃജിച്ചിട്ടു.	
അങ്ങെ മനോഹരണമെന്നെ നിരന്തരം-	356
താങ്ങിയ കാരണമിതന്നു ഞാൻ.	
അങ്ങീനു താങ്ങുന്ന നാഴിക തന്നിൽത്താൻ-	357
അങ്ങെ നിന്ദിച്ചഹങ്കരിച്ചുറ്റും.	
എന്നോടു രഞ്ജിപ്പാൻ കാരുണ്യവാരിയെ!	358
തീ നിനിക്കാകവാൻ മടിച്ചില്ല.	
സൽഗുണത്തോടു ഞാൻചേരാതപോകവാൻ-	359
മേല്ക്കുമേൽ പിഴച്ചുകുന്ന ദൂരം.	
എന്ന കത്തിടുവ നെങ്ങമനിഷ് പത്തെ-	360
എന്നോടുകൂടെവെ നടത്തി നീ.	
ദുഷ്ടപിശാചിനെ ഞാനന്തസരിച്ചേൻ-	361
ശിഷ്ടത്യാഗനെ വഴിപ്പിഴച്ചേൻ.	
നീ ചെയ്തൊന്നും പാകർക്കുളയ്-	362
ഞാൻ ചെയ്തൊല്ലാമപകാരവും.	
ഞാൻപിഴച്ചു പിഴച്ചേറെ പിഴച്ചൊന്നാ!-	363
എൻപിഴ ചിന്തിച്ചാലായിതേരും.	
ദുഷ്ട്യംബു വാളുതുകാൾ മമ നേത്രങ്ങളെ-	364
ദോഷസന്താനത്തിന്നീയംബു നല്ലു.	
ചിത്തമഴിഞ്ഞുമേ കരുണാചയമേ!	365
കൃതമറച്ചു ഞാൻ ദഃഖിക്കുന്നേൻ	
ദോഷകഷ്ടം ദുഷ്ടം നാണമേരും മമ-	366
ദുഷ്ടിയുയർത്തുവാൻ ലജ്ജിക്കുന്നേൻ.	
ഞാൻ പിഴച്ചുനിത എന്തു വേണ്ടുന്നതാ-	367
എന്നാത്മനാഥ യെന്നാധാരമെ.	
എന്നുടെ ശിക്ഷയാലേമനസ്സിനുത്തരം-	368
വന്നു കൂട്ടുകിലൊ ശിക്ഷവേണ്ട.	

നാശാവസ്ഥ അഭിജ്ഞാപ്തിയിലും കീഴ് വാലും-	369
അശക്തൻ ഞാനല്ലെടോ അസാരൻ ഞാൻ.	
പ്രാണാതിതവമുഷ്കരം കാട്ടിയാൽ-	370
ഉദ്ദീശ സ്തുത്യർഹമതാമൊ?	
നിയമകരുണയോടനുരണ ശീക്ഷിച്ചാൽ-	371
നിൻകരുണയ്ക്കു മതിയതാമൊ.	
കുനിന്നാകാതെവെൻ നീമൃഗമിയല്ലൊ-	372
എന്റെ മുടിവുകൊണ്ടു ഏതു ഗുണം?	
എൻപിഴചിന്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിൻതിരു-	373
മനസ്സിൽ കല്പിച്ചുറച്ചിരുന്നാൽ.	
ശിക്ഷിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നാൽ മയാമൃതം-	374
നീ ക്ഷമിക്കണമെ ഗുണാബ്ധിയെ	
അ ഞ്ഞു തിരുവടി ശബ്ദവാക്യവാളെ-	375
ഇഷ്ടമെന്തിന്നു മൂലമേകം.	
പാപനാശം ചെയ്തു പാപവിശുദ്ധൻ-	376
എന്നെ ശിക്ഷിക്കിലും പീഡയില്ല.	
ശിക്ഷകന്മാരെ കണ്ടങ്ങെ ശബ്ദമായി-	377
സൂക്ഷം മനിക്കുന്നതരില്ല.	
അങ്ങെ പ്രിയനാഥം ദേവിച്ചിരിക്കുന്നു-	378
തിരു ഗുണമറും ശ്രേയസ്സുത.	
അങ്ങെത്തിരുവുള്ളമെനിക്കുണ്ടാകയാൽ	379
ഞാൻ നാകമനിയെ സന്തോഷിപ്പാൻ.	
അങ്ങെത്തിരുവുള്ളക്കേടൊന്നൊകിലൊ-	380
എങ്ങുമെ സൗഖ്യമുണ്ടാകയില്ല.	
എൻപിഴതാറാട്ടുപേരും ചെയ്തുകിൽ-	381
പാപം ക്ഷമിക്കും നീയെന്നു നാനം.	
പാപത്തിന്നുത്തരം വേണമെന്നൊകിലൊ-	382
പാപോത്തരമുള്ള ചെയ്യാൻ നാഥ!	
മേ ത്രാതാവിനുടെ ക്ഷതജമാണിക്കും-	383
അതു ഭോധോത്തരം നൽകിപ്പേരൻ.	
കൃതപാപത്തിന്നു പകരമായിട്ട്-	384
മതിയതിൻ ഗുണമനവധി,	

മംഗലം	135
സ്നിഗ്ദ്ധസുതനുടെ ചോരയാലെന്തെ— ശുദ്ധതവന്നീടും പാപവും പോം.	385
പത്ര ക്ഷതങ്ങളിലെന്തെ ശമനം— സുതയോഗങ്ങളാൽ മോക്ഷം കിട്ടും.	386
അനുകൂലം മമ മാന്യേ വ്യാപിച്ചു— ഞാൻ സുഖത്തോടീതാ മരിച്ചെന്നൻ!	387
ഭൂമിലോകത്തിലുനിന്നി വസിപ്പതി— നാമോദമില്ലിനിക്കയ്യാ മതി.	388
എന്നാലൊരു പിഴമേലിച്ചുണ്ടാകവാൻ — ഇനി യോഗ്യംവരാ കൃത്യവേണ്ട.	389
ഏക ഭൂഖം മമ ചേതസി പൂണ്ടു ഞാൻ — അകക്കാമ്പിലിതെ ചേദമുള്ള.	390
നിർദ്ദമിച്ചീടുന്ന പ്രാണനെ താം പ്രതി — ത്യാഗംചെയ്യാനിനിക്കെത്തിയാവു.	391
സർവ്വേശനെ പ്രതി സർവ്വേശൻ നരകിയ — ജീവനെ ത്യജിപ്പാനാശയുണ്ടു.	392
ഭാഗ്യമതില്ലയ്യാ! യോഗ്യമുണ്ടായ്വരാ — യോഗ്യവുമില്ലമേ ഭൂഖമിത.	393
ആകയാലെന്തെ ബഹുമനോരഥം — കൈക്കൊറുക വേണമെ തമ്പുരാനെ!	394
സന്തതമെങ്ങ സേവിപ്പതിന്നായിപ്പോരും — എനിക്കു നീ ഇണയാകേണമെ.	395
അന്തകാലെ മമ ശത്രു പരിശ്രമം— അന്തരന്തകളൊക്കെനീക്കം.	396
നിന്റെ തീരവടിയെന്നു യുപേക്ഷിച്ചാൽ— എന്തെ നാശമുറക്കവേണ്ടു.	397
നീ സഹായിക്കുകിൽ ജയമുണ്ടായ്വരും— അസാരനല്ലൊ ഞാൻ ഭീതിഹീനൻ.	398
സിംഹവൽകൃഷ്ണനായ് യുദ്ധം ചെയ്തിടിലും— അഹങ്കരിതപയാതോല്ക്കംരീപു.	399
മോക്ഷലോകത്തിൽ ദേവസമീപത്തിലും— ഇഷ്ടിതീയിങ്കലും വാഴും നാഥെ.	400

- മുട്ടാത്തവ! നീക്കം ചെയ്യാതെത്താൻ - 401
 സേവകനേട്ടാർത്തമല്ലേണമെ.
- തവ സിംഹാസനം ദൈവമാതാവീനോട് ഞാൻ - 402
 അവനതം നമസ്കരിക്കുന്നേൻ
- നമ്മുടെ ജനാതിപുരാഭവിച്ചതിപ്പോൾ - 403
 ചിരിച്ചു ജന്മിയെ ആശ്രയിക്ക-
- സർവ്വപാലൻ തവ പുത്രനായ് മാറേ - 404
 വസ്ത്രമെടുത്തവതരിച്ചിട്ട്.
- അങ്ങെ മാതാവായ നിന്നെ മാതാവായി - 405
 ഞങ്ങൾക്കു കല്പിച്ചു നിന്റെ പുത്രൻ.
- ആയി ജനകിയെന്നെങ്ങെ ആവശ്യം - 406
 തപാവകതം യഥാസ്വതൻ കേൾക്കും.
- മനുഷ്യാർക്കൊക്കെയുണ്ടുവേ മനോഹൃദം - 407
 അനുപമകണ്ഠ! നീ ലഭിച്ചു-
- തപമിതമെന്നുടെ രക്ഷയ്ക്കു നഗ്രഹം - 408
 വരുത്തിത്തരിക ദയാപരൻ?
- നിനക്കു കാമിനുമില്ല മനോഹരം! 409
 നിനക്കുമ്മ! മൃദുഭാവമുള്ള.
- എന്നെ മറക്കാതെ മാതൃഭാവത്തോടുതപം - 410
 നോക്കി പാലിക്ക തുണയാക.
- തവ ദയയ്ക്കും ധ്യാനിച്ചു സൂക്ഷിച്ചാൽ - 411
 സവിസ്മയമേതു ചിത്രമേറും.
- തവ മാതൃഭാവമുള്ളതകാരണം - 412
 പ്രവർത്തിക്കുകയുമാശ്ചര്യമെ.
- സുപ്രതമൊക്കെയും വാക്കിന്നുഗോചരം - 413
 തപം കർമ്മാബ്ധിയെന്നെ ഞാനും.
- ദുഷ്ടകൃതി നിന്നോട് ശിരസ്സുപേക്ഷിക്കുകിൽ - 414
 ദുഷ്ടനെ നീ തുജിക്കുമാറില്ല.
- കന്യകം ഭോഷിച്ചു പാപിനൊന്നാകുന്നു - 415
 എന്നെ അശ്രയിക്കുകന്യോത്തമെ.
- താപമകുപ്പാമ്പിൽ പൂരിച്ചിടും വീര്യം - 416
 ആപത്തല്ലാമകന്നിടമല്ലൊ.

മരണപർവ്വം	141
എൻപിഴകളുടെ സംഖ്യയും ഭാവും-	417
എന്റെ മനസ്സിനെ ഞ്ഞെക്കുന്നു.	
തവകാരുണ്യത്താൽ പീഡ നീങ്ങിപ്പോം-	418
ഭവിക്കും ദുഃഖിത സന്തോഷമേ.	
ഉപതാപം കൊണ്ടുവലഞ്ഞവർകൾക്കു-	419
താപത്തിന്നാരോഗ്യ കാരണം നീ.	
എന്നെ തൂക്കുണ്ഠാർത്തനഗ്രഹിക്കുന്നുരും-	420
അന്ന ഭയാനപിതനേത്ര വശാൽ.	
എന്നുടെ ക്ലേശങ്ങളൊക്കെശമിച്ചു പോം-	421
പിന്നെയും സ്വസ്ഥത ഭവിച്ചീടും.	
ഗാത്രരോഗമിനിക്കിളിച്ചു പോകണം-	422
അത്രമനോരസമിനിക്കില്ല.	
ആത്മരക്ഷ കണദോഷമിളപ്പിപ്പാൻ-	423
തപം മരരോഗ്യമായ് വരേണമെ.	
ചിട്ടിന്നുപദ്രവം നിഷ്ഫലമാകുവാൻ-	424
കോട്ടപോലെനെ രക്ഷിക്കേണമെ.	
ശത്രുയുദ്ധത്തിൽ ഭംഗം വിന സദാ-	425
നിസ്സിമിതായിന്നു കോട്ട പോലെ.	
തപം രണ്ടുഭംഗമായ് നിന്ന മുഖമുഷ്ട-	426
താരം പോൽ നിർമ്മല ശോഭിക്കുന്നു.	
ഭാസ്സുകൊണ്ടതീ മിരാഞ്ഞത്തിനായൊരു-	427
ഘസ്രമുദിപ്പാറായെന്നു കാട്ടി.	
ഭിനമുദിപ്പിച്ചു ദേവസുവായപ്പോൾ-	428
കന്യകാശ്വേസരേ! പുണ്യനാഥമേ.	
ജീവനിനിക്കിപ്പോഴുസ്തമിച്ചീടുന്നു-	429
മേവിഭാവശ്ചിന്തഞ്ചെയ്യേണമെ.	
മോക്ഷപ്രഭ കൊണ്ടു സന്തമസങ്ങളെ-	430
നീ ക്ഷയിപ്പിക്കുക പ്രഭാധരേ!	
തവഗുണംപ്രതി മോക്ഷലോകത്തിന്നു-	431
നൽവഴികാട്ടുകദിനമുത്തെ.	
ജീവനെ മോക്ഷത്തിലാക്കുവാനുള്ളൊരു-	432
പാഠമിനിക്കു നീയാകേണമെ.	

ശിക്ഷാരക്ഷാകരൻ തേ സുതനാകയാൽ- മോക്ഷനോയ് ഭൂവി ഹനു ദേവൻ.	433
തവ സഹായ വാചാ മമ സന്തതം- സുവിധി കൂട്ടുമെന്നൊച്ചുതാൻ.	434
നിന്നെയാശ്രയമായ് പ്രാപിച്ചവർകളിൽ. നിന്നാരെയും തൃഷ്ണിക്കാറില്ല നീ.	435
എന്നോ? ശത്രുമുഖം കാട്ടരുതയ്യോ! എന്നെയിപ്പോളുപേക്ഷിക്കരുതേ.	436
എന്നെ നല്ലവഴിക്കാക്കിക്കൊള്ളണമെ. എന്നെയകറ്റല്ലേ മറിയമെ!	437
ഞാൻ മരിക്കുമ്പോളെ ഭൂവിശേഷിക്കുന്ന- ജനങ്ങളെല്ലാം കേൾക്കേണമെ.	438
മരണനിഷേധമൊരു കാലം വരും- പരാപരേശ്വര കല്പനയാൽ.	439
കാലമൊരുത്തക്കും നിശ്ചയമില്ലല്ലോ- എല്ലാക്കാലങ്ങളിൽ പേടിക്കണം	440
എവിടെയെന്നതും നിശ്ചയമില്ലല്ലോ- സർവ്വസ്ഥലങ്ങളിൽ ശങ്കവേണം	441
എത്രപ്രകാരത്തിൽ മൃത്യു വരുന്നതൊ- അതുമറിഞ്ഞുകൂടാത്തതല്ല	442
എല്ലാകാലങ്ങളിലിടങ്ങളൊക്കെയിൽ- എല്ലാപ്രകാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കണം	443
നല്ലവണ്ണമൊരിക്കൽ മരിച്ചിടകിൽ- നല്ലതുണ്ടാസ്തരം മോക്ഷം കിട്ടും	444
അന്തഗതിഗുണരഹിതമാകയാൽ- സന്തതം വാണിയിലകപ്പെടും	445
പിവിൽ വരുന്നതു നേരത്തെ ചിന്തിച്ച- നിങ്ങളുടെ ഗുണം വരുത്തണം	446
അക്കാലമാത്രയിൽ കൊള്ളരുതാത്തത- ഇക്കാലത്തിൽ കൊള്ളുമെന്നുവരാ	447
അന്തകാലെ കൃതമാകേണമെന്നത- വർത്തമാനെ കാൽമെന്തെന്നു	448

മരണപർവ്വം	148
ശ്വാസംകുട്ടിയെന്നിരിക്കാ കാലമിതം	449
നീ സഹായിക്കുക സർവ്വേശ്വര!	
ഏക ശരണമേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ	450
നൈകക്കൊള്ളുക ഈശ്വരമിശിഹായെ!	

പെരുമാറ്റം

- ആസന്ന മരണനായിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയവികാര വിചാരങ്ങളേയും ബുദ്ധിഭ്രമത്തേയും കുറിച്ചു കേൾക്കുക:— 1
- സർവ്വസൗകര്യങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതും ഭയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതും വണ്ണിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ദുഃഖമുണ്ടാക്കുന്നതുമായ സമയമാണു്. 2
- ഹാ ദൈവമേ! ലോകത്തിൽ സുസ്ഥിരമായ് നിൽക്കുന്ന ഒരു സുഖവുമില്ല, ഇളക്കം തട്ടാതെ യാതൊന്നുമില്ല. 3
- അയ്യോ, ഈ സുഖങ്ങളൊക്കെയും അവസാനിക്കുവാൻ എന്താണു് കാരണം? 4
- ഭൂമിയിൽ അല്പകാലം മാത്രം കഴിയുവാൻ ഞാൻ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്ന പോലെ ശരീരമെടുത്തു. 5
- ലൗകികസുഖങ്ങളെ അല്പകാലംമാത്രം അനുഭവിക്കുവാൻ ഞാൻ ജീവിക്കുകയാണോ? 6
- കനകരത്നങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ ഞാൻ പാടുപെട്ടത് ഈ സ്വല്പകാലത്തിനുവേണ്ടിയാണോ? 7
- ഈ പാരവശ്യത്തിൽ ഞാൻ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു തീരൂ. ആ മുഹൂർത്തം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 8
- ഇപ്പോൾ, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴി ഞാൻ അനുഭവിച്ചിരുന്ന സൗന്ദര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയെന്നുള്ളതാണ്. 9
- ഈ വിധോഗം ഭയങ്കരമാണു്; അതിനേക്കാൾ വലിയ ദുഃഖമില്ല. ഓ! ശാന്തം! പാപം! 10
- സർവ്വന്റെ പ്രകാശപടലം അസ്തമിച്ചപ്പോൾ, രാത്രിക്കു അവസാനമുണ്ടു്. 11
- എന്റെ ജീവന്റെ, രാത്രി വന്നാൽ, (മരിച്ചാൽ) ഈ ഭൂമിയിലുണ്ടു് കാണുവാൻ കഴിയുമോ? 12

മഴ പെയ്താലും ദർഭിവന്ധങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകും; വർഷക്കാലം മാറി വേനലൊഴുന്നു; 13

എന്റെ മനസ്സിലെ ദുഃഖങ്ങൾ അതേ മട്ടിൽ നീങ്ങി വീണ്ടും തെളിയുമേ? 14

അമാവാസികളിൽ ചന്ദ്രന്റെ ശോഭ തീരെ നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, പരർണ്ണമികളിൽ അത് പരിപൂർണ്ണ തേജസ്വിയായെന്നു, മരണത്തിന്റെ പ്രളയം കഴിഞ്ഞു, എന്റെ ദൈവമേ, എനിക്കു വീണ്ടും സുഖം ഉണ്ടാകുമോ? 15, 16

എന്റെ സുഖകാലം ഇനി ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാവില്ല; എന്റെ ഭൂവാസം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. 17

സമയമടുത്തു; ജീവനും അകന്നുപോകും ശരീരത്തിനു (എന്നും) ജീവനെ പിടിച്ചു നിർത്തുവാൻ കഴിയുമേ? 18

ഔഷധങ്ങൾ വെറുതെ സേവിച്ചു. മരിക്കാതിരിപ്പാൻ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് മരുന്നില്ല. 19

രോഗശക്തിയാൽ ബലം ക്ഷയിച്ചു, വായുമുട്ടി ദേഹം തരിക്കുന്നു. 20 വാതം, പിത്തം, കഫം എന്നിവ സ്വസ്ഥമാനങ്ങൾ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ആ ഇളക്കങ്ങൾ മൂലവും പ്രാണൻ നഷ്ടപ്പെടാം. 21

അയ്യോ! ദേഹത്തിൽ തണുപ്പുകേറുന്നു; നാഡികൾ സ്തംഭിക്കുന്നു; തണുത്ത വിയർപ്പൊലിക്കുന്നു. 22

കണ്ണുകൾക്ക് കാഴ്ചയില്ലാതായി; നാക്ക് തടിച്ചുപോയി, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വശം കെട്ടുപോയി. 23

ഇപ്പോൾ, ദീർഘനിശ്വാസങ്ങൾ വളരെയധികം വേദനയുണ്ടാക്കി പാർശ്വഭാഗങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. 24

ഹൃദയനാശത്തിന്റെ ലക്ഷണമായ സർവ്വദണ്ഡങ്ങളുമുണ്ട്. നാശം ഉടനെ വരും. 25

അല്ലയോ പ്രകാശം ഉടനെ വരും. പകലുണ്ടാകുന്നവനോ, ആദിത്യാ പ്രകാശിക്കുന്ന പകലിന്നിശാ, ഭൂമിയുടെ വിളക്കേ, ഇത്രയും കാലം എനിക്കുവേണ്ടി ഉദിച്ചു, രാത്രികളെ നശിപ്പിച്ച ഗ്രഹങ്ങളുടെ നാഥാ, എന്നെന്നേക്കുമായി നീ അസ്തമിച്ചിട്ടുമോ, മൃതമായ ബ്രഹ്മാണത്തെ പോലും ജീവിപ്പിക്കുന്നവനാണല്ലോനീ,

പ്രകാശരത്നമേ, പല നിറത്തിലുള്ള കിരണങ്ങളുള്ളവനെ, ഇനി
എനിക്കു നിന്റെ രശ്മികൾ കണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം
മില്ല. 26—29

സൂര്യൻ അത്യന്തം കൊണ്ടു ദാഹം വളർത്തിയ ഭൂമിക്കു കളിരേകുന്ന
ആശ്വാസ നിഖാവെ 30

നാശത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ച് ആയവ്യയവികാരങ്ങളെ ജനി
പ്പിച്ചവനെ, 31

ഭൂമിക്കു ചുറ്റും പന്ത്രണ്ടു വഴികളിൽ നടന്നു കഴിയുന്നവനെ, 32

വത്സരങ്ങളേയും, സൂര്യനേയും, മാസങ്ങളേയും നീ ഭേദിക്കുന്നു; സമു
ദ്രത്തെ നീ പാലിക്കുന്നു. 33

നിന്റെ ശീതളകിരണങ്ങളെ വീക്ഷിച്ചു നടന്ന എന്റെ കണ്ണു
കൾക്കു് ഇനി ഇതു തെളിച്ചു കിട്ടുകയില്ല. 34

ചന്ദ്രതേജസ്സേ, നിന്റെ വെളിച്ചം എനിക്കു നഷ്ടപ്പെടുവേല്ലാ;
ഭൂമിയിൽ ഇനിമേലിൽ നിന്നെ കാണുവാൻ എനിക്കു കഴിയുക
യില്ല. 35

എന്റെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ള ജീവിതകാലത്തെ അല്ലയോ ചന്ദ്രാ;
ഇനി എണ്ണുവാൻ എനിക്കു യോഗമില്ല. 36

ഏഴദിവസങ്ങളായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോന്നുള്ള നക്ഷത്ര
കൂട്ടമേ, 37

രശ്മിയുടെ മഹത്വം കൊണ്ടും സുവിശേഷഭേദങ്ങളെകൊണ്ടും
എത്രയും വിശിഷ്ടങ്ങളായ സ്വരൂപങ്ങളേ. 38

അനേകം വഴികളിൽ കൂടെ, വഴിതെറ്റാതെ നിങ്ങൾ ചലി
ക്കുന്നു! 39

നിങ്ങളുടെ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അല്ലയോ നക്ഷത്ര
ങ്ങളേ, വളരെ കാലം ഞാൻ ഭിംബങ്ങളെ വ്യവഹരിച്ചിരുന്നു. 40

ആയുഷ്കാലത്തിന്റെ എണ്ണം തികഞ്ഞ ഉടനെ, ജീവിതാവസാനം
നവം അടുത്തിരുന്നു. 41

ശിരോ രത്നങ്ങൾപോലെ നക്ഷത്രങ്ങളെ ആകാശത്തിൽ നിങ്ങൾ
പ്രശോഭിക്കുന്നു. 42

നിങ്ങളുടെ ശോഭകൊണ്ടു എന്റെ ഈ രാത്രി അവസാനിക്കുമോ?

- എന്റെ ഇരട്ടുകുലമോ? 43
- ആകാശജീവികളായ പക്ഷികളുമേ, നല്ല പാട്ടുകാരികളായ ആ കാശസഞ്ചാരികളേ. 44
- വളരെക്കാലം നിങ്ങളുടെ മധുരസ്വരം കേട്ടു ഞാൻ സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. 45
- നിങ്ങളുടെ ആകാരഭംഗിയും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ട് കണ്ണിനാനന്ദം കൊണ്ടിരുന്നു. 46
- സങ്കട സമയത്തു നിങ്ങൾ എന്നെ തണുപ്പിച്ചു; അപകടസമയത്തു ഭ്രേശങ്ങൾ അകറ്റി. 47
- എന്റെ ഈ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലാശ്വാസമരുളുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. 48
- ദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന സുഹൃത്തുക്കളുണ്ടെങ്കിലോ, ആശ്വാസമാണ്. 49
- എന്റെ മരണ ദുഃഖഗാനങ്ങളോടെ, ആകാശത്തു കരഞ്ഞു കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുവിൻ. 50
- കഠിന സ്വപ്നങ്ങളുള്ള കാക്കകളേ, മയിലുകളേ, എന്റെ മരണ കാല ഭയത്തെപറ്റി പറയുവിൻ; 51
- കുരച്ചിൽ കേൾക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ദുഃഖിപ്പാൻ മരണ ഭയത്തെ കുറിച്ചു പറയുവിൻ:— 52
- ഈ മാതിരി നിങ്ങൾക്കും ഒരുക്കാലം വരും; ഭയപ്പെട്ടു ദുഃഖിച്ചു കൊൾവിൻ; 53
- നാൽക്കാലികളായ സിംഹാദിമൃഗങ്ങളേ, പശു, കുതിര, ഒട്ടകം തൊട്ടുള്ള മൃഗവംശാദികളേ! 54
- പല വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ മികച്ച ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്തതും; 55
- തൈരും, പാലും, രോഗത്തിനു മരുന്നും തീരും കടിയും എനിക്കു നിങ്ങൾതന്നെ. 56
- ഇത്രയും കാലം നിങ്ങൾ എന്നെ സേവിച്ചല്ലോ; എന്റെ അനുപമമായ ദുഃഖത്തെ കണ്ടാലും 57
- ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. എനിക്കു വേദനക്കുവേണ്ടതു് സന്തോഷമാണ് 58

സങ്കടം നിങ്ങളുവാൻ ഇരുട്ടുനിറഞ്ഞ, സൂര്യനെത്താത്ത കാട്ടിൽ
പോവിൻ 59

മേഘങ്ങൾ തൊട്ടുനിൽക്കുന്ന മഹാമലകളേ വൃക്ഷങ്ങൾ പരിശോ
ഭിക്കുന്ന വനങ്ങളേ! 60

മസ്തകങ്ങളിൽ ഓരോതരം ഇലകളാകുന്ന രത്നങ്ങൾ അലങ്കരിച്ച
അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയപ്പോലെ. 61

നിങ്ങളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന തണുപ്പ് എന്റെ ഹൃദയത്തെ
തണുപ്പിക്കുവാൻ പോരാ 62

ചന്ദനവും മരുന്നുകളുമെല്ലാം എനിക്കു വീഴും പകരാത്ത കാല
മായി. 63

സസ്യങ്ങളൊക്കെയും പ്രയോജനമില്ലാത്തവയായി, നാവിനു രുചി
കരമല്ലാത്ത സാധനങ്ങളായി. 64

ഭൂമിയിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ നിങ്ങളിൽനിന്നും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ
സുഖങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ വേദനകാരണം ഇതായിത്തീർന്നിരി
ക്കുന്നു. അയ്യോ! പാപം! ഞാനെന്തു പറയേണ്ട 65,66

നായാട്ടിൽ സമർത്ഥനായ നായ്ക്കളുടെ ഓട്ടവും, മൃഗങ്ങളുടെ പരിഭ്ര
മവും പോക്കും ആഹ്ലാദങ്ങളും, നിലവിളികളും, മലകളുടെപുതുമ
യും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, ഈ രസമൊക്കെയും സ്വപ്നം കണ്ടപ്പോലെയു
ള്ള, എല്ലാം കഴിഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ അനുതാപമേയുള്ളു. 67,68,69

തീർച്ചയായും അപ്പോൾ മൃഗങ്ങൾക്കുണ്ടായ സംഭ്രമം ഇപ്പോൾ എ
നിക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. 70

ഭൂമിയിലെ നക്ഷത്രങ്ങളും, ഭൂമിക്കു അലങ്കാരവുമായ കാട്ടിലെ സു
ന്ദര പുഷ്പങ്ങളെ, ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ ശോഭിക്കുന്നതു
പോലെ കാട്ടിലും നിങ്ങൾ ശോഭിക്കുന്നു. 71,72

നിങ്ങളുടെ നല്ല വാസന ആസ്വദിച്ചു ഞാൻ രസിച്ചു സന്തോഷം
പൂണ്ടു. 73

പുഷ്പത്തിന്റെ അല്ല ജീവനും എന്റെ ജീവരൂപവും ഒരുപോ
ലെയാണ്. ഒരിക്കലും അതു ഈ പാപി മനസ്സിലാക്കിയില്ല. 74

ഹൃസ്വമായ നല്ലകാലത്തു പൂപ്പോലെ അഴകുള്ളവനെങ്കിലും ആ
അഴക് പോകും, നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ഞാൻ വെറുതെ അന്തക

- നായി, ഞാൻ ചെയ്തതുപോലെ എനിക്കും ഇതാവണം! 75,76
- മാല കെട്ടുന്നവൻ നല്ല പുഷ്പങ്ങൾ അറുക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യ ജീവനെ മരണം അറുക്കുന്നു. 77
- എന്റെ ജീവൻ, ഇതാ ഉന്നങ്ങിയ പുഷ്പം പോലെ വീണു പോകുന്നു അവസാന കാലമായിരിക്കുന്നു. 78
- ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കളോടു ഞാൻ എന്തിനിക്കനെ വൃഥാ പറയുന്നു. 79
- ഭൂമിയിൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരായവർ എന്റെ ദുഃഖങ്ങളെക്കേയും ഗ്രഹിക്കേണ്ടമേ! 80
- എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും, സേവിക്കുകയും ചെയ്തവരോടേ എന്റെ മനസ്സിലെ ദുഃഖങ്ങൾ പറയുകയുള്ളൂ. 81
- എന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന കൂട്ടുകാരെ! എന്റെ ബന്ധുത്വം വേർപ്പെടേണ്ട കാലമാണ് ഇപ്പോൾ. 82
- എന്റെ സങ്കടം കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സാപപ്പെട്ടു ദുഃഖിക്കുവാൻ നിങ്ങളേ ഉള്ളൂ. 83
- തമ്മിൽ തമ്മിൽ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ ചെലവഴിച്ചു വളരെ ദിവസങ്ങൾ നിങ്ങൾ തിരികെ വരുത്തിത്തരമോ? 84
- കഴിഞ്ഞ കാലത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വളരെ സന്തോഷത്തിനു നല്ല കാലമാണിത്. 85
- മാവികാലം ഭയാവഹമായി തോന്നുകയാൽ ഇപ്പോഴുള്ള ദുഃഖം ഇരട്ടിക്കുന്നു. 86
- വിനോദങ്ങളിൽ എന്റെ പങ്കാളികളായവർ, ആപത്തുകാലത്തു എന്നെ വിട്ടുപോകുമോ? 87
- സമ്പത്തുകാലത്തു ചങ്ങാതിമാർ വളരെയുണ്ടാകും; ആപത്തുകാലത്തു അവരൊക്കെ പോകും. 88
- ഞാൻ സഹായം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെക്കൊണ്ടു എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച്, എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനാരുമില്ല! 89
- വമ്പിച്ച സ്നേഹിതസംഘത്തിൽ ശേഷിച്ചവരായ ഉത്തമന്മാരുള്ളതല്ലേ! ഞാൻ പോകുന്നു. 90
- കളി നിർത്തിട്ടെ; നിങ്ങളോടുകൂടി കളിച്ചു രസിപ്പാൻ ഇനി വധിയില്ല. 91

ഞാൻ യാത്രയായി. നിങ്ങളെ പിരിഞ്ഞു പോകാൻ വളരെ സങ്കടമുണ്ട്. (പക്ഷേ) ഉപായമില്ല. 92

പോയേ തിരൂ. നില്ലാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മടിയുണ്ടെങ്കിലും, പോയേ മതിയാവൂ. 93

ഞാൻ മടിച്ചാലും, എനിക്കു മരിക്കണം. മരിച്ചാൽ എനിക്കെന്തു സംഭവിക്കും. 94

മോക്ഷമുണ്ടാകുമോ? നരകമാകുമോ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അറിയാതെ ഞാൻ പരിഭ്രമിക്കുന്നു. 95

ഞാൻ ഒരു വഴിപോക്കനാണെന്ന് ഉറച്ചു മനസ്സിലാക്കിയില്ല, ഏപ്പോഴും ലൗകിക സുഖങ്ങളെ ആശിച്ചു. 96

ഇരുട്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ പരന്നു; മരണ ചിന്ത ബുദ്ധിയിൽ സൂക്ഷിച്ചില്ല. 97

ഞാൻ ഇപ്പോൾ യാത്രയാകട്ടെ, പോകുന്നു. നടത്തം നിറുത്തുന്നു; മരിക്കാനായി. 98

ചഴിയാത്രക്കാരനായ ഞാൻ നടന്നതൊക്കെ മതി. എന്റെ കപ്പൽ അഴിമുഖത്തെത്തി. 99

എന്റെ കപ്പൽ ഞാൻ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ എത്തിയില്ലല്ലോ എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. 100

വളരെ ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതും വിസ്താരമേറിയതുമായ ജലപ്പരപ്പ്, വളരെ കപ്പലുകളെ നശിപ്പിച്ചു വഴികൾ, കാരും കോളം കോപിക്കുന്ന ആ സമുദ്രത്തെ ഞാൻ തരണം ചെയ്യണം. ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് ആ അനല്പ യോഗ്യങ്ങളും വഴികളും ഞാൻ കടക്കണം ആ വഴി നടന്നവരില്ല. തെറ്റിപ്പോയത് നേർവഴി കാട്ടിടുവാൻ കൂട്ടുകാരമില്ല. 101, 104

എന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിൽ സങ്കടം നിറഞ്ഞു; കറച്ചൊന്നുമല്ല പരിഭ്രമം. 105

ചണ്ടത്തെ എന്റെ വീരോചിതമായ അവസ്ഥകൾ കണ്ടവരേ ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ വികാരങ്ങൾ കാണവിൻ. 106

പണ്ടു ഞാൻ കളിച്ചു ചിരിച്ചു നടന്നു ഇപ്പോൾ ബലഹീനനായി ദുഃഖിക്കുന്നു. 107

എന്റെ പ്രാമാണികത്വം മുമ്പു കണ്ടറിഞ്ഞവർ ഇപ്പോഴത്തെ
എന്റെ ദീനതകളെ ഭയക്കേണമേ! 108

അയ്യയ്യോ! കൂട്ടുകാരേ! നിങ്ങളോ കണ്ടുറപ്പിച്ചുകൊടുവിൻ. ഇതാ
അത്യുഗ്രമായ ലൗകിക സുഖങ്ങളുടെ അവസാനം. 109

അച്ഛനമ്മമാരേ, കൂടപിറപ്പുകളേ, ഞാൻ ഏതു വിധത്തിൽ നിങ്ങളെ
പിരിയേണ്ടു? അച്ഛാ! അമ്മേ! നിങ്ങളെ ഓക്കുവോൾ എന്റെ
ഹൃദയം നോവുന്നു. എന്നെ ജനിപ്പിച്ച നിങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ
കേൾക്കുവോൾ എന്റെ ദുഃഖത്തിനെത്തവകാശം? ആ കണ്ണുനീരു
കൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു് ഉള്ളും ഉരുകുന്നു; സങ്കടം വർഷിക്കുന്നു;
ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെനെ യാത്രയാക്കീടുവിൻ; ഇനി ഒരിക്കലും
കാലൊൻ കഴിയുകയില്ല. ഈ വിധിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ജനിച്ചു
ല്ലോ; നിങ്ങളുടെ സങ്കടം തീർച്ചയാൻ കഴിയുമോ? പോകരുതെന്നു
നിങ്ങളോ പറഞ്ഞാലും, പാർക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും സ്നേഹവും
ആഗ്രഹവുമെനിക്കുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ (മരണത്തെ
നിർത്തുവാൻ) കഴിയുമോ? എന്നെ യാത്രയാക്കീടുവിൻ! ദുഃഖം എന്റെ
മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു അകന്നു പോവിൻ! അകന്നു പോവിൻ
നിങ്ങളെ കണ്ടിരിക്കുവോൾ, എന്റെ ഹൃദയവേദന
ഇരട്ടിക്കും. 110, 119

എന്റെ കൂടപിറപ്പുകളേ! നിങ്ങളൊരുമിച്ചുള്ള എന്റെ താമസം
കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. സ്നേഹസമ്പന്നരായ നിങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു
പോവാൻ വിധിയുണ്ടാകുന്നതു അതിക്രമംതന്നെ. 120, 121

നിങ്ങളും ഞാനും ഒരുമിച്ചുവസിച്ച നല്ല ഉൾച്ചേർച്ചയോടുകൂടി 122
അതിയായ സ്നേഹം നമ്മെ കൂട്ടിയിണക്കി മരിപ്രവാസന നമ്മിലുണ്ടായില്ല. 123

നമ്മെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന ക്രമമല്ലാത്ത വഴക്കും നമ്മിലുണ്ടായില്ല;
മിതമായ ഭാഷയിൽ മാത്രം സംസാരിച്ചു. 124

ഏങ്ങോട്ടു പോകുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചാൽ, ശാന്തം, പാവം, ഞാനെന്തുപറയാനാണ്. 125

എവിടെക്കുപോകുന്നു എന്നല്ലാം ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ പറയാം 126.
ജന്മഭൂമിയേയും, ബന്ധുജനങ്ങളേയും മറ്റു ഭൗതികവസ്തുക്കളേയും
മെല്ലാം ഞാൻ വിട്ടുപോകുന്നു. 127

എവിടെനിന്നു പോകുന്നു എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി; യാത്ര എങ്ങോട്ടെന്നറിഞ്ഞില്ല. 128

അറിയാത്തൊരു ദിക്കിലേക്കു് ഞാൻ പോകുന്നു. നല്ലതോ ചീത്തയോ സൂക്ഷ്മവിവരമില്ല. 129

നല്ലദിക്കുണ്ടു് അല്ലാത്തതുണ്ടു് നല്ലതിൽ ചെല്ലമെന്നറപ്പില്ല 130
നല്ലതു കിട്ടുമോ? നാകത്തിൽ വീഴുമോ? രണ്ടും നിശ്ചയമില്ല.
ഒന്നുപോലും 131

ഏതെന്നറിയാതെ മനസ്സിൽ പരിഭ്രമം വർദ്ധിച്ചു ഞാൻ വലയുന്നു 132

മോക്ഷം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള നല്ല വഴിയേ പോകുവാൻ പറഞ്ഞാൽ എനിക്കതു മാത്രമേ വേണ്ടു. 133

ഭാഗ്യസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതിന്നു എനിക്കാശയുണ്ടു്; എനിക്കതേ വേണ്ടു. 134

ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾക്കൊത്ത പടിയേ വരൂ. അതിയായ ആഗ്രഹമൊന്നുണ്ടായിട്ടു കാൽമില്ല 135

ഞാൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിക്കൊത്തവണ്ണം ദൈവവിധിക്കു മാറമില്ലാത്ത ഉത്തരവുണ്ടാകും 136

എന്തെല്ലാം ചോദിക്കും? ചെയ്തതും ചെയ്യാത്തതുമായ എല്ലാം അന്വേഷിക്കും 137

എല്ലാ കണക്കും ഞാൻ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ഏറ്റവും നിസ്സാരമെങ്കിലും അന്വേഷിക്കപ്പെടും 138

എങ്കിലോ, മുന്പേതന്നെ കണക്കു കൂട്ടണം അപ്പോൾ ഓക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഓക്കണം 139

ഉടപ്പിറന്നവരേ! മുന്പേ ഗമിക്കുന്നവനായ ഞാൻ പോകാരായി; നിങ്ങൾ പിന്നെ വരും. 140

എങ്കിൽ എന്നെപ്പോലെ അന്ധനാകാതെ മരണത്തെ ഓതു് നടക്കുവിൻ! 141

ശേഷിച്ചുള്ള സമയമൊക്കെയും എനിക്കു വേണം എന്നെ യാത്രയാക്കുവിൻ! സഹോദരന്മാരേ! 142

ഞാൻ ഉടനെ ലൗകികമായ വസ്തുക്കളെ വിട്ടുവിട്ടു പാരലൗകികകാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കട്ടെ! 143

- ആത്മാവ് ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുമ്പോൾ ദൈവം എന്റെ പ്രവർത്തികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കും 144
- ധർമ്മം, വിധർമ്മം, അധർമ്മം മുതലായവയെയെല്ലാം ദയവെന്ത്യ ന്യായം നോക്കി നിശ്ചയിച്ചു പാലിക്കും 145
- ഈശ്വരന്റെ ചോദ്യങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി നിരൂപിച്ചു ഭാവിയിലുണ്ടാകാവുന്ന സങ്കടങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണം 146
- ബാല്യകാലത്തു ഞാൻ നടന്ന വഴി ബാലസഹജമായ വിസ്തൃതങ്ങളുടെയും ഇരുട്ടിന്റേയും മാറ്റമായിരുന്നു. 147
- സർവ്വേശ്വരനെ ഓർത്തു നടക്കാതെ തന്നിഷ്ടത്തിൽ വർത്തിച്ചു കഷ്ടമായിപ്പോയി 148
- ആശയുൾക്കൊണ്ടു ലൗകികസുഖങ്ങളുടെ പിന്നാലെ നടന്നവനായി ഇഴുപ്പെട്ട പ്രവർത്തികളുമായി വളരെയധികം പിഴച്ചു 149
- സത്യം പറഞ്ഞാൽ കൊല്ലവും, മാസവും, ദിവസങ്ങളും ഒരു ഗുണത്തിനുമായാതെ കഴിഞ്ഞുപോയി 150
- ഒരു നല്ല കാര്യത്തേപ്പോലും ചിന്തിക്കാതെ, ആവശ്യമില്ലാത്തവയെ സേവിച്ചു 151
- ഈവനുകാലത്തു താങ്ങുതിളപ്പിൽ മരിച്ചു; സംസാരവിഷയങ്ങളെ ഞാൻ ആശ്രയിച്ചു 152
- ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടാതെ കളിച്ചു. സർവ്വേശ്വരനെന്നെ ഇതു ശിക്ഷിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചില്ല 153
- ചിന്തവഴികളിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കാൻ ഒരു റായമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചില്ല 154
- ചെയ്ത ദുഷ്ടതകളെ വാഴ്ത്തിപ്പറയുവാൻ ഈ നാവുകൊണ്ട് ഞാൻ മടിച്ചില്ല 155
- വേശ്യകളെയും പരസ്ത്രീകളെയും സ്വർഗസുഖശങ്കളോടെ സേവിച്ചു 156
- പരദാശങ്ങളാണെന്നു വിചാരിക്കാതെ ഞാൻ ന്യായമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട് വളരെയധികം രമിച്ചു 157
- വളരെ വർഷങ്ങളായ നയന സുഖങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു 158

സഭാ പാട്ടുപാടി, ഹാസ്യഭാവംകൊണ്ടും, നാട്യംകൊണ്ടും ഞാൻ സന്തോഷംകൊണ്ടു 159

നേരമ്പോക്കുകൾ കേട്ടു സന്തോഷിപ്പാൻ അത്യധികം ക്ഷമയോടെ ഞാൻ ചെവി കൂർപ്പിച്ചുനിന്നു 160

എന്നെ ബഹുമാനിച്ച അന്യന്മാർക്കുഞാൻ അപമാനം വരുത്തി വയസ്സുകാലത്തു സ്വർണ്ണം കൊടുവയിൽ ആശിച്ച അസന്മാരുടെ രസം കവനെടുത്തു 162

എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം രത്നാഭിദ്രവ്യങ്ങളാണെന്ന് ഉറപ്പ് അതിനുവേണ്ടി വെറുതെ ശ്രദ്ധിച്ചു 163

അന്യരുടെ സുഖം കണ്ട് അസുഖംകൊണ്ട് അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ആശകൊണ്ടു 164

അഖണ്ഡമായ സുഖങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ച അന്യന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളെ ഞാൻ ഇടിച്ച താഴ്ന്നു 165

മനസ്സിൽ ചെലുത്തും വെച്ചുകൊണ്ട് ആവും വേഗം പകുപ്പോക്കാൻ പണിപ്പെട്ടു 166

എന്റെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുവാനെ എനിക്ക് യേവുണ്ടായില്ല 167

എല്ലായ്പ്പോഴും നന്നായി മദ്ധ്യപാനം ചെയ്തു; മോഹമത്തനായി സഞ്ചരിച്ചു 168

എപ്പോഴും കണ്ടവരെ തെറി പറഞ്ഞും, കയ്യേറ്റം നടത്തിയും അന്യരെ ആക്ഷേപിച്ചു 169

നല്ല മനസ്സോടെ ആത്മീയസുഖത്തിനു വേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തില്ല 170

ഏഴു ദിവസങ്ങളിലൊന്ന് ഇഴശ്ചര്യത്തിക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുവാൻ ഞാൻ മടിച്ചു 171

കമ്പസാരം നടത്തി വിശുദ്ധി പ്രാപിപ്പാൻ മനസ്സോടുകൂടി ശ്രമിച്ചില്ല 172

ദൈവപ്രസാദത്താലുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു; ഭാവി സുഖത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം തീരെ അകന്നുപോയി 173

അഹങ്കരിച്ചു മടിച്ചു നടക്കുന്നതിനേ മനസ്സിൽ ആഗ്രഹം തോന്നിയുള്ളു 174

- ഇതെന്തൊരു മൃഗമെന്നെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ബുദ്ധി
വിഷമിക്കുന്നു 175
- ചീത്ത സ്വഭാവക്കാരനായ ഞാൻ എന്തെല്ലാം ചിന്തിച്ചു; എ
ന്റെ മനസ്സിൽ സംഭവിച്ച ദോഷമെന്തു? 176
- പ്രവൃത്തികൊണ്ടു സാധിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഉപായങ്ങളെ എന്റെ
മനസ്സിൽ വളരെ ആഗ്രഹമാകും 177
- മനസ്സിൽ ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതും, പ്രവർത്തിച്ചാൽ സാധിക്കപ്പെ
ടുന്നതും ആയ കാര്യങ്ങൾ ഓരോ വീഡമാണ് 178
- സമുദ്രതീരത്തിലെ സംഖ്യയാറു മണൽ തരികളെ എണ്ണി തിട്ട
പ്പെടുത്താമോ? 179
- വർഷക്കാലത്തിലെ പല്ലു എത്രയെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴി
യുമോ? 180
- വർഷക്കാലത്തു പെയ്യുന്ന മഴയുള്ളികൾ എണ്ണികൂട്ടി കണക്കാ
ക്കാമോ? 181
- (മേല്പാഞ്ഞ) മണൽത്തരികളുടേയും, പൽക്കൊടികളുടേയും, മഴ
യുള്ളികളുടേയും സംഖ്യകളേക്കാളേറും എന്റെ ഭരിതങ്ങൾ 182
- എന്റെ ദോഷങ്ങളെല്ലാം കൂടിയാൽ, സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തുള്ളി
കളും കെരില്ല 183
- എന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം വിചാരിച്ചുകഴിവാൻ എനിക്കാവി
ല്ല എന്നു ഞാനറച്ചു 184
- മൂന്നു വഴികൾ അറിയാൻ പ്രാസമാണെന്ന് മഹാ വിദ്വാനായ
ശ്ലേമോൻ രാജാവു അരുളി ചെയ്തു 185
- പക്ഷി (ആകാശസഞ്ചാരി), സഞ്ചരിക്കുന്ന കപ്പൽ, മനുഷ്യന്റെ
യത്നനകാലം ഈ മൂന്നു സഞ്ചാരരീതികൾ അറിവാൻ പ്രയാസ
മാണ് 186
- യത്നനം, വാൽകൃം, ജന്തുക്കളായ കാലങ്ങളിലെ എന്റെ വഴി
മനസ്സിലാക്കുവാൻ എളുപ്പമോ? 187
- മനുഷ്യജീവിതകാലം അല്പം, ദൈവഭം കളിയിൽ പോകും, പക്ഷ
രീ ഉറക്കത്തിൽ പോകും ഫലമില്ലാതെ 188
- കാൽദേശം കളഞ്ഞുപോകും; സാരവത്തായ കാര്യങ്ങൾക്കു കാലം
യും ശമിച്ചില്ല 189

- ഒരു നേരം വെറുതെ പോകരുതെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു ക്ലേശകര
മായിരുന്നു 190
- ഇങ്ങനെ ക്ലേശിച്ചു ഭാവിയിൽ ക്ലേശങ്ങളുണ്ടാവാനും, നാശമുണ്ടാ
കാനും വളരെ ശ്രമിച്ചു 191
- ദോഷപ്രവൃത്തികൾക്കു കാലം പോരാതെ വരാതിരിക്കാൻ ക്ഷണ
നേരംകൊണ്ട് പല പാപങ്ങളും ചെയ്തു 192
- അയ്യോ കഷ്ടം, പാപമേ, കൈ ഓക്കുമ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു പോ
കുന്നു, അയ്യോ! 193
- എന്റെ ദരിതക്കുടലിന്റെ അവസാനം കാണുവാൻ എന്റെ
ജ്ഞാന ചക്ഷുസ്സിനു കഴിവില്ല 194
- എന്റെ നാശത്തെ മറച്ചുവെച്ചു ദോഷങ്ങൾ കൂട്ടത്തോടെ എ
ന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായി 195
- ചെവിയിൽ നിന്നു ശത്രുമഹാസൈന്യങ്ങൾ സമക്ഷത്തു വരുമ്പോ
ലത്തെ മഹാഭയം! 196
- ശത്രുക്കൾ പോരിനു വിളിക്കുന്ന മനുഷ്യനു മാനസികപീഡ
എത്രയെന്നു പറയാമോ? 197
- അപ്രകാരം ഞാൻ പരവശനായപ്പോൾ സുഖം എന്തെന്നറി
ഞ്ഞില്ല. 198
- ശത്രു സംഘത്തെ ഞാനേകൻ കാണുന്നു; ജ്ഞാനകണ്ഠംകൊണ്ട്
ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. 199
- ഇതേ വര കണ്ടതിൽ എത്രയും ഭയങ്കരമായി ഇപ്പോൾ ഇതാ
കാണുന്നു! ഇതാരെടാ? നീ ആരെടാ? 200
- തനി കറുപ്പനിറത്തിലുള്ള നിന്റെ രൂപം കാണുമ്പോൾ, നീ
ഗുണവാനല്ല, ദുഷ്ടനാണു്. 201
- നിന്റെ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന കണ്ണുകൾക്കുമ്പോൾ മൈവത്തിന്റെ
ശത്രുവാണെന്നു തോന്നും. 202
- നമകു് ജനകമായ നിന്റെ വേഷ മീതികൾ കാണുമ്പോൾ നീ
ഒരു നരകജീവിയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം 203
- എടോ, നീ ആരെന്ന് പറയൂ; നിന്റെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം
കേൾപ്പിക്കൂ; എന്തെ വന്നു? 204
- അത്ര ഭയങ്കര മുഖഭാവത്തോടെ ഭയം ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നുവെന്ന്
കാര്യം പറയുന്നു:— 205

വിചിത്രം തന്നെ? എന്നെ നീ അറിഞ്ഞില്ലയോ? എന്റെ ചങ്ങാതി! ഇത് ആശ്ചര്യം തന്നെ! 206

എന്നെ ഇത്രയും കാലം ആശ്രയിച്ചിട്ടും നമ്മുടെ ബന്ധുത്വത്തിന് ഭംഗം വന്നിട്ടില്ലല്ലോ! 207

എന്നെ നീ ഭജിച്ചു, സേവിച്ചുപോന്നതിന് നിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് ഞാൻ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട്. 208

എന്നെ വെടിയാതെ നടന്ന കാരണം നീ എന്റെ കൂടെയിരിക്കണം. 209

ഞാൻ പിശാചാണ്. നിന്നെ കൊണ്ടുപോവാൻ നരകത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ വരുന്നു. 210

പെട്ടെന്നു ഏഴന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടുകൊണ്ട്, എല്ലാം നഷ്ടമെന്നേ: ഇത്, വളരെ സംഭ്രമത്തോടെ, നല്ലപോലെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പുവരുത്തി രോഗിയും ഏഴപിശാചിനോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— 211, 212

പിശാചെ, നീ ദൂരെ ഒഴിഞ്ഞുപോയ്ക്കോ! ഇവിടെ നിനക്കൊരു കാര്യവുമില്ല. 213

ഞാനല്ല നിന്റെ കൂടെ പോരുന്നവൻ എന്നെ നീ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ്ക്കൊള്ളുക. 214

എന്റെ ഉടയവൻ സാക്ഷാൽ ദൈവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാസൻ ഞാൻ അങ്ങയെ നമസ്കരിക്കുന്നു. 215

എന്നിങ്ങനെ കേട്ട ഉടനെ, വളരെ ദേവ്യത്തോടെയുള്ള ആ ഏഴന്റെ വാക്കുകളിതാ:— 216

ഏഴോ നിതിസ്ഥരൂപനായ തമ്പുരാനെ, ന്യായം വിധിക്കുക. ഇതു സത്യം ഇവനെന്റെ ഭാസനാണ്. 217

ഏഴനോടുകൂടെ നരകത്തിൽ വീഴുവാൻ ഇവൻ നന്നേ ശ്രമിച്ചു; ഇവൻ എനിക്കുള്ളതാണ്. 218

നീ ഇവന്റെ സൃഷ്ടികത്താവാണ്; അതിനു കറവില്ല; ഈ ഏഴജീവിയുടെ തമ്പുരാൻ നീ; അതും സത്യം തന്നെ. 219

ജ്ഞാനസ്ഥാന മാർഗാദീസ) അവസരത്തിൽ ഇവൻ തമ്പുരാൻ നീയാണെന്ന് ഇവൻ ഉറപ്പായി സത്യം ചെയ്തു. 220

എന്നെ ഒരിക്കൽപോലും സേവിക്കയില്ലെന്ന് ചേണ്ടുപോലെ സത്യം ചെയ്തു. 221

മംഗളമുത്തിയായ നിന്നെ ഈ മഹാപാപി വെടിഞ്ഞുപോയ്;
നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. 222

നിന്റെ കല്പനകളെല്ലാം ഖംഘിച്ചു. സ്വാമി ഭക്തി തീരെ ഉപേ
ക്ഷിച്ചു, (ഈ എന്റെ) ദാസൻ, ഞാൻ ദരിത്രം ഉണ്ടാകുവാൻ
വേണ്ടി ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നതെല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു
നടന്നു. 223, 224

ശത്രുവായ (എന്നെ) സേവിച്ചയുടനെ വലിയ നാശമാണ് ഫലം
എന്നും അവൻ നന്നായി അറിഞ്ഞിരുന്നു. 225

മോക്ഷസാധകമായ ഗുണങ്ങളെ ഇവൻ ദുഷിച്ചു; മേൽക്കുമേൽ
പാപം സമ്പാദിച്ചു. 226

ഇവൻ വേണ്ടെന്നു വെച്ച മംഗളങ്ങൾ അല്പയോ ദൈവമേ,
ഇവൻ കൊടുക്കുവാൻ അർഹതയുണ്ടോ? 227

മോക്ഷത്തിനു വേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളും നിത്യാനന്ദവും ക്ഷയിക്കാ
ത്ത സമ്പത്തുകളും ഇവൻ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു. 228

ചിത്ത പ്രവൃത്തികളേയും അവയുടെ ഫലങ്ങളേയും അറിഞ്ഞിട്ടും
കൂടി അവയെ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. 229

പാപമനുഷ്ടോടുകൂടി പരിത്യജിച്ചതാണ് ഈ നരകം, നീതിമാ
നായ തമ്പുരാനെ! ഈ പാപിക്ക് അതു കല്പിക്കൂ. 230

ചെയ്യതൊന്നും ഇവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ, നീതി
സ്വരൂപാ! അതു ശരിയാകുമോ? 231

ഭോഷികളെ ശിക്ഷിക്കാനാണ് നരകം എന്ന് നിന്റെ വേദം
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നവല്ലോ. 232

അതിന്റെ മഹത്വം ഇവനറിയാത്തതു് മടി കൊണ്ടാണ്. അത
വന്റെ ഭോഷം. 233

ഭോഷത്തിന്റെ വികടമായ രൂപം കാണുമ്പോൾ അതു ചെയ്യാൻ
മടിക്കുമെന്നു തോന്നി. 234

എങ്കിൽ അജ്ഞാനം അകറ്റാത്തതെന്നു ഇവൻ മനസ്സിലാച്ചു. 235

ഭയം കൂടാതെ തൊറുകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി ഇവൻ ഉജ്ജിമ
അന്ധകാരം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. 236

ഒട്ടും കൊള്ളരുതാത്തത് ഇതത്രയും മഹാകഷ്ടം. നിന്റെ നിശ്ച
യം അനുസരിക്കാത്ത ദുർബ്ബദ്ധി. 237

അതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും നിത്യദൃഷ്ടിയിൽ ആകാത്ത ദാസ
നെ നിശ്ചയിക്കുക. 238

ദുഷ്ട കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം നരകത്തിലാണെന്നു നീ പണ്ടു കല്പി
ച്ചതല്ലേ? 239

ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങളെ നീ മുമ്പു ശിക്ഷിച്ചതല്ലേ? ന്യായം എല്ലാ
ചടംഗം തെളിയിക്കുക. 240

മുഖ്യ സ്വരൂപികളായിരുന്ന ഞങ്ങളെ ദുഃഖത്തിലിട്ടതെന്തിന്?
അതേ ദോഷമാണ് ഇവനും. 241

ഇവൻ ഒരു മഹാപാത്രമാണ്; ദുഷ്ടസ്വഭാവമുള്ളവനാണ്.
മുന്നിടം കൊള്ളരുതാത്ത മഹാപാപി. 242

നിയമലംഘനങ്ങൾ ഒന്നു മാത്രമല്ല. പാപങ്ങൾ ഏറ്റവും
കുറവ് പാപകർമ്മങ്ങൾ ഇവൻ ചെയ്തു. 243

എന്തിനു താമസിക്കുന്നു? വിധിക്കുക; ശിക്ഷിക്കുക; നീതിമാനായ
തമ്പുരാനെ! അതിനിപ്പോൾ ന്യായമുണ്ട്. 244

ഇപ്രകാരമുള്ള സംഭാഷണം കേട്ടപ്പോൾ, എന്റെ മനസ്സിൽ
വടന വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചു. 245

ഈ സങ്കടം പോകുവാൻ എനിക്കു എന്തു കഴിവുള്ളു? കേട്ടതു
നന്മയല്ല; സത്യം തന്നെയാണ്. 246

ഞാൻ നരകത്തിനു പാത്രമാണ് എന്ന് വന്നു. ഇതിനേക്കാൾ
മേലേതെന്തുണ്ടു്? 247

ഇപ്പോൾ ഞാൻ നരകത്തിൽ വീഴുമാറായി എന്റെ നിർഭാഗ്യ
യോഗമേ! ഞാൻ നശിച്ചു. 248

എപ്പോഴും തീയിൽ കിടന്നെരിയായി ഞാൻ. സംശയമില്ല.
അയ്യോ! പാപമേ! 249

ഇതിനുപായമില്ലേ? ശരണമില്ലേ? ആപത്തു് ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞു
വോ? 250

ഞാൻ മരിച്ചില്ലല്ലോ ശ്വാസോച്ഛ്വാസങ്ങളുണ്ടല്ലോ ശ്മശാനം
ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും 251

ഏതുപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തവൻ, ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെ ചോദി
ച്ചാൽ സകലേശമേൽ കനിഞ്ഞനുഗ്രഹിക്കും 252

എങ്കിൽ, ഇനി താമസിക്കരുത് ആ അനുഗ്രഹം തേടുവാനുള്ള
കാലമാണിപ്പോൾ 253

- മരണകാലത്തു ഭൈരവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് (വലത്തുവശം തുക്കപ്പെട്ട) കള്ളൻ പാപത്തിൽ നിന്നും (തോറത്താൽ) മോക്ഷം കിട്ടി 254
- ഔഷ്ഠീയായവൻ (മശലനമറിയം) തുക്കാൽക്കൽവീണു നമസ്കരിച്ചപ്പോൾ, അവർക്കും ഉടനെ അവൻ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു 255
- തെറ്റായ വഴികളിൽകൂടി വളരെ ദൂരം പോയ അവൻ തുക്കാൽ പിടിച്ചു തെറ്റുകൾ തിരുത്തി നല്ല വഴിയിൽ വന്നു. 256
- നല്ലശുശ്രൂഷന്റെ മനോഹരം സർവ്വദോഷങ്ങളേക്കാൾ മഹത്വമേറിയതും അപരിമേദ്യവുമാകുന്നു. 257
- നരകിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ മനുഷ്യാവതാരമെടുത്ത ദൈവം 258
- ഓഷ്ഠീയായവൻ രക്ഷിക്കുവേണ്ടി വളരെയധികം ശ്രമിച്ചു; ദാരിദ്ര്യം; ക്ഷമിച്ചു 259
- അഭിമാനം നഷ്ടപ്പെട്ട കള്ളനെപ്പോലെ വളരെയധികം ദീനത അനുഭവിച്ചു മരിച്ചു 260
- അങ്ങിനെ ക്ഷമിച്ചതാകെ എന്റെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി; പിന്ധനങ്ങൾ വളരെ അനുഭവിച്ചതും എന്റെ രക്ഷിക്കുവേണ്ടി 261
- കാരണ്യവാനേ! സകലഗുണാലയമേ, മഹാദൈവമേ! കഠിന ഹൃദയനല്ലാത്ത സർവ്വഭൂതേശ്വര! 262
- കരുണാമയമായ മനോഹരങ്ങളോടു കൂടിയവനെ, സർവ്വേശ്വര! ഓനാനിയേ! 263
- രൂപമില്ലാത്ത സർവ്വസ്വരൂപമേ! ചാരമുത്തേ, പരാപരാ! മഹാപ്രഭോ, സർവ്വേശ്വര! 264
- അങ്ങയല്ലാതെനിക്ക് ആധാരമായി മറന്നുണ്ട് എന്റെ പിതാവായ അങ്ങനും തന്നെ എനിക്കാശ്രയം 265
- അങ്ങയോടു സംസാരിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത എനിക്കില്ല; ഞാൻ ഔഷ്ഠീയലിയും മഹാപാപിയുമാകുന്നു 266
- അയോഗ്യനെന്നിരിക്കിലും എനിക്ക് ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളത് സർവ്വഗണസമ്പന്നനായ അങ്ങനും കേട്ടാലും. 267
- അങ്ങയുടെ പുത്രനെന്തെങ്കിലും ഞാൻ വെറുതെ കളഞ്ഞു കളിച്ചു തീർച്ചയായും അതു വളരെ കഷ്ടമായി 268

- എന്റെ പിതാവേ! നല്ല പിതാവെന്നുള്ള ഭാവം അവിടുന്ന് ഒരു കാലത്തും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ? 269
- ഏതുപത്രനായ് ഞാൻ ചെയ്തപോയ തെറ്റുകളെല്ലാം നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കി, ഞാൻ തൃക്കാലുകളിൽ ആരാധന നടത്തുന്നു അവിടുന്നാരാണ്? ഞാൻ ആരാകുന്നു? എന്നിവകളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഓർമ്മയോടും, ഞാൻ ലഭിച്ചിട്ടുപോകുന്നു 271
- പാപരഹിതൻ, സർവ്വഗുണാംബുധി പരാപരാ പ്രസേകലേശപരൻ 272
- സ്നേഹിക്കേണ്ടവനും, ദേവവിക്കേണ്ടവനും, മഹാഭരതജനപിയും, സർവ്വേശ്വരനും, ആണു നീ 273
- താനോ നന്മകളൊന്നുമില്ലാത്തവൻ, നിറയെ ദോഷമുള്ളവൻ; നിസ്സാരൻ; നീചൻ; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ! 274
- എന്റെ ജീവനുംകൂടി അവിടുന്ന് ഭാനം ചെയ്തതാണ്. ഈ സമ്പത്തു് എന്റെയല്ല-നിന്റേതാണ് 275
- ഭർത്തൃസ്വം വമിക്കുന്നതാണ് എന്റെ ദേഹം ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തതു്, കൃമികളെ ജനീപ്പിക്കുന്നതു് 276
- ഞാൻ പുരമദരിദ്രൻ! കാമോപദേശി; തൃജിക്കപ്പെടേണ്ട വെറും മൺപാത്രം; മഹാപാപി! 277
- സർവ്വഗുണാംബുധിയായ അങ്ങയെ ഞാൻ തിരസ്കരിച്ചു നടന്നു. നിർലജ്ജനയായി, ധിക്കാരിയായി ജീവിച്ചു 278
- ഞാൻ അങ്ങയെ മറന്നു ജീവിക്കുമ്പോൾ എന്നെ നിത്യനരകത്തിൽ അങ്ങു സന്തതം താഴ്ത്തിയെങ്കിൽ ന്യായമാകുമായിരുന്നു 279
- പരമകാര്യബുദ്ധനായ കാരണം ദയാപരനായ അങ്ങ എന്നെ അന്നു ശിക്ഷിച്ചില്ല 280
- അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി, ഞാൻ ചെയ്തപോയ തെറ്റുകളെ വെറുക്കുന്നു 281
- (ഇപ്പോൾ) ഞാൻ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നു. ശിക്ഷയെ ഭയമായി ഭയപ്പെടുന്നവനായി ഞാൻ ഭൂഷ്ട പ്രവൃത്തികളോടു് ഭൂഷണം എന്നിങ്ങനെയായില്ല 282
- നശിച്ചുപോകാത്ത അങ്ങയുടെ മനോഗുണങ്ങളിൽ പ്രിയം കലർന്ന ദോഷങ്ങളെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു 283
- അപരാധങ്ങൾ, അങ്ങയുടെ അനന്തമായ ഗുണഗണങ്ങളുടെ ശത്രുവാകുന്നതുകൊണ്ടു് 284

- പാപങ്ങളോടുള്ള അനന്തമഹാ വെറുപ്പു ഞാൻ നല്ലപാലെ മന
സ്സിലാക്കി അവയെ വെറുക്കുന്നു 285
- ശേഷിക്കപ്പെടുന്ന ഗുണങ്ങളിലൂടെ നിന്റെ ഗുണങ്ങളെയും
രക്ഷിക്കുവെന്ന് ഞാൻ മഹാകൃഷ്ണം 286
- അന്യഗുണങ്ങളും നിന്റെ ഗുണങ്ങളും തമ്മിൽ നന്നായി താരത
മ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ 287
- അന്യഗുണങ്ങളുക്കാൾ സർവ്വഗുണങ്ങളുമുള്ളതുകൊണ്ട് അവ
സാനമല്ലത്ത സ്നേഹപാത്രമാണ് അങ്ങൻ 288
- ഭൂമിയിൽ പ്രഭാതകാലത്തു പമ്പിക്കുന്ന മഞ്ഞിൽ തുള്ളി അന്യ
ഗുണം 289
- അങ്ങയുടെ ഗുണം ആദ്യത്തെല്ലാംതന്നെ അഗാതവുമായ സമു
ദ്രം, കമാന്ദലാശയം 290
- മഹാതു ഗുണങ്ങളോടും ഭോധ്യനും; അങ്ങയുടെ ഗുണം ഭോധ്യ
രഹിതമാണ്. 291
- സൂര്യമഹാപ്രഭം ഇരുട്ടിലെന്നപോലെയാണ് അങ്ങയുടെ ഗുണ
ങ്ങളോ മഹാകാര്യങ്ങളിൽ 292
- കാണപ്പെടുന്നതിൽ ഗുണം, സാക്ഷാൽ ഗുണങ്ങളുടെ ഒരു നി
ഴൽ മാത്രമാണ് അതു. ഏതൊക്കെയാകട്ടെ. 293
- എങ്കിലും അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന് വിഷയമായതും അങ്ങയുടെ
ഗുണമാണല്ലോ, ഭയാനിധി! 294
- ഭേഷിക്കേണ്ട ലൗകിക ഗുണത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം
നോക്കാതെ, വളരെ സ്നേഹം കൊണ്ടു. 295
- പാഴ്ച്ചെളിയൽ പ്രേമംകൊണ്ട് രത്നത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു. സൽ
ഗുണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച ഭ്രാന്തനാണ് ഞാൻ. 296
- അന്നു ചയ്ക്കുതിന് പകരമായിട്ട് നിന്റെ ഗുണങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു
ഞാൻ സർവ്വലൗകിക സുഖങ്ങളെയും ചെറുക്കുന്നു. 297
- അങ്ങയെ സ്മരിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയ കാലങ്ങൾ, എനിക്കു സ
ങ്കടമേകുന്നു. എന്തിനാലോ! 298
- നകലസമയത്തും എല്ലാവിധവിഷയവും അങ്ങയുടെ സർവ്വോത്തമഗുണ
ത്തേ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും. 299
- പരയംബരം, ഏന്റെ ഏറ്റവും കൂടിയും നന്നായതും
കൂടാതെ നിന്നെ സ്മരിക്കുന്നതാണ് 300

എന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം അങ്ങയുടെ നിശ്ചയത്തിനൊത്തതായിരിക്കും; സംശയമില്ല. 311

അങ്ങയെ സേവിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യങ്ങൾ ഇനി ഞങ്ങൾ വെറുതെ ശ്രമിക്കേണ്ട 312

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളെ തിരികെവരുത്തുവാൻ കഴിയുമോ? അതു കഴിഞ്ഞതുതന്നെ 313

കണപോയതു നടപ്പുകാലമല്ല; അതു ഭാവിയല്ലേ? ഇനി വരില്ല. 314

കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യത്തു ചെയ്തപോയ തെറ്റുകൾ ചിന്തിച്ചു സങ്കടപ്പെടാതെ പാരും! 315

എന്റെ കണ്ണുകളെ രണ്ടു നദികളാക്കി, വെള്ളമൊഴുക്കി കൊടുവിൻ. 316

എന്റെ ദേഷ്ടക്കർമ്മങ്ങളുടെ വളർച്ച കഴിക്കട്ടെയുവാൻ കണ്ണുകൾ, കണ്ണുനീർ തരുവിൻ 317

എനിക്കു തെറ്റി; അഖിലേശ്വരാ! എനിക്കു തെറ്റി; അങ്ങയെ മനസ്സിലാക്കാതെ ഞാൻ തെറ്റുകൾ ചെയ്തു. 318

ഞാൻ അപരാധങ്ങൾ നടത്തിയതു എവിടെ എന്തെ ചിന്തിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കഷ്ടം വളരെയേറും. 319

എത്രയും നിഷ്ഠനമായ രഹസ്യ സങ്കേതത്തിൽ അല്ല നിർത്തി മുന്തിൽ വെച്ചു തന്നെ. 320

ജന്മിമാരായ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുപോയും അങ്ങിനെ പിഴക്കാൻ എനിക്കു ശങ്കയുണ്ടാകും. 321

സ്രഷ്ടികളുടെ രാജാവായ അങ്ങയുടെ തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചു യാതൊരു മറുപടിയൊന്നെ ഞാൻ തെറ്റുമെല്ലാം. 322

യേശുവേ, എന്റെ ദൈവപ്രവൃത്തികൾ സർവ്വദിക്കിലുള്ള അവിടുത്തെ തൂക്കണ്ണുകൾ കണ്ടു. 323

സ്രഷ്ടിസ്ഥിതിലയകാരകനായ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ ചെയ്ത ദൈവപ്രവൃത്തികൾ സംഭവിച്ചപ്പോൾ, അന്നു അങ്ങയുടെ ശാസനം ആരുമില്ല? എന്നെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ എന്താണു കാരണം? ആ മഹാധിക്കാരങ്ങൾ സിക്ഷമില്ല. മറ്റൊരാളെ നീ വധിച്ചില്ല. 324, 325

എന്നെ വെട്ടികൊല്ലാൻ ഇടമില്ലാത്തതിനാണോ അങ്ങയുടെ ശിക്ഷ തടയുണ്ടായത്? 327

- എന്റെ പാപങ്ങളെ സന്തതം മുട്ടുപൊടിക്കുവാൻ പാതാളത്തിൽ തീർക്കട്ടാവാമോ? 318
- കർത്താവേ! ശപിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുമെന്നത്ര തടുത്തവരുണ്ടോ? 319
- പ്രബലനായ അങ്ങയുടെ കൈ തടുക്കുവാനാരുണ്ട്. നിന്റെ കല്പനക്ക് സകലവും വിധേയമാണല്ലോ? 320
- നിന്റെ കല്പനയുടെ ശക്തിയിൽ ഭൂതലം വിറക്കും ഇടിവെട്ടുമ്പോൾ ഭലകളിളകും. 321
- സ്നേഹം കെട്ടുപടർക്കും; മോചനം വർഷിക്കും അങ്ങ കല്പന ആരംഭിക്കും? 322
- നാകാഗ്നി ഒരു നാളം കെടുകയില്ല അവസാനമില്ലാതെ കത്തി ജ്വലിക്കും. 323
- സർവ്വശക്തൻ കല്പിച്ചാൽ ഭൂമിയിലുൾ പോകും, പാപികൾ നരകത്തിൽ വീഴും. 324
- സർവ്വശാസ്താവേ! അങ്ങയുടെ കല്പന ആരംഭിക്കും? കല്പനക്കു വിരോധമായി ഒരതമില്ല. 325
- എന്നെ രക്ഷിച്ചവനായ ഈശ്വരൻ അങ്ങനെയെന്ന, അനന്തമായ നിന്റെ കരുണ, ആ ശിക്ഷയെ താമസിപ്പിച്ചു. 326
- മെഴുപ്പായ മെഴുക്കുമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിൽ സങ്കടം വർഷിക്കുന്നു. 327
- അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി സമ്പൂർണ്ണ ഐശ്വര്യങ്ങളേയും, എന്റെ നിമഗ്നതയെപ്പറ്റിയും തമ്മിൽ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, എന്റെ കഠിനമായ വൈകല്യങ്ങളുടെ വലിപ്പം കാണുന്നു. എന്നിക്ക് മാപ്പ്; മാപ്പ് കിട്ടുവാൻ അർഹതയില്ല. 328, 329
- അങ്ങയുടെ മനോഗുണങ്ങളാൽ ഭാഗം ചെയ്യപ്പെട്ട വൃക്കതികളെ കഠിമുക്കുമ്പോൾ എന്റെ ദുഷ്ടതകളെന്തെന്നാകും. 330
- മുമ്പുതന്നെ ദോഷത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിന് അളവില്ല. ദോഷം മാപ്പു കിട്ടാത്തവണ്ണം ഏറിയിരിക്കുന്നു. 331
- അങ്ങ ദോഷത്തെ സ്വീകരിച്ചു; ഉടനെ അതിൽ ആത്മാവിനെ കൊടുത്തു 332
- പണ്ഡിതന്മാരുടെ തന്നെ മനസ്സ്, ബലി ധാരണ എന്നിവയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു 333

- അങ്ങയെ സ്തുതിപ്പാനും, സ്തുതിപ്പാനും ദൈവമായി (മറ്റു) തന്നെ
വായ എനിക്കും തന്നെ 334
- എന്റെ ആ സ്വസ്ഥാവനെ ഞാൻ മറന്നു. ശത്രുവിന്റെ സ്ഥാനം
മെട്തു എതിർത്തുനിന്നു 335
- നിന്ദിതൻ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അധീനത്തിൽ പെട്ടവനായ
ഞാൻ കർത്താവിൽ ഭക്തിയുള്ളവനായില്ല 336
- എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഒരുപോലെയും ഭൂമിയിൽ അങ്ങ
യെ സ്തുതിച്ചുവെന്നു ശ്രേഷ്ഠ പരമേശ്വരത്തിൽ പൊതുവെ മറ്റൊരു ശത്രു
യ്ക്കായി സന്തോഷിച്ചിരിപ്പാൻ അങ്ങ ആനന്ദപിച്ചു 337, 338
- (എന്നാൽ) നീ എന്നുടെ സ്വാമിയോ; ഞാൻ നിന്നുടെ ദാസനോ
അല്ല എന്ന് സങ്കല്പിച്ച ഞാൻ നിന്റെ കല്പനയെ മിക്കിരിച്ചു 339
- ചരകിക സുഖങ്ങളു പാശ്ചാത്യനായി എന്താ രക്ഷാപദ്ധതി
ങ്ങളെ ഞാൻ പരിത്യജിച്ചു 340
- ദരിദ്രതയെ മനുഷ്യ മനസ്സിൽ നില്പിച്ചതുവാൻ വേണ്ടി നരകം
സൃഷ്ടിച്ച കർത്താവേ! 341
- തന്നിച്ചുണ്ടെടുത്ത അനുഭവിക്കുവാൻ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടാതെ ഞാൻ
പാപിയായി 342
- ജന്മദാഷ്ട്യത്താൽ നരകത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ അകപ്പെട്ട
ഞാൻ വലയുമ്പോൾ. സ്നേഹത്തോടെ എന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ
ഈ ദാസനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി നീ ദാസനായ് 343, 344
- മനുഷ്യന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യനായി ദീനനായി അങ്ങനെ
വരുരിച്ചു 45
- ദൈവഭാവക്കാരനായ ഞാൻ, ദൈവത്തെ അശ്രദ്ധം വെറുക്കാനു
ന്നിന്റെ ശത്രുവായി സഞ്ചരിച്ചു 346
- നിരന്തരം ഞാൻ പാപങ്ങളെ സമ്പാദിച്ചുകൂടി; ദൈവത്തെ നാശി
പ്പിക്കാൻ പണിയെടുത്തു 347
- എന്ന അന്വേഷിച്ചെന്ന രക്ഷകനായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളുടെ സേവകനായി 348
- മോക്ഷം കൈവരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപദേശിച്ചു രക്ഷ വരു
ത്തുവാൻ നീ ബുദ്ധിമുട്ടി 349
- ചീത്ത ബുദ്ധിയോടെ ചീത്ത വഴിയെ സഞ്ചരിക്കുന്നവനായി നര
കവേദം അറിഞ്ഞിട്ടു 350

- ദൈവത്തിന്റെ തിരുവുള്ളം എനിക്കുണ്ടാകാൻ അങ്ങനെയൊരു
പരിശുദ്ധരും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാകുമോ? 351
- കർത്താവേ! രക്തം വിയർത്തു തിരുമേനിയുടെ രക്തം ചിന്തി,
അങ്ങനെയൊരു 352
- സന്തോഷത്തോടെ തിരുമേനിയെ ആ തുറന്നു ചെയ്തു; എനിക്കു
ഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ മഹാപാപമേ! 353
- അജ്ഞാതത്തിന്റെ വഴികളിൽകൂടെ എന്തെന്നതായിത്തീർന്നു, വി
ജ്ഞാനവേദത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു 354
- ബ്രഹ്മിയെ തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു അങ്ങനെയെ സേവിക്കാതെ ഞാ
നും പാപിയായി 355
- അങ്ങനെയൊരു നല്ല ഗുണം എന്തെന്നു നിരന്തരം താങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാ
രണം ഞാൻ ജീവിച്ചു 356
- അങ്ങനെയൊരു നല്ല സമയത്തു ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു നിശ്ചിത വ
ളരെ അധികം അനുഭവിച്ചു നടന്നു 357
- യോനിയേ, എന്തൊരു കഷ്ടതയായിത്തീർന്നു നീയെ നീയെ
ചിന്തി 358
- നല്ല ഗുണത്തോടുകൂടെ ചേർന്നു നില്ക്കുവാൻ നോക്കാതെ, പിഴച്ചു
വഴിയിൽ കൂടെ ഞാൻ വളരെ ദൂരം അകന്നുപോയി 359
- എന്തെന്ന കാര്യത്തുകൊണ്ടാൻ അങ്ങനെയൊരു മാലാഖയെ എന്റെ കൂടെ
നീ നടത്തി 360
- ദൈവപിശാചിനെ ഞാൻ അനുസരിച്ചു; ശിഷ്യരെ ഉപേക്ഷിച്ചു
വഴിപിഴച്ചുനടന്നു 361
- നീ ചെയ്തതെല്ലാം ഉപകാരങ്ങളായി, ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം ഉപ
ദ്രവങ്ങളും 362
- ഞാൻ പിഴച്ചു; വളരെ അധികം പിഴച്ചു; അയ്യോ! ഞാൻ പി
ഴച്ചു; എന്റെ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ ആധി കൂടും 363
- കണ്ണുകളേ! കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊടുവിൻ; പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കു
ആ വെള്ളമെത്ര നല്ലതു് 364
- കരുണാഗോഹമേ, എന്റെ മനസ്സിന്റെ; ചെയ്ത ദുഷ്പ്രവൃത്തി
കളെ ഓർത്തു ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു 365
- ദോഷങ്ങളെ ഓർത്തുവെക്കു നാണം തോന്നുന്നു. ദുഷ്ടികൾ ഉയർത്തു
വാൻ പോലും ലജ്ജിക്കുന്നു 366

- ഞാൻ പിഴച്ചവൻ; എന്റെ ആത്മനാഥാ! എന്റെ ശരണമേ!
ഞാൻ ഇനി എന്തുവേണം? 367
- എന്നെ ശിക്ഷിച്ചാൽ പാപത്തിന് പരിഹാരമാവുമെങ്കിൽ എ
നിക്കു ശിക്ഷയത്രേ വേണ്ടതു് 368
- എന്നെ നശിപ്പിച്ചു തോല്പിച്ചാൽ, എന്തുപലം? ഞാൻ അശക്ത
നാണ്, നിസ്സാരനാണ് 369
- ബലഹീനന്മാരോടു് മുഷ്ടി കാണിച്ചാൽ ക്രമിനാഥാ! അതു
സൂതരിക്കുപ്പെടേണ്ട ജയമാകുമോ? 370
- ഓ! താഴെ ഭയംകൂടാതെ നിസ്സാരമാരെ ശിക്ഷിച്ചാൽ നിന്റെ
ഔരോധം വായ്പിന് യോജിച്ചതാകുമോ? 371
- ഒന്നിനാകാത്തവൻ, നീചനായ ഒരു ക്രമിനാഥാ! എന്റെ
നാശം കണ്ടെത്തേണു ഇതും? 372
- എന്റെ തെറ്റുകളെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ തീരുമാനമുണ്ടാകട്ടെ
കല്പിച്ചു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ശിക്ഷിച്ചാലും. എന്നാൽ
ഗുണാംബയേ എന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട തെറ്റുകൾ നീ ക്ഷമിക്കേ
ണമേ! 373, 374
- നിന്തിരുവടി ശത്രുവാകുമ്പോൾതന്നെ, ഇഷ്ടഭയത്തിന് കാരണ
മാകും 375
- പാപങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കി, പാപവിമുക്തനാക്കി എന്നെ ശിക്ഷി
ച്ചാലും സങ്കടമില്ല. 376
- ശിക്ഷയൊന്നും കൂടാതെ അങ്ങയുടെ ശത്രുവായി ഇടൻ സുഖി
ക്കുന്നതു് വലിയ സങ്കടമാണ് 377
- അങ്ങയുടെ പ്രിയനായി ഭംഗിച്ചിരിക്കുന്നതു് എനിക്കു വളരെ
യേറെ ഗുണകരവും ശ്രേയസ്കരവുമാണ് 378
- അങ്ങയുടെ തീരുവുള്ളു എനിക്കുണ്ടെങ്കിൽ നഗരാഗ്നിയിലും എ
നിക്കു സുഖമാണ് 379
- അങ്ങയുടെ തീരുവുള്ളുക്കേടാണ് കൂടുതലെങ്കിൽ, എവിടേയും
സുഖമുണ്ടായില്ല 380
- എന്റെ തെറ്റുകൾ, ഞാൻ ഉറച്ചുപേക്കിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ച
യമായും നീ പൊറുക്കും 381
- പാപത്തിന് പരിഹാരം വേണമെങ്കിൽ കർത്താവേ, പാപപരി
ഹാരം ചെയ്യാം 382

- എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ രക്തമാണിക്യം മോഷ്വപരിഹാരം
ത്തിനു ഞാൻ കാഴ്ചവെക്കുന്നു 383
- ചെറുപ്പമായ പാപത്തിനു പരിഹാരം 384
- സ്നേഹപുത്രന്റെ ചോരയാൽ, എനിക്ക് പരിശുദ്ധീവരം, പാപ
ങ്ങളും പാപം 385
- നിന്റെ പുത്രന്റെ മുറിവുകളിലാണ് എന്റെ ശരണം പുത്രന്റെ
യോഗ്യതകൊണ്ട് എനിക്ക് മോക്ഷം കിട്ടും 386
- സഹായകരമായ നിലപാട് എന്റെ മനസ്സിൽ സിദ്ധിച്ചു.
ഇതാ ഞാൻ സുഖത്തോടുകൂടെ മരിക്കുന്നു 387
- ഭൂലോകത്തിൽ ഇനി വസിക്കുവാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമില്ല.
അയ്യോ, കഴിഞ്ഞതു മതി 388
- എന്നാൽ, ഒരു തെറ്റും ഇനിമേലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചോരം ഉണ്ടാ
കരുത്. മരണം മതി 389
- ഈ ഒരു ദുഃഖം മാത്രം മനസ്സിൽ ഉണ്ട്. മനസ്സിൽ അതേ ചെല
മുള്ള 390
- കത്താവേ, വിട്ടുപോകുവാനുള്ള പ്രാണൻ നിന്നുടെ കൺമുമ്പിൽ
ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ എനിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായാൽ മതി 391
- ദൈവം എനിക്ക് കനിഞ്ഞുതന്ന പ്രാണൻ ദൈവം വഴിയായി
ഉപേക്ഷിച്ചാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട് 392
- അയ്യോ, ഭാഗ്യമില്ല, യോഗ്യത ഉണ്ടായതുമില്ല, യോഗവുമില്ല എ
നിക്ക്. അതാണ് എന്റെ ദുഃഖം 393
- അതുകൊണ്ട് എന്റെ വലിയ ആഗ്രഹം തമ്പുരാനെ, അവിടു
ന്ന് കൈക്കൊള്ളേണം? 394
- എല്ലാ സമയവും അങ്ങയെ സേവിപ്പാനായ് ഇപ്പോൾ എനിക്ക്
നീ ഇണയാകേണമേ 395
- അന്യകാലത്തു എന്റെ ശത്രുവിന്റെ പരിശ്രമം ഓക്കുമ്പോൾ
എന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ആശ്വാസമൊക്കെയും നഷ്ടമാകുന്നു 396
- നിന്തിരുവടി എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ എന്റെ വിനാശം ഉറപ്പു
എന്നേ വേണ്ട 397
- നിന്തിരുവടി സഹായിച്ചാൽ ജയം വരും ഞാൻ നിസ്സാരനും,
പേടിയുള്ളവനും ഹീനനമാകുന്നു 398

- സിംഹത്തെപ്പോലെ ക്രൂരനായി യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അഹങ്കാരിയായ ശത്രു നിന്നാൽ തോല്പിക്കപ്പെട്ടു 399
- സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ മകന്റെ കൂടെയും ഈ ഭൂമിയിലും വാഴും നാഥേ, ദേവമാതാവേ, നീ നിന്റെ ദയാവീക്ഷണത്താൽ, ഈ പേവകനെ പാർത്തുളേണമേ! 400,401
- നിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഞാൻ സാക്ഷാൽ വീണു നമസ്കരിക്കുന്നു 402
- മിശിഹാ തമ്പുരാൻ നമ്മുടെ ജന്മത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചു ഇപ്പോൾ ചിരിച്ചു നാമാന ആശ്രയിക്കുന്നു 403
- സർവ്വരക്ഷകൻ മനുഷ്യനായ് അവതരിച്ചിട്ട് നിന്റെ മകനായി 404
- നിന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ മാതാവായി ഞങ്ങൾക്കു കേപ്പിച്ചുതന്നു 405
- അമ്മേ, ഏന്റെ ആവശ്യമായി, നീ പറഞ്ഞാൽ പുത്രൻ കേൾക്കും 406
- മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ദൈവികമനോഹരങ്ങളും കന്യകാ രത്നമേ നീ നക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് 407
- ദയാപരരേ, ഏത്രയും വേഗം ഏന്റെ രക്ഷക്കു അനുഗ്രഹം വരുത്തിത്തരിക 408
- മനോഹരരേ, നിനക്കു കാഠിന്യമില്ല; മുഴുലഭാവങ്ങളെ നിനക്കുള്ള 409
- എന്നെ തള്ളിക്കളയാതെ, മാതൃഭാവം കൈകൊണ്ടു നീ നോക്കി പരിപാലിക്കുവേണം ഇണയാകണം 410
- നിന്റെ ദയാപരമായ പ്രവൃത്തികൾ പരിശോധിച്ചാൽ, മഹാവിസ്മയകരം; മഹാവിചിത്രം 411
- നിന്റെ ജീവിതം അത്ഭുതകരം, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ആത്മശുദ്ധീകരമാകുന്നു 412
- നിന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾ വാക്കുകൾക്കതീതങ്ങളും നീ കാണുത്തിന്റെ കടൽതന്നെ നിശ്ചയം 413
- മഹാപാപികൾ ധീരനെ കനിഞ്ഞുപേക്ഷിച്ചാൽ; ഏതൊരു നീ ഉപേക്ഷിക്കാറില്ല 414
- ദോഷത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു മഹാപാപിയാണു് ഞാൻ ഉത്തമ കന്യകേ നീ ഏന്റെ സഹായിച്ചാലും 415

- മനസ്സിൽ സങ്കടം നിറഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ ആപത്തുകൾ എല്ലാം
കഴിഞ്ഞുപോകും 416
- എന്റെ തെറ്റുകളുടെ എണ്ണവും തൂക്കവും എന്റെ ഹൃദയത്തെ
തെരുക്കുന്നു 417
- നിന്റെ ഭയത്താൽ ഉപദ്രവങ്ങൾ നീങ്ങി. സുഖം പ്രാപിക്കും; 22
ചിത്തരുടെ സന്തോഷമേ! 418
- രോഗത്തിൽപ്പെട്ട വലയുന്നവരുടെ സങ്കടം തീർക്കുന്ന ആരോഗ്യ
കാരണം നീയാണ് 419
- എന്നെ തൂക്കുൻപാത്തു അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്നതു
വശാൽ എന്റെ എല്ലാ സങ്കടങ്ങളും നശിച്ചുപോകും, പിന്നീട്
സ്വസ്ഥത ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും 420 421
- ദേഹസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പോകണമെന്ന് അതു
ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല 422
- ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച രോഗങ്ങൾ പൊരുപ്പിച്ചാൽ നീ
എന്റെ ആരോഗ്യമായി വരണമേ! 423
- ശത്രുവിന്റെ ആക്രമണം ഫലിക്കാതെ പോകാൻ കോട്ടപോലെ
എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ! 424
- ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ കേടുകൾ കൂടാതെ സദാ ഉദ്യോഗ
ടെ നിൽക്കുന്ന കോട്ടപോലെ 425
- നീ യുദ്ധത്തിൽ മടുപ്പില്ലാതെ നിന്നതുകാരണം പ്രഭാത നക്ഷത്രം
പോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന; പ്രഭകൊണ്ട് അന്ധകാരങ്ങളുടെ
അന്തം കുറിച്ചുകൊണ്ട് വാസരം വരുന്നു എന്ന് കാട്ടിക്കൊണ്ട്
426, 427
- കന്യകാമണിയേ, പുണ്യത്തിടമ്പേ, നീ ദൈവത്തിന്റെ മാതാ
വായപ്പോൾ അവയെല്ലാമുദിച്ചിപ്പിച്ചു 428
- എന്റെ ജീവൻ ഇപ്പോൾ അസ്തമിക്കുന്നു. എന്റെ ഇരുട്ടുകൾ
കും അവസാനം വരുത്തേണമേ! 429
- പ്രഭാകേന്ദ്രമേ, മോക്ഷപ്രദകൊണ്ട് കൂരീരുട്ടുകളെ നീ നശിപ്പി
ക്കുക 430
- ആദിത്യനെ, നിന്റെ ഗുണംകൊണ്ട് എനിക്ക് സ്വർഗ്ഗലോക
ത്തിലേക്കുള്ള നല്ലവഴി കാട്ടിത്തരിക 431
- ആത്മാവിനെ മോക്ഷത്തിലെത്തിക്കുവാനുള്ള വഴി എനിക്കു
നീമാകണമേ 432

- ക്ഷയം ശിക്ഷയും അരുണ നിൻറെ പുത്രൻ മോക്ഷദായക
നായി ഭൂമിയിൽ വന്നുവെച്ചു 433
- നിൻറെ വാക് സഹായംകൊണ്ട് എനിക്കു ബലം വിധികിട്ടുമെ
ന്ന് എപ്പോഴും ഞാൻ ഉറച്ചു 434
- നിന്നെ ആശ്രയമായി പ്രാപിച്ചവരിൽ ആരേയും നീ ഉപേക്ഷി
ച്ചിട്ടില്ല 435
- അയ്യോ! എന്നോട് ശത്രുത മനോഭാവം കാട്ടരുതേ! എന്നെ ഇ
പ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കരുത് 436
- മറിയമേ! എന്നെ നല്ലവഴിക്കാക്കി രക്ഷിക്കണമേ, എന്നെ ഉപേ
ക്ഷിക്കരുതേ! 437
- ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന എല്ലാവരും
കേൾക്കേണ്ടമേ! 438
- സർവ്വേശ്വരപരമപുണ്യൻ നിങ്ങളെക്കും ഒരുക്കാലം മരണം വരും
എന്ന് 439
- മരണസമയം ദയയോടെ നിശ്ചയിച്ചല്ലാ അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും
സമയത്തും പേടിക്കണം 440
- എവിടെയെന്നും നിശ്ചയിച്ചല്ലാ, എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ശക്തി
വേണം 441
- ഏതുപ്രകാരത്തിലാണ് മരണം വരുന്നത്? അതും അറിയാതെ
കൂടാത്തതാണ് 442
- എല്ലാകാലങ്ങളിലും, എല്ലാവർക്കുള്ളിലും എല്ലാപ്രകാരത്തിലും
സൂക്ഷിക്കണം 443
- നല്ലവനായി മരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നന്മവരും; മോക്ഷംകിട്ടും 444
- അവസാന ഗതി ഗുണമില്ലാത്തതായാൽ ഏതെന്നും തീയിൽ
പെട്ടം 445
- അതുകൊണ്ട് പിമ്പിൽ വരുന്നതു മുന്പുതന്നെ ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞു
വേണ്ടുന്ന ഗുണം വരുത്തണം 446
- ആ കാലത്തിൻറെ മാത്രയിൽ, കൊള്ളരുതാത്തത് ഈ കാലത്തു
കൊള്ളമെന്നു വരികയില്ല 447
- അവസാനകാലത്തു ചെയ്യണമെന്നതു ഈ വർത്തമാനകാലത്തു
തന്നെ ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണ്. തീർച്ച 448
- ശ്വാസഗതികൾ വഴിമുടി, എൻറെ അവസാനകാലം ഇതാ!
സർവ്വേശ്വര! നീ സഹായിക്കേണമേ! 449
- എൻറെ ഏകാശ്രയമേ! എൻറെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളേ
ണമേ. ഇശോമിശിഹായേ! 450

വിധി പർവം

ശുഭകൃതജന സകലവുമധികഗുണസവികരം - തപോധനനാരം ധർമ്മപാലനാരം	1
ജുരിത കൃതികളു മനിശനരകഗമമുഷ്ടം - എല്ലാജനകൾക്കുപിൻ ഞാൻ ചൊല്ലുന്നവാക്കുകൾ	2
സൂത്രകലയ്ക്കു ഫലവുമനവരത സമ്മാനവും - സാക്ഷാപമായ് ചൊൽവൻ സത്യവിശേഷങ്ങളെ	3
നിഖില ധരണി ഗന്ധന നഗര ഗ്രാമസ്ഥലങ്ങളും - ഒട്ടങ്ങീടുമെല്ലാം വിശപമഴിഞ്ഞുപോം	4
മൃഗഖഗപാപുരമനുജ ജനനമവസാനവും നിന്നീടും സർവ്വജ്ഞാകൾ കല്പനയാൽ	5
സമയവുമിത മരജന ഭൂവനഗമനശ്ശൂരിൽ ഒരുത്തക്കുമാരിവാൻ വശമില്ലഹോ	6
അതുവരികിലുമിതു ഭിന്നമഖിലക്ഷിരിവാസികൾ - കത്യന്തഃപാരമായ് വന്നീടുണിർണ്ണയം	7
സകല കരണഭരണാദരണകരണധീശപരൻ - സർവ്വജ്ഞൻ സത്യവാക്കിവണ്ണം കല്പിച്ചു	8
പ്രകൃത സമയവിധി വരുവതിനഥപുരസ്സരം - ഓവാരമഹാഭയ ലക്ഷ്മമുണ്ടായ് വരും	9
വസുമതിയിലുതവുമഖില സുഖദ ഗുണങ്ങളും - സന്ധ്യാനശ്രവണമൊഴിഞ്ഞു വാങ്ങീടും	10
അതിനു പകരമഭയപരിഭവ കലനാശവും - ലോകേ പുരിഷും ലോകം മുഖിഷും ക്ഷിതൈ	11
രിപുഭയകപടഗഭബഹുവിധ പരിതാപവും - ദണ്ഡസമൂഹവും നിറഞ്ഞീടും ഭൂവി	12
നരപതികളുമധിപതികളുമവനിപാലനം - അന്യോന്യം യുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പെട്ടും തദാ	13
സപദിബഹു ഭയദ കള കള രവവീരാവവും കീതിനാദവുന്നീളേ മുഴങ്ങീടും	14
രണജനദരതരനിനകരീരവക്ഷേപളവും -	

ഭൂമിപ്പുരുഷന്മാർ ചോരം കേടാക്കായ് വരും,	15
അഥവേല പരേതമതുരഗരണസംകുലം-	
സൈനികന്മാർ തമ്മിൽ വെട്ടിവധിക്കയും	16
ജലധരസലിലതടീനീനികമവപുരിത-	
നദിയൊഴുകുമ്പോൾ ചോരയൊലിക്കയും	17
പിതൃജനകികളു പൊഴുതു നിജശിശുഭിവിനാ-	
ബഹുനിശ്വാസമായേററം പീഡിക്കയും	18
മരുമുതരികതര ഫലധരണി നിലങ്ങളും-	
കൃത മനുഷ്യാസ്ഥിയാകെ വെളക്കയും	19
നഗരപുരവിപണി ഭവന ഗൃഹനിലയങ്ങളും-	
പാശാണകൂട്ടം തിരിഞ്ഞു കിടക്കയും	20
അഗണിത നരജനസഭന ബഹുപടലങ്ങളും-	
അഗരാഭയമായ് അന്തർ ചമകയും	21
നരഭവന പുരിയിലഥകിരീകരിഹരിവ്രജം-	
ശത്രുഭയംവിനാകൂടെ വസിക്കയും	22
കൃഷിചെയ് വതിനതു പൊഴുതുകഴികജനമാജമെ	
ശ്രമിക്കയും വിതച്ചീടുകയില്ലഹോ	23
യവമഗശിസുമനചണകനവീരയും ധാന്യവും	
ഇത്യാദിസസ്യങ്ങളുണ്ടാകയുമില്ല	24
ക്ഷിതിയിലെ നരജനപടലമനുപമന കടം-	
പത്തൊന്നും കൊണ്ടു വലയുമതുനേരം	25
ഭവനജനനിഖസവിഷയമവിഷയ ഭക്ഷണം-	
ആകയും ക്ഷുക്കൊണ്ടു ദേഹം ശോഷിക്കയും	26
ഇതിസകലധരണിചരഖഗമനമനുഷ്ടം-	
അസംഖ്യ സങ്കടംകൊണ്ടു വലയുമ്പോൾ	27
നിഖിലകരഭരഹരനവധി ബലസംഹിതൻ-	
പാപികളോടു യുദ്ധത്തിനൊരുമ്പെടും	28
അപശമദുരിതസമധികവിധമഖിലേശനോ	
ടെതുതയുദ്ധത്തിൽ സർവ്വഭാ തോറുപോം	29
അതുഭയമവനിഗമമനുജകലമൊക്കയും-	
സേവിച്ചുസ്വപശധാമികളായപ്പോൾ	30
ഗഗനമുദീരജലമൊരുതടവാഴിയ വർഷമായ്	
മഹാപ്രളയത്തിൽമുങ്ങി സർവ്വംസഹാ	31

നന്മ നരകലഭ്യപൊഴുതു പ്പൊരുതു പൊരിവു-	
കുടിച്ചുചതുർവിധ നരകാഗ്നിയിൽ	32
പോറ്റുമ നഗരിനിമിത്തം വർഷമുപേക്ഷിക്കും	
കുടിച്ചു പഞ്ചപുരത്തെ നൽകിപ്പിച്ചു	33
വിചലഗുരുവോടുമർത്ഥ പിതൃനന്മകളെ	
ഭൂമിവിഴുങ്ങി നശിച്ചു ഭൂമിയും	34
നിഗമഗുരുവിനോടൊരുമിച്ചു സുഖമുറം ചൊല്ലിയ	
ചേരുന്നാത്തൊവും ഭാഷയും ചിന്തയല്ല	35
അവമനരപതി ഗുണരഹിത ജനപുരാഗമൻ	
ശുദ്ധാനോസെന്നവൻ ദീപ്തമോൻ	36
ഭൂമിഗമമകലവതിന ചെല്ലിതു തമ്പുരാൻ	
ഒന്നു ഫലിച്ചിട്ടു രണ്ടിട്ടു ഭോഷവും	37
തൃണകളകളയുകിച്ചടുക്കെ വളരുന്നവൻ	
തദാഭേദം ഹരിക്കിലും വരുമ	38
അതുപൊഴുതുപൊരുവതിന നിചിലപതികാപ്പുകൾ	
കുട്ടിയോഷമുണ്ടും നശിപ്പിച്ചാനായ്	39
വിവരനലവുമുചനി സലിപുമുടിവളരത്തരം	
അനകലക്ഷണംകൊണ്ടുതരിയിടും	40
ഗഗനമതിലുഡുവകളുമതിദുകതും	
കമ്പമുണ്ടാംവണ്ണം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടും	41
ഗുഹദിവസകശശയരരുചികളും ലക്ഷവും	
ഗുഹണംകൊണ്ടു മരഞ്ഞു ഭൂഖിച്ചിട്ടും	42
ദിവനമതിനുടെ ചെളിയും രജനിയുടെ ദീപവും	
കെട്ടുകാരങ്ങൾ വാചിച്ചിട്ടും ക്ഷിതെ	43
ഗഗനചാമിചതമുർഡുവകളു ചലസ്ഥലം	
വിജയലമൊക്കെകൈപ്പാക്കീടുമഹൊ	44
ജലനിധിഭൂവനമരുധിരസദൃശായ് വരും	
സർവ്വനിരങ്ങളും ചോരയായ് തീർന്നുപോ	45
സ്വപകവിരതിസമയതരിവതി ന ധരിതീയും	
ദീപം കലങ്ങിട്ടു ഭോഷം വിറച്ചിട്ടും	46
സ്വനിഗമപുറം നിലയരിവരികാട്ടുകൾ	
ശുഷ്കപത്രം യഥാചിട്ടയൊക്കെ	47

വിനയപത്മകളുള്പൊഴുത ഗമനം വല്ലഭകാ-	
ണ്ടതരീക്കുൽ ഭൂവിവീഴും ഭയഞ്ഞാടും	48
വിവിന പതുഹരികിടി മഹിഷ വൃഷഭ കോകു-	
പക മറന്ന യോഗദൂതരാജിപ്പോം	49
അഹഹ! ഭയതര സമയമഹമ! ബഹു സങ്കടം-	
ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭയംകൊണ്ടു വിറച്ചുപോം	50
നിരപരാബല മുഴയടമ നന്മ ധരിതുമിത്-	
ഉള്ളതല്ലാം ഭവിപ്പിച്ചാണെന്നുതോന്നും	51
കലനിയിയുടെ ജലസംസ്ഥാനമുത പ്രായത്തിൽ-	
അമിതവേഗം യഥാതഥോന്യാഗമം	52
ബഹുല സഖിയര സാദര ശിരശോധര	
വീണാബെരുത്തതെല്ലാം നശിച്ചുപോം	53
അതിനാടുപമമനസരണ മതിയാകാപദം-	
ശേഷമൊക്കെയും ഭവിപ്പിച്ചിട്ടുടൻ	54
കഠിനശില കളുത്തകകമന്ദ ബഹുല ശക്തിയാൽ	
ഭൂതലം സർപ്പവും വെട്ടുന്നശിച്ഛപോം	55
പുഴയകുത ദ്വാനമചമൊച്ചതി-	
നടയാളമു കാട്ടീടും തമ്പുരാൻ	56
തരണസുഗന്ധസ്തകളവാതവാഹ ഭൂമിയിൽ-	
അത്യുജ്ജ്വലമുട സപരണവിളിച്ചിടും	57
ഉയരുവിനടനവനിഭവമനുജനമൊക്കയും	
സൂതരി ദുഷ്ടതി ലോകമെല്ലാവരും	58
ഉയരുവിനിയു സകല ഭാവിയി നിജഭവദമാ-	
ടാത്താലു രണ്ടിച്ചു ജീവിയുകൊള്ളുവിൻ	59
മൃതരയരുവിനിയു സമതലത്തുഭൂതഭൂതഭൂത-	
പകരം കൊള്ളുവാൻ മൃതരെ ചൊല്ലുവിൻ	60
വരുവിനുപരിഭവന ജനഗണമധോ ലോകരും	
ചോദയാത്തരത്തിന്നായെല്ലാരും ചൊല്ലുവിൻ	61
സുമനസയുഗലുലപിതമതിഭയദഗർഭിതം-	
മുൻപാകത്തും മുഴങ്ങുമൊരുപാലെ	62
അമസൂതരിജനമപരി ഭവനസുഖപൂർണ്ണികൾ-	
മൊരേനപൂർണ്ണശരീരമെടുപ്പാനായ്	63

വരിക, മമസഖി! വരിക, സ്വടുതിതവ വിശ്രമം-	
കൈക്കഴിഞ്ഞിതാ സൗഖ്യകാം-ം വന്നു	64
സതതഭയമൊടു യാചിയതിലരിവാലുള്ളു നി	
മോഹിതമൊന്നുമെ നീ രസിച്ചില്ലല്ലോ?	65
അതിനു പകരമവിത്ത സുഖമനുഭവിച്ചതി-	
ന്നഹസിപ്പോൾ തപശ്ശോഭവന്നിടുക	66
കൃശസമയചരിത ഗുണസഹിതപ ചഃഘോഷഭരം	
മോക്ഷന്നിനക്കു വരുത്തി നിരന്തരം	67
വരിക, മമസഖി! വരിക, സ്വടുതിപുനരെന്നമെ-	
ഭഃഖമില്ലതവഭാഗ്യം നൂർണ്ണമായ്	68
ഇതു പായുമടനെ സുഖമൊടു നിജ വപുസ്സിനെ-	
പ്രാണനെടുത്തുരഞ്ചിച്ചു സന്തോഷിക്കും	69
ഭിചസകരകിരണ പുലയമഖചി സമാഹൃത-	
ഭാഗ്യാഗതജനഭേദം ശോഭിച്ചീടും	70
അനില ഭനവന സദൃശമതിലതിലഘുതാനപയും	
ഭേഹം നീ ഭാരം ഭവിക്കുമെവർകൾക്കും	71
നീഹിമരണവിധി യഗദജകളൊരു കാലത്തും-	
പ്രളയകാലഗമല്ലാമതിക്രാന്തമായ്	72
ഗുഭിനീയതിവഹനിധിയുമഖില ഗുണപൂർണ്ണവും-	
ഭോമത്തിനുംകൂടെ ഭവിച്ചീടും തദാ	73
നരകഭവന ഗമദ്യുതിതകൃതജനജീവന-	
തൽക്കുണെ ദുഃഖമൊഴിപ്പതിന്നാരൊളു?	74
സ്വകൃതഫലമധരവിലകലിനവർ ചേതസി-	
കൊണ്ടുകൊണ്ടുമത്തരായ് പറപ്പെട്ടീടും	75
അനവരതനരകവിധിവരുവതിനു കാരണ	
ഭേഹംകാണംകുണെ ദേവീച്ചരെയ്ക്കീടും	76
മമരിപപലലമധിക ദ്വുരിത കൃതബീജമെ-	
ശാപമേറുദൃതം ഹിനരായ്തീരുക	77
നിരവധി നരകമതിനുടെ മുടിവു വരുത്തിനി	
നീ നശിച്ചീടുകെന്നാത്മാവു ചൊന്നീടും	78
കിമിതിലപിതഫലമിഹവിധിവിഹിതം ഭേദമൊ	
ടൊന്നിച്ചുകൊള്ളണം വൈരമെന്നാകിലും	79

തപരിതമതിയോഹതി മിരയനകരണമരം	
ഏഴത്താധാ മുഖ്യാനായ ചമഞ്ഞീടം	80
അഗതികളെയെടുത്തുപകനയുക്തമാം	
അനന്തഭാരമായ് തനീയമാത്താവിന	81
ഭാരമവിഷയനിഖിലമതിതരജനങ്ങളി-	
ലുള്ള വിരൂപമാടൊപ്പമില്ലത്ത	82
നരഭാരനനാ യവസുകലമതിലും ജപലി-	
മുതൃന്തവദനയാവഹിക്കും തദാ	83
നാകചരരിലായ ചരടെ പച്ചപ്പിടവിടമാ-	
ഗന്ധശരീരീനീമിസേനത്തിന്മതി	84
അരുതരുതുമുദൂരിത മനിലജനരൂപമ-	
ചൊല്ലുവാൻ കഷ്ടമിവണ്ണമില്ലവി	85
ഉപമതിനരപരമവിഷമമതു വാക്കിനാൽ	
ഇതുവണ്ണം കേട്ടില്ല കണ്ടതില്ലാമ	86
ഉടലിതുജനനമരം മരന പുനരെയിലും	
മരിച്ചിടത്തെ മരിച്ചാൻ നോയിപ്പോൾ	87
വചനത്തിനവിഷമമിതു സമയഭയങ്കരം	
സമുദയബാത്തക്കാൾ ദുഃഖവിധിയിത	88
സപദിവരമതിലധികമഭവിധിനെന്നതും	
ചിന്തിച്ചുതന്നും ചെതിക്കും പാപി വ്രജം	89
ദിവസപരിശുദ്ധനിരഹിതഗിഷ്ണോരുഗഥാരം-	
നമയൊളിപ്പിക്കാൻ തന്നീടുവിനീപ്പോൾ	90
നന്ദിഗൃഹകളിലെ മറവുകളുതളുമെട്രികൾ	
നമ്മുടെമേൽവിന നമ്മെയൊളിപ്പിച്ചാൻ	91
ധരയുടെ നടുവിലധമകമരമതിലില്ലനോ?	
സംഭക്തം ഞങ്ങളുടേ നിർദ്വയയില്ലായോ?	92
നിരമഭവനമതിലുദാമരിലുമതിലും-	
ദേവശത്രുമുഖമിതിദസംഭക്തം	93
അവമതവിവശഗണഭിതമിതി ഫലാവിനാ-	
തത്സമയം തോട്ട താപ്പുനമമില്ല	94
ഇതിവർത്തമാനം ലാമമതിന ജലനവാർത്തകൾ-	
സൂക്ഷിച്ചുകാക്കളുമ്പോൾ ഭീതിയുക്താത്തരം	95

അനുസരവിനമവിധമതിലധികമതില്ല.	
നിന്ദിക്കുന്നതൊരു വാക്കിലടങ്ങുമോ?	96
സകലഭാസവികളമഹൃദ കൃതികളൊക്കെയും-	
പോക്കും തന്നിലിറങ്ങുമതുകാലം	97
സുമനസ്സുകളോരോരൊ വിസരമായ് വേർ തിരിച്ചിട്ടുടൻ	
ദക്ഷിണെ സ്ഥാപിക്കും പുണ്യജനങ്ങളെ	98
തൃട്ടവനപതിയുടെ രിപുകലമമയിടത്തതിൽ-	
വിശേഷിച്ചിടം പിശാചുക്രൂരത്തോടും	99
അതുപൊഴുത ധരണിമനജനയനമൊരിക്കലും-	
കാണാത്തകാഴ്ച ദർശിച്ചു വിഷാദിക്കും	100
ജനകതന്മയനൊരു സഖിയുമപരദക്ഷിണെ-	
മാതൃസ്വപ്നപ്രിയന്മാരുമകപ്പെടും	101
ജനകിയുടമ സുതയുമവിരതഗുണം കിട്ടുവാൻ	
വലത്തുഭാഗത്തിൽ നില്ക്കുമൊരമൊയ്	102
ജനകസുതനമനിശനരകവിധി കേൾപ്പതിനാ-	
യിടത്തുഭാഗത്തുനിന്നു ചേരിച്ചിടും	103
ഒരുപതിനയനമനവരതവിധികൊള്ളുവാൻ-	
ദക്ഷിണഭാഗം പ്രാപിച്ചു സന്തോഷിക്കും	104
സുതയുമവനുടെ വശ്യവുമടനനിശദ്യുഗ്തി-	
കാപാഭാഗത്തിൽ നിന്നെന്നളം വരും	105
പലപലസമയമൊരുഭവനേശ്വരപാദത്തവർ-	
ഇഹവർപെട്ടു പിരിയും നിത്യത്തിനായ്	106
നരസകലഗണമിരുപാമിതി തീരിച്ചിട്ടുടൻ-	
മഹാപ്രഭാനപിതൻ ദേവനെയെന്നുള്ളും	107
പരീകരഭൃതകജനമഗ്നിതമതി ശോഭിതം-	
തദ്രൂപികളു മാത്താണ്ഡൻ നാണിച്ചുപോം	108
സുമനസ്സുകളുടെ നവഗണമഭി ഗമത്തിന്ന-	
മുഖമാകുമതിൻ സംഖ്യമഹാവൃന്ദം	109
പ്രബലമതനപമമതിലൊരുവനുടെ ദൂതിയൊ	
ല്ലൊതുപപ്രതാപങ്ങളാക്കുന്നില്ല.	110
അനുസരജനവിധമിതിയധിപനുടെ മുഷ്കരം	
വാക്കിലടങ്ങുമോ? ബുദ്ധിവിഷയമൊ?	111

- ഗുണവിധിവിഹിതമവനിചര നരകലത്തിന്നു
 മോക്ഷലാഭാർത്ഥമായ്കല്പിച്ചുറപ്പിച്ചാൻ 112
 സിനശിഖരിയതിനുടെയ മുകുളിലെഴുന്നെള്ളിയ
 ദേവപ്രഭാവമവഗതമുണ്ടല്ലോ? 113
 ജലധരനികരനിവൃതമായനമതിര മുഖ്യമായ് -
 പ്രാബല്യമോടന്നവന്നു കാണായല്ലോ? 114
 ബഹുദൂതകന്യുതവിസ്മരശതശതസഹസ്രവും
 പരമാഗാമികളായനഗാമികളായ് 115
 അവനിയതിനുമുടിവുവരുന്നപോലതിശങ്കിതം -
 മുഴങ്ങിമിന്നലും മിന്നിഭയങ്കരം 116
 അപരികയ ചലഗിരികളിലുകി വിറക്കൊണ്ടിത -
 കലുഷി ലോകവും പേടിച്ച് ലോകരും 117
 അതുപൊഴുതു നിജവരവിനനുകലാമാരലർച്ചയും -
 ഇല്ല വിധിയറിയിപ്പതിന്നായുള്ളു 118
 വരവിതുന്നഹിജനന ഗമനവദപരായങ്ങൾ -
 ക്ഷാജ്ഞസ്ഥാപിപ്പതിന്നായെഴുന്നെള്ളിടം. 119
 ശിരസിമകടമണി വിവിധകിരണമെ സൂക്ഷിച്ചാൽ
 നായകക്കല്ലോളം വർണ്ണമെന്നുതാനും 120
 തിരുമുഖഗണിതരവിരൂചിയിലതി ശോഭിതം -
 തുക്കൺനോക്കുവിയെഴുമിന്നലും മിന്നിടും 121
 പ്രഹരണമിടി നിജകരമതിലരിവിനാശനം -
 വെണ്മശേഷമതി മുഖ്യമറിഞ്ഞാലും 122
 കെറവസുമന സശിരസി ഭൂവനപചഗല്പതി -
 സിംഹാസനമതിപ്പരമായിട്ടുണ്ടോ? 123
 ത്രിഭൂവനപതിയുടെ ജനനിയഥ ബഹുശോഭിതം
 പുത്രനമീപത്ത് വന്നെഴുന്നെള്ളിടം 124
 പുനരഗ്നശനിവികളുടെ സമിതി പുരുഷോത്തമ -
 പുണ്യ ബാവാന്മാരും പുണ്യജനങ്ങളും 125
 ശ്ലീഹകളുമനവരതഗുണവഴിയറിയിപ്പതി -
 നീളുചിശ്ലേശിച്ചു നടന്നവർകളും 126
 സകലപതിയുടെയരുളിതമിഹധരിത്രിയിൽ -
 സാക്ഷിച്ചു പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവർകളും 127

സ്വകതന്ത്രസുഖരഹിതമനസി സതതനിർഗുണം-	
ചിന്തിച്ച കന്യകൾ ബ്രഹ്മചാരികളും	128
ദുരിതമലരഹിതമാലകൃതമറെച്ചുജോരം-	
ദേവപ്രിയനാഭം ധർമ്മസവികളും .	129
വിധിതരിയവടിയുടെ പരികരമിതിയോസമാ-	
ത്താഹപദശാന്തിലിറങ്ങിച്ചെല്ലുംവിയെ	130
സ്ഥിതിഭവനമുടിവതിനധിപതിനാംപതി-	
മുഖ്യസിംഹാസനം പ്രാപിച്ചുരളീടം	131
അതുഭാരമിത ജനനിയതിനരികെ ഭദ്രാസനെ-	
എഴുന്നെള്ളും ജഗതിയെ വിധിപ്പാനായ്	132
ശ്ലീമകളുടെ നികരമ ഗുരവിനുടെ ദക്ഷിണ-	
ഭാഗത്തു പോദശമരദിപ്രാപിച്ചീടം	133
വിമലജന ബഹുവിധഗണമഖിലലോകശൻ-	
കൃപഭാഗത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമോദമായ്	134
ത്രിജഗതിയുടെ യധിപതിഗമനമതു കണ്ടുടൻ-	
ദുഷ്ടകൃതിക്കൂട്ടം വിറയ്ക്കും ഭയത്തോടും	135
ഗുണരഹിതരുടെയവജയമതിനിഹകണ്ടത-	
മതിമതിയവർ തോറു നശിച്ചുപോയ്	136
സ്വപതിഭൂചിത്രമശുഭ വിശുഭ ശുഭ കർമ്മങ്ങൾ	
ക്കൈവളിടമ്പടുമാണമൊളിക്കാതെ	137
സുഷിരമതിലതിരഹസ കഴിയുമൊരുവൃത്തിയും	
എല്ലാവരും കൺമുന്നിൽ കാണമതുനേരം	138
രജനിയുടെ തമസിക്രമമുപൊഴുതത്തനകം-	
പ്രത്യക്ഷമായ് വരും രഹസ്യമൊക്കെയും	
ഉടനാലജനനിയൊടു ബഹുകരുണഭാഷയാ-	
സർവ്വലോകേശനാമ്പുതന്ത്രരൂപമെയും	140
മമജനകി കൃതമതു നഹികര തവനാസുഖം-	
പൂർണ്ണേന്ദുശോഭയും നീ പ്രകാശിക്കുന്നു	141
ഗ്രഹപതിതമസരഹിതമതു പോലഹൊ നിന്നുടെ-	
വൃത്തിഗുണത്തിനു ദോഷതമസ്സിലു	142
ഉപരിജഗതി നരകധരണിയുടെയ നാഥനായ്-	
വാഴ്കുന്നിൻ കല്പപനയ്ക്കൊക്കെ സ്വാധീനമായ്-	143

പുനരന്യവശീകരണമവർകളോടനുസ്മൃതം -	
ഭാവപൂർവ്വമരുളീടുമധീശപാൻ	144
മമവിധിസമതമതിചൊടുഗുണസദാചാരികൾ -	
എന്നോടുകൂടെവെ വാണ സന്തോഷിപ്പിൻ	145
അഗതികളുടെ പരവശൻ കരുണാവിത്തരായ്	
കണ്ടു നിങ്ങളുടെ പോക്കിയകാരണം	146
പകരമതിനീതു പൊഴുതു മനസിപ്പൂന്നപ്പൂന്തെ	
കൃതം സമ്മാനിപ്പാൻ യോഗ്യൻ പരം പരം	147
തുഡശനവശീകരിവശതയൊടു ബദ്ധമീനനായ്	
ഞാൻ വലഞ്ഞത്തര നിങ്ങൾ സഹായിച്ചു	148
ഉപരിഭവനമതിലനവരത നിവസത്തിനായ്	
വന്നിടുവിൻ സദാ പൂർത്തിഭവിച്ചിടം	149
അദനമഥവസനമനുഭവയൊടുതന്നടൻ	
മുട്ടും പോക്കി ദയാമാനസാൽ നിങ്ങളെ	150
ഉപരിചരിത മലയവിസരമദനദാനങ്ങൾ -	
ചെയ്തു സമ്മാനിപ്പൻ കറമുണ്ടായ്വാ	151
പഥികനഹമൊരു ഭിശിഭവനവിവരനന്തിനായ്	
നടക്കുമ്പോൾ സ്ഥലം നിങ്ങൾ നൽകി മമ	152
രമജനപദവിദവഗുണമതനുഭവിച്ചതി -	
ന്നെന്നോടുകൂടെവെ നിയതം വാഴുവിൻ	153
പെരിയരിപുതയതിനൊരൊഴിവുഭൂമിക്കാതെ ഞാൻ	
ഏറ്റവും മലഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങൾ സഹായിച്ചു	154
നിയതമുടിവതു വരുവതിനു പരപരിശ്രമം	
ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെത്തൊല്ലിച്ചു	155
ജപരവ്വണസദനമേറിയ രജകളു ഭയാഗിഷം	
കാലമെന്ന നിങ്ങൾകണ്ടു തണുപ്പിച്ചു	156
ഗദരജകളുമകുമഴിവുമരണമെന്നമെ	
നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകാതെ നിയം സന്തോഷിപ്പാൻ	157
കൃതമദപരപരിതെ യൊരിടത്തിലടക്കുവാൻ	
ദയാവോഴ്ചാട നിങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിത	158
സുഗതി നന്നകൃതികളവരതിനു കൃതലാഭമായ	
ജ്ഞയിലൂടെ വിനാശമാക്കുത്തെ പ്രാപിക്കും	159

മമഗതി കരുണാനിജനയനമൊടു ഭരിച്ചവർ	
അനുഗ്രഹഫലം രസിച്ചുകൊള്ളവിൻ	160
താമവിഗതിപരവശതയെവിടെയറിഞ്ഞിട്ട് നാം	
നിന്നെ സഹായിച്ചതെന്തെ ചോദിക്കുകിൽ	161
ഭവനഗമനം വിഗതിപോവതിന്നുനടകിയ-	
തെന്നെപ്രതിയതിനിന്നെന്നറിഞ്ഞാലും	162
പാവിവശതയതിനപകൃതമപകൃതംമമ	
അതുസമ്മാനിച്ചാൻ മഹും കൃതം യഥാ	163
ധരണിയിലെയവഗണിതധനമുപേക്ഷിച്ചെഴുത-	
എന്നെ പ്രതിനിസ്തപനാക്ഷഭാഗ്യമഹോ	164
പരജഗതിനിയതനിധികളവർകളുനന്തരം	
അനുഭവിച്ച സുഖിക്കുമെല്ലാനാളും	165
പ്രമദസമധികമതിസഹസമൊടുപൊരുത്തവർ	
എന്നുടെ കാരണം ഭാഗ്യവാന്മാരവർ	166
ഉപരതിവിഷമ മതൊരു ദിവസി ഭവിക്കാതെ ക-	
ണ്ടുപരിരാജ്യ വാഴുമവർനന്തരം	167
അതുഭൂതമതു നയനസലിലമൊടുശോധന-	
ചെയ്തു ദുഃഖിച്ചവർക്കുപ്പോൾ ഭാഗ്യം വരും	168
അവർകളുടെ എടയമതു തെളിയുമിതനന്തരം-	
ആധിവരമനോ ദുഃഖമൊഴിയുക	169
അധികരുചിയോടു മമനിമഗ്നനരിച്ചു ഭാഹിക്ക-	
ചെയ്തോർക്കു ഭാഗ്യമെങ്കിലും പൂണ്ണമിപ്പോൾ	170
മരുതലവിഷമകൃതമതു ചിതയുടെ കാരണം-	
സഫിച്ചവർകൾക്കു ഭാഗ്യകാലമിത	171
ഇതുപൊഴുത സതതഗുണജഗതിയിലിരിൻവിനാ-	
വസിച്ചിട്ടുമതിൽവാഴും മയാസഹ	172
പരധമരമനുഭവണ ധരമനസി പൂണ്ടുടൻ-	
അനുഗ്രഹിച്ചാർക്കു ചൊന്നകാലമിത	173
വ്രജിത മലിന രഹിതാഗ്രയമോടു നട്ടുനവർ-	
മമ മുഖപ്രഭാകണ്ടു-സന്തോഷിച്ചിൻ	174
അനുചിതസകലനിധനമകമലരിൽ ചെയ്തോ-	
അന്യോന്യമനുരാധിനഞ്ചെയ്താർകളും	175

മമ തനയരവരഥ മമജനവദനന്തരം-	
കൊള്ളമിച്ഛുന്നവർക്കാനന്ദമായ് വരും	176
നഹി ചിധി ഭവഭയവുമതുഭവം നഹി നിഷംഭ-	
ശ്രേയസ്സമുണ്ടാം നിരന്തസുഭാഗ്യവും	177
വിധിജ്ഞാപനമിതികഴിമമബദ്ധയേ പ്രഭ-	
വികാരത്താൽ തുക്കൻപാക്കും പാപികളെ	178
കരുണവശികയനദർശനമധികദീതിഭ-	
വിദ്യഭ്യമാബദ്ധകമ്പം വരത്തിടും	179
ഭവനകരസദൃശമതു കരുതുകിലമാച്ചിഷാ-	
പാപികൾ ഭവിച്ചിടമെന്ന തോന്നിപ്പോം	180
പ്രതിഭാലനരസിത സമമവിധി ശാസന-	
അരുൾചെയ്യുമതിലോഷണഭാഷയാ	181
ഉതരപിതൃനജനകമുചിതഗുണഭോഷികൾ	
മമസാലോക്യത്തിൽനിന്നു പോവിൻദൂതം	182
അററമഖിലപതിഖം ധരണിനരകജഗല്പതി-	
സ്വാമ്യഹമെന്നതറിഞ്ഞില്ലയൊ? നിങ്ങൾ	183
സ്ഥിതിഭവനനിനപതി പരഃപര നീശൻ ഞാൻ	
ആദ്യന്തഹീനനന്തപ്രഭാനപിതൻ	184
ശുഭവിധിചരവതിനദിഹിതനിഗമലംഘനം	
എന്നെശ്ശങ്കിക്കാതെ ചെയ്തു നിങ്ങൾ വൃഥാ	185
മമ നിമിഷ നിഗമ സരസമൊഴു മമ കല്പിതം -	
കേട്ടുനടന്നില്ല ദാസരായ നിങ്ങൾ	186
തന്മുഖവിരവതിനു ശരണസകലവജ്ജനം-	
ചെയ്തു ദുഷ്ടൻ നിങ്ങൾ ലോചനഹീനരെ!	187
കിമിതുപൊഴുതുകൃതഫലമതി മുഗിത ഭോഗങ്ങൾ	
കഴിഞ്ഞനന്തരദേവകാലമിത	188
ദ്രഹിണമധുരിപുശിവദനഹരിഹയാദികൾ	
ഇല്ലാത്തകൂട്ടത്തെ സേവിച്ചുഭ്രാന്തരേ	189
ത്രിജഗദധിപനമുപലതടികളുമുള്ളവ	
പൂജിപ്പാനായെന്നെ നിങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു	190
നമന തവിതഥപടലമിതു പൊഴുതുന്നിങ്ങളെ	
ആയഹി സങ്കടാൽ രക്ഷചെയ്തിടുമോ?	191

നഹിശരണവുമൊരുശുഭവുമതലിലും നിങ്ങൾക്കു പോയ് നിജതാപങ്ങൾ ധരിപ്പിൻ സന്തതം	192
മമവചനമതിനന്തമനമതിയൊടുമാനസേ വിശ്വസിപ്പാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ഭുഷ്ഠരെ!	193
തെളിയുമതുപോലൊരുമതമകലരിൽവെച്ചതി - നിപ്പോൾ തെളിയാത്ത ദുർഗ്ഗതി കയ്ക്കൊരവനിൽ	194
കലിയതുപോകവതിനു നരകപര പിശാചിനെ - സേവിച്ചു ഭുജ്ജനം കൃതമറിഞ്ഞിതൊ?	195
ഉപചരിതപതിനിരവധിനരകമതിൽ സദാ - നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും മമ വിധിവശാൽ	196
പാമതമന്ത്രമതിവരുവതിനു സാക്ഷിയായ് - എന്ന വിളിച്ചു കാപട്യയുക്തന്മാരേ!	197
അഹമധിപതിസമതമതിയൊടു മമവൃത്തികൾ - ചെയ്യാതെ കണ്ടു പാവുത പാപികളേ!	198
ഏഴിലൊരു ദിവസമെ മമനതിയതിനുകൊള്ളുവാൻ കല്പിച്ചുപാൽ ബഹുമാനിക്കാത്തവർകളെ	199
ഫലമതിന്നവതി സകലസമയ സുസങ്കടം ക്ഷമിപ്പാൻ ഭാജനം നീങ്ങളായിടുവിൻ	200
അനന്തഗുണവുമവധിനരവധയും ചെറുപ്പവർ മരിക്കാതെ വധവേദന കൈക്കൊരവനിൽ	201
ചരിതചപലതയോടു പരമഹിളയെ മോഹമോ പരലന്മാരേ! തിയിലുരുക്കുവിൻ	202
പരജനകനകവിഭവമപചയം ചെറുപ്പവും ചെയ്തവരുത്തരം നരകേ പ്രാപിപ്പിൻ	203
അഗുജ്വലമതിനന്തമതമതു വന്നിടുവാൻ വെളുസസാക്ഷികളായ ശരണാരേ!	204
പരമഹിളകളുമതി ചപലമൊടു പരാമ്ബവും കൊതിച്ചവർ സദാ സഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ	205
പരപരിഭവമൊടു നിജഗുണതലിനമോറവും പ്രശംസിച്ചു ധിക്കരിച്ചു നിങ്ങൾ മുദാ	206
പ്രമുഖമഹിമകളുമനദിനമനുധരിച്ചവർ മേലിലന്മാരേ ഗോചരമാകുവിൻ	207

അചിമപലതയൊടു വിഭവവിഷയ സപ്താഹപുഷ്പ	
ലുബ്ധന്മാരായേനം പിഴെച്ചവർ സഭാ	208
അനേകരചിരമലിതരഗതിയോടനന്തരം	
ഭാഗ്യവിഹീനരായ" ദുഃഖിച്ചുകൊള്ളുവിൻ	209
അധികജഡതയോടു കരണരസദസുഖങ്ങളെ -	
അനുസരിച്ചു വീരക്തിഹീനന്മാരെ.	210
അനിജനസുഖമവനിയതിലധികജാഗ്രത്തം -	
ചെയ്തവർ നിത്യതാപങ്ങളെ ക്ഷമിപ്പിൻ	211
അജരഭുജഗഹണികളോടു സതത വിശ്വസ്തമായ	
ഭോഗാലംഭാവനിങ്ങളാക്കു ഭവിക്കുക	212
പരവിഭവസുഖശുഭവിധികളെയറിഞ്ഞുകൻ	
ചിത്തതാപേന പീഡിച്ചു ദുഃഖിച്ചോരെ!	213
പുരസ്കൃതനിമിതമതി പിതൃനമനസാ കണ്ടവർ	
ഇരുകുപുഷ്പന്മാരും വലഞ്ഞിടുവിൻ സഭാ	214
കൊതിപരവശതയുമശനമപലവുറുക്കുവർ	
കഷ്ടമേറും ബഹുക്ഷുധിതവൃന്ദമെ	215
അശനരചി മലനമൊടു പിഴവഴി നന്നവർ	
നിത്യക്ഷുത്താപമിപ്പോൾ ധരിച്ചിടുവിൻ	216
അനുശയമരുതു മരുതലകളുടെയുപദ്രവം	
ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളും ഞാനെന്നറിഞ്ഞിട്ടു	217
പരപരകൃതലിനമതിശയ പരിതാപമോ	
ടുള്ളിൽവെച്ചുപകവീണ്ട ശ്രോധന്മാരേ!	218
അനുശയധരികളനുസരമൊടു പകവീണ്ടവർ	
പിശാചു ശ്രോധന സാധനമാകവിൻ	219
മമ വിധിയൊടനവിധിയൊടു ശുഭകൃതവർത്തനം	
ചെയ്തനടപ്പാൻ മടിച്ചു വിഹീനരേ!	220
ത്രിഭുവനഭരണഫലസമൊടു മമ ദൃത്തികൾ	
വ്യാപരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ബഹുമാനിച്ചില്ല	221
മമ നിഗമ വിധികരണമതിനമടി പുണ്യവർ	
നരക വമനിയിൽ നിങ്ങൾ കിടന്നിടും	222
അഹമഖിപപതി മമ നിഗമ വിമല കല്പിതം	
ലംഘിപ്പാൻ കാരണമെന്നപരമാരെ.	223

പുഥിവീയുമവനിഭവസകല ചുരുപകാരമായ്	
നൽകിഞാൻ നിങ്ങളുമപകാരികളായ്	224
പുനരമരിപുവിനടിയിലകപ്പെട്ടൊരു	
ഭക്തതന്മേനാ ഞാൻ നശിച്ചിപ്പിച്ചില്ല	225
മമയമനസ്സി ചലിതകലഭരണകല്പിതം	
സ്ഥാപിച്ചു ഞാൻ ഭൂവിതവന്തരിച്ചിട്ട	226
സ്വപകലരിപുനരകപതിയെ യനുസരിപ്പതി-	
ന്നെന്നെയുപേക്ഷിച്ചു ഭാസ്യമപേക്ഷിച്ചു	227
പതിതശരണമതു വരുവതിനു ബഹു ശ്ലേശങ്ങൾ	
സാദിച്ചു ഭൂമിയിടലാം വചഞ്ഞു ഞാൻ	228
അവിതകലമനീജമുടിവതിനെ വരുത്തുവാൻ	
ഗുണന്യുക്തപാവ്യസനങ്ങളെ സേവിച്ചു	229
ശരണഗമനവുചലരിതസകലക്രൂരവും	
വിസ്കൃതമായ് നിങ്ങൾ സ്വവശമാരുമായ്	230
അസകൃദപ്രദമനവദഹമധിക സങ്കടം	
ഏറാം കരിശിങ്കൽ തുങ്ങിമരിച്ചു ഞാൻ	231
നരകചരിപുയമതിശയഗുണ സമൂഹവും	
ഇജ്ജന്മത്തിനുഭവിച്ചു തൽക്കാലം	232
കിമിതിനഫലമുടനതികരദരിതങ്ങളെ	
കൂട്ടി നിങ്ങൾ മമ നിഷ്ഫലശ്ലേശമായ്	233
മമയദിരഫലമതിനനുവിധഗുണചഞ്ചനം	
ചെയ്തവർ നിങ്ങളെ ഞാനറച്ചു സദാ	234
പോകവിനുപലമൗ ചുമ്പമതിയൊടു സേവിച്ചു	
ഭ്രാന്തരെ! ദുഷ്ടരെ! യജ്ഞാനികൂട്ടമെ!	235
പോകവിനിതിനീകഗവുമനീജവിഭവതുഷ്ണയും	
ധരിച്ചവർകളും മോഹയുക്തന്മാരും	236
ഖലപിത്തനരുമനുനീകൃതികളുമതികൂമ	
കത്താക്കൾ ഭക്ഷകമത്തരും മന്ദരും	237
പോകവിനിതരജനമീതുരപാഴുതു ഗുണമൊക്കയും	
നിങ്ങൾക്കു പോയ് മലിച് ദുഃഖഭവി ഭക്ത	238
മമ വിപുലണമകലവിനുടനെ മമ സന്നിധൗ	
നില്പാൻ യോഗ്യം നന്മി നിങ്ങളെ ദേവമീശ്വരൻ	239

പോകുവീനവിരതനരകഭവനമതിൽ മുട്ടുവാൻ ദ്രോൺമന്ത്രിനു ഫലമില്ലത്തരം	240
സകലപതിയരുളിതു ബഹുഭയങ്കര-ഗർജ്ജിതം- പോൽ മുഴങ്ങുംവിയെഴു തോറുപ്രാപവുജം	241
കൃതജനവുമനമതമൊട്ടു വിധിയുടെ കൽപിതം- സമതിച്ചുരിപ്പഭാവമെടുത്തിടും	242
സപദിവനപതിരിപ്പു ജനഗണമടക്കുവാൻ- ഭൂമിവിങ്ങു നീവുനും വിഴുങ്ങീടും	243
അവിത്തനരകമതിലഥനിജ വപുഷാസഹ- എന്നുമരിക്കാതെ ക്ഷമിച്ചീടുമവർ	244
ജഗദധിപസഖിജനസമിതി സതതഃശ്രയസഃ- പ്രാപ്തിക്കു മോക്ഷലോകത്തെ ഗമിച്ചീടും	245
അനുപമസുഖമാടവരനിശ മുഹൂർത്തിച്ചുവെ- ഭേദത്തോടുമൂടെ വാങ്ങതൊഴിച്ചീടും	246
അഹഹബഹുധ ഭയഭവിധിനിരുപമസാക്ഷം- തലപാദമുദമില്ല തലോടുംവമില്ല	447
ഇതു സമയ ഭയവഹവിധിതമകക്കാമ്പതിൽ- സജ്ജനം സന്തതം ചിന്തിച്ചീടേണമെ	248
വിധിവിധയതന്ത്രദിനവുമകമലരിലുണ്ണുകിൽ അനുഭാവങ്ങളൊക്കെ നശിച്ചുപോം	249
വിതഥകൃതമാലമല പൂമവനിതലെ നീക്കുകിൽ- വന്നീടും നിർഭയം ഭാഗ്യനിത്യത്വവും	250

വിധിപർവ്വം

നന്മ ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളും, ഗുണസേവകരും, താപസന്മാരും, യത്നപാലകന്മാരും, പാപികളും, നരകപ്രാപ്തിക്കുറഹായ ദ്രോഹം മറുക്കു എല്ലാവരും ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യം കേൾക്കും. നന്മ തീവകളുടെ ഫലവും എന്നെന്നേക്കുമുള്ള സമ്മാനവും ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ പറയട്ടെ! 3 നന്മരങ്ങളും, ഗുണങ്ങളും എല്ലാം നശിക്കും. മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ മനുഷ്യർ എന്നിവരുടെ ജനനവും, മരണവും ദൈവാജ്ഞയാൽ ഇല്ലാതാകും. ഇത് സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ആക്കും അറിയാൻ കഴിവില്ല.

അത് വന്നാൽ ഭൂലാകവാസികളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഭയങ്കരമായിരിക്കും രക്ഷയും ശിക്ഷയും നൽകുന്ന സർവ്വജ്ഞനായ ഈശ്വരൻ ഇപ്രകാരം സത്യവചനം ഉറച്ചു പൊതുവിധി വരുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഭയങ്കരമായ അടയാളങ്ങൾ കാണാം. 7, 9

ഭൂമിയിലുള്ള സുഖപ്രദമായ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞുപോകും. സൂര്യത്തിനുപകരം നിർഭയമായ പരിഭവം! വംശനാശം, ദുഃഖം എന്നിവ ലോകത്തിൽ നിറയും. ശത്രുഭയം, വഞ്ചന, രോഗം, ദുഃഖം മുതലായവ ഭൂമിയിൽ എങ്ങും വ്യാപിക്കും. 10, 12

രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും പരസ്പരം യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങും. ഉടനെത്തന്നെ ഭയങ്കരമായ ബഹുവ്യം എങ്ങും മുഴങ്ങും. യുദ്ധത്തിലുള്ള ഭടന്മാരുടെ അട്ടഹാസവും, ആന, സിംഹം എന്നിവകളുടെ ഘോരനാദവും ഭൂമി കലുഷഭീമനാകാൻ കേൾക്കാനിടവരും. ചതുരം സൈന്യങ്ങളുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഭടന്മാർ അന്യോന്യം വെട്ടിക്കൊല്ലും. മഴപെയ്തു വെള്ളം നിറഞ്ഞ നദി എന്ന പോലെ ഘോരയൊലിക്കും. 13, 17

അല്പനമുമാർ അപ്പോൾ സ്വന്തം മക്കളെ പ്രതി ഏറ്റവും ദുഃഖിക്കുകയും, ഭ്രമസ്ഥരും മരിച്ച മനുഷ്യങ്ങളെ വെട്ടിക്കൊണ്ടു വെളിക്കുകയും, നഗരം അങ്ങാടി, വീട് എന്നിവയെല്ലാം തകർന്ന കല്ലുകളുടെ കൂമ്പാരമാകും. മനുഷ്യർ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കാടായി മാറുകയും ചെയ്യും. 18, 21

മനുഷ്യർ നിവസിച്ചിരുന്ന നഗരത്തിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ആന, സിംഹം മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ഭയരഹിതമായി താമസിക്കും. അതുകൊണ്ട് കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും വിത്തു പിതക്കുന്നതിനും ആരും തന്നെ ഉണ്ടാവുകയില്ല. നെല്ല് തുടങ്ങിയ ധാന്യങ്ങളോ സസ്യങ്ങളോ ഉണ്ടാകാതായിത്തീരും. ഭൂവാസികളെല്ലാം ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം വല്ലാതെ വലയും. ഭക്ഷണമില്ലാത്തപ്പോൾ ശരീരം ശോഷിക്കുമല്ലോ അങ്ങനെ ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യ പക്ഷി മൃഗാദികൾ സങ്കടംകൊണ്ട് വലയും. 22, 27

വൃന്ധികളും രക്ഷികളും ശിക്ഷികളും ചെയ്യുന്ന ദൈവപാപികൾക്കെതിരായി യുദ്ധത്തിന് ഒരുമ്പെടും. ആ സർവ്വശക്തനോട് എതിർത്ത് എല്ലാവരും യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റുപോകും. മനുജകുലമൊക്കെയും പാപത്തിൽ ആപതിച്ചപ്പോൾ 28, 30

ആകാശത്തിലെ മോലജാലം ഇടതടവില്ലാതെ വർഷിച്ചു ഭൂമി മഹാപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങുകയായി. പാപികളായ മനുഷ്യർ നരകത്തിലായി പതിച്ചു. സൊല്ലമനഗരിയിൽ അഗ്നിവർഷം അഞ്ചുപട്ടണങ്ങളെ പരിശുദ്ധഗുരുവിനോടു എതിർത്ത ജനങ്ങളെ ഭൂമി വിഴുങ്ങി ദുഷ്ടതയം നശിച്ചു. 31, 34

വേദഗുരുവിനോടു അസത്യവാക്കുമ്പ്പുകൊണ്ടു്, ഭർത്താവും ഭാര്യയും മൃതിയടഞ്ഞു. ഗുണരാഹിതന്മാരിൽവെച്ചു് മുമ്പനായ ജൂലിയാനെന്ന രാജാവു് ഭീപശ്ശരമോറു. അതുകൊണ്ടൊന്നും ഇല്ലാതായില്ല. ദോഷം വർദ്ധിച്ചു. പല്ലവെത്തിക്കളഞ്ഞതാലും വളരും. അതുപോലെയാണു് പാപവും 35, 38

അപ്പോൾ എല്ലാറിന്റേയും നാഥൻ കോപ്പുകൾ കൂട്ടി എല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ ആകാശത്തിലെ അഗ്നിയും, ഭൂമിയിലെ വെള്ളവും മറ്റു ലക്ഷണംകൊണ്ടും അതറിയിക്കും. ആകാശതലത്തിൽ നക്ഷത്രവും ധൂമകേതുവും ഗ്രഹണംകൊണ്ടു മറയുംമട്ടിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ മുതലായവ ഗ്രഹണത്താൽ മറയുകയും ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷിയിന്റെ വെളിച്ചവും രാത്രിയുടെ വിളക്കും കെട്ടുപോകും. എപ്പോൾ കൂരിരുട്ട് കൂത്താകും 39, 43

വീണ്ടലത്തിലെ ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊട്ടി വിടും വെള്ളമല്ലാം രക്തമാക്കും 44

സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം ചോരപോലെയാകും. മാത്രമല്ല, എല്ലാ വെള്ളവും ചോരയായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും. ഭൂവനം നീരും എന്നീ പദങ്ങൾക്കു് വെള്ളമെന്നർത്ഥം 45

ഭൂമി നശസ്ഥകമായി ഭയങ്കരമായി കലുഷകയും അതിലെ ജനങ്ങൾ പേടിച്ച് വിറക്കുകയും ചെയ്യും. 46

വലിയ ശാലയും ഗോപുരവും, ഗുഹവും, മലയും, കോട്ടയും എല്ലാം ഉണങ്ങിയ ഇലപോലെ നിലംപതിക്കും. 47

അപ്പോൾ പക്ഷികളും പാക്കുന്ന മറ്റു കൊച്ചുജീവികളും സഞ്ചാരം നിർത്തി ആകാശത്തിൽ നിന്നു് ഭൂമിയിലേക്കു് വീഴും വിഹഗം പരാഗം എന്നീ പദങ്ങൾക്കു പക്ഷി എന്നർത്ഥം 48

കാട്ടിലുള്ള പശു, സിംഹം, പന്നി, പോതു്, കാള, ചെന്നായ, എന്നീ ജന്തുക്കൾ ഭയപ്പെട്ടു് പരസ്പരവിരോധം മറന്നു് ഒന്നിച്ചു് ഓടിപ്പോകും. പശുവും കാളയും കാട്ടിൽ മേയുന്നവയാകാം. 49

അപ്പോൾ ഭിത്തിനകമായ സമയം വലിയ സങ്കടം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പോകുകൊണ്ടു് വിറച്ചുപോകും. 50

അതിന്നശേഷം എതിരില്ലാത്ത കൊടുതലിന് ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും നശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങും. 51

തന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് സമുദ്രത്തിന്റെ വേഗതയോടെ ഏകദേശം പാലായണം തീയിന്റെ പടർന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വരവ്. 52

വലിയ സമുദ്രം മുക്കളിൽ നിന്ന് താഴെ നദിയിലേക്ക് വിഴുകയാണെന്നു് എതിരിടുന്നവരെയല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തീയിന്റെ ആഗമനം വലിയ കോപത്തോടുകൂടി എല്ലാറ്റിനേയും ഭംഗിപ്പിച്ചു കളയും 53, 54

തീയിന്റെ മേലിച്ച ശക്തികൊണ്ടു്, കാഠിന്യമേറിയ കല്ലുപോലും ഉരുകും. ലോകം മുഴുവനും വെണ്ണ് നാശമടയും 55

മനുഷ്യൻ ചെയ്ത പാപമാകുന്ന പാഴ്ച്ചുള്ളി മതി മതി എന്നു തമ്പുരാൻ അറപ്പു് പ്രകടിപ്പിച്ചതിന്നു് ഈ അടയാളം കാണിക്കും 56

അതിന്നു ശേഷം, രണ്ടു മാലാഖമാർ ഈ ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥലത്തിൽ വിളിച്ചു പറയും 57

ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും പുന്യവാന്മാരും പാപികളുമായ എല്ലാ മനുഷ്യരും ക്ഷണം ഉയരുക. 58

സർവ്വേശ്വരന്റെ വിധിക്കു് ഉയരവിൻ. തന്റെ ദേഹത്തോടു് ആത്മാവു് കൂടിച്ചേർന്നു ജീവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ 59

മരിച്ചവരെ, ഇപ്പോൾ നന്മനിന്മകൾക്കു പകരം വാങ്ങിക്കാൻ, നിങ്ങൾ അടുത്തേക്കും ചെല്ലുവിൻ 60

ഉപരിലോകത്തിലുള്ളവരും, അധോലോകത്തിലുള്ളവരും, മോക്ഷമാസികളും, നരകവാസികളുംപൊതുവിധിക്കു ചെല്ലുവിൻ 61

രണ്ടു മാലാഖമാരുടെ ഏറ്റവും ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം മൂന്നു ലോകത്തിലും ഒരു പോലെ മുഴങ്ങും 62

പിന്നീടു് പുന്യവാന്മാരായി മോക്ഷത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ സുഖമനുഭവിക്കുന്നവർ സസന്തോഷം പൂർവ്വശരീരം എടുക്കാൻ (പാർപ്പെടുത്ത് ഇപ്രകാരം പറയും) 63

എന്റെ സ്നേഹിതാ, വത്ര വേഗത്തിൽ വത്ര. നിന്റെ അദ്ധ്വാനമൊക്കെത്തീർന്നു. ഇതാ സൗഖ്യകാലം വന്നിരിക്കുന്നു. 64

നീ ഭൂമിയിൽ ഏല്പേടും ഭയത്തോടുകൂടെയല്ലാതെ വലഞ്ഞു. നീ ആഗ്രഹിച്ചതെന്തോ പാപത്താൽ നിനക്കു് അനുഭവിച്ചു് രസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല 65

അതിനപകരം വിരാമിപ്പാത്ത സുഖമനുഭവിക്കാൻ ഈ ദിവസത്തിൽ വേഗം വന്നുവേരുക 66

അല്പകാലം ഗുണം ചെയ്തും അല്പം ദൈവം സഹിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നിനക്കു മോക്ഷം കൈവന്നു. 67

സ്നേഹിത, വര, ഗ്രഹം. ഇനി നിനക്കു് ഒരിക്കലും ദൈവമില്ല. നിന്റെ ഭാഗ്യം പരിപൂർണ്ണമായി 68

ഇതു പറയുമ്പോഴേക്കും ആത്മാവു് സ്വന്തം ശരീരമെടുത്തു് സന്തോഷിക്കുകയായി. 69

സൂര്യന്റെ രശ്മിപോലെ നശിക്കാത്ത ശോഭനകാണ്ഡു് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ജനങ്ങളുടെ ശരീരം പ്രകാശിക്കുകയായി 70

ഘനമില്ലാത്ത വായുവിനേക്കാൾ ലാഘ്യതപരമായിത്തീരും അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ 71

മരണം, വിധി, മരണം, രോഗം, എന്നിവയൊന്നുമൊരിക്കലുമുണ്ടാകില്ല. നാശത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി 72

മംഗളകരമായ ഭാഗ്യപ്രാപ്തിയുടെ വിധിയും, സർവ്വഗുണങ്ങളുടെ വർണ്ണവും, അപ്പോൾ ശരീരത്തിനുകൂടി ഉണ്ടായിത്തീരും 73

ആ സമയത്തു് നരകഭാഗത്തിൽ പോകുന്ന പാപികളുടെ ആത്മാവിന്നു് തീരാത്ത ദുഃഖം പരിഹരിക്കുന്നതിനും ആരാണുണ്ടാവുക? 74

തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം അധോഭാഗത്തുള്ള ഗുഹ ആയതു കൊണ്ടു്, മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചു്, ഭ്രാന്തരായി പറച്ചെടും 75

സുസ്ഥിരമായ നരകവിധിവരാൻ കാരണമായ ശരീരം കാണുമ്പോൾ അതന്നോടു് വിദ്വേഷവും ചെറുപ്പം തോന്നും 76

എന്റെ ശത്രുവായ മാംസപിണ്ഡമേ, അനേകം ദുരിതങ്ങൾക്കു് നിദാനമേ, നീ ശാപമററു് നിന്ദ്യമായിത്തീരുക 77

അവസാനമില്ലാത്ത നരകത്തിൽ നീ വരുത്തിയതുകൊണ്ടു് നീ നശിച്ചുപോകാട്ടു എന്തു് ആത്മാവു് പാച്ചും 78

ഇപ്രകാരം പാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് എന്തു് ഫലം? ഇതു് വിധിവിഹിതമാണു്. ശത്രുവാണെങ്കിലും ഭേദമെന്തൊന്നിച്ചു് സ്ഥിതിചെയ്യുക തന്നെ വേണം 79

വേദത്തിൽ ഭയമുണ്ടാക്കുന്ന ഇരൾ നിറഞ്ഞ ശരീരമെടുത്തു്, നീചന്മാരായിവെച്ചു് അഗ്രേസരനായിത്തീരും 80

പാപികളുടെ ശരീരം എതിരില്ലാത്ത ഘനമുള്ളതായിത്തീരും. മാത്രമല്ല, ആത്മാവിന് അഭ്യർത്ഥിച്ചാൽ ഭാരമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. 81

അധികം ഭയം വരുന്ന എല്ലാവിധയങ്ങളും, അത്തരം ആനന്ദാർത്ഥങ്ങളെ വൈരുദ്ധ്യത്തോടു കൈകയ്യില്ല. 82

നരകത്തിൽ. എല്ലാ ശരീരവ്യവസ്ഥകളിലും കൃരിയം കത്തി എല്ലായ്പ്പോഴും അനല്ലമായ വേദന ഉള്ളവർക്കും 83

നരകലോകവാസികളിൽ ഒരുത്തന്റെ ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഗന്ധം മാത്രംമതി, മനുഷ്യരുടെ മരണത്തിന് 84

പാപത്തിന്റെ അഴുക്കു പുറമെ ജനങ്ങളുടെ രൂപത്തെപ്പറ്റിപ്പറയാൻ എന്നെക്കൊണ്ടാവില്ല. ഇത്തരം കഷ്ടം ഭൂമിയിലില്ല. 85

അതിന് തുല്യമായി മറ്റൊന്നുമില്ല. അത് വാക്കുകൊണ്ട് വർണ്ണിക്കാൻ വിഷമമാണ്. ഇപ്രകാരം ഞ് ആരും കേട്ടിട്ടില്ല. കണ്ടിട്ടില്ല. 86

ഈ ശരീരം ജനമരണ രഹിതമാണ്. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ മരിക്കാതെ മരിക്കാൻ ഇടയായിത്തീർന്നു എന്ന്പോയാ 87

അവാച്യവും ഭയങ്കരവുമായ സമയമിതാകുന്നു. എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളെക്കാരും ദുഃഖമായ കല്പനയായിത്തീർന്നു. 88

ഉടനെ വരാൻപോകുന്ന വിധി അതിനേക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ് എന്ന് വിചാരിച്ച് പാപികൾ അത്യന്തം ദുഃഖിക്കും 89

സൂര്യന്റെ പ്രകാശമില്ലാത്ത പർവ്വതങ്ങൾ തങ്ങളെ ഒളിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഗുഹതരണം ഇപ്പോൾ, ഇപ്രകാരമുള്ള പാപികളുടെ വിലാപമുണ്ടായിരിക്കും എന്ന് സാരം 90

ഗുഹകളും മറവുകളുമില്ലാത്ത മാമലകൾ നമ്മുടെ മേൽ നമ്മെ ഒളിപ്പിക്കാൻ ഇടവരട്ടെ എന്ന് നിരാശപൂർവ്വം (അവർ പറയും) 91

ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നീചമായ പാതാളമില്ല. കരുണയുടെ കണം പോലും കണികാണാത്ത സങ്കേതം തങ്ങളെക്കുറിച്ചെ എന്ന് ആ പാപികൾ പറയും 92

നരകസ്ഥലത്തിൽ അശുഭകർമ്മങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുത കാണിക്കുന്ന മുഖമാണ് അതിനേക്കാൾ പേടിയുളവാക്കുന്ന സങ്കടം. 93

നിന്ദിതമായ ആ പാപശങ്കകളുടെ കൂട്ടം നീഷ്ഠമലമായി കരയും. ആ ദുഃഖത്തോടു സമമായി മറ്റൊരു ദുഃഖവുമില്ല. 94

ഇപ്രകാരം ഭയങ്കരമായ ആ ആപൽപ്പട്ടത്തിന്റെ അവസാന സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ അവ ഭീതിപ്രദങ്ങളാണ് എന്ന് കാണാം 95

അതിനെ പിൻതുടർന്നുവരുന്ന വിഷമം അതിനേക്കാൾ എത്രയൊ ഏറിയതുതന്നെ. നിഷ്കരുണമായ ആ അവസ്ഥ വാക്കുകൊണ്ട് വിവരിക്കാൻ വയ്യാത്തതാണ് 96

സമുച്ചം ഭരിക്കുന്ന ആളുടെ സ്നേഹിതനാകും, അശുഭകർമ്മകരനാകും ആ സമയത്ത് പോക്കുളത്തിൽ ഇറങ്ങും 97

മാലഖാർ ഓരോരോ ഭാഗമായി വേർതിരിച്ച്, വലതു ഭാഗത്തായി പുണ്യങ്ങളെ നിർത്തും. 98

തൃലോകനാഥന്റെ ശത്രുസമൂഹത്തെ, ഇടത്തുഭാഗത്ത് പിശാചുക്കളോടു ഒന്നിച്ചുതന്നെയിരുത്തും. 99

ആ സമയത്ത് ഭൂമിയിലുണ്ടായ മനുഷ്യർ ഒരിക്കലും കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാത്ത കാഴ്ച പാപികൾ കണ്ട് വിഷണ്ണരായിത്തീരും, 100

പിതാവും പുത്രനും ഇടത്തുഭാഗത്തും മാതാവും സ്നേഹമകളും മറുവശത്തും പെട്ടും ഇളിപ്പട്ടവരും മറുഭാഗത്തും. 101

അമ്മയും മകളും ശാശ്വതമായ ഭാഗ്യത്തിനു അർഹരായി വലത്തുഭാഗത്ത് സന്തോഷത്തോടും കൂടി നിൽക്കും 102

ഒരു അച്ഛനും മകനും നരകവാസികളുടെ വിധി കേൾക്കാൻ ഇടത്തുഭാഗത്തുനിന്ന് ഭ്രമിക്കും 103

ഒരു ഭർത്താവും മകനും എന്നുനേക്കുമായി വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ വലതു ഭാഗത്തു നിന്ന് സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നതുംകാണാം 104

മകനും അവന്റെ ഭാര്യയും നിത്യ നരകത്തിൽ പതിക്കുവാൻ ഇടത്തു ഭാഗത്തുനിന്ന് എന്തും വരാം. 105

വളരെക്കാലം ഒരു വീട്ടിൽ ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചവർ ഇവിടെ നിത്യമായി വേർപെട്ടു പിരിയും 106

ഇപ്രകാരം എല്ലാ മനുഷ്യരേയും രണ്ടു ഭാഗമായി തിരിച്ചു ഉടൻ ഏറാവും ശോഭാചിതനായ തമ്പുരാൻ എഴുന്നെള്ളും 107

ഏറാവു ശോഭിക്കുന്ന അനേകം ദൈവഭൂതന്മാരുടെ പ്രകാശധോരണി കണ്ട് സാക്ഷാൽ സൂര്യൻ പോലും നാണിച്ചുപോകും 108

ആഗതരായ മാലാഖമാരുടെ വെളു വൃന്ദങ്ങളുടെ പ്രയംവും എണ്ണവും അതിരറുത്താണ്. 109

അനുപമമായ പ്രാബല്യമുള്ള അതിലോരുവന്റെ ശോഭയാടു
രാജകീയ തേജസ്സുപോലും ഒക്കുകയില്ല. 110

സേവകന്മാരുടെ അനുസരണവും മേലധികാരിയുടെ അധികാര
ശക്തിയും വാക്കിലും, ബുദ്ധിയിലും തുങ്ങി നില്ക്കുകയില്ല 111

നീതി വിധിക്കുന്നവന്റെ ഇല്ല ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യ
വസ്തുത്തിനു മോക്ഷം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് 112

സീന എന്ന മലയുടെ മുകളിൽ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ ദൃശ്യമാക്കി
ദൈവത്തിന്റെ മഹിമ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ 113

മോലക്കൂട്ടത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട മുഖ്യമായ ഹയത്തിന്റെ മീതെ പ്രാ
ബല്യത്തോടു കൂടി അന്നു വന്നു കാണപ്പെട്ട 114

സേവകന്മാരായ അനേകം മാലാഖമാർ, മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടായി
രിക്കും 115

ഭൂമണ്ഡലത്തിനു അവസാനം വരുന്നതുപോലെ ഉച്ചത്തിൽ ഗംഭീര
മായി ഇടിനാദവും, ഭയങ്കരമായ മിന്നലുകളും ഉണ്ടാകും. 116

ഭൂമിയിലെ അചഞ്ചലങ്ങളായ മലകൾ ഇളകി വിറച്ചു. ഭോകം
കലങ്ങി. ജനങ്ങൾ പേടിച്ച് വിറക്കും 117

ആ സമയത്ത് തന്റെ വരവിനു അനുക്രമമായ അലച്ചുയരണ്ടാ
കില്ല. വിധി അറിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അതു സംഭവി
ച്ചത് 118

എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും പല വിധത്തിലുള്ള അപരാധങ്ങൾക്കു്
ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിനു് വേണ്ടിയാണ് ആ എഴുന്നള്ളത്തു് 119

ശിരസ്സിലണിഞ്ഞ കിരീടത്തിലെ രശ്മി കണ്ടാൽ രത്നങ്ങളുടെ
പ്രകാശമാണെന്നുതോന്നും 120

തിരുമുഖം സൂര്യരശ്മിയെക്കാളധികം ശോഭിക്കും. തുക്കരങ്ങൾ
നോക്കുമ്പോൾ മിന്നൽകൊണ്ടു മിന്നുന്നതായിത്തോന്നും 121

തന്റെ കയ്യിൽ ഇടിയാണ് ആയുധം. ശത്രുവിനാശം അതിൽ
ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ പിന്നിടുള്ള അവസ്ഥ എത്രയോ മുഖ്യമാ
യിരിക്കും. സംശയമില്ല 122

കെരബീൻ മാലാഖമാരുടെ ശിരസ്സിൽ രാജാവായി ജഗദീശ്വരൻ
ഇരിക്കുന്നു. അതിനേക്കാൾ മികച്ച ഒരു സിംഹാസനം വേറെ
യുണ്ടോ? 123

ഭൂലോകനായകന്റെ അമ്മ അപ്പോൾ ഏറ്റവും ശോഭ ചൊരിയു
ന്ന മകന്റെ അടുക്കൽ വന്നുനിൽക്കും. 124

- അനേകം നിവൃന്താർ, ഏറാവും പരിശുദ്ധിപൂണ്ടു ബാവാന്മാർ 125
- പുണ്യജനങ്ങൾ, ശാശ്വതമായ നന്മയുടെ മാർഗ്ഗം അറിയിക്കാൻ
ഈ ഭൂമിയിൽ നടന്ന് ക്ലേശിച്ചവർ 126
- ശ്രീഹന്തരം ദൈവത്തിന്റെ തിരുമൊഴിയുടെ സത്യം ഈ ഭൂമി
യിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു 127
- പ്രാണൻ പരിത്യജിച്ചവർ, തങ്ങളുടെ ദേഹസുഖംപോലും ഉപേ
ക്ഷിച്ച് മനസ്സിൽ എപ്പോഴും ദൈവചിന്തയോടെ വന്ന കന്യ
കൾ 128
- ബ്രഹ്മചാരികൾ, പാപപകം തീണ്ടാത്തവർ പാപപ്രവൃത്തിയിൽ
വെറുപ്പുള്ളവർ, ഹൃദയം പ്രീതിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവർ, ധർമ്മമാർഗ
ത്തിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവർ 129
- എന്നിവർ, വിധി നടത്തുന്ന മിശിഹായുടെ തൂപ്പാടങ്ങളിൽ യോഗ
പാത്രം, എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പ്രദേശത്തിൽ - ഇറങ്ങിച്ചെല്ല
വോൾ 130
- സ്രഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾക്കു കഴിവുള്ളതോടുകൂടി മുഖ്യമായ സിം
ഹാസനത്തിൽ വിധിപറയുന്നതിനുവേണ്ടി മുന്നിരിക്കും 131
- അമംഗളങ്ങൾ തീണ്ടാത്ത മാതാവു് ലോകരെ വിധിപ്പാൻ വന്നിരി
ക്കുന്ന മിശിഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ അരികെ വന്ന
നില്ക്കും 132
- ആ അവസരത്തിൽ ശ്രീഹകൾ ഗുരുവിന്റെ വചനഗുണത്തായി
പത്രങ്ങളു ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ കയറിയിരിക്കും 133
- പല വിധത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധി പൂണ്ട ജനങ്ങൾ ലോകനാഥന്റെ
കരണ ചൊരിയുന്ന ഭാഗത്തായി സസന്തോഷം നിൽക്കും 134
- മുൻലോകത്തിന്റേയും അധിപതിയായ മിശിഹായുടെ വാഗ്ദ
ത്തം ഉന്നയിക്കുന്ന ദുഷ്ടാതി കലമ്പലോടെ കൂട്ടം പേടി കൊണ്ട്
വിറകൊള്ളും 135
- നന്മചെല്ലാത്തവരുടെ നാശത്തിന് അപ്പോൾ കാണുന്ന ആ
കാഴ്ച മാത്രം മതി. അവർ പരാജിതരായി നാശമടഞ്ഞു എന്
തുകാരും 136
- ഭൂലോകത്തിൽ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും നന്മയും
തിന്മയും എല്ലാം ചെളിപ്പെടും. ഒളിച്ചു വെക്കാൻ സാധ്യമല്ല 137
- പാതാളലോകത്തിൽ എത്രയും രഹസ്യമായി ചെയ്ത പ്രവൃത്തി
കൂടിയും എല്ലാവരുടേയും കണ്മുമ്പിൽ വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷ
മാകും 138

- രാവിന്റെ കൂരിരുളിൽ രഹസ്യമായി ചെയ്ത കഴിഞ്ഞ കർമ്മങ്ങളും
ആ സമയത്ത് വെളിപ്പെട്ടും രഹസ്യം പരസ്യമായിത്തീരും 139
- ഉടനെ പാശ്ചാത്യരായ മാതാവിനോട്, സീമാതിതമായ കാരണവും
വഴിയും മട്ടിൽ സർവ്വലോകേശന്റെ പുത്രൻ പറയും 140
- എന്റെ അമ്മ, നിന്റെ പ്രപുഷ്ണികൾ ഭോഷത്തിന്റെ കുറവിട
ക്കാത്തതിനാൽ, നീ മുഴുതുകുളിന്റെ വിമലശോഭയാടുകൂടി തിള
ങ്ങുന്നു. 141
- ഇരുൾ തീണ്ടാത്ത-ഇരുളിനെ അകന്ന സൂര്യനെപ്പോലെ നീ
ശോഭിക്കുന്നു. നിന്റെ പ്രപുഷ്ണിഗുണത്തെ ഭോഷം എന്ന ഇരുട്ട്
ബാധിക്കുന്നില്ല 142
- ഉപരിതല ലോകവാസികളുടേയും നരകവാസികളുടേയും നാമനായി
നീ വാഴുക നിന്റെ കല്പനക്ക് എപ്പോഴും വഴങ്ങും 143
- പിന്നീട് നീതിമാന്മാരോടു പുഞ്ചിരിതുകിക്കൊണ്ടു് സന്തോഷം
അരുളിച്ചെയ്യും. 144
- എന്റെ കല്പനക്ക് അനുസരണമുള്ള മനുഷ്യാടെ നേർവഴിയിൽ
നീ സഞ്ചരിച്ചവർ എന്നോടൊന്നിച്ചു് സന്തോഷിക്കുക 145
- അഗതികളുടെ ദുഃഖപാരവശ്യം കണ്ട ഉടനെ കരുണവഴിഞ്ഞ കര
ളോടുകൂടിയ നിങ്ങൾ അതു് 146
- നശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട്. അതിന്നു് പകരമായി ഇപ്പോൾ ഞാൻ കരു
ണു പൂർണ്ണനായി യോഗ്യതക്കുടത്ത നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്ക്
സമ്മാനം നൽകുന്നുണ്ട് 147
- ഭക്ഷണവും വെള്ളവുമില്ലാതെ പരവശനായി ഞാൻ വലഞ്ഞ
പ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിച്ചു 148
- മോക്ഷലോകത്തിൽ നിത്യവും ഭക്ഷണത്തിനായി നിങ്ങൾ വര
ണം. എപ്പോഴും സംതൃപ്തിയുണ്ടാകും 149
- ഭക്ഷണവും ഉടുപ്പും ഭയത്തോടുകൂടി തന്നെ വിഷമത തീർത്തു്, കരു
ണാമന്ദ്രനമായ മനുഷ്യാടുകൂടി 150
- നിങ്ങളെ, സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നിത്യമായ ഭക്ഷണംതന്നെ കുറവുകൂ
ടാതെ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട് 151
- വഴിയാത്രക്കാരനായ ഞാൻ ഒരിടത്തു വീടു് അന്വേഷിച്ചിരുന്നെങ്ക
ലോ നിങ്ങൾ എന്നിക്ക് സ്ഥലംതന്നെ. 152
- എന്റെ രാജ്യത്തിലെ ഐശ്വര്യമുണ്ണം അനുഭവിക്കാൻ എന്നെപ്പോ
ളുടെ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുക. 153

- വലിയ ശത്രുവിന്റെ തടവിൽ യാതൊരു ഒഴിവു കിട്ടാതെ ഞാൻ
വല്ലാതെ വലഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിച്ചു 154
- അവിരതമായ വിനാശം വന്നുചേരാനുള്ള ശത്രുവിന്റെ പരിശ്രമ
ത്തെ ഞാൻ തീവ്രത ഇന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ എതിരാളിയെ പരാജ
യപ്പെടുത്തി. 155
- പനി, പുണ്യം, തളർച്ചയുണ്ടാക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ എന്നിവ ബാധിച്ച
പ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടു സഹായനീറ്റിച്ചു 156
- രോഗശ്ലേഷങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു, മരണം ഒരിക്കലുമുണ്ടാകാതെ, നിങ്ങൾ
എന്നും സന്തോഷിക്കുക. 157
- മരിച്ച എന്റെ ശവശരീരത്തെ ഒരിടത്തു് അടക്കം ചെയ്യാൻ
നിങ്ങൾ ദയയോടുകൂടിശ്രമിച്ചു. 158
- മോക്ഷത്തിനു് വേണ്ടതുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തു നിങ്ങൾ ആ പ്രവൃത്തിക്കു്
പാരితോഷികമായിട്ടു് ദുഃഖത്തിന്റെ സ്പർശമേൽക്കുമില്ലാത്ത മോക്ഷം
പ്രാപിക്കുക. 159
- എന്റെ ഗതി കരുണവഴിയുന്ന കണ്ണുകൊണ്ടു് കണ്ടു്, മനസ്സിലാ
ക്കിയവർ അനുഗ്രഹഫലം അനുഭവിച്ചു് സന്തോഷിക്കട്ടെ. 160
- നിന്റെ സ്ഥിതിയും പാരവശ്യവും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു, എവിടെ
വെച്ചാണു് നിന്നെ സഹായിച്ചതു് എന്നു മോക്ഷവാസികൾ ചോ
ദിക്കുമ്പോൾ ആ ലോകനാഥൻ പറയും. 161
- ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച എന്റെ ജനങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗതി പോകുന്ന
തിനു് നിങ്ങൾ മാറുള്ളവക്കു നൽകിയതു എനിക്കു് തന്നെയുതന്നെ
എന്നു് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. 162
- ആ വലിയ പാരവശ്യത്തിനു് എന്നെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം
എനിക്കു് എന്നപോലെ ആ ഉപകാരം ചെയ്തതിനാൽ അതിനു്
ഞാൻ സമ്മാനിക്കും 163
- എനിക്കു് വണ്ടി ഭൂമിയിലെ വിപുലമായ സമ്പത്തു് തൃഗം ചെയ്തു
ഒരിദ്രന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ 164
- അവർ പാലോകത്തിൽ ശാശ്വതമായ സമ്പത്തു് അനുഭവിച്ചു്
എല്ലായ്പ്പോഴും സുഖമുള്ളവരായിത്തീരും. 165
- അനേകം അനേകം ശക്തിമത്തായ പീഡകൾ എനിക്കു് വണ്ടി
പൊറുത്തവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു 166
- നാശവും വിഷമവും ഒരിക്കലും അനുഭവിക്കാതെ, അവർ മോക്ഷലോ
കത്തിൽ എന്നും താമസിക്കും 167

ഭോഷപ്രവൃത്തിയെ ഭുഷത്തിന്റെ കണ്ണനിർകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ
മാക്കിയവർക്ക്, പശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തമായവർക്ക്, ഇപ്പോൾ
ഭാഗ്യം വന്നുചേരും 168

പിന്നീട് മോക്ഷലോകത്തിൽ എത്തിയവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തെളി
യും. അസ്വസ്ഥത ഉണ്ടാകുകയില്ല. ദുഃഖം സ്വയമൊഴിഞ്ഞു
പോകും 169

ഏറ്റവും താല്പര്യത്തോടുകൂടി എന്റെ വേദനീതി ആഗ്രഹിച്ചവർക്ക്
ഭാഗ്യം പരിപൂർണ്ണമായി 170

എതിരാളികൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിഷമതകളും മറ്റും സഹിച്ചവർക്ക്
ഇത് ഭാഗ്യകാലമാകുന്നു. 171

ഈ അവസരത്തിൽ ഗുണം നിറഞ്ഞ ആ ലോകത്തിൽ ശത്രു ബാധ
കൂടാതെ, എന്നോടുകൂടെ താമസിക്കും 172

ഭൂമിയിൽ പരോപദ്രവങ്ങൾ നല്ല മനസ്സോടെ സഹിച്ചവർക്കായി
വർക്ക് ഇത് നന്മയുടെ കാലമാകുന്നു 173

അഴകില്ലാതെ പരിശുദ്ധമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ജീവിതയാത്ര
ചെയ്തവർ എന്റെ പ്രമുഖമായ പ്രഭാവവും കണ്ട് സന്തോ
ഷിക്കും 174

മോക്ഷത്തിന് ഉചിതമല്ലാത്തത് എല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന്
തള്ളിക്കളഞ്ഞവരും, അന്യോന്യമത്സരം കൂടാതെ ഇരുന്നവരും,
എന്റെ മക്കളായവരും എന്റെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ നടുവിൽ
നീല്ക്കും, അവർക്ക് സന്തോഷമുണ്ടാകും 175, 176

വിധിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭയവും അമംഗളവും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാ
കയില്ല. ശ്രേയസ്സും നിരന്തരമായ ഭാഗ്യവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും 177

നല്ലവരുടെ വിധിയുടെ അവസാനത്തിൽ ഭയങ്കരമായ വികാരത്താൽ
മിശിഹത്തമ്പുരാൻ പാപം ചെയ്തവരെ നോക്കും 178

കരുണാർഹിതമായ കണ്ണിന്റെ നോട്ടം മിന്നൽപ്പിണർപോലെ ഭയ
വും വിറയലും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും 179

അഗ്നിക്ക് തുല്യമായ ശോഭ നോക്കിയാൽ, അതിന്റെ ജ്വാലയാൽ
പാപികൾ ദഹിച്ചുപോകുമെന്നുതന്നെ തോന്നും 180

ഭയഭക്തമായ ഇടിമുഴക്കം പോലുള്ള ശാസനാവിധി ഉയർന്ന ശബ്ദ
ത്തോടുകൂടി പ്രസ്താവിക്കും 181

സഭഗുണങ്ങളെ ദേവിക്കുന്ന, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച നീച
ന്മാരായ ദാഷ്ടന്മാരെ എന്റെ കണ്മുമ്പിൽനിന്ന് പോകൂ 182

ആകാശം, ഭൂമി, പാതാളം എന്നിവയുടെ എല്ലാം നാമനും ദൈവ
വും സ്വാമിയും ഞാനാകുന്നു 183

സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്താവും കാര്യകാരണ സ്വരൂപനും ലോക
നാമനും ആയ ഞാൻ ആദ്യത്തെ വിഹീനനും നിത്യപ്രഭാതയുക്തനും
ആകുന്നു 184

എന്നെ സംശയിക്കാതെ, നല്ല വിധിവരുന്നതിന് വിധിക്കാപ്പട്ട
പ്രമാണത്തെ നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തെ ലാലിച്ചു 185

ദാസന്മാരായ നിങ്ങൾ എന്റെ ഉപദേശ ശാസനവും കേട്ടു നട
ന്നില്ല 186

കണ്ണില്ലാത്ത ദുഷ്ടന്മാരെ, ഉദരപുരണത്തിനായി ജീവിച്ചു ഉന്മാ
ക്കുന്ന എല്ലാത്തന്നെ നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് 187

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മൃഗീയമായി ജീവിച്ചതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ
ക്കിതാ ദുഃഖമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 188

ബ്രഹ്മാവു്, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ഗണപതി തുടങ്ങിയ ഇല്ലാത്ത ദേവ
ന്മാരെ സേവിച്ച ഭ്രാന്തന്മാരെ, ത്രിലോകനാഥൻ ഞാൻ ആയിരിക്ക
ുമ്പോൾ, കല്പ് മരം മുതലായവയെ പുഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ
എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു 189, 190

നിങ്ങൾ വെറുതെ വന്ദിച്ചുപോന്ന വസ്തുക്കൾ ഈ സമയത്തുണ്ടാ
കുന്ന സങ്കടങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുമൊ? 191

മരണമോ സൗഖ്യമോ നിങ്ങൾക്കില്ലാതെ നിത്യമായി ദുരിതം
അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുക 192

സ്തുതിക്കപ്പെട്ട എന്റെ വാക്ക് അനുസരണത്തോടുകൂടി മനസ്സിൽ
വിശ്വസിക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ദുഷ്ടന്മാരെ, സ്വാർത്ഥ നിറഞ്ഞ
മതാവലംബികളായ നിങ്ങളിപ്പോൾ അന്ധകാരമയമായ ദുർഗ്ഗതി
സ്വീകരിക്കുക 193, 194

കലി അകന്നുപോകുന്നതിന്, ദോഷങ്ങൾ അകലുന്നതിന്, നരക
ത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന പിശാചിനെ സേവിച്ച ദുഷ്ടനങ്ങൾ
സ്വന്തം പ്രവൃത്തി ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുവോ? 195

അഭിവന്ദ്യനാമനായ ഞാൻ, അവധിയില്ലാത്ത നരകത്തിൽ,
എന്റെ വിധി വഴിയായി, നിങ്ങളെ എപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കും 196

അന്യന്റെ അതായത് പിശാചിന്റെ അസത്യമായ മതത്തിന്
ഏറ്റവും തെളിവുവരുത്താൻ എന്ന സാക്ഷിയായി വിളിച്ചു
കപടമതികളെ, ഞാൻ അധിപതിയായിരിക്കുമ്പോൾ സമതകലൻ
മനസ്സോടുകൂടി എന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാതെകണ്ട് ദോഷം
ചെയ്ത പാപികളെ 197, 198

- ആഴ്ചയിലൊരു ദിവസം എന്റെ സ്മൃതിക്കായി ചെലവഴിക്കാൻ ക
ല്പിച്ചമാതിരി ബഹുമാനിക്കാത്തവരെ 199
- അതിന്റെ ഫലമായി അവസാനമില്ലാതെ എല്ലാ സമയവും സങ്ക
ടം അനുഭവിക്കാൻ നിങ്ങൾ പാത്രമാകൂ 200
- ഭൂമിയിൽ നീതിവിരുദ്ധമായ കർമ്മവും, കൊലപാതകവും മറ്റും
ചെയ്യുവരെ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മരണമടയാതെ, യാതൊരു അനുഭ
വിക്കുവിൻ 201
- ചാപലം നിമിത്തം പരസ്പരം മോഹിച്ച്, പാപപ്രവൃത്തി
ചെയ്ത അപരാധികളെ, നിങ്ങൾ ചെന്തിയിൽ ഉരുകുവിൻ 202
- അന്യന്മാരുടെ പൊന്നും വെള്ളിയും മറ്റു സമ്പത്തും നശിപ്പിച്ചും
മോഷണം ചെയ്തും നടന്നവർ നരകത്തിൽ പെട്ട് ദുരിതം അനു
ഭവിക്കണം 203
- അസത്യമായ വാക്കിനനുസരിച്ച് തെളിവു വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി
കള്ളസാക്ഷി പറഞ്ഞ മൃഗമാരെ, ചഞ്ചലചിത്തരായി അന്യസ്മൃ
തിക്കേയും, മറ്റുള്ളവരുടെ വസ്തുക്കളേയും കൊതിച്ചു ജീവിതം
നയിച്ചവരെ, നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ദാഹാർത്തന്മാരായിത്തീ
രുവിൻ 204, 205
- അന്യന്മാരോടു പരിഭവം കാണിക്കുകയും, അല്പമാണെങ്കിലും
സ്വന്തം ഗുണത്തെ പുകഴ്ത്തുകയും, മറ്റുള്ളവരെ ധിക്കരിക്കുകയും
നിങ്ങൾ ചെയ്യ 206
- വലിയ ബഹുമാനം ദിവസംപ്രതി അനുഭവിച്ചവർ മേലിൽ അനാ
ദരത്തിന് പാത്രങ്ങളാകുവിൻ 207
- ചപലത കലർന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ സമ്പത്തിൽ കൊതിച്ചുണ്ട്
സ്നേഹം പുലർത്തി, ലുബ്ധന്മാരായി എപ്പോഴും പീഴിച്ചവർ 208
- ഭൂലോകത്തിൽ ഭക്ഷണക്കൊതിയാൽ പരവശരായി ഭാരിദ്രം അനു
ഭവിച്ച് വിഷമിച്ച ശേഷം ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യം കെട്ടവരായി ദുഃഖമ
നുഭവിച്ചുകൊള്ള 209
- അറിവില്ലായ്മയാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്ന സുഖ
ങ്ങൾ അനുഭവിച്ച വൈരാഗ്യത്തിന്റെ സ്പർശമേൽക്കാത്തവരെ,
അന്യരോടുകൂടി ശാരീരികസുഖം അനുഭവിക്കുവാൻ, ഏറ്റവും താ
ല്പര്യത്തോടെ ഭൂമിയിൽ അന്വേഷിച്ചു നടന്ന നിങ്ങൾ നിത്യമായ
ശ്രേണം പൊറുക്കുക 210, 211

പെരുമ്പാമ്പിനോടും, പടം വീടത്തിയ സർപ്പത്തിനോടും എപ്പോഴും
ഒന്നിച്ചു്, മോഹത്തിന്റെ പരിതൃപ്തി നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുക 212
അന്യരുടെ ഐശ്വര്യം! സുഖം, നല്ല പ്രവൃത്തി എന്നിവയെല്ലാം
അറിഞ്ഞു് മനോദുഃഖത്താൽ വിഷമിച്ചവരെ, സഞ്ചരിക്കുമാറുമാക്കു
മാർഗ്ഗം ആഗ്രഹിച്ചു് നേർവഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവരെ ഉള്ളിൽ
അസുയാകലുഷിതമായ ദേഹം താന്നിരവാനും, നിങ്ങൾ എപ്പോഴും
വലഞ്ഞു് വിഷമിക്കുക 213, 214

പൊതുവെ എല്ലാവരിലും അത്യാശയും, ഭക്ഷണശക്തിയും നിമി
ത്തം വിഷമിക്കുന്ന കൊതിയന്മാരെ, ഭോജ്യവസ്തുക്കളിൽ അത്യാഗ്ര
ഹം നിമിത്തം പിഴച്ച വഴിയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചവരെ, നിങ്ങൾ
നിത്യമായ വിശപ്പിന്റെ ദുഃഖമനുഭവിക്കുക 215, 216

ദീർഘവേദേഹം അരുതു്, എതിരാളികളാൽ ഉപദ്രവം അരുതു്.
ഇങ്ങോട്ടു് ഉപദ്രവം ചെയ്തവരോടു് പകരം വീട്ടരുതു് 217

അറിഞ്ഞിട്ടും, മറുക്കുവരുടെ അല്പമായ മേന്മയിൽ അത്യന്തം ദുഃഖി
ച്ചു് പകരം വീട്ടിയ ശ്രോധക്ഷഭിതരെ, ദീർഘമായ ദേഹം വെച്ചു്
സുഹൃത്തുക്കളെപ്പോലെ പെരുമാറി പകരം വീട്ടിയവരെ, നിങ്ങൾ
പിശാചിന്റെ പരമവിരോധത്തിന്നു് പാത്രമാകവിൻ 218, 219

എന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു് സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു്, സന്മാർഗ്ഗ
ത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കാൻ സന്നദ്ധത കാണിക്കാത്ത നിസ്സാര
ന്മാരെ, മൂന്നുലോകവും ഭരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
ജീവിതത്തിൽ പകർത്താൻ നിങ്ങൾ സബലമാനം പരിശ്രമി
ച്ചില്ല 220, 221

എന്റെ നിദ്ദേശമനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കാൻ മടികാണിച്ചവർ നര
കത്തിന്റെ മുടുചെന്തിയിൽ കിടന്നു പിടയും 222

എല്ലാവരിന്റെയും നാമൻ ഞാനാണ്. പരിശുദ്ധമായ എന്റെ
കല്പന, നിങ്ങൾ ലംഘിക്കാൻ എന്താണ് കാരണം? 223

ഭൂമിയും അതിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് ഉപകരി
ക്കാൻ തന്നു. അതിന്നു് പകരം നിങ്ങൾ എനിക്ക് അപകാരം
ചെയ്തു 224

പിന്നീടു്, എന്റെ ഗുണങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു്, ഒരു ഭോഷൻ കാരണം
ശത്രുവിന്നു് മെല്ലെട്ടു്, അപ്പോൾ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കുകയോ നശിപ്പി
ക്കുകയോ ചെയ്തില്ല 225

എന്റെ മനസ്സിൽ ഭയ ഇളകി ഞാൻ ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചിട്ട് മനുഷ്യകുലത്തെ സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു 226

നിങ്ങൾ സ്വന്തം കലത്തിന്റെ ശത്രുവായ പിശാചിനെ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി എന്ന ഉപേക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ ദാസ്യം അനുഗ്രഹമായി കരുതുകയും ചെയ്തു 227

അധഃപതനത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഭൂമിയിൽ അനേകം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു ഞാൻ വെള്ളത്തു 228

നാശത്തിലേക്ക് കരിച്ചു വശത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ സുഖം ഉപേക്ഷിച്ച് വളരെ വ്യസനം അനുഭവിച്ചു 229

രക്ഷാമാർഗ്ഗവും സർവ്വക്ലേശങ്ങളും നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു. നിങ്ങൾ സേപ്താചാരികളായിത്തീർന്നു 230

ഞാൻ നീചജനത്തെപ്പോലെ അധികം ദുഃഖമനുഭവിച്ചു. കരിശിൽ തുങ്ങി മരണമടയുകയും ചെയ്തു 231

അതുകൊണ്ട്, ശത്രുക്കളുടെ അപജയവും, അതിശയകരമായ പുണ്യങ്ങളുടെ ആധിക്യവും ഈ വർഗ്ഗത്തിന്റേതായിത്തീർന്നു 232

ഇതിന്റെ ഫലമെന്ത് പകരമായി വളരെയധികം ദരിദ്രങ്ങൾ വരുത്തി എന്റെ ക്ലേശം നിഷ്പഫലമാക്കി. 233

എന്റെ രക്തത്തിന്റെ ഫലത്തിന് ചേരുന്ന വിധത്തിലുള്ള പുണ്യം പരിത്യജിച്ചതിനാൽ നിങ്ങൾ എനിക്ക് അസ്വീകാര്യനായി 234

ചിന്താശക്തിയില്ലാതെ കല്പിനേയും മരണേയും സേവിച്ച ഭ്രാന്തനാറെ, ഭ്രാന്തനാറെ, നിങ്ങൾ പോകവിൻ 235

പരധനത്തിൽ ആസക്തിയുള്ളവരും ദാഹത്താൽ അന്ധനാരും ആയവർ പോകവിൻ 236

ഭ്രാന്ത, ഏഷണി. അസത്യം, ചതി എന്നിവയുള്ളവരും, അക്രമം ചെയ്യുന്നവരും, മദോന്മത്തരും, ക്ഷുഭേയപ്രിയനാരും 237

പോകവിൻ, ഈ സമയത്തു നിങ്ങളെ. എല്ലാ ഗുണങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് പോയപ്പോയി ഇനി ദുഃഖമനുഭവിക്കേതെന്നു ചെയ്യൂ 238

എന്റെ ശത്രുവല്ലെ, എന്റെ സമീപത്തിൽനിന്ന് അകന്നു പോകൂ. അടുത്തുനിൽക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് അർഹതയില്ല. നിങ്ങളെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു 239

നിങ്ങൾ നരകത്തിന്റെ മുട്ടതീയിൻ ദഹിക്കാൻ പോവുക. ദുഷ്കാർമ്മത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇതു? 240

- ഇപ്രകാരമുള്ള ലോകനാഥന്റെ തിരുവചനം ഭയങ്കരമായ ഇടിമുഴക്കംപോലെ കേട്ടപ്പോൾ പാപികളുടെ കൂട്ടം തോററുപോയി 241
- ഭോഷം ചെയ്തവർ അനുസരണത്തോടുകൂടി വിധികല്പന സമ്മതിച്ചു. അവർ ശത്രുഭാവം എടുത്തു 242
- ഉടനെത്തന്നെ ലോകനാഥന്റെ ശത്രുസമൂഹത്തെ അടക്കുവാൻ, ഭൂമി പിളരുകയും ആ നീചജനങ്ങളെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തും 243
- ആ നിത്യനരകത്തിൽ സ്വന്തം ശരീരത്തോടുകൂടി എന്നും മരണമടയാതെ അവർ ദുഃഖം ചൊറുക്കേണ്ടിവരും 244
- ലോകനാഥന്റെ സന്നേഹത്തിനു പാത്രമായവരെല്ലാം ശാശ്വതമായ ശത്രുതയ്ക്കിന്റെ പ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗലോകത്തെ പ്രാപിക്കും 245
- അനുപമമായ സുഖപാരമ്യത്തോടെ അവർ എന്നും സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ ശരീരത്തോടുകൂടെ വാണം സന്തോഷമനുഭവിക്കും 246
- ആ വിധി ഏററവും ഭയപ്രദവും നിരൂപമവുമാണ്. അതുപോലെയുള്ള മറ്റേതൊരുതരവും, ദുഃഖജനകതയും മറ്റൊന്നില്ല 247
- ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഭയഭായകമായ വിധിയുടെ സമ്പ്രദായത്തെ സജ്ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും ഹൃദയത്തിൽ കാക്കണം 248
- വിധിയുടെ പ്രകാരം പ്രതിഭിനം ഉള്ളിലോക്കുകയാണെങ്കിൽ, എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും നശിച്ചുപോകും 249
- അസത്യവാക്കും പാപപങ്കവും ഭൂമിയിൽനിന്ന് നീക്കിയാൽ നിർഭയതയും, നിത്യഭാഗ്യവും വന്നുചേരുകതന്നെ ചെയ്യും. 250

ഭരണ പരിപാടി

അഖിലഭാരതം ഭാഗ്യകരണമേവം	
നിഖിലശുഭാലയം മോക്ഷം നിരന്തരം	1
അലയം നിരപമം ഏകമവ്യയം വര-	
പ്രദമലയം സ്തുതം സകല ഗുണധരം	2
പ്രണമ്യസാക്ഷാഗേന സർവ്വശരണമുഖ്യം	
ഗുണപ്രധാന നിത്യം മംഗലം ബ്രഹ്മീയം	3
പാരതിൽ നരഗണമൊരൊ കാലാന്തരെ	
പാരമേശ്വര പുണ്യജനിച്ചു മരിച്ചതും	4
പാരമൈ മാഹിരിക്കാൾവാനെന്തൊരു കഴിവെന്തൊ!	
ഭാരദ്രവങ്ങളൊഴിച്ചിട്ടുവാണെന്തുവഴി	5
മാനുഷശീലം കണ്ടാൽ നിശ്ചലസുഖാഗ്രഹം	
മാനുസ ധരിച്ചതു ലഭിച്ചാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.	6
ഭൂലോകവാന്തകളെ ചിന്തിച്ചാലനന്മങ്ങ-	
ളല്ലാതെ കാണാനില്ല; സുഖപ്രാപ്തിയും വരാ	7
ഭവാദൈവനയനാഞ്ച സങ്കടം സാക്ഷിക്കുന്നു	
ജീവനെ നാനാഭണ്ഡം പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമല്ലൊ	8
ജീവാതെ മൃത്യുഭുഖമത്യന്തഭയാനകം	
ഇവ നിരൂപിക്കുമ്പോൾ ജീവിതകാലമെല്ലാം	9
ശോകിച്ചാണുള്ള കാലമെന്നത്രെ പായേണ്ട	
ആകാംക്ഷസാധിപ്പാനായ് മന്ത്യശ്ലേശങ്ങളുള്ള	10
ഇഹപ്സിതലബ്ധത്താലും ലഭ്യമില്ലനകൂലം	
വസ്യമോഹങ്ങൾകൊണ്ടു പലരും വലയുന്നു	11
സഹിതാത്മങ്ങളാലും ലാലസാപൂർത്തിയാ	
മോഹാഗ്നി ജ്വലിക്കുകിൽ ദാഹനം കൊടുപ്പാനായി	12
ശ്ലേശിക്കും പ്രയത്നത്താൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടുമാറുള്ള	
ആതു സ്വസ്ഥലം ദഹിപ്പോളവും ബലപ്പെട്ടും	13
മാനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുള്ളിൽ വളരെ ദാഹിക്കിലൊ	
ആ നിമിത്തങ്ങൾ ബലവേഗന വരുത്തിട്ടും	14

ഇവ നിർണ്ണയം മനക്കാമ്പതിലുറച്ചു നീ	
ത്രിവക്ത്രംകൊണ്ടു സൗഖ്യമില്ലെന്നു ധരിച്ചാലും	15
ധനമാനകാമജതാപങ്ങൾക്കുറമില്ല	
എന്നാലൊ സൗഖ്യംപ്രതി തോന്നീടുമഭിലാഷം	16
അലഭ്യഗുണത്തിന്നു നിമ്ബുലഭാഹമതൊ	
എല്ലാ മനുഷ്യക്കുള്ളിൽ സമ്മതമുള്ളമതം	17
അതുതമെന്നുവരാ നേരെന്നുവരും നൂനം	
അന്തനക ലോകക്കു കാഷ്ടയാകുന്ന ഗുണം	18
അറ.ഘമെന്നെവരൂ ദോഷമാകയുമില്ല	
മാനുഷജന്മത്തിന്നു ചേതസിഗുണഭാഹം	19
അലഭ്യഗുണത്തിന്നു ദാഹമില്ലെന്നുവന്നു	
എല്ലാ ചാരുഷരതു തീർപ്പാനും ശ്രമിക്കുന്നു	20
ഭൂതലാഖിലത്തിലും തീർത്തവരാരുമില്ല	
ശീതവുമഗ്നിക്കില്ല, വേപ്പിന്നു മാധുര്യവും	21
ശിലയ്ക്കുമുദാതപവും ശോഭയുമിരുട്ടിന്നു	
വിലയും പങ്കുതന്നു, പാറക്കു പ്രസൂനവും	22
ഘൃണിയുമിരിമ്പിന്നു, താമസിക്കാഭിത്യന്തം,	
ഇണവും ദോഷത്തിന്നുഭാഗ്യപൂർണ്ണവുംധര-	23
യ്ക്കില്ലെന്നു ദുഷ്ടപോലെ നിശ്ചയിച്ചുറക്കണം	
കല്യാണപരിപൂർണ്ണമുപരി ലോകത്തിങ്കൽ	24
രസിപ്പാൻ യോഗ്യമുള്ള ഭാഗ്യപൂർണ്ണതയുള്ള	
ആസ്സമീമരകൾക്കു യോഗ്യമാലോകമുള്ളു	25
എങ്കിലൊ വഴിപോക്കുന്നാകുന്ന മനുഷ്യന്നീ	
യാകലം നിറഞ്ഞുള്ള മന്ദിരം ഭൂമിയെന്നും	26
ജ്ഞാനപ്രകാശവശാൽ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചുടൻ	
ഐന്ദ്രിയഫൽഗുഗുണമറച്ചു തുജിച്ചാലും	27
ചേർച്ച വേർപെടുമെന്നു ധരിച്ചു ഭൈരവത്തിങ്കൽ	
ഏറെ രഞ്ജിച്ചിടാതെ പരമം പാരലോകം	28
ബുദ്ധിചക്ഷുഷാനോക്കി ധ്യാനിച്ചു ഗ്രഹിച്ചാലും	
ഈധര സമ്പത്തുകളുറച്ചു മനസ്സോടും	29
ഭൂമിയിൽ ശുഭമില്ല ഭൂലോക വാസംമതി	
പാക നാമിവിടേൻ ശരണം പ്രതിഭോക്ഷം	30

ലോകഭോഗ്യങ്ങൾ വേണ്ടു ഞവിടെ വസിക്കേണ്ടു ആപത്താം ദോഷാരമൊഴിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടോ?	31
മേല്പോട്ടു പൊങ്ങിടുവാനെന്നൊരുപായം നല്ലു? പക്ഷിപത്രങ്ങൾ മമ നൽകവാനാരാനുണ്ടോ	32
ഞാൻ ക്ഷിപ്രം പറന്നുനാൽ പ്രാപിപ്പേനനുകൂലം ലാലസാപക്ഷങ്ങളൊല്ലൊങ്ങുന്നന്യഥാ കാമം	33
മേല്പോട്ടുപൊങ്ങുനോറും നൃത്തനം കാണുന്നു ഞാൻ ഭൂലോകം മുരങ്ങുന്നനക്ഷത്ര ഗ്രഹങ്ങളും	34
വലുതായ്ത്തോന്നുന്നിതു ക്ഷിത്രം വിചിത്രം പാത്താൽ ജീമൂതം ഹീനക്കുട്ടമെന്നു കണ്ഠപ്രത്യക്ഷമായ്	35
ധൂമവും ശീതംകൊണ്ടുകൂടുന്ന നേരത്തിങ്കൽ കനകമുപിന്നെ മഴയായ് വീഴും ഭൂവി.	36
ഘനങ്ങൾകൂടിത്തമ്മൽ മുട്ടുമ്പോൾ മുഴങ്ങിടും തീകുന്തും മിന്നൽ മിന്നുമിടിയും വെട്ടുമഹോ	37
അക്കരശ്ശ്മികൾഘനമുള്ള മോഘത്തിൽ കൊണ്ടാൽ വില്ലെന്നുതോന്നും വൃത്തം പാതി കാണുന്നമൂലം	38
ആലാകസ്ഥാന ഭേദമിങ്ങനെ വരുത്തിടും അല്ലെങ്കിൽവട്ടം തന്നെ കാമമതിന്നവകാശം	39
ആലോകം സൂര്യനാട പൂരിയയാകകൊണ്ടു പ്രാഗ്ഭിശിപടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിലുമിതേകാണു	40
വ്യഗ്രമമടുക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയെ ദർശിക്കുകിൽ മുമ്പിലിതല്ലവൃത്തം സികതാമണിപിന്നെ	41
എന്നു തോന്നിടുമതിൻ കാതങ്ങളുഴായിരം ത്തത്തൂർ ചുറ്റാനതു തോന്നുവാൻപണിയാകും.	42
അങ്ങനെയുള്ളവെന്ന് ശാസ്ത്രത്തിൽ മതം താനും ഒക്കമെദൃശ്യമായ്തീരമെന്നറിഞ്ഞാലും	43
ഒഴിമേല്പോട്ടുപൊക്കി നോക്കുമ്പോഴാശ്ചര്യമെ ഭൂലോകാൽ ചന്ദ്രന്റെ തട്ടിൽ ചെല്ലുവാനൊടൊ!	44
നാലുപതുമായിരങ്ങൾ കാതമെന്നറിഞ്ഞാലും വിസ്മയം ചന്ദ്രന്റെ രൂപമെത്രയും വിതും	45
നിമ്ന ച വെളിച്ചവട്ടമാദിത്യ പ്രതിബിംബം കാതങ്ങളാരുന്താറിഞ്ഞാണുറുമുണ്ടുണ്ടു്.	46

അതിങ്കൽ നിന്നുവെള്ളിസ്ഥാനമെത്തുവാൻ പിന്നെ കാതമിരുപത്തുനാലായിരം വെള്ളിയുടെ	47
വൃത്തമിരുന്താറുപാഞ്ഞട്ടു കാതം താനും ബുധൻ നാായിരം കാതങ്ങൾ പൊക്കുമേറും	48
സൂര്യന്റെ രട്ടിലഥ പോകുവാനവിടന്നു കാതങ്ങൾ കോടിയുണ്ടു്, സുവർണ്ണരൂപത്തിന്നു്	49
വൃത്തസൂക്ഷ്മാദികാതം ദ്വിശത സഹസ്രവും ചൊല്ലായ്ക്ക പൊക്കുമേറും ശത സഹസ്രക്കാരതം	50
ആ വചിപ്പം ഭൂമിയോടൊപ്പമെന്നു മതം ധരണിതന്നിൽനിന്നു വ്യാഴമെന്നുള്ള ഗ്രഹം	51
ഭൂസ്ഥമെട്ടുകോടി കാതങ്ങൾ ഭൂതധാത്രി തൻവലിപ്പങ്ങൾ തൊണ്ണൂറുണ്ടു വ്യാഴത്തിന്നു്	52
ശനിക്കുപൊക്കുമേറും കാതങ്ങളാറുകോടി ഭൂമിമഹത്വം തൊണ്ണൂറൊന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും	53
നിർമ്മലഗ്രഹങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചാൽ മതിവരാ വളരെ ശോഭിക്കുന്നസാധനം മനോഹരം	54
വെള്ളിയും പൊന്നും വൈരാഗ്യാലാമിതരങ്ങളും സുരൂപപീതമണി ശോഭിതകല്ലുകളും	55
തപരയെന്ദുധിഗതമെത്തു ചാൻ ശക്തമാമൊ? ഒന്നാഴികകൊണ്ടു തൊണ്ണൂറായിരക്കാരതം	56
സൂര്യനയ്ക്കായിരവും പോം നാലായിരം ചന്ദ്രൻ- ഓട്ടത്തിൽ വേഗമേറു മുപരിതാരങ്ങൾക്കു്	57
രണ്ടുകോടികാതങ്ങൾ ധാരാളം കൊണ്ടുപോകും- തൊണ്ണൂറുണ്ടുപായുസ്വാർദ്ധാടക്കും വരുത്താമൊ;	58
കണ്ണിന്നു പ്രത്യക്ഷങ്ങളായിരമുണ്ടുതാനും- നാലു പതം രണ്ടു നൂറും പ്രകാശമുറ വിധം	59
മുമ്പിലുള്ളവ പതിനഞ്ചെന്നു ധരിച്ചാലും- വൃത്തമഹത്വം കേൾക്കാകാതമെണ്ണറായിരം	60
അതുചിന്നെയും പഞ്ചവിംശതി സഹസ്രവും- ദ്വിശത മഹത്വത്തിൽ നാലുപതമഞ്ചുമുണ്ടു്	61
പ്രപഞ്ചമാസമതിനറുന്തൊഴുപത്ത- യ്ക്കായിരം കാതമെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ ശ്രുതമല്ലൊ	62

ആയതും പിന്നെയിരുന്നതൊരട്ടു താരമുണ്ടു് -	
അങ്ങനെ തോന്നായ്കിലും വലിപ്പമോരോന്നിന്നു്	63
അത്തതുറായിരകാതം നാച്ഛതിനായിരവും -	
നാന്തൊരഴുപ്പതുനാലാകുന്നു നാലാംകൂട്ടം	64
നാന്തറായിരക്കാതമതിന്നു ചട്ടം പിന്നെ .	
പഞ്ചസഹസ്രമതിലുറഞ്ഞ മഹത്വവും	65
അഞ്ചാം വലിപ്പത്തിന്റെ താരങ്ങളൊക്കെസമതം -	
ഓരോരോ താരങ്ങളുടെ വലിപ്പം ചോദിക്കിച്ചോ	66
ധരണിയുടെ വട്ടം മുപ്പതുമെട്ടുമതു് -	
ആ വട്ടം പതിനെട്ടു താരശേഷത്തിന്നുള്ള	67
ഇവറ്റേ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ സംപൂർണ്ണവരാന്തനും -	
ഭർഗ്ഗനമതുകൊണ്ടു ഭൂവനാധികാരങ്ങൾ	68
വർജ്യങ്ങളെന്നു തോന്നും നക്ഷത്രമനോഹരാൽ -	
ദൃഷ്ടിയാൽ പരലോകം ഭൂമ്യമെന്നൊച്ചിടും	69
വിഷയമക്ഷികൾക്കു സപർലോകമാകുന്നേരം -	
നിഷ്പ്രഭാതാരശോഭയെന്നതു തോന്നും മറ്റൊ	70
വിഷയയോഗ്യമേകമാകുമിതന്നു ന്തനും .	
ഭോഗ്യദിഗ്ദേവാചയം സുന്ദര നഗരമെ!	71
വാഗഗോപാ സഭാ സന്താപമന്ദിരമെ!	
സന്തതപൂർണ്ണത്തൊടു സുഖിക്കും ജനങ്ങൾക്കു്	72
സമ്മോദഭവനമെ! നിശ്ചലപത്മനമെ!	
ഭോഷമരണഭയ ഭേദദ്യുഖാദികൾക്കും	73
ദ്യുഷ്ടി മനാഗത സന്തതവിഷയമെ!	
പുറത്തുപ്രകാശത്തിനുള്ളവില്ലെന്നു കണ്ടാൽ	74
ഏറിയ വിസ്മയങ്ങളകത്തു കൂട്ടീട്ടുണ്ടു്	
ഞാൻ സുഖപരികീർപ്പോളുത്തുവെന്നാകിലും	75
അന്തപ്രവേശോദയമൊന്നുമെ കണ്ടില്ലൊല്ലാ	
ഗോപരമാപ്പേരും വൈരക്കല്പിമരപാലെ	76
ആപ്പരിപുഷ്ട കൂടാലാസ്ഥരും സൂക്ഷിക്കുന്നു	
സുരവിഷ്ണുപത്തിനു ദാസ്ഥിത പ്രമുഖൻ നീ	77
കരുണയോടു മമ സാധ്യങ്ങൾ കേട്ടുകാൾക	

അതൃതമായ തൃഷ്ണാ ചർജ്ജിയില്ലെന്നാകിലൊ	78
ഭക്തനാമെന്നെപ്രതി ധരിക്ക മനോഗുണം	
ഭൂപാലപ്രധാനിയെ അമരഭാഗ്യവാനെ!	79
മാംപ്രതി ഭയാഗുര ശിഷ്യരിലസാരനാം	
ശിഷ്യാശ വരുത്തുവാൻ സഹായിച്ചിടണമെ	80
തുഷ്ണനായ് ഭുജിച്ചു ഞാൻ പ്രാത്ഥന ഗുരുകേട്ടു	
അക്ഷയവൈഭവാരം തുറന്നുമാക്കും കാഞ്ചാൻ	81
അക്ഷിവിഷമഭാഗ്യമാനന്ദ സമയമെ!	
ഇഷ്ടാശസംഗതിയെ ആശ്വസ്തുദർശനമെ!	82
ദുഷ്ടമിതരപമമിതുപോലെങ്ങുമില്ല	
ഭൂലാകഭാഗ്യമിനിഭാഗ്യങ്ങളും വിളിക്കെണ്ട	83
മലഭൂഷിത കാഷ്ഠമനൊക്കെയറച്ചു ഞാൻ	
ഭൂമിതത്സാമന്യവും ധനവുമൊക്കെത്തുറന്നും	84
ഭൂമിസുഖവു മൊക്കെയന്ധകാരങ്ങളുടേ	
കിംഗുണം ധാത്രിശുഭം കിമതം ധരണ്യാത്മം	85
അഗുണം സിദ്ധിച്ചാലും താഷ്പൂർണ്ണതവരാ	
കാലപലം ഗുണത്തിന്നു വിംശതി യുഗം ഭോജം	86
കാൽക്ഷണം സന്തേയുള്ളവന്തരം ബഹുവിധം	
പരവിഷ്ണുപത്നികൾ ഭാഗ്യമാധ്യസ്തത്തിന്നു	87
വിരസം വരുത്തൻ ദർഭാഗ്യഭോജമില്ല	
കാരണവർ ചെല്ല നീതിലാലനം ശിക്ഷിച്ചതി-	88
ന്നാനന്ദ സ്ഥലത്തിൽ നിന്നവരെക്കുളഞ്ഞൊ	
അനുശിഷ്ടിയോടഥ ഭൂവിനലാക്കി ദേവൻ	89
സ്വപ്രിയമുള്ളവർക്കു സൽഗുണസമ്മാനമായ്	
ഉപരിലോകസ്ഥലം സൃഷ്ടിച്ചു മോക്ഷപ്രദൻ	90
ക്ഷേമോ ശിക്ഷാഭൂമി സമ്മാനഭവനവും?	
ക്ഷേമോ ദുഃഖഭാഗം സംതാഷനഗരവും?	91
ക്ഷേമോ യുദ്ധഭൂമികലിഹീനരാജ്യവും?	
ക്ഷേമോ ധരിത്രിയും ശ്രേയസവിഷ്ണുപവും?	92
കിംഗുണം ധാത്രിഗുണമസാരമെന്നു നന്നം	
അഗുണം രിപജനമായുള്ള പാപികൾക്കും	93
ദേവയോഗ്യതയുള്ള ദുഷ്ടകൃതജനങ്ങൾക്കും	

ചിന്തപോഷ്ണാടത്തിടം നീതിമാൻ സർവ്വേശൻ	94
ഇഷ്ടമായുള്ളൊർകൾക്കു നിർമ്മുഖം വരുത്തുവാൻ	
വിഷ്ടപോത്തമം ഭവകാരുണ്യം നീർമ്മിച്ചിട്ടു	95
നിർമ്മലൻ സമസ്തേശൻ സകല ലോകപാലൻ	
മംഗലമെല്ലാം സർവ്വഭാഗ്യങ്ങളുനവധി	96
ഏറെ നിരൂപിക്കീലും ബുദ്ധിക്കുഗാഘരങ്ങൾ	
കാവുവരാതെ കണ്ടൊക്കെയുമതിൽകൂട്ടി	97
പ്രബലനാരിൽ മുഷ്കരനകൻ പരൻ	
പ്രാബല്യം പ്രകാശിപ്പാനപ്പരി സൃഷ്ടിയെ	98
സർവ്വഗുണവാന്മാരിൽ പ്രധാനനനുപമൻ	
അവിടെ ദോഷഹനം സ്വഗുണം കാട്ടിപ്പൂ	99
യോസമുദ്രം സ്വക കാരുണ്യം ശോഭിപ്പാനായ്	
പ്രിയന്മാരായുള്ളൊർക്കു സമ്മാനദേശമതു്	100
കല്പിച്ചുനിരൂപമ കരുണയ്ക്കുടയാളം	
ഏല്പാനയുമതിൽ സംപൂർണ്ണം കോരിയാർന്നു	101
പരാപരേശൻ നിജ പ്രതാപം കാട്ടിപ്പോൻ -	
പരഭുവനമിതു ചമച്ചു കരതിത്തു	102
എന്തിതു സർവ്വേശപരപ്രത്യക്ഷമിതെന്തെ ഹോ! -	
പ്രതാപമിവണ്ണൊ നിരൂപിച്ചവരുണ്ടൊ?	103
എന്തൊരുപരമതിലെന്നൊരു രാജധാനി? -	
രത്നവിശേഷംകൊണ്ടും വിസ്മയകൃമംകൊണ്ടും	104
പൊക്കം നീളവും കൊണ്ടു മെത്രയും ശോഭിക്കുന്നു -	
പ്രാകാരവിതും കണ്ടാലതുല്യം ചിന്തിതവും	105
മഹത്വമേറുമതിശോഭിത വൈരമണി -	
ലോഹിതരത്നങ്ങളും ചതുരത്ര രൂപത്തിൽ	106
ചിത്രമായ് വെച്ചിട്ടൊരു ദർശനമനോഹരം -	
ഇത്തരമൊരുവാതിലോളമെന്നറിഞ്ഞാലും	107
പിന്നെപ്പുച്ഛിലനിറം നിർമ്മല വെളുപ്പുള്ള -	
രത്നങ്ങൾ വിശേഷമായതിൽ വിളങ്ങുന്നു	108
ഇങ്ങനെ പന്തിരണ്ടു ദ്വാരങ്ങളൊണ്ടു പിന്നെ -	
പന്തിരണ്ടിലും പണിവിശേഷമത്യുത്തമം.	109
ചിത്രങ്ങൾ പൊരുതുന്ന മുഖ്യതകൊതിച്ചിട്ടു -	
അതുലരൂപം മുഖ്യമേതെന്നു ഭേദമില്ല	110

- പന്തിരണ്ടൊണ്ടു വാതിൽ ലോകർ പ്രവേശിപ്പാൻ -
മൂന്നൊണ്ടു കിഴക്കോട്ടു തെക്കോട്ടു മൂന്നു ദ്വാരം 111
- മൂന്നൊണ്ടുപടിഞ്ഞാറു വടക്കോട്ടൊണ്ടു മൂന്നു -
രത്നങ്ങൾകൊണ്ടു മവതീർന്നു പ്രകാശിക്കുന്നു 112
- പൂട്ടുമാറില്ല വാതിലവിടെയൊരുനാളും -
ദ്രിട്ടിനെപ്പേടിയില്ല പരഭാവധുമില്ല 113
- അതുകാരണം സദാ തുറന്നു കിടക്കുന്നു -
ചിത്രനഗരിയുടെ വിസ്താരം കേൾക്കണമോ? 114
- ചതുരമതിൻരൂപം നാലുഭാഗധുമൊക്കും -
പന്തിരായിരക്കാതമോരോരൊഭാഗം നീളം 115
- എത്രയും ചിത്രമഹൊ ദർശനം നിരൂപണം -
അത്യന്തവിസ്മയംകൊണ്ടെത്രയും മനോഹരം 116
- ആഭാസം നിശാകര സർവ്വനക്ഷത്രങ്ങളും -
ശോഭയെയടക്കവിൻ പോകവിൻ മറയത്തു് 117
- ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞുള്ള ദീപങ്ങൾ നിങ്ങളെല്ലാം
വീരോധഗ്രഹണത്താൽ നിഷ്പ്രഭഗണനിക്കും 118
- ഇസ്ഥലരശ്മികാണുന്നേരത്തു രശ്മിയുടെ
നിസ്ഥമെ നിങ്ങൾക്കുള്ളവെന്നും നിശ്ചയിച്ചീടാം. 119
- എന്തൊരുഗുഹ്യിയഹൊ താഴത്തു നിലം കണ്ടാൽ
അങ്കണം സ്വർണ്ണത്തന്നെയത്യന്തശോഭപ്രദം 120
- തെരുവിലത്രികളും മറവുകളുമില്ല
സരസ്വതി കുമ്പമാനില്ല രേഖപാലൊക്കുന്നീളെ 121
- ഒരിടത്തുങ്കൽ നിന്നു നോക്കിയാലന്തംവിനാ
ദർശനമൂരം ദൃഷ്ടിപ്രസാദത്താടുകൂടെ 122
- പൂർണ്ണതയുണ്ടെങ്കിലും ദർശിച്ചാൽ മതിവരാ
രോരൊ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചേർച്ചകളൊപ്പിക്കാമോ? 123
- സ്വർണ്ണരൂപാദികളാം മോതിരം തന്നിൽ യഥാ
ഓരോരന്തങ്ങളേ ചതുരന്തം ശോഭിക്കുന്നു 124
- അളവില്ലാത്ത പന്നിവിശേഷ വിസ്മയവും
പളകുകൊണ്ടും വെള്ളിദ്വാരങ്ങൾ ചിത്രമഹൊ 125
- പവിഴപ്പടിപ്പും ശോഭിച്ചു വിളങ്ങുന്നു
ഇവയ്ക്കുമാശ്ചര്യമം ശോഭിതമന്ദിരങ്ങൾ 126

സ്ഥാനീയം കാഞ്ചനമുള്ള അസാരമൊന്നുമില്ല എന്നാലും മുഖ്യമൊരു പ്രസാദമുണ്ടു മദ്ധ്യേ.	127
അനന്തദേവാലയമെന്നു തോന്നിടുമുടൻ സമസ്ത സാമർത്ഥ്യവും സർവ്വസമ്പത്തുമേക	128
സപ്രത്തിയുടെ നിത്യമൂലവുമവിടത്തിൽ എന്നത്രെ പായേണ്ട ചിത്രമാമഴകുകൾ	129
വിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുകിലനന്തനിധ്യംബുദ്ധി എന്നുടൻ പ്രത്യക്ഷമാം ചൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുകിൽ	130
സിന്ധുവിൻ മഹാജലശീകരമെണ്ണിക്കാറുവാൻ നിഷ്പഫലം കൃശിച്ചിടും മതിയിലടങ്ങിടാ	131
സൃഷ്ടമാകുന്ന ഗുണസമൂഹമതിനോട- സമാനമല്ല കടലോടംബുഗണംപോലെ	132
സമമല്ലദ്രിയോടു സിക്തയെന്നപോലെ പ്രധാനമല്ലായിലുമിതെന്നു പായേണ്ടു	133
മദ്ധ്യാഹ്നസ്ഥിതി സൂര്യപ്രഭയാൽ താരകോസ്രം ഇഷ്ടമെന്നപോലെ തൽപദാം ദൃഷ്ടപാശേഷം	134
കിരണമൊക്കെ പ്രേണിംഗീനമായ് ചമഞ്ഞിടും അവിടെ ദൃഷ്ടിതാഴ്ന്ന ശങ്കിതഭാവത്തോടും	135
സുവിനയത്തോടും ഞാൻ ദൈവമാരാധിക്കുന്നേൻ അദയപാപരാ ദൈവമെ ജയ ജയ	136
നിദാനമെല്ലാറ്റിനും നീയെന്നു വരികിലും ആദികൂടാതെ നിനക്കുണ്ടല്ലൊ സത്താ സദാ	137
അദ്യനാദികാരണസ്വയം ഭൂജയ ജയ അന്തമെല്ലാറ്റിനും നീ സാക്ഷാലായിരിക്കിലും	138
അന്തോന താകാരണകൂടസ്ഥജയ ജയ നിന്തിരുവടി വാണു കലങ്ങളാകുമുന്വ	139
നിന്തിരുവടിയുമായ്കാലങ്ങളാകുമുന്വ നിന്തിരുമനസ്സാലെ സകലം ഭൂതമായി	140
തന്മലമതിന്മേലിൽ സ്ഥിതിയും ഭവിക്കുന്നു നിന്നരുളപ്പാടാലെ സത്തയു ന്നായപോലെ	141
നിന്നരുളപ്പാടാലെ പ്രളയമതിന്നുണ്ടായ് അനന്തരപരമുഷ്ണകരസർവ്വകാരണജയ	142

- സ്ഥാനങ്ങളാകമുറവ സർവ്വത്തെ വ്യാപിക്കുന്ന
 സ്വരൂപമാകുന്ന നീ സന്തതം വാണിരുന്ന 143
- സർവ്വമന്നിപ്ലായ്കിലും തേ സ്ഥിതിക്കിടം വേണ്ട
 പരമസ്വഭാവത്തിൽ തെ സത്താന്നിരന്തരം 144
- സർവ്വവും ഭവിച്ചപ്പോൾ ഭവിച്ചു നിന്നിൽതന്നെ
 സർവ്വവും വ്യാപിച്ചു നീ യനന്ത മാതപമെ 145
- ഇടത്തിലടങ്ങാത്ത സർവ്വവ്യാപിയെ! ജയ
 സൃഷ്ടികൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടു കല്പിച്ചുകൂടം യഥാ 146
- ഭവിപ്പാനുദിനം മുഖ്യദൃഷ്ടതയോടും
 സർവ്വത്തെപ്പാലിക്കുന്ന രക്ഷക പരദേവ! 147
- ഭൂമിയെ വ്യോമമദ്ധ്യെ നിശ്ചലമുറപ്പിച്ചു
 വ്യോമത്തിലാദിത്യനെ ചന്ദ്രന്മാരങ്ങളെയും 148
- ദീപങ്ങളെന്നപോലെ തുകിയാമോദത്തിനായ്
 തപനരശ്മികൊണ്ടു ഭൂമിനംവരത്തുണ. 149
- രാത്രിസ്വകാരത്തിങ്കലിന്ദു നക്ഷത്രങ്ങളെ
 അന്തരം വരാതെ നീ യുദിപ്പിക്കുന്നു സദാ 150
- വഷ്ടുമുടൻ പിന്നെ വേനലും ക്രമമുമാ
 ഓരോരോ കാലാന്തരെ നീ വരത്തും നീ 151
- പാരസ്പർശ്യമാം ഭൂതമുണങ്ങുൾ രഞ്ജിപ്പിച്ചി-
 ട്ടോരോരൊ ജന്തുവർഗ്ഗം തിരിച്ചുനിർമ്മിക്കമാ 152
- ധാർഷ്ട്യത്തെ നിരൂപിച്ചാൽ ബുദ്ധിയിലടങ്ങുമാ
 കല്പിതം തപയാ ഭൂത സർവ്വമാദരിക്കുന്ന 153
- തൃിലോകാധിപമുഖ്യസർവ്വേശ ജയജയ
 സർവ്വമംഗലം പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടുകൊണ്ടും 154
- സർവ്വമംഗലം തവസ്വരൂപമാകുകൊണ്ടും
 പരനന്ത്യനേകനപരനാകുന്നനി 155
- ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാറ്റിന്നും കാരണം തവബുദ്ധി
 അതിലജ്ഞാനാംബുധി സകലജ്ഞാനയുക്തം 156
- സത്തതും കഴിഞ്ഞതും മേലാലെ ഭവിപ്പതും
 ജ്ഞാതമൊക്കവെയതിലജ്ഞാതമൊന്നുമില്ല. 157
- സൂക്ഷ്മമായ് ഭവിച്ചുത്തും ഭവ്യവുമറിയുന്നീ
 വൃക്ഷപത്രങ്ങൾ സിന്ധുശീതരം മണമണി 158

- നീയറിയാത്തതുണ്ടോ? സർവ്വജ്ഞാനാലയമെ!
നിന്തിരുവടിയുടെ സ്വരൂപസ്വരൂപത്തെ 159
- ചേതസിയാടക്കവാൻ കൂടാമോ? മനുഷ്യരാൽ
സൃഷ്ടികളുടെ മുഖ്യയോഗ്യങ്ങളാക്കേക്കൂടെ 160
- പുഷ്പസൗന്ദര്യങ്ങളും നക്ഷത്രശാഭകളും
തവസൂര്യപത്തയുപമിച്ചീടുകിലൊ 161
- ഇവ കടലോടൊപ്പിച്ചീടുന്നതുള്ളിയാകും
തപതസുസ്പന്തിന്റെയഴകും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ 162
- മെ ദേവതരൂപത്തിന്നിതെല്ലാം നിഴലുള്ള
നീന്തിരുവടി മമ ബാധിയെ ഹരിക്കുന്നു 163
- മമ മനസ്സിനുടെ സ്നേഹഗോചരം തവ
മഹാസ്വരൂപനിത്യഭാവാചനം മോക്ഷനന്തെ 164
- സ്നേഹരഞ്ജനാത്ഥയാ സകല ഭാഗ്യശ്രേയം
ലാലസപൂരിക്കുന്ന സുഖമിതെന്നന്തനം 165
- ഭൂലോകജനങ്ങൾക്കുമോഹിതം ലഭിക്കിലും
മനസ്സിൽ മതിവരാതെ ചുന്നീങ്ങുന്നില്ല 166
- എന്നതിന്നവകാശമിപ്പൊഴെ ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ
അനന്തഗുണംപ്രതി പ്രധാന ഗുണംപ്രതി 167
- അനാവഗുണംപ്രതി മാനുഷചേതസ്സികൽ
അനന്തഗ്രഹം മംഗലോപമതത്വമുണ്ടു 168
- തത്ത്വചിന്തയം സാക്ഷാലറിഞ്ഞീടാതെകണ്ട
ധാത്യാമീഗുണം ശുഭഭാരിദ്യമെന്നാകിച്ചും 169
- മാനുഷർ ഭാഹന്തീപ്പാൻ കടിക്കുമിച്ഛമയോടും
സിന്ധുമഹാജ്ഞംകൊണ്ടുതാജ്യമായുള്ള ഭാഹം 170
- അസാരം മഴുതുള്ളി കടിച്ചാൽ പോകുമതോ?
നീ സദ്ഭൂശാ! നിന്നെക്കുറിച്ചു നരവർഗ്ഗം 171
- സുഷ്ടിച്ചു മനുഷ്യർക്കു മന്തകാരണനിയെ
തത്ത്വത്തിലുരിപ്പുണ്ണിന്നിനാലെ നമുക്കുള്ള 172
- അദായസ്വരൂപക മനോജ്ഞ ജയ ജയ
സുന്ദരാവേലിനെ ലഭിപ്പാനൊരു യാക്കൊ 173
- അബ്ജങ്ങൾ പതിന്നാലുശീലിച്ചു പീഡിച്ചുവാനും
സുദഃഖത്തോടു ഭാസവൃത്തികൾ ചെയ്തുമോ 174

- ക്ഷയിച്ചുപോകുമായ സന്ദർഭം പ്രതിബദ്ധ
 പ്രയത്നം കഴിക്കുമ്പോൾ സുരൂപമെ! 175
- നിന്തിരുവടിയുടെ രൂപമുള്ളതും പ്രതി
 ഏതസാധുക്കളുള്ള? നിർഭാരമെല്ലാം ക്ലേശം 176
- സന്തതം നിന്നെ രസിച്ചിടുവാൻ സ്നേഹിപ്പാനും
 വൈഷമ്യമൊക്കെ സുഖമെന്നത്രെ പാടയണ്ടു 177
- രിഷ്ടമെന്നിയെ നിന്നെ ലഭിച്ചൊന്നൊഴി
 തെറ്റുണ് പ്രതിസ്നേഹമെന്നു കല്പിച്ചുനിയെ 178
- മംഗലവസ്തുക്കളിൽ സ്നേഹയോഗ്യതയുള്ള
 നിൻഗുണം സ്നേഹിപ്പതിനഷ്ണത തോന്നീടുമൊ. 179
- നിൻഗുണങ്ങളിൽ നിന്നതല്ലമെങ്കിലും ഭൂവി
 ലോകർക്കു കാട്ടണമെ നീയൊഴിഞ്ഞുള്ള ഗുണം 180
- സകലമൊഴിച്ചും മാന്യമായുള്ളവർ
 തെരുവുമാറിത്തല്ല നിന്നുടെ രൂപകാന്തി 181
- തിരിച്ചു ശോഭിക്കാത്തുകാരണം നിന്നെപ്രതി
 മന പാപഹരമില്ലബോധരഹിതനാക്കു 182
- നിൻഗുണം കണ്ടില്ലയൊ? കിംപുനരതില്ലയൊ
 വരുവാനുള്ള കാലമാരുമെ കണ്ടതില്ല 183
- വരുന്ന കാലത്തിന്നു സാമർത്ഥ്യം വേണന്നാനും
 മേലിലുപേക്ഷിക്കേണ്ട മത്സരങ്ങളുപേക്ഷിക്കും 184
- മുർല്ലഭ്യഭൂവും പ്രതികഴിക്കും ബഹുക്ലേശം
 എന്തൊരന്ധതപമിതു സൽഗുണനിയെ ദേവ! 185
- നിന്നുടെ ഗുണംപ്രതി ക്ലേശാലം കഴിക്കിലെ
 അനന്തരാത്മലാഭം ഭവിക്കും നിശ്ചയമായ് 186
- അനന്തം വിനാ നില്ലും സന്തതം നിശ്ചയമായ്
 മംഗലാബ്ധിയെ പ്രതിപ്രയത്നം സർവ്വവേണ്ടു. 187
- സുന്ദരമനോഹര സർവ്വചാരരൂപക!
 നീയൊഴിഞ്ഞിട്ടു ഗുണമേതുളള? ത്രിവിഷ്ടപെ 188
- നീയല്ലാത്തതസ്സുഖം വരുത്തുന്നവരുണ്ടൊ
 ഇന്ദ്രിയാവിപത്തിനും സകല ഭൂതങ്ങൾക്കും 189
- സമ്പൂർണ്ണം വരുത്തുവാൻ നിനക്കേവശമുള്ള
 നിന്നോടു പങ്കിക്കുമ്പോൾ വില ശുഭമുണ്ടൊ 190

നിന്നുടെ പ്രിയത്തിന്നു വീഷയമാകുന്നേരം ആനന്ദം പൂരിച്ചീടുമിട്ടില്ലാ മതിയാകും	191
നിന്തിരുവടിയുമായന്യോന്യസ്സേഹത്താലെ. അന്തസ്സുർണ്ണം മോക്ഷാദാസികൾക്കുണ്ടാകുന്നു	192
നിന്തിരുവടിയുമായ് രഞ്ജനയില്ലായ്മയാൽ- നരകാദാസികൾക്കു നരകമതുതന്നെ	193
പരിപൂർണ്ണത്തിന്നേക കാരണ ശ്രേഷ്ഠാബ്ധിനി- ആശംസയാഗൃസർവ്വമീ മൂലഭൂതമല്ലോ	194
പ്രശസ്തനിമിത്തമെ ദുഃഖമേ ജയ! ജയ!- അക്ഷയ ദയാബ്ധിയെ! തവകാര്യം നന്നായ്	195
സൂക്ഷിച്ചു ധ്യാനിക്കുമ്പോളെത്രയും ചിത്രമഹൊ!- സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെ ഹൃദയഗാഥകൾ നീ	196
കാരണമതുകൊണ്ടു സൃഷ്ടികൾ നിനക്കുള്ള- നിമിത്തരൂപം തീർത്തക്ഷന്മാർക്കെന്നപോലെ	197
ആകയാൽ പ്രമാണംപോൽ നിന്തിരുവടിക്കിഷ്ടം- ആകവാണെല്ലാവരും നടന്നേ മതിയാവൂ	198
അകല്പനകളൊക്കെ ദാസന്മാരായ ഞങ്ങൾ- തികച്ചേ മതിയാവൂ സമ്മാനമില്ലായിലും	199
എന്നാലും തവദയാ പ്രതാപം കാട്ടീടുവാൻ- മംഗലം ചെഷ്ടോർകൾക്കും കല്പനകളോർകൾക്കും	200
സമ്മാനം നിത്യഗുണപ്രാപ്തിയെ വരുത്തുന്നീ- സൃഷ്ടിവർത്തനത്തിന്നു സർവ്വശതവസഖ്യം	201
ഉച്ഛിന്ന സതതലാഭം കഴിയും ദണ്ഡത്തിന്നും- ദാസ്യത്തിങ്ക രാജ്യപാലനമഹത്വവും	202
അസമദയോടു നല്ലീടും കൃപാനിധയ!- ഈ സമ്മാനത്തിൽ ഗുണമാഗ്രഹിക്കാതെ പുനർ	203
അസാരഭൂതന്മാരുമീശനെയുപേക്ഷിച്ചു- സേവകരോഗാലരങ്ങളാലും പാപങ്ങളാലും സേവിക്കുന്നാ	204
സ്വപരമകരുണാനിധേ! ഞെ ദയാപരിമേദമു- ശാസ്താവായിടുംമുൻപെ പലനാൾ ഗുരുവായി	205
കൃതകിൽബിഷ്ടഹൃദയം ബുദ്ധിയിൽത്തോന്നിക്കുന്നീ- അന്തസ്സാപചത്താദമ ഝഷ്ടകർമ്മത്തെപ്പാപി	20

- സത്യമായ് ഭേദമിഷ്ടമേവാദം മരക്കും കൃതദോഷം
അതിപ്രിയത്തോടപരമനെ കൈക്കൊള്ളുന്നീ 207
- അന്തോനാദയാലയ കരുണാകരപുണ്യം-
ജാലന്യഹീന കരുണാഞ്ജയ! ജയ ജയ 208
- തോലുണ്ടായോടു സൗമന്യത്തെച്ചിന്തിക്കുമേവാദം-
അപരിമേദദ്യവിധിയാശ്ചര്യമെന്നോരോണ്ടു 209
- അല്പിഹ്വ്കമെന്നാകിലുമൊരു സുഗ്രഹം തവ-
സന്നിധാവതർഗ്ഗമെന്നൊരിക്കലും വരാ 210
- അന്തമല്പത്തിന്നു സമാനം കല്പിച്ചീടും-
അതുപോൽ വിപദ്യായ ഭോഷാല്പാമന്നാകിലും 211
- ഉത്തരതാപംവിനാ പോകയുമില്ലത്രേനം-
നിന്നുടെ ശാപയോഗ്യദോഷമുണ്ടെന്നാകിലൊ 212
- അനുഗ്രഹിക്കാതെ കണ്ടപ്പോഴും ശിക്ഷിച്ചീടും-
സുമാന്യശാസ്ത്രാ നാഥ! ഭിതിവഹാജ്ഞപ്രദം 213
- അമേയന്യായത്തിന്റെ വാരിയെ! ജയ ജയ
ദൈവിക സ്വഭാവത്തിലർച്ചശിഷ്ടത്രിതപമെ! 214
- തവ രഹസ്യങ്ങളെ ബലിയിലടക്കാമൊ?-
തേ സ്ഥിതിവിധി വാചാതിരിപ്പാൻ ധരമല്ല 215
- പ്രസ്തുതമേകം ദേവസംരൂപമെന്നാകിലും-
അളുലസ്വഭാവത്തിൽ മൂവരുണ്ടെന്നു നാനം 216
- പിതാവും സുതൻ പിന്നെ ഭാമായും മുഖാതിൽ-
പിതാവും പുത്രനല്ല പുത്രനും പിതാവല്ല 217
- പിതാവും പുത്രൻതാരം ഭാമായല്ലെന്നു സിദ്ധം
സദ്യേശൻ പിതാചു ധാൻ പുത്രനും സദ്യേശധാൻ- 218
- സദ്യേശൻ ഭാമായെന്നാൽ മൂന്നു ദേവന്മാരല്ല-
ഏകസ്വഭാവം കൂടെയെന്നു കാശ്ചംപ്രതി 219
- ഏകദൈവതപദ്യജ്ഞാത തന്മുതൻ മൂവൻ
ശക്തിയും ധീയും ദേവനസ്സും മൂവാക്കുന്നു 220
- പ്രതാപം സന്താപമുത്താനവുമേകത്തന്നെ-
സുതനെ പതാവു താൻ പിറുപ്പിച്ചെന്നാകിലും 221
- താതന്മുൻ പരില്ല പുത്രമാദിയില്ല-
പിതാവുനന്മയും ഭൂയം ബലിമദ്ധ്യം കാണ്ടു 222

കണ്ടുകൊണ്ടു സമരൂപവും ബുദ്ധിയിങ്കൽ ഉണ്ടല്ലൊ അനാദിയായെപ്പോഴും പുത്രനയാൾ	223
പിതാവും തനയനമന്യോന്യസ്തേഹം പുണ്ടു അതിനാലർച്ചശിഷ്ടരൂപായും പുറപ്പെട്ടു	224
സന്തതം മൂവരായി സമയഭേദം വിനാ ആദിത്യൻ തതിരുണ്ണ ശോഭിക്കുന്നിവ മൂന്നും	225
ആദിത്യനുണ്ടായപ്പോളുണ്ണവും കതിരവ- ന്നന്നേരം കൂടെയുണ്ടായെന്നപോൽ നിത്യനായി	226
തന്മുതൽ പിതാവാടുകൂടെവ സർവ്വശരൻ അന്തോനപുത്രൻ ദേവൻ ഹമാദക്ഷദശായും	227
ഏകസ്വഭാവത്തിങ്കൽ മൂവരായെല്ലാക്കാലം ത്രികോടിയുള്ള രൂപമുണ്ടെന്നു വരികിലൊ	228
അരുപമോലമതിൽ കോടി മൂന്നുണ്ടുതാനും സ്ഥിരമവശം ബുദ്ധിമനസ്സമിതിമൂന്നും	229
ആത്മാവും പലതല്ല മൂവക്ഷമകംതന്നെ അബുദ്ധവും സരിത്താകം മൂന്നുത്തന്നെ	230
ഉറവുതോടു കൂളം മൂന്നിലുമൊരുജലം ഏറിയ ബുദ്ധി ഗതപ്രയത്നം പ്രാപ്യമായ	231
അപരിഹേദഭ്യഭേവ രഹസ്യമസാരത്തോ- ടുപമിച്ചീടുമെങ്കിലിലൊന്ന സാദൃശ്യങ്ങൾ	232
സൂക്ഷ്മിച്ചു സത്തായൊന്നിൽ മൂവർവാണിരിക്കുന്ന ഉണ്മവിശ്വാസത്തോടു ബുദ്ധിയിലുറക്കണം	233
ഇതു മുഴുവൻ തിരിച്ചറിവാൻ കൂടായ്കിലൊ ഉത്താനകൂപത്തിങ്കൽ നീരധി മുരുക്കുവാൻ	234
അസാധ്യമെന്നുപോലെ അനന്താംബുധിയായ ആ സ്വരൂപത്തിങ്കലെ ത്രിത്വ രഹസ്യങ്ങളെ	235
അടക്കിക്കൊൾവാൻ നരധീശകതിക്കസാധിതം ദൈവ്യഷ്ടപത്രങ്ങൾക്കുറച്ചുണ്ടെന്നാകിലും	236
എണ്ണിക്കൂട്ടുവാൻ മന്ത്യാമതിക്കു സാധിക്കുമോ? അണ്യസ്സാക്ഷമുരവിന്നാട ദേഹസ്ഥിതി	237
ധാഷ്ട്യവും ദർശനവും ശക്തിയുമറയുമോ നരബുദ്ധിയിലൊറച്ചുള്ളവകടക്കുവാൻ	238

- സാധ്യമല്ലെങ്കിലതിലനന്തം ഗ്രഹിക്കാമോ?
ആദിത്യദശനത്തിന്നീക്ഷണവശംപോരാ 239
- മാനുഷകരം പോരാ ആകാശമെത്തിടുവാൻ
അനിലഭവഗത്തിന്നു മത്ത്യപാദങ്ങളുപോരാ 240
- ദൈവരഹസ്യങ്ങളുൾക്കു ഗുഹ്യധിഷ്ടപാരാതാനും
ഭവിഷ്യം ബുദ്ധിഗമനത്തിന്നിതെന്നുജ്ഞാതം 241
- അതിനെത്തിരിച്ചറിഞ്ഞീടുവാൻ മോക്ഷേകൃട്ട
അത്രനാൾ മതിയുടേയബലം ധരിച്ചിട്ടു 242
- പിന്നെയഭാവത്തോടു ദൈവമാരാധിക്കണം
മനീഷാപരിഷ്കര്യ സർവ്വേഷാമാദ്യപര 243
- പൂർവ്വാന്തമീനാലയത്രിതപായ നമോ നമഃ
സർവ്വേശപത്രാ! ചല മാനുഷരക്ഷിതാവേ!! 244
- ശരണമകം തവകാര്യം അപരലം
നരകലത്തിന്നാട കലൈകകർത്താവു നീ 245
- പണ്ടുകാരണർ വെണ്മുദോഷത്താൽ പോയഗുണം
വീണ്ടുവരുത്തി തവകരുണാമഹത്വത്താൽ 246
- ഇപ്പോഴു തവകൃതകാരണം ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ
ഇപ്പോഴുതവ വേദസത്യവും പ്രത്യക്ഷമായ് 247
- നിർമ്മലശാസ്ത്രപരമാത്മവും ബുദ്ധ്യാകണ്ടൻ
ഭരിതദോഷത്തിനുപകരം വരുത്തുവാൻ 248
- നീയല്ലാതാമു പോരാ കലുഷസ്ഥാനത്തിന്നും
ആയുസ്സിൻത്യാഗത്തോടും തേരക്കും വേണ്ടിവന്നു 249
- സന്തതഗുണമൂലം ഭൈരവത്തെയുപേക്ഷിച്ചു
മത്ത്യകൃതങ്ങളുൾ വേണമെന്നതും ബോധിപ്പിച്ചാൻ 250
- തവചരിതരശ്മിപ്രകാശമുദിച്ചിട്ടു
ദൈവത്വം ത്യജിക്കാതെ മാനുഷാവതാരംചെ- 251
- യ്ക്കവനിയിൽവന്നു നീ പിതരും വിനാതാനും
അർച്ചശിഷ്യരൂപാടെ വിസ്മയപ്രവൃത്തിയാൽ 252
- പുറത്തുനിന്നു ജലംവരാതെ നാളികേശര
നീരുണ്ടാം വണ്ണമുള്ളിതഭവിഷ്യം തൈലംപോലെ 253
- നിർമ്മല ജനനീക്ഷ കന്യതപഹീനം വിനാ
മാതാവ്നുദരത്തിൽ ഗർഭമായ് ചമഞ്ഞുടൻ 254

മത്ത്യനാസ്തന്യാപത്രൻ ഭൂമിയിൽ പിറന്ന നീ അക്കാലപള്ളിക്കിനെക്കടക്കുമെന്നപോലെ	255
മുക്തിയെപ്പ്രതി ശ്ലേശമൊന്നൊക്കരുതെന്ന കാട്ടുവാൻ നാനാദണ്ഡം ക്ഷമയാൽപൊറുത്തു നീ	256
ഉടനെ ഭയവും ത്യാജ്യമെന്നുമറിയിപ്പാൻ ഭ്രവിണാവമാനനം നിസ്വന്നീ പഠിപ്പിച്ചു	257
ശ്രവണം ബോധിപ്പിച്ചാൻ മുപ്പതു സംവത്സരം വഴങ്ങിനടന്നിട്ടു വത്സരം മുനിപ്പിന്നെ	258
ഒഴിഞ്ഞുതമസ്സുകൾ സദേദപ്രകാശത്താൽ ആശംസയോഗ്യമോക്ഷ സല്പഥമറിയിച്ചു	259
നാശകാരണദുരിതപഥമെറുപ്പിച്ചു സർവ്വശരണൈപ്രതിസഹിക്കും ദണ്ഡക്ഷമ	260
ധർമ്മത്തെ ധരിപ്പിച്ചാൻ ഫലമറിയിപ്പാനും മാനുഷകൃത ദരിതോത്തരകൊടുപ്പാനും	261
അനാലൻപുണ്യനീയെ പാപിയെപ്പോലെ ബഹു സങ്കടം ക്ഷമിച്ചിട്ടു മരത്താൽ വന്ന നാശം	262
തേ മരണത്താലഥ മരത്താലൊഴിപ്പിച്ചു രക്തത്തെക്കൊണ്ടു നരദണ്ഡകൃതസ്നാനം ചെയ്യാൻ	263
നിന്തിരുമേനിതന്നിൽ ക്ഷതങ്ങളൊക്കുമേറു ഇതിനെ ദേവസ്വഭാവാനന്ദം വന്നിടത്തെ	264
മത്ത്യസ്വഭാവത്തിങ്കൽ മരണം പ്രാപിച്ചു നീ എന്നസ്സിന്നുത്തരവും കഴിച്ചുവഴിപോലെ	265
അനന്തേശന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടും പോക്കി ദോഷനാശവുന്നിക്കിടമലിലെ ഭവിക്കുമാ	266
ദണ്ഡകൃതപൊറുതിക്കുപോയം ഭവിപ്പിച്ചു നിന്നാലെ സാധുനീമിയു നിൻദയാകൃതമിത	267
എന്നസാഭൂതമായ ദേവരൂപമാനത്തിന്നു പകരം വരുത്തുവാൻ സുഷ്ടിയോഗ്യക്കൾ പോരാ	268
പകരം മതിയാവാത്തതും ദേവന്തന്നെ കഴിച്ചുമതിയാവു പരമമെന്നേവര	269
കഴിഞ്ഞുകലംപ്രതി സ്നാനകാരണത്താലെ അക്ഷയനായ ദേവന്തരം ചെയ്തിട്ടുവാൻ	270

- നീ ക്ഷമിച്ചതുകൊണ്ടു ഭരിതവിശേഷം പോക്കി
മരണംകൊണ്ടുനാശമില്ലെന്നു രണ്ടാമത 271
- നരജീവനം പൂർവ്വഭേദത്തോടൊന്നിച്ചിട്ടു
മാനഷർ ജീവിച്ചിട്ടുമെന്നതു ദർശിപ്പിപ്പാൻ 272
- മൂന്നാന്നാദം തവമൃതഭേദത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു
മനുഷ്യൻ സുഗൃതത്തിന്നുത്തരമറിവാനായ് 273
- നിന്തിരുമനിയുടെ പ്രഭാവം കാട്ടിത്തവ
ശാന്തത്തിന്നക്ഷയവും സൂക്ഷ്മവും ലാഘവവും 274
- ദീപ്തിയും ശിഷ്യന്മാർക്കു പാനാദം പ്രത്യക്ഷമായ്
നാല്പതുദിവസവും കഴിഞ്ഞതാരനന്തരം 275
- ഭൂലോകത്തിങ്കൽനിന്നു തേശകത്യാ മോക്ഷാലയം
പ്രാപിച്ചു സദ്വിലോകം വാഴുന്ന നിരന്തരം 276
- ഉപമഹീനരാജ! ജയ സർവ്വപജയാ
ആനന്ദസംശയിച്ചു പണ്ടുവാദിച്ചുപാലെ 277
- തിരവാന്വകാശമൊന്നുമില്ലിതുകാലം
തേ ഏഷ്വരതപഃ കണ്ടാൽ യുദർത്ഥം കലത്തിലെ 278
- സിംഹമെന്നറിയുന്നതിടാം ദേവജനനംകാണാം
നിന്തിരുവടിയുടെ സുരൂപമാപ്തിക്കാമൊ? 279
- മംഗലനിധിയായയിപ്പുണ്യവപുസ്സിന്റെ
സൗന്ദര്യമൊരുക്കുണ്ടേ പ്രത്യക്ഷാപ്തമുഖം 280
- പിന്നെ ഭൗമ്യമായുള്ള സുരൂപമൊഴിച്ചിട്ടു
എന്നതുതന്നെയല്ല ഭൂമിതന്നഴകകൾ 281
- മനസ്സിന്നസഹ്യമാം വിരൂപമെന്നതോന്നി
നിന്തിരുമുഖത്തിന്റെ പ്രതിഭാ പരലോകെ 282
- സന്തതം പുണ്യന്മാർക്കു തെളിവു വരുത്തുന്നു
ധ്യാനത്തെമിന്നൽപാലെ പീഡകളൊഴിക്കുന്ന 283
- സുനയനങ്ങൾ രണ്ടും സൂര്യോദയപമിക്കാം
ഗണ്ഡപുഷ്പങ്ങളോടു തുല്യമില്ലാരുപം 284
- ഉത്തരാധരോച്ഛിഷം കരുണാനിധിയുടെ
പ്രതിഫാരങ്ങൾ യഥാമുഖയാ താഴ്ന്നുവാൻ 285
- കാരുണ്യദത്തങ്ങൾക്കു ചരമമില്ലെന്നും
തിരുമുറിവുകളാൽ മോക്ഷവിഷ്ഠപത്തിങ്കൽ 286

എന്നമസ്തമിക്കാത്ത മദ്ധ്യാഹ്നം ശോഭിച്ഛേനേ സുനതയാകന്നൊരുതദ്രവിയുപചിക്കൽ	
ശോഭകളൊക്കെക്കൂടെയന്ധകാരങ്ങളുള്ള ശുഭദോലങ്കാര സാദൃശ്യം പറയാമോ?	288
മകമണികളോടാദിത്യശതകോടി ക്ഷേമോ? കിരണത്താൽ തോറുപോം സൂര്യപ്രഭാ	289
മൗഛികാദികളായ രത്നങ്ങൾ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞെവയറ പൊന്നും പങ്കവുമെന്നപോലെ	290
നിപോളം കൂപ്പായവുമത്യന്തം വിളങ്ങുന്ന ചമ്പലതാരങ്ങളാകാശമെന്നപോലെ	291
ഭൂതാതു സിംഹാസനം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നേരം ദീപ്തിപ്രതാപംകൊണ്ടു നയനം ശങ്കിച്ചീടും	292
അപരിപ്ലവ്യഭൂതപമെന്നത്രെ പറയേണ്ട ഉപരിഭാഗൈഹരിപ്ലോഹിതമണികളും	293
തിരുമുഖത്തിന്നുടെ പ്രതിഭാകൊണ്ടു ബഹു കിരണനിധി വൈരംകൊണ്ടുള്ള തുണും ചുറ്റും	294
മുത്തുകൾ പവിഴവുമധസ്താൽ ചിത്രഞ്ചിതം. ചിന്തിക്കയിവയെല്ലാം വാസ്തവമെത്തിടുവാൻ	295
അത്യന്തം ദൂരമുണ്ടുനിഴലെ കണ്ടുള്ള എന്തെന്തൊന്നു? ചിന്തിപ്പാൻ വശമുള്ള	296
മംഗലമൊക്കെ നിരൂപിക്കിലുമിതു സർവ്വം അഗാധസലിലധി ശീകരമെന്നപോലെ	297
അവ്യയ സിംഹാസനം ശതസഹസ്രകോടി സേവികൾ മുഴുത്തു നിൻ കരുണാകൃതയൊല്ലി	298
തവദേവതാം സദാവന്ദിക്കും ഭക്തിയോടും അവർകളോടുകൂടെ ഭൃത്യരിൽ നീമൻ ഞാനും	299
തലമുഖം സിംഹാസനേ കവിട്ടു ഭക്തിയോടും നിമ്ബലാസ്യജാതംതൻ ഞാനെന്നജ്ഞാനത്തോടും	300
പ്രേമമഹത്വമനുധരിച്ച മനസ്സോടും - തപം മമ, രക്ഷകരമാനന്താനമാമൃതം	301
സർവ്വേശം കൃത്യഞ്ജയം നരനാഥനാഥം - സർവ്വജ്ഞ വേദഗുണം സുകൃതജനപ്രിയം	302

ദേവജം മേമാതരം മർത്യജം മേ പിതരം- ദേവംചമനുഷ്യം ചതുതം ചതുതം ചൈവ	203
വേദാന്തമിഹപ്രദം നിർഗുണന്മാകരം- വേദനാഥരം സാക്ഷാൽ ഗുണാം മോക്ഷപ്രദം	304
ദരിതഹരം പീഡിതാധാരം നരാശ്രയം- സ്വപ്രീശം സർവ്വപാലം സാക്ഷാത്ഗം നമാമ്യഹം	305
പരമസ്ഥാനത്തിന്നു സമീപെ വസിക്കുന്ന- അപരകന്യകയെ! ഭൂവരനാഥമ!	306
പാപികൾക്കുമാരമെ! സകല പുണ്യവാന്മാ- ക്കാട്ടതെ ശവതിയെ!! സർവ്വേശ ജനനിയെ!!	307
തേദയാരുപത്തിന്റെയുമെകൾ പാവതോ?- ദേവിനീയെന്നുതാനും ഭൂമിയിലിരിക്കുന്നാൾ	308
എന്നതു തവകാന്തികളെവരറിയിച്ചു- അഗ്നിയാൽ സുവർണ്ണത്തിൽമാറേറുമെന്നപോലെ	309
മരണംകൊണ്ടു തവസൗന്ദര്യമുച്ചമേറ്റി- പാവിഷ്ട്രപരിച്ഛിച്ഛാൻ വാഴുന്ന സമയത്തിൽ	310
പ്രകാശഹീനഹീന ചെന്നെന്നപോൽ ദേവ- ലോകലോകർ നിത്യമത്യന്തം ശോഭിക്കുന്നു	311
ഇക്കാലം സുതനാടുക്രമം തെരുവാകൃതെ- ഏകശാസനംകൊണ്ടു രക്ഷിച്ചുപിളക്കുന്നു	312
ചിന്തയനത്തിൽ നാശം ശോഭയാൽ വരുകിലും- നിന്നെന്നാണെന്നമെന്ന സാധ്യമായപേക്ഷിച്ചു	313
ശ്രദ്ധകൾ ഭോഷതപമെന്നിപ്പൊഴെ തോന്നുന്നില്ല- സാധ്യത്തെ പ്രാപിച്ചവൻ പുണ്യനായ് ബുദ്ധിമാനും	314
നിന്നുടെ ശോഭകളാൽ പിന്നെയുമഴുകുകൾ- കാമമാനാഗ്രഹമുണ്ടായ് വരുമോ? പരലോകെ	315
മനോഗോചരം വരാകണ്ടതുകൊണ്ടു മതി തനയനല്ലാത്ത സൃഷ്ടികളൊക്കെക്കൂടെ	316
നിഷ്പ്രഭമുള്ളകൂട്ടം നിന്നുടെ രൂപം കണ്ടാൽ സൃഷ്ടികളൊക്കെക്കാളും ദേവൻ തെളിഞ്ഞു നീ	317
സൃഷ്ടികളൊക്കെക്കാളും രൂപയോഗ്യതകൊണ്ടു ശിക്ഷയായ് നിന്റെ ദേഹമലങ്കരിച്ചു ദേവൻ	318

രാജമഷ്കരതപത്തിന്നൊത്തീടും രാജധാനി രാജരാജാലയന്നീ ദേവസിംഹാസനവും	319
എന്നാൽ തൽപ്രഭാവത്തിന്നൊക്കുന്ന ശുഭാലയം കന്യേ! നീയല്ലോ? സുന്ദരാംഗനാ പുണ്യനാഥെ!	320
കാടകങ്ങളിൽ വട്ടുപ്രസൂനംശോഭിക്കുമ്പോൾ പ്രണത ജനനിയെ സുന്ദരാംഗികളിൽ നീ	321
പങ്കത്തിൽ സ്വണ്ണമൃഗാ സുരൂപികളിൽ നീയെ അംഗുമാൻതാരങ്ങളിൽ പൂർണ്ണേന്ദു ശോഭിക്കുന്നു	322
തപാപുണ്യവാനാരിൽ വിശിഷ്ടനാഥെ! നീയും ദോഷനക്ഷത്രങ്ങൾ കീരീടരണങ്ങളായ്	323
കുപ്പായം സൂര്യൻതവ നിമ്ബലാപാദായരെ അപ്രാപ്ത ചന്ദ്രബിംബം ചവുട്ടിയിരിക്കുന്നു	324
മാനുഷകലമണെ! നഷ്കളജനനിയെ! മാനുഷ സഹായമേ! കന്യരണമേയ്ക്കാവേ!	325
നിന്നുടെ ഭദ്രാസനെ കമ്പിട്ടുവീണിടുന്ന ഭൃത്യനാഥനെ പ്രതികാരുണ്യമാതാവു നീ	326
പുത്രനോപേക്ഷിപ്പാൻ ദയാവു ധരിക്കുമൊ! സുമനസ്സുകൾ ബഹുപ്രതിഭാബിതഗണം	327
വ്യോമത്തിൽ നക്ഷത്രമ്പോൾ സ്വർല്ലോകത്തിൽ ഗുരുപ്രകാശംകാണ്ടുശോഭിച്ചുവീളുന്നു (നിങ്ങളും)	328
താരങ്ങൾ ഭൂമിയെക്കാൾ വലുതാകുന്നപോലെ താരങ്ങളൊക്കെക്കാളും സൂക്ഷ്മ നിങ്ങളെക്കണ്ടു	329
പരലോകത്തിനുടെ പ്രഭുക്കളായ നിങ്ങളും പരമപ്രഭാവത്തോടത്യർത്ഥം ശോഭിക്കുന്നു	330
ശരീരം നിങ്ങളെക്കീഴ്ന്ന ശരീരഗണത്തെക്കാൾ സ്വർഗ്വപദ്മവുമേറും യോഗ്യതയുപോലെ	331
ധീയുടെ ശക്തിമനോഹരമായും വല്ലഭവും ലയമെന്നിടയ സത്തശ്രേഷ്ഠതപം നിങ്ങളെക്കണ്ടു	332
പ്രസാദപ്രമാപ്തഭയഭക്ത സുമനസ്സുകൾ അസമേശനെപ്രതി സ്തംഭനാഗ്നി സുതാപത്താൽ	333
ഏറ്റവും ദഹിക്കുന്നു നിങ്ങളാഭീലം വിനാ മാറുള്ള ജനങ്ങളെക്കും ശുശ്രൂഷമ്പോധത്താലും	334

സർവ്വേശംപ്രതിപ്രിയം വരത്തുമല്ലൊ നിങ്ങൾ കിടാവെപ്പന്യഗണം സർവേശത്തൊന്നപ്രഭാ	335
കൊണ്ടേറെ ശോഭിക്കുന്നു നിങ്ങൾ സുത്തൊന്നത്തി ഗുണത്തെപ്പിടിച്ചമത്തൊന്നനശയ്യെയും (ന്റെ	336
ഇത്യാദിയുള്ള നവവർഗ്ഗങ്ങൾ കാണുന്നേരം ഉത്തമദേവാനുഗനിർമ്മലാരുപികളെ!	337
ചിന്തിച്ചാൽ മതിവര ആശ്ചര്യമേയമെ അതോനേശപരന്റെ മഹത്വമാറിഞ്ഞിട്ട്	338
അവചിഹിനമുഖ്യം ശങ്കിപ്പാനവകാശം അപരിമുഖ്യാതപ്രബലഗണയുക്ത	339
ദേവഃസവികളായ മാനുഷർ ബഹുവിധം അവമാനിതാനുരം വപുസ്സു കഴിച്ചവർ	340
അക്ഷയമായ ദേഹം ലഭിപ്പാനിരിക്കുന്നു മോക്ഷലോകവാസികൾ പ്രതിഭാസമിതവുനും	341
അത്യന്തഭാഗ്യമിച്ഛാൻ പ്രാപിച്ച തോഷിക്കുന്നു ഇത്രപ്രകാരം നരദേഹത്തിന്നുണ്ടാകുമോ?	342
ഉപരിയഗതാവർഗ്ഗത്തിനടുത്തത മൺപാത്രമായിട്ടു നമസ്കരത്തിനാമൊ!	343
മാനുഷവർഗ്ഗത്തിന്റെ മകളമണികളെ! ജനകിരീടങ്ങളെ! സർവേശ സേവികളെ	344
നിങ്ങളെഭാഗ്യത്തിന്റെ മഹത്വം ചെന്നുകൂടാ നിങ്ങളെ ദാർഷ്ട്യംകൊണ്ടു ശ്രയസ്സുണ്ടാക്കും	345
സിദ്ധിച്ച പ്രകാരങ്ങളെത്രയും ചിത്രമഹോ! അധരഭൂമിവാസം ചെയ്യുമ്പോൾ വഞ്ചം നൃപ	346
ഭൂനത്തെ ത്യാഗയ്ക്കെയ്തു ദരിദ്രജനം യഥാ നിങ്ങളെക്കാണുന്നരമവിവേകികളെന്നു	347
ചിന്തയിലുച്ചിട്ടമല്ല ദർശികളെല്ലാം എന്നാലും നിങ്ങൾ ചെയ്ത നിയമം കാണുന്നേരം	348
തൃക്കതാത്മാസാരംകൊണ്ടു നിരന്തരനങ്ങളെ നിഷ്കരിധികളേയും നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾകൊണ്ടു	349
അല്ലമാം വിത്തു നിങ്ങൾ വിതച്ചിട്ടസംഖ്യമാം ഫലങ്ങൾകൊണ്ടു സദാ സുഖിച്ചു വസിക്കുന്നു	350

- തന്മകാലത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഗുണനിധി
സ്താനിച്ഛ ചിരദിഷ്ടവോളാശ്ചന്ദ്രമെന്നേവേണ്ടു 351
- പാരമംഗാനപിതം സർവേശം പ്രതിസ്തേഹം
ധരിച്ചു നിങ്ങൾ മനോസംപൂർണ്ണം പ്രാപിക്കുന്നു 352
- വരംബു ഗുണാംബുധി തമ്പുരാൻ പ്രതി പ്രിയം
കാരുണ്യത്തോടു സദാ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു 353
- എന്തൊരു സുഖമിതു തുച്ഛമിതിനോടുണ്ടോ?
അന്തോനഗ്നണനിധി സ്വാധീനമാകവൊഴു 354
- മംഗലഹീനമുണ്ടോ ശുഭാശോചരമുണ്ടോ?
കൃതസ്നാനമംഗലം ലഭിച്ചിടുകിലപേക്ഷയ്ക്കു 355
- പൂർണ്ണതഭവിച്ചിടും മനോഭാഹവും തീരം
തമ്പുരാൻ സഖിയായാലെന്തൊരു വേണ്ടുപിന്നെ 356
- തമ്പുരാനോളം കൃപയില്ല മറ്റൊരാൾക്കും
തമ്പുരാനല്ല സകലസുഖഗുണാംബുധി 357
- തമ്പുരാനെ മാനസയൻപോട കരുതവിൻ
സർവ്വജ്ഞൻ! സർവ്വേശൻ! സർവ്വ ചാരതൃപകൻ 358
- സർവ്വേശൻ ദേവനല്ലാതന്യമംഗലമുണ്ടോ?
മഹിയിലുള്ളൊർക്കളിലൊരുത്തനതിരങ്ങളെ 359
- മോഹിക്കുമതിനാലെ മറ്റൊരു സുഖമേശം
സ്വാധിപ്പാൻ കൂട്ടുന്നില്ലവസുതർച്ചത്തിൽ മൂലം 360
- സാധിച്ചാലയ്ക്കും പോം സുഖനാശവും വരും
അതിരങ്ങൾ നശിച്ചുപോം ഭക്ഷണശീലനായാൽ 361
- സ്വസ്ഥതയതിരണ്ടായിട്ടുമെന്നറിഞ്ഞില്ല
മോഹത്തിൽ വലയുകിലതമസുഖങ്ങളും പോം 362
- മഹാധീ സമുദത്തിലകപ്പെട്ടിടം നന്നം
എന്തൊരു ഭരമ്യസുഖം വിരോധ സുഖത്തോടെ 363
- ഭരമ്യമംഗലം ശുഭമെന്നതു പായാമോ?
മംഗലം പരസ്പരം ഭാഗ്യലോകത്തിലുള്ള 364
- മഞ്ജിക്കും ഗുണം സുഖവാസത്തിലൊന്നിനാട-
ക്കൊന്നിച്ചു വരുമൊക്കെ അലംഭാവവും വരാം 365
- അന്തമറയ്ക്കു ശുഭവാരിധി തന്നിലൊക്കെ
സംക്ഷേപിച്ചുടക്കുന്നു സന്തത സുഖമതിൽ 366

സർവ്വജ്ഞാനാത്മീ സകലശരണേ ബുദ്ധിദ്രോ ദർശിക്കുന്നേരമനന്താനന്ദം ഭവിച്ചീടും	367
മർത്യസമതത്തിനു കാരണം ബുദ്ധിപത്രേ മതിയിൽ തോന്നും വണ്ണമാത്മാവും രസിച്ചീടും	368
ക്ഷേമമെന്നതു ബുദ്ധി സമ്മതിച്ചുറക്കുമ്പോൾ സമ്മോദമനുഗമിച്ചീടുന്നു നിരന്ദരം	369
ബുദ്ധ്യോലോചനം മോക്ഷപ്രാപ്ത പുണ്യവാചാരിൽ മദ്ധ്യോഹ്നസ്ഥിത സൂര്യപ്രകാശമെന്നപോലെ	370
അജാനമനസ്സുകളൊക്കെയു മകന്നീടും സുജാനം തീക്ഷ്ണതീടും വിദ്യകളതീതമാം	371
ഉള്ളവിശേഷങ്ങളും മേലിലെ ഭവിപ്പാനാ- യുള്ളതും കണ്ടപോലെ സൂക്ഷ്മമായാിഞ്ഞീടും	372
പരമസ്വരൂപത്തിൽ രഹസ്യം തിരിച്ചുടൻ പരമസ്വരൂപത്തിൽ ദർശനം തന്നിൽ യഥാ	373
സംവിദ്വിഷയങ്ങളാം വസ്തുക്കളൊക്കെ ഏതെ കണ്ടനിശ്ചയിച്ചീടും മാനസ രസത്തോടും	374
ഇങ്ങനെ ദൃഷ്ടം ഇങ്ങാതപാ നിമിത്താഗതിനാട നൈശ്വല്യം ധരിച്ചുടൻ തോന്നിക്കും ഭയംവിനാ	375
ആശ്ചര്യമുള്ള രൂപം കണ്ണിനെ തെളിയിക്കും ചക്ഷുസ്സുകളെക്കാളും മതദൃഷ്ടിക്കു മുമ്പും	376
അക്ഷിഗോചരത്തേക്കാൾ ഇങ്ങാനഗോചരമുമ്പും ചക്ഷുഷാ സുഖത്തേക്കാൾ സംവിദാ സുഖമരും	377
മനീഷാദുശാഭവ നിർഗുണ നൈരവധ്യം അന്തോനപൂർണ്ണത്തോടു ദർശിക്കും ഭാഗ്യവാന്മാർ	378
പൂർണ്ണ നിത്യമുണ്ടാം മനസിമതിയെന്ന പൂർണ്ണതാലോചനാളും തോന്നുകയില്ലതാനും	379
അതുക്രൂടാതെ കണ്ട ഗ്രന്ഥസ്സ വേണമെന്ന ചിത്താഭിപ്രായമില്ല ദേവനാലാലോകത്തിൽ	380
ഇങ്ങാനദിക്കലാലം നിറഞ്ഞു മതിയത ആനന്ദമുണ്ഡാം ബുദ്ധി ചക്ഷുഷാ കണ്ടി—	381
ടന്തകാരണപ്രാപ്തി ലാലസപൂരിച്ചീടും അതിനോടടുത്ത പ്രിയ രഞ്ജനാലൊന്നിക്കുമ്പോൾ	382

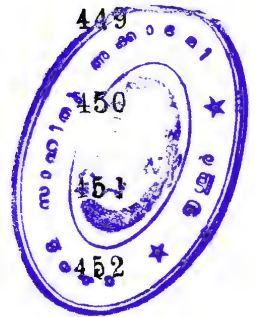
ഏതതിരൽ രസംപൂർത്തിഭവിക്കുമനന്തരം കാലഭേദത്താലതി നന്തരംവരാതേക-	383
പാലാലംഭവപ്രിയ വിഷയമെന്നവന്നാൽ ആനന്ദാനന്ദരസമായിട്ടുമാനപമം	384
അനുസ്ഥാപനാകുന്മാക്ഷവും മംഗല്യവും കണ്ടുതൻ സഖികൾക്കു ഭൂതസൽഗുണത്തിനാൽ	385
ഇഹലോകം പൈതൃകവും മനസിഭവിക്കാതെ സന്നിധതിയെത്തസരിക്കും സദാ കാമം	386
അനന്യാനുഭോഗ്യ അലാഭാനുഭവം യുഷ്ഠിയു നഭാം അനുസ്മൃതംകൊണ്ടിത്യനുസ്മൃതഫലം	387
കഷ്ടിതവൃത്തിഗുണം സാരസ്യമോടുകൂടെ കാലാനുഭവമൊലാപം ഭാവചിക്ഷമെല്ലാവരും	388
വർത്തമാനം ചൈതന്യമർക്കിക്കു കൃത സ്മൃതത്തിനാൽ ആലോചനാഭാവവും മൃഗപ്രസേധനകൃതം	389
സ്തുതിപ്പാനിഹരിക്കുമ്പോളവൃണ്ണ മാനുഷേജാക്കും അതിരാഹനന്ദവും പ്രിയവും ഭവിച്ചിടം	390
അഗ്രന്ഥം ജനഭേദമുപേക്ഷ ചൈതന്യശേഷം ഭവരാസനാപ്തഭേദത്തിൽ നടന്നതും	391
വ്യക്തവൃത്തിനിക്കൊരു പുത്രനെ പെരുമെന്ന ബാല്യാഗ്രഹാരം ചൈതന്യ സമാനന്യ തനയനെ	392
അധികകല്പനയാൽ ഹോമിപ്പാനാരംഭിച്ച വിധവും ഹോതവ്യാനാൽ സ്വഭോഗ്രം വർദ്ധിക്കമാ	393
ദേവവാക്കുകക്കാമ്പിൽ വിശ്വസിച്ചാച്ചതും സർവ്വേശൻ പുത്രഹോമം മാറിയിപ്രകാരവും	394
രസിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്ന സർവ്വ സമ്മതത്തോടും ഇസഹാക്കു ശ്രവണവും നീതിയും ദേവഭീതിയും	395
യാക്കോബൻ ജേഷ്ഠനുടെ യഗ്രജ ന്യായങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചൊപായവും ഭവിച്ച ദേവങ്ങളും	396
സദ്യശ്വസഹായവും ചൊന്നപ്രശംസിക്കുന്ന പൂർവ്വസാദൃശ്യങ്ങളിൽ താല്പര്യം തിരിക്കുന്ന	397
വിശുദ്ധജ്യേഷ്ഠഭേദാൽ യൌസേപ്പ തന്നെവിററ വിശേഷമുള്ള സ്മൃതിയാലുണ്ടായ പരീക്ഷയും	398

നമുഖമനേനസംവിളങ്ങിൽ വലഞ്ഞതും	
ദീർഘദർശനംകണ്ടു കണ്ടറിഞ്ഞതുമഥ	399
രാജേശൻ ദേവവശാൽ പക്ഷത്തിൽനിന്നു ത്രാതൻ	
രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചതാൻ ക്ഷത്തിനെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു	400
നിർമലകഥചൊല്ലി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു	
സുരാജൻ ഭാഷിദതാൻ മല്ലനക്കുട്ടുകൊണ്ടു	401
കൊന്നതാനവമാനമൊഴിച്ചു ശുഭഭാഗ്യ	
സിംഹാസനത്തിൽപ്പുഷ്പവാണതൻ ഗുണങ്ങളും	402
തന്നുടെ ക്രോധഹീനം സങ്കടസഹനവും	
അനേകശതമുജയമുണ്ടായദിഷ്ടങ്ങളും	403
സ്വാപരാധത്തിൽ സ്വകമാനുസവേദനയും	
കേൾപ്പിച്ചു ബഹുരസപൂണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു	404
മൃഗതാൻ ഭാഗ്യത്തിങ്കൽ ബഹുദഃഖിതരായ	
വിശിഷ്ട നരന്മാരെ രക്ഷിച്ചവർക്കും	405
പാദങ്ങൾ നന്നായതെ യുദ്ധരേഖകളിന്റെ	
മദ്ധ്യമാഗ്നിയിൽ ചിതും ഗമിപ്പിച്ചതുമടൻ	406
യുദ്ധരേ ഹിംസിപ്പാനായനഗാമികളായി	
ശത്രുക്കളോളങ്ങളിൽ താണതും മുങ്ങിയതും	407
ദിവസമോലംകൊണ്ടും സ്ഥൂണാഗ്നിരൂപംകൊണ്ടും	
ശർവരിതമസ്സികൽ സുമാർഗ്ഗം സച്ചേശ്വരൻ	408
കാട്ടിയപ്രകാരങ്ങൾ വർണ്ണിച്ചു ചൊല്ലിടുന്നു	
കൊണ്ടാടിയെല്ലാവരും ദൈവമാരാധിക്കുന്നു	409
ഭാനിയേൽ വേദം പ്രതി സിംഹ പാതാളത്തിങ്കൽ	
ഹിനതപം വരാതെകണ്ടു നാളിരുന്നതും	410
അവിടെ വസിക്കുന്നാൾ പൈയം ഭാഹവും തീർപ്പാൻ	
നിവൃത്തേഷ്ടനെ ദേവൻ വഹിച്ചു വിസ്മയവും	411
ഭ്രാന്തരാമുജ്ഞാനികൾ വന്ദിച്ചു വലിയൊരു-	
പാമ്പിനെ കൊന്നശേഷം തൻസത്യസർവ്വേശനെ	412
വന്ദിപ്പാൻ ബോധം ചൊല്ലിക്കൊടുത്ത വിശേഷവും	
സംപൂർണ്ണാനന്ദത്തോടു തുഷ്ടനായ്ക്കേൾപ്പിക്കുന്നു	413
അപരഗുണപ്രതി ബഹുക്രേശങ്ങളോട-	
തോടങ്ങൾ പൊറുത്തു താൻവിലങ്ങിൽ വസിച്ചതും	414
വേദത്തെപ്രതി പല വിപക്ഷ വിരോധങ്ങൾ-	
സഹിച്ചുപേടന്യരിച്ചുള്ളോരെ പ്രാർത്ഥിച്ചതും	415

സഹിതം ഗുരുവക്തം താനനുവർത്തിച്ചതും-	
അജകുടുംഭക്ഷിപ്പാനായ" ശ്രമിച്ചപ്രകാരവും	416
അദ്വൈതോക്താക്കൾക്കിടയിൽ യോഗ്യതയോടെ	
പരിശീലിച്ചിരുന്നതും ചൊല്ലുന്നതോടൊന്നു കേട്ടാ	417
പാഠവിഷയത്തിൽ സങ്കീർണ്ണസ്വഭാവത്തോടും-	
സ്വപ്നസങ്കല്പം ശ്രദ്ധപൂർവ്വം തോന്നിക്കുന്ന	418
പെരുലോസ്യ സ്വപനജിത രാജാവിനതിക്രമം-	
ക്ഷമിച്ച താഡനവും സ്വകല വിരോധവും	419
മഹാമനോരമ നാമമാഹാരപാ ചെറുകൊണ്ടു	
അസ്വഗ്രം മോക്ഷപഥവിഷയം ചേർത്തിട്ടുള്ളതും	420
പ്രസാദത്തോടു പാശത്താറവും തെളിയുന്നു	
രസത്തോടു ശ്രവിച്ചെല്ലാതും ചോദിക്കുന്നു	421
ഒത്തൻ തിയാൽ സെഷവും ലഭിച്ചവിശേഷവും	
വാൽമുർച്ചപലയുടെ ദൈവദൂതത്തും	422
മുതലിൽ ചിലർക്കു സൗഖ്യത്തെ പ്രാപിച്ചതും	
അപ്രകാരമോ ചൊല്ലി സുഖിച്ചു വസിക്കുന്നു	423
അപാരജയം പോലെയെല്ലാമനുജയം-	
ആനന്ദപൂർണ്ണത്തോടു സ്തുതിച്ചു പുകഴ്ന്നു	424
ഈ ലോകം ഉത്തരിപ്പോൻ തപസ്സുകുടും-	
ചൊല്ലും ശരീരത്തെത്തരക്കിശ്ശിക്കിച്ചതും	425
മോക്ഷാർത്ഥം ചെല്ലാമറയ്ക്കു കളഞ്ഞതും-	
വിരക്തിയോടുകൂടെ സന്തതം നടന്നതും	426
ഓരോരോ വിശേഷങ്ങളോരോ പുണ്യവാന്മാർ	
ആമോദത്തോടുകൂടുന്നതോ കേൾപ്പിക്കുന്നു	427
സ്വപനം ചിന്തിച്ചു നൂറുപ്രാപ്തിയിൽ ബഹു	
സന്തോഷം പൂണ്ടശേഷമുള്ളവർ മോദിക്കുന്നു.	428
മോക്ഷവിശേഷത്തിലും പൂർത്തിയ്ക്കു കറവില്ല	
ശ്രേഷ്ഠ മൊന്നൊക്കെ മോദനെന്നുകണ്ടു	429
മാനസ സുഖനാശം ചിന്തിച്ചിട്ടുമാറില്ല	
അനന്ദമുള്ളതുകൊണ്ടു മംഗലമിനിക്കെന്ന	430
ചിന്തയുണ്ടുപാശാണത്തിൽ സന്തോഷവും	
ഭ്രാന്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹമുണ്ടു	431
ലോകവചനം സുഖമനുഭവിക്കും	

ദൃഢ്വന്നാദികളായ പ്രിയനാശങ്ങളിലു	432
ഒരു ശോഭയാലൊരു ശോഭയ്ക്കു നാശംവരാ	
ആരംഭി കൂടുമ്പോൾ പ്രകാശം വർദ്ധിച്ചിട്ടും	433
ഭാഗ്യവാന്മാർക്കു തഥാ അന്യോന്യ ഭാഗ്യങ്ങളാൽ	
ഭാഗ്യവർദ്ധനയുള്ള ഭാഗ്യനാശവും വരാ	434
ഇന്ദ്രിയരസങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചാലറമില്ല	
അഞ്ചിനമെല്ലാന്നേരം പൂർണ്ണത ഭവിച്ചിട്ടും	435
ഭൂലോകകർണ്ണരസം നന്നായിധരിക്കിലൊ	
ആലോകത്തിന്നീപ്തിതം രസിപ്പാൻ പണിയാകും	436
പൂർണ്ണത ദൃഷ്ടിക്കപ്പോൾ വന്നെന്നവരികിലൊ	
സ്വർഗ്ഗനത്തിന്നിവംവരാ അഞ്ചിനും കൂടിച്ചേർത്തി	437
ഏകകാലത്തിൽത്തന്നെ വരുവാൻ യോഗം കൂടാ	
ഏകകാലത്തിലഞ്ചിന്നഭീഷ്ടം ഭവിക്കിലും	438
അതിനാലുള്ള ഗുണം രസിപ്പാൻ വശംപോരാ	
ഉത്തരലോകത്തിങ്കലൊരു കാലത്തിൽത്തന്നെ	439
ഭൂതപഞ്ചകത്തിന്നു തുല്യമുണ്ടായ്വരും	
ഓരോന്നിന്നുണ്ടാകുന്ന കശല പ്രചാരങ്ങൾ	440
തിരിച്ചു ചൊന്നിടുവാൻ മമ സാമത്വമുന്മോദാ	
നേത്രഗോചരമാകും സ്വപ്നലോക പൂപകാന്തി	441
പ്രതിമധരണിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ടൊ	
നമസിനക്ഷത്രങ്ങൾ വിശേഷപ്രകാശേന	442
ശോഭിക്കുമതുപോലെ വിശിഷ്ടരൂപങ്ങളാൽ	
പരമലോത്തിലെ ലോകരും വിളങ്ങുന്നു.	443
നിമ്ബലരല്ലാതും കറവില്ലൊരുത്തർക്കും	
ശ്രേഷ്ഠരൂപവാന്മാരെ യവരാടൊപ്പിക്കുകിൽ	444
ശുദ്ധ് ക്ഷേത്രവും പൂവുമെന്നപോൽ ഭേദമുണ്ടു്	
കനകരജതങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള തെരുവുകൾ	445
രത്നവിശേഷംകൊണ്ടു നിമ്ബലഗൃഹങ്ങളും	
എന്നും വാടാതെ ബഹുശോഭിത പുഷ്പങ്ങളും	446
കസ്തൂരിലാലിക്കുന്ന ഫലിന വൃക്ഷങ്ങളും	
മുത്തുപവിഴങ്ങളാൽ മീനുന്ന നദികളും	447
എന്തെല്ലൊന്നായെന്നു കൺപ്രസാദത്തിനുള്ള-	
നിത്യവിഷയമെല്ലാകണ്ണിനെ തെളിയിക്കും	448

ശ്രുതിസുഖത്തിന്നതി മംഗലധനികളും
 തന്ത്രികന്യോത്ഥിതങ്ങളും കായകളിസ്ഥരങ്ങളും
 വല്ലഭി വാഭിരൂപങ്ങളുത ഗീതങ്ങളും
 കാലാന്തം വരാതോണം സ്നിഗ്ദ്ധസമുഹത്തിങ്കൽ
 ഗാനസുധരങ്ങളാലാലാഭം വരും സദാ
 എന്നാലുമിവണ്ണമെ ചേതസി മോദപൂർണ്ണം
 നിത്യമുണ്ടെന്നാകിലും മുഖിച്ചിൽ വന്നീടാതെ
 അനാഗത്തിൽ സുഖമുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്ക.
 ഐശ്വര്യ പരിപൂർണ്ണമുണ്ടായാലലംഭാവം
 നീങ്ങുമെന്നകക്കാമ്പിലുറപ്പാൻ പന്നിയെങ്കിൽ
 തദാ സംശയംനിരൂപിച്ചൊരു മുനിവരൻ
 തദാ പണ്ഡുവാനൊരു ഖഗസസ്ഥരം കേട്ടു
 മോദിച്ചു മുനിശ്രേഷ്ഠൻ സുവർണ്ണപക്ഷിയുടെ
 നാദമായ്തുകൊണ്ടു മത്യന്തരസംഭൂത
 പാടുന്നപക്ഷിമെല്ലെപ്പറന്നു വനംപുക്കു
 കേട്ടു മുനിയുമനുസരിച്ചാവനത്തിലായ്
 ഉവണസുഖംകൊണ്ടുമാനം കാർത്തുശേഷം
 അറുണ്ണം പ്രസാദിച്ചു ശ്രവിച്ചു മനിക്കുന്നാൾ
 പാണപക്ഷി ദംഭം ശേഷിച്ചു തപസ്വികും
 കാഞ്ഞകാലന്തങ്കൽ മംഗലസ്ഥരം കേട്ടു
 മോദിച്ചാൻ വിധിയിതെന്നത്യന്തം ഖേദിച്ചിട്ടു
 മന്ദമരണാൽ മന്ദംപോയ് മുനിഗ്രാമം പുക്കു
 പരമരൂതം മുഖിലറിഞ്ഞ ജനങ്ങളിൽ
 ആരുമില്ലെന്നു കണ്ടു പകൻ ദിനലോകം
 താൻവനം പുക്കുവനാൽ താൻ വന്ന കാലത്തിന്റെ
 അവധിസൂക്ഷിച്ചൊരേ ത്രിശതവർഷകാലം
 ഗാനത്തെ കേട്ടാവനെ വസിച്ചുവെന്നു വന്നു
 ശ്രുതിരസത്തെക്കൊണ്ടു ഭക്ഷണ സ്വപ്നങ്ങളും
 ആശയെ വിസ്മരിച്ചു സുസ്ഥരപ്രസാദത്താൽ
 ത്രിശതവത്സരവും ഷടക്ഷണമെന്നുതോന്നി
 മോക്ഷവിഷ്ഠപത്തിങ്കൽ ഭവിക്കും ശ്രോത്രഭാഗ്യം
 സൂക്ഷ്മവിവാനിതു ഭൂതമെന്നറിയണം
 നാസിക സുഗന്ധങ്ങളെപ്പാഴും പ്രാണിച്ചിടും

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

കസ്തൂരിപരിമളഗന്ധയോഗങ്ങളാശ്രിത	465
തൽഗുണം ചിന്തിക്കുകിൽ ഗുണമതിനില്ല	
മല്ലകം പിച്ഛങ്ങളും പ്രസന്ന വക്ത്രമല്ലാം	466
കൈവ നിരൂപിച്ചാൽസ്വർലോക സുഗന്ധത്തോ-	
ടൊക്കുമെന്നകക്കാമ്പിൽ തോന്നുകിൽ മൃഷാബോധം	467
ലക്ഷഭാഗത്തീട് മാദിത്യപ്രകാശത്താൽ	
മോക്ഷ സുഗന്ധങ്ങളാൽ ഭൂഗന്ധം നിർദ്വന്ദ്വമാം	468
പുണ്തിരസത്തിനും സന്തതം ഭവിച്ചീടും	
പൂർണ്ണത വരികിലുമെപ്പമുണ്ടായ്വരാ	469
ഇന്ദ്രിയമിന്ദ്രിയപാലേ ഭവിക്കും സദാകാലം	
ഇശ്വരമെന്തിനാകുമിഷ്ടമേകമുണ്ടാകാതെ	470
തേനിന്റെ മാധുര്യവും പഞ്ചസാരയും പാലം	
എന്നതിന്നല്ലരസമുപരി ലോകത്തിലെ	471
രസസാധനങ്ങളോടൊട്ടുമേതൊക്കുന്നില്ല	
അസാരരസം ഭ്രമമെന്നറിയുക	472
എന്നാൽ ക്ഷുല്പിപാസാദി പോക്കുവാൻവിടത്തിൽ-	
ഇതെന്ന സംശയിച്ചു ചിന്തയിൽ നിന്നയ്ക്കേണ്ട	473
ക്ഷുത്ത്രസാദ്യനാഗതരാജ്യമിതെന്നു ന്നതും-	
പ്രീതിയെ വരുത്തുവാൻ ഭക്ഷണമെന്നു കേൾപ്പ	474
ക്ഷുത്തും ദാഹവും തത്ര ഭവുമില്ലെന്ന സിദ്ധം-	
സ്വർഗത്തിന്നിഷ്ടത്തിന്നു മോക്ഷത്തിലുനമില്ല	475
ആശവിഷയമൊക്കെ ലഭിക്കുമെന്നാരതം-	
ഗതരുക്ഷയ ജപരോഗാദിനാമപോലും	476
ആ ദിക്കിൽ കേൾപ്പാനില്ല ഭൈഷജ്യങ്ങളുമില്ല-	
ശരീരഭാരമില്ല ആലസ്യങ്ങളുമില്ല	477
വരശീതളങ്ങളാൽ സൈന്ദവ്യങ്ങളുമില്ല-	
വയസ്സിൻ വശങ്ങളും വലുകൃഷ്ണങ്ങളും	478

ആയുരാദ്യവീവേക മജ്ഞാനഭാവങ്ങളും-	
അഹമ്മതിയുമില്ല വികാരങ്ങളുമില്ല	479
സഹസ്രയുഗം കഴിഞ്ഞിടിലും മോക്ഷസൗഖ്യം-	
ഒട്ടങ്ങീടുകയില്ല ശേഷിക്കും മുഴുവനും	480
ഒട്ടക്കമാറമൂലം ഭവിക്കും നിരന്തരം-	
അനന്തമിതു വാക്കിനപരിഭമദ്യമിത	481
ചിന്തിതവൃത്തില്ലരും മഹത്വമുള്ളതിതും-	
എങ്കിലൊ ജാതിപുഷ്പം നിയതം നിറെഞ്ഞുള്ള	482
സന്തതഫലികളായ് യാപനഹീനങ്ങളായ്	
നാനാരേഖകളായിട്ടവസ്തുവൃക്ഷങ്ങളെ	483
സൂക്ഷ്മപ്രവാളങ്ങൾ ചമെഞ്ഞെണ്ണയിതീരെ-	
അമൃതമൊലീക്കുന്ന നിമ്ബലനദികളെ	484
സ്വർണ്ണരൂപങ്ങളോടു പൊരുതു ജയിക്കുന്ന-	
സുരഭീയുക്തങ്ങളാം വരപത്മപ്പങ്ങളുടെ	485
ഉത്തമവിശേഷത്താൽ ശോഭിതോദ്യാനങ്ങളെ-	
രത്നസാധനംകൊണ്ടു നിമ്ബിതപുറങ്ങളെ-	486
നിത്യകാലങ്ങളാലുമലയാലങ്ങളെ-	
രാത്ര്യന്ധകാരം വിനാ ശോഭിതോദ്യാനങ്ങളെ-	487
ആലസ്യം വരാൻ കണ്ടുനന്ത സുഖങ്ങളെ.	
സുലസദ്രാവ്യത്രയുമാരോടും ഗുണപൂർണ്ണം	488
നിമ്ബ ജനത്തോടും നിശ്ചല സഖ്യങ്ങളെ	
ദരിതഭയംവിനാ നിത്യമാമനകൂലം	489
സർവ്വശാസ്ത്രജ്ഞാനവുമജ്ഞാനവിനാശവും	
ചിന്തിച്ചു നിരൂപിച്ചു ഭവ്യമെന്തറെക്കിലും	490
ജ്ഞാതമുള്ളതില്ലരും മോക്ഷമെന്നറികെടൊ	
കാതിയുള്ളതില്ലരും ത്രേഷ്ണമെന്നറക്കണം	491
ഇതെല്ലാം തുറമല്ലൊ ഇതു ചിന്തിതമാല്ലൊ	
ചിന്തിതവൃത്തില്ലരും മോക്ഷഭോഗ്യങ്ങളുണ്ടു	492
കണ്ടുസാക്ഷികളുണ്ടു നിവൃത്താർ മാർപെരുലാസ്യം	
കണ്ടിയാൾ പാലോകകൾമെന്നാലതു	493

ചൊല്ലുവാൻൊപ്പിച്ചാനും കൂടുന്നവസ്തുവല്ല തുല്യമിതിനോടൊന്നും മാനുഷാ ചക്ഷുസ്സിന	494
പ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ലത്രോത്രവും കേട്ടിട്ടില്ല മർത്യന്മാരായുള്ളോർക്കുമാകാംക്ഷനായിട്ടില്ല	495
ഗുരുണാവക്തുമവം ദേവസഖികളുടെ പരിപൂർണ്ണഭാഗ്യത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു നന്ദനം	496
ചിന്തിതദ്യേഷത്രതസുഖജ്ഞം കൂടുന്നേരം മംഗലാസമൂഹമിതാശ്ച ചതുർമന്നാകിലും	497
എന്നാലും പരലോകമാഗലം പായുമ്പോൾ മനീഷാഗതാല്പരം ശ്രേഷ്ഠമെന്നറക്കേണ്ട	498
തോന്നിയതെല്ലാം ഭൈര്യമസാരമാപട്ടിര്യം അനന്തസംപദ്യോകസാദൃശ്യത്തിന്നുപോര	499
എന്നിവ ധ്യാനിച്ചു ഞാൻ സുഖിച്ചു കണ്ടനേരം മനസാഭ്രമി സ്ഥലമൊട്ടേൻ ഭൈര്യസുഖം	500
എന്നാലും മമ പാപമാതമാവു ശരീരത്തിൽ രഞ്ജിച്ചു പ്രകാശജ്ഞം നിരൂപിക്കുന്നേരം	501
അകന്നു സുഖം മമ സകടം വർദ്ധിക്കുന്നു ശോകിക്കുന്നെന്നാകിലും ബന്ധനമൊഴിപ്പതി-	502
ന്നപായമില്ല ദുഃഖമൊഴിപ്പാൻ വഴിയില്ല പ്രാപ്തമെന്നറച്ചതും പ്രാപ്യമെന്നറിഞ്ഞു ഞാൻ	503
സ്തംഭമായും വർദ്ധിക്കുന്നു താപവുമതിനാലെ ദാഹത്തെത്തണുപ്പിച്ചാൻ ശീതളമൊന്നെയുള്ള	504
മോക്ഷാർത്ഥമില്ലായ്കിലുമാർത്തിമോക്ഷത്തിൽകൂടും മോക്ഷാർത്ഥമുമാകും മോക്ഷദീപമായുള്ള	505
പ്രകാശമുദിച്ചാളും വിശ്വാസ രശ്മികണ്ട- ലോകേശ കല്പനകളനുവർത്തിക്കുസഭാ	506
മംഗലപ്രദദേവ നിൻ ഗുണവിഷയത്തെ സന്തതം സവമുനാവശത്താൽ സ്നേഹിക്കുക	507

സുന്ദരരൂപം കണ്ടാൽ സൗന്ദര്യസമൃദ്ധത്തിൽ നിന്നൊരുള്ളിയതു സൗന്ദര്യകാരണത്തെ	508
ചിന്തിച്ചതിനെപ്രതി പ്രിയത്തെ ധരിക്കുക എന്നിവചെയ്തീടുമ്പോൾ മാനസംതെളിഞ്ഞീടും	509
ദരിശ്വകലനൊരു കന്യയും തോന്നുന്നേരം സാരോനത്തെക്കാൾ പരലോകേശ്വഗ്രാഹിക്കുക	510
ക്ഷോഭിയിലുള്ള മുഖം കുറഞ്ഞുപോവാനൊരു ക്ഷണത്തിലിതൊക്കയും കഴിയുമെന്നു മമ	511
ചേതസി സ്ഥാപിച്ചുത്താൻ തൽക്ഷമമണ്ഡകൊണ്ടു ഉത്തരകാലെ കഴിയാത്തതും വരുത്തുവാൻ	512
ക്ഷമക്കത്തരമായ സതതാനന്ദദിഷ്ടം മൈതീയറെക്കുമ്പോൾ ശീതളമുണ്ടായ് വരും	513
ആയുസ്സിനല്ലകാലമെപ്പോഴും കഴിയുന്നു വായുവേഗത്തേക്കാളും നക്ഷത്രവേഗമേ	514
ആയതില്ലാത്ത പരകാലത്തിന്നെന്നു സിദ്ധം സുവേഗം കാലത്താലുമാത്താവു കഴിഞ്ഞീടും	515
ജീവിതകാലാന്തത്തിൽ സകല കരുണാഞ്ജലി അസമദയംകൊണ്ടു ഏതൊരു ശുഭസ്ഥലം	516
വസിപ്പാൻ ഭാഗ്യം മമ ഭവീച്ഛിച്ചിടണമെ മോക്ഷലോകാന്തഃ ചതുരന്ത്യങ്ങൾ ധ്യാനഗാനം	517
സൂക്ഷ്മായുരവെഴുതേൻ സാക്ഷിയിൽ കണ്ടുപോലെ ഭൂലോകമനുഷ്യാനു നിത്യവും സ്ഥിരീകരിക്കൊ	518
കാലത്തെ കരുതുകിലാമസ്യകാലെ സുഖം വന്നീടും നന്ദനും ചതുരന്ത്യവും സദാ	519
ചിന്തിക്കിൽ പാപം വിനാമോക്ഷത്തെ പ്രാപിച്ചീടും	

എല്ലാ ലോകങ്ങളുടേയും നാഥനും, ഭാഗ്യങ്ങളുടെ കാരണവും, സർവ്വശുഭങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടവും, നിത്യനും, ഏകനും, ഉപാധിപ്രാപ്ത വനും, മുഖ്യനും, നാശാധിപനും, വരംകൊടുക്കുന്നവനും, മാനുഷപ്രാപ്തവനും, സ്തുതിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യനും, സകല ഇണങ്ങും നിറഞ്ഞ വനും ആയ ദൈവത്തെ സാക്ഷാഗമമായി നമസ്കരിച്ചിട്ട്, ആ സർവ്വേശന്റെ ഭാഗങ്ങളിൽ മുഖ്യവും, ഇണപ്രധാനവും, നിത്യവുമായ മംഗലത്തെ മോക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നു. 1,3

ഈ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഓരോരോ കാലങ്ങളിൽ വളരെ ദുഃഖമനുഭവിച്ച് ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇല്ലാതെയാക്കിത്തീർക്കാൻ, ദുഃഖം മാറിത്തീർക്കാൻ എന്തു കഴിവാണുള്ളത്? ഭാരിച്ച സങ്കടം ഒഴിവാക്കാൻ എന്താണു വഴി? 4,5

മനുഷ്യന്റെ ശീലം കണ്ടാൽ ഇളക്കിപ്പോട്ടു ശീലങ്ങളിൽ ഉള്ള ആഗ്രഹം മനസ്സിൽ പെടുന്നതു ലഭിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാതിതോന്നും 6

ലോകത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചാൽ അനന്തമുള്ളല്ലാതെ ഒന്നും കാണാനില്ല. സുഖം കിട്ടുന്നമില്ല. 7

ജനനാരംഭം മുതൽ ഉണ്ടാകുന്ന കണ്ണനീർ ഈ സങ്കടത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പലതരം ദുഃഖങ്ങളും പ്രത്യക്ഷ സിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. 8

ജീവാവാസാനത്തിൽ മരണദുഃഖം ഏറാവും ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ദുഃഖിക്കാറുള്ള കാലമാണെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളു. മനുഷ്യരുടെ ക്ലേശങ്ങൾ ആഗ്രഹം നിറുത്താനുള്ളവയാണ്. 9, 10

ആഗ്രഹിച്ചതു ലഭിച്ചാലും ആനുകൂല്യം കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. സമ്പത്തിലുള്ള ആശങ്കകൊണ്ട് പലരും വലയുന്നു. 11

കൈവന്ന പദാർത്ഥങ്ങളാലും അത്യാഗ്രഹപൂർത്തി വരികയില്ല. മോഹലോകുന്ന തീച്ച് കത്തിക്കാഴ്ചയോൾ അത് കെടുത്താൻ ക്ലേശിച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നം അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. അതിന്റെ ആശ്രയസ്ഥാനം ഭവിക്കുന്നതുവരേക്കും അതു ബലപ്പെടുത്തണയിരിക്കും. 12, 13

ഉള്ളിൽ അഭിമാനം വിചാരിച്ച് വല്ലാതെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു വന്നാൽ അതുകാരണം വളരെ ദുഃഖം വന്നുകൂടും 14

ഇവ നിശ്ചയമെന്നു ഹൃദയത്തിലുറച്ചു നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ
കൊണ്ടും സൗഖ്യമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കണം 15

ധനം, മാനം, കാമം എന്നിവകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖങ്ങൾക്കവസാന
മില്ല. എന്നാലും പല ശുഭത്തെക്കുറിച്ചു അഭിലാഷം തോന്നുന്നു 16
കിട്ടാൻ വയ്യാത്ത ഗുണത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള കാരണം കൂടാതെ ദാഹ
മുണ്ടല്ലോ അതു എല്ലാ മനുഷ്യരും പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുന്ന
ന്നൊണ്. 17

അസത്യമെന്നു വരില്ല. നേരമെന്നതെന്ന വരും മനുഷ്യർക്കു ആഗ്രഹമാ
കുന്ന ഗുണം ദോഷരഹിതമാകണം 18

തിന്മയില്ലാത്തതെന്നു വരൂ. ദോഷമായിരിക്കയില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗ
ത്തിന്നു പൊതുവെ ഗുണത്തിൽ ദാഹം ആഗ്രഹം ഉണ്ടു് 19

കിട്ടാൻ തക്കതല്ലാത്ത ഗുണത്തിന്നു് ആഗ്രഹമില്ലെന്നു വന്നു. എങ്കി
ലും എല്ലാ മനുഷ്യരും അതു തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു് 20

അഖിലലോകത്തിലും ആഗ്രഹമല്ലാം നിറവേറിയവർ ആരുമില്ല.
തീച്ചിന്നു തണുപ്പുമില്ല. വേപ്പിന്നു ചൂടുവുമില്ലല്ലോ. 21

കല്പിത മർദ്ദവും ഇരുട്ടിന്നു ശോഭയുമില്ല. ചളിക്കു വിലയില്ല. പാറ
ക്കു പൂവുമില്ല ഇങ്ങിന്നു രശ്മിയും രാത്രിയ്ക്കു (ഇരുട്ടിന്നു) സൂര്യനുമില്ല.
ദോഷത്തിന്നു ഗുണവും ഭൂമിക്കു ഭാഗ്യപരിപൂർണ്ണതയും ഇല്ലെന്നു
കണ്ടുപോലെ നിശ്ചയിച്ചുറയ്ക്കണം. മംഗളത്തികവും ഉപരിലോക
ത്തിൽ മാത്രമേയുണ്ടാവുകയുള്ളു. 22, 23, 24

ഭാഗ്യപരിപൂർണ്ണം കല്യാണപരിപൂർണ്ണം എന്നീ പദങ്ങൾക്കു്
പരിപൂർണ്ണത എന്നർത്ഥം പായണം. ഭാഗ്യത്തികവു്, ലംഗലത്തി
കവു് എന്നർത്ഥം 25

രസിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഭാഗ്യംകൊണ്ടുപരിപൂർണ്ണത കൈവരൂ
ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു യോഗ്യമായ ഇരപ്പിടം ആ ലോകം മാത്രമാകുന്നു.
അല്പമായ വഴിപാക്കനായ മനുഷ്യൻ നീ ദുഃഖത്താൽ നിറഞ്ഞ മ
ന്ദ്രമാണു് ഭൂമിയെന്നു് അറിവിന്റെ വെളിച്ചംകൊണ്ടു് വേഗ
ത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു്, ഇന്ദ്രിയങ്ങളോട് നിസ്സാരം ഗുണങ്ങളെ നി
സ്സാരമായ ഇന്ദ്രിയസമാപ്തത അനുപ്രാപ്തകൂടി ഉപേക്ഷിക്കുക. 26

ആകലം എന്നു പദത്തിന്നു് ആകലന എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം
പായണം. 'അന്ധാരം ഫൽഗു' എന്ന അമരകോശം. 27

ഭൂമിയിോടുള്ള ബന്ധം വിട്ടുപോകമെന്ന് വിചാരിച്ചു അതിനോടു കൂടുതൽ ചേരാതെ, ശ്രേഷ്ഠമായ പാഠലാകത്തെ സ്വീകരിച്ചു കണ്ണ കൊണ്ട് നോക്കി ധ്യാനിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈ ഭൂമിയിലെ നമ്പ റുള്ളതും അതു മനസ്സോടുകൂടി ഗ്രഹിക്കണം. ലൌകികസമ്പത്തുക ളെ നശപാശങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് താല്പര്യം 28

ഭൌമം പാഠലാകം എന്നീ പദങ്ങൾ ക്ലിഷ്ടാത്മകങ്ങളാണ് ഭൌമം ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചത്. പാഠലാകം പരലോകസംബ ധ്യാനം എന്നർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണോ? പാഠലാകം എന്ന അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. 29

ഭൂലോകത്തിൽ തുളുമ്പി. ഇവിടെ താമസിച്ചതു മതി. നമുക്കു ഇവി ടെനിന്ന് പോകാം, മോക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധമാക്കി എന്നു താല്പര്യം 30

ആ ലോകഭാഗ്യങ്ങൾ വേണം, അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കണം. ആപൽക്കരമായ ശാപഭാരത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ കഴി വുന്നുണ്ടോ? 31

മേല്പോട്ടു പൊങ്ങിപ്പോകുവാൻ എന്തുപായമാണ് നല്ലതായിട്ടുള്ളത്. എന്നിങ്ങു പക്ഷികളുടെ ചിറകു താൻ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ? 32

എന്നാൽ ഞാൻ ചേരം പാണ് അനുകൂലമായ സ്ഥലത്തെ പ്രാപി ക്കുന്നുണ്ട്. യഥാകാലം ലാലസയുടെ ചിറകുവശി ഞാൻ പൊങ്ങി പോകുന്നുണ്ട് 33

മേല്പോട്ടു പൊങ്ങുവാന്താൻ ഞാൻ പുതിയ വസ്തുക്കളെ കാണുന്നു. ഭൂലോകം മുതലായിട്ടും ഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും വലുതായിട്ടും കാ ണപ്പെടുന്നു. ഭൂമി അകലുകയും നക്ഷത്രാദികൾ അടുക്കുകയും ആണു ല്ലൊ ചെയ്യുന്നത്. ആലോചിച്ചാൽ ഇത് ആശ്ചര്യകരമാണ്. കണ്ണിനു നിസ്സാരമായി കാണാൻ കഴിയുന്ന മേഖലൾ ആവിയും തണുപ്പുവെങ്കിൽ കൂടുന്ന നേരത്തു് അതു് കനക്കുകയും പിന്നീടു് മഴയായി ഭൂമിയിൽ പെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു 34, 35, 36

മേഖലൾ താമിൾകൂട്ടിച്ചുവോൾ മുഴക്കം. ഇടിച്ചുക്കുളങ്ങക്കുന്നു. തീ കളനും വിധമുള്ള മിന്നൽ മിന്നുന്നു. ഇടിയും വെട്ടും. 37

സൂര്യോദയം കട്ടിയുള്ള മേഖലത്തിൽ കൊണ്ടാൽ വട്ടത്തിൽ കാണു ന്നതുമൂലം അതു് വില്ലാണെന്നു തോന്നും, കവി ഇവിടെ മഴവില്ലിനെ യാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് 38

കാഴ്ചയുടെ സ്ഥാനമേമാണ് ഇങ്ങനെ വരുത്തുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ വടം തന്നെ കാണുന്നതിന് എന്തവകാശം 39

ആ കാഴ്ച സൂര്യന്റെ പ്രതിഫലനമായതുകൊണ്ട് കിഴക്കെ ദിക്കിലും പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിലും മാത്രമേ ഇതു കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ. മഴവില്ലിന്റെ ദർശനം അങ്ങനെയാണല്ലോ 40

ആ ഗ്രഹങ്ങൾ ദൂര നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ അടുക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയെ നോക്കിയാൽ ആദ്യം അല്പവൃത്തമായും പിന്നീട് മണൽത്തരിയുടെ രൂപമായും തോന്നും, അതിനു ഏകദേശത്തായും കാതം ചുറ്റുമ്പോഴും എന്നു തോന്നാൻ പ്രയാസമാണ് 41, 42

അങ്ങനെയാണെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ പഠിത്തിരിക്കുന്നു ഒട്ടേറെ ഭൂമി കാണാൻ വയ്യാത്തതായിത്തീരുന്നതും മനസ്സിലാക്കണം 43

കുറഞ്ഞ മേല്പോക്കിനോക്കുമ്പോൾ, ആശ്ചര്യം തന്നെ, ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രന്റെ തട്ടിൽ എത്തുവാൻ നാല്പതിനായിരം കാതം ദൂരമുണ്ടത്രെ, ചന്ദ്രന്റെ രൂപം എത്രയും ആശ്ചര്യകരംതന്നെ. 44, 45 പരിശുദ്ധമായ വെള്ളിപ്പട്ടംപോലെയുള്ള സൂര്യപ്രതിബിംബമായ ചന്ദ്രബിംബം ഒരുതാരി തെങ്ങിനു താഴെ കാതം വെച്ചപ്പോഴുതാണ് ആദിത്യപ്രതിബിംബം എന്നതുകൊണ്ട് സൂര്യന്റെ രശ്മി തട്ടി പ്രകാശിക്കുന്നതു എന്നർത്ഥം കിട്ടുന്നു. 46

പിന്നെ അതിൽ നിന്ന് വെള്ളിയെന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു എത്തുവാൻ ഇരുപത്തിനാലായിരം കാതം ദൂരമുണ്ട്. വെള്ളിയുടെ ഇരുതൊട്ടുപത്തു കാതമാണ്. ബുധൻ നൂറായിരം കാതം പൊക്കമുണ്ട്. 47, 48

അവിടെനിന്നു സൂര്യന്റെ തട്ടിൽ പോകുവാൻ കോടി കാതം ദൂരമുണ്ട്. ആ പെരുമ്പുറത്തു രൂപമായ വൃത്തത്തിന് ഒരു കോടി രണ്ടു നൂറായിരം കാതം വലിപ്പമുണ്ട്. ചൊവ്വക്ക് അതിനേക്കാൾ നൂറായിരം പൊക്കമേറും. 49, 50

ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ വലിപ്പം ഭൂമിയോടു തുല്യമെന്നാണ് ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഭൂമിയിൽനിന്ന് എട്ടുകോടി കാതം ദൂരത്തിലാണ് വ്യാമെന്ന ഗ്രഹം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഭൂമിയുടെ വലിപ്പം തൊണ്ണൂറായിരം കിലോമീറ്റർ വ്യാഴത്തിന് 51, 52

ശനിക്ക് പൊക്കമേറും, ആ കോടി കാതം ഭൂമിയുടെ മഹത്വം തൊണ്ണൂറായിരമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കണം 53

നിർമ്മലമായ ഗ്രഹങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുനാക്കിയാൽ തൃപ്തിവരില്ല
വളരെ ശോഭയും ഗുണവും മനോഹാരിതയും ഉള്ള വസ്തുവാകുന്നു. 54
വെള്ളി, പൊന്നു, വൈരം, മാണിക്യക്കല്ല്, മനോഹരമായ പീനമ
ണി (പുഷ്പാരാഗം) മാത്രം പ്രകാശമുള്ള കല്പകൾ എന്നിവയെല്ലാം
ഗ്രഹശോഭയോടു് ഒക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. 55

ബലിഗതിക്കുപോലും ആവഗതയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുമൊ?
ഒരു നാഴികകാണ്ടു് തൊണ്ണൂറായിരം കാതം ഓടും. സൂര്യൻ അ
യ്യായിരവും, ചന്ദ്രൻ നാലായിരവും കാതം പൊക്കം. മുകളിൽ
ഉള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു് ഓട്ടത്തിൽ വേഗത കൂടും 56, 57

രണ്ടു കോടി കാതം ആറു ക്ഷണംകൊണ്ടു പോകുന്നതാണ്. അവ
യുടെ എണ്ണം പാണ്ഡ്യസാനിപ്പിക്കുവാൻ വിഷമമാണ് 58,
കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാത്തവ തന്നെ ആയിരത്തിരുന്നൂററി നാല്പ
ത്തിരണ്ടു് ഉണ്ടെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ ആറു
വിധത്തിലുണ്ടു്. 59

ഒന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ പതിനഞ്ചെണ്ണമുണ്ടു്. അതിൽ ഒന്നാമത്ത
തിന്നു് വൃത്തമാദന്തം കേൾക്കാ എണ്ണായിരം കാതമുണ്ടു് 60

അതു പന്നേയും ഇരുപത്തയ്യായിരം വിതം കാതം ഏറ്റവും, രണ്ടാമ
ത്തെവിഭാഗത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ നാല്പത്തഞ്ചുണ്ടു് 61

അറുനൂറ്റാഴ്ചത്തയ്യായിരം കാതമാണ് അതിന്റെ വൃത്തം എന്ന്
ശാസ്ത്രത്തിൽ പാണ്ഡിതരിരിക്കുന്നു 62

പിന്നെ ഇരുന്നൂറ്റാഴ്ച നക്ഷത്രങ്ങളുണ്ടു്. അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലെ
ങ്കിലും കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഓരോന്നിന്റേയും വലിപ്പം അഞ്ഞൂറാ
യിരത്തി നാല്പതിനായിരം കാതമുണ്ടു്. നാലാമത്തെ വിഭാഗത്തി
ലാകട്ടെ നാന്നൂറ്റാഴ്ചത്തുറാലെണ്ണമാകുന്നു 63, 64

അതിന്റെ വൃത്തം നാന്നൂറായിരത്തി അയ്യായിരം കാതമുണ്ടു്.
പിന്നെ അതിൽ കാഞ്ഞ മഹത്വം അഞ്ചാംവിഭാഗത്തിൽ പെട്ട
നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുണ്ടു് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയുടെ വട്ടം മുപ്പ
ത്തെട്ടു് കൂടിയതാണ് ശേഷം നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു് ആ വട്ടം പതിനെട്ടു
കൂടിയതുണ്ടത്രെ 65, 66, 67

ഇവയെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലും പാടിപ്പുണ്ണ വരിക
യില്ല. സമ്പൂർണ്ണം എന്ന പദം സമ്പൂർണ്ണത എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രയോ

ഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദർശത്താൽ ഭൂമിയിലെ ഇരുട്ടു രജ്ജുമെന്നു തോന്നും. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മനോഹരമായ പ്രകാശത്താൽ പരലോകം നല്ലതാണെന്നു ഉറപ്പും. മനോഹരം, മനോഹരീത, മനോഹരമായ പ്രകാശം. 68,69

സ്വർഗ്ഗലോകം കണ്ണുകൾക്കു വിഷയമാകുമ്പോൾ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ശോഭപ്രകാശമാത്രമല്ല മനസ്സിൽ തോന്നും. സംസ്കൃതത്തിലെ ആകാശത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ മലയാളത്തിൽ അകാശനാമം ഇന്നു പ്രയോഗിക്കുകയുള്ളൂ. 70

ഇതൊരു മാത്രം മനസ്സിന്റെ വിഷയത്തിന്നു യോഗ്യതയുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു നിശ്ചയം. ആ സൂക്ഷ്മനഗരത്തെയാണ് ഭാഗ്യത്തിന്റെ ലിഖനം ദൈവത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടവും ഏതാവശ്യമെന്നാൽ കം. 71

വാക്കുകൊണ്ട് വർണ്ണിക്കാൻ വയ്യാത്ത സഭയുടെ സന്തോഷമന്ദിരമേ എഴുപ്പാഴും പൂർണ്ണമായി സൂചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ആനന്ദമേ ഉള്ളൂ. ഇവർക്കു പട്ടണമെ, ഭോജം, മരണം, ഭയം, ദോഷംവെ തുടങ്ങിയവക്കും ദുഷ്ടർക്കു കടക്കാൻ വയ്യാത്ത നിത്യസ്ഥാനമ, ബഹിർഭാഗത്തു പ്രകാശത്തിന്നു അളവില്ലെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ വിസ്മയം. അന്തർഭാഗത്തു കൂട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു കരുതാം-ഞാൻ ഇപ്പോൾ സർവ്വസമ്പന്നനായ നഗരത്തിന്നടുത്തെത്തി എന്നും ഉള്ളിൽ കടക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രകാശം ഒന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ. ആ ഗോപരം ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ളതാണ്. വൈകല്യം ഇഷ്ടംപോലെയുണ്ട് പൂർണ്ണത്തോടു സൂചിക്കുക എന്നതിന്നു പൂർണ്ണതയോടുകൂടി സൂചിക്കുക എന്നർത്ഥം. 72, 6

ആ പട്ടണത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അങ്ങനെയൊരു കടന്നുകൂട്ടം. ലോകപാലകന്മാർ സമരക്കുറിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്റെ കാവൽക്കാരിൽ പ്രവേശനം. 71

ജടനായ എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മനോഹരം നീ മനസ്സിലാക്കണം. അല്ലയോ ഭൂപാല പ്രധാനി, മരണാധിപനായ ഭാഗ്യവാനെ, എന്റെ മേൽ ഭയം വീശാരിച്ചാലും. ശിഷ്യരിൽ ഞാൻ നിസ്സാരനാകുന്നു. ശിഷ്യന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറാൻ സഹായിക്കണം. 78 80

ഞാൻ സന്തുഷ്ടനായി. ഗുരു എന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വൈകല്യം കൊണ്ടുള്ള നാശാധിപനായ വാതിൽ മോക്ഷം കാണാൻ വേണ്ടി തുറക്കപ്പെടും. 81

കണ്ണിന്നു വിഷയമായ ഭാഗ്യമായ ആനന്ദസമയമേ, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആശയം കാരണമേ, ആശ്ചര്യകരമായ ദർശനമേ ഈ കണ്ടത് ഉപമയില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇതുപോലെ എങ്ങുമില്ല. ഭൂമിയിലുള്ള ഭാഗ്യത്തെ ഇനി ഭാഗ്യമെന്നു വിളിക്കേണ്ട. സ്വർഗ്ഗോപഭോഗമാണ് മികച്ചത് എന്നു സാരം. 82, 83

അഴക്കം നിറഞ്ഞ അതിനോടെല്ലാം എനിക്ക് അറപ്പ് തോന്നുന്നു. ഭൂമിയുടെ സാമന്ത്ര്യാലും മേന്മയും സമ്പത്തുമൊക്കെ എത്രയോ നിസ്സാരം. 84

ഭൂലോകസുഖമൊക്കെ അനന്യകാരമായാണ്. ഭൂമിയിലെ സുഖം കത്സീത ഗുണം കലർന്നതാകുന്നു. സകിം സഖാ എന്ന ഭാരവിപ്രയോഗം നോക്കുക. ഭൂമിയുടെ സമ്പത്തു് എന്തിനാണ്? നിസ്സാരമാണ് എന്ന് താൽപര്യം. 85

ആ ഗുണം സിദ്ധിച്ചാലും ആശയം പരിപൂർത്തി വരികയില്ല കാൽ പണം ഗുണത്തിന് ഇരുപതു തുലാം ഭോഷമുണ്ട് കാച്ചു ഗുണമുണ്ടെങ്കിൽ നൂറിരട്ടി ഭോഷമുണ്ടാകും എന്നു സാരം 86

സന്തോഷം കുറച്ചു ഉള്ള. അന്തരം പലവിധത്തിലുമാണ്. പരലോകത്തിലെ മോക്ഷലോകത്തിലെ സന്തോഷത്തിന്റെ മാധുര്യത്തിന് രസക്കേടുവാക്കുന്ന ഭാഗ്യഭോഷമെന്നുപിള്ള. നമ്മുടെ കാരണവനായ ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരെ നിതിചംഘനത്തിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ട് സന്തോഷസങ്കേതമായ പരദീസായിൽനിന്ന് ഇറക്കിവിട്ട് ദൈവാളത്തായൽ ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചു. തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് സൽഗുണത്തിന്റെ സമ്മാനമായി ദൈവം സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിച്ചു 87, 88, 89, 90

ശിക്ഷയായി ലഭിക്കുന്ന ഭൂമിയും, സമ്മാനമായിക്കിട്ടുന്ന സ്വർഗ്ഗലോകവും തുല്യമാണോ? ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗവും സന്തോഷത്തിന്റെ നഗരവും ഒരുപോലെയാകുമോ? 91

യുദ്ധം നടക്കുന്ന ഭൂമിയും ഭോഷരഹിതമായ രാജ്യവും തുല്യമാണോ? ഭൂലോകവും മോക്ഷലോകവും ഒരേതരത്തിലുള്ളതാണോ? 92

ഭൂലോകത്തിന്റെ ഗുണം മെച്ചപ്പെട്ടതൊന്നുമല്ല എന്ന കാര്യം നിശ്ചയം. ആ ഗുണം ശത്രുക്കളായ ദുഷ്ടജനങ്ങൾക്കും, ദോഷിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള പാപികൾക്കും ദോഷപ്പെട്ട വിധത്തിൽ നീതിമാനായ സർവ്വേശ്വരൻ കൊടുക്കുന്നു 93, 94

ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് നല്ല ഗുണം വരുത്തുവാൻ ഈശ്വരൻ ഉത്തമമായ സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിച്ചു

പിതൃധനം, എല്ലാററിന്റേയും നാമനം, എല്ലാ ലോകങ്ങളിലും
നംംഷിക്കുന്നവനായ ദൈവം അനേകം മംഗളങ്ങളും ഭാഗ്യങ്ങളും
എത്ര ചിന്തിച്ചാലും സ്വർഗ്ഗം അവിഷ്ണുമായ വിധത്തിൽ യാതൊ
രു കാവും കൂടാതെ അതിൽ വാരിക്കൂട്ടി 96, 97

പ്രബലന്മാരിൽ വെച്ചു മുഖ്യനും ശക്തനുമായ ഒരാൾ പരമപുരു
ഷനായ ഈശ്വരന്റെ മാഹാത്മ്യം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ ആ നഗ
രത്തെ മോക്ഷലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. മുഷ്കരൻ എന്ന പദത്തിന്
അർത്ഥം കൂട്ടാക്കാതെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന പ്രബലൻ എന്നർത്ഥം
പായണം 98

എല്ലാ ഗുണവാന്മാരിൽവെച്ചു അദ്വൈതരസരസം അതുച്യുതം ആയ
അദ്വൈതം തന്റെ ദോഷലേശം തീണ്ടാത്ത ഗുണത്തെ അവിടെ
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. കാര്യബുദ്ധിയാൻ കടലായ അദ്വൈതം സ്വപ്നം
കനിവിനെ ശോഭിപ്പിക്കാൻ ഇഷ്ടഭക്തന്മാർക്കു് അതു് സമാനസ്ഥ
ലമായി നീക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു 99, 100

എതിരില്ലാത്ത ദയയുടെ അടയാളമായി അതു് കല്പിച്ചുവെച്ചുരി
ക്കുന്നു. എല്ലാ നന്മയും അതിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി നിറച്ചു വെച്ചി
രിക്കുന്നു. 101

കാര്യകാരണ സ്വരൂപനായ ഈശ്വരൻ സ്വപ്നം മഹത്വം കാട്ടാൻ
കാവില്ലാത്ത പരലോകം നിർമ്മിച്ചു. കുറ തീർത്തു എന്നതിന് കുറ
വ് തീർത്തു എന്നർത്ഥം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 102

സർവ്വേശ്വര, ഇതെന്തെന്നാണ് പ്രത്യക്ഷമായിത്തീന്നതു്? മനോ
ഹരമായ കാഴ്ച എന്നർത്ഥം. ഇത്തരം ഈശ്വര പ്രതാപത്തെപ്പറ്റി
ആർ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നു? 103

എന്തൊരു പട്ടണം? എന്തൊരു രാജധാനി? വിശേഷപ്പെട്ട രത്ന
ങ്ങൾ കൊണ്ടും വിസ്മയീകരങ്ങളെ കൂടുകൊണ്ടും, പൊക്കം, നീളം
എന്നിവ ഏറ്റവും ശോഭിക്കുന്നു. മതിലിന്റെ ചിത്രം കണ്ടാൽ
അതിന് തുച്ഛമായി മററാനും ഇല്ല എന്ന് വിചാരിക്കണം
104, 105

മഹത്വമേറുന്നവയും ഏറ്റവും ശോഭിക്കുന്നവയും ആയ വൈരകല്പ
കളും ചെമ്മന്ന രത്നകല്പകളും ചതുരശ്രരൂപത്തിൽ പതിച്ചുവെച്ചതു
കൊണ്ടുള്ള മനോഹരമായ കാഴ്ച ഓരോ വാതിൽവരെയും ആകർഷ
മാണ് 106, 107

പച്ചയും വെള്ളയായ നല്ലരത്നങ്ങൾ മതിചിന്തൽ സവിശേഷം ശോഭിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ആകെ പന്ത്രണ്ട് വാതിലുകളുണ്ട്. അവയിലൊന്നും ആശ്ചര്യകരമായ ചിത്രപ്പണികളുണ്ട് പ്രാമുഖ്യം ആഗ്രഹിച്ചു ചിത്രങ്ങൾ പരസ്പരം മത്സരിക്കുകയാണല്ലോ എന്നു തോന്നും. അസദ്യശവും പ്രധാനവുമായത് ഏതെന്ന് വേർതിരിച്ചു കാണിക്കാൻ കഴികയില്ല. 108-110

ജനങ്ങൾക്കു കടക്കാൻ പന്ത്രണ്ട് വാതിലുണ്ട്. മൂന്നെണ്ണം കിഴക്കോട്ടും മൂന്നെണ്ണം തെക്കോട്ടും. 111

പടിഞ്ഞാട്ടും വടക്കോട്ടും മൂന്നു വാതിലുകളുണ്ട്. രത്നങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട അവ നല്ലപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു 112

അവിടെ വാതിൽ ഒരിക്കലും പൂട്ടിയിടാറില്ല. ശത്രുവിനെ പേടിയില്ല. അന്യൻ എന്ന നില ആരിലുമില്ല. കള്ളനെ ഭയപ്പെടാൻ എന്നു സാരം. ഒഴിച്ച് പരൻ എന്നീ രണ്ടു പദത്തിന്നും ശത്രു എന്നർത്ഥമുണ്ട് 'പര' പദത്തിന്ന് അന്യൻ, ശ്രേഷ്ഠൻ ഇത്യാദൃത്ഥങ്ങളുമുണ്ട് 113

അതുകൊണ്ടു വാതിൽ എപ്പോഴും തുറന്നു കിടക്കുന്നു ആ ആശ്ചര്യകരമായ നഗരത്തിന്റെ വാസ്തവം അറിയണമകിൽ പാശ്ചാത്യ 114

അതു ചതുരാകൃതിയിലാണ് നാലുഭാഗവും പ്പെമാകുന്നു. ഓരോ ഭാഗത്തിന്നും പന്തിരായിരം കാതം നീളമുണ്ട്. എത്ര അത്ഭുതകരം! ആ നിരപമമായ ദർശനം ആശ്ചര്യകരങ്ങളായ പലതുംകൊണ്ട് അതു മനോഹരമാണ്. 115,116

അല്ലയൊ സൂര്യ, ചന്ദ്ര, നക്ഷത്രങ്ങളെ, നിങ്ങൾ ശോഭയുടെ പാതയ്ക്ക് പോക. നിങ്ങൾക്കു നാണമില്ലേ. നിങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തേക്കാൾ മികച്ചതാണ് ഇവിടത്തെ പ്രകാശം. ഇരുട്ടുനിറഞ്ഞവിളക്കുകളാണ് നിങ്ങൾ. ശത്രുവായ ഗ്രഹണം വരുമ്പോൾ പ്രഭു കെട്ടുപോകുന്ന കൂട്ടരല്ല നിങ്ങൾ. ഇവിടുത്തെ പ്രകാശശക്തി കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ ചെറിയൊരംശമെ നിങ്ങൾക്കുള്ളൂ എന്നു നിശ്ചയിക്കാം നിസർവ്വദരിദ്രൻ ദാരിദ്ര്യം എന്നു താല്പര്യം 117-119

എന്തൊരു ശുദ്ധിയാണ്. താഴത്തെ നിലം നോക്കൂ. മറ്റും സ്വർണ്ണമയവും ശോഭാകരവുമാണ് 120

തെരുവിൽ കോണുകൾ, മാവുകൾ, കഴ്കൾ എന്നിവയൊന്നും ഇല്ല. എല്ലാം ചെറുവുള്ള വരപോലെയാണ്. 'കോണസ്തസ്മിന് പം ഇത്രകോടയഃ' എന്ന മരം ആയുധങ്ങളുടെ വായ്ത്തല എന്നാണ് അർത്ഥം. പ്രകൃതത്തിൽ കോണം എന്നർത്ഥത്തിലാണ് അതുപദപ്രയോഗം എന്നു തോന്നുന്നു 121

ഓടിയതറിന്ന് നോക്കിയാൽ കണ്ണിന്നു പ്രസാദകരമായ കാഴ്ച അവ
സാനമില്ലാതെ ലഭിക്കുന്നു 122

പാപിച്ചുത്തയുണ്ടെങ്കിലും കാണാൻ തൃപ്തി വരില്ല. ഓരോ ഹൃദ
ത്തിന്റേയും യോജിപ്പു പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാൻ വിചാരമാണ് 123

സ.ണ്ണുകൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയ മോതിരങ്ങളിൽ
പതിച്ച ഓരോതരം രത്നങ്ങൾ ഏറ്റവും ശോഭിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതു
പോലെ പട്ടുകൊണ്ടുള്ള വെള്ളക്കിളിവാതിലുകൾ അളവില്ലാത്ത
തും ആശ്ചര്യമുളവാക്കുന്നതുമായ പണിവിശേഷത്താൽ പ്രകാശി
ക്കുന്നു. മോതിരത്തിൽ കല്പപതിക്കുന്നപോലെ കിളിവാതിലുകളിൽ
രത്നങ്ങൾ പതിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് അളവില്ലാത്ത പണിവിശേഷം
എന്ന പദംകൊണ്ട് കിട്ടുന്നു. വിസ്തൃതവും പട്ടുകൊണ്ടും എന്നീ
സമുച്ചയം അസൂചകരം 124-125

പവിഴംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പടികളും പ്രകാശം ചൊരിയുന്നുണ്ട്. ഇ
പ്രകാരം ആശ്ചര്യകരങ്ങളും പ്രകാശമാനങ്ങളുമാണ് എല്ലാ മന്ദി
രങ്ങളും. 126

അവിടെ എല്ലാം അത്സ്യങ്ങളുവയാണ്. നിസ്സാരമായിട്ട് ഒന്നുമില്ല.
എന്നാലും മുഖ്യമായ ഒരു മാളിക മദ്ധ്യത്തിലായി കാണാം. സ്ഥാനീ
യം എന്ന പദത്തിന്ന് സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചത് എന്നാണ് ശ
രിയായ അർത്ഥം. പ്രകൃതത്തിൽ മികച്ചതും എന്ന അർത്ഥം പാ
രായം. 127

അത് അനന്തമായ ദേവാലയം ആണ് എന്ന് തോന്നും. എല്ലാ സാ
മന്ത്യവും (മേന്മ) സമ്പത്തും അവിടെ പ്രധാനമാണ്. 128

ഐശ്വര്യത്തിന്റെ നിത്യമായ മൂലം അവിടെയാണ് പറയേണ്ടതു്
കൌതുകകരമായ സൌന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ അനന്തനി
യ്ക്ക് ബുദ്ധിയാണ് എന്ന് വ്യക്തമാകും. എല്ലാ നിധികളുടെയും (വി
ശിഷ്ടവസ്തുക്കളുടേയും) സമുദ്രം അവയെപ്പറ്റിപ്പറയുന്നത് കടലിലെ
വെള്ളപ്പുളളികൾ എണ്ണുന്നതുപോലെ നിഷ്പചമാണ്. അവിടെയുള്ള
വരിഷ്ഠവസ്തുക്കൾ അനന്തങ്ങളാണ്. ബുദ്ധിയിൽ അവ അടങ്ങ
കയില്ല. 129-131

ഈശ്വരസ്വർഗ്ഗമായ ഇണസമുഹത്തിൽ ഏതും അതിനോടു തുല്യമല്ല
കടലിലെ വെള്ളത്തുളളികൾപോലെയാണ് അവ. 132

മണൽത്തരി മലയോടു തുല്യമല്ല. മണൽത്തരിയെവിടെ? മലയെവി
ടെ അതുപോലെ മോക്ഷം എല്ലാവർക്കുംവെച്ച് മീതെയാണ്, അതു
ലുമാണ്. 133

നട്ടച്ചുക്ക് പ്രകാശിക്കുന്ന ചെങ്കുതിരവെൻ്റെ പ്രഭയാൽ നക്ഷത്രങ്ങളു
ടെ രശ്മി ഇരണ്ടുപാകുന്നതുപോലെ അതിൻ്റെ പ്രകാശംകൊണ്ടു്,
എല്ലാ വെളിച്ചവും കാന്തി കുറഞ്ഞതായിത്തീരും. അവിടെ ദൃഷ്ടി
താഴ്ന്നി ശങ്കയോടും ഏറ്റവും അടക്കംത്താടുംകൂടി ഞാൻ ദൈവ
ത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. ദൈവമേ, കാര്യകാരണ സ്വരൂപനും, ഏകന
മായ അവിടുന്ന് എന്ന് വിജയിച്ചാലും 134-136

എല്ലാറ്റിനും ആദികാരണം നീയാകുന്നു. എങ്കിലും ആദികൂടാതെ
നിനക്ക് എപ്പോഴും നിലനില്പുമുണ്ടു് 137

ആദിരഹിതനും എല്ലാറ്റിൻ്റെയും ആദികാരണവുമായിരിക്കുന്ന
സായം ഭൂവായ ദൈവമേ, നീ ജയിച്ചാലും, എല്ലാറ്റിൻ്റെയും അന്ത
വും നീ തന്നയാണെങ്കിലും. എല്ലാറ്റിൻ്റെയും അന്തവും, അന്തമി
ല്ലാത്തവനും, സർവ്വത്തിനും ആദിമൂലഭൂതനും ആയ അവിടുന്ന് ജയി
ച്ചാലും. നിന്തിരു ചടിയതന്നെയാണല്ലോ എല്ലാ കാലങ്ങൾക്കും മുമ്പു
ള്ളതു് 138-139

നിന്തിരുവടി കാലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ നിൻ്റെ തിരു
മനസ്സുകൊണ്ടു് സർവ്വവസ്തുക്കളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു 140

അതുകൊണ്ടു് എല്ലാറ്റിനും മുമ്പു് അവിടുന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.
നിൻ്റെ അരുളപ്പാടാൽ (തിരുവചനത്താൽ) സ്ഥിതി ഉണ്ടാ
യപ്പോലെ നിൻ്റെ അരുളപ്പാടാൽ തന്നെ നാശമുണ്ടായി
രിക്കും അനന്തനും സർവ്വശക്തനും സമസ്തകാരണഭൂതനായ
ദൈവമേ, നീ ജയിച്ചാലും 141-142

സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു് എല്ലായിടത്തും വ്യാപനശീല
നായ നീ എപ്പോഴും വാണിരുന്നു 143

സർവ്വവും അന്ന് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും നിനക്കു് സ്ഥിതിചെയ്യാൻ
സ്ഥലം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ നീ എല്ലാ
ടത്തും എപ്പോഴും വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു 144

എല്ലാം ഉണ്ടായപ്പോൾ നിന്നിൽ തന്നെ ഉണ്ടായി. അവസാനമി
ല്ലാത്ത മഹത്വമേ, നീ എല്ലാറ്റിലും വ്യാപിച്ചുനിന്നു 145

രീടത്തും ഒരേക്കാത്ത സർവ്വവ്യാപിയായ ജഗദീശ്വര, നീ ജയിച്ചാലും
നീ കല്പിച്ച ക്രമംപോലെ ജീവജാലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു്, എല്ലാറ്റി
നേയും പരിപാലിക്കുന്ന രക്ഷകനായ ദൈവമേ, ജീവിക്കുന്നതിന്നു്
പ്രതിദിനം പ്രത്യേകം ഉറപ്പോടെ നീ വാണരുളുന്നു 146-147

ഭൂമിയെ ആകാശമധ്യത്തിൽ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ആദി
ത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവയെയും വിളക്കുകളെപ്പോലെ

തു കിനിത്തിയിരിക്കുന്നു. സൂര്യപ്രകാശംകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ ദിവസം ഉണ്ടാക്കുന്നു. 148-149

രാവിന്റെ കൂരിരുട്ടിൽ, ചന്ദ്രനെയും, നക്ഷത്രങ്ങളേയും യാതൊരു വിഴ്ചയും കൂടാതെ നീ എപ്പോഴും ഉദ്ദിപ്പിക്കുന്നു. ചന്ദ്രന്മാരാടി പ്രകാശംകൊണ്ട് രാത്രിയിലെ കൂരിരുട്ടുകാരുന്നു എന്നു സാരം 150 നീ വർഷവും വേനലും യഥാക്രമം കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ച് കൊല്ലം തോറും വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 151

തമിഴിൽ തമിഴ് ഭൂതഗണങ്ങളെ നെനിപ്പിച്ചിട്ട് ഓരോതരം ജന്തു വസ്തുത്തെ തിരിച്ചു പിടിക്കുന്ന നിന്റെ കഴിവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ അബസാനമില്ല. നീ ചെയ്യുന്നതിനെ എല്ലാ ഭൂതങ്ങളും ആദരിക്കുന്നു. പാഠപര്യം=പരസ്പരത്തിന്റെ ഭാവം. തപയാ=നിന്നാൽ. 152-153

മൂന്നു ലോകത്തിന്റേയും അധിപനും, പ്രമുഖനുമായ സർവ്വേശ്വരനാവിടുന്ന് വിജയിച്ചാലും. എല്ലാ മംഗലങ്ങളും പരിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, എല്ലാ മംഗലവും നിന്റെ സ്വരൂപമായതുകൊണ്ടും നീ ശ്രേഷ്ഠനും, സ്വയം പരമാപ്തനും, ഏകനും, അനുബന്ധം വേണ്ടാത്തവനും ആകുന്നു. 154- 55

നിന്റെ ബലി എല്ലാശാസ്ത്രങ്ങളോടും കാരണമായിരിക്കുന്നു. നിച്ഛിച്ഛിത്ത വിജ്ഞാനത്തിന്റെ കടലാണു്. എല്ലാ ജ്ഞാനത്തോടും സമീകൃതമാണു്. 156

സത്താധിഷ്ഠിതം (നിൽക്കുന്നതും, വർത്തമാനം) കഴിഞ്ഞതും (ഭൂതം), ഭവീഷ്യതും (വരാൻ പോകുന്നതു്) എല്ലാം നീ അറിയുന്നു. അറിയാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. 157

വരാൻ പോകുന്നതും ഭവ്യവും നീ സൂക്ഷ്മമായി അറിയും. ഭവ്യപദത്തിന്നു് മംഗളം എന്നർത്ഥം 'ഭാവുകം ഭവികം ഭവ്യം' എന്നു് അർത്ഥം. മരത്തിന്റെ ഇലകളും, കാലിലെ വെള്ളത്തുള്ളികളും, മണൽത്തരികളും മറ്റും നീയറിയാത്തതായിട്ടുണ്ടോ? എല്ലാ അറിവിന്റേയും നിറകടമേ, 158-159

അങ്ങയുടെ സ്വഭാവസ്വരൂപത്തെ മനസ്സിൽ സങ്കല്പിക്കുവാൻ മനുഷ്യർക്കു കഴിയുമോ? സൃഷ്ടികളുടെ മുഖ്യയോഗ്യതകളും പഞ്ചപങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യവും, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ശോഭയും നിന്റെ സ്വരൂപത്തോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി നാക്കിയാൽ ഇവയെല്ലാം സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തുള്ളികൾപോലെയാണെന്നുകാണാം. നിന്നിൽനിന്നു വ്യതി

രീകതമായ ധന്യങ്ങളുടെ അഴകിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ 160-
162

എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിനുമുമ്പിൽ ഇവയെല്ലാം വെറും
നിഴലുകൾ. വസ്തു സത്യവും നിഴൽ അസത്യവുമാണല്ലോ ദൈവരൂ-
പം സത്യവും ഭിത്യവുമാണ്. മുറുമുറയ്ക്കുന്ന അസത്യങ്ങളും അനിത്യ-
ങ്ങളുമാകുന്നു അവിടന്ന് എന്റെ ബുദ്ധിയെ ഹരിക്കുന്നു. (വാക്യാരം-
ഭത്തിൽ മമ എന്നല്ലാതെ മേഘന പ്രയോഗിക്കുക പതിവില്ല 163
എന്റെ മനസ്സിന്റെ സ്നേഹാതിരേകത്തിന്ന് വിഷയമായ നിന്റെ
മഹത്വമേറിയ സ്വരൂപത്തിന്റെ നിത്യദർശനം തന്നെ മോക്ഷം
തന്നെയാണ്. 164

സ്നേഹത്താൽ നിന്നോടുകൂടിയുള്ള ബന്ധം എല്ലാ ഭാഗ്യങ്ങളിലും വെ-
ച്ച ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ആഗ്രഹത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന സുഖമാണ് ഇ-
തെന്നു പറയാം. 165

ഭൂമിയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹിച്ചതു കിട്ടിയാലും മനസ്സിൽ സം-
തൃപ്തിവരികയില്ല. ആഗ്രഹം അവസാനിക്കുകയുമില്ല. 166

മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ കാര്യം ഇപ്പോഴെ എനിക്കു മനസ്സിലായുള്ള.
അനന്തമായ ഗുണത്തെയും പ്രധാനമായ ഗുണത്തെയും പാപരഹിത-
യായ ഗുണത്തെയും കുറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ അവസാനമി-
ല്ലാത്ത ആഗ്രഹമംഗലോപമായ ആശയമുണ്ട്. 167, 168

ആഗ്രഹത്തിന്റെ വിഷയം അറിയാതെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ള ഗു-
ണം ശുഭദാരിദ്ര്യമാണെങ്കിലും. 1 9

മനുഷ്യർ ദാഹം തീർക്കാൻ സമൃദ്ധി കുടിക്കും. കടലിലെ സമൃദ്ധമായ
ജലംകൊണ്ട് അടക്കുവാനുള്ള ദാഹം അല്പ മഴവെള്ളത്തുള്ളി കുടി-
ച്ചാൽ തീരുമോ? നീ മനുഷ്യരെ നിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ഡ്യൂഷ്-
ടിച്ച്. മനുഷ്യക്ക് അന്തകാരണവും നീ തന്നെയാണ്. നിന്നെക്കൊ-
ണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സഫലമാവുകയുള്ളു. 170-171

ഏകനും മനോഹരമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരാ! നീ ജയിച്ചാലും സുന്ദരി-
യായ റാക്കേലിനെ കിട്ടാൻ യാക്കോബ് എന്ന റൊം പതിന്നാലു
കൊല്ലക്കാലം ക്ലേശിച്ചു പാവശ്യമായി. ദുഃഖത്തോടുകൂടിയാണെങ്കി-
ലും സസന്തോഷം ദാസ്യവൃത്തിചെയ്തു. 173, 174

നശപരമായ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്ര വളരെ ക്ലേശം അനുഭവി-
ക്കാൻ തത്യാദികമ്പോൾ നാശരഹിതമായ സൗന്ദര്യസാരമേ, 175
അങ്ങയുടെ മനോമോഹനമായ രൂപത്തെക്കാണാൻ എന്തൊരു ക്ലേശ-
ങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൂടാ. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ക്ലേശം ക്ലേശമല്ല. സുഖ

മാണ് രൂപമഞ്ജുളംപ്രതി വിശേഷണപദം നാമാത്മകമായി പലയിടത്തും പ്രയോഗിച്ചതായി കാണാം. 176

എപ്പോഴും നിന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് ആനന്ദിക്കുവാനും സ്നേഹിക്കുവാനും ഉണ്ടാകുന്ന ദേവമാക്കെയും സുഖമെന്നേ പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. 177

വിഷമംകൂടാതെ നിന്നെ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നിന്റെ ഗുണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് നിന്നിൽ രൂപമുലമാകുന്ന സ്നേഹവിശേഷമാണെന്ന് നീ തന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. 178

മംഗലകരമായ വസ്തുക്കളിൽ വെച്ച് സ്നേഹിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള നിന്റെ ഗുണം അഗ്രഹിക്കുന്നതിന്ന് താല്പര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമോ? 179

നിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് ലേശമെങ്കിലും ഭൂമിയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടമേ. 180, 181

നീ കൂടാതെയുള്ള എന്തു നന്മയും അറയ്ക്കുന്നതാണ്. മനുജന്മാർ നിന്റെ രൂപി അറിഞ്ഞില്ല. ഈശ്വരധ്യാനാനന്ദം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞില്ല. എന്നതും നിന്റെ രൂപപ്രകാശം വേർതിരിച്ചറിയാത്തതുകൊണ്ട് ബോധരഹിതന്മാർക്ക് നിന്നെക്കുറിച്ച് നിന്റെ പ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിൽ ആശയമില്ല. 182

അയ്യോ നിന്റെ ഗുണം അവർ കണ്ടില്ല, അറിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ പാഞ്ഞിട്ട് എന്തു കാര്യം? ഇല്ല, വരുവാനുള്ള കാലം ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. 183

വരുംകാലത്തിന്ന് മേന്മ വേണം താനും. മേലിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന അത്മങ്ങളെ അപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 184

കിട്ടുവാൻ വളരെ വിഷമമായ വസ്തുവിന്ന് വേണ്ടി വളരെയധികം ക്ലേശിക്കുന്നത് എന്തൊരു മുഷ്കതമാണ്. സൽഗുണനിധിയായ ദൈവമെ, നിന്റെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് എങ്കിൽ ഈശ്വരസേവനത്തിനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് അളവില്ലാത്ത ശ്രേയസ്സ് ലഭിക്കുമായിരുന്നു. നാരായണീയത്തിൽ ദർശ്യഭൂപദപ്രയാഗമുണ്ട്. 185-186

അത് അനന്തമാനന്ദം കൂടാതെ എപ്പോഴും നിലവിൽക്കും നിശ്ചയം. മംഗളങ്ങളുടെ കടലായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും എല്ലാ പ്രയത്നവും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. 187

സുന്ദരനും മനോഹരനും സർവ്വവരുതപരമായ ദൈവമെ, മൂന്നു ലോകത്തിലും നീയൊഴിഞ്ഞത് എന്താണ് ഗുണമായിട്ടുള്ളത്? സുന്ദര

മനോഹരമാരുപദ ജേതാ പ്രായണ ഒരു അർത്ഥത്തെത്തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ സഹുദയഹുദയത്തിന് ഉദ്യേശം തോന്നുന്നു. 188

നിയല്ലാതെ മനസ്സും ചരത്താൻ വേറെ ആരാനുള്ളതു്? എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും സകല ഭൂതങ്ങൾക്കും സമ്പൂർണ്ണത കൈവരുത്താൻ നിനക്കു മാത്രമേ കഴിയുള്ളു. 189

നിന്നോടു് ഒന്നിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ മംഗളങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീരും. ഭൂതം എന്ന പദത്തിന് പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ എന്ന ജീവജാലങ്ങൾ എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. 190

നിന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രമാകുമ്പോൾ, ഹൃദയത്തിൽ ആനന്ദം വഴിഞ്ഞൊഴുകും, ആഗ്രഹസിദ്ധിയിൽ സംതൃപ്തി കൈവരും. 191

നിന്തിരുവടിയുമായുള്ള പാസ്സാസ്സേഹത്താൽ, സ്വർഗ്വാസികൾക്കു് മനസ്സിൽ സമ്പൂർണ്ണത വന്നു ചേരുന്നു. 192

നിന്തിരുവടിയുമായി യോജിപ്പില്ലായ്മയാൽ, നരകവാസികൾക്കു് അതുതന്നെ നരകമായിത്തീരുന്നു. 193

നീ പഠിപ്പുണ്ണാക്കു് ഏകകരനമാണ്. ശ്രോതാവിന്റെ മഹാസമുദ്രമാണ്. ആശംസിക്കുവാൻ യോഗ്യനുള്ളവായല്ലാം ഈ ആദികാരണത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണല്ലോ. 194

എല്ലാറ്റിനും പ്രമുഖ കാരണമേ, മംഗളങ്ങളുടെ നാഥാ, അങ്ങു് വീണ്ടും വീണ്ടും വിജയിച്ചാലും. അതുവാ് കൃപയുടെ കടലേ. 195

നിന്റെ കാരണഗുതിഭരകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എത്രയും ആശ്ചര്യം തോന്നും. ഈ ചോകത്തിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളുടേയും ഈശ്വരനാണ് നീ. 196

അതുകൊണ്ടു് പണിതുണ്ടാക്കിയ എല്ലാ രൂപങ്ങളും ഉരുപ്പടികളും ആശാരിയുടെ എന്നുപോലെ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും നിന്റെ ആകുന്നു. 197

അതുകാരണം, പ്രമാണം പോലെ എല്ലാവരും നിന്തിരുവടിക്കു് പ്രീതി കൈവരാൻ തക്കവണ്ണം നടന്നേ മതിയാവൂ. ഈശ്വരനാണു് പ്രീതി ജനിക്കുന്ന വിധത്തിൽ എല്ലാവരും ജീവിത യാത്ര ചെയ്യണമെന്നു് മുരുകും. 198

ആ കല്പനകൾ എല്ലാം അവിടുത്തെ പാദദാസരായ ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചേ മതിയാവൂ. സമ്മാനനമാനും ലഭിച്ചില്ലെന്നു വരാം. 199

എന്നാലും നിന്റെ കരുണയുടെ മഹത്വം കാണിക്കാൻ നന്മ ചെയ്തവർക്കും കല്പനകളുടേയും നീ മോക്ഷം നൽകുന്നു. സൃഷ്ടി പ്രചർത്ത

ത്തിൽ ഭാഗ്യവാൻ സർവ്വശരണൻ സഖ്യം ലഭിക്കുന്നു. 200, 201
അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിന് ലാഭമായ നിത്യ സന്തോഷവും ഭാഗ്യ-
വൃത്തിക്ക് രാജ്യപാലനമഹത്വവും കൃപാ സമൃദ്ധമായ നീ സവിശേഷ-
മായ ഭയയോടെ കൊടുക്കുന്നു. ഈ സമ്മാനത്തിന്റെ ഗുണമാഗ്ര-
ഹിക്കാതെ, ചില നിസ്സാരന്മാരായ ഭൃത്യന്മാർ ഈശ്വരനെ പരിത്യ-
ജിച്ചു സ്വന്തം ആശങ്ക വിഷയങ്ങളായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. 202-204

നിർമ്മലമായ ഭയം ഇരിപ്പിടമേ, നിന്റെ ഭയ പരിശുദ്ധമാണോ?
അല്ല അപരിമിതമാണ്. നീ രക്ഷാശിക്കാവിധി കർത്താവായിട്ടു വ-
രും മുഖമുഖം പലപ്പോഴും തുറന്നിരിക്കുന്നു. 205

അപരാധികളോ പാപികളോ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി അപരാധമാ പാ-
പമാ ആണെന്ന് നീ അവരുടെ മനസ്സിൽ തോന്നിക്കുന്നു. ആ ഭ-
യം കർമ്മത്തെ അവർ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ നീ പാപത്തെ മറക്കുക-
യും അപരാധിയേക്കാൾ പാപിയേക്കാൾ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുക-
യും ചെയ്യുന്നു. 206, 207

അവസാനമില്ലാത്ത ഭയയുടെ ഭവനവും, കരുണാകരനും പുണ്യസ്വ-
രൂപിയും വഹിയ കാരുണ്യക്കടലുമായ സർവ്വേശ്വരൻ, നീ ജയിച്ചാലും
'ജഘന്യോന്യേയമേപിച്വ' ജഘന്യം പരമമന്യ പാശ്ചാത്യ പശ്-
ചിമം എന്ന മരം അയമല്ലാത്ത വെളിച്ചം എന്ന് കഷ്ടിച്ചതും
പറയാം. 208

നിന്റെ ഭയയോടു തുല്യമായി മറ്റൊന്നിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കു-
മ്പോൾ അങ്ങനെയൊന്നും നിശ്ചയിപ്പാൻ ഇല്ല എന്നുള്ളത്
ആശ്ചര്യം തന്നെ ഈശ്വരന്റെ ഭയ അതുവുമാണ് എന്ന്
സാരം. 209

ഏറ്റവും ചെറുതാണെങ്കിലും ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തി-സൂത്രം നിന്റെ
സന്നിധിയിൽ മറക്കപ്പെട്ടപോയി എന്ന് ഒരിക്കലും വരില്ല 210
കറവു കൂടാത്ത നിസ്സാരമായ നല്ല കർമ്മത്തിനും സമ്മാനം കല്പിച്ചു
കൊടുക്കും. അതുപോലെ നേരെ മറിച്ച് ഭോഷകരമായ പ്രവൃത്തി
ചെറുതായാലും അതിന്റെ ഉത്തരഫലം ദുഃഖമായിരിക്കും. നിന്റെ
ശാപത്തിന് യോഗ്യമായ പാപമുണ്ടെങ്കിലോ അനുഗ്രഹിക്കാതെ
ഏപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ബഹുമാന്യനായ വിധികർത്താ-
വെ, നാഥാ, ഭയങ്കരമായ ആയുധ (ശിക്ഷാരൂപത്തിലുള്ളത്) കൊടു-
ക്കുന്നവനെ, അടുവില്ലാത്ത ന്യായത്തിന്റെ സമൃദ്ധം, ദൈവൈക-
സ്വഭാവത്തിൽ പൂജ്യവും വിശിഷ്ടവുമായ ത്രിത്വമേ നീ ചെൽവു-
താക 211-214

- നിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ബുദ്ധിയിലടക്കാവുന്നതല്ല. ബുദ്ധിക്ക് അതീതമാണ്. നിന്റെ സ്ഥിതിവിശേഷം വാക്കുകൊണ്ട് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വിഷമമാണ്. മറ്റൊരും വാചാമഗോചരം 215
- ദൈവസ്വരൂപം ഒന്നു മാത്രമാണ്. ആ ഏകദൈവസ്വഭാവത്തിൽ മൂന്നുപേരുണ്ട്. ഏകത്തിൽ ത്രിത്വം എന്നു സാരം 216
- പിതാവു, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൂന്നു പേരിൽ പിതാവു പുത്രനല്ല. പുത്രൻ പിതാവുമല്ല. 217
- പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവല്ലെന്ന കാര്യം ഉറപ്പാണ് പിതാവ് സർവ്വേശ്വരനാണ്. പുത്രനും സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ 218
- ഊമാദക്ഷിണാർണ്യം സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ. മൂവർക്കും ഒരേ സ്വഭാവം തന്നെയുള്ളതിനാൽ മൂന്നു ദൈവമല്ല 219
- ഏകദൈവത്വമുള്ളൂ, മൂവരും ഒരേ ഒരു തന്മൂലാൽ മാത്രം ശക്തിയും ബുദ്ധിയും, ദേവാനസ്സും മൂന്നുപേർക്കും ഒന്നുതന്നെ. 220
- മാഹാത്മ്യം, സ്ഥിതി, സമ്പൂർണ്ണത എന്നിവയെല്ലാം മൂവർക്കും ഒന്നുതന്നെ. പിതാവു പുത്രനെ ജനിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും. 221
- പിതാവിനും പുത്രനും ആദിയല്ല. പീതാവ് സ്വയം ഭൂതപത്തെ ബുദ്ധിയാകുന്ന കണ്ണാകാണ് കണ്ടു. 222
- ആ കാഴ്ചയാൽ ബുദ്ധിയിൽ സമരൂപവും ഉണ്ടായി. അതാണത്രെ എപ്പോഴും അനാദിയായിരിക്കുന്ന പുത്രൻ. 223
- പിതാവിനും പുത്രനും പാസ്സരം സ്നേഹമുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു മൂന്നാമാളായ പരിശുദ്ധാത്മാവും പാറപ്പട്ട. 224
- ഊമാദ എപ്പോഴും മൂവർ സമയദോഷ കൂടാതെ സ്കന്ധൻ, രശ്മി, ഉഷ്ണ എന്നിവപോലെ പ്രശോഭിച്ചു. 225
- സൂര്യൻ ഉണ്ടായപ്പോൾ രശ്മിയും ഉഷ്ണവും കൂടെ ഉണ്ടായപോലെ ബാവാതന്മൂലാനോടുകൂടെ പുത്രൻ തന്മൂലാനും ഊമാദക്ഷിണാർണ്യരാനും നിത്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. 226- 27
- ഒരു സ്വഭാവത്തിലാണ് എപ്പോഴും മൂന്നുപേരും. മൂന്നു കോണുള്ള ഒരു സാധനം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ഒറ്റരൂപത്തിൽ തന്നെ മൂക്കോണും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ഓമ്, ബുദ്ധി, മനസ്സ് എന്നിവയോടപമിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു 228-229
- മൂന്നുപേർക്കും ആത്മാവും ചലതല്ല. ഒന്നുതന്നെയാണ്. സ്വഭാവവും ഒന്നുതന്നെ. നീരുറവ്, തോട്, കുളം എന്നിവ മൂന്നു തന്നെ 230

എങ്കിലും മൂന്നിലും ഒരേ ഒരു വെള്ളം തന്നെയാണല്ലോ. അതു പോലെ മൂന്നുപേരും ഒരാളിൽ തന്നെയെന്നു സാരം. ബുദ്ധിക്ക് പ്ര യത്നേന പ്രാപ്യവും പരിച്ഛേദിക്കാൻ വയ്യാത്തതും ആയ ദൈവ തത്വം നിസ്സാരചസ്തുവിനോടു ഉപമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പു ണ്ത സാദൃശ്യം നോക്കുമ്പോൾ, സത്തായ ഒന്നിൽ മൂന്നുപേർ കടി കൊള്ളുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു് അതു് ബുദ്ധിയിൽ ഉറപ്പിക്കണം 231-

233

ഇതു മുഴുവൻ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ, നമുക്കുണ്ടാ ചെറിയ കിണറിൽ എന്നുപോലെ മഹാസമുദ്രമായ ആ ദൈവത്തിൽ ത്രിത്വ രഹസ്യം മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിക്ക് ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ സാധ്യ മാണോ? ഒരു മരത്തിന്റെ ഇലകൾക്കു് അടുത്തുള്ളതും അവയെല്ലാം എണ്ണിത്തീർക്കുവാൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് കെല്പുണ്ടോ? ഏറവും ചെറിയ ഉരുവിന്റെ ശരീരസ്ഥിതി, സാമന്ത്വം, നോട്ടം, ശക്തി എന്നിവ മനുഷ്യനു് അറിയാൻ കഴിയുമോ? മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് അററുള്ളവ പോലും അറിയാൻ സാധ്യമാല്ലെങ്കിൽ അളവില്ലാത്തവ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അസാധ്യമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സൂര്യനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതിനു് കണ്ണിനു കഴിവില്ല. 234 239

മനുഷ്യന്റെ കയ്യാ് ആകാശമെത്തിച്ചു തൊടാൻ പോരാത്തതാണു് അവന്റെ കാലിനു് വായുവിന്റെ വേഗത ഒരിക്കലും കീഴ്ക യില്ല. 240

അതുപോലെ ദൈവരഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് ശക്തിയില്ല. ബുദ്ധിക്ക് എന്താൻ കഴിയാത്ത വിധം അത്ര വിദൂര സ്ഥമാണു് അതു്. 241

അതു് തിരിച്ചറിയാൻ മോക്ഷത്തിൽ കൂടിയെ സാധിക്കുകയുള്ളു. അ തുകൊണ്ടു് അത്രയും കാലം ബുദ്ധിയുടെ ശക്തിക്കു് വാ മനസ്സിലാക്കി വിനയത്തോടുകൂടി ഇരശ്ചരനെ ആരാധിക്കണം മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് പരിച്ഛേദിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവരും എപ്പാറാറിനോയും ആദിയും അന്തവും ആദ്യന്തരാഹിതരും, നാരാഹിതരായ ത്രിത്വ ണ്തിനു് നമസ്കാരം. സർവ്വശ്ചരന്തര പുത്രാ മർത്യന്മാരുടെ രക്ഷിതാ വെ, നിന്റെ കരുണയെന്നു മാത്രമാണു് ശരണമായിട്ടുള്ളതു്. പിഴ ച്ചു പോയ നരവർഗ്ഗത്തിന്റെ ദോഷാദര രക്ഷകനാണു് നീ. 242-

245

പന്മുദാദ കാരണാർ ചെയ്ത പാപത്താൽ കളഞ്ഞു കളിച്ചു ഗുണം നിന്റെ മേന്മയായി യോദ്ധാവിനാൽ വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. 246

ഇപ്പോഴെ നിന്റെ ക്ലേശകാരണം ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. ഇപ്പോഴെ നിന്റെ ദേവസത്യം പ്രത്യക്ഷമായിത്തീർന്നു. 247

പരിശുദ്ധമായ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പതാൻ ബുദ്ധിയികൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കി, ചെയ്ത പോയ ദരിദ്രദാശത്തിന് പരിഹാരം വരുത്താൻ വേണ്ടി. 248

നിയല്ലാതെ മറെറാരാളും ശക്തനല്ല. പാപമാകുന്ന ദോഷത്തിന്റെ കറ കഴുകിക്കളയാനും ആയുസ്സ് ഉപേക്ഷിച്ചില്ല ത്യാഗശീലനായ അങ്ങയുടെ രക്ഷതം വേണ്ടിവന്നു. 249

ശാശ്വതമായ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി ഭൂലോകവാസം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഭരണവും ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചത്. മനുഷ്യർ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കണം 250

എന്ന ബോധം നിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ രശ്മി പ്രകാശം ഉദിച്ചിട്ടു. ഭാവസ്വഭാവം പരിത്യജിക്കാതെ മനുഷ്യന്റെ രൂപമെടുത്ത് ഭൂമിയിൽ പിതാവില്ലാതെ പിറക്കുകയും ചെയ്തു, പരിപൂർണ്ണ സംപൂജ്യനും വിശിഷ്ടനുമായ ഹൃദയുടെ വിസ്മയകരമായ പ്രവൃത്തിയാൽ. 250

252

പറഞ്ഞുനിന്നു കേറാതെ നാളികേരത്തിൽ വെള്ളം ഉണ്ടാകും പോലെയും എള്ളിനുള്ളിൽനിന്ന് എണ്ണ ഉളവാകുന്നപോലെയും 253

കന്യാതപത്തിനു കോട്ടം തട്ടാതെ പരിശുദ്ധയായ മാതാവിന്റെ വയറിൽ ഗർഭമായിത്തീർന്നു. 254

സൂര്യന്റെ രശ്മി പളുങ്കിനുള്ളിൽ കടക്കുന്നതുപോലെ കന്യകയായ സ്രീയുടെ പുത്രനായി മനുഷ്യനായി നീ പിറന്നു. 255

മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങൾ ദുഃഖകരങ്ങളല്ല എന്നു കാണിക്കാൻ എല്ലാ സന്താപങ്ങളും നീ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു. 256

ഭൂമിയിലുള്ളവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അറിയിക്കാൻ സമ്പത്തിന്റെ അവഃഹുതം ദാരിദ്ര്യം ദരിദ്രനായ നീ പഠിച്ചിട്ടു. ദരിദ്രന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്ന തിരുവചനം ഓർമ്മിക്കുക. 257

കീഴ്ചയ്ക്കും കാട്ടി പഠിപ്പിക്കാൻ മുപ്പതു കൊല്ലം സവിനയം വഴി

ങ്ങിനടന്നിട്ട്, പിന്നീട് മൂന്നുകൊല്ലം നിന്റെ സത്യവേദത്തെ
ന്റെ പ്രകാശത്താൽ അജ്ഞാനമാകുന്ന ഇരുളുകറ്റി സ്ഫുഹനീയ
മായ മോക്ഷമാർഗ്ഗം തെളിയിച്ചു. 258, 259

നാശത്തിന്നു കാരണമായ ഭൂരിതാഗ്ഗത്തിൽ വെറുപ്പുള്ളവാക്കി. തന്മൂ
ലാണെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ദുഃഖങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നത് പുണ്യമാ
ണെന്ന് ധരിപ്പിക്കാനും, മനുഷ്യൻ ചെയ്ത ദുഷ്ടതം പർഹരിക്കാനും
പരിശുദ്ധനായ നീ പാപിയെപ്പോലെ വളരെ സങ്കടങ്ങൾ പൊറു
ത്തു. മരം നിമിത്തം വന്ന നാശം നിന്റെ മരണത്താൽ മരംകൊണ്ടു
തന്നെ ഒഴിപ്പിച്ചു. രക്തംകൊണ്ടു നരന്റെ ദുരിതം കഴുകിക്കള
യാൻ, തിരുമേനിയ്ക്ക് അഞ്ചു മുറികൾ ഏറ്റു. നിന്റെ ദേവസ്വഭാവ
വത്തിന്ന് യാതൊരു അന്തരവും വന്നില്ല. അങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ
രീതിയിൽത്തന്നെ നീ മരണമടഞ്ഞു. പാപത്തിന്ന് ശമനം വഴി
പോലെ വരുത്തുകയും ചെയ്തു അനന്തനായ ബാവയുടെ തിരുവുള്ള
ക്കേട് ഇല്ലാതാക്കി. ദോഷനിമിത്തകമായ നാശം തീർത്തു. മേലിലു
ണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിന്ന് പോം വഴിയും ഉണ്ടാക്കി.
ഇത് നിനക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ച
തിന്ന് കാരണം നിന്റെ കേടകുന്ന കൃപാതിരേകമാണ് 260-261
പാപത്താലുണ്ടായ ദൈവാപമാനത്തിന്ന് പരിഹാരം ചെയ്യുന്ന
തിന്ന് സൃഷ്ടികളുടെ യോഗ്യത പോരാ. യോഗ്യം എന്ന പദം
മുൻപ് പാണ്ഡതമാതിരി യോഗ്യത എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗി
ച്ചിരിക്കുന്നു. 268

പരിഹാരത്തിന്നും പാപശാന്തിക്കും ഇരശ്ചരൻ തന്നെ വന്നു പ്രവ
ർത്തിച്ചു മതിയാകൂ. 269

കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളിലുള്ള താല്പര്യവും കൃപയും നിമിത്തം, നാശ
രഹിതനായ ദൈവത്തിന്ന് പരിഹാരം ചെയ്യാൻ വളരെ വിഷമത
യനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ശാപത്തെ നീക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മരണം
കൊണ്ടു നാശമില്ലെന്നും രണ്ടാമതും മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് പൂർവ്വ
ശരീരത്തോടു യോജിച്ചു ജീവിക്കും എന്നും കാണിക്കുവാൻ മരണ
മടഞ്ഞ നീ മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. മനുഷ്യന്റെ സൂക്രത
ത്തിന്നുള്ള പ്രതിഫലം അറിയിക്കാൻ, നിന്റെ തിരുമേനിയുടെ
മാഹാത്മ്യം കാണിച്ചുതന്നു. നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അക്ഷയ
ത്വവും, സൂക്ഷ്മത, ലഘുത്വം, ദീപ്തി എന്നിവ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പല
പ്പോഴും വ്യക്തമാക്കി. നാല്പതു ദിവസത്തിനുശേഷം സ്വപ്രഭാവ
ത്താൽ ഭൂലോകം വിട്ട് ചോക്ഷരാജ്യത്തിലേക്ക് എഴുന്നള്ളി രാജാ

ധിരാജനായി എല്ലാ ലോകത്തേയും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 270-276

സർവ്വത്തേയും സംരക്ഷിക്കുന്ന അനന്തമായ രാജാവേ, നീ ജയിച്ചാലും, ആരാണെന്ന് പണ്ടു സംശയിച്ചു ചോദിച്ചതനുസരിച്ചു ഇപ്പോൾ അന്യപക്ഷിക്കാൻ അവകാശമൊന്നുമില്ല. നിന്റെ താൽപോരിമ കണ്ടാൽ യുദ്ധകലത്തിലെ സിംഹമെന്നു പറയാം. ദൈവപുത്രനെന്നും പറയാം. വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്തിരുവടിയുടെ സ്വരൂപം വിവരിച്ചു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? 277-279

മംഗളങ്ങളുടെ മന്ദിരമായ ഈ പുണ്യശരീരത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ടെന്നും കണ്ടപ്പോൾ, ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ രൂപങ്ങളും അറപ്പു തോന്നും എന്നു മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സൗന്ദര്യവും അസഹ്യമായ വൈരൂപ്യമായിത്തീരുന്നതും ചെയ്തു. നിന്റെ മുഖത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം പരലോകത്തിൽ പുണ്യവാന്മാർക്ക് എപ്പോഴും സന്തോഷമുളവാക്കുവാൻ മിന്നൽ ഇരുളകറുന്നതുപോലെ മറുളളവർക്ക് ഉപദ്രവം ഒഴിവാക്കുന്നു. പുണ്യവാൻ എന്ന പദത്തിന്റ പകരം പുണ്യവാൻ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു 280-283

നിന്റെ കണ്ണുകൾ രണ്ടും സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശമാനങ്ങളാണ്. കവചിത കണ്ഡം മുദലങ്ങളായ പൂക്കൾ വിളങ്ങുന്നു. അവ അതുല്യങ്ങൾ 284

കരുണാനിധിയായ നിന്റെ ചെറുചൊടികൾ രണ്ടും അകലുന്നതു് കണ്ടാൽ നിഷ്കലപങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നതു് എന്നു തോന്നും. 285

ദേയ്യോടു കൂടി ഭാഗത്തിന്നു് ഒരിക്കലും നാശമില്ല, മോക്ഷലോകത്തിൽ അവിടുത്തെ ശരീരത്തിലെ തിരുമുറിവുകൾ എന്നും അന്യമില്ലാത്ത മധ്യാഹ്നപ്രഭ ഉളവാക്കുന്നു. സ്തുതിക്കത്തക്ക ആ ശോഭയുടെ മുമ്പിൽ മാറശോഭകളെല്ലാം വെറും കൂരിരുട്ടാണ്. ആ പരിപൂർണ്ണശരീരത്തിലെ അഖങ്കാരങ്ങൾക്ക് ഉല്യുത പാദാൻ എന്തു് ഉപമാനങ്ങളാണുള്ളതു്? 286-288

മുടിയിൽ പതിച്ച രത്നങ്ങളോടു കിടപിടിക്കാൻ നൂറുകോടി സൂര്യന്മാർക്കുപാലും കഴിയുകയില്ല. രശ്മിയുടെ പ്രകാശ പൂരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സൂര്യപ്രഭ കൂടിയും തോൽവി സമ്മതിക്കും 289

മുത്തുരണികൾ തുടങ്ങിയ രത്നങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നും അവയോടു ഒതുവരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. പൊന്നും പങ്കവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടായി. ഈ ഉപമേയത്തിന്നും പറയാൻ പോകുന്ന

ഉപമാനത്തിനും ആവരണപടവും കപ്പായവും മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളാൽ ആകാശമെന്നപോലെ ഏറ്റവും പ്രകാശിക്കുന്നു. 290-291

ഭൂലോകരക്ഷകന്റെ സിംഹാസനം നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ പ്രകാശത്തിന്റെ രശ്മികൊണ്ട് കണ്ണുകൾ ശങ്കിക്കും. കണ്ണുകൾ ചിമ്മിപ്പോകും എന്നു താല്പര്യം 292

പരിപോഷിക്കാൻ വയ്യാത്ത രൂപമെന്നേ പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ള പച്ചമരതകകല്ലുകളും, ചെമ്മന്ന മാണിക്യരത്നങ്ങളും തിരുമുഖത്തിന്റെ പ്രഭാകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായ രശ്മികൾ ചുറ്റും വൈരക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള തൂണുകൾ, താഴെ മുതുകൾ പവിഴങ്ങളും അലങ്കാരങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ചിന്തിച്ച് വ്യക്തമാക്കാൻ വിഷമമാണ്, വളരെ അകലമുള്ളതുകൊണ്ട് നിഴലേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. എന്തിനധികം പറയുന്നു? ഉദ്ദേശിക്കാവുന്ന മംഗളമൊക്കെകൂടി നിരൂപിച്ചാലും ഇതു മഴുവനും ആനായമായ സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തുള്ളി പോലെയാണ്. 293-297

ആനായിരംകോടി സേവകന്മാർ നിത്യനായ ജഗദീശപരന്റെ സിംഹാസനത്തിന്നു ചുറ്റും നിന്ന് നിന്റെ കരുണ വഴിയുന്ന പ്രപൃത്തിയെ അവചംബമാക്കി, നിന്റെ ദൈവത്വത്തെ സഭേതികം സഭാവന്ദിക്കുന്നു. അവരോടുകൂടെ നിന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരിൽ നിസ്സാരനായ രൊളാണു് ഞാനും 298-299

ആ ശ്രേഷ്ഠമായ സിംഹാസനത്തിന്നു് മുന്വിൽ ഭക്തിയോടുകൂടി നമസ്കരിച്ച്, നിന്റെ പരിശുദ്ധമായ രക്തത്താൽ രക്ഷിതനാണു് ഞാൻ എന്ന ഭാവത്തോടെ നിന്റെ പ്രേമമാഹതപം മനസ്സിലാക്കിയ മനസ്സോടെ നിന്നെ എന്റെ രക്ഷകനായിക്കരുതി ഞാൻ ഇതാ നമസ്കരിക്കുന്നു. 300-301

എല്ലാറാറിന്റേയും ഇഴശൻ, മരണത്തെ ജയിച്ചവൻ, മനുഷ്യരക്ഷകൻ, സർവ്വജ്ഞൻ, വേദത്തിന്റെ ഗുരു, സഞ്ജനങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവൻ ദൈവപുത്രൻ, എന്റെ അമ്മ, മനുഷ്യപുത്രൻ, എന്റെ പിതാവു്, ദേവൻ, മനുഷ്യൻ, മരണമടഞ്ഞവൻ, മരണത്തെ ജയിച്ചവൻ, അമൃതാവസ്ഥയിലുള്ളവൻ, വേദാന്തപ്രതിപാദ്യൻ, ആഗ്രഹം നിറവോറുന്നവൻ, ഗുണപരിപൂർണ്ണൻ, ദേവ കാണിക്കുന്നവൻ, വേദന

യകറുന്നവൻ, ഗുണങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ മോക്ഷം നൽകുന്നവൻ, പാപം തീർക്കുന്നവൻ, ഭൂഖിതന്മാർക്കത്രയ, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമലംബം, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നാഥൻ, സർവ്വപരിപാലകൻ എന്നിങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നത് ആരെയാണോ, ആരെ വത്തെ ഞാനിതാ സാഷ്ടാംഗമായി നമസ്കരിക്കുന്നു. 302-305 ഉന്നതമായ സിംഹാസനത്തിന് അടുത്തിരിക്കുന്ന മഹത്വം ഏറിയ കന്യകേ, മൂന്നുലോകത്തിന്റേയും നാഥ, പാപികൾക്കു ആശ്രയമായിട്ടുള്ളവളെ, സകല പുണ്യവാനുമാരും സമാദൃതേ, സർവ്വേശ്വരന്റെ രക്ഷിതാവെ, നിന്റെ ദയാരൂപതത്വങ്ങൾ പറയാൻ അസാധ്യമാണ്. ഭൂലോകത്തിലിരുന്നകാലത്ത് ദേവി എന്നുപോലും തോന്നിയിരുന്നു. 306-308

നിന്റെ ശരീരകാന്തിസൗന്ദര്യം കണ്ടവർ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. തീയ്യിൽ പൊന്നിന്റെ മാറ്റം ഏറ്റുനതുപോലെ മരണംകൊണ്ടു, നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മുഖ്യത വർദ്ധിച്ചു പാലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത്, പ്രകാശവായ്പുള്ള ചന്ദ്രൻ എന്ന പോലെ സ്വർഗ്ഗവാസികൾക്കു് ആനന്ദം നൽകി ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുഖ്യം എന്ന പദത്തിന് മുൻപാഞ്ഞപോലെ മുഖ്യത എന്നതിന്റെ അർത്ഥം പായണം. 309, 310, 311

ഇന്ന് പുത്രനോടുകൂടി മൂന്നുലോകത്തേയും ഏക ശാസനംകൊണ്ടു് രക്ഷിച്ചുവിളങ്ങുന്നു. 312

നിന്റെ ശോഭ നോക്കിയാൽ രണ്ടുകണ്ണിന്നും ദോഷം വരുമെങ്കിലും നിന്നെ കാണണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. 313

ശ്രദ്ധ ഭോഷതമാണെന്ന് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നില്ല കാരണം കാര്യം പ്രാപിച്ചവൻ പുണ്യവാനും ബുദ്ധിമാനും തന്നെയാണ്. പുണ്യൻ എന്ന പദത്തിന് പുണ്യവാൻ എന്നർത്ഥം പായണം. 314

നിന്റെ ശോഭ കണ്ടാൽ പിന്നെയും അഴുക്ക് കാണാൻ പരമാകൃതിയിൽ ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമോ? 315

മനസ്സിന് വിഷമമായിട്ടുള്ളതു് അവസാനിക്കില്ല. കണ്ടതുകൊണ്ടു് സംതൃപ്തിയും വരില്ല. നിന്റെ പുത്രൻ ഒഴികെയുള്ള സൃഷ്ടികളൊക്കെയടക്കിയ പ്രഭുവില്ലാത്ത കൂട്ടങ്ങൾ നിന്റെ ശോഭ കണ്ടാൽ എ

ല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും ദൈവത്തിന്ന് തെളിഞ്ഞവൻ നീ തന്നെ
യെന്നു തോന്നും. 316 317

എല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും രൂപയോഗ്യതകൊണ്ട് ഇശ്വരൻ നി
ന്റെ ശരീരത്തെ സവിശേഷം അലങ്കരിച്ചു. 318

രാജാവിന്റെ മഹത്വത്തിന്ന് ഒത്തായിരിക്കണം, രാജധാനി. രാ
ജധാനി രാജന്റെ ഗൃഹവും നീയായി. ദൈവസിംഹാസനവും നീ
യായിരിക്കുന്നു. 319

പ്രഭാവത്തിനൊത്ത ശുഭമായ ആലയം നീ തന്നെയല്ലെ. അല്ലയോ
കന്യകേ, സന്ദരാംഗിയും പുണ്യവതിയും ആയ നാഥയും നീ തന്നെ
യാകുന്നു. 320

മുള്ളകളിൽ രോസപുഷ്പംപോലെ, എളുപ്പവരാലും സ്തുതിക്കപ്പെട്ട അ
ഭേമ, സൗന്ദര്യമുള്ളവരിൽ നീ തന്നെ ചളിയിൽ സ്വർണ്ണം പോലെ
വിളങ്ങുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളിൽവെച്ച് പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ കൂടുതൽ പ്രകാശി
ക്കുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെ പുണ്യവതികളിൽ വെച്ച് വിശിഷ്ട നാ
ഥ, നീയും. പന്ത്രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങൾ നിന്റെ കീർത്തിയിലെ രത്ന
ങ്ങളാചിത്തീർന്നുവല്ലോ? 321-324

നിന്റെ കപ്പായെ സ്മരണാകുന്നു. നിന്റെ പരിശുദ്ധമായ പാദങ്ങ
ലിൽ ചെറിയ ചന്ദ്രവിംബം ചെരിപ്പായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 324
മനുഷ്യവംശരത്നമേ, നിഷ്കന്യായ മാതാവേ, മനുഷ്യകുലംബമേ,
കന്യകാരത്നമായ അഭേമ, നിന്റെ ഭദ്രസന്തതിനു മുഖിൽ കമ്പിട്ടു
വീഴുന്ന എന്നിൽ നീ കരുണാമൃതം പൊഴിക്കുന്ന മാതാവായിത്തീ
രേണമേ നീ. 325, 326

എനിക്കുവേണ്ടി നിന്റെ പുത്രനോടു് അപേക്ഷിക്കാൻ ദയയുണ്ടാക
ണം. ഏറ്റവും പ്രഭാവപൂർവ്വം വഴിയുന്ന ദേവന്മാരുടെ മാലാഖമാരുടെ
സമൂഹമേ. 327

സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നിജം. ആകാശത്തിൽ മിന്നിത്തീളുന്ന ന
ക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ, വലിയ പ്രകാശം പൊഴിച്ചു വിരാജിച്ചുരു
ളുന്നു. 328

നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയേക്കാൾ വലുതാകുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെ എല്ലാ
നക്ഷത്രങ്ങളുടേതിനേക്കാളും അപാരമായ സുഷമാവിശേഷം നീ
ക്കേൾക്കേണ്ടു്. 329

പരലോകത്തിൽ പ്രദക്ഷായ നിങ്ങൾ പാമമായ മാഹാത്മ്യത്തോടു കൂടി ഏറവും പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 330

നിങ്ങൾക്ക് ശരീരം ഇല്ല. യോഗ്യതയുടെ സ്ഥിതിപോലെ സ്വരൂപ മുഖ്യം-സ്വരൂപമുഖ്യത-സ്വരൂപമാഹരണം ഏറിയിരിക്കുന്നു. 331

ബുദ്ധിശക്തി, മനഃശുദ്ധി, സാമത്വം (കഴിവ്), ശാശ്വതത്വം ആകുന്ന എന്നീ ഗുണഗണങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ കളിയാടുന്നു. 332

മഹാപ്രഭുകൊണ്ട് ശോഭിക്കുന്ന സ്രാപ്പുമാലാഖമാരെ, നിങ്ങൾ സർവ്വേശ്വരനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അഗ്നിയുടെ ധൂടിനാൽ നിങ്ങൾ ശരീരപീഡ കൂടാതെ ഏറവും ഭവിക്കുന്നു. മാറുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ശുദ്ധതയും ജ്ഞാനവും നൽകി, നിങ്ങൾ 'ഇശ്വരപരൻ' പ്രീതി വരുത്തുന്നുവാല്ല. ക്ഷോഭാവ പുനഃപുനഃ, സർവ്വേശ്വരന്റെ വിജ്ഞാപനംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ശോഭിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നല്ല ബോധത്തിന്റെ ഗുണം ഉദ്യോഗാർത്ഥം അജ്ഞാനത്തിന്റെ ക്രാമ്യത്ത് നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 333-336

ഇപ്രകാരമുള്ള വെളുത്ത വസ്ത്രങ്ങളെ കാണുന്ന സമയത്തു് ഇശ്വരനെ അനുസരിച്ച പരിശുദ്ധരായ അരുപികളെ, ചിന്തിച്ചാൽ മതി വരില്ല. പരിപ്ലോഭിക്കാൻ വച്ചാത്ത അളവറ ആശ്ചര്യമേ, അനന്തമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വമറിഞ്ഞിട്ട്, മാലാഖമാരുടെ അവധിയില്ലാത്ത ശ്രേഷ്ഠതയെ തെല്ലും സംശയിക്കാൻ അവകാശമില്ല, അപരിമിതമായ കഴിവും പ്രബലഗുണങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർ പലരുമുണ്ട്. അപമാനിതവും അനിത്യമായ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ചു് അവർ നിത്യമായ ശരീരം ലഭിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. ശോഭയോടുകൂടിയ മോക്ഷലോകവാസികളുടെ സമൂഹം ഇപ്പോൾ വചിയ ഭാഗ്യം നിമിത്തം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇത്ര പ്രകാശം സാധാരണ മനുഷ്യശരീരത്തിന് ഉണ്ടാകുമോ? 337-342

മേൽഭാഗത്തുള്ള ദൃശ്യവും നക്ഷത്രഗണത്തിനും അടുത്തു നിൽക്കാൻ മനുഷ്യശരീരമാകുന്ന മൺപാത്രത്തിന് കഴിയുമോ? 343

മനുഷ്യവസ്ത്രത്തിന് മകമണികളെ, ജന്തർക്ക് കിരീടങ്ങളെ, സർവ്വേശ്വരനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരെ, നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ മഹത്വം അവസ്ഥമാണ്. നിങ്ങളുടെ സാമത്വം കൊണ്ട് മോക്ഷലോകത്തിൽ സന്തോഷം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ എത്രമാത്രം വിസ്മയം

യകരമല്ല, താഴെ ഭൂലോകവാസം ചെയ്യുമ്പോൾ മന്ത്യത്വം ഉപേക്ഷണീയം എന്നു കരുതി, സമ്പത്തു ത്യാഗം ചെയ്ത ദരിദ്രരെപ്പോലെ, അല്പസ്വലികളെല്ലാം അവിവേകികളെന്നു ചിന്തയിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു. എന്നാലും നിങ്ങൾക്കുള്ള തപസ്സു കാണുമ്പോൾ പരിതൂജിച്ച നിസ്സാരമായ അത്ഥംകൊണ്ടു്, അന്തമില്ലാത്ത ധനവും നിത്യമായ നിഷ്കഷേപവും നിങ്ങൾ വാങ്ങി എന്നു കാണാൻ കഴിയും. 344-349

നിങ്ങൾ അപ്പം വിത്തു് വിതച്ചും അനല്പമായ ഫലം കൊയ്തു. ശാശ്വതമായ സുഖമനുഭവിച്ചു വസിക്കുന്നു. 350

അല്പകാലംകൊണ്ടു് നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഭാഗ്യനിധിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആശ്ചര്യമെന്നു പറയാനുള്ളു. 351

അനർത്ഥമായ മംഗളം നിറഞ്ഞ ജഗദീശ്വരനിൽ ഭക്തിയുണ്ടായ നിങ്ങൾ മനസ്സുതുച്ഛി പുണ്ടുവരാണം. 352

ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാക്കിയിട്ടുള്ളതായ ആ തമ്പുരാൻ നിങ്ങളുടെ ഭക്തിക്കു് പകരമായി നിങ്ങളിൽ എപ്പോഴും സ്നേഹത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും തുവമുതലും പൊഴിക്കുന്നു. 353

എന്തൊരു സുഖമാണു് ഇതു് ഇതിനോടു് തുല്യമായ മറെറൊരു സുഖമുണ്ടോ? അനന്തലോഭമായ ഗുണങ്ങളുടെ നിധിയായ ഈശ്വരൻ സ്വാധീനമായിത്തീരും. 354

മംഗളങ്ങളെക്കുറവുണ്ടോ? ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമായി വേറെ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? എല്ലാ നന്മകളും കിട്ടിയാൽ അപേക്ഷ സഫലമായിത്തീരുന്നു. മനസ്സിന്റെ ദാഹം— ആശ— തീരും. തമ്പുരാൻ നമ്മുടെ മിത്രമാണു്. അതിൽ പരം ഇനി എന്തു വേണം. 355, 356

തമ്പുരാനോളം ഭയം മറാക്കുമില്ല. തമ്പുരാൻ തന്നെയല്ലെ എല്ലാ സുഖങ്ങളുടേയും ഗുണങ്ങളുടേയും പെരുംകടൽ. 357

തമ്പുരാനെ എപ്പോഴും മനസ്സിൽ ചിന്തിക്കുക. അദ്ദേഹം എല്ലാം അറിയുന്നവനാണു്, ഭക്തിയുള്ളവർക്കെല്ലാം അധീനനാണു് സൗന്ദര്യസ്വരൂപനാണു്. 358

ലോകത്തിൽ എന്താണു് മംഗളം? സർവ്വേശ്വരനായ തമ്പുരാൻ. ഭൂലോകത്തിലുള്ളവരിൽ ഒരാൾ അത്ഥങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു് കൊണ്ടു് വേറെ ഒരു സുഖവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം

- അവയിലുള്ള കൊതി അത്രക്കു വലുതാണ് 359-360
സാധിച്ചാൽ അത്ഭുതം പോകും. സുഖനാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.
ക്ഷേമ ശീലനായാൽ അത്ഭുതം നാശമടയും. 361
അതിന്നു് സ്വസ്ഥതയുണ്ടാകുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. മോഹത്തിന്നടിമ
പ്പെട്ട വലത്താൽ അത്ഭുതവും സുഖവും പോയ്ക്കപ്പോകും. 362
വലിയ ആധിയുടെ സമുദ്രത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകും. നിശ്ചയം.
ലോകസുഖം ശാശ്വതസുഖത്തിന്നു വീരഭാമാണ്. 363
ലൈകിക സുഖം ശുഭമാണെന്നു് പറയാൻ പാടുണ്ടോ? സ്വർഗ്ഗലോ
കത്തിലെ അന്യോന്യമായ മംഗലം ദൈവത്തിന്റെ സ്വർഗമില്ലാത്ത
തു് ഉള്ളു. 364
മോക്ഷലോകത്തിൽ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിനോടു് ഒന്നുചേർന്നു് ഇരി
ക്കും. അലംഭാവം മതി എന്ന ഭാവം ഉണ്ടാവില്ല. തൃപ്തി വരില്ല.
എന്നു സാരം. 365
അറുതിയററ ശുഭമാകുന്ന സാഗരത്തിൽ എല്ലാം തെങ്ങിയടങ്ങുന്നു.
അവിടെ എപ്പോഴും സുഖംതന്നെ. 366
എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളുടെയും വാരിധിയായ സർവ്വേശ്വരനെ ബുദ്ധിയാ
കുന്ന കണ്ണുകൊണ്ടു് കാണുമ്പോൾ അപാരമായ ആനന്ദം ഉണ്ടായി
ത്തീരും. 367
മനുഷ്യന്റെ സമ്മതിക്കു കാരണം ബുദ്ധിയാണ്. മനസ്സിൽ തോന്നു
ന്ന വിധത്തിൽ ആത്മാവു് രസിക്കുകയും ചെയ്യും. 368
ബുദ്ധി സുഖമാണെന്നു് സമ്മതിച്ചറയുമ്പോൾ തുടർച്ചയായി സ
ന്തോഷം പിൻതുടരുകയും ചെയ്യും. 369
മോക്ഷം പ്രാപിച്ച പുണ്യവാന്മാരിൽ ബുദ്ധിയാൽ ഉള്ള നോട്ടം ഉച്ച
കന്തിരവന്റെ ഉഗ്രപ്രകാശം പോലെയാണ്. 370
അജ്ഞാനമനസ്സുകൾ അകലും മനസ്സിലെ അജ്ഞാനം അകന്നു പോ
കും. നല്ല ജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കും വിദ്യകളെല്ലാം കവിയുകയും ചെ
യ്യും. 471
ഉള്ള വിശേഷങ്ങളും, വരാൻ പോകുന്ന വിശേഷങ്ങളും കണ്ടുപോലെ
സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കും. 372
ദൈവസ്വരൂപത്തിലുള്ള ഫലവും വേർതിരിവു്, ഉത്തമസ്വരൂപ
ത്തിൽ കണ്ടുപോലെ നന്നായി ഗ്രഹിക്കും. 373

ബുദ്ധിപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും മന: സന്തോഷത്തോടു കൂടി കണ്ടു് തീരും ചെയിക്കുന്നു. 374

ഇപ്രകാരം കണ്ടതിനെ അറിഞ്ഞിട്ടു് തന്റെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ അപഞ്ചലത ധരിച്ചു് യോഗേശ്വരനോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കും. 375

ആശ്ചര്യകരമായ രൂപം കണ്ണിനെ തെളിയിക്കും. മാംസചക്ഷുസ്സിനെക്കാളും ബുദ്ധിചക്ഷുസ്സിന്റെ കാഴ്ചയാണ് മുഖ്യം. 376

കണ്ണിന്നു വിഷയമായിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായി വിഷയമായിട്ടുള്ളതാണ് മുഖ്യം, വെറും കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയേക്കാൾ ഉത്തമം കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയാണ് പ്രധാനം. കണ്ണുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്ന സുഖത്തേക്കാൾ ബുദ്ധിയിലൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്ന സുഖം ആണ് മികച്ചതു്. 377

ഭാഗ്യവാന്മാർ ബുദ്ധിയാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ അന്തരം ഗുണഗണത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായിട്ടുകൂടി കാണാം. 378

പൂർണ്ണത നിത്യവും ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ മനസ്സിൽ മതിയെന്നു സംതൃപ്തി ഒരിക്കലും തോന്നുകയില്ല. 379

അതുകൂടെ യോഗ്യസ്തു് വേണമെന്നു് മനസ്സിൽ ആഗ്രഹമില്ല. ഇശ്വരപരനാൽ ആ ചോദ്യത്തിൽ ഉത്തരമുണ്ടാകുകയും നിറഞ്ഞതാണ് ബുദ്ധി. ആനന്ദഗുണധരനായ അദ്വൈതത്തെ ബുദ്ധിയുടെ കണ്ണുകൊണ്ടു് കണ്ടിട്ടു്, അന്തഃകരണത്തെ പ്രാപിച്ചു് ആഗ്രഹം പൂർത്തിയുണ്ടാകും. ആ ദൈവത്തോടു പ്രിയസഖകന്മാർക്കു് ഒന്നിപ്പോൾ, മനസ്സിൽ പരിപൂർണ്ണമായ സൗഖ്യമുണ്ടാകും. കാലവ്യത്യാസം കൊണ്ടു് അതിന്നു് അന്തം വരാതെ, നിത്യമായ ദൈവപ്രീതി വിഷയമായിരിക്കുമെന്നു് വന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സീമാതീതമായ ആനന്ദം അവാച്യമാണു്, അനുപമമാണു്. 380-384

മറ്റു സ്വർഗ്ഗലോകവാസികളുടെ മോക്ഷവും മംഗളവും കണ്ടു് സ്നേഹിതന്മാർക്കുണ്ടായ സൽഗുണത്താൽ, ഭൂഖവും പൈശ്വനവും (ഏഷണി, ഭൂഷണതപം) മനസ്സിൽ തെല്ലുണ്ടാകാതെ, ദൈവമുമ്പെയെന്നു സരിച്ചു് എപ്പോഴും മരിക്കും. 385-386

പരസ്പരമുള്ള ഭാഗ്യത്താൽ പരസ്പരമുള്ള സന്തോഷമുണ്ടാകും. അന്യന്റെ സുകൃതംകൊണ്ടു് വേറെ സുകൃതഫലംകണ്ടിട്ടു്, പ്രവൃത്തിയുടെ ഗുണം സാരസ്വത്തോടുകൂടി കൊണ്ടാടുകയും ആഘോഷിക്കുകയും എല്ലാവരും ധർമ്മം ചെയ്തവർക്കു് ആ സുകൃതപ്രവൃത്തിയാൽ

സന്തോഷമുണ്ടാകും വണ്ണം താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾ സ്തുതിക്കാൻ
ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അപ്രകാരം മറുത്തുവെക്കും ആ മന്ദവും പ്രിയവും
ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. 397-390

അബ്രഹാം തന്റെ ജന്മദേശം ഉപേക്ഷിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ കല്പ
നയാൽ പരദേശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു 391

തന്റെ വൃദ്ധയായ ഭാര്യ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കുമെന്ന് വിശ്വ
സിച്ചു അതുപ്രകാരം ജനിച്ച പുത്രനെ, ഇശ്വരന്റെ കല്പനയാൽ
നീതിയിൽ ഭാരാമിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാരാമിക്കാൻ പോ
കാൻ പുത്രനാൽ തന്റെ വംശം വളരും നിഷ്കരിപ്പാക്കാനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട് വിശ്വസിച്ചുവെച്ചു. സത്യേശ്വരനാകട്ടെ
പുത്രൻ്റെ ബലി മാറിക്കല്പിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത് 392-394

ഇവയെല്ലാം സർവ്വസമ്മതത്തോടുകൂടി രസിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നു.
ഇസഹാക്കിന്ദാ കീഴ്വഴക്കവും നീതിയും ദൈവഭയവും ഉണ്ടായി
രുന്നു. 395

യാക്കോബ് തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ എടുക്കാൻ
ചെയ്ത ഉപദേശങ്ങളും, കൈവന്ന ദേവങ്ങളും സത്യേശ്വരന്റെ സഹാ
യത്തേയും ചൊല്ലി സ്തുതിക്കുന്നു. പുത്രസാദൃശ്യങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊ
ണ്ട സാരത്തെ പറഞ്ഞറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 396-397

ഏഴനായ ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിദ്വേഷത്താൽ ദൈവസ്തൂപിനെ വിററത്,
ദൈവവും നിറഞ്ഞ സ്ത്രീ നിമിത്തമുണ്ടായ പരീക്ഷ കാരണം കൂടാ
തെ വിചങ്ങലിൽ കിടന്നു വലഞ്ഞത്-അപ്പോൾ ദീർഘദർശനം
കൊണ്ടുണ്ടായ അറിവ് 398-399

ഇശ്വരശക്തിപയാൽ രാജാവ് തന്നിൽ പ്രീതനായി, രാജ്യത്തെ
രക്ഷിച്ച്, ജനങ്ങളുടെ വിശപ്പു തീർക്കുക. 400

ഇപ്രകാരം പാവനകഥകൾ പറഞ്ഞ് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന
മഹാരാജാവായ ദാവീദ് മല്ലനെ കല്പിക്കാൻ കൊന്നു. 401

ദൈവത്തിന്റെ അവമാനം തീർത്തു. മംഗളകരമായ ഭാഗ്യസിംഹാ
സനത്തിൽ ഇരുന്നു രാജാവായി വാണു. 402

തന്റെ ഇണക്കൂടും, സാധുശീലവും, സങ്കടവും ക്ഷമയും അന്യേകം
ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചുണ്ടായ സന്തോഷവും. 403

താൻ ചെയ്ത അപരാധത്തിൽ തനിക്കുണ്ടായ പശ്ചാത്താപവും പാഞ്ഞറിയിച്ചുകൊണ്ട് അനല്പമായ ആമോദം കൊള്ളുന്നു. 404

മോശാ അടിമത്തത്തിൽ ദാവിതരായ ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളെ രക്ഷിച്ചത് 405

കാൽപോലും നന്നയാതെ യുദ്ധര കടലിന്റെ നടുക്കുകൂടി അത്ഭുതകരമായി നടത്തിയത് 406

യുദ്ധനാശം കൊല്ലാൻ പിന്നാലെ വന്ന ശത്രുക്കൾ ഓളങ്ങളിൽ പതിച്ചു മരണിയത് 407

പലരു് മോചനം കൊണ്ടും, ഇരുപതു രാത്രി തീയുണ്ടാകാണ്ടും സമുദ്രശ്വരൻ നല്ല വഴി കാണിച്ചത് എന്നിവയെല്ലാം വർണ്ണിച്ചു പറയുന്നു. എല്ലാവരും കൊണ്ടാടി ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 408-409

ഓറിയൽ (നിവൃ) വേദത്തിനുവേണ്ടി സിംഹത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ ചാത്താരു കഴുപ്പവും കൂടാതെ ഏഴു ദിവസം ഇരുന്നതും. 410

അവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ വിശപ്പും ദാഹവും തീർത്ത് ശ്രേഷ്ഠനായ ഹൈന്ദവർ ടീംപുർശി വഴി നിവൃയെ ദൈവം കാത്തു രക്ഷിച്ചതും. 411

ഓരോരുത്തരും അജ്ഞാനികൾ ആരാധിച്ച ഒരു വലിയ പാമ്പിനെ കൊന്നശേഷം ഏല്ലാവർക്കും നാഥനെ ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കുന്നതിനുള്ള വിശേഷബോധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും സമ്പന്നമായ സന്തോഷത്തോടുകൂടി, സംതൃപ്തി കൈവരുമാറ് കേൾപ്പിക്കുന്നു. 412-413

വിശേഷ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി, വലിയ ഭുജത്തോടെ വേദനെ പൊതു കൊണ്ട് വിഭജിച്ച് കിടന്നതും 414

വേദത്തിനുവേണ്ടിത്തന്നെ പല ശത്രുക്കളേയും വിരോധങ്ങൾ സഹിച്ച് വേദം ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതും. 415

ഗുരുവായ മിശിഹാ തമ്പുരാൻ പാഞ്ഞമാതിരി പ്രവർത്തിച്ച വിചിത്രമായ ആടുകളെ സംരക്ഷിക്കാനായി പരിശ്രമിച്ചതും. 416

ശാശ്വതമായ മോക്ഷത്തിൽ പോകുവാൻ കീഴോട്ടു തിരിഞ്ഞ മുഖവുമായി കരിശിൽ തൂങ്ങിയതും ശീമോൻ (പത്രോസ്) കേൾക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്തതും. 417

പരശ്വാകത്തിൽ നല്ല രാഗത്തിൽ സുസ്വരത്തിൽ പാടുന്ന പരിശുദ്ധ വിശേഷങ്ങൾ കേട്ടു അപരിമിതമായി സന്തോഷം കൊള്ളുന്നു 418 പെരുപോസു താൻ ജയിച്ച രാജാവിന്റെ അതിക്രമത്തേയും താഡനത്തേയും സ്വകലജരുടെ വിരോധത്തേയും ക്ഷമിച്ചു 419

പരിപൂതമായ ഇശ്ശോയുടെ നാമം വിളിച്ചുകൊണ്ട് വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള വിഷമതകൾ മുറിച്ചു കളഞ്ഞതും 420

പ്രസാദത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു എററവും സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴോടുകൂടി കേട്ടു എല്ലാവരും അശ്വാഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 421

ഒരോ തീയാൽ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചതും, മുട്ടിയുള്ള വാൾ പലരുടെയും ദുഃഖങ്ങൾ മേമരിച്ചു കളഞ്ഞതും 422

ചിലർ മരത്തിൽതുങ്ങി സുഖംപ്രാപിച്ചതും മറ്റുമായ വിശേഷങ്ങൾ ചൊല്ലി സസുഖം വസിക്കുന്നു. 423

പ്രധാനജയംപോലെ മറ്റുള്ളവരുടെ ജയത്തെ എല്ലാവരും സമ്പൂർണ്ണനന്ദത്തോടും സംതൃപ്തിയോടും കൂടി സ്തുതിക്കുന്നു, പുകഴ്ത്തുന്നു. 424

ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിക്കാൻ തപസ്സുചെയ്തത്, ശരീരത്തെ പ്രത്യുഷ്ഠാനം കൊണ്ട് ഞ്ഞെക്കി ശിക്ഷിച്ചത്, മനസ്സിലെ ദുർ്വ്വീകാരങ്ങളെല്ലാം അറ്റത്തു കളഞ്ഞത്, വൈരാഗ്യത്തോടുകൂടി എപ്പോഴും നടന്നത് എന്നീ വിശേഷങ്ങൾ ഓരോരോ പുണ്യാത്മാക്കൾ സാമോദം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നു. 425-427

സ്വപനമെന്തെന്നെ വിചാരിച്ചു മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഗ്യപ്രാപ്തിയിൽ വളരെ സന്തോഷം പുണ്ട് മറ്റുള്ളവർ കൃതാർത്ഥരാകുന്നു. 428

മോക്ഷത്തിന്റെ പലവി ഭേദത്തിലും തൃപ്തിക്കു കുറവില്ല. തന്നെക്കുറും മറ്റുള്ളവനാണ് ശ്രേഷ്ഠത എന്ന് കണ്ടിട്ട്, മനസ്സിൽ തെല്ലുപേരും ഇഷ്ടക്കേട് വിചാരിക്കാറില്ല. മറ്റുള്ളവക്ക് മംഗളമുള്ളതുകൊണ്ട് തനിക്കുതന്നെയാണ് എന്ന് തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചിന്തയുമുണ്ട്. അന്യന്റെ ഗുണത്തിൽ സന്തോഷമാണ്, അസുയയല്ല. സഹോദരന്മാർക്കു തമ്മിലുള്ള സ്നേഹമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. 429 431

ഭേഷം, നിന്ദ സ്തംഭം, മത്സരം എന്നിവയും ഭൂഷണം തുടങ്ങിയ ഇഷ്ടക്കേടുകളും അവിടെയില്ലെന്നു പറയാം. 432

ഒരു ശോഭകൊണ്ടു മറെറൊരു ശോഭയ്ക്കു നാശം വരില്ല. മറെറൊരു രത്നമി കൂടി ചേരുമ്പോൾ പ്രകാശം വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു് 433

അതുപോലെ മോക്ഷവാസികളായ ഭാഗ്യവാന്മാർക്കു് പരസ്పരമുള്ള ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ ഭാഗ്യാഭിവൃദ്ധിയെയുള്ളു. ഭാഗ്യനാശം ഒരിക്കലും വരില്ല. 434

സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ രസങ്ങൾ അനന്തങ്ങളാണു് എന്നു കാണാം. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും എല്ലാ നേരവും സമ്പന്നത ഉണ്ടാകും. 435

ഭൂലോകത്തിൽ കേൾവിയാൽ ഇഷ്ടമുള്ളതു് നന്നായി ധരിക്കിൻ, കാഴ്ചക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതിനെ കണ്ടു രസിക്കാൻ വിഷമമാകും. 436

കണ്ണിന്നു് തൃപ്തി കൈവന്നു എങ്കിൽ അപ്പോൾ സുപർശനേന്ദ്രിയത്തിന്നു് സന്തോഷം വരികയില്ല. അഞ്ചിന്നും കൂടി പൂർണ്ണത, ഒരേ സമയത്തിൽ തന്നെ വരാൻ സാധ്യതയില്ല. ഏകകാലത്തിൽ അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടമുള്ളതുണ്ടായാലും. 437-438

അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം ഒന്നിച്ചു രസിക്കാൻ ശക്തി മതിയാവുകയില്ല. ഉപരിലോകത്തിൽ ഒരു കാലത്തു് തന്നെ അഞ്ചു ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും സന്തോഷമുണ്ടാകും. ഓരോന്നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന തൃപ്തിയുടെ പ്രകാരഭേദങ്ങൾ തിരിച്ചു പറയാൻ എനിക്ക് കഴിവില്ല. കണ്ണിന്നു് വിഷമമായ സുപർശ്ലോകത്തിലെ പ്രകാശപുരം, ഭൂമിയിൽ ശരിയായി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ വിശേഷപ്പെട്ട ശോഭയോടുകൂടി പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ സവിശേഷരൂപങ്ങളോടു കൂടിയ പരലോക നിവാസികളും വിളങ്ങുന്നു 439-443

എല്ലാവരും പരിശുദ്ധന്മാരാണ്. ആർക്കും യാതൊരു കറവുമില്ല. ശ്രേഷ്ഠരൂപന്മാരായവരെ അവരുമായി സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ശുഷ്കപത്രവും (ഉണക്കിയ ഇല) വീടൻ പൂവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കാണാം. പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള തെരുവുകൾ വിശിഷ്ടരത്നങ്ങൾകൊണ്ടു് അലങ്കരിച്ചു ഗൃഹങ്ങളും, ഒരു കാലത്തും വാടാതെ ശോഭിക്കുന്ന പൂക്കളും, കസു്തരി ചെിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മരങ്ങളും, മുത്തുകൾ പവിഴങ്ങൾ എന്നിവകൊണ്ടു് മിന്നു

ന്ന പഴികളും, എന്തിനധികം പറയുന്നു? കളിർമ നൽകുന്ന എല്ലാ വിധങ്ങളും കണ്ണിന് പ്രസാദമരുളുന്നു. 444-448

കർണ്ണാനന്ദകരങ്ങളായ മംഗല ധ്വനികളും, വീണാദിവാദ്യങ്ങളുടെ പരവിയിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന സ്വരവിശേഷങ്ങളും, വീണ യുദ്ധധീര ചാലർച്ചിശവാദ്യവിശേഷങ്ങളും അതുഭൂതകരങ്ങളായ ഗീതങ്ങളും ആ സ്നേഹാത്മസുഖമായ സമൂഹത്തിൽ എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടായിരിക്കും. 449-450

പാട്ടിന്റെ നല്ല സ്വരത്താൽ എപ്പോഴും സന്തോഷമുണ്ടാകും. എന്നാലും ഇപ്രകാരം മനസ്സിൽ സന്തോഷസമ്പൂർണ്ണത നിത്യവും ഉണ്ടാകുവാൻ യാതൊരു മുഷിച്ചലും വരാതെ ആഗ്രഹസിദ്ധിയിൽ സുഖമുണ്ടാകുമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാം. 451-452

എപ്പോഴും പരിപൂർണ്ണതയുണ്ടായാൽ മതി എന്ന ഭാവം വീണ്ടും എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വിചിന്തമാണം. 453

അപ്രകാരം സംശയം ഉടിച്ച ഒരു മുനിശ്രേഷ്ഠൻ ഒരു പക്ഷിയുടെ മധുരശബ്ദം കേട്ടു. 454

പുണ്യവാനായ അദ്ദേഹം ആ നല്ല വർണ്ണമുള്ള പക്ഷിയുടെ നാദ മാധുര്യത്താൽ സതൃപ്തചിത്തനായിത്തീർന്നു. 455

പാടുന്ന പക്ഷി മെല്ലെപ്പറന്ന് കാട്ടിൽ എത്തി. സ്വരമാധുര്യത്തിൽ രാസിച്ചു മുനിയും അതിനെ അനുഗമിച്ചു. 456

ശ്രവണസുഖത്താൽ എല്ലാ കാര്യവും മറന്ന് പ്രസന്നഹൃദയനായി അദ്ദേഹനെ വസിക്കുവാനും പക്ഷി അവിടെനിന്നും പാഞ്ഞുപോയി. അപ്പോൾ താപസന് ദുഃഖമായി. കുറച്ചു കാലം മാത്രം മധുരസ്വരം കേട്ടു സന്തോഷിക്കാനാണ് വിധി എന്നു വിചാരിച്ചു വിഷാദത്തോടുകൂടി കാട്ടിൽനിന്നും പോന്ന് സാവധാനം ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. 457. 459

മുമ്പ് അറിവുള്ള ജനങ്ങളിൽ ആരുമില്ലെന്ന് കണ്ടു വളരെ അതൃപ്തം പുണ്ടു, കാലം വളരെ കഴന്നുപോയി എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. 460

കാട്ടിൽ പോലതിന്റേറയും അവിടെനിന്ന് മടങ്ങിവന്നതിന്റേറയും മറ്റും കാലത്തിന്റെ കണക്കും നോക്കിയപ്പോൾ മുന്നൂറ് വർഷം കഴിഞ്ഞതായി കണ്ടു. 461

പക്ഷിയുടെ പാട്ട് കേട്ട് കാട്ടിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ ആ ഗാനം
 താൽ ഭക്ഷണത്തിന്റേയും ഉറക്കത്തിന്റേയും കാര്യം തന്നെ മറ
 ന്നുപോയി. ഗാനപീയൂഷമായുത്യാസപാദനത്താൽ മുന്തൂ വർഷം
 ആറു ക്ഷണമായിത്തോന്നി 462-463

മോക്ഷലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശ്രോത്രസുഖഭോഗ്യം സൂക്ഷ്മമായി
 അറിയാൻ ഇത് ഉണ്ടായത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. 464

നാസിക എപ്പോഴും സുഗന്ധം ആസ്വദിച്ചു് രസിക്കും. കസ്തൂരി
 പരിമളവും മാറും മോക്ഷസംഗന്ധത്താൽ ക്ഷേമാ എന്നു ചിന്തി
 ച്ചാൽ അപ്പറ്റനും പോലും അതിന്നില്ലെന്നു കാണാം. മുപ്പു പിച്ഛകം
 മുതലായ വിശിഷ്ടസുന്ദരങ്ങളുടെ സുഖകരമായ സുഗന്ധം കൂടി സ്വച്ഛ
 ലോകത്തിലെ സുഗന്ധത്താൽ ക്ഷോഭനം മനസ്സിൽ തോന്നു ന്നൊരു
 ക്കിൽ അത് അബദ്ധമാണ്. 465-467

ആദിത്യന്റെ പ്രകാശത്താൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അദൃശ്യമാ
 യിത്തീരുന്നതുപോലെ, മോക്ഷലോകത്തിലെ സുഗന്ധത്താൽ ഭൂലാ
 കത്തിലെ സുഗന്ധം ദുർഗന്ധമായി മാറും. 468

നല്ല രസത്തിന്റെ ആസ്വദനത്താൽ നാവിന് എപ്പോഴും തൃപ്തി
 കൈവരും. സമ്പൂർണ്ണത വന്നാലും വെറുപ്പ് തോന്നുകയില്ല 469
 എന്താണത് ആഗ്രഹിക്കുന്നതോ അതെല്ലാം യഥേഷ്ടം ലഭിക്കുന്നു.
 ആഗ്രഹസിദ്ധിയിൽ സംതൃപ്തി അനുഭവപ്പെടും. ഒരിക്കലും ഇഷ്ടക്കേ
 ടുണ്ടാകയില്ല. 470

തേൻ, പഞ്ചസാര, പാൽ മുതലായവ അപ്പുരസങ്ങളാണ്. ഉപരി
 ലോകത്തിലെ രസസാധനങ്ങളാൽ അവ ഒട്ടും തന്നെ ക്ഷേകയില്ല.
 ലൌകിക ഭക്ഷണങ്ങൾ നിസ്സാര ഭക്ഷണങ്ങളാണ് 471-472

എന്നാൽ വിശപ്പ്, ദാഹം തുടങ്ങിയവ തീർക്കാൻ ഇതാണ് അവിടെ
 ഉള്ളതെന്ന് സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല 473

വിശപ്പ്, ദാഹം മുതലായവ എന്തിനോക്കുക പോലും ചെയ്യാത്ത
 രാജ്യമാണ് അതെന്നു നിശ്ചയം പ്രീതി വരുത്തുവാൻ ഭക്ഷണ
 മാണ് വേണ്ടത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ 474

അവിടെ മോക്ഷലോകത്തിൽ വിശപ്പും, ദാഹവും ഇല്ലെന്ന് പ്രസി
 ങ്ഗം. ഇഷ്ടമായ സ്വപ്നശരണത്തിൽ യാതൊരു കറവുമില്ല. 475

ആരക്കു വിധയങ്ങളായവ നിത്യവും സുചിത്തങ്ങളാണ്. ക്ഷയം, ജപരം
 മുതലായ രോഗങ്ങളുടെ പേരുകളാലും ആദിക്കിൽ കേൾക്കാനില്ല.
 പിന്നെയുണ്ടാ ചികിത്സയുടേതും മരുന്നിന്റേയും ആവശ്യകത.
 ശരീരത്തിന് ഭാരമില്ല. ആലസ്യം തീരെയില്ല. 476-477

ഉഷ്ണം, തന്മൂലം എന്നിവയുടെ ആധിക്യംകൊണ്ട് സ്വൈരഭാവം ഉണ്ടാകുന്നു. വയസ്സിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ, വാർധക്യം, ക്ഷയം, ആയുസ്സ്, അവിദ്വേഷത്താനം, അമർമ്മതി, വികാരങ്ങൾ എന്നിവയൊന്നും തന്നെ അവിടെയില്ല. 478-479

ആയിരം യുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലും മോക്ഷസുഖം അവസാനിക്കുകയില്ല. പരേതനും തുടരും. 480

ഒട്ടകമില്ലാത്ത ആടി എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ആനയും അനന്തവും അവസാനമില്ലാത്തതാണ് പരമം. 481

ചിന്തിക്കാവുന്നതിലുമധികം ഇത് മഹത്വമുള്ളതാകുന്നു. പിതൃകുലം, എപ്പോഴും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും, എല്ലായ്പ്പോഴും ഫലമുള്ളതും, വളത്തിന്റെ ആവശ്യകതയില്ലാത്തതും, ആയ അനവധി അധ്വാനം വൃഷ്ടമാകുന്ന അവിടെ (നിറച്ചിരിക്കുന്നു.) 482-483

നല്ല മുതുകൾ പവിടങ്ങളും നിറഞ്ഞ സമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്തിലായി അമൃതജലമാകുന്ന പരിശുദ്ധനദികളേയും കാണാം. 484

വർണ്ണവിശേഷങ്ങൾ സ്വർണ്ണത്തെയും വെള്ളിയേയും നാണിപ്പിക്കുന്നതും പരിമളം വീശുന്നതുമായ വിശിഷ്ടപുഷ്പങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയോടുകൂടിയ ശോഭിക്കുന്ന പുഷ്പാട്ടങ്ങളേയും, രത്നങ്ങൾകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച പട്ടണങ്ങളേയും കാണാവുന്നതാണ്. സുരഭി സൈരഭ്യത്തോടു കൂടിയത് സുരഭിയുക്തം എന്ന പദം ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 485-486

ഏതു കാലത്തും നാശമടയാത്ത ഭവനങ്ങളേയും രാത്രിയും കൂരിരുട്ടും ഇല്ലാത്ത പ്രശാന്തിയോടെ ഉദ്യമങ്ങളേയും (നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു) 487 ആലസ്യം കൂടാതെ അവസാനിക്കാത്ത സുഖങ്ങളേയും ശോഭിക്കുന്ന ചന്ദ്രോദയോദയങ്ങളേയും, പൂർണ്ണമാനമായ പരിശുദ്ധനദികളേയും ഉച്ചസ്നേഹബന്ധങ്ങളേയും ദുർഗ്ഗതയോടുകൂടിയ അനുകൂലമായ വിധത്തിൽ (ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു) 488, 489

483 മുതൽ ഉള്ള ഇരുനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ക്രിയാപദങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ സന്ദർഭാനുസൃതമായി ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്.

എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലുമുള്ള ജ്ഞാനത്തിന്റെ വരവും, അജ്ഞാനത്തിന്റെ പോക്കും ഓരോ ഇതു തന്നെയാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് എന്നറിയുക. 490

അറിയാപ്പെട്ടവയിൽ വെച്ച് മികച്ചതാണ് മോക്ഷം എന്നറിയണം പ്രകാശമാനങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ വെച്ച് വരികയാണ് മോക്ഷം എന്നും മനസ്സിലാക്കണം. 491

ഇതെല്ലാം കേൾക്കപ്പെട്ടതാണ്. ചിന്തിക്കപ്പെട്ടതാണ് ചിന്തയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ പോലും വയ്യാത്തതാണ് മോക്ഷഭാഗ്യം. 492 സ്വർഗ്ഗം കണ്ടതിന് സാക്ഷികളുണ്ട് നിവൃന്മാരും മാർപെരുലോസും ഈ ആൾ (കണ്ടു + ഇതു + ആൾ) മാർപെരുലോസു പരലോകത്തിലുള്ള സുഖം കണ്ടു. എന്നാൽ അതു വർണ്ണിച്ചു പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്താവുന്ന വസ്തുവല്ല. ഇതിന് തുല്യമായി മറ്റൊന്നും മനുഷ്യചക്ഷുസ്സ് കണ്ടില്ല. കർണ്ണങ്ങളും കേട്ടിട്ടില്ല. മത്തുനാഷ് ആഗ്രഹിച്ചുണ്ടായിട്ടില്ല. 493-495

ദൈവത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ടവരായ പാപപൂർണ്ണമായ ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി ഗുരു നിശ്ചിതമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് 496

ചിന്തയിലും കാഴ്ചയിലും, കേൾവിയിലും ഉള്ള സുഖങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയാൽ ഈ മംഗള സമൂഹം ആശ്ചര്യകരമെന്നു തോന്നിയാലും 497

മോക്ഷലോകത്തിലെ നന്മകളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ബുദ്ധിക്കെത്താവുന്നതിലധികം ശ്രേഷ്ഠമായുള്ളതാണ് എന്ന് ഉറപ്പു കരണമുണ്ടെന്നും. 498

ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം നിസ്സാരങ്ങളും ആപൽസമ്പൂർണ്ണങ്ങളുമാണ് അവ എവിടെ? സർവ്വ സമ്പത്തും തത്തിക്കളിക്കുന്ന മോക്ഷമെവിടെ? 499

ഇവയെല്ലാം ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഭൂലോകത്തോടു മനസ്സിന് അറപ്പു തോന്നി. ലോകസുഖത്തെ കൈവെട്ടിത്തു. 500

എങ്കിലും പാപിയായ ആത്മാവു ശരീരത്തിൽ കുടികൊള്ളുന്നതാർക്കുവോൾ, എന്റെ സുഖമെല്ലാം അകന്നു പോകുന്നു, സങ്കടം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ദുഃഖിക്കുന്നു എങ്കിലും ഈ ബന്ധം വിട്ടുതന്നതിന് ഒരുപാമവുമില്ല. ദുഃഖമൊഴിവാക്കാനും വഴിയില്ല. കിട്ടിയെന്നു ചുരുട്ടി കിട്ടാവുന്നതാണെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. 501-503

ആഗ്രഹം വളരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സന്താപവും വർദ്ധിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ദാഹം തീർച്ചയാൻ ശീതളമായ ഒരു ഒരു വസ്തുവായുള്ളു. 504

മോക്ഷസമ്പത്തില്ലെങ്കിലും ആഗ്രഹം മോക്ഷത്തിൽ തന്നെ അതു മോക്ഷലബ്ധിക്കു കാരണമാകും. മോക്ഷദീപത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഉദിക്കുന്നതുവരെ വിശ്വാസരശ്മി കണ്ടു ലോകേശന്റെ കല്പനകളെ എപ്പോഴും അനുസരിക്കണം. 505-506

മംഗളം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവമെ, നിന്റെ സർവ്വഗുണങ്ങളേയും എപ്പോഴും മനസ്സിന്റെ എല്ലാവശവുംകൊണ്ട് സ്തോഹിക്കണം. 507 സുന്ദരമായ രൂപം കണ്ടാൽ, ആ സന്ദേഹ്യത്തിന്നു കാരണം സൗന്ദര്യസമുദ്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരുതുള്ളിയാണ് എന്നു വിചാരിച്ച് അതിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ മനസ്സു തെളിയുകയായി 508-509

ദരാഗ്രഹരൂപത്തിലുള്ള പാപത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, നിസ്സാരമായ ആശയേക്കാൾ പരലോകസംബന്ധിയായ ആശയെ സ്വീകരിക്കുക. 510

ഭൂമിയിലുള്ള ദേവം കുറഞ്ഞുപോകാൻ വേണ്ടി, ഇതൊക്കെയും ഒരു ക്ഷണത്തിൽ കഴിയുമെന്ന് എന്റെ മനസ്സിൽ ഞാൻ ഉറച്ചു. അതിനെ ക്ഷമാഗുണംകൊണ്ട് ഭാവിയിൽ സുസ്ഥിരമായ സമ്പത്തു സമ്പാദിക്കും 511-512

ക്ഷമക്ക് സമ്മാനമായി നിത്യാനന്ദമാകുന്ന ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്നു ഏല്പിക്കുമ്പോൾ, ആശ്വാസമുണ്ടാകുന്നു. തണുപ്പ് എന്നത്മത്തിൽ തണുപ്പുള്ള എന്നത്മമുള്ള ശീതളം എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 513

ആയുസ്സ് അല്പകാലത്തക്കണ്ടു്. അതു് ഇടവിടാതെ അങ്ങനെ കഴിയുന്നു. വായുവിന്റെ വേഗത്തേക്കാൾ നക്ഷത്രത്തിന്നു് വേഗം കൂടും 514

കാലത്തിന്നു് അതിനേക്കാൾ വേഗം ഏറുമെന്ന കാര്യം സുപ്രസിദ്ധം ഏറ്റവും വേഗതയുള്ള കാലത്താൽ ആത്മാവ് കഴിയുന്നു. 515

ജീവിതകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കരുണാവരുണായമായ ദൈവമെ, നിന്റെ അസദൃശമായ ഭയകൊണ്ട്, ശ്രേയസ്സിനാകാതായ ശുഭസ്ഥലത്തിൽ 516

മോക്ഷലോകത്തിൽ താമസ്സിക്കാൻ എനിക്കു് ഭാഗ്യമുണ്ടാകേണമേ. മോക്ഷലോകം അവസാനത്തെ ചതുരന്ത്യങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ധ്യാനിക്കാനുള്ള 517

ഗാനം, ഞാൻ സാക്ഷിയിൽ കണ്ടപോലെ സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞു ഭൂലോകവാസികളെ നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ഇതു് സ്മരിക്കണം. 518 നേർത്തത്തെന്ന കരുതിയാൽ ആചാര്യകാലത്തിൽ സൂര്യം വന്നു ചേരും മനുഷ്യകുലത്തിനുള്ള നാലു ഒടുക്കങ്ങൾ ഏപ്പോഴും 519

ചിന്തിച്ചാൽ പാപം കൂടാതെ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ദ്രാവിഡ വൃന്തങ്ങൾ ഇരടീയിലാണല്ലോ. ഇതിൽ അവസാനത്തേതു് ഓവരി അധിയാണ്. വിട്ടുപോയിരിക്കുകയോ ആവാം? 520

നിത്യായ നമഃ

തൃതീയസൂക്തം

നരകപർവ്വം

വിഷ്ണുപരമനാഥ സകലഗുണാർപ്പണം-	1
സ്രഷ്ടാപാലനാശന സർവ്വേശ്വരായ നമഃ	
ഭക്തവത്സലഭാവ നിർമ്മല ജനപ്രിയ-	2
ഓഷ്ഠതശാസ്ത്രാവൃത്തിഭാഷാസ്വകലാപാദി	
നിശ്ശേഷഗുണാർപ്പണ നിത്യസ്വഭാവേ നമഃ	3
അശാരിമംഗലവസ്തുചാരത്രപക	
സർവ്വജ്ഞസർവ്വവ്യാപി സർവ്വകാരണഭാവ	4
വിശാഖാനന്ദാദായ മഹേശ്വര നമോ നമഃ	
മുദ്രാലയവായ മാധതാനീകേതനം-	5
ജലിത നിർവ്വൃഥനമാവുള്ള നരകത്തിൽ	
അവസ്ഥമെന്തെന്താണുള്ളിൽ മാനസം തോന്നിയപ്പോൾ-	6
ശ്രവണംകൊണ്ടെടുത്തു ചരയ്ക്കിലുള്ളകൊണ്ടു	
സൽഗുണം സേവിച്ചുവിനശ്ശിക്കാതെന്നാകം	7
ശ്രേഷ്ഠ ശക്തിമാനം നിമിത്തം ഭവിച്ചിട്ടും	
അഭ്യർത്ഥന ചെയ്താൻ വിഷമമുണ്ടിട്ടാതെ	8
ഏകദിശാദാസം വരുത്തിട്ടുവാനതിൽ ചെന്നി	
നിരന്തരകഥയിതെന്നുള്ളിലുടനീളം ചലർ-	9
ആനുകൂല്യമെന്തെല്ലാം എന്നു അന്വേഷിക്കും ചിലർ	
അതു സാക്ഷിക്കുന്നതാർന്നു ചോദിക്കും ചിലർ-	10
വാസ്തവമെന്നും ചലർ ബുദ്ധിയിൽ സംശയിക്കും-	
എങ്കിലോ മറ്റൊരാൾ നരകവാസീ യോഗ!	11
ഓഷ്ഠതസ്തമലഭാവം സംക്ഷേപിച്ചറിയിക്ക-	
ഗുരുമുഖ്യനെ ശിഷ്യനൊന്നിനീ വധിച്ചിട്ടു	12
മരണകത്താവായി ഓഷ്ഠതമഗ്രസരൻ-	
ഓഷ്ഠതമകഷ്ടം കണ്ടുമൂലം സ്വപഥന്തസ്വപഥം	13
തല്ലത്തത്തിന്റെ ചലം നരകഭയങ്ങളെ	
രക്ഷിക്കാതെ നിത്യം നീയനുഭവിക്കുന്നു	14
നീ ക്ഷമിക്കുന്നതെല്ലാം പുരക്കിടക്കുപിറ്റാണായ്	

ദുർഭാഗ്യമേധം ഭീനദുഃഖമാകെ വരികെടൊ!	
ശുഭഗാനത്തോടതു മൊല്ലുവാനരുളുകിൽ	15
കൃഷ്ണപാദങ്ങൾമാറ്റം ദുഃഖഭാഷണം മതി-	
കേട്ടിതു ചാചിവിരൻ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമായ്	16
അക്ഷിഗോചരവരും ഭർഗ്ഗപ്പാൻ ഭയമേററും	
സുക്ഷിപ്പാൻ വൈയ്ക്കും പാരാജീവിൻ വാഴുന്നരുളോ!	17
ശിരസ്സിൽ മുടിതുപ്പുണ്ടു ചലമരം-	
വിരൂപദ്രവ്യകളിൽ വൃശ്ചികമിരിക്കുന്നു	18
വളരെ നയനാംബു സ്ഥിതമൊഴുകുന്നു	
തിളച്ചുവെള്ളത്തോടു സമാനം ചുകയുന്നു	19
പാരമാപ്പാൻയോഗ്യം കചോലം കുമിസമലം	
നിരയജ്ഞുക്കളും നാസികക്കുറ്റുന്നു	20
ഉത്തരാധരോഷ്ടങ്ങൾ ചുട്ടമാംസത്തോടൊക്കും	
അത്യന്തോഷ്ണത്തിൻ ചിറന്നൊഴുകുവായിലെ ശാസനം	21
തീക്കണൽനിറമുള്ള ഭാരിച്ച തുടർ രണ്ടു	
കാൽകളും കരങ്ങളും കെട്ടുവാ മുറക്കത്തിൽ	22
കുപ്പായമധോന്തുക വസ്ത്രങ്ങളുണിതന്നെ	
ചാപമെ കവുരൂപം ഭയമുണ്ടെന്നാകിലും	23
ഏതുമെ ശങ്കിക്കേണ്ട ദൈവകല്പനാശാൽ	
ഭീതിദ ലോകവാത്സര്യറിയിപ്പാഴ്ന്നാൻ	24
കേട്ടതുധരിച്ചിട്ടു പ്രശസ്തം സേവിപ്പാനും	
ഘൃതവഞ്ജിപ്പാനുമെല്ലാരുമുറക്കുന്നു	25
ഏങ്കിൽ നരകകഥ യുദ്ധസേനവൻ ചൊല്ലും	
വാത്കര കേൾപ്പാൻനന്നായ് സൂക്ഷിക്കുമെങ്കിലുമെ!	26
ശിഷ്ടഭാവത്തോടപ്പോലും ഭീർഘശാസനമൊന്നാൻ	
പിഷ്ട സ്വഭാവീ ചാചിഹാ വടനാചൽഗതൻ	27
കഷ്ടശരീരി ബഹുദുഃഖിതനായ് മമ	
ഭാഷണത്തെക്കാൾ ശ്രേയസ്സാകുന്നിത ഭാഷണം	28
അത്യന്തസന്താപങ്ങളുള്ളിൽ കൊണ്ടുവർകൾക്കു	
വാത്കര ചൊന്നിട്ടുവാൻ മാനസത്തോന്നിട്ടുകേ	29
സന്താപമിഷ്ടമോടു ഭൂലോകേ കേൾപ്പിക്കുമോൾ	
സങ്കടം കുറഞ്ഞുപോം താമശാസനവും വരും	30
ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നതെല്ലാം ചാഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കിലും	
അക്ഷയം മമ ഘൃതം ശീതമുണ്ടൊക്കും	31
സങ്കടമൊക്കെച്ചൊൽവാൻ പാടവമെന്നും ചോരൻ	
കഷവേയൊപ്പിപ്പാനുമൊട്ടു വശമല്ല	32

അന്താര മേൽക്കണമെന്നാശയുണ്ടെന്നാകിലോ	
എത്രയും ചുരുക്കത്തിലതു ഞാനറിയീറ്റേൻ	33
അന്ധ്യ നന്മനാമാദികാരണം ദേവൻ	
വെവിളനല്ലേകൾ സലിലം ലോകങ്ങളും	34
വാങ്ങു നന്മിത്തത്താലാഴെ സ്താപിച്ചു സ്ഥിതി നല്ലീ	
അന്വേദം നിഖിലേശ പ്രമാണം പ്രകാശിപ്പാൻ	35
സർവ്വ സൃഷ്ടികളിലവ്യന്ത മുഖ്യസ്ഥാനം	
അത്യാസക്ത ചികിത്സനായി മാലാഖമാർ	36
എന്നു ചൊല്ലീട്ടു ചിലർ സമനസ്സുക്കളെന്നും	
അന്യഭാഷയിൽ പലനാമധേയത്തെവെച്ചു	37
അവർക്കു സർവ്വേശ്വരൻ സുവർഗ്ഗയോഗ്യനെന്നും	
ആഗോളം നല്ലീട്ടുൻ മോക്ഷത്തെ ലഭിച്ചുവായ്	38
ഭൂവിഹാരാലനാകും ദേവനെയൊരാലിച്ചു്	
ദൈവകല്പിതമനുസരിച്ചു വഴങ്ങണം*	39
എന്നെ അവിധിവാച്ചു മുക്കിയെ സിംഹിപ്പാനായ്	
സങ്കടം ഭവിച്ചീടുമല്ലായ്ക്കിൽ നിരന്തരം	40
കാർത്തികനൊത്ത ചെലം നിയതംവരും ഏതും	
അരുളപ്പാടിവണ്ണമാവാരിച്ചൊരുക്കട്ടം	41
മോക്ഷവാസികളാർ നന്തരം സുവികർഷം	
അക്ഷയസത്തഗ്നം കണ്ടുവെങ്കരിച്ചപ്പോൾ	42
പ്രമാണം കാട്ടുവാൻ ചിലർ നമ്മളിളയ്ക്കുമിള	
തന്മൂലമവർക്കൊരഭോഷത്താലഥ	43
ശർമ്മാനന്ദം വന്നു ശാപയോഗ്യവുമുണ്ടായ്	
നിർമ്മലാരൂപിഗണം ദൃഷ്ടരായ് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ	44
ഭൂതപിശാചനാമം ചൊല്ലുവാൻ യോഗം വന്നു	
വിതീസംയുത ദേവനക്കാരും ശിക്ഷസ്ഥലം	45
ശരണമിഷ്യത്തിങ്കൽ നിർമ്മിച്ചോരയോ ലോകം	
സർവ്വസങ്കടസ്ഥലം സകല ശോകഭാഗം	46
ഓരകമെന്നുനാമം ദുർഗ്ഗതിയെന്നും ചൊല്ലാം	
അരിപ്പുരയിലൊക്കെ മംഗലമെന്നുമില്ല	47
ആർത്തിയെഴുതിലുള്ളവാനുസസുഖവുമില്ല	
ആർത്തിയുണ്ടൊരനിയ്ക്കുടക്കമെന്നുമില്ല	48
ബ്രഹ്മമുണ്ടതിൽ ദുഃഖസ്മയമെന്നുമില്ല	
ചാമനയതിലുള്ള ശീതളമൊട്ടുമില്ല	49
കർമ്മഗുണവായ്ക്കു ഭവാനമെല്ലാനാളും	
ശുഭരഹിതന്മാക്കു ദോഷമൊ വിചിങ്ങായ്	50

ദൂരിതശിക്ഷയ്ക്കുള്ള നവായാസവിധിപ്പുടനിം	
കൈര്യപ്പുരിതശോകം ചൂണരവീതരാജ്യം	51
അവശായശായ സുമനസ്സുകളെക്കൈ	
അചാരഭാവവിധി രാസനമതിലാക്കി	52
അവർകളുടെ വ്യാജംകേട്ട ഓഷ്ട്രതികളും -	
അറിടെ വന്ദിപ്പാനായനഗാമികളാകും	53
ചുതിപ്പുതിവാത്താ സജ്ജനധ്യാനാത്മമായ്	
എത്രയും ചുടക്കത്തിലിതു ഖാനനിയ്യപ്പേൻ	54
കുല്ലധീരയാക്കിതു ഗ്രഹിപ്പാൻ ചണിയെങ്കിൽ	
രാവ്രതിവിസ്താരത്തിലിനിയും പാഞ്ഞീടാം	55
ആദ്യന്തഹീനമുള്ള വസ്തുക്കളിവയെല്ലാം	
ആദിയെ കേൾപ്പിക്കുമോളതല്ലന്നതേവത്ര	56
ഓരോരംഗത്തിൽ ഓഖമെന്നുമേയൊടുങ്ങിടാ -	
നിരന്തരം പാവനം കേൾപ്പാനുമാരുമില്ല	57
എന്നാലും ഭവിക്കുന്ന ഓഖങ്ങളൊട്ടുകാണാൻ	
എന്നാലെല്ലാകുംവണ്ണം പറയാമെന്നാകിലും	58
മുൻചിലേതെല്ലാം പറഞ്ചീടേണ്ട പറഞ്ഞില്ല	
മുൻചിനാലശ്ശനം കൊണ്ടത്രേ പറയേണ്ട	59
ശേഷമായുള്ളതെല്ലാം ശരിപ്പാനനന്തരം	
വിഷുപേടിവാകുന്നാലോകമാകുംപോലെ	60
സുഹൃത്തുക്കൾ സൂര്യൻ നന്മനമാകുന്നത	
ആദിത്യഹീനമുലം ഭൂപനം കുറഞ്ഞുപോം	61
സന്തന്നപ്പുമായാൽ മനസ്സും വേദിച്ചീടും	
സൂര്യഹീനവൃത്തമസ്സുക്കിഹീനവൃത്ത	62
പിരണംകൂടാതെ കണ്ടുപരപം നീങ്ങുന്നില്ല	
മാറിപ്പിഴയുണ്ടാകിലും ലോചനമില്ലാത്തതാലും	63
ഒരു ഭായാത്തമില്ല ധ്യാന പ്രാപ്തിയയ്യുള്ള	
ഒരു ശോഭയെ ഒരു ശോഭകൊണ്ടറിയാണം	64
ഈക്കണശ്ശനവും സൂര്യപ്രഭയുമൊക്കും	
ചക്ഷുസ്സുമാദിതും കൂട്ടുമ്പോൾ ഗുണമുള്ള	65
വേരവ്യായനം രണ്ടുകാണുമെന്നതുപോലെ	
നാകദിശിയൊരു പ്രകാശാകാരമില്ല	66
കഴിയാത്തൊരു ശോഭാമനസിയയോലോക	
വാഴുന്നു ജോൽസ്സിയല്ല ത്രിയാമായതുമല്ല	67
താമസിയെല്ലാനാളുമേകയാമയ്യുള്ള	
ഭീമമേകയാമതാനുമെന്നുമേയൊടുങ്ങാതെ	68

അസുഖമാദിത്യനുമസ്തമിച്ചിടംകാലം	
തത്സായ മുഹൂർത്തം നിത്യം നിശ്ശയെന്നറിഞ്ഞാലും	69
ചിന്തയിൽ മുഖരാത്രി ഭവിക്കുമതിൻമുമ്പെ	
അനന്തമൊടുങ്ങുന്നനിത്യവും കഴിഞ്ഞും	70
അത്രനാളാധികാരവിഷയമെന്തെന്നു	
സന്തപ്തസന്താപങ്ങളെ നാശക വ്യാപിച്ചിടം	71
നാഷ്ടമഗ്നമാന്മാർ മംഗലമെന്നു തോന്നും	
ഘൃതപുഷ്പം കാലമാൻ വിഷമമുണ്ടല്ലോ	72
ഭേഷ്യമാം വിരൂപങ്ങൾ കാണുന്നതില്ല	
ഘൃതപുഷ്പം നല്ല മംഗലമഗ്നം	73
മുഗ്ദ്ധരൂപമേകദേശം മംഗലമെന്നുവരും	
ഭൈരവ ഭവാനെന്താൽ പീഡിപ്പാനുള്ളതെല്ലാം	74
ഘൃതപുഷ്പം മാനസമല്ലാത്താലും	
കഷ്ടമാവത! കഷ്ടം പാപമേ! നിരൂപിച്ചാൽ	75
നരകവാസിയുടെ രൂപവിരൂപം കാണുകിൽ	
കരിസിംഹവ്യാഘ്രാദിവെരിന്മാനുകളുടെ	76
ആകാശ ഭയാനകമേളമില്ലെന്നുസിദ്ധം	
നിമിഷമിതന്യകാരത്തിങ്കൽ കാണുമ്പോൾ	77
ഭീമമായുള്ളതിന്നു വളർച്ചിടന്നു ഭയം	
കന്യകാമുഖനായ സർവ്വേശ്വരിവിശാൽ	78
അത്യന്ത ഭീതിപൂണ്ടു പുണ്യവാന്മാർക്കു	
ഇതിനീക്ഷണകാലം കാണണമെന്നുവന്നാൽ	79
ഭൂമിയും വായുവും ദൈവസഹനം നല്ല	
എന്നൊരു സത്യം ചൊന്നതെന്തിനറിഞ്ഞാലും	80
ഗന്ധകവനിധ്യമെങ്കിലൊന്നു പറയേണ്ടു	
ചിന്തിച്ചിട്ടു കണ്ണീരാലോ സാക്ഷിക്കുന്നു	81
ചുടേറുകണ്ണീർകളാൽ സങ്കടം ചൊല്ലാവതൊ	
ഭേദം വന്നിടമൊ അനന്തതാപം ചൊന്നാൽ	82
ചക്ഷുസ്സിൻ ദൈവത്തോടു സമാനം കണ്ണുണ്ടെന്നു	
ആക്ഷേപവചനങ്ങൾ പരിഭവനങ്ങളും	83
വ്യാകുല ശബ്ദങ്ങളും കഷ്ടം ദുഃഖങ്ങളും	
ആശ്രമങ്ങളും കോപഭാഷകൾ പലതരം	84
ഇഹ കേൾക്കുമൊളളു ഇത ഭിക്ഷിൽ ഗീതമിതു്	
ഭേദത്തിന്നുത്തരംഗമധമം പുരാജിഹ്വ	85
മഹാഗുണവും മഹാദോഷവും വരുത്തിടും	
ജിഹ്വയാലുലഗുണം ഭവിക്കുമെന്നുകേൾ	86

വഹിക്കുമ്പോഴും നരവാഗ്ദാനിമോഹം	
മുർച്ഛിച്ചുണ്ടതിനേറ്റം വധഗന്ധം വെട്ടുകയും	87
സ്മിതൻമുറകൊണ്ടു കത്തുമ്പോൾ കത്തുകയും	
ശ്ലാഘിച്ചുഗാഢമാകൊല്ലം കടിച്ചു മുറിക്കയും	88
കോലേന ജീവനെയും മാനവും ചറിക്കയും	
ഈശ്വരീയുള്ള മാനാ മലകൾണജീവനാ	89
സത്തുക്കൾക്കിതാക്കവെ പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമല്ലെ	
ഈതല്ലാം വിശേഷിച്ചു നരക കാണ്മാന	90
ജാതികോപവുമതിലേറെ പ്രകാശിക്കുന്നു	
അത്യന്തനിന്ദനാക്കു കേട്ടവർ പകവീടാവാൻ	91
ഉപായമില്ലെങ്കിലോ സങ്കടം ചെറുതല്ല	
കോപത്തെ സാധിച്ചാണമെന്നെല്ലാം ശ്രമിക്കുന്നു	92
അസാധ്യമെന്നുവന്നാൽ സഹിച്ചു കൂടുവതൊ	
അസഹിക്കുക നിത്യനിന്ദ വിരോധോക്തികൾ	93
ഭതസന്ദർഭം ശാപരൂപ പാശങ്ങളും	
കണ്ഠങ്ങളും കേട്ടു നരകവാസി വൈരം	94
സാമാന്യമല്ല ക്രൂരപകരം വീരവാന്മാരിൽ	
സ്വമനസ്സുപരിപൂർണ്ണ സാധ്യമല്ലെന്നുകണ്ടു	95
ഹേതുനാ കോപംകൊണ്ടു വിവശമായകൂട്ടം	
അത്യന്തം ക്രൂരീകൂടും ക്രൂരിച്ചു മുർച്ഛിക്കുന്നു	96
ജനകി താതന്മാരും പുത്രന്മാരായുള്ളൊരും	
അന്യോന്യമുള്ളപോഷണാക്കൾകേൾക്കാവതൊ	97
നിന്നെ ഞാനല്ലാദിച്ചു തവകാണമിനി	
ക്കുന്നെഴുവംവന്നു ഓഷ്ഠപുത്ര! വേദിക്കനി	98
നന്ദനനല്ല മമനീ ഓഷ്ഠസർപ്പംതന്നെ	
നിന്നുടെ വിഷംതീണ്ടി ഞാനേറെ വലയുന്നു	99
ദോഷത്തിൽ വീഴ്വാൻഹേതു നരക ചാപത്തിൽ	
ഉണ്ണിപ്പാൻ കാരണവും നീയായി ഭരണമാവേ!	100
തവ സാമർത്ഥ്യംതന്നെയനുസംഹരിച്ചു ഞാൻ	
ഇവിടെയതിലാഭം ഞാനനുഭവിക്കുന്നു	101
ഓർമ്മാർഗ്ഗനടന്നപ്പോൾ നിന്നെശ്ശിക്കിടക്കുക-	
ണ്ടാമോദത്തോടുകൂടെ സ്വൈരമായ് നടത്തിയേൻ	102
തല്ലാരണന സദാ ഞാനിഹ ഏവിക്കുന്നേൻ	
നീകൂടെ ക്ഷമിച്ചിപ്പോൾ മുടിക്കാമഹിക്കുക	103
ഇത്തരം പിതൃപാപ്യന്തരൻ കേൾക്കുന്നേരം	
ഉത്തരമല്ലുപോലൊന്നയും തൃക്കണ്ഠിയാം	104

മമ ജനനതാരം ഭൂനിമിത്തലക്ഷണം	
ഭീമമാം പ്രമേതേ ശോഭിച്ചെന്നതേവേണ്ട	105
ഞാൻ പിന്നെവിഴുവും കാശാഗ്രഹമായ് നൃസം	
നിന്നെ ഞാൻ താതനാമം വിളിച്ചുദിനകാലം	106
എത്രയുടിച്ചുള്ള രാത്രിയായ് ചുരകയൊ	
നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരിപ്പാനായിനിക്കു പ്രകാശിച്ചു	10
വെളിവാദിശൃംഗം നശിക്ക ഭയ്യമാക	
ലാളിച്ച നിന്റെവാക്കുപിശാചിൻ വ്യാജംപോലെ	108
ചതിച്ച ശുഭമെല്ലാമിനിക്കാവഹിച്ചതു	
നീതനയനെ വിളിച്ചെന്നെക്കണ്ടതുകാലം	109
നീതിമാൻ സമുദ്രശരൻ നമുക്കു പ്രമാണിച്ചു	
വീതിനായ വേദത്തെ നീ ഗ്രഹിപ്പിച്ചില്ലമാം,	110
എന്നെ നീ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചില്ലയെങ്കിൽ	
നിന്നെക്കല്പിച്ച മമ താതനായ് ദയാപരൻ	111
പ്രണയം തൃപ്തമാമ സദ്യാംഗം മുറിച്ചിട്ടു	
പ്രാപ്തനെക്കളഞ്ഞെടൻ സമുദ്ര താഴ്ത്തിയെങ്കിൽ	112
ഇങ്ങിനിക്കുപക്ഷയമെങ്കിലും പരമോകെ	
മംഗലമിനിക്കു നീ വരുത്തിയെന്നുവരും	113
എന്നുള്ള തുഭുജുടി നിനക്കുണ്ടായില്ലല്ലോ	
എന്നെ ഭയ്കതും പെട്ടുപ്പൊളെ നീ ശിക്ഷിച്ചിപ്പ	114
ബോധിപ്പിച്ചിപ്പ തന്മൂൽ ഞാൻ ഗുണമറിഞ്ഞില്ല	
വളിച്ച മമ ദോഷം ദുഷ്ടശൃംഗിയും പിന്നെ	115
പാപിയെഴുതിൻറെലം പെരിച്ചിട്ടക നിത്യം	
അപരജന നീ സദാ ചൂടിനാൽ നശിക്കുക	116
കാരണൻ പുത്രന്മാർമീവണ്ണം പറയുമ്പോൾ	
അരികളായുള്ളവരെന്തെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടും	117
ഇത്തരമുള്ള ദോഷവാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നേരം	
അന്തസ്സം തെളെച്ചെൻവാൻ സംസാരമൊന്നും പൊരാ	118
ഭാരിച്ചയേകര സ്തനീതലപാദികളും	
നരകം കല്പിക്കുന്ന ഗർഭിതരുള്ളമിവ	119
കേട്ടിട്ടു കണ്ണുദൃഢമേനുന്നിരവധി	
കടലിൽ യാദവാത്രം മുറിക്കൽ നശിച്ചിട്ടു	120
ചോതവാഹനാരഥ ജീവനെ രക്ഷാതന്മായ്	
നീട്ടുന്നനേരത്തിങ്കൽ കോപിച്ചു കല്ലോലത്താൽ	121
നാശമെന്നുറച്ചുകൊണ്ടോരോരോ തിരകണ്ടു	
ആശുവതിവാതനും ചിന്തിക്കുമെന്നുപോലെ	122

നാദകേതന്മാരിടിച്ചുഴക്കം കേൾക്കുമ്പോളേ -	
ചെരിയ വിവാശായത്യന്തം ഭരിക്കയും,	123
ഇടിയെ വേടിക്കയും ദുഃഖനകൊള്ളുകയും -	
ഒട്ടക്കുമിച്ഛരിക്കയും ചാകാതെ വലകയും	124
ശിരസ്സിന്നാരോധസമാം പ്രാണമെന്നോരുദധാരം -	
സൗരഭ്യമിച്ഛരിക്കുന്നോരിന്ദ്രിയമാകുന്നതു	125
സഗന്ധം നാസികയ്ക്കു പ്രിയമാകുന്നപ്പോലെ -	
കൃത്യസ്വസ്ഥാനമതി കൃത്യഹൃമെന്നുനൂനം	126
ചിഷ്ടമാം ശത്രുജനം സംസർഗ്ഗമതിലൊക്കും	
ചിട്ടിന്റെറസമീപത്തിൽവസിപ്പാൻ യോഗാവനാൽ	127
ആനുകൂല്യവും നിഷ്ഠയും തെളിവുണ്ടായ്ക്കൊ -	
ഗന്ധവാഹയ്ക്കു ശത്രുകൃത്യസ്വസ്ഥാനമൊല്ലാ	128
അതിനെ നിത്യമാവാവിക്കുന്നതതിൽഭാരം -	
സന്തതമതിൻരസം സന്തത ശോകമത്രേ	129
ഒരുസുഗന്ധാങ്കന എപ്പോഴും പ്രാണിക്കുവേദം	
ചരിവർജ്ജ്യവും തോന്നുകസ്തുറിയെന്നാകിലും	130
ഏകകൃത്യസ്വമെങ്കിൽ വിഷമമന്തഃ -	
നിഷ്കൃഷ്ടനായ ഗുഹനത്തരരാജ്യത്തിൽ	131
ചാപശാസനത്തിനായൊരുകുഹരന്തീർത്തു -	
തൽപാതാളത്തിൽവീണാൽ ശരണം പാപിക്കില്ല	132
പൈയ്യും ഭാഹവുമിതരം വിവിധ സന്താപങ്ങൾ -	
ആയുസ്സിൻനാശത്തോളം ക്ഷമിക്കുമെന്നു കേളി	133
ജീവൻ പോയിടുംകാലം തദാസിസന്താപാനന്ദം -	
ജീവിതകാലക്ഷയമാശരണ ഭാഗ്യമുള്ള	134
ഇത്യാദിയോനക ഔഷ്ണമണ്ഡിത്തിലെ -	
സുതാപങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠമൊരു ദണ്ഡവുമുണ്ടായ്	135
അതിക്രമങ്ങൾകൊണ്ടു പാപികൾ മരിക്കുന്നോർ -	
മൃതദേഹത്തെ നീക്കിക്കളവാൻചായവും	136
അനുവാദവുമെങ്കിലാഞ്ഞെവതിനാലെ -	
മാനഷശവമാംസം പക്ഷാഭാഗത്തിൽത്തന്നെ	137
കിടന്നു പഴക്കയുമത്യർത്ഥം നാദകയും	
ചിഷ്ടഗന്ധത്തിൻ ശക്തയാ ജീവനുള്ളൊരുകൂടെ	138
മോഹിച്ചു വീഴുകയും മരണം പ്രാപിക്കുകയും	
ആ ഹേതുക്കൊണ്ടു ജീവനുള്ളൊരെയെവിടത്തിൽ	139
ചത്തവർ കൊല്ലുമെന്നുപൊല്ലുവാൻവകാശം	
മർദ്ദകത്വതിൻ ഖലൻ മറ്റൊരു നരപാലൻ	140

നിഹന്താപതീകന്താ പാപികൾക്കുശ്ശേസരൻ	
അഹിതാൻവൃതിയുള്ള ചൈരാഗൃഹം തീറ്റാൻ	141
പഴുതുചീഞ്ഞ പാതിയഴിഞ്ഞ ശവത്തോടു	
കീഴിൽ കോളാത്തപുണ്യമാസ സഹിഷ്ണുക്കൾ	142
ബന്ധിപ്പിച്ചവർക്കി സങ്കടാവഹമായ	
ഗന്ധകപ്പുത്താലന്തം വരത്തിക്കൊള്ളുമാറായ്	143
ഇന്നാസക്തപ്രാമല്ലാം ഭീതിഭയമെന്നാകിലും	
എന്നാലുപദേശാക ഭയത്തോടൊത്തീടുമൊ	144
അനുപമങ്ങളുരശ്ശോക സന്താപങ്ങൾ	
മാനസെ ചന്ദ്രിച്ച നീയാശമാദവിസ്രങ്ങളും	145
പുതിശ്ശയിലും മലവകാശങ്ങളെല്ലാം	
അതിനുപാരിവായ്ച്ച നാറമെക്കയംകൂടെ	146
നരകകൃഗന്യത്തോടുചമിച്ചിടുകിലോ	
ധരണിരണിത് നാസികണ്ഠിപ്പുക്കേടുള്ളതെല്ലാം	147
എത്രയും പാമളഗന്ധമിതവിടത്തിൽ	
ഘൃതിനരകപാപിയേകറെക്കിലും ഭൂവി	148
പ്രത്യക്ഷമായീടുകിൽ ഓർഗന്ധവിഷംകൊണ്ടു	
ദശിക്കുന്ന ജന്മങ്ങളുപരിനവും വരും	149
പിശാചു മഹാവൃണമസംഖ്യം പാപികളും	
ഗന്ധകപ്പുത്താലും മൂപ്പിച്ചിടുന്നപുതി-	150
ഗന്ധിയെയൊപ്പിക്കുമോ വിഷയം ബുദ്ധിക്കിതൊ-	
ഖ്യല്ലിപാസാഭികൊണ്ടു രസനാക്ഷമിക്കുന്നു	151
വലുതെന്നെ തക്കമിനിയും തീരുന്നില്ല	
ശരീരമുള്ളോർക്കുകൾ വിഷമം രണ്ടുതന്നെ	152
ഈ രണ്ടുഗന്ധുങ്ങൾവളരെ ഭേദമില്ല	
കൃത്താലും ദാഹത്താലും മരിപ്പാൻ വിധികൂടും	153
മത്സ്യജന്മത്തിലതിശയ്യുചാനൊരു നരൻ	
ഒരുവൻ ബഹുശത്രുസേനയെത്തോല്പിച്ചിട്ടു	154
രഷ്ട്രതാലവൻതോററു ബലഹീനനുംവന്നു	
അന്ധധിയിൽ ഭൂതജലം ദാഹത്തെക്കുളഞ്ഞപ്പോൾ	155
സുസ്വതൃ ജീവിച്ചുടൻ ശക്തിയുമുണ്ടായ്വന്നു	
മാനുഷരായുള്ളോരിൽ ബലധാനിൽ വീരനും	156
എന്നാലും തോററു മഹാ പിപാസാ പരാജിതൻ	
തന്മൂലം ശത്രുക്കളിൽ വലുതിതെന്നുവന്നു	157
തൻകോപബലങ്ങളെ ചൊറപ്പാൻ മഹാപണി	
മുഷ്ക്കരനൊരുനവൻ ശത്രുവോടൊത്തുപോൾ	158

തന്റെതാൽ പരിഭ്രതനായെന്നു ശ്രുതമല്ലോ	
സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞൊരു പിപാസ ധരിച്ചവൻ	159
ഓഹത്തിന്നാശാസമാധുപാതമൊന്നെയുള്ള	
രാജ്യത്തെയുപേക്ഷിച്ചാൽ ഹാരഘരനും വോകും	160
രാജ്യത്തെയുപേക്ഷിച്ചാൽ ഓഹത്താൽ ജീവനും വേദം	
എന്നിവകണ്ടു മഹാമുക്താക്കുപക്ഷിതിചുതി	161
മാനത്തെ രക്ഷിക്കണം ജീവനെപ്പോളത്തിട്ടും	
എന്നതു ചിന്തിച്ചിട്ടു ജീവനെക്കളയുന്ന	162
സങ്കടം സഹിയാത്താദീനനാം നരപാലൻ	
സ്വദാരം തിപ്പാൻരാജചിഹ്നത്തുതൃപ്തപാലനും	163
പദനിയമംകൊണ്ടു സഖിലം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു	
തന്റെനാശവും രാജാധാരനാശവുമേറ	164
ദുർഭാഗ്യമേറും ഹിംസാമാക്കോടെന്നൊരു ഭവാൻ	
വിവാസനാശത്തിനായ്ക്കുഴിഞ്ഞുപാനവിയും	165
ഒപ്പിപ്പാൻ പാനിയേറും മൂത്രാസ്യക്കാവിലങ്ങര	
തൂരാത്താപംകൊണ്ടു ചാനയെയ്യു പത്തവയുണ്ടു	166
ഭൃതങ്ങളെപ്പാററിനും സ്വസ്ഥരേ ബലമേറും	
എല്ലാ സങ്കടങ്ങരക്കും നരകേ ശാശ്വതിയേറും	167
സ്ഥലമഹറഗിനത തൽബലമതിലേറും	
തന്റെവെള്ളതിലുള്ളപ്പോലായാമൊ?	168
പരസങ്കടദണ്ഡമൊന്നുമെ തിരിക്കാതെ	
ഓഹിച്ചുനാവിനുഷ്ണം സമ്പന്നൻ തിരിച്ചുള്ളു	169
ഓഹിച്ചുവലയുന്നെന്നെ സങ്കടം ചൊല്ലി	
ഒരു നിന്തുളളിയുപേക്ഷിച്ചതിസാധ്യത്തോടും	170
നിന്തുളളി പിപാസയ്ക്കുപേക്ഷകൾ ലഭിച്ചില്ല	
ജീവിതകാലെ തനിക്കുണ്ടായ ധനധാന്യം	171
പവ്യുതാത്മ്യം രത്നസ്വർണാദി സമ്പത്തെല്ലാം	
ക്കിടക്കൽ കടിപ്പാനായ്ക്കൊപ്പാനിരക്കിലും	172
കൊടുത്തില്ലെന്നു പാപിയതിനാൽ നിനക്കിപ്പോൾ	
ഒട്ടക്കരറ ദോഷത്താപം കല്പിച്ചിതി	173
നിന്തുളളിയൊന്നും കിട്ടാ സഭാ ഓഹിക്കെയുള്ള	
ജീഹ്വസങ്കടത്തോടു ഓഹിക്കും സഭാകാലം	174
ഓഹസംഗമമായ ക്ഷുത്താപം നരകത്തിൽ	
പച്ചുമെത്രയും നരവാക്കിനപരിമേദം	175
ഓച്ചരത്താഡിപ്പാനായ് സർവ്വേശകശയം	
ആ മഹാ ഭയങ്കര വേദന വാഹതാനും	176

ഈ മനുജമിവ സഹിപ്പാൻ വശമാമാ	
ഈ ഭൃത്യസുഖ്യെന്നിവഭൃതങ്ങൾ നാലുകൊണ്ടു്	177
വിശ്വീതം നരഭേദം ഭൗതികമാകുന്നത	
മുൻ ഭൃതങ്ങൾക്കുഗ്നിചോഷണമുണ്ടാക്കണം	178
അഗ്നിക്കു ദഹിപ്പിപ്പാൻ സാധനം വേണംതാനും	
അല്പാഞ്ജനാൽകോചത്തോടുസ്വസ്ഥലമുഹിപ്പിപ്പാൻ	179
ബലവാനൊരുവെട്ടം ഭക്ഷണം ചെയിക്കുമ്പോൾ	
വലിക്കുമതിന്നുഷ്ണം ശരീരസന്താപങ്ങൾ	180
തന്നെപ്പോരതീക്ഷ്ണം മാനുഷർ പൊറുക്കാഞ്ഞാൽ	
ചിന്താഭക്ഷണമാത്ര ഭക്ഷിക്കും മടിയാതെ	181
കഷ്ടസാഹിതം സമ്മറിയാപുരിതുകണ്ടു്	
ശത്രുക്കൾ പടയോട്ട നഗരം വളഞ്ഞാറെ	182
തത്രവാസികളായ ലോകരും വലഞ്ഞുടൻ	
ആ മഹാ ലോകർപ്പോൾ ഭക്ഷണവിഷയമോ	183
തിന്മുട്ടീട്ടുനശ്വര സാരമേയങ്ങൾ-	
ആശയാഭൂഷിച്ചവരിത്തരമുള്ള മാംസം	184
ആഗിപ്പാൻവിലനല്കിക്കൊണ്ടിതു കച്ചുതിതന്മൾ	
ഗർഭഭരണീം വെള്ളിയെണ്ണതുകാത്രനർകി	185
പരവശതയോടുകൂടെക്കൊള്ളുമാറായി-	
ജന്മമൊടുങ്ങുന്നേരം പോർമട്ടിഭാസംവിശ്വ	186
അത്ഥനിയമം ചെയ്തു വാങ്ങിയശനത്തിനായി-	
ദേവമാണമുലം യുദ്ധരെ ശിക്ഷിപ്പാനായു്	187
സപ്തേശൻ പഞ്ഞമെന്നദണ്ഡമയച്ചുവല്ലൊ-	
മറെല്ലാദോഷങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നപാപം	188
ഏറ്റവും രസിപ്പാനായു് പ്പഞ്ഞത്തെക്കല്പിച്ചു-	
പ്പോൾ ഭൗമമൃഗവീശ്രത്തിലിതു സകലമെന്നവനു	189
ഭൃതന്യത്രാണംചെയ്തു കരുണാനിധിദേവൻ-	
ഉപരിലോകം പ്രാപിച്ചീടുവാനെഴുന്നള്ളി	190
നാല്പതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞോരനന്തരം-	
ഛായതകരുകൾക്കും മുടിവാൻ കാലംവന്നു	191
ഉത്തരദിക്കിലടക്കേപ്പുകളൊക്കെക്കൂട്ടി	
പുതനയോടുകൂടെ സേനാനായകനായ	192
തെത്തോസെന്നോരുനരചോത്തമൻ പുറപ്പെട്ടു-	
മുടിഞ്ഞ സപ്തരാജ്യം വെന്തിട്ടു പുറങ്ങും	193
പടഭീതിയും പുണ്ടവാസികളോരൊശലം	
പ്രസിദ്ധപുരത്തിങ്കൽ ശരണം നിരൂപിച്ചി	194

ദൃസംഖ്യജനം കൂടിനിറഞ്ഞ രജധാനി-	
വളഞ്ഞു മുഴങ്ങുന്നിനാശഭയത്തോടെ	195
വളരെ വളയുന്ന മാന്യൻ സംഖ്യമോട്-	
ഭരണയുദ്ധസംഖ്യ സംഖ്യയാന്മാരകിലും	196
അത്യന്തനരകം ഭക്ഷണഭയഭയം-	
എവിടെയെല്ലാമുണ്ടാകുന്നുവെന്നു	197
പുറത്തുകയറിപ്പോ ശത്രുക്കളെപ്പോലെ-	
പുറത്തുപടയകൾ നെയ്യും മഹാപഞ്ചം	198
നിശ്ചയിക്കുകിലാമ നിശ്ചയമായതാണു കരു	
നോക്കിയോട് വധിക്കും സൈന്യം	199
ചാക്കിലോ പഞ്ചംകൊണ്ടു നാശമെന്നും സിദ്ധം	
മരണഗമം മരണമെന്ന ഭേദമേയുള്ളു	200
സകല ജന്തുക്കൾക്കും ജീവിക്കാത്തതല്ലാം	
സകലം ചൊല്ലുന്നതിന്നില്ല സന്ദേഹമൊന്നും	201
എന്നാലും കരുതുന്നതിക്കുശതമുണ്ടാകണം	
എങ്കിലോ മൃഗങ്ങളെക്കൊല്ലുന്നമൊന്നുവന്നു	202
പശുക്കളെപ്പോലും പൂച്ചകളെപ്പോലും അ	
ശിപ്പാനിത്യാദികൾ ഭക്ഷണവിഷയമായ്	203
കുറച്ചുവെക്കുമെങ്കിലിന്നെയായതും മുട്ടി, അ	
പ്പോൾ ചത്തവരുടെ നാന്നു ശവങ്ങളെ	204
മറിച്ചുവെക്കുകയോശയാൽ ഭക്ഷിക്കയും അറച്ചി	
ട്ടവാൻ യോഗ്യം ഓഷ്ഠങ്ങളിൽ ദുഷ്ടം	205
മാതൃക്കൾ പുത്രന്മാരെ വധിച്ചുതീക്കയും	
സുതമാംസത്തെ ചുട്ട് തീക്കയും ശങ്കിക്കാതെ	206
മത്സ്യശവങ്ങൾ തിന്നാൻ വ്യാഘ്രസ്വഭാവമുള്ളായ്	
പുത്രരെ ഭക്ഷിച്ചവർ ജന്തുക്കളാകുന്നോരോ	207
ചേതാനാമൃഗമെന്തെങ്കിലും ദുഷ്ടനായെന്നുവന്നു	
സകലകാലേ സ്വപുത്രരെക്കാണുന്നോ	208
സന്താപത്തിങ്കൽ സുഖമതിനാൽ വരുമല്ലോ	
പിതാവു കഴിയുമ്പോൾ സുതനെക്കൊണ്ടു തന്റെ	209
സന്തതി വളർത്തിപ്പിടും നാമവും ശേഷിച്ചിടും	
അന്യരായെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടുവാൻ പുത്രൻവേണം	210
പാതിയും ജനകൻ പുത്രനെനന്നിടണം	
മാനുഷനെനന്നാക്കിലോ ദുഷ്ടനായിരിക്കിലും	211
തന്നുടെ വംശം വധിച്ചിട്ടുവാൻ തോന്നിട്ടമോ	
മനുഷ്യജന്മികളി തറസ്സു മെന്തെന്നോ	212

അനുചരങ്ങളായ ദുഃഖങ്ങൾ ചെയ്യിക്കിലേ	
മാനവർ കഷ്ടമിതു ചെയ്തൊന്നതു വരു	213
ക്ഷുത്തിവ ഊരോകത്തിരിഞ്ഞൊ ശൃദ്ധിച്ചപ്പോൾ	
ക്ഷുത്താപം നരകത്തിലെത്രയെന്നൊപ്പിക്കുമൊ?	214
ബാവനിയും ഭാലം പുല്ലുതായിരിക്കിലും	
അവധിയായുഷ്ടകിനുചരയം മിലതുണ്ടാം	215
ഇല്ലാത്താൽ കുറെദിനംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും	
എല്ലാന്നാൾ പാപിക്കൂട്ടം വിശന്നു ക്ഷമിച്ചിട്ടും	216
കാലംകൊണ്ടൊര തണുപ്പൊന്നിനാപുണ്ടാപ്പോ	
വലയുമൊടുങ്ങാതെ ദുഃഖിക്കുമെല്ലാപ്പോഴും	217
ഭാരസാധനങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠതം ഭൂമിക്കേറം	
തീരയായുള്ളവരിൽ ശ്രേഷ്ഠതം വായുവിന്നു്	218
സൂക്ഷ്മായുള്ളതിലും ശ്രേഷ്ഠതം വ്യോമത്തിനും	
ഭീമമുള്ളവരിലും ശ്രേഷ്ഠതം ഭവനനും	219
വെപ്പുറ്റിൽ ദുഃഖങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠതമുള്ളതിനും	
ബഹുസങ്കടമെല്ലാം വിരോധമെന്നാകിലും	220
ഭവനകൃച്ഛ്രമതിരിയുത്സവം ഭയനകം	
അല്ലകാലത്തുതെ സഹിപ്പാൻ വശമല്ല	221
ചുല്ലിപാസാദികളെ ക്ഷമിക്കും ലാഭാത്മമായ്	
ചലദണ്ഡങ്ങൾ പുനരത്മത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ	222
ഭ്രമോഹസാമന്തമുണ്ടു ലഭിപ്പാൻ ക്ഷണകാലേ	
ജ്വലനസന്താപങ്ങൾ ക്ഷമിപ്പാനാശമല്ല	223
ഒരുത്തനത്മമുണ്ണുപുണ്ടതി ചപലനായ്	
പരദ്രവ്യങ്ങളേറ്റം ഹരിച്ച സംക്ഷേപിച്ചു	224
മരണകാലേ പാപിതന്നെക്കണ്ടൊരുനി	
ദൂരിതകരം ശൂന്യം പാപിയെ ബോധിപ്പിച്ചാൻ	225
അന്യായം സംക്ഷേപണം തന്നുടെ കലനാശം	
അന്യായാജ്ഞിപ്രവൃത്തിയായാൻ വിനശ്യതി	226
ദുന്യായ ശതമെല്ലാം തന്നുതാഴെഴിഞ്ഞപോം	
പവ്യതലപംപോലെ വേഗേന ചൊല്ലോയിട്ടും	227
ചരനും ക്ഷണവേഗസ്വപ്നവും പ്രകാശിക്കും	
ചാതമലരും നിത്യ നരക ദുഃഖകൃച്ഛ്രം	228
അരമിന്റാടുങ്ങീടും ബേദിക്കും നിരവധി	
ക്ഷണത്തിൽ കഴിയുന്ന ദ്രവ്യത്തെക്കൂട്ടുവാനായ്	229

ശുദ്ധശ്രോത്രമാം ഭാഷണം തൃപ്തിപ്പെടുന്നവൻ മൂവശ്ശ്	
ചരണമടുത്തിട്ടു പുത്രന്മാരെ വരക്കിക്കണം	230
ചരണമടുത്ത ചരക്കു കൊടുക്കണം	
അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യ നന്മ നിശ്ചയമെന്നു മുനി	231
ചൊല്ലിതു പ്രവൃദ്ധനോ ചപലനാപി കേട്ടു	
ചൊന്നതനുഷ്ഠിച്ചാൽ മാനസമില്ലതാനം	232
അന്യന്തരം കൊടുക്കുമ്പോളാരുമെനി സർവ്വനരകം	
ഓരിപ്രകാരമു പുത്രസങ്കടം ഭവിക്കുമ്പോൾ	233
മരിച്ചാൽ നരകം പിതാവിന്നുണ്ടല്ലോ	
ഇപ്പിന്നുമുനി കണ്ടു ചിന്നെയു മുക്കെയ്ക്ക	234
നശ്വരമുണ്ടെന്തെന്നു പ്രിയം നീക്കി	
ഉത്തരമുണ്ടാവാക്കുമെന്നൊന്നറിവണം	235
അതില്ലെങ്കിലൊ സ്നേഹം പൂർവ്വമെന്നതേവത്ര	
പ്രേമപ്രിയയിൽ പ്രിയം യോഗ്യമില്ലെന്നു മനം	236
എങ്കിലൊ നിന്നെപ്രതി പുത്രന്മാർ ക്ഷണകാലം	
പിപ്ലവരോട് ക്ഷമിച്ചിടുകിടന്നുമെല്ലാം	237
സുപുരുഷന്റെ നരകം, അല്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കെണ്ട	
അഥമരോകതാനം ക്ഷമിച്ചു നരകമോ	238
അഥമ നിന്നെപ്രതിവുള്ള കൂറിയണം	
സൽഗുണവിധിയു പാഞ്ഞതോ നരകമേ	239
നോക്കിയും പിതാവു താൻ വരുത്തി പുത്രന്മാരെ	
മാനന്തങ്ങളായ മക്കളെ പിതാവു ഞാൻ	240
ആമയംകൊണ്ടു വലഞ്ഞതുമ്പ്പം ക്ഷമിക്കുന്നു	
സിങ്ങളെപ്പോലിട്ടിട്ടു ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം	241
മുങ്ങിനുകൂട്ടി സിങ്ങൻ സമീപിച്ചുകേവേണ്ട	
എന്നാലും മമ ഭണ്ഡം തണുപ്പാലൊന്നു വേണം	242
ഇന്നു ദീപത്തിൽ വിരൽ ചൂടണമൊരക്ഷണം	
അരിനാൽ മഹാധാമികാരം സമുണ്ടാക്കുക	243
ഇതെന്നെപ്രതി സിങ്ങളാത്തമന്മാരെ വേണം	
അതിന്നു സമ്മാനവും തരുവനുമെല്ലാം	244
ഇതുകില്ലാശ്ശിരോ നല്ലവാനടിയംകം-	
പിതാവെന്നുള്ള കൂറങ്ങുകിലോ ചെയ്തിട്ടുവിൻ	245
താതൻ പാഞ്ഞ വാക്കു പുത്രന്മാർ കേട്ടശേഷം-	
കാലല്ലാ മിന്തിച്ചാൻ കോപ്പിട്ടു തുടങ്ങിനാർ	246
കാൽക്കണ്ണനേരംചോലും സാക്ഷ്യമല്ലെന്നു കണ്ടു	
അന്നേരം പിതാവുതാൻ നരകാഗ്നിയെ ധരി	247
ച്ചുമുനി പാഞ്ഞപ്പോൾ വേഗത്തോടനുഷ്ഠിച്ചാൽ-	
മനോഹരമല്ലോ ദീപപ്രദമല്ലതത്മമെല്ലാം	248

എന്നാലും ക്ഷണകാലേ ക്ഷമിച്ചുകൂട്ടനില്ല -	
ഘോരമോഷ്ടങ്ങളെല്ലാം കൂടക്കൂട്ടുകേവേണ്ട	249
ഭൂമുനീരീതംതന്നെ നരകാഗ്നിയമഗ്നി -	
കണ്ടിതു മുനീശ്വരനെയെന്നെയും വിഷാദിച്ചു	250
തിരസ്കരിതനാചമമെന്നൊച്ചതു കണ്ടു -	
വിശ്വസ്തരായുള്ളോരിലൊരത്തൻ മരിച്ചിട്ടു	251
നാശമില്ലാത്ത ജീവൻ ചിന്നെയും പ്രത്യക്ഷമായ് -	
അക്കാലം മുനിവരൻ മോദിച്ചു ഭയത്തോടും	252
തേ കർമ്മലഭയമേത സുഖമോ സന്താപമോ -	
ഭാഗ്യത്തിൻ ശ്ലേഷമോക്ഷം പ്രാപിപ്പാൻ യോഗമുണ്ടോ?	253
ദുർഗ്ഗതിയകപ്പെട്ടോ? സങ്കടം ഭവിച്ചിതോ?	
എന്നുടെ ചാപംകൊണ്ടു നരകഗതനാചി	254
അനന്തമായ തീവിലെത്രയും ഒഹിക്കുന്നേൻ	
മൊന്നിതു മാത്തസവി മുനിയുമുരചെയ്തു	255
അഗ്നിനാഭതലമെത്രയും ശ്രമമോ -	
സന്ദർശനായ തവ സങ്കടമറിവതി	256
നെന്തൊരു കഴിവുള്ള വെന്നിതു പറഞ്ഞിട്ടു -	
ഒരു മരിച്ചവൻ ജലം നിറഞ്ഞ ചാത്രം തന്നിൽ	257
കൈമുക്കി ദീപമതിലിട്ടുവാങ്ങുമെന്തു	
ചൊരിച്ചു മുനിവരനോടുള്ള ദീപമഥ	258
അശേഷം തൊട്ടുക്കുന്നമുരുകി മെഴുകുപോൽ	
സമജനാഭൊരുമുനീശ്വരനെ ജീവിപ്പിച്ചി	259
ട്ടീജീവൻ പൂർവ്വത്തോടെപ്പോഴും കരയുന്നു	
കണ്ടിതു മുനിവരൻ കാരണം മോദിച്ചുപ്പോൾ	260
കണ്ണനിർ വിട്ടു കൊണ്ടു പ്രതിവാക്യത്തെ മൊ -	
ന്നാൻ ഗ്രാസപൂർവ്വങ്ങളുടെ സ്തബ്ധമതിനൂലം	261
കൊണ്ടിതു ഭയങ്കരം ദുർഗ്ഗത്യഗ്നിയുമെങ്ങോ	
ഭൂമിയിലാഗ്നിതാപം മൂന്നു സഹസ്രവഷം	262
ക്ഷമിച്ചാലതില്ലാമൊരഹോ രാത്രകാലം	
നരകസന്താപത്തിൽ ക്ഷമിക്കും താപമേവം	263
നിണ്ണയമെന്നും ചൊല്ലിപ്പിന്നയും കരയുന്നു	
ജന്മമായുള്ള വഹ്നിധാരാ ഭവനത്തിങ്കൽ	264
സപ്തസഹസ്രവഷമനിശം ജ്വലിക്കുന്നു	
ഉണ്ണനിഗ്നമമില്ല വഹ്നിയോലുണ്ടാകുന്ന	265
തീക്കണ്ണങ്ങളൊക്കെക്കൂടെക്കൂട്ടുന്നു നിരന്തരം	
സദനമിതു നമുക്കുതീർത്തു ഭയഗുഹം	266

ചാലുദ്യമവും ധൃതും കരങ്ങളും	
ജീവിയും കലാലവും രണ്ടനയനങ്ങളും	267
ദാരിദ്ര്യ തിഗ്നംകൊണ്ടായിരം ക്ഷമിക്കുന്നു	
ർക്കവും തലച്ചോറും വൈവയസ്ഥിസാരം	268
വിത്തം ശ്ലേഷ്മയും സദാ ഉരുകിത്തിളക്കുന്നു	
ആകാശശകുന്തങ്ങൾ മന്യുങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ	269
തീക്കനലഗിയിൽ പോരാറിയി നരകാഗിയിൽ	
സന്തതം വലയുന്നു കത്തുന്നു ദഹിക്കുന്നു	270
തപ്താമാരികളരിലെപ്പൊഴും വേദിക്കുന്നു	
അഗ്നിയൊക്കാരെവെക്കുന്നിനെ ശാസിക്കുന്നു	271
ചാനീയമവെക്കുന്നിനെ കുടിക്കുന്നു	
തീയവെക്കുന്നതന്നെ പുട്ടനു ഭയങ്കരം	272
കുപ്പായവെക്കുന്നിനെതിലെപ്പൊഴുമിരിക്കുന്നു	
അഗ്നിശയനമെതിലെപ്പൊഴും കിടക്കുന്നു	273
തീനഗ്നിയാകരുത് സന്തതം ഭവിക്കുന്നു	
ശാസിപ്പാലൊരാശ്വാസമില്ല നിശ്വാസമുള്ള	274
വസിപ്പാനിടം പോരാ തിങ്ങീടും വലയുന്നു!	
കടിച്ചാലും ഭക്ഷിച്ചാലും പര്യം ഓഹവും തീരാ	275
കിടന്നാലൊരുകുലമില്ല സങ്കടമുള്ള	
കത്തുന്നുകിലും ഭൃതാകുചാൻ ഭാഗ്യമില്ല	276
സന്തതം നശിക്കുന്നു നാശത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു	
ജ്വലിച്ചു ദുഃഖം പര്യ ചാലികൾ സമരിക്കുന്നു	277
കൃതവിശേഷത്തിന്നു വിശേഷമുള്ള കൃപയും	
നരകേ വിശേഷിച്ചു കല്പിച്ചു പരാപരൻ	278
ധരണിസ്ഥലത്തിങ്കൽ സമതരവർത്തനെ	
ശേഷമുള്ളവർക്കുള്ള നിന്ദിച്ചു നിഗളിച്ചു	279
ശ്രേഷ്ഠത്വമാക്കുള്ളവെന്നുള്ള ഭാവത്തോടും	
സ്വപ്നം പ്രശംസിച്ചു മുഖ്യരായ് നടന്നവർ	280
ആഗസാനിദവാക്കും ചവുട്ടമടികളും	
അഹംകൃതിയെ കൊണ്ടു ക്ഷമിക്കും സദാകാലം	281
അഹങ്കാരാഗ്രേസരൻ ബലസുഖനെ ചാലി	
സ്വപ്നം ചുറ്റിയിട്ടു സമുദ്ര നിന്ദയോടും	282
നിർഗ്ഗുണനിധി ദേവകല്പന വഴങ്ങാതെ	
സമുദ്രസുരയ്ക്കുക്കാരെ പ്രാശസ്യം ഭാവിച്ചവൻ	283
പ്രവൃത്തിമാറ്റമെങ്കിലും മറുക്കുന്നു	
നരകേ പ്രധാനിരായ് നിരന്ത ദുഃഖങ്ങളിൽ	284

വരവിയം സിംഹാസനേ വാഴുന്നു ശ്രേഷ്ഠപാപി	285
നിത്യരിൽ മുഖ്യമുഖ്യ താപങ്ങൾ ചൊരടങ്ങ	286
പ്രധാനകാമിപ്പോളേതുമെ കുറഞ്ഞില്ല	287
പ്രധാനാഭിപ്രായവും ദുഃഖചർച്ച താനും	288
താപനോളവമിപ്പോൾ പ്രശസ്തനായമില്ല	289
അപരനെ വഴങ്ങണമെല്ലായമെന്ന ഭാവം	290
ധരിച്ചുചേതസ്സോട സന്തതം പീഡിക്കുന്നു	291
വിരൂപദാമൻ ശാപ വിഷയൻ ദുർഭാഗ്യവാൻ	292
അധമനെല്ലാരിലും ദോഷമുള്ളൊരിലും	293
അധസ്ഥിതനും നിന്ദാഭജനനികൃഷ്ടനും	294
അന്തരഹിത താപംകൊണ്ടവൻ വേദിക്കുന്നു	295
അർത്ഥശൂന്യകൾ തീപ്പാനന്യായകന്മാർ	296
നീതിയെന്നിയെ ചരദ്രവ്യത്തെ ഹരിച്ചവർ	297
അത്യന്തദിനവാദം നരകെ ക്ഷമിക്കുന്നു	298
മോശമാഗ്രഹംകൊണ്ട വിരടത്താൻ സർവ്വേശ്വരനെ	299
സമുദയപണിക്കന്യേലോചനൻ മഹാപാപി	300
ഭീതിദായ ഉരുമേലിപ്പോൾ നിഷ്കൃപയാ-	301
ശത്രുക്കളിന്റെട്ടിയെന്നെ ദുഷ്ടകൃമിക്കുന്നു	302
ഉരുളുരുളുന്നേരം ഹാ! ഹാ! ദുഃഖങ്ങൾ ഘോര ഘോരം	
നരകഗണമൊക്കെ മാന്യനും ഭയങ്കരം	
ഈവട്ടത്തിന്മേൽ നിത്യം കിടന്നു ക്ഷമിക്കുന്നേൻ-	
ഈവണ്ണമവരുടെ കോപഭാജനമായി	
അന്യസങ്കടങ്ങളില്ലായമനുഹീനജനം	
മാനുഷനിസ്വ സഹായത്തിന്നു നിഷ്കൃപയും	
എപ്പോഴുമത്ഥാഗ്രഹം പൂണ്ടവർ ദുഃഖിക്കുന്നു-	
താപത്തിലനഗ്രഹം കണ്ടവർ ധരിച്ചിട്ട്	
സഹായംവേണമെന്നുമോരമപേക്ഷിക്കുന്നു-	
അഹിതഭാവത്തോട ശേഷമുള്ളവർകളും	
അന്യവേദനകളെ 'സന്തോഷം'പൂണ്ടുപോലെ-	
മനസ്സിൽ ദയാഭാവമൊട്ടുമേ ധരിക്കാതെ	
അവരെ ചരിഭാഷിച്ചതുമ്പും സഹിക്കുന്നു-	
ഭവനപുരത്തിലെ സാമന്തവും കണ്ടു കണ്ടു	
സ്വനിസ്വം തിരുവാനായതുമ്മുണ്ടാക്കണം-	
എന്നുള്ള മനോരഥം ധരിച്ചിട്ടെന്നു വൃഥാ	
നിഷ്ഫലമെന്നുകണ്ടു കോപിച്ചു ക്രുദ്ധിക്കുന്നു-	
ദുഷ്ടാശപൂണ്ടു കാമചാരികളായുള്ളവർ	

അകാമസാധനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചവലയുന്നു..	
കാമിച്ചു വിടച്ചവർ പോയിച്ചു ക്ഷമിക്കുന്നു	303
സരസങ്ങൾ സാധിച്ചിട്ടുവാൻ ശ്ലേശിച്ചവർ	
മാംസക്രമം ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ പ്രാപിച്ചു ദീപിക്കുന്നു	304
ആരസസുഖങ്ങൾക്കിതുത്തരം ഫലലാഭം -	
സ്വർഗ്ഗമൃതപ്രമദത്തിൽ ഹൃദയായെന്നമൂലം	305
കാമകൂട്ടത്തിന്മേലോരോരോ ശരീരംഗം -	
കാമപിശാചകൾ സന്തതമടിക്കുന്നു	306
ചരസ്രീഗാമിജനം കത്തുന്ന ചൂളതനിൽ -	
സ്വപ്നങ്ങളുടെ സുപ്രിയോദ്യോഷം കടികളും	307
സുണ്യത്തോടു കൂടെ നിയതം പൊറക്കുന്നു	
സോമപുരവാസമുജ്ജ്വലം ഭവിച്ചിട്ടു	308
ഗന്ധകവഹിനിവൽ പൂവ്വനാശകാരണം	
ഒഗ്ദ്ധരെ ഭവിപ്പിച്ചാനിപ്പോഴും വർഷിക്കുന്നു	309
ഇത്യാദിരാഗംകൊണ്ടു ചപലമായ ജനം	
പ്രീതമല്ലാത്തവാസം ലഭിച്ചു സഹിക്കുന്നു	310
ക്ഷണാൽകൊണ്ടു മോഹരസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയ്	
ഭണ്ഡലാഭങ്ങളെല്ലാം കാലങ്ങളൊടുങ്ങാതെ	311
ദുഃഖഭാജനമിപ്പോൾ മോഹപാത്രംഗമെല്ലാം	
സുഖസ്വർത്തിൽ പരം ദുഃഖസ്വർഗ്ഗമാകും	312
അന്യേഷം ഹിതത്തിലിഷ്ടപൂണ്ടു ചേതസ്സോ	
ടന്യംഗലം കണ്ടുപിടിച്ചു ദുഃഖജനം	313
ചൈത്ര്യംകൊണ്ടു നിത്യഭീനരായിരിക്കുന്നു	
വിധിതമവർകളിൽ കരമഹിമകൾക്കായ്	314
സന്ധികൾ ചകം മുളളം സർപ്പങ്ങൾ മുറിക്കുന്നു	
മാനുഷ്യേഷ്വരൻ നിജപൂജകൾ കണ്ഠോജ്ജ്വലതെ	315
ഭ്രാതാവിനർച്ചവേൻ ഭയയാതുകണ്ണാർത്ത്	
മേതുനാരോഷത്തോടു ചൈത്ര്യം ചപലനായ്	316
ഭ്രാതൃഹരാപമേദ സുഖരഹിതനവൻ	
ഉത്തരാൻജസുഖം കണ്ടേററം തപിക്കുന്നു	317
കരളിക്കാലം ശ്രുതസ്തങ്ങൾ കരളുന്നു	
കരളം നാശത്തിന്നു സന്തതം വർഷിക്കുന്നു	318
നീചസാരമേയം പോലെജലദിഹന്താരിപ്പോൾ	
വിശന്നഭാഹിക്കുന്നു വെന്തുവെന്തുതകിയ	319
ഗന്ധകം ചെഞ്ചെലുവും ഭക്ഷണമവർക്കായി	
എന്നതുകൊണ്ടു ക്ഷുത്തു വർഷിക്കേയുള്ളതാനും	320

കോപകാരണകൊണ്ടു നിത്യനരകവാസം	
പ്രാപിച്ചു ചണ്ഡഗുണം കൂലിച്ചശ്വാക്കൾ യഥാ	321
അന്യോന്യം കടിയ്ക്കയും തയ്ക്കയും ഭയങ്കരം	
മന്ദഗതകിയ മന്ദനശ്ശവായം പിന്നെ	322
മുർച്ചയേറിയ ബഹുസൂചികളും ആണികളും	
ധരിച്ചു പയ്യുകത്തില്ലിടനും കരയുന്നു	323
ഭൈരവാനന്ദാമരവിഷ്ണു ശിവാഭി പിശാചുക്കൾ	
അവമനസ്സോടനുസരിച്ചു കൂസലുജം	324
ദ്രാഗന്മാരെന്നപോലെ തുടലിൽ ബന്ധനാരായ്	
നന്താപസ്സുകൊണ്ടു സദ്ഭവമറിഞ്ഞതി	325
നിഷ്ഠൂരപിശാചുക്കൾ വരുത്തും സുതോഭത്താൽ	
ശ്രേഷ്ഠഭൈവത്തെ കൂപ്പിയാരാധിക്കുന്നു സദാ	326
മാംസ ഓടങ്ങളിപ്പോൾ സ്വപ്നം കേൾപ്പിച്ചുനാഥം	
ആത്മശ്രദ്ധകൾ ചൊൽവാൻ പാടവമുണ്ടാകുമോ	327
പരിമോദനമിതു ചൊല്ലുവാൻ പണിയേറും	
ധരിച്ചുകൊള്ളുവാനും പ്രയത്നമുണ്ണമെ	328
പുഷ്പത്തിലൊരു മനവാസി ഗമിക്കുന്നേരം	
മാിച്ചവന്റെയസമീപവട്ടിയറിയാതെ	329
ഉടനെ അയ്യോയെന്നു ഓടവരാനുസാരം	
കേളപ്പോൾ വിഷാദിച്ചു തപസ്വി സ്ഥിതിചെയ്തു	330
ആരിഹ കരയുന്നുവെന്നതു ചോദിച്ചാറെ	
നരകഗതനന്ദമെന്നൊരുത്തരുണ്ടായ്	331
ഋതുക്കേട്ടൻ നിന്റെ ഓർഭാഗ്യത്തിന്റെ മൂലം	
ഏതെന്നും ഒറ്റുത്യാശി എങ്ങനെയെന്നുമിവ	332
താപസൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ചത്തവൻ ചൊന്നാനുടൻ	
മേലാപം മമഓഖമേതുവെന്നറിഞ്ഞാലും	333
ഭൈരവതാപന്നിത്യമേതെന്നു ചൊന്നുകൂടാ	
ശരീരഓഖമതി ഭാരമെന്നിരിക്കിലും	334
ആത്മസങ്കടം മഹാഭാരമെന്നറികെടോ	
രഹസ്യാത്മത്തെ ചൊൽവാൻ മഹാവിഷമമാകും	335
ദേഹമുള്ളവർക്കു മിതിന്റെ പ്രകാരങ്ങൾ	
ഗ്രഹിച്ചുകൂടായെന്നാലാത്തഓഖങ്ങൾ ഓഖം	336
ദേഹതാപങ്ങളതിനോടൊട്ടുമൊപ്പമല്ല	
മഹത്വമിത്രയെന്നുമളവിലടങ്ങീടാ	337
സത്യമിപ്പറഞ്ഞവർക്കുതന്നെസങ്കടവിധം	
അതു ഭവാസികൾക്കു ധരിപ്പാൻ പണിതുലോം	338

ദേഹത്തോടൊത്താവാൻ ചിരിപ്പും കാലങ്ങളിൽ	
ദേഹദണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടു ദേഹിയും വേദിച്ചീടും	339
എന്നാലും സ്വയമുദയമതല്ലതപാമുള്ള	
അനുദയവുമുണ്ടു സ്വയേയന്നരകത്തിൽ	340
അനുദയവെന്തും ദേഹകഷ്ടമുപശ്ചിത്തങ്ങളെല്ലാം	
മനോവേദന ബാഹ്യപീഡകൾ സ്വകാര്യം	341
ധീസുരണവും ചിന്ത മനസ്സമിതികൂടും	
ശാസ്ത്രത്തിൽ സിദ്ധം പോലെ വാമാന്താവിനാണു്	342
ഇതൊക്കെപ്പൊഴികൾക്കു പീഡാവഹമേയുള്ള	
അതീതവസ്തുക്കളെ ഒഴിപ്പാനുള്ള നേത്രം	343
സുരണവശമെന്നു ശാസ്ത്രീകൾ ചൊല്ലീടുന്നു	
നരകഗണം വ്യഥാ വിഷയമിതുകൊണ്ടു്	344
കണ്ടതീതിവ്രബാധ ധരിച്ചുവേദിച്ചീടും	
വൃണയും ഭാഗ്യങ്ങളും പുണ്യവിദ്യയുമായും	345
ലീലകൾ ഭോഗങ്ങളും നന്തന ഗാനങ്ങളും	
ഭൂലോകസുഖമെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിക്രാന്തനായ	346
ചെറു ദുരിതപലമെന്നുമെ കഴിയാതെ	
നിത്യമാഭവിക്കുമെന്നിവ സ്മരിക്കുന്നു	347
ദുരിതാത്മാവിന്നു സുഖമിതപ്രദത്തി മൂന്നും	
ധാരണം പരിശോധം യോജനമിതിശ്രുതം	348
മൂന്നിനാലന്താപം കാരണം പാപിക്കുള്ള	
എന്നൊമാട്ടണീടാത്ത സങ്കടഭവനവും	349
പുനരപ്രാപ്യമായു ഗുണത്യാഗവും ചിന്ത	
അനന്തശൃംഗത്തോടു സന്തതവിരോധവും	350
അനാദി ശാപപരിഗ്രഹവും ദുർഭാഗ്യവും	
എന്നിവേററിനുമുലമസാരലാഭമേതെ	351
തനകാലത്തിൽ കഴിഞ്ഞത്രയും വർജ്ജഭോഗം	
എന്നതിധരിച്ചിട്ടു പരിശോധിക്കുമെ	352
സ്വാശിവിധിവശാൽ വേദിപ്പാൻ യോഗംവന്നു	
നരകദുഃഖമെല്ലാം ഭവിച്ചു സദാകാലം	353
അന്തരമതിനില്ല കൂടസ്ഥവിധിയത	
പ്രാപ്തഭോഗങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞുലവകാലേ	354
ലബ്ധസുഖങ്ങളെല്ലാമതിമുഷ്ടങ്ങളല്ലൊ	
തലേതുതൃപ്തഗുണമനാഭ്യനന്തന്തന്നെ	355
മമഭോഷതംകൊണ്ടു നീയമമിതുവന്നു	
മംഗലാബ്ധിയെ രസിച്ചു ജന്മസുഖിപ്പാനായു്	356

എന്നെന്നൊരുങ്ങുതോടു സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വേശ്വരൻ	
അന്തകാരണം മമ കല്പിച്ച നിജഗുണം	357
മംഗലപുണ്ണം മമ ലക്ഷ്യമെന്നറിയാതെ	
ഭ്രാന്തനസാരത്തെ ഞാൻ സേവിച്ചതെത്രകഷ്ടം!	358
ഉത്തമദാഹം തീപ്പാനസ്സിയന്വേഷിക്കാതെ	
നീന്തുളളികടിപ്പാനായ് ക്ലേശിച്ചുനടന്നു ഞാൻ	359
ഇതിപ്പോൾ കഴിഞ്ഞതായ് മാറുമിനിവരാ	
സന്തതം ക്ഷമിപ്പാനും സന്തതം വലവാനും	360
സന്തതം ബേദിപ്പാനും യോഗമിനിക്കുള്ള	
സന്തതമിതെന്തുളളവെത്രകാലങ്ങളിത	361
സഹസ്രവഷ്മതോ ശത സഹസ്രംപോ	
നഹസ്രകല്പവഷ് സന്തതകാലമതോ	362
സന്തതമിരിലേററമെന്നുമെ കഴിഞ്ഞിടാ	
ഇതിപ്പോൾ തുടങ്ങിയൊഴെപ്പൊഴും തുടങ്ങുന്നു	363
അതീതമതിനില്ല വർത്തമാനമേയുള്ള	
ഇതെല്ലാം കറയാതെ മുഴുവൻ ശേഷിക്കുന്നു	364
ഇത്താപ സമുദത്തിന്നാഴം നീ പരീക്ഷിച്ചാൽ	
അതലമിതെപ്പോഴുന്നിലയുമിതിനില്ല,	365
സമചീമിയിലതിഭാരമായുള്ളൊരുണ്ടു	
സാമത്വംകൊണ്ടു നിലംതൊട്ടീടുമെന്നുകിലും	366
എന്നാലും ചെന്നൊക്കെത്തൊടു നിലത്തെക്കൊള്ളും	
സന്തതകാലമുണ്ടു കനക്കുമെന്നപോലെ	367
മതിയിലല്ലംകൊണ്ടു സമസ്തം കനക്കുന്നു	
ഇതിയുള്ളവയെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു	368
എങ്കിൽഞാൻ നിർഭാഗ്യവാനെന്നു തോന്നീട്ടു മഥ	
സങ്കടം നിരന്തരം ശരണമിനിക്കില്ല	369
ആർത്തിയൊഴിപ്പാനുമുപായമൊന്നും വരാ	
സത്തേക്കാൾ വിനാശനമാഗ്രഹാസ്സമെന്നാൽ	370
സത്തെ തൃജിപ്പാൻ മയാസാധ്യമാകയുമില്ല	
ഇത്തരം നിരൂപണം ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുംകാലം	371
ചേതസി പരവശമെങ്ങനെയൊപ്പിക്കേണ്ടു	
അത്യന്ത പീഡാപരിവേദനാ പശ്ചാത്താപം	372
ഭീതിയും ക്രോധഭേഷ്യമക്ഷാന്തി പരിഭ്രമം	
ഇത്യാദിയുള്ള രസം നിറയും മനസ്സിൽ	373
അത്യന്തം ഭയങ്കരവായുവുമോളങ്ങളും	
ഉദധികലക്കുമ്പോൾ വലയും യാനപാത്രം	374

അഗ്നി സഹനമായ ചൊടഞ്ഞിലേറുകയും	
ചാതാളത്തോളമുട നിറങ്ങുകയുമുന്മി	375
ചോതകത്തിലടിക്കയും ചാമരം ചൊട്ടുകയും	
മാത്രം കൂടാതെയങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമോടുകയും	376
നരകവാസിയുടെ മാനസേനാ ദമരസ	
ഗതങ്ങളതുപോലെ നാനാരാസങ്ങൾ തന്നെ	377
അതിനാലനുകൂലനാശമെന്നറിഞ്ഞാലും	
ശക്തനും വില്ലാളിയാൽ പ്രാപിതമായശരം	378
സത്വരം ലക്ഷ്യപ്രതിയുടനന്തരമുപോലെ	
അനുകരണത്തോടു രഞ്ജിച്ച സന്തോഷിപ്പാൻ	379
അതീവമനോരസം മേന്മയിൽ ധരിച്ചീടും	
നിഷ്ഫലസാധ്യമതു ദുഃഖകാരണമത്രെ	380
അഫലം പ്രതിസർവ്വമംഗലശ്യാഗമൂലം	
അത്യർത്ഥം പ്രസൂതിജം മധുസൂരി ഭവിച്ചീടും	381
ഇതെല്ലായിലും ശ്രേഷ്ഠം നരകമിതുതന്നെ	
തനിക്കു ലാഭമായ രത്നങ്ങൾ നിറഞ്ഞുള്ള	382
യന്നപാത്രങ്ങൾ ചെട്ടിതാൻ കണ്ടുനീല്ക്കുമ്പോൾ	
മന്ദശ്ലോചത്താൽ മുങ്ങിപ്പുറമേ താഴുമ്പോഴേ	383
ധരിക്കുമാന്തിയതിനസാരപരമുള്ള	
നരകപേതസ്സികലുള്ളൊരു പ്രസൂതിജം	384
വജ്ജിതഗുണത്തോടു സമാനം നിമിച്ഛം	
സങ്കടമെന്നു ബുദ്ധ്യ നീശ്ചയിച്ചുറപ്പേണ്ട	385
എങ്കിലീദുഃഖഭയം മനസിദ്ധരിച്ചിട്ടു	
ധർമ്മാഗ്രത്തിൽ നടന്നാനന്ദം പ്രാപിപ്പാനായ്	386
ഭൂമന്ത്യൻ ശ്രമിക്കുകിൽ ബോധമുള്ളൊനായിടും	
നരകദുഃഖം പറഞ്ഞവണ്ണമെന്നാകിലും	387
നരകം പ്രതിഗമിച്ചീടുന്ന മൃഗമേരും	
അനേകദേവന്മാരെയെദിതി പുത്രന്മാരെ	388
സേനാനി ഭൂതന്മാരെ ഭഗവതികളേയും	
സദ്രേഖ നിന്ദയോടു സേവിക്കും ജനാവലി	389
വേദസത്യങ്ങളോടു വിരോധമതും പുണ്ട	
സത്യവേദികളോടു പരിചന്മിദൃഷ്ടവും	390
സത്യം വേദസത്തിനുചെയ്യുന്ന നീപള്ളട്ടം	
ദൈവത്തെ വന്ദിപ്പാനസ്സർവ്വേശൻ പ്രമാണിച്ച	391
ദിവസം കഴിക്കാതെ നടക്കും പാപിവൃന്ദം	
മാതാപിതാക്കന്മാരെ യജമാനന്മാരെയും	392

നീതിപാലാദരിക്കാത്തതും ഓഷ്ഠികൾ വൈരധാരികൾ നാമിംസകന്മാക്കന്മാരും	393
പാശ്ചാത്യീശാതികളും രാഗചാലന്മാരും പാശ്ചാത്യരത്നമാർമ്മായപദേശദായകരും	394
മെഴുപ്പുസഹായന്മാരുമത്ര സാക്ഷികളും പരസ്പരീകാരം പൂണ്ട ദൂരം യുക്തന്മാരും	395
പരസ്പരീകാരത്തിൽ സ്വപുഷ്പയുജ്ജ്വലകളും അനുകാരികളുതന്നെയും ചാലന്മാരും	396
മോഹപതിതന്മാരും ചൈത്ര്യനൃകളുമാർകളും അശനശീലന്മാരും പാനമന്ത്രരും പിന്നെ	397
ദൂരകോപികൾ മന്ദപാപികളുതന്നെയും മഴ വർഷത്തിലേറും ചെമ്പുന്നതതുപോലെ	398
പുഴലിക്കൊരുകൊണ്ടു പത്രങ്ങൾ വീഴുംവണ്ണം ലോകമാനന്ദൻ സദാ വീഴുന്നു നന്മകത്തിൽ	399
എങ്കിലൊ കൂട്ടരുണ്ടു നങ്കും കുറഞ്ഞതോ മെന്നു ചൊല്ലീടും ചില നോധരഹിതന്മാർ	400
സന്താപം കുറയുമോ തീക്കനലേറുന്നേരം മുളളകളേറിയന്നാൽ മനകളേറുമത്രെ	401
വളരനിസ്വന്തരാൽ സാമന്തവൃദ്ധിയുണ്ടോ? തഗ്ഗവൃദ്ധിയാൽ ശീതം ഭവിച്ചു വന്നീടുമൊ	402
നന്നായിജ്വലിക്കുമ്പോളുതന്നെ വാണിതനിൽ ഏതമിടുന്നതിനാൽ ഹേമൻ കെട്ടീടുമൊ?	403
ശത്രുക്കൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ മത്സരം കുറയുമൊ എന്നതുപോലെ നിത്യനരകതന്മാചാരി	404
ജനമേറുന്നതിനാൽ സങ്കടമേറിയുള്ള എന്നാലും സമുദ്രത്തിലുള്ള നീരതൊക്കവെ	405
അനുകൂലത്തില്ലകന്നീടുവാൻ സാധിക്കിലും തരുപത്രങ്ങളെണ്ണി സംഖ്യയെയാപ്പിക്കിലും	406
ഭൂരിസിക്തയീര്യയെന്നതു കൂട്ടുകിലും അസാധ്യം സാധിക്കിലും തല്ലാമനാരത	407
ഓസ്ഥലനരകാധി പറഞ്ഞൊപ്പിപ്പാൻപണി അറിയും ക്ഷമിക്കുമ്പോൾ കണ്ടാൽ വിശ്വാസംവരും	408
പറഞ്ഞാലൊരുംവരാ അനന്തമെന്നമൂലം അറിവാൻ തക്കവണ്ണമല്ല അനറിയിച്ചേൻ	409
അറിഞ്ഞീടരുതാത്ത ഓഷ്ഠക്കണ്ഠം ക്ഷമിക്കുന്നേൻ സന്തതം ക്ഷമിക്കുന്നേനപ്രസം വേദിക്കുന്നേൻ	410

സന്തതം വലയുന്നേൻ ഹാ! ഹാ! ഹാ! മഹാപാപം!!!	
ഇതി പറഞ്ഞശേഷം മറഞ്ഞ മഹാപാപി	411
ഇതികേട്ടവർ ഭയമുത്തമഹാഭിക്ഷു	
പരമഗുണമാഗ്നീശ്വരനുമായിട്ട്	412
ഓതിരേഖണം പൂണ്ടു നടന്നാർ യഥാകാമം	
എന്നാലും ഗുണാനുഗതനെന്നോരു മുനിപരൻ	413
ചൊന്നതുകേട്ടു ബഹു ധൃതിമനസ്സോടും	
നന്നായിച്ചിതിച്ചു രല്ലോരാനമന്വേഷിച്ചാൻ	414
സകടമിത്ര ഭോഷശിക്ഷസ്തു നിരോഗിപ്പാൻ	
ഒന്നുകൊണ്ടവകാശം മനസ്സിൽത്തോന്നുന്നില്ല	415
അനേകം വേദഗുരുവാകിയ തത്വബുധൻ	
മനസ്സാചത്തെക്കണ്ടു ഗുണാനുഗതനോക്കി	416
തന്മൂലം ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു ഗുണാനുഗതൻ-	
അനേകനാഥൻ ദേവൻ കയ്യാലയനെന്നു	417
ശാസ്ത്രികളെല്ലാവരും വിശ്വയം പറയുന്നു-	
അലേയോയുക്തനിങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു	418
അല്ലധീമാന്വരായ മാനുഷർ പിഴക്കുന്നു-	
ഭോഷങ്ങളുൾക്കടന്നു കഴിഞ്ഞീടുന്നുവല്ലോ	419
ഏകമനിശ്ചയാലമതിരത്തരം താനും-	
ഈ നിഷ്കുടനവിധി ഗ്രഹിച്ചാണെഴുതല്ല	420
ധ്വാനിച്ചാലവകാശം മാനസേ കൊള്ളുന്നില്ല-	
ഉത്തമനായ മുനിവിങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ	421
തത്വജ്ഞനായ തത്വബുധനുമുചെയ്തു-	
അനന്തരോനിധി മംഗലാനുവിൽ ദേവൻ	422
സനയശാസ്ത്രാചാര്യൻ കൃപാവാരിധി താനും-	
കൃത്യം കർമ്മങ്ങളെ ഈവണ്ണം ശിക്ഷിക്കിലും	423
അതുഭോഷയോഗ്യത്തോടൊക്കുന്ന ശിക്ഷയല്ല-	
സൂക്തയോഗ്യത്തെക്കാൾ സമ്മാനിക്കുന്നു ദേവൻ	424
ഏകമനോഹരം രല്ലശിക്ഷ കല്പിച്ചാരുള്ള-	
ചൊന്നതു ഗ്രഹിച്ചാനായിക്കഥ കേട്ടാലും നീ	425
ചിന്തിച്ചു കേട്ടാൽ തവ സംശയമൊക്കെതീരും-	
സൂക്തകീർത്തിയോടു വാഴുന്ന രാജ്യത്തിങ്കൽ	426
മുഷ്ണനെന്നോരു റൂപൻ മൃഗയോ വിവശനായ്-	
പരിവാരത്തെ വെടിഞ്ഞരങ്ങുനടക്കുമ്പോൾ	427
ശൂരന്മാരായ ഹിംസ്രന്മാരുടെ കൂട്ടംകണ്ടു	
ഏകദാമത്തോടവർ സുന്ദരമുഖിയൊരു	428

യോചനയ കെട്ടിക്കൊണ്ട കാരുന്യഹീനത്തോടു	
ദുഷ്ടകൃമിച്ചതിൻശേഷം താഴ്ന്നോടിട്ടൊരാൾ	429
സുഷിരം തന്നിലിട്ടു വധിപ്പാനിടക്കുന്നു-	
ഋഷഭം ശുക്രാ ഗുപാധീശ്വരൻ തുക്കണ്ണാത്തു	430
ഭൂമിതമിതനെന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നേരം-	
അധികതാപംകൊണ്ടു വിവരയായ സ്രീയേ,	431
അധമചോരഗണം കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു	
ഗുപേശനികളുടെ ഭയം പരണ്ടിട്ട്	432
രൂപവിഹീനസ്രീയേ ദേയാതൃക്കൾപാത്തു	
നിർബന്ധം കാട്ടിടൊല്ല, വധിച്ചിടത്തുതോ	433
അമ്പലയായവളെയപ്പിന്നെ ചൊന്നാൻ	
നിഷ്ഫലം രാജാജ്ഞാപദം പൂർവ്വകൃത്യത്തോടവർ	434
ഓഷ്ഠസദാമുഖൻ സാധിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാർ	
അപ്പോളാഴ്ചം ഓഷ്ഠാപെണ്ണിനെ ത്രാണംചെയ്യാൻ	435
കൃപയോടകുമാരിലുറച്ചു ക്ഷിതിപാലൻ	
ഭയേന ചേതസ്സോട്ടമേകനായിരിക്കിലും	436
സംയുഗസനചനാസ്തിണിഞ്ഞി ഗുപവീരൻ	
ഏകനത്യന്തനീചഭയജനസമൂഹവും	437
തല്ലാലയുദ്ധമിപ്പോൾ ചൊല്ലുവാൻ കാലമില്ല	
ധീരതാനിരൂപമാഗുപനും ഹിംസ്രന്മാരും	438
ചെരുപ്പംകൊണ്ടു ബലം വളരുന്നറിഞ്ഞാലും	
വലഞ്ഞു നരവരൻ മുറിഞ്ഞു തിരുമേനി	439
ബലഹീനവും വന്നുവെന്നാലും മനസ്സമീരം	
ഒട്ടുമേ കുറയാതെ സ്രീയുടെ രക്ഷാർത്ഥമായ്	440
ഓഷ്ഠരയൊഴിപ്പോളും യുദ്ധത്തെയുറച്ചിട്ട്	
നിമ്നലരാജഭാവം നിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞിട്ട്	441
സൂക്ഷിച്ചു നിജനാശം മനസിഭയംധരി-	
ച്ചശേഷം വരാജാനായ് സുന്ദരാംഗിയെചിട്ടു	442
ഗുരുംസപുന്ദരമാക്ഷ്യാവരവീര്യതവശാൽ	
ഇങ്ങനെ ശുഭാംഗിക്കു മംഗളം ഭവീച്ചപ്പോൾ;	443
അങ്ങേക്കു മുറിവാലെ സന്താപം ഭവിക്കാതെ	
ഗുവരൻ സ്രീരക്ഷകൊണ്ടേറ്റവും പ്രസാദിച്ചു	444
സേവകന്മാരുംവന്നു ഗുപതിക്ഷതംകണ്ടു	
സുവിഷാദത്തോടവർകണ്ടു നില്ക്കുന്നനേരം	445
അവരോടുകൂടി ഗുപതീശ്വരന്മാരുംചെയ്തു	
എന്നുടെ ചോരകൊണ്ടു രക്ഷപ്പെട്ടവളുടെ	446

സങ്കടം പോവാതെന്ന ഭരിച്ചീടേണ്ടും നന്മാ	
അച്ചുണ്ണത്തെയിപ്പോളിവളെ ഭരിക്കണം	417
വായൻ കല്പിച്ചുപോൽ ഭൃത്യന്മാരെ വഴിപോലെ	
ശ്ലേശിച്ച ഭിഷക്കുകളേറിയ വൈദ്യങ്ങളും	418
വിശേഷഗ്രന്ഥത്തോടു വരുത്തിപിരിയ്ക്കതെ	
അവളെ നിരന്തരം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നേരം	419
ഭവിച്ചുഭവമെല്ലാമൊഴിഞ്ഞ ക്ഷതങ്ങളും	
മനോവ്യാധിയും പൊന്തെഴകുണ്ടല്ലെന്നു	450
വഹിതാവിശേഷങ്ങളോടൊന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ	
നാപൻ ശുഭാംഗിക്കു ഭഗ്നഭേദമെന്നുകേട്ടു	451
സുരൂപംകേട്ടുനേരം കാണുന്നമനത്തോന്നി	
സുന്ദരിക്കലങ്കാരവസ്ത്രങ്ങൾ വിചോളങ്ങൾ	452
തൊല്ലാഭരണങ്ങൾ സംപൂർണ്ണമാകുംവണ്ണം	
നാരീമണ്ഡനത്തിനായ് സാമോദം വച്ചുനല്ലി	453
ഉരോഭൂഷണം ശുഭമുതുകൾ പ്രവാളങ്ങൾ	
കണ്ണാലങ്കാരങ്ങളും സ്വണ്ണാഭരണങ്ങളും	454
കുണ്ഡലശീരോമണി നായകക്കല്പകളും	
ലലാടപ്രസാധനം മാണിക്കുകുന്ദാവലി	455
താലപത്രങ്ങൾ കാഞ്ചി പാദാംഗങ്ങളില	
ഉല്ലാസലോചനാ സുന്ദരി ചമഞ്ഞപ്പോൾ	456
രൂപസുരൂപമുണ്ടായെന്നത്രെ പറയേണ്ട	
ഇത്യലംകൃത കന്യാസ്തംഭസന്നിധൗ ചെന്നു	457
ആ സ്ത്രീയെക്കണ്ടു രാജൻ പുഷ്പകൗതുകത്തോടും	
പ്രവാമനസ്സികൽ പ്രിയതാ ധരിച്ചുടൻ	458
അവളെ വേട്ടുപിന്നെ ഭരിച്ചു ചിരകാലം	
ചേടികൾ ദാസന്മാരും ധനധാന്യവുമവരും	459
ക്കണ്ടായി സർവ്വരാജ്യം സ്വാധീനമായ കാലം	
സ്വാഗതസാ സ്വാധീനാശം വരുത്തിനീച നാരി	460
ഭാഗ്യപുണ്ണതയോടു സഖിച്ചു വസിക്കുന്നാൾ	
പറഞ്ഞാൽ കഷ്ടമോഹാദശ്ശീലരാജപതി	461
മറന്നു ഭർത്താവിനെ മറന്നു ജീവത്രാണം	
ഭൂപനെയുപേക്ഷിച്ചു ചണ്ഡാല രാജനുമായ്	462
അപരാധയായ് മഹാ ചാപത്തിലകപ്പെട്ടു	
ഏതെല്ലാം ശിക്ഷയവർക്കുവിത ശിക്ഷയാകും?	463
എന്തെന്നു മനക്കുറവിൽ തോന്നുന്നു മുമ്പാ	
ഭായ്യയാകൂതദോഷമറിഞ്ഞു നരശ്രേഷ്ഠൻ	464

പരിതാപംപൂണ്ട കൃതന്ദോഷത്തോടും	
ദൂരിതം വിന്തിക്കുമ്പോൾ ശിക്ഷിപ്പാനുറച്ചിടം	465
നാരിയെ ഉള്ളുണ്ണേണം ശാസനം തട്ടിക്കുറു	
നീതിമാൻ നരപാലൻ ദൂരിതം ക്ഷമിക്കുമ്പോൾ	466
ഭീതിനീങ്ങിടം പാപ നിർമ്മൂലവും വായ്പും	
എങ്കിലൊ ഭയങ്കര പ്രതാപഭാവത്തോടും	467
ഘോരതരമായ സ്രീയെ വരുത്തി തിരുമുഖിൽ	
കണ്ടപ്പോൾ ദുഃഖപ്രിയ ഭസ്മവാക്കുകളാൽ	468
നാണിച്ച നിർദ്വേഷപര പതിവ വർഷംപോലെ	
ഭീരുസ്രീ കണ്ണീർവാർത്ത മോഹിച്ചു വീണ്ടുവീണെ	469
കരുണാ ചിത്ത റൂപതീശ്വരൻ ദുഃഖം ദ്രവ്യം	
കാരണ്യംപൂണ്ട ജായം ഘോരതരം മരണമൻ	470
കാരണം പൂച്ചുപ്രിയമവളെയെന്നു ചോർത്താൽ	
കാരണപാപം വാത്സല്യാന്തരം വരുത്താതെ	471
ഭാരിച്ച രാഗത്തോട് സ്വപത്യാശ്ശോഷംമെഴു	
ലുബ്ധനെയൊടുക്കിനും കഴിഞ്ഞു പരിഭ്രമം	472
നീങ്ങി സ്രീ രണ്ടാമതും മരണം ഭർത്താവിനെ	
പതിയെപ്പിരിഞ്ഞവൾ നടന്നു യഥാ കാമം	473
മത്തേടുശനമുകാലം പൂച്ചുതാപത്തിലൂരം	
ഭാരിച്ചു പീഡയെന്നാൽ ഭാര്യയെ തൃഷ്ണിക്കേണം	474
എന്നതു ക്രൈതരുന്നെ തോന്നുന്നു ധോ ചിത്ത	
വിന്നെയും ഭോഷം കൃതന്തരിയെ ഭേദിപ്പിപ്പാൻ	475
ദൂതയായച്ചിട്ടു പതിയെ വിളിപ്പിച്ചു	
കൃതാർഷം ഭോഷിക്കുകിൽ ഭോഷത്തെ ശിക്ഷിക്കാതെ	476
പെരുതും പൊരുത്തീടാമെന്നതും ചൊല്ലിവിട്ടാൻ	
ഏതുമെ ഫലിച്ചിപ്പു നാരി കത്വതിയവൾ	477
കത്വിച്ചു റൂപേന്ദ്രനെയെന്നതു തന്നെയല്ല	
റൂപിംഹനൊരുക്കിനും നഗരിക്കെടുത്തുള്ളി	478
അപ്പോൾ രഹിത ലജ്ജാ സ്രീ ജാരനോടുകൂടെ	
സ്വപതി സന്നിധിയിൽ ദൂരിതകർമ്മം ചെയ്തു	479
മുഷ്കരവശേഷൻ ധിക്കാരം ദൾച്ചിട്ടൻ	
ഭോഷിച്ചു മഹാപാപമനന്തക്രോധംപൂണ്ടു	480
ഘോരതരം യഥാസ്രീയെ ശിക്ഷിപ്പാനുറച്ചിട്ടു	
നിഷ്കരഭാവമോട് ശത്രുശുദ്ധാനികൾ	481
ഘോരമകരവാക്കെക്കൂട്ടുവാൻതരവെയ്തു	
കേട്ടിതു ഗുണാനുഗതാശ്ചര്യമെന്നു ചൊന്നാൻ	482

ഒടുക്കമറ്റ ശിക്ഷാകാരണം തിരിഞ്ഞിപ്പോൾ	
അന്യന ന്യായമിതു സംശയമൊക്കെ നീങ്ങി	483
എന്നാലുവെക്കുവർണ്ണിവാൻ തക്കവണ്ണം	
സാമ്യത്തെ തത്ത്വോന്നിയേ തിരിക്കേണമെ ഗുരോ	484
എങ്കിലോ മുനിവരാ, കേട്ടാലും യഥാകാമം	
സജ്ജനഗുണത്തിനായ് ചൊല്ലുവാൻ മടിയില്ല	485
യുജനം മുഖിൽചൊന്ന സുന്ദരസ്മി നാരിതന്നെ	
ആശയുലവും ജന്മകർത്തു ചാപല്യംകൊണ്ടു	486
ചിശാച്ച ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടുകാലം	
വലന്ത ശത്രുഭ്രാതൃസാധനമാകുകയും	487
അല്ലലേററവുകൊണ്ടു ബഹുക്ഷതവുമോറ	
ചാപകൃച്ഛശത്രുജനം നിർദ്വയമനസ്സോടും	488
പ്രാപ്താപത്തുള്ളവളെ നരകേ താഴ്ന്നിടവാൻ	
കോപ്പകൂട്ടുന്നനേരം സർവ്വേശ്വരനക പ്രഭ	489
സല്ലതിയമ്മപതി സകല ഗുണപതി	
നിഖിലലോകപതി സൽഗുണപ്രജാപതി	490
അഖിലജനപതി സർവ്വൈകപതിവേദ	
പതിസർവ്വജ്ഞൻ വീഴ്ന്നുകൂടസ്ഥൻ നിരൂപൻ	491
അന്തോനഗുണനിധി കരുണാഗധാംബുധി	
സൃഷ്ടിപാലന നാശനങ്ങൾക്കുമേകപതി	492
ശ്രേഷ്ഠനവ്യയൻ പരൻ അനാദി ദയാനിധി	
അകാരണകാരണൻ സർവ്വപതിനാം പതി	493
സകലനാഥൻ ദേവൻ തൻദീപം തുക്കണ്ണാത്തു	
സേവകജനം വെടിഞ്ഞരാതി പൂജത്തോടും	494
പ്രവിദാരണാത്തികൽ പോക്കുളം തന്നിൽവീണ	
എന്നാലും ശത്രുജനം സ്വനാശത്തോടു തോററ	495
മാനുഷവർഗ്ഗത്തിന്നു രക്ഷയുമുണ്ടായ്വന്നു	
അകന്നു നാശങ്ങളും നരസൗഖ്യവുംവന്നു	496
അക്കാലം ദേവദാനഗുണങ്ങൾ ബഹുവിധം	
പ്രതിപാദിച്ച ദേവൻ രൂപാലകാരാത്മമായ്	497
അതുകൊണ്ടലംകൂതാ കന്യകാ തെളിഞ്ഞുടൻ	
സുസ്നേഹ പാത്രമിച്ഛാകേണമെന്നുവന്നു	498
കന്യകയ്ക്കു നൃസ്സിദ്ധനരുതെന്നരുചെയ്തു	
സമ്മതമിരുവക്കും നന്നായിരമീക്കുംനാൾ	499
ദമ്മതാ പരാപരപതിയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൾ	
അവമാനമായ നാശശൂന്യവേദപേക്ഷിച്ചാൾ	500

നവ്യ വാനനേകനാളവളെ ഭേദിപ്പിച്ചി	501
ദ്രവമാന നയോഗ്യ സന്മാര്ദ്ദേ നടക്കത്തെ	
നവ്യദൂഷകം ദേവസന്നിധൗ കഷ്ടമഹോ!	502
ഭീതികൂടാതെ പിന്നെ ഔഷ്കൃതം ചെയ്യുന്നോ	
നീതിമാനായ ദേവൻ ശിക്ഷിപ്പാനുറച്ചിടം	503
നിന്ദിതമവതപംകൊണ്ടാഗസ്കുല്യാപിയുടെ	
മനഹീനതകൊണ്ടും വർദ്ധിച്ചിടുന്നു പാപം	504
ഒരിതകന്മകൊണ്ടു നിന്ദിതനല്ലോ ദേവൻ	
പരമ പരാപരൻ സർവ്വമംഗലാംബുധി	505
അനന്തനീശൻ പിന്നെ മാനുഷനിന്ദാകാരി	
നിന്ദിത നിന്ദാകൃതോ വിശേഷം ദോഷമാനം	506
അനന്തഭേദമിതവക്കുന്നു നിശ്ചയമായ്	
എങ്കിലോ പാപദോഷമനന്തമെന്നു ഞ്ഞും	507
ഔഷ്കൃതനുമശിഷ കല്പിപ്പാൻ ന്യായമുള്ള	
ദോഷാനന്തതാശിക്ഷാനന്തനതം ന്യായമത്രെ	508
അന്നേരം ഗുണാനുഗതാശ്ചയ്യപ്പൂവും ചൊന്നാൻ	
തന്നുടെ വാക്യങ്ങളാൽ വേദാത്ഥം പ്രകാശിക്കും	509
സംശയംതീരും മനോവ്യാധിയുമകനുപോം	
സന്തത ദുഃഖം ശുദ്ധാമനസ്സും വേദം പൂണ്ടു	510
നിറഞ്ഞ വിഷാദവും സംഭ്രമം ചെറുതല്ല	
ഉറക്കം നീന്ദിയശനാശയുമകനുപോയ്	511
നിന്ദല തവ വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ സുഖം വരും	
അന്തസ്സാപാന്തത്തിന്നു ശീതളം കേരപ്പിക്കുകിൽ	512
ഒഴിയും ദുഃഖം നാകാഗ്നിയിൽ വീഴാത്താനായ്	
കഴിവെന്തുളളു? എന്മണ്ണോലിപ്പിച്ചിടേണമെ	513
ഗുണാഭ്യം പ്രാപിപ്പതിനെന്തൊരുമാറ്റം നല്ലു?	
രണ്ടിതു സംക്ഷേപിച്ചു കേരപ്പിച്ചിടണം ഗുരോ!	514
തല്ലാലം തത്വബുധൻ സാരസ്യമോടുചൊന്നാൻ	
സകലേശായ നമഃ മമ ശരണം ദേവ	515
സത്വത്തെ ചൊല്ലുവാനുംചേർച്ചയിലൊപ്പിപ്പാനും	
തത്വം പഠിപ്പിപ്പാനും സകലജ്ഞായനമഃ	516
ആദ്യന്തഹീനൻ ലയമില്ലാത്ത സര്വ്വേശ്വരൻ	
അദ്ധ്വാനാരാം നാനാരം സൃഷ്ടിച്ചുകാലം	517
സുഭാഗ്യപ്രാപ്തിക്കൊരു വഴിമറൊന്നു പിന്നെ	
ഒർഭാഗ്യലാഭത്തിന്നു ഭവിച്ചു വിധിവശാൽ	518
അപഥം തൃക്താ ശുഭമാര്ദ്ദേഗമനം തദാ	

കല്പിച്ച ചരാചരൻ മാനുഷശൂണത്തിനായ്	519
ഭർത്താധമുള്ളജനം സമ്പാദ്യമറിയാതെ,	
ഭർത്താശ്വര്യം നന്നുവശമാക്കും വലയുന്നു	520
അപമാന്യനും ചെല്ലാൻ തടസ്സമായിട്ടു	
സല്ലഭമറിയാനായ് സൂക്ഷിക്കു മുനിവര	521
മുക്തി പ്രാപ്തിക്കും നരകാഗതത്തിന്നു മിഥി	
സുതി രണ്ടെന്നുവന്നു മൂന്നാമതൊന്നുമില്ല	522
മുമ്പിലെ മാർഗ്ഗത്തിന്നിടയ്ക്കുള്ളവഴി	
ചിന്തിച്ചാൽ മനോഹരമെന്നത്ര പരയേണ്ട	523
മുസ്സലം വിനാ ഗർഭഗാത്രങ്ങളതില്ലേടിക്കാം	
ജലപ്രസരം യഥാമതം സുഖിക്കും ഗാമികളും	524
കാമകോയാദിഗദ്യ ലോഭസാധനമെല്ലാം	
സംപൂർണ്ണമാകുമെന്നുവരികെ ലഭിക്കുന്നു	525
പുണ്യവിവിക്തമകൾ ക്രിഡകൾ ലീലകളും	
മാംസത്തിൽ ഭോഗങ്ങളുമായി ലഭിക്കുന്നു	526
ജന്മിയജയം വിനാശൈവമായ് നടന്നീടാം	
അനിയമമെഴിച്ചീടാം പദ്യതം കടക്കേണ്ട	527
അനായാസത്താൽ വഴികീഴ്പ്പോട്ടേ നടക്കേണ്ട	
ഗമിപ്പാനുതതകിൽ സ്വസ്ഥനായ്യാത്തു തത്ര	528
മാംസത്തിനുകെ കനംകൊണ്ടുടൻ നിറഞ്ഞീടും	
ബന്ധുക്കൾ പലരുണ്ടാം പ്രധാന രാജാക്കളും	529
ജനപാലരും മഹാമുഷ്ടരുമുള്ളോർകളും	
ഏതെന്തൊന്നായ്ക്കും ഭൂമിവാസികളൊക്കെ	530
സുരൂപം നേത്രങ്ങൾക്കും ഗാനങ്ങൾ ശ്രോത്രത്തിന്നും	
സുരഭി പ്രാണത്തിന്നും ജിഹ്വക്കു രുച്യരസം	531
താക്കിനു മുദ്രതവുമവിടെ ഭവിക്കിലും	
ജ്വലിക്കുതിമ്ം മരിച്ചു നീയാവഴി നടക്കേണ്ട	532
ആദിയിൽ സുഖമുള്ള പിന്നെയും ദുഃഖഭാഗം	
സ്വദേഹ മനോരമം സാധിച്ചു ലാലകാലെ	533
നിരോധം ലഭിപ്പാനായാത്തൊവെ കളയുകിൽ	
നിന്നോളം മുമ്പുനാരുമില്ലെന്നു ബോധിച്ചാലും	534
സന്തതം ദുഃഖമനുഭവിക്കുമനന്തരം	
അത്യല്പം ദുഃഖം സഹിച്ചെപ്പൊഴും സുഖിപ്പാനായ്	535
ശ്രദ്ധാത്താലോചനയെടും വിഷമമെന്നാകിലും	
ആദിയിൽ ദണ്ഡമെങ്കിലുടനെ കുറഞ്ഞീടും	536
അന്തോനഭംഗം പ്രാപിച്ചാനന്ദിച്ചീടുമഥ	

സന്താപസമയീപ്പോൾ കേട്ടാലും ഗുണാനുഗ-	
മംഗലം സിദ്ധിപ്പാനായ് ഭക്ഷിണഭാഗപഥി	537
ഗമനം തുടങ്ങുമ്പോൾ നദിയെക്കടക്കണം-	
സംഗ്രംഗയുണ്ടെന്നുള്ള വിമലസംസാരത്താൽ	538
അജ്ഞാനമതമെന്നു സത്യമായിരിക്കിലും	
ഇജ്ജലമതിനൊക്കും സുജ്ഞാനപ്രദമിത	539
നൈർമ്മല്യമിതിനേറു മിതഃല വിനാശനം-	
ആമയമെല്ലാറ്റിനും ശമനമായ തീർത്ഥം,	540
ജ്ഞാനകാശണം സകലാദാരാഗ്യാവഹാമൃതം-	
സ്നാനമവിടെ മുസില്ലുഴിപ്പിനാശപശന്മാർ	541
എങ്കിലെ നടപ്പുതിരുവായ്മുണ്ടായ്തു-	
മംഗലജ്ഞാനസ്നാനം കഴിഞ്ഞോരനന്തരം	542
അന്തരന്ധാതമായ ബോധപ്രകാശയുക്തം-	
നൈർമ്മല്യമേവ പ്രഭയുദിച്ചു വിളങ്ങീടും	543
ഭൂദാശനത്തിനിതെരയുമുപകാരം-	
വിശ്വാസശ്രീ നാമമന്തരമതിനില്പു	544
വിശയില്ലകലിലും ശോഭിക്കുമൊരുപോലെ	
അന്തോന സൂര്യനിൽവിനാശമായതരിനാലെ	545
നിത്യാന്ധകാര നാശമെന്നു മസ്തമിച്ചീടാ-	
പ്രതൃഷ്ണം സൂര്യപ്രഭയിതെന്നു നിനക്കെങ്ങോ	546
മാന്താഡം നാട്ടുകുടയെ പ്രഭ നീങ്ങുമല്ലോ-	
അവ്യയശോഭയുക്ത സകലേശ്വരിൽ നിന്നു	547
ഭവിച്ചു നിമിത്താലലയരശ്മിയിത-	
ഭുവനതമസ്സുകളശേഷം കളവാനായ്	548
ഇവെളിവുദിച്ചിപ്പിച്ചു കരുണാലയൻഭവൻ-	
വാസ്തവമറിവാനായ് ഹീനലോചനന്മാർചോൽ	549
മർത്യന്മാർ പിണങ്ങിയും തപ്പിയും നടന്നീടും-	
ഇശാശ്രീനോക്കിപ്പുണ്യാപുണ്യവുമറിയണം	550
ധർമ്മത്തെ സേവിപ്പാനായധർമ്മം തുജിക്കണം	
ഒന്നുകലറച്ചു നീ രണ്ടിനെക്കാത്തുകൊണ്ടു	551
സന്തത സുഖത്തിനായ് രണ്ടിനെ രക്ഷിക്കണം	
മൂന്നു ശത്രുക്കൾ നാലാൽതോല്പാൻ ഉത്സാഹത്തോടും	552
ചിന്തയിൽ നാലവസ്ഥ സന്തതം ധ്യാനിക്കണം	
അഞ്ചിനെ വശത്താക്കി സൂക്ഷിക്ക കോട്ടപോലെ	553
ഉഴറിരന്തുമാമാറിൽനിന്നകലുക	
ഏഴിനെഴയഴിൻവശാലുനൂലനാശഞ്ചയ്തു	554

എട്ടിനെ ചിന്തിച്ചുള്ളിൽ സാമോദം നടക്കുക ഒട്ടനാൾ ചെന്നാൽ നവസംഖ്യയിൽ സുവിപ്ലാനായ്	555
ചത്തോടൊത്തീടുംവണ്ണം രണ്ടിന്വെത്തികക്കുക അതിനാൽ രണ്ടുകൊണ്ടൊന്നായിരിക്കാരം സുഖം	556
തൽപ്രഭുകൊണ്ടു ചിന്നെപ്പുവൃത്തം കാണും യഥാ ഉപരിഭാഗേഗുണവൃക്ഷമെന്നറിഞ്ഞുടൻ	557
തരുവിലുള്ള സസ്യം രസിക്കാനേറിക്കൊരുക സുരസമുള്ളതിനാൽ ശക്തിവലുനമുണ്ടാം	558
ഹലത്തിൽഫലം സരതാരോഗ്യമെന്നത്രും ഔലസ്യമൊക്കെ നീക്കം സമ്മോദം വളർത്തിടും	559
തത്തരുവിൽനിന്നൊരു ശാഖയെ പ്രാചിക്കണും അതു ണ്ട്യപാൽ താങ്ങുമലസ്യം വരുന്നേരം	560
ശരണമതുകൊണ്ടു ശരണമതിനാവു ഔവ്വാന്തികത്തിൽ വസിച്ചീടുന്ന സ്വരൂപിയോ	561
ഉപവിയെന്ന നാമമായെളെ സേവിക്കുകൊ സഭാവ സ്വഭാവിയുതുപകാരിയും പിന്നെ	562
ലോഭക്യാധിഹീനൻ കരുണാ ചിന്തനയാൽ അർച്ചിതെ പഥിനിനെ നടത്തും പിടിക്കാതെ	563
പവ്വനമുകളിൽ നിന്നിറങ്ങിയൊരുതാനെ വിഥിയിൽനിന്നു ചാപ്പുത്തുള്ളമുള്ളഭിശി	564
ശീതളംകൊണ്ടു മനസ്സാപങ്ങൾ തണുത്തീടും ഒരുണ്ണമൊക്കെക്കെട്ടുപോം സുഖമുണ്ടായ്തരം	565
സുരഭിയത ബഹുപുഷ്പങ്ങൾ തരുകാണും സുജ്ഞാനിബഹുഗുണമഹറിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടു	566
സുജ്ഞാന പ്രസൂനത്തെയെടുക്കും മോദത്തോടെ ചൂടീടും പ്രാണിച്ചീട്ടമതിനാലജ്ഞാനവും	567
മടിയുമഹം കൃതി ബലഹീനങ്ങൾപോകും സ്വജ്ഞാനഗുണവശാൽ നശിക്കുമഹങ്കാരം	568
അജ്ഞചിന്തകൾ പാലുഷണ ദോഷങ്ങളും സുവർഗ്ഗയോഗ്യവൃത്തിയെടുപ്പാൻ തേങ്ങമല്ലേ	569
അവജ്ഞയവും ദുരൈവജ്ജിക്കും നിന്ദയോടും ആഭിശിയെടുഭിനം വസിച്ഛാരനന്തരം	570
മുദാസന്മാഗ്ദശേഷം നടപ്പാൻ ക്രൈശിക്കേണ്ട സങ്കടം ഭവിക്കുകിലെരഷ്ടമുരചെയ്യാം	571

സകല വ്യാധികൾക്കും ശമനമായമത്രും	
സ്വരീശ പരാപര സകലഗുണാനവിത	572
സത്യസ്ഥാൽ പരം മയാസ്തിജസ്ഥം തത്ഭൂതം	
ഓരിതം ദിഷ്യാമ്യഹമായതിസ്സന്തോഭേന	573
വഞ്ജിതം തപാസദ്വം വഞ്ജിഷ്യാമ്യഹം സദാ	
ഈ മന്ത്രം ജപിച്ചുടനെന്നസാം സങ്കീർത്തനം	574
പാപമാലോഷണയുക്തം കഴിച്ചു മടിയാതെ	
ആത്മരക്ഷ ശമിച്ചീടും നീങ്ങീടും പാപാഭസ്സും	575
ആമയം പൊറുത്തുപോ മാരോഗ്യമുണ്ടായ്ക	
ഏകനാസ്തൈരുവഴി നടന്നീടരുതെന്ന	576
ശങ്കയാലേകനാകിൽ പേടിക്കവേണ്ട പൂമാ	
ഏകനെന്നാലും ധർമ്മവഴി നടക്കണം	577
ലോകസമൃദ്ധത്തോടുകൂടവെ പിഴവഴി	
നടന്നാൽ ദോഷമുണ്ടു ഓറ്റുതിവരും പിന്നെ	578
പേടിയെന്നിയെ ധർമ്മപഥമാവിൽ നടന്നീടാം	
ഏകനല്ലൊരിക്കലും സർവ്വേശൻ തുണയുണ്ടു്	579
സുകൃതസേവികളുമാവഴി നടക്കുന്നു	
എങ്കിലുംമാത്രം ഗമിച്ചീടുന്ന സമൃദ്ധാലും	580
സ്വപ്നവിനാ പരമാത്മം ദർശനം ഗദ്യഹീനം	
ഭീനരാ മിതിവൃന്ദം കാണുമ്പോളുസാരന്മാർ	581
എന്നുറച്ചവരോടു സംസർഗ്ഗയാഗംതവ	
മനസ്സിൽ സ്ഥാപിക്കാതെ ഓർമ്മാഹന്ത്യജിക്കണം	582
നിർഗുണപുണ്ണമുനീശ്രേഷ്ഠന്മാരവരെല്ലാം	
സർഗുണം പ്രതി ഗുണമസാരമുപേക്ഷിച്ചു	583
ഭരതാക്ഷപാത്മം പൃഥിവ്യത്ഥം വ്യത്ഥമെന്നൊ	
ച്ചിക്ഷിതീയിലെ രൂപുസ്വസ്താദി വഞ്ജിച്ചീട്ടു	584
കാമക്രോധാദിജയമധികതപോബലം	
സ്വാമ്യപവാസജപമഹങ്കാരരാഹിത്യം	585
പുണ്യകർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിത സാരജനം	
പുണ്ണപാരണ പുരസ്കരിച്ചു നടക്കണം	586
പുരിതഗുണജന ചരിത ദ്രഷ്ടുമൂലം	
ചരിത്രപുണ്യത്തോടുഗമിപ്പാൻ ശ്രമിക്കണം	587
മടികൊണ്ടെങ്ങുമൊരു താമസമുണ്ടാകേണ്ട	
മണ്ടെങ്കിൽ വൃത്തിദോഷകാരണംകീഴ്പെട്ടുപോയു്	588
അതീതമായ മാത്രം പിന്നെയും ഗമ്യമാകും	
കൃത്രിമതടിനിമേൽ മേപ്പട്ടു പോകുന്നേരം	589

തണ്ടുകളിലകാതെ ചാർക്കുമ്പോൾ യാനപാത്രം	
അണ്ണിസ്സണബലാലധന്യോലോകീടം	590
അതുപോൽ നടക്കാതെ നില്ക്കുമ്പോളകപ്പെട്ട	
ഗാത്രഭാരത്താലധഃപാതിതൻ ചേദിച്ചീടും	591
ഇതെല്ലാം നിരൂപിച്ചു സതതവേഗത്തോടു	
ശയ്യമായയാൽ വലഞ്ഞീടാതെ നടക്കണം	592
വഴിയെന്നിയെ നടന്നീടരുതൊരിക്കലും	
വഴിയെന്നിയെയുള്ളതൊക്കെയും പിഴയാകും	593
ആലസ്യം വരാസ്സനായ് സ്വഭാരം കളയണം-	
കല്യവിനയത്തോടു ദേഹത്തെരക്ഷിക്കണം	594
ധാത്രാമീമനുഷ്യരിലനുകമ്പയുംവേണം-	
സാധുതം ധരിക്കണം ബുദ്ധി തുടിക്കണം	595
ഇത്യാദി വൃത്തികളാത്സർഗ്ഗണം ലഭിച്ചീടും-	
സത്പരമുഗ്രമേവ പദ്യതം കാണാസ്തം	596
അതിനഗ്രന്തിൽ രത്നംവിളയും ബഹുവിധം-	
അതിലുൽകൃഷ്ടമണിരത്നങ്ങളിവയേഴും	597
അദ്ധ്യാത്മം ദേവഭീതിവിചാരമാത്മശക്തി-	
ബോധവും സുജ്ഞാനവും ഭക്തിയുമെന്നങ്ങനെ	598
മംഗലമുടിമണിനായകക്കല്ലിൻകൂട്ടം-	
മുൻപിലെക്കല്ലിന്നിനമാകാശവണ്ണം തന്നെ	599
സൂക്ഷിച്ചുകാണുന്നേരം ഭക്തമൃഗസ്തക്കളൊക്കെ-	
സ്വമയത്തോടു കാണംബീബം ശുഭരഹിതമെല്ലാം	600
സുമലയുക്തമഥ സുനിന്ദുമെന്നു തോന്നും	
ഉത്തരലോകപ്രകാശത്തിന്റെ പ്രതിമയും	601
അതീവമനോഹരമാം വണ്ണമതിൽക്കാണാം-	
അദ്ധ്യാത്മപ്രകാശത്താൽ ശ്രേയസ്സിന്നറിവുണ്ടാം	602
ബുദ്ധിയുന്തെളിഞ്ഞീടും മാനസ രസത്തോടും	
ഉടനെ നീലശുക്ലമിശ്രവണ്ണതാരണം	603
കണ്ടിടുമുപകാരബഹുതപ ഗുണാവഹം-	
കൃഷ്ണവണ്ണത്താൽ നിത്യസന്താപജ്ഞാനം, ശുക്ലം	604
വണ്ണത്താൽ ഗുണോത്തമസ്മരണമറിയുക-	
ദേവഭീതിയാൽ രണ്ടും സന്തതം ചിന്തിച്ചുനി	605
സവ്യസുക്കളെ ലഭിച്ചിടുവാനൊരുമ്പെടും-	
മൂന്നാമതായേവം ദൂരസ്ഥമൊക്കെക്കാട്ടും	606
എന്നസ്സം ഗുണങ്ങളും തിരിച്ചിട്ടറിയിക്കാം-	
വിചാരംകൊണ്ടു രണ്ടും നൂനമറിയാമല്ലോ	607

മചിയേരുന്ന വൈരമാണിക്കും നാലാം രത്നം ബലവുമുണ്ണുമേന്ദ്രനും നില്ക്കും സദാ	608
രല്ലിയാലടിച്ചാലുമനാശമാകുന്നതും ബ്രഹ്മശക്തിയാത്സദാ നിശ്ചലഭാവം നില്ക്കും	609
ഒന്നിനാലൊരുമയും മനസി ഭവുമില്ല മണ്ണാടിയെന്നപോലെയ നായാസത്താൽ ജ്ഞാന	610
ശാസ്ത്രീൻ രൂപമെല്ലാം കാട്ടീടുമന്ത്യാം രത്നം ബോധത്താലതെക്കെവേ പ്രത്യക്ഷ സിദ്ധമല്ലൊ	611
ശുദ്ധമേരുന്ന സ്വച്ഛിച്ഛത്താലതിരുമധ്യം ആറാം രത്നവും ചിന്നെ ശോഭിച്ചിടുന്നു ആനം	612
ഏറിയ പ്രഭാധൃഷ്ടം സുജ്ഞാന ഗുണമല്ലൊ ഉത്തരംഗത്തിന്റെ ലക്ഷണ ഹരിന്ദുനി	613
ഭക്തിക്കു ദേവപ്രിയ ദാനമുത്തരമല്ലൊ ഈ ഏഴുരത്നങ്ങളെക്കുറഞ്ഞീടാതെവെച്ചാൽ	614
നിയതഗുണമതുകൊണ്ടു കൊണ്ടീടാമല്ലൊ അപ്പവൃത്തത്തിൽ നിന്നു സ്വർഗ്ഗലോകമെത്തിടുവാൻ	615
അല്ലമാറ്റമേയുള്ളു വൈഷമ്യമതിലേശം ഈവഴി ഗുണാനുഗത! ഉചിതമെന്നു ബുദ്ധ്യോ	616
ആവിരതമോദത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ നടക്കണം ആദിയിൽ ക്ലേശമേരും ചിന്നെയും സുഖിച്ചീടും	617
മേദിനി സുഖങ്ങൾക്കു മുത്തര രസങ്ങൾക്കും ഭേദമിതെന്നു ബോധിച്ചിടണം മുന്നിവര!	618
മേദിനിസുഖപ്രാപ്യം സത്യാമുരമുപോം പരലോകത്തിൽ രസമലനാധം ഭവുമല്ല	619
നരന്മാരതിൽ രസം കൊള്ളുമ്പോൾ ദാഹമേരും എന്നിവയുറച്ചിട്ടു സമാഗ്തജ്ഞാനത്തോടു	620
സന്തതശ്രേയസ്സിന്നായ്ക്കൊപ്പകൂട്ടുക, മുന്നേ! തദുക്താ തത്വബുധൻ നടന്നാനുഗാ കാമം	621
ഉദിതം ഗുണാനുഗത ബോധിച്ചു വഴിപോലെ മലത്തെക്കൊള്ളുവാനായ് സ്വച്ഛത്തെ നല്ലംമതി	622
യില്ലാത്ത ഭ്രാന്തനെന്നു സ്മരണപൂവുത്തോടും സ്വരാഗന്ദത്തെ സദാ രസിച്ച് വസിപ്പാനായ്	623
സാരോനഭൈരവശ്യാഗം സ്ഥാപിച്ചു മനസ്സോടും താപസശർഗ്ഗിച്ചു മാതൃത്തിൽകൂടി ഗുണ-	624
പ്രാപ്തിക്കു വഴിപോലെ ശ്രമിപ്പാനാരംഭിച്ചാൻ വൃന്ദനം ഭവിഷ്യത്തിൽ ഭ്രാന്തമെന്നുകണ്ടു	625

സത്സംഗപ്രിയത്തോടും സ്വർണ്ണദാസ്യത്തോടും	
സന്മാർഗ്ഗ സരണത്തിനെല്ലാത്തുടങ്ങിയാൽ	626
ആമോദമെവർകൾക്കു നിത്യഭാഗ്യവും വരും	
അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധസോടും പിശാചുഗണത്തോടും	627
ജലനദാഹംകൊണ്ടു തപ്തന്മാരോടും കൂടെ	
ശരണം വിനാ നിത്യതാപത്തിലകപ്പെട്ട	628
ചരിവേദനപൂണ്ടു നിയതം വേദിച്ചീടും	
വേദങ്ങളൊഴിപ്പാനായ വേദം നിരൂപിച്ചു	629
സദാചാരത്തോടിപ്പോൾ നടന്നുകൊള്ളുകിലൊ	
ഓഖങ്ങൾ ഭവിക്കാതെശ്രേയസ്സു ലോകത്തിങ്കൽ	630
സുഖിക്കും നിത്യമൃഗമെങ്കൊഴിയും ദുർഗ്ഗത്യംഗി	631

നിത്യായ നമഃ

നരകപർവ്വം

1 സ്വപ്നം, ഭൂമി, പാതാളം എന്നീ മൂന്നു ലോകങ്ങൾക്കും നാഥനും എല്ലാ ഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞവനും സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾ (ഉണ്ടാക്കൽ, രക്ഷിക്കൽ, മുടിക്കൽ) ചെയ്തുകൊള്ളുന്നവനുമായ സർവ്വേശ്വരൻ നമസ്കാരം!

2-3 ഭക്തന്മാരിൽ വാത്സല്യമേറിയ ദൈവവും പരിശുദ്ധരായ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനും, പാപത്തെ ശാസിച്ചു, ദോഷ സേവകന്മാരെ ചെറുത്തും, സകല നന്മയുദ്ധിപ്പിക്കാൻ മഹാസമുദ്രമായി എപ്പോഴും വർത്തിച്ചു പോരുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവനും നമസ്കാരം! സ്വയംഭൂതൻ തനിക്കുല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്ക് കീഴ്പെടാത്തവൻ നിരാകാരനും മംഗളമയനും എല്ലാവിധത്തിലും നല്ല സൗന്ദര്യത്തിലുള്ളവനും.

4 എല്ലാ മറിയുന്നവനും, എവിടെയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും, എല്ലാറ്റിനും കാരണഭൂതനും, ആദിയും അന്തഃയമിപ്പാതെ ഒറ്റത്തട്ടു വർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നവനുമായ മഹേശ്വരൻ വീണ്ടും വീണ്ടും നമസ്കാരം!

5 സന്തോഷത്തെ കെട്ടത്തുന്ന ദുഃഖങ്ങളും ആപത്തുകളും കടികൊള്ളുന്നതും നിലവിളികൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗുഹയുമായ നാകത്തെപ്പറ്റി പറയാൻ തോന്നി, അമിന്നൊരുങ്ങുമ്പോൾ കേൾക്കാൻ സുഖമില്ലെന്നു വന്നേക്കാം എങ്കിലും

7 അതുകൊണ്ട് നല്ല ഗുണങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയുണ്ടാവും. തെറ്റുകളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് അകറ്റി നിൽക്കാനും കഴിഞ്ഞേക്കാം.

8-9 കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കഥ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വിഷമമുണ്ട്. മനസ്സിൽ വിശ്വാസം വളർത്താൻ അതിലേറെ വിഷമം. ഇതു വെറും കെട്ടുകഥയാണെന്നു പലരും വിചാരിയ്ക്കും. ചിലർ അന്വേഷിക്കും. “ആരാണിതു കണ്ടിട്ടുള്ള”തെന്നും.

10 മറ്റു ചിലർ ചോദിക്കും. “ആരാണിതിന്നു സാക്ഷി” എന്നും. ഇതു ശരിയായിരിക്കുമോ എന്നും പലരും സംശയിച്ചേക്കാം.

11 അതിനാൽ, എടോ യുദ്ധ! (സ്തരിയോത്താ) മറ്റൊരാൾ പാപിയായി നരകത്തിൽ വസിക്കുന്ന നീ നരകത്തിലെ യാതനകൾ ചുരുക്കി അറിയിക്കുക.

12 ഗുരുശ്രേഷ്ഠനെ ശിഷ്യനായ നീ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു വധിപ്പിച്ചു കൊലയാളിയായി ദുഷ്ടരിൽ മുവന്നായിത്തീർന്നു.

13 നീ, നിന്റെ അക്രമ പ്രവർത്തിയുടെ കഷ്ടസ്ഥിതി മനുഷ്യാലാക്കി തന്നത്താൻ മറിച്ചു ആ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി നരകയാതനകളെ

14 നിത്യം അനുഭവിക്കുന്നു യാതൊരു രക്ഷയുമില്ലാതെ. നീ, പൊറുത്തുപോരുന്നതെല്ലാം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാൻ.

15 എത്രയും ഭാഗ്യകെട്ട അവൾ ജനങ്ങളുള്ള ഭൂമിയിലേക്കു വരിക. നല്ല നിലയിൽ പാടിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിൽ കരഞ്ഞു കൊണ്ടു് പറയുക

16 ഓഖ വർത്തമാനം കേട്ടാൽ മതി. - ഇതുകേട്ടു് ആ വീരൻ പാപി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വന്നു നില്പായി.

17 ആകൃതി കണ്ടാൽ പേടിയാവും. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കാൻ ധൈര്യം വരുന്നില്ല. അയ്യോ! ജീവൻ ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നു!

18 തലമുടി ചെറുതരം പാമ്പുകൾ. വിരൂപങ്ങളായ കണ്ണുകളിൽ തേളുകൾ!

19 എപ്പോഴും കുട്ടികളെ കണ്ണീരൊഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിളച്ച വെള്ളത്തിൽ നിന്നെന്നപോലെ പുക (മുഖത്തുനിന്നു്) പൊങ്ങുന്നു.

20 കവിളുകളിൽ, വളരെ അറപ്പു തോന്നിക്കുന്നതിൽ നിലയിൽ പഴുക്കളെറിയുന്നു. നരക ജന്തുക്കൾ മൂക്കു കരളുന്നു.

21 മേൽചുണ്ടും കീഴ്ചുണ്ടും ചുട്ട മാംസം പോലെ തുടത്തു വീർത്തിരിയ്ക്കുന്നു. വലിയ ചൂടനുഭവിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമായി പുകയായിരിക്കുന്നു വായിലെ ശ്വാസം.

22 തീക്കനലിന്റെ നിറത്തിലുള്ള ചങ്ങല കൊണ്ടു് കാലുകൾ രണ്ടും കൈകളും മുറുകെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

23 വസ്ത്രങ്ങൾ, കപ്പായും, ഉൾച്ചട്ട എന്നിവ - തീയ്യതന്നെ. പാവം! കല്ലുസ്ഥലിയിൽ പെട്ട ആ രൂപം പേടി തോന്നിക്കുന്ന താണെങ്കിലും,

24 മുട്ടും സംശയിക്കേണ്ട, ദൈവം കല്പിച്ചുയച്ച് നരക വൃത്താന്തങ്ങളായിക്കാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്.

25 രാമേശ്വര മനസ്സിലാക്കി എല്ലാവരും പുണ്യം നേടാനും ദുഷ്ടതകളെ പക്ഷിപ്പാദം തീർച്ചയാക്കണം.

26 എന്നാൽ യുദ്ധം പരയും നരകത്തിലെ കഥകൾ. സജ്ജനങ്ങളെ, ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുവിൻ!

27 കഷ്ടം! അപ്പോൾ വല്ലാത്ത ദുഃഖത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നവരും ആരാലും വെറുക്കപ്പെട്ട സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയവനുമായ പാപി, നിർഭാഗ്യപാവത്തോടെ നൈഷിർപ്പിട്ട പരയാൻ തുടങ്ങി.

28 പലവിധം കഷ്ടപ്പാടുകളോടെ ഓടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്തെങ്കിലും പറയു നതിനേക്കാൾ ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

29 കണക്കറ്റവന്മാരുകളിൽക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് വർത്തമാനങ്ങൾ പറയാൻ മനസ്സ് വരുമോ?

30 ഭൂലോകത്തിൽ ചങ്ങാതിമാരെ, ദുഃഖങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ കുറഞ്ഞു പോയേക്കാം. വിഷമങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസവുമുണ്ടാവും.

31 ഞാൻ പൊറുത്തു പോരുന്നതൊക്കെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുകയും എന്റെ ദുഃഖം ശമിക്കുകയില്ല. കളർമ അനുഭവപ്പെടുന്നു.

32 സങ്കടങ്ങളെല്ലാം പറയാൻ ഉള്ള കഴിവില്ല. മുഴുവൻ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാൻ ലേശം പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാതെ.

33 ആ, സങ്കടങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വളരെ ചുരുക്കി അറിയിക്കാം.

34 എല്ലാറ്റിനും കാരണമെന്നും, ആദ്യവും അവസാനവുമില്ലാത്തവനുമായ ഈശ്വരൻ, തീയ്യ, മണ്ണ്, ആകാശം, വെള്ളം, എന്നിവയും ലോകങ്ങളും

35 ആദിയിൽ സൃഷ്ടിച്ച വാങ്മൂലമായിട്ട്. ഒപ്പം അവസ്ഥ രക്ഷയും ഏറ്റെടുത്തി. അപ്പോൾ സർവ്വേശ്വരന്റെ മാധാത്മ്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ

36 അത്ര ചെറുപ്പം സ്വർഗ്ഗികളായ മാലാഖമാർ ഉണ്ടായി.

37 അവരെ ചിലർ സമനന്തരങ്ങളും പറയും. മാത്രം ഭാഷകളിൽ പല ചേരിയും അവർ അറിയപ്പെടുന്നു.

38 സർവ്വേശ്വരൻ അവർക്ക് നല്ലവർക്കു ചേർന്ന് ഗുണങ്ങൾ മതിയാവാതെ കൊടുത്തു മോക്ഷം കിട്ടാൻ വേണ്ടി

39 മനുഷ്യനായി മണ്ണിൽ ചിറക്കുന്ന ദേവനെ സേവിച്ചു് ഒരു വ കല്പനക്കു വഴങ്ങിക്കഴിയണം

40 എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. മോക്ഷ പ്രാപ്തിക്കു് അല്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴും മാഴ്കേണ്ടി വരുമെന്നും

41 തീർച്ചയായും പ്രവർത്തിക്കു തക്കവണ്ണം എന്നെന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. ഈ വ്യവസ്ഥയും അരുളപ്പാടും ഒരു കൂട്ടർ അംഗീകരിച്ചു് ആവരിച്ചു പോന്നു.

42 അവർ മോക്ഷത്തിൽ വർത്തിച്ചുകൊണ്ടു് എപ്പോഴും സുഖിക്കുന്നു. നാശമില്ലാത്ത സൽഗുണം കണ്ടെങ്കിലും മുഴുത്തപ്പോൾ

43 വ്യവസ്ഥ പാലിക്കാൻ കിദ്ധരും കൂട്ടാക്കാതെയായി. അതു കൊണ്ടു് ഗർവ്വീകരായ

44 അവർക്കു് ധർമ്മഹാനിയും ദൈവ ശാപവും കൈവന്നു. അങ്ങനെ മാലാഖമാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ദുഷ്ടരായിത്തീരിഞ്ഞു.

45 അവരെ ഭൂതങ്ങളെന്നും പിശാചുക്കളെന്നും പറഞ്ഞു വരുന്നു. നിതീമാനായ ഈശ്വരൻ അക്കാലത്തു് ശിക്ഷാ സ്ഥാനമായിട്ട്.

46 ഭൂമിയിൽ ചാത്താള ലോകമുണ്ടാക്കി. അവിടം എല്ലാ ദുഷ്ടന്മാർക്കും വിഷമന്മാർക്കും പാർപ്പിടമാകുന്നു.

47 അതിനെയാണു് നരകമെന്നും ഭൂതനിയെന്നും വിളിച്ചു വരുന്നതു്. അതിലൊക്കെ ഭൂതങ്ങളല്ലാതെ നന്മയായിട്ടൊന്നുമില്ല.

48 അല്ലലേ അതിലുള്ള. താമസിക്കാൻ സുഖമില്ല. കത്തിക്കാളുന്ന തീയ്ക്കിനു് അടക്കമില്ല.

49 അതിൽ വേദമേയുള്ള ആ വേദങ്ങൾക്കു് ഒരതിരമില്ല. വേദനയല്ലാതെ അതിൽ ഒട്ടും തന്നെ കളിരില്ല.

50 ഭാഗ്യം കെട്ടവർ എക്കാലത്തും പാതു്തുവരുന്ന സ്ഥലവും സുകൃതമില്ലാത്തവർക്കു് കടുപ്പമേറിയ വിലങ്ങുമാണതു്.

51 പാപ ശിക്ഷക്കുള്ള ഇടുങ്ങിയ ഇരുട്ടറയും ക്രൂരതാം നിറഞ്ഞ കനിവിന്റെ കണികപോലുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആ രാജ്യം.

52 കുററക്കാരായ മാലാഖമാർ, നിർദ്ദോഷികളായ മറ്റു ദേവന്മാരുടെ വിധിയനുസരിച്ചു് ശിക്ഷയ്ക്കായി അതിലകപ്പെട്ടു.

53 അവരുടെ കള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ മയങ്ങി മറ്റു പാപികളും അവരെ പിന്തുടന്നു് അവിടെ ചെല്ലും.

54 ഇങ്ങനെ നരകത്തിലെ കഥകൾ സജ്ജനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചറിയാൻ വേണ്ടി ഞാനെത്രയും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞു.

55 ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയും വിസ്തരിച്ചു പറയാം.

56 അവസാനമില്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥകളെല്ലാം ഒന്നാമതായി കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസം തോന്നിയില്ലെന്നു വരാം.

57 ഓരോ രംഗത്തിലും എന്തൊക്കെയാണു് ഓടിക്കൊണ്ടു്. അതുവരെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചു് പറയാനും കേൾക്കാനും കഴിവില്ലാത്തവരായി ആരുമില്ല.

58 എന്നാലും അവിടെ ഉണ്ടാവുന്ന ഓടിക്കൊണ്ടു് കണ്ടറിയാൻ എന്തിലാവുവണ്ണം പറയാം.

59 എത്രയല്ലാമാണു് മുമ്പെ പറയേണ്ടതെന്നറിയില്ലെങ്കിലും കാഴ്ചയില്ലാത്തതെല്ലാമറി പറഞ്ഞു കൊണ്ടാരംഭിക്കാം.

60 ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം കാണാൻ ഭൂമിയിൽ സൂര്യൻ പ്രകാശമാകുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യ ശരീരത്തിന്നു കണ്ണുകളുമാകുന്നു

61 സൂര്യനില്ലാത്തതാൽ ലോകം ഇരുണ്ടു പോകും.

62 കണ്ണുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ മനസ്സും വേദിക്കും. സൂര്യനില്ലാത്തതായും കണ്ണില്ലാത്തതായും ഇരുട്ടു തന്നെ.

63 ചെളിച്ചും കൂടാതെ ഇരുട്ടൊഴിയില്ല. ചെളിച്ചുമുണ്ടായാലും കണ്ണില്ലെങ്കിൽ

64 ഒന്നും കാണാൻ കഴിയില്ല. ഇരുട്ടേല്ക്കുകയേയുള്ളൂ. ഒരു ശോഭകൊണ്ടു ഒരു ശോഭയറിയാവൂ.

65 കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയും സൂര്യന്റെ കാനിയും ഒരു പോലെയാകുന്നു. മിഴികളും സൂര്യനും ഒരുമിക്കിലേ ഗുണമുള്ളൂ.

66 ആകാശത്തിൽ സൂര്യന്റെ അയനങ്ങൾ (മാഗ്നറ്റുകൾ) രണ്ടും (ഉത്തരായണം, ദക്ഷിണായനം) കാണാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ നരകത്തിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ രൂപമൊന്നും കാണുന്നില്ല.

67 അതിരില്ലാത്ത കടുത്ത ഒരു രാത്രിയാണ് നരകത്തിൽ. ആ രാത്രി നിലവുള്ളതല്ല. മൂന്നു യാമങ്ങളോടു കൂടിയതുമല്ല.

68 രാത്രിക്ക് എക്കാലത്തും ഒരു യാമമേയുള്ളൂ. ഭയങ്കരമായ ആ ഏകയാമം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്തതുമായിരിക്കുന്നു.

69 ജീവനും സൂര്യനും അസ്തമിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ആ സന്ധ്യ നിത്യരാത്രിയായിത്തീർക്കുമെന്നറിയണം.

70 പുലർകാലമുണ്ടാവും അതിന്നു മുമ്പെ അവസാനിക്കാത്തതു അവസാനിക്കണം സ്ഥിരത നീങ്ങണം.

71 അതേവരെ, നരകത്തിൽ ഇരുട്ടുക, ഉറച്ചു ഇരുട്ടുക, കൂടിയുടുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കും.

72 കൺ കാഴ്ചയില്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ചീത്ത രൂപങ്ങൾ കാണാൻ വിഷമമുണ്ടാവില്ല.

73 വെറുപ്പു തോന്നിക്കുന്ന വികൃത രൂപങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് കൺമുടലുണ്ടായിരിക്കലാണ്. കാഴ്ചയില്ലാത്ത നന്മയാണ്.

74 നരകത്തിലെ തിരുശ്ശിടയിൽ നല്ലതായിട്ടൊന്നും തന്നെയുണ്ടാവില്ല. എല്ലാം ഭയങ്കരമായ ദൈവ കല്പന കൊണ്ടു വല്ലാതെ വേദനിക്കുന്നവയാണ്.

75 കാണാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിലും കൺമുന്നിലകപ്പെടും കഷ്ടം. പാപമേ, ആലോചിച്ചാൽ മഹാകഷ്ടം!

76 നരകത്തിൽ പാക്കുന്നവരുടെ വല്ലാത്ത വടിവു കണ്ടാൽ ആന, സിംഹം, ചുലി, പെരുന്തുമ്പ് എന്നിവയുടെ

77 ആക്രമിപ്പും ഭയങ്കരമായി തോന്നുകയില്ല. നരകത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഹീനതം കാണുന്നതുകൊണ്ട്;

78-79-80 ഭീകരമായതിന്നു ഭയം വലിക്കുന്നു. പാപങ്ങളെത്തു കൂട്ടുമായി സമ്പ്രദേശന്റെ വിധിയാൽ ഇതുകണ്ടു അത്യന്തം പേടിപ്പിട്ടാണ്. പുണ്യവാൻ, ഇനിയീതല്ലനേരം കാരണമി വന്നാൽ ഭൂലോക വാസം അവസാനിക്കും വരെയുള്ള ദുഃഖക്കടംകൈ നല്ലതെന്നാപ്പ് അതു സമ്യമായി പറഞ്ഞതെന്നറിയണം.

81 എന്തു പറയാനാണ്? ശസ്ത്രകത്തിയിന്റെ പുക കൊണ്ടു വാണാഴുകുന്ന കണ്ണീർ, വേദനക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

82 ചുടേറിയ മിഴി നീരുകൾ കൊണ്ടുള്ള സങ്കടം പറഞ്ഞു തീർക്കാമോ? അളവറ്റ താപം പറഞ്ഞാലൊട്ടുങ്ങമോ?

83 കണ്ണിന്റെ ദുഃഖം പോലെത്തന്നെ ചെവികൾക്കുമപ്പുറമുള്ള ആക്ഷേപവാക്കുകൾ, നിലവിളികൾ,

84 പരാതികൾ, കടുത്ത ചീത്ത പറച്ചിൽ, പിരാക്കുകൾ, ശുശ്രൂഷയെടുത്തു കൊണ്ടുള്ള വചനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പലതരം

85 ഇവിടെ കേൾക്കുമാറേയുള്ള. നരകത്തിൽ പാട്ടാണിതു. ദേഹത്തിന്നു പണ്ടേ ഉത്തമമായും അധമമായുമുള്ള അംഗമാണു നാവ്.

86 വലിയ ഗുണവും വലിയ ദോഷവും വരുത്തുന്ന നാവിനാൽ പല ഗുണവുമുണ്ടാവും എന്നാലും

87 അതു, തന്റെ വാക്കിനാൽ ഖണ്ഡിതനാവാനാത്ത വിധം വിപത്തുകളേല്ക്കുന്നു. അതിന്നു കണക്കറ്റ മുർച്ചയുണ്ട്. വാളുപോലെ വെട്ടുക;

88 സൂചിത്തുമ്പുകൊണ്ടു കത്തും പോലെ കത്തുക, വിറളിപ്പിടിച്ച നായയെപ്പോലെ കടിച്ചു മുറിക്കുക,

89 ശുണ്ഠികൊണ്ടു് ജീവനേയും അഭിമാനത്തേയും നശിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ മഹാപാപങ്ങൾക്കു് കാരണമാകുന്നു നാവു്.

90 സജ്ജനങ്ങൾക്കിതൊക്കെ നേരിട്ടറിയാമല്ലോ? നരകത്തിൽ ഇതെല്ലാം പ്രത്യേകിച്ചു് കണ്ടുവരുന്നു.

91 അതിൽ കനത്ത കോപവും ഏറെത്തളിഞ്ഞ കാണുന്നു. അത്യന്തം നിന്ദാവാക്കുക കേട്ടവർ പകരം വീട്ടാൻ

92 വഴികാണാത്താൽ വല്ലാതെ സങ്കടപ്പെടുന്നു. കോപം നേട്ടവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്കു് കണക്കില്ല.

93 ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഫലിക്കാതെ വരുമ്പോൾ സഹിക്കുവാനാക്കുമോ? അസഭ്യങ്ങളും എന്നും വിരോധമുളവാക്കുന്നവയും

94 നിന്ദയുൾക്കൊള്ളുന്നവയും, ശാപരൂപത്തിലുള്ളവയും, ചീത്തത്തം നിറഞ്ഞവയും ഇങ്ങനെയെല്ലാമുള്ള കടം മൊഴികൾ കേട്ടു്, നരകത്തിൽ പാക്കുന്നവക്കുണ്ടാകുന്ന വൈരം.

95 അസാമാന്യമാകുന്നു. കോപത്താൽ പക വീട്ടാൻ മനസ്സിൽ ആശിച്ചുറപ്പിച്ചു് സാധ്യമാവാതെ വരുമ്പോൾ

96 അക്കാലത്താൽ കോപം പൂണ്ടു വിവശരായ കൂട്ടർ, ശക്തിയായി കോപിക്കുന്നു. അങ്ങനെ കോപിച്ചു ബോധം കെടുന്നു.

97 പിതാവു്, അമ്മ, മക്കൾ എന്നിവർ കേൾക്കാൻ കൊള്ളാത്ത ദർവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു തമ്മിൽ തമ്മിൽ വഴക്കടിക്കുന്നു.

98 ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു. നീ, കാരണം എനിക്ക് കുടുങ്ങാത്ത സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. ഓഷിച്ച മകനേ, നീ, മാഴ്കുക.

99 നീ, എന്റെ മകനല്ല. ഓഷുസർപ്പം തന്നെയാണു്. നിന്റെ വിഷമേറ്റു ഞാൻ അത്യധികം വലയുമാറായി.

100 നീ, നിമിത്തമായി (ഞാൻ) പാപത്തിൽ വീഴുകയും നരകത്തിൽ കിടന്നു പൊരിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

101 ഞാൻ നിന്നെ സമർത്ഥനാക്കുവാൻ വേണ്ടി അന്യരുടെ മുതൽ കട്ടെടുത്തു. അതിന്റെ ഫലം എനിക്കിവിടെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു.

102 നീ ചീത്ത വഴിക്കു നടന്നപ്പോൾ നിന്നെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു നടത്തി.

103 തനിമിത്തം ഞാനിവിടെ എപ്പോഴും അഴലാണ്ടുഴലുന്നു. നീയും കൂടെ എല്ലാം പൊറുത്തു മുടിയുക, ദേവിക്കുക.

104 ചിതാവിങ്ങനെ പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ മകൻ അതു പോലെ അപ്രിയമായിട്ടു മറുപടി പറയും.

105 ഞാൻ ജനിച്ച നാളിൽ ദുർന്നിമിത്തമായി ഗണിച്ചു പോരുന്ന ഭയങ്കര വാൽ നക്ഷത്രം ഉദിച്ചു ശോഭിച്ചു വെന്നെ പറയേണ്ട.

106 ഞാൻ ജനിച്ചത് തീർച്ചയായും മഹാ കാഷ്ടപ്പാടായി, തടവായി. നിന്നെ ഞാൻ താതനെന്നു വിളിച്ചു ദിവസം ആ സമയം.

107 കനത്തിരുണ്ട രാത്രിയായിത്തീരട്ടെ! അയ്യോ നിന്റെ മുഖം കാണാനെനിൽ അകുരിച്ചു,

108 വെളിച്ചവും, സൂര്യനും നശിക്കട്ടെ! വെണ്ണീരായി പോകട്ടെ! പിശാചിന്റെ കള്ളത്തരം പോലെ, ലാളിച്ച നിന്റെ മൊഴി,

109 എന്നിൽ എല്ലാ നന്മയും പകർത്തി വെച്ചത് ചതിയായിത്തീരും, മകനെന്നു വിളിച്ച് എന്നെക്കണ്ട കാലത്തു്.

110 നീ, നീതിമാനായ സർവ്വേശ്വരൻ നമുക്കേല്പെടുത്തിയ നീതിന്യായ വേദങ്ങളെ ഏനിക്കു് മനസ്സിലാക്കിത്തന്നില്ല.

111 എന്നെ പാഠിപ്പിച്ചിട്ടു ഞാൻ പഠിക്കാതിരുന്നതാണെങ്കിൽ ദയാശാലിയായ ദൈവം നിന്നെ എന്റെ പിതാവായിക്കല്പിച്ചു്,

112 എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള വാത്സല്യം ഉപേക്ഷിച്ചു് അംഗങ്ങളെല്ലാം മുറിച്ചു ജീവൻ കളഞ്ഞു കടലിൽ താഴ്ത്തിയേനെ

113 അപ്പോൾ, എനിക്കുള്ള ഭൂമിയിൽ പരാജയമാനാലും പരലോകത്തു ശൂഭം കൈ വരുത്തി, നീയെന്നു കരുതുമായിരുന്നു.

114 അത്രയും സൽബുദ്ധി ഉണ്ടായില്ലല്ലോ നിനക്കു്? ദുരിതം ചെയ്തപ്പോഴൊന്നും എന്നെ നീ, ശിക്ഷിച്ചില്ല.

115 അറിയിച്ചില്ല, അതിനാൽ ഞാൻ ഗുണം അറിഞ്ഞില്ല. എനിക്കു് പാപം വർദ്ധിച്ചു, പിന്നെ നരകോപദ്രവവും കൈവന്നു.

116 പാപി! നീ, അതിന്റെ ഫലം എപ്പോഴും അനുഭവിക്കുക! പിഴയാണ്ടവനെ, നീ എന്നും വെന്തുരുകി നശിക്കുമാറാകട്ടെ?

117 കാരണവരും മക്കളും തമ്മിൽ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ, എന്തെല്ലാം പറയും ശത്രുക്കൾ?

118 ഈ വിധം വിഭോഷം വളർത്തുന്ന മൊഴികൾ കേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന താപം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വാക്കില്ല.

119 കനത്തു ഭയങ്കരമായ ഇടിമുഴക്കങ്ങളും നരകം കലുത്തുമാറുള്ള അടുമാസങ്ങളും ഇവ

120 കേട്ടിട്ട് കണ്ണുനീർ കണ്ണുനീർ അതിരറ്റ ശല്യമുണ്ടു്. ആടിയിൽ കുറ്റൽ മുറിക്കു നശിച്ചിട്ട്

121 കപ്പിത്താധിപർ, ഗുണ രക്ഷയായി നീതുപോലെ കേൾക്കുക തിരമാലകളാൽ

122 പാശമെന്നൊപ്പ് അലയോരോന്നു കണ്ടു് അതിനാലുടനെ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു കരുതുപോലെ

123 നരകത്തിലുള്ളവർ, ഇടിച്ചുതൂങ്ങുന്നതു കേൾക്കുമ്പോഴേ അത്യന്തം വിചാശരായി, വ്യക്ത പരിചരിക്കുകയും

124 ഇടിയെ ഭയപ്പെടുകയും അഴലാടെ കൊള്ളുകയും ഇനി പോം പത്താൽ മരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചാവാരെ വലയുകയും ചെയ്യും

125 തുടങ്ങും കൊതിക്കുന്ന ഒരിമ്പ്രിയമാണ്, തലയ്ക്കൊഴുപ്പാസമാ യിട്ടുള്ള മൂക്കു് എന്നു പോം

126 നല്ലമണം മൂക്കിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണ്. അതുപോലെ ചീത്ത മണം സഹിക്കാൻ അതിൻ പീർച്ചയായും സാധിക്കില്ല.

127 വെറുപ്പുപെട്ട വൈരികളുമായി ഇണങ്ങുന്നത് അത്യന്തം വെറുപ്പുപെട്ടതാകുന്നു. വൈരികളോടുള്ള കൂടാറിടയായാൽ

128 ഇണക്കവും പോകും ഉന്മേഷമുണ്ടാവില്ല. ഭഗ്ഗന്യം മൂക്കിനു വൈരിയാകുന്നുവല്ലോ

129 എന്നും അതിനെ വലിക്കുന്നതു വലിയ ഭാരമാണ്. അതിന്റെ രസം മേൽക്കുമേൽ ആസ്വദിക്കുകയെന്നത് എപ്പോഴും ശോകത്തിനിടയാക്കുന്നതത്രേ

130 ഒരു സുഗന്ധ സാധനം തന്നെ എല്ലാശ്ലേഷം മണക്കുമ്പോൾ കണ്ണുനീർയാണെങ്കിലും മടുപ്പു തോന്നും

131 ഒരു ഭഗ്ഗന്യ വസ്തുവാണെങ്കിൽ എതിരറ്റ മടുപ്പു തോന്നും. വടക്കെ രാജ്യത്തു് കനിവില്ലാത്തൊരു രാജാവ്

132 പാപ ശിക്ഷയായിട്ട് ചലിയൊരു നിലവരക്കണ്ടുണ്ടാക്കി ആ പാപാളത്തിൽ വീണാൽ പാപിക്ക രക്ഷയില്ല

133 വിരപ്പു്, ദാഹം ഇങ്ങനെ പല പ്രകാരത്തിലുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ ആയുസ്സൊടുങ്ങുമ്പോളും പൊറുക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണ് കേൾവി.

134 ജീവൻ ഒടുങ്ങുമ്പോൾ അതിൽ വസിക്കുന്നവരുടെ ദുഃഖം ശരിക്കും. ജീവിത കാലത്തെ ക്ഷമ മരണത്തിൽ ഭാഗ്യമായിത്തീരുന്നു.

135 ഇങ്ങനെ ഭയമുള്ളവരെന്നും ഭരിതങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായ ആ പാപാളത്തിലെ വലിയ ദുഃഖങ്ങളിൽ 12ത്തരത്തിലൊരു ദണ്ഡവു

- 136 പാപികൾ അതിക്രമം കൊണ്ട് മരണം പൂകുമ്പോഴും മരിച്ചു പ്രോക്തൻ മോചനമുള്ള വഴിയും
- 137 അന്ധനായും അവിശ്വിതനെ വന്നതിനാൽ മനുഷ്യ ശവത്തിന്റെ മോചനം പാപത്തിൽ തന്നെ
- 138 കിടന്നു ചത്തു വ്യക്തനെ നാശവും വൈഷമ്യപ്പെട്ട മണത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് ജീവനുള്ളവരും കൂടെ
- 139 മുറമരിച്ചു വീഴുകയും, ചാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ പ്രാണനുള്ളവരെ അവിടെ വെച്ച്
- 140 മരിച്ചവർ വശിക്കുമെന്നു പാപാനിടയായി. മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നതും ദുഷ്ടനായ വേദോപദേശം
- 141 കൊലയാളികളിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ, പാപികളിൽ ഒന്നാമൻ, (നേരേൻ രാജാവ്) ശത്രുക്കളോടുള്ള പക വീട്ടാൻ
- 142 ചെറുതു ചീഞ്ഞു പകുതി അളിഞ്ഞ ശവശരീരത്തോടു— ഇതിൽ മുഖമെങ്കിലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ പ്രാണനുള്ളവരെ
- 143 ചെറുതു കെട്ടിവെക്കെ ഉദ്ധരിച്ചു വെട്ടാത്ത ദുർഗന്ധത്താൽ കൊല്ലുക പരിധിയായിരുന്നു
- 144 പാപിനങ്ങളെന്ന ഈ ഉപദ്രവമല്ലാത്ത ഭയങ്കരമാണെങ്കിലും നരകത്തിലെ സങ്കടങ്ങളാകുകയാകട്ടെ
- 145 ആ ലോകത്തിലെ സങ്കടങ്ങൾ നേരാരവയാകുന്നു എന്നു ചിന്തിച്ചു നീ, സുഹൃത്തും ചെല്ലപ്പെട്ടാൽ
- 146 ചിന്ത നാശം, മോചനം നിന്നും ചീഞ്ഞളിഞ്ഞവയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന നാശമാക്കുകയും അതിനുമേൽ വലിക്കുന്ന എല്ലാ ഗാഥയും കൂടെ
- 147 നരകത്തിലെ ദുർഗന്ധത്തോടു ഉപമിച്ചു നോക്കിയാൽ പാപത്തിൽ മുക്കിത്തൂങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ
- 148 അവിടെ (നരകത്തിൽ) അത്യന്തം സൗരഭ്യമുള്ള ഗന്ധമാണെന്നായിൽ കഴിയും. ഇങ്ങനെയെല്ലാമാകയാൽ നരകത്തിലെ പാപികളിൽ ഒന്നാമനെയെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ
- 149 വേക്കുകണ്ടാൽ ദുർഗന്ധത്തിന്റെ വിഷമേറേ മനുഷ്യ വസ്ത്രവും മറ്റും പറ്റിക്കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന പോലെ.
- 150 ചിതാമൃതങ്ങളുടെ വലിയ സംഘം, കണക്കറ്റ പാപികൾ ഗന്ധകുപ്പകളാലും തിങ്ങി നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള (അതിലെ) ദുർഗന്ധത്തെ
- 151 പറഞ്ഞതിയ്ക്കുനോ, മറുപടിയിൽ വിചാരിച്ചാൽ പോലുമോ ആർക്കും കഴിയില്ല. വിശപ്പ്, ദാഹം മുതലായവ കൊണ്ട് നാവു വരളുന്നു.

- 152 വിശപ്പോ, ദാഹമോ വലുതെന്നു സംശയം കൂടാതെ പറയാൻ വയ്യ. ശരീരികൾക്ക് രണ്ടും വിഷമം തന്നെ.
- 153 ഇതു രണ്ടും ഒരുപോലെ അസഹ്യങ്ങൾ. വിശപ്പും ദാഹവും മരണത്തിന്നിടയാക്കും.
- 154 മനുഷ്യ വംശത്തിൽ വലിയ ശൂന്യമായ ഒരാൾ (ശേഷശാൻ) വളരെ ശയ്യ സൈന്യങ്ങളെ തോല്പിച്ചിട്ട്
- 155 ദാഹത്താൽ തോറു കെട്ടുറപ്പായ്ക്കുമ്പോൾ, ഏല്പിൽ നിന്നൊഴുകി വന്ന വെള്ളം കുടിച്ചു് ദാഹം കെട്ടത്തുട്റ്റാൻ
- 156 ചെട്ടെന്ന് ചക്രക്കുത്തലവണ്ണം ഉയിർക്കൊണ്ടു്. ശക്തിയും കൈവന്നു. ബലമേറിയ മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വീരനായി.
- 157 പിന്നെയും, ചെറിയ ദാഹത്താൽ തോറ്റമടുത്തു. അതുകൊണ്ടു് ശത്രുക്കളേക്കാൾ വലിയതു് ദാഹമുണ്ടെന്നു വന്നു.
- 158 അതിന്റെ ശേഷം പൊറുക്കാൻ വളരെ ഞരുക്കം- മുഷ്ഠനായ ഒരു രാജാവു്, ചൈരികളേക്കെതിർത്തപ്പോൾ
- 159 ദാഹിച്ചു പൊരിഞ്ഞു തോറ്റപോയി എന്നതു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ! രാജാവിനു സഹിയ്ക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത ദാഹമുണ്ടായി
- 160 ദാഹം കെട്ടത്താൻ ഒരു വഴിയേയുള്ളു- രാജ്യത്തെ കൈവിട്ടുക.
- 161 രാജ്യത്തെ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ ദാഹിച്ചു മരിയ്ക്കേണ്ടി വരുമെന്നറിഞ്ഞു് ആ, രാജാവു് ചെയ്തത ദാഹത്തിന്നു്-
- 162 ജീവനെ വിട്ടു കൊടുത്തിട്ടായാലും മാനം കാക്കണം എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ ജീവൻ വെടിയുന്നതിലുള്ള-
- 163 സങ്കടം പൊറുക്കാൻ വയ്ക്കാതെ വിചശനായി, തന്റെ ദാഹം കെട്ടത്താൻ രാജ പദവികളേയും ജനത്തേയും കൈവിട്ടു കൊണ്ടു്.
- 164 രാജ്യം വിറ്റു വെള്ളം വാങ്ങിക്കുടിച്ചു ദാഹം തീർത്തു. രാജസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.
- 165 ഏറാവും ഭാഗ്യം കെട്ടുവനായ ലിസിമാക്കോ സെന്ന ഒരു രാജാവു് ദാഹം തീർക്കാൻ വെള്ളം കുടിച്ചു കഥ പറയാൻ
- 166 വളരെ ഞരുക്കമുണ്ടു്. ദാഹം കൊണ്ടുള്ള പൊരിച്ചിൽ സഹിക്കാനാവാതെ, മൂത്രവും ചോരയും ചേർന്നു് കലങ്ങി മറിഞ്ഞ വെള്ളം കുടിച്ചു് മരിച്ചുവരുണ്ടു്.
- 167 ഭൂത ജാലങ്ങൾക്കൊക്കെ സ്വന്തം സ്ഥാനങ്ങളിൽ കെല്പു കൂടും നരകത്തിൽ ദുഃഖങ്ങൾക്കെല്ലാം ശക്തിയേറും.
- 168 ദുഃഖങ്ങളുടെ പാർപ്പിടമാണു് നരകം. അതിൽ ദുഃഖങ്ങൾക്കു ശക്തി കൂടും. ദാഹം കൊണ്ടുള്ള സങ്കടം അതിലുള്ളപോലെ മറെറാരുമില്ല.

169 മറ്റു പുരുഷന്മാരെക്കൊന്നിച്ചൊരു ഭാര്യ കൊണ്ടു നാവിനേല്ക്കുന്ന ചൊരിച്ചിലേ സമ്പന്നൻ (നരകത്തിൽ പോയ) അറിഞ്ഞുള്ള.

170 ഞാൻ ഭാവിച്ചു ചൊരിയുന്നു എന്നു സങ്കടപ്പെട്ടു പറഞ്ഞും കൊണ്ടു ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിന്നുചേർന്നിട്ടു; കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പാക്കി.

171 പക്ഷെ, ആ അപേക്ഷ വെറുതെയായി. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും കിട്ടിയില്ല ഭാര്യ തീർക്കാൻ-ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു തനിക്ക് കൈവന്ന ധനവും ധാന്യങ്ങളും.

172 പാവുതത്തിൽ വിളയുന്ന വിലപിടിപ്പിച്ച തണുത്ത സ്വസ്തുക്കളായ സമ്പത്തുചെല്ലാം കൂട്ടി വെച്ചിട്ടും- യാദവകൾ കടിക്കാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും.

173 കൊടുക്കാത്ത പാചിയായതിനാൽ നിനക്കിപ്പോൾ ഒട്ടത്താണു ഭാര്യയും വിശപ്പും വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.

174 ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും കിട്ടില്ല. എപ്പോഴും ഭാവിയിൽ കഴിയുമല്ല. നാബ് എക്കാലത്തും ഭാവിച്ചും ചൊരിഞ്ഞും കൊണ്ടു നിൽക്കും.

175 ഭാര്യത്തോടു ചേർന്നു വിശപ്പിന്റെ താപം നരകത്തിൽ മനുഷ്യവാക്കുകൾക്ക് പറഞ്ഞു തീർക്കാനാവാത്ത വിധം വളരെയേറെ വളർന്നിരിക്കുന്നു.

176 സമ്പ്രദേശൻ, ഭൃഷ്ടരെ അടിയ്ക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്ന ചത്തടിയാണതു്. അതിന്റെ കടുപ്പമേറിയ വേദം അനുഭവിച്ചു കഴിയും.

177 ഇങ്ങനെയുള്ള ദുരിതങ്ങളെല്ലാം ചൊരിക്കാൻ ഈ മനുഷ്യ വാക്കിന്നൊക്കുമോ? ആകാശം, ഭൂമി, അഗ്നി, വെള്ളം എന്നീ നാലു ഭൂതങ്ങൾ കൊണ്ടു്-

178 ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണു് മനുഷ്യശരീരം. ഭൗതികമാണതു്. അഗ്നി, മറ്റു മൂന്നു ഭൂതങ്ങളേയും വളർത്തണം.

179 ഭവിപ്പിന്റാൻ സാധനം വേണം താനും അഗ്നിയ്ക്കു്. അല്ലെങ്കിൽ അതു ക്ഷോഭിച്ചു് തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തെ ഭവിപ്പിന്റാൻ-

180 ശക്തിയോടെ ഒരുങ്ങും. ഭക്ഷണം ഭവിച്ചു വിശക്കുമ്പോൾ അഗ്നിയ്ക്കു് പുകകൂടും. ശരീരം തളർന്നു വല്ലാതെ വിഷമിക്കയും ചെയ്യും.

181 അനന്തരം വിശപ്പു വർദ്ധിച്ചു സഹിപ്പിന്റാൻ വയ്യാതായാൽ മനുഷ്യർ, വെറുക്കപ്പെട്ട ഭക്ഷണ ചോർന്നും പെട്ടെന്നു് മടി കൂടാതെ ഭക്ഷിയ്ക്കും.

182 കഷ്ടപ്പാടനുഭവിയ്ക്കുന്ന സമ്മതിയാ രാജ്യത്തു് ഇങ്ങനെയുണ്ടായി- പടയുമായി ശത്രുക്കൾ നഗരം വളഞ്ഞപ്പോൾ-

183 ഉടനെ, അവിടെ പാർത്തിയ അളക്കുളം വലഞ്ഞു. ആ, വലിയ കുളവും ഭക്ഷണത്തിനുള്ള

184 പദാർത്ഥങ്ങൾ കിട്ടാത്തതു് ഉടനെ കുതിച്ചു, കഴുത്ത് നായ എത്തിയ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു.

185 തിന്നാൻ, വിശപ്പുള്ളവർ വിശപ്പു വാങ്ങി-എണ്ണപ്പെട്ട വെള്ളി കാശു വില കൊടുത്തു ഒരു കഴുത്തുപോലും.

186 വളരെ വിഷമിച്ചു് ഇങ്ങനെ വെള്ളം പാർത്തിയവർ-അതും തിന്നപ്പെടാൻ കോഴി, പ്രാവ് എന്നിവയുടെ കാലുവും;

187 ഭക്ഷണത്തിന്നു വേണ്ടി പണം കൊടുത്തുമാങ്ങി. കൃത്യം വേറെ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ആളൊരു ശിക്ഷിച്ചാൻ.

188 സമുദ്രം പരന്നതെന്ന് വിചാരിച്ചു വെള്ളം വെച്ചുവെച്ചു മറ്റൊരു ദോഷങ്ങളിലും ചെലവായ പാപം

189 കൂടുതൽ ഭയപ്പെടാത്തതും കാണിച്ചാൻ പത്താം സ്കൂളിനു പ്പോൾ-ഇതു് ഭൂമിയിലെ ഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു വന്നു.

190 ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യർ രക്ഷയ്ക്കായി ദേവൻ സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്തിട്ടു്

191 നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം കൊലയാളികളായ ആളൊരുക്കൾ വംശം മുടിച്ചതുള്ള കാലമായി.

192 വടക്കൻ ദിക്കിൽ വടക്കോട്ടുള്ളതും കൂട്ടി വെറുത്തുളോടു കൂടി സേനാനായകനായ

193 തെങ്ങോടെന്നൊരു മാറ്റം വെറുത്തുവെച്ചു് പുറപ്പെട്ടു് യുദ്ധം ചെയ്തതിന്നാൽ നാടൊക്കെ മുടിഞ്ഞു. വീടുകളും വെറു വെറുതായി.

194 നാട്ടുകാർ പടയോട്ടിച്ചു് ഒരേ ശരണം എന്നു പേരുകേട്ട നഗരത്തെ ശരണം പ്രാപിക്കാമെന്നൊരു വെറും.

195 കണക്കറ്റ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു രാജധാനി നിറഞ്ഞു-യുദ്ധഭാരം വിനാശം വന്നുതന്നപ്പോൾ

196 വളരെ ആളുകൾ വന്നു വളഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം പോലൊരു യുദ്ധം- വിഷമങ്ങളുടേതായിട്ടു് യോദ്ധാക്കളാണെന്നുവെന്ന് വെറും

197 നഗരത്തിൽ അത്യന്തം ഭക്ഷണ പദാർത്ഥമുണ്ടാക്കുവാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടിട്ടും സാധ്യമല്ലെന്നു വന്നു.

198 പുറത്തും അകത്തും ഒരുപോലെ ശത്രുക്കൾ- പുറത്തു പട, അകത്തു കടുത്ത പത്തും

- 199 പുറത്തു കടന്നാൽ മരണം നിശ്ചയം. സൈന്യങ്ങൾ ഭയ കൂടാതെ കൊല്ലും
- 200 അകത്തു പാക്കുകയാണെങ്കിൽ ചത്തുകൊണ്ടു മരണം നിശ്ചയം-ആ, മരണം സാവധാനത്തിലായെന്നു വരാമെന്നു ഭേദമുണ്ട്.
- 201 എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും പ്രാണരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ഏതു ദുഃഖവും പൊക്കുന്നമെന്നതിന്നു് തെല്ലും സംശയമില്ല.
- 202 എന്നാലും ജാതാഗിഷ്ഠ് (വിശപ്പിന്നു്) ശമനമുണ്ടാകണം- അതിന്നു് ഗുണമുള്ള കൊല്ലുന്നമെന്നു വന്നു.
- 203 ചന്ദ്രക്കല, കുതിരകൾ, പൂച്ചകൾ, എലികൾ എന്നിവ ഭക്ഷണ പദാർഥങ്ങളായിത്തീർന്നു.
- 204 ചീനത ഭക്ഷണങ്ങളാണെങ്കിലും പിന്നീട്തും ഒടുങ്ങി. അപ്പോഴാകട്ടെ-മരിച്ചവരുടെ നാനൂണു ശവങ്ങളെ
- 205 മുറിച്ചു വേവിച്ചു് ആത്തിയോടെ തിന്നുകയും അറയ്ക്കത്തക്ക നിലയിൽ അത്യന്തം ദുഷ്കൃതമാകും വണ്ണം
- 206 അമ്പലമുക്ക് ചക്കളെ കൊന്നുകീറി ആ, മാംസം ചുട്ട സംശയിക്കാതെ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.
- 207 മനുഷ്യരുടെ ശവങ്ങൾ തിന്നവർ പുലികളുടെ സ്വഭാവമുള്ളവരായി-മക്കളെ തിന്നവർ ജന്തുക്കളാകുന്ന കാരോ
- 208 ബുദ്ധിമുട്ടെ മൃഗങ്ങളേക്കാൾ ദുഷ്ടരായിത്തീർന്നു-ദുഃഖകാലത്തു പുത്രരെ കാണുമ്പോൾ
- 209 അതുകൊണ്ടു് ആശ്വാസമുണ്ടാകുമല്ലോ? പിതാവു മരിക്കുമ്പോൾ മകനെക്കൊണ്ടു് തന്റെ
- 210 സന്താനങ്ങൾ വളർക്കും. പേരു ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും-മരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചു ചെമ്പുൻ പുത്രൻ വേണം
- 211 പിതാവിനെ രക്ഷിക്കുന്നവനാണു് പുത്രൻ. (പുനാമനോ നരകാൽ ത്രായതേ ഇതിപുത്ര:) മനുഷ്യരായാൽ- ദുഷ്ടരായാലും
- 212 തന്റെ വംശം മുടിക്കാൻ തോന്നുമോ? മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒരു പോലെ വെറുക്കുന്നതാണിതു്
- 213 ദുഃഖങ്ങൾകൊണ്ടു് വഴിമുട്ടുമ്പോഴേ, മനുഷ്യർ ഈ കടുംകൈ ചെയ്യും.
- 214 ഈ ലോകത്തിൽ വിശപ്പു് ഇങ്ങനെ ക്ഷോഭിച്ചപ്പോൾ നരകത്തിലെ വിശപ്പിന്റെ കഥ പറയാവതല്ല.
- 215 ഭൂമിയിൽ വിശപ്പും ദാഹവും പെരുതാണെങ്കിലും അവ കെട്ടത്താൻ പല വഴികളും ഉണ്ടാകും.

216 ഇല്ലെങ്കിൽ കഠാദിവസം കൊണ്ടു് അതെല്ലാം തീരും-ചാ-
വീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വിശപ്പു് ഒരിക്കലും ഒട്ടുങ്ങാത്തതാകുന്നു

217 കാലം കൊണ്ടൊന്നിനാലും ഒരു കുളിരുമുണ്ടാവില്ല- എപ്പോ-
ഴും അതിരറ്റ വലച്ചപ്പം ദുഃഖവും തന്നെ.

218 ഏറ്റവും കനമുള്ള സാധനം ഭൂമി. വേഗതയിൽ മേന്മവേ-
റിയതു് കാരറു്-

219 നേരിയ വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം ആകാശത്തിനാണ്-
ഭയങ്കരതയിൽ മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നത് അഗ്നിയാകുന്നു.

220 ശരീര ദുഃഖങ്ങളിൽമുന്നിനില്ക്കുന്നത് ചൂടാകുന്നു. ചലയാ-
ത്തിൽപ്പെട്ട അല്ലെല്ലാം പിരോധം തന്നെ-എന്നാലും

221 തീയേല്പിക്കുന്ന ദുരിതം അത്യന്തം ഭയാനകമാകുന്നു. അതു്
അല്പംചോലും പൊറക്കാവതല്ല.

222 ലാഭത്തിന്നു വേണ്ടി വിശപ്പും ദാഹവും പൊറക്കും ചീതെ,
ധനം കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതിലുണ്ടാകുന്ന പല വിഷമങ്ങളും

223 ഭൂലോകത്തിൽ ഏവരും പുകഴ്ത്തക്കവണ്ണം കഴിവു നേടാൻ
തീർപ്പുള്ളിലിന്റെ വേദന തെല്ലിടക്കെങ്കിലും ക്ഷമിക്കാവുന്നവരാ-
കുമില്ല

224 ഒരാൾ ധനത്തെക്കൊതിച്ചു് വല്ലാതെ പിടയുന്ന മനസ്സോടെ
മറ്റുള്ളവരുടെ മുതൽ വളരെയേറെ തട്ടിച്ചെടുത്തു ശേഖരിച്ചു വച്ചു.

225 പാപിയുടെ മരണകാലത്തു് അവനെ ഒരു താചസൻ കണ്ടു.
അദ്ദേഹം, അവന്റെ ദുഃഖകൃതങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു പറഞ്ഞു.

226 മറ്റുള്ളവരുടെ മുതൽ കയ്യടക്കിയാൽ തന്റെ വംശം നശി-
ക്കും. നെറികേടോടെ നേടിയ ധനം, ആ നെറികേടിനാൽ മുടി-
യും.

227 ദുർഗ്ഗായത്താൽ കിട്ടുന്നതൊക്കെ, ആ ന്യായത്താൽ ഒഴി-
യും. മലവെള്ളം പോലെ വേഗത്തിൽ ഒഴിയും

228 അനുന്റെ മുതൽ, ഇടിമിന്നൽ പോലെ തെല്ലൊന്നു ശോഭി-
ക്കും.-പരദ്രവൃത്തിനാൽ കിട്ടുന്നത് എന്നെന്നേക്കുമുള്ള നരകവാ-
സവും, ദുഃഖിച്ചു വിഷമിക്കലും

229 ഇതു് പെട്ടെന്നുവസാനിക്കില്ല-അതിരറ്റ വിധം ദുഃഖിക്കും-
വേഗത്തിൽ നശിച്ചു പോകുന്ന ധനം സമ്പാദിച്ചു കൂട്ടുവാനായി.

230 എല്ലാ ഗുണങ്ങളിലും ശ്രേഷ്ഠമായ മോക്ഷത്തെ വെടിയുന്നവൻ
മൃഡ്യാകുന്നു. മരണമടുത്തു ഇപ്പോൾ ആത്മരക്ഷക്കൊരുങ്ങണം.

231 അനുന്റെ മുതൽ ഉടമസ്ഥൻ കൊടുക്കണം ഉടനെ-അല്ലെ-
ങ്കിൽ എന്തെന്നും നാശത്തിൽ കഴിയേണ്ടി വരുമെന്നു് താചസൻ

- 232 ചൊന്നതു വേദത്തിലുള്ള അത്യാഗ്രഹത്താൽ മാധവനായ ചവികേട്ടു. ആ വാക്കിനെ അനുസരിച്ചു വ്രാതത്തിക്കാൻ മനസ്സു മാനുഷനാരാം
- 233 അന്യരെക്കു വേണം പാവപ്പെട്ട കൊടുത്താൽ മഹാപാപമുമാർ ഭരിച്ചാക്കും-മക്കൾ ഭാരിയുത്താൻ സങ്കടപ്പെട്ടവനാൽ-
- 234 ചിതാവിന്നു ആശ്രയത്തേക്കാകെ മരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ചാവികേട്ടെ ഈ വിചാരം പാത്തറിഞ്ഞത് മുനി വീണ്ടും പറഞ്ഞത്-
- 235 ഉറച്ചു ഭവത്തെപ്പറ്റാവില്ലുള്ള ഭയത്തെ ഇല്ലാതെയാക്കി നിന്റെ ചതു വാത്സല്യം. അവാങ്ക് (ചുരുന്മാൾ) ഇങ്ങനാട്ടും (നിന്നെക്കു ചിട്ട) അതുചൊല്ലുള്ള വാത്സല്യമുണ്ടോ എന്നാലണം
- 236 അതില്ലെങ്കിൽ (നിന്റെ) ഇല്ലം ചൊതെയാണു്. ചേറ്റുവാ മല്ലാത്തതിനതു് ഇഷ്ടത്തിന്നു സമാനമില്ല തന്നെ.
- 237 എന്നാൽ, നിനക്കുചേണ്ടി മക്കൾ വെട്ടുപേരും വിളക്കിൻ നാളത്തിൻ്റെ ചുവ ചൊടുകൾക്കു അപ്പാൻ എല്ലാ സന്തതകളും
- 238 തന്നെല്ലം കൊടുക്കുക-അല്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കുകയും വേണ്ട- ചിറ്റാത്തായ മഹാകുതാബ് ചൊടുകൾക്കുമപ്പുറംകഴിഞ്ഞതാൽ
- 239 അവാങ്ക് നിന്നിലുള്ള സ്നേഹം അറിയാം-നവസ്തറവിടമായ ചാവി) ഇത്രയും പറഞ്ഞു ചൊയ ശേഷം
- 240 രോഗിയായ താൻ, ചുരുന്മാരെ വഴത്തി എന്റെ ചൊന്നു മഹാപാപം താൻ-ഇ-ചിതാവ്
- 241 രോഗിയായ മാധവൻ വല്ലാത്ത ഉന്മാദമുണ്ടായിത്തന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലിപ്പു് ചൊടുകൾക്കുള്ളതൊക്കെ
- 242 ഇവിടെ സേവി വച്ചിരിക്കണം-നിന്നെക്കു സങ്കടമായി കഴിഞ്ഞു കൂടുകയേ വേണ്ട- എന്നാലും എന്റെ ഭണ്ഡം ആറാമൻ ഒന്നു ചെയ്യണം
- 243 ഇസു് വിളക്കിന്റെ നാളത്തിൽ ചിതൽ ചുടണം കാച്ചുപോരും-അളക്കൊണ്ടു് ആശ്വാസം കിട്ടും എന്റെ രോഗത്തിനു്
- 244 എന്റെ മക്കളേ! എന്നിങ്ങനെയേണ്ടി നിങ്ങളിതു ചെയ്യണം സമാനവും തരാം-എന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ
- 245 ഇത്രയും സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ തരാൻ മടിച്ചുണ്ടുതാനും. ചിതാ വെണ്മുള്ള സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുവിൻ!
- 246 താൻ പറഞ്ഞ ചൊടി കേട്ടപ്പോൾ ചുരുന്മാർ കുറച്ചു നേര മല്ലേ വേണ്ട എന്നു വിചാരിച്ചു് ഒരങ്ങി പുറപ്പെട്ടു.
- 247 കാൽക്കണ സമയം ചോറ്റം ചൊടുകാൻ വെണ്മനു കണ്ടു- അപ്പാൻ ചിതാവ് തന്നെ നരകാത്മീയന്റെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കി.

- 218 ആ മുനി പറഞ്ഞപ്പോലെ വേഗത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു-കാറി നും കുറഞ്ഞതാണല്ലോ വിളക്കിൻ നാളത്തിന്റെ പൂർണ്ണത.
- 219 എങ്കിലും കുറച്ചിടത്തോളം ചൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു. ഭൂമിയിലെ കടുത്ത പൂർണ്ണതയെക്കുറിച്ച് (നാലാം അദ്ധ്യായം) അടുപ്പിച്ചാൽ
- 250 ഭൂമിയിലെ തീയ്യം തണുപ്പു തന്നെ. നരകത്തിലെ തീയ്യം-ഇതു കണ്ടു മഹർഷി വളരെത്തേറെ ദുഃഖിച്ചു.
- 251 തീയിന്റെ ഈ ചൂട് നേരത്തോളമെന്നൊച്ച-വിശ്വസ്തരിൽ ഓരോ മരിച്ചിട്ട്
- 262 നാശമില്ലാത്ത ജീവൻ ചിന്നെ പ്രത്യക്ഷമായി-മുനിശ്രേഷ്ഠനും പ്പോല ചേർന്നു ചോദിച്ചു
- 253 നീ, ചെറു കണ്ണത്തിന്റെ ഫലമേതു, സുഖമോ, ദുഃഖമോ? ഭാഗ്യം കൊണ്ടുണ്ടായ ഉത്തമമായ മോക്ഷം കൈവരിയ്ക്കാൻ യോഗമുണ്ടോ?
- 254 നരകത്തിൽ പെട്ടുപോ? സങ്കടമനുഭവിച്ചുപോ? നരകവാസി പറഞ്ഞു. 'എന്റെ ദോഷം കൊണ്ടു'
- 255 ഞാൻ ഒട്ടക്കമില്ലാത്ത തീയ്യിൽ വല്ലതെ ഉരുക്കുകയാണ്'' എന്ന് ചിന്തിച്ചു പണ്ടായിരുന്ന ഈ വാക്കു കേട്ടു മുനി പറഞ്ഞു.
- 256 'തീയിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം അത്യന്തം അധികമാണോ? സന്താപമോ നിന്റെ അല്ലലറിയുവാൻ
- 257 എന്താണൊരു വഴി?' ആ മരിച്ചവൻ വെള്ളം നിറച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന പാത്രത്തിൽ കൈമുക്കിയിട്ട്
- 258 അതിൽ (ആ വെള്ളത്തിൽ) വിളക്കിടവാൻ പറഞ്ഞു. മുനി, അപ്രകാരം ഒരു ഓട്ടു വിളക്കിട്ടു.
- 259 ആ വിളക്ക് വെള്ളത്തിൽ വീണു ക്ഷണഭേദം കൊണ്ടു മെഴുകുപോലെ ഉരുക്കിപ്പോയി- ഉത്തമനായ ഒരു മുനി മരിച്ചു ഓരളെ ജീവിപ്പിച്ചു
- 260 ഈ ജീവൻ എപ്പോഴും മാഴ്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു-മഹർഷി, ഇതു കണ്ടു, കാരണമെന്തെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
- 261 അയാൾ മിഴി നീർവാഴ്ചിക്കൊണ്ടു മുമ്പടി പറഞ്ഞു: നരകത്തിലെ കടുത്ത നുകടങ്ങളെപ്പറ്റി ഓക്കാനം വെമ്പതാണ് കാരണം.
- 262 എങ്കോ, ഭയങ്കരമാണ് നരകത്തിലെ തീയ്യിന്റെ ചൂട്-ഭൂമിയിലെ തീയ്യിന്റെ ചൂട് മുമ്പായിരം കൊല്ലം
- 263 ചൊറുത്തു പണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലാണ് നരകത്തിയിൽ ചൂട് ചൂട് ഒരു രാപ്പകൽ ചൊറുക്കേണ്ടി വരുമ്പോഴത്തെ സങ്കടം.

- 264 എനുള്ളത് തീർച്ച തന്നെ' എന്നും ചൊല്ലി വീണ്ടും കരയുന്നു- ഇന്നുനെയ്യുള്ള തീർച്ച കീഴ്ചലാകത്തിൽ (നരകത്തിൽ)
- 265 ഏഴായിരം കൊല്ലമായി രാപ്പകൽ എരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചൂടൊഴിയുന്നില്ല. തീയ്ക്കൊക്കെണ്ടാകുന്ന
- 266 കടുത്ത ചൂടേറ്റാൽ കൂടി വളരുന്ന ഇടവിടാതെ- വളരെയേറെ ഭയമുള്ളവരെന്നു ധ്വനിക്കുന്നു നാമുട ചൊല്ലിടം.
- 267 കാലുകളും, കൈകളും, വായനും, വെണ്ണയും, നാവുട, കവിൾത്തടയും, രണ്ടു മിഴികളും
- 268 എരിഞ്ഞത് എപ്പോഴൊഴും കഠിനമായ സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നു ചോരയും രലച്ചോരും മാത്രമല്ല ദാശയും
- 269 ചിത്തവും കണ്ണവും സഭാ ഇരുകിത്തിളക്കുന്നു - അതുചോലൊന്നെ അകത്തുനിൽ പക്ഷികളും കടലിൽ മത്സ്യങ്ങളും
- 270 തീട്ടിൽ തീക്കുന്ന് ചോലൊന്നായി, നരകത്തിച്ചിൽ കത്തിക്കൊള്ളുന്നു എപ്പോഴൊഴും
- 271 ചാലികൾ അതിലൊപ്പോഴും ചൂട് സഹിക്കാനാവാതെ മാഴ്കുന്നു. തീയ്ക്കുണ്ണവൽക്കാകാശം. ശ്വാസിക്കുന്നതും തീയ്ക്കും.
- 272 തീയ്ക്കുണ്ണവൽ കടക്കാനുള്ള വെള്ളം. തീയ്ക്കുടുത്തു കടിക്കുന്നു. അതുവെണ്ണവൽ തീയ്ക്കും ഭയങ്കരമായ ചൂടനുഭവിക്കുന്നു.
- 273 തീയ്ക്കുണ്ണവൽ നിലം, എപ്പോഴും അതിലിരിക്കുന്നു. കിടക്കു തീയ്ക്കുണ്ണ. അതിൽ കിടക്കുന്നു.
- 274 അവൾ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥം തീയ്ക്കും- അതെടുത്തു ഭക്ഷിക്കുന്നു എപ്പോഴും-ആശ്വാസമില്ല, ശ്വാസിച്ചാൽ നെടുവീർപ്പേയുള്ളു.
- 275 താമസിക്കാൻ സ്വന്തം ഭാരം. തിങ്ങിക്കൂടി വലയുന്നു. തിന്നലും കിടപ്പലും വൈകാരികൾ അടങ്ങുകയില്ല.
- 276 കിടന്നാൽ ശ്വാസമില്ല. ദുഃഖമേയുള്ളു. കത്തിക്കാളുന്ന വെങ്കിലും ഭണ്ഡമാകാൻ ഭാഗ്യമില്ല.
- 277 എപ്പോഴും നശിക്കുന്നു. ജീവിക്കുന്നതും നാശത്തിലാണ്. ഇന്നുനെയ്യുള്ള ദുഃഖം എല്ലാ ചാലികളും അനുഭവിക്കുന്നു.
- 278 ചെല്ല കർമ്മങ്ങളോരോന്നിനും അതാതിന്റെ തരത്തിനനുസരിച്ച സങ്കടങ്ങൾ ഇശ്വരൻ നരകത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും കല്പിച്ചു.
- 279 ഭൂലോകത്തിൽ സാമന്ത്യാമേരി മറയ്ക്കുവരെ നിന്ദിച്ചു പുറം തള്ളി
- 280 തന്നെ മാത്രമാണ് കേമന്മാർ എന്ന നാട്യത്തോടെ ആത്മ പ്രശംസയും ചൊല്ലും പ്രമാണികളായി നടന്നവർ

281 (ആ) കോത്തിനാ! നിന്മൂലംകൊണ്ടു മെഴികളും ചവിട്ടും
തല്ലും എക്കാലത്തും പൊരക്കേണ്ടി വരും അനുകരാത്താൽ

282 അനുകരിയ്ക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമനായ ബലിസ്യ എന്ന പരിശാ
ചാതാനാണ് പ്രബലനെന്നു ജ്ഞാനം കൊണ്ടു സർവ്വേശ്വരനെ
നിന്ദിച്ചു.

283 അവൻ വളരെ പ്രണങ്ങളുടെ കലവറയായ ദൈവത്തിന്റെ
കല്പന കൂട്ടാക്കാതെ എല്ലാവിധം മേലെ തന്നെത്തന്നെ ഭാവിച്ചു.

284 ഇപ്പോൾ ഗർഭിണിയാ പൃഥ്വിയെപ്പോലെ ഹൃദയാസ്ഥിയിൽ നരകത്തി
ൽ പ്രയാസിയായ ഒരുങ്ങാത്ത ദുഃഖമനുഭവിക്കണം.

285 ആ മഹാപാപി, തിന്മകൊണ്ടുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ വാഴ
ണം. നിന്മൂലം മുഖ്യമായിട്ടു വല്ലാത്ത അല്ലലേല്ക്കുന്നു.

286 പ്രശ്നാനിയാസനമുള്ള മോഹത്തിന്നു് ഇപ്പോഴും ഒട്ടും കുറവില്ല
പ്രശ്നാനിയാസനം വിചാരം പോലും ദുഃഖം വളർത്തുന്നതു തന്നെ.

287 ഇപ്പോൾ അവന്റെ ഭാവം അവനോളം ചുരുക്കമവതരമില്ല.
എല്ലാവരും അവനെ അനുസരിക്കണം എന്നാണു്.

288 ഉറച്ച മനസ്സോടെ എപ്പോഴും ദുഃഖിയ്ക്കുന്നു-കാണാൻ കൊള്ളാ
ത്തവൻ-ദുഃഖൻ-ശപിതപ്പെട്ടവൻ-ഭാഗ്യം കെട്ടവൻ!

289 എല്ലാവരിലും വിചർ-ആർക്കും വിജ്ഞാപനം വളർത്തപ്പെട്ടവൻ
രാഷ്ട്രനിന്ദയിൽ പെട്ടവൻ-നിന്മൂലം പാത്രമാവുക-നിന്ദാശാൻ!

290 അവൻ, അളവില്ലാത്ത താപംകൊണ്ടു വലിയുന്നു. ധനത്തി
ലുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ അന്യ യുക്തം ചെയ്തു

291 നീതി വിട്ടു മറ്റുള്ളവരുടെ ധനം തട്ടിച്ചെടുത്തവൻ വളരെ
വിവശരായി നരകത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു.

292 ഞാൻ പരമം ദോഷമുള്ള മോഹംകൊണ്ടു് സർവ്വേശ്വരനെ
(തന്നിലുള്ള) വിവാ വിട്ടു വിസ്തരിച്ച കച്ചവടക്കാരൻ-കണ്ണുകാ
ണാത്ത മഹാപാപി!

293 ഇപ്പോൾ എന്നെ ശത്രുക്കൾ ഭയങ്കരമായ ചക്രത്തിന്മേൽ കെ
ട്ടിയിട്ടു് അക്രമിക്കുന്നു ധൈര്യത്തോടെ

294 അയ്യയ്യോ! ചലം തിരിയുമ്പോഴത്തെ സങ്കടം അതികവിനം.
നരകത്തിലെ പിശാചുക്കൾ ഭയങ്കരമാകും വണ്ണം മാറുന്നു.

295 ഞാനിങ്ങനെ എപ്പോഴും ഈ ചക്രത്തിന്മേൽ കിടന്നു പൊ
രക്കുന്നു. അവരുടെ (പിശാചുക്കളുടെ) കോപത്തിന്നു പാത്രമായിട്ടു്

296 മറ്റുള്ളവരുടെ സങ്കടം കാണുമ്പോൾ കനിവോടെ സഹത
പിന്മാത്തവൻ-വാവപ്പെട്ട ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുവാൻ ധൈര്യം തോ
ന്നാത്തവൻ

297 എപ്പോഴും പണത്തിൽ കൊതി മുഴുത്തവൻ. ഇവരെല്ലാം ദുഃ

വിജ്ഞാനം. അവർ പാപത്തിൽ അന്യഗ്രഹത്തിന്റെ മേയ് കണ്ടു
നിന്നു.

298 സഹായം വേണ്ടെന്നു വളരെ അഭയാശിക്കുന്നു. ശേഷമു
ള്ളവർ, വിരോധ സാധനങ്ങൾ.

299 അന്യരുടെ വേഷം കാണുന്നതു സന്തോഷമായി കരുതിയിട്ടെ
ന്നപോലെ മനസ്സിൽ റെല്ലും കവിവില്ലാതെ

300 അവരെ വല്ലാതെ പരിചാരിച്ചു ചിരിക്കുന്നു. ലോകത്തി
ലെ രാജ്യങ്ങളിൽ പലരും കേവലമായി നടക്കുന്നതു കണ്ടുകണ്ടു്

301 തന്റെ ഭാരിച്ചും തീർത്താൽ വളരെ പണം നേടണം-എന്നു്
പൊതു മനോഭാവം വിരോധിച്ചു്.

302 ആതു ഹെർമ്മിയുടെ വേഷം ശക്തിയായി കോപിക്കുന്നു-
മറ്റൊരും ചൂണ്ടു തോന്നികളായി നടക്കുന്നവർ.

303 തന്റെ ആശിക്കാത്തവയെ കൈക്കൊണ്ടു് വലയുന്നു. നി
രാശരായവർ എല്ലാവിനെയും ഉപേക്ഷിക്കാണ്ടു് കഴിയുന്നു.

304 താൻ തന്റെ വേഷം കൈവരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു യനിച്ചു
വർ-ഇപ്പോൾ മാറ്റം കണ്ടിട്ടു് ശാരിം ഉൾബലമായി ഭൂമി
ത്തിൽ പെട്ടു നടന്നു തിരിയുന്നു.

305 ആ, രാജ സുഖങ്ങൾക്കു് കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലമായിട്ടു്. തൊ
ട്ടനെയൊക്കും മാറ്റവുള്ളതാവണമെന്നുവരാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു്

306 ശരീരത്തിലെ അംഗമോരോന്നും കടുപ്പംകൂടിയ വസ്തുക്കളിൽ
ചേർന്നുപെട്ടു് എപ്പോഴും അടിക്കുന്നു, ഉഗ്രരായ പിശാചുക്കൾ.

307 പാശ്ചാത്യരെ പ്രാപിച്ചവർ കത്തിക്കാളുന്ന ചൂളയിൽ സർപ്പ
ങ്ങളുടെ മറാലെ പരത്താക്കെയുള്ള കെട്ടിപ്പിടിക്കലും കടികളും.

308 മഹാദണ്ഡത്തോടുകൂടെ എപ്പോഴും പൊറക്കുന്നു. മുമ്പു്,
സൊമ ഹരത്തിൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ ചുട്ട നാരിപ്പിച്ചു

309 ഗന്ധകത്തിൽ ഇപ്പോഴും പൊയ്ക്കുന്നു. ദഹിച്ചവരെ വീണ്ടും
ദഹിപ്പിക്കാൻ

310 രാഗംകൊണ്ടു് പഞ്ചലരായ അമൃതകൾ, ഇപ്പോഴൊത്ത പാർ
പ്പിടത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു.

311 മോഹരസങ്ങൾ അറക്കുന്നുകൊണ്ടു് കഴിഞ്ഞുപോയി. അ
വയുടെ ഫലങ്ങളായി കിട്ടിയതു് ഒരിക്കലും തീരാത്ത ധൈര്യം.

312 ആശകൾക്കു പാത്രമായിരുന്ന അംഗമോരോന്നും-ഇപ്പോൾ
ദുഃഖങ്ങൾക്കു പാത്രമായി. സുഖമേൽക്കലിനേക്കാൾ ദീർഘിച്ചു
താണു് ദുഃഖമേൽക്കൽ

313 അന്യരുടെ ശ്രേയസ്സിൽ അന്യയയ്യുകക്കൊണ്ടു അന്യരുടെ
നന്മകണ്ടു വേദിച്ചു-ദുഷ്ടന്മാർ

314 ഘൃതകൊണ്ട് എന്നും വിചശരായ് കഴിയുന്നു - അവാക്യം പാർക്കൽ വിധിയ്ക്കപ്പെട്ടത് സർപ്പങ്ങൾ കടികൊള്ളുന്ന പാതാളമാണ്.

315 നാഡികളും, തൊണ്ടയും, അതിലെ കൃത്ത് ഏല്പുകളും കടിച്ചു മുറിയുന്നു സർപ്പങ്ങൾ - എല്ലാ അളുകളുടേയും ശ്വേതൻ (അതായത്, കാര്യൻ) തന്റെ പൂജ കൈക്കൊള്ളാമെന്നു.

316 അനുജന്റെ (അതായത്, ആനോലിന്റെ) പൂജയെ ദൈവം കനിഞ്ഞു തുടങ്ങിപ്പാത്തുകൊണ്ട് കോപിച്ച് ഘൃതം ചാലുവാമായി -

317 അനുജന്റെക്കൊന്നു ശാപമേറെ അവാൻ സുഖമിപ്പാത്തവനായി - പിന്നത്തെ അനുജന്മാരുടെ സുഖംകൊണ്ട് വളരെ ഖേദിയ്ക്കുന്നു.

318 ഉഗ്രങ്ങളായ പാമ്പുകൾ ഇപ്പോൾ അവാന്റെ കരളിനെ കറുപ്പുനം - നശിക്കാനായി കരൾ എപ്പോഴും വളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

319 വയററുപാറികളായവർ, ഇപ്പോൾ നീചങ്ങളായ നായ്ക്കളെപ്പോലെ വിശപ്പും ഭാഹവുമേറാ വലുപ്പം - വെറുവെറുതുകിയ

320 ഗന്ധകവും മനയോലയും അവർ ഭക്ഷിയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിശപ്പു കൂടുകയേയുള്ളതാനും.

321 കോപാമൃലം എന്നും നരകത്തിൽ പാർക്കേണ്ടി വന്ന ചാലന്മാർ (കോപശീലന്മാർ) അരിശംകൊണ്ടു നായ്ക്കളെപ്പോലെ.

322 ഭയകരമാകുംവണ്ണം തമ്മിൽ തമ്മിൽ കടിയ്ക്കുകയും ഓടിയിടികൂടുകയും ചെയ്യുന്നു - ബുദ്ധിഹീനരും മടിയന്മാരും അമാന്തശാലരായവർ പിന്നെ -

323 അത്യന്തം മുർച്ചയുള്ള സൂചികളും ആണികളും തറച്ചു കട്ടിലിൽ കിടന്നു കേഴുന്നു.

324 ദൈവമല്ലാത്ത ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ മുതലായ പിശാചുക്കളെ രക്ഷാകർത്താക്കളായിക്കരുതി അനുസരിച്ച മൃഗജനങ്ങൾ,

325 ഭ്രാന്തന്മാരെന്നപോലെ മന്ത്രികളൊക്കെ കെട്ടപ്പെട്ടവരായി സന്താപമേറാ നല്ല ദൈവത്തെയാടിത്തു.

325 എത്രയും ക്രൂരരായ പിശാചുക്കളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന കടുത്ത വേദനയാൽ ഉത്തമ ദൈവത്തെ വന്ദിച്ചാരാധിയ്ക്കുന്നു എപ്പോഴും.

317 ഞാനിപ്പോൾ മാംസഭുജത്തെ (ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഭുജത്തെ)പ്പറ്റി തെല്ലൊന്നു പറഞ്ഞു. ആത്മാവിന്റെ സകടങ്ങൾ പറയാൻ കഴിയുമോ?

328 ഉറപ്പിന്റാൻ വയ്യാത്ത ഇതു പറയാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ, മനസ്സിലാക്കാനും പ്രയാസം.

329 ചണ്ടോരു മാർഷി കാട്ടിൽക്കൂടെ നടന്നുപോകുമ്പോൾ-മരിച്ചവന്റെ എല്ലു മാവിട്ടി, അറിയാതെ.

330 പെട്ടെന്ന്, അയ്യോ, എന്നു സങ്കടത്തോടെ നിലവിളിക്കുകയും അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നു. വിഷാദത്തോടുകൂടെ.

331 “ആത്മാവുണ്ടെന്നത്?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ മറുപടി ഉണ്ടായി. “നരകം പുകിയ ഞാൻവ “നന്ദ” എന്നു. “ഞാൻ”, “ഓരോ നരകാഗതൻ എന്നു”.

332 ഇതു കേട്ടു, ഉടനെ, നിന്റെ ദർശനത്തിനാൽ എന്താണു കാരണം? നരകത്തിലെ ദുഃഖം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു? എന്നും-

333 മാർഷി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉടനെ പറഞ്ഞു ചത്തവൻ: “എന്റെ പാപം മൂലമാണു ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നത്”-

334 എന്നും ഭയം വളർന്നു ദുഃഖം എന്താണെന്നു പറയാവതല്ല-ശരീരദുഃഖം വളരെ കനപ്പെട്ടതാണെന്നിരിക്കിലും.

335 ആത്മാവിന്റെ സങ്കടം അത്യധികം കനപ്പെട്ടതാണെന്നറിയണം. ഒരോ വിഷമമുണ്ടു് അതിന്റെ വലിപ്പം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ.

336 ശരീരകൾക്കു് ഇതേവ്രകാരമുള്ളതാണെന്നു്, അറിഞ്ഞുകൂടുന്നാൽ, ആത്മാവിന്റെ-ദുഃഖമാണു് ദുഃഖം.

337 ശരീരതാപം അതിനോടു തെല്ലും കിടചിടിക്കില്ല-അതിന്റെ വലിപ്പം കണക്കാക്കാകുന്നു.

338 ഉപ്പുവെള്ളം വാഷ സത്യമാണു്, ആത്മദുഃഖത്തിന്റെ നില-അതു ഭൂമിയിലുള്ളവക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ തരക്കൂടുണ്ടു്.

339 ശരീരത്തോടൊന്നിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ആത്മാവും ശരീരദുഃഖംകൊണ്ടുള്ള സങ്കടം അനുഭവിക്കും.

340 എന്നാലും ആ ദുഃഖം അതിന്റെ (ആത്മാവിന്റെ)യല്ല-വേറിട്ടുള്ളതാണു്. നരകത്തിൽ സ്വന്തം ദുഃഖവും മറ്റു ദുഃഖവുമുണ്ടു്.

341 ശരീരത്തിന്നു കഷ്ടപ്പാടേല്ക്കുന്ന ദുഃഖം, മറ്റു ദുഃഖം-ഹൃദയദുഃഖം സ്വന്തം (ആത്മാവിന്റെ) ചുവടുവഴുത-ഹൃദയവേദന പലതരത്തിൽ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതും-

342 ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപോലെ ആത്മാവിന്നു ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായി മൂന്നുണ്ടുണ്ടു്. ബുദ്ധി, കാമം, മനസ്സ് എന്നിവ.

343 ഇതെല്ലാം പാപികൾക്കു ദുഃഖം വളർത്താനേ ഉപകരിക്കൂ-കഴിഞ്ഞവയേ കാണുന്നുള്ള കണ്ണു്.

344 കാമയുടെ പക്കലാണെന്നു് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. നരകത്തിലെ കൂട്ടർ. ദുഃഖത്തിന്നു വിഷയമായതേതെല്ലാമെന്നു്; ഇതുകൊണ്ടു്-(കാമയാഹന കണ്ണുകൊണ്ടു്)

215 കണ്ടു അനികാറിനമാകുമെല്ലാം ദൈവീശ്വരം പറ്റിയൊരു
പണ്ഡിതൻ, പുത്തൂർ

31) കളി, ഭാഗം, ആട്ടം, മാട്ട് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ
 ഖമലാം കഴിഞ്ഞുപോയി

347 ചെല്ല ചാവത്തിന്റെ നെടുമുടി-മുളയെടുത്തു വില്പനം അനുഭവിക്കുകയാണെന്നു.

3148 ആത്മാവിന്റെ കണ്ണായനം ബുദ്ധി മനസ്സിലാക്കൽ, ഉറപ്പി
ക്കൽ, ഭേദമന്തിനക്കൽ എന്തിനും ഉപദേശം അതിന്റെ ഓരോ
എന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്.

349 'യുവകുടുംബ പദ്ധതി' പദ്ധതിയെ പற்றിയിട്ടു കാരണമാകുന്നു.
എന്നുമൊട്ടുനാൽ 3.45 വയസ്സുള്ള പാർപ്പിടവും

350 ചീണ്ടും കൈക്കൊള്ളാനാവാത്ത നഷ്ടം കൈവിടുക, പിന്നെ കാര്യ ഗുണങ്ങളെ എടുപ്പാടും വെക്കുക

ദിടി ആഭിയില്ലാത്ത (ചൈവത്തിൻ്റെ) ശാപമേല്ക്കൽ, ഭാഗ്യം കെട്ടനില്ക്കുന്നിവരുകാരണം നില്പാമായ ലാഭത്തെ കൊണ്ടിട്ടു തരൂ

352 എത്രയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ കാരണം കഴിഞ്ഞ വർഷം മുതൽ എ.നാ.ന്ത.ശ.യ.യുടെ ഉല്പാദനം

2551 ദൈവവിധിയായ് ഔഖിക്കാനിടയായി- നാകഭുഖവാദ്യം,
കൈവനം എന്നനേക്കായി

ദി-1 അതിനന്തരമല്ല-ആ, വിധി ഇക്കാര്യം ഉറപ്പാക്കുന്നതാണ്-എന്ന
 പ്രാമുഖ്യത്തോടെ അനുബന്ധമായും അതെല്ലാം കൈമാറ്റം സമയംകൊണ്ട്
 കഴിഞ്ഞുപോയി.

ദി്ദി കിട്രിയ സുഖങ്ങളാക്കെ വളരെയേറെ ദ്വഷ്ടതാജ്ഞാപ്തം-
അതുകാരണമായി ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇന്നും ആദ്യം അധ്വാനിച്ചിട്ടു
അവൻ (ഇശ്വരൻ) തന്നെ.

356 എനിക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ട് ഈ വിശിഷ്ടശ്ലൈശ്മിയെ കടൽക്കരയിലെ ചരപ്പേരിയ ഗുണമാസം വേർതിട്ട് എപ്പോഴും സുഖിച്ചു നോക്കിട്ട്

357 കാനിയാടെ സമുച്ചാരൻ എന്ന സ്വയീച്ച. എന്റെ
ഗതിക്കു കാരണമായി തന്റെ ഹൃദയത്തെ കഴിച്ചു.

358 തിങ്കൽ ഗുണമാണ് എന്ന് പറയുമെന്ന്റിയെ ഭ്രാന്ത
നായി ഞാൻ നിസ്സാരമായിത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചത് എത്ര കഷ്ടം!

559 ബാൽ, എല്ലാവരിലും മുന്തിയ അറക്കം തീർത്താൻ കടലാസ്സു
 അയ്യപ്പൻ നീന്തുളളി കടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ നടന്നു.

360 ഇതിപ്പോൾ പൊതുപ്രചരണി, മനോരമനിരീക്ഷയുമില്ല-എ
പ്പോൾ പൊതുക്കാരം എപ്പോഴും വലയുമാരും

361 എപ്പോഴും ദുഃഖിതനും ഉള്ള സോമനേ എന്നിങ്ങുള്ള - എന്നാ-
ണ് ഈ എപ്പോഴും എന്നത്? എത്ര ദൈവമാണിത്?

362 ആയിരം വാഴ്ചോ? പുറമ്പിരം വാഴ്ചോ? അനേകം കല്ലാ-
പ്പം. അതാണോ വാഴ്ചം എപ്പോഴെന്നതിന്?

363 എപ്പോഴെന്നത് അതിനേക്കാളെല്ലാം അധികമാണ്. യ-
തൊരിക്കലും കഴിയാത്തതാണ്. ഇതിപ്പോൾ തുടങ്ങിയ രല്ല-
എന്നും ഉള്ളതാണ്.

364 ഇതിന് ദൃതകാലമില്ല. വർത്തമാനകാലമേയുള്ളൂ - ഇതൊക്കെ
കായാതെ തികച്ചും ശേഷിക്കുന്നു.

365 ഈ അല്ലൽക്കെലിന്റെ ആഴം നീ പരീക്ഷിച്ചാൽ അറിയാം.
ഇതെപ്പോഴും കഴിയാതെത്തന്നെ - നിലയില്ലാത്തതാണെന്നും.

366 നിറപ്പായ വഴിയിൽ ഒരു ഉണ്ട നില്ക്കുന്നു വെച്ചാൽ അതിന്റെ
അല്പം ഓഗമേ നില്ക്കുന്നു - തൊട്ടിടുണ്ടാവുള്ള -

367 എന്നാലും കനമൊക്കയും (ഉണ്ടയുടെ) നില്ക്കുന്നതിന് വഹിക്ക-
ണം - ഉണ്ട എപ്പോഴും കനത്തിരിക്കുമെന്നതുപോലെ -

368 ബുദ്ധിയിൽ അല്പംകൊണ്ടിട്ട് കനമേല്ക്കുന്നു സർവ്വവും -
ഉണ്ടെന്നെയെല്ലാം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു -

369 വിചാരിക്കും. 'അതിപ്പോൾ ഭാഗ്യം കൈവന്നായല്ലോ? എ-
ന്നിങ്ങല്ലേപ്പോഴും സങ്കടം. ഒരു രക്ഷയുമില്ല' എന്നും -

370 അല്ലലൊഴിക്കാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല - ഉണ്ട? എന്നതിലല്ല, ഇല്ല
എന്നതിലാണ് ആശങ്കിക്കേണ്ടതെന്ന്. എന്നാൽ -

371 ഉണ്ട? എന്നുള്ളതിനെ കൈവിടാൻ കഴിയുകയുമില്ല. ഇത്തരം
വിചാരം ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുമ്പോൾ -

372 മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന ദൈവശത പരമാവശ്യം പെരുമ്പറ
ചീവ, വല്ലാത്ത വേദന, പശ്ചാത്താപം,

373 ഭയം, കോപം, ദൈവം, ക്ഷമകേട്, പരിഭ്രമം തുടങ്ങിയുള്ള
രസങ്ങൾ നിറയും മനസ്സിൽ.

374 വളരെ ഭയങ്കരമായ കാര്യം തിരകളും സമുദ്രത്തെ ഇളക്കി
റിക്കുമ്പോൾ കപ്പൽ വലഞ്ഞു പോകും.

375 മലയോളം ഉയർന്ന പൊങ്ങകയും പെട്ടെന്ന് പാതാളത്തോളം
താഴ്ന്നിറങ്ങുകയും കാളങ്ങൾ വന്നടിച്ചു

376 പാമരം മുറിയുകയും വഴിതെറി അങ്ങുമിങ്ങമോടുകയും ചെയ്-
യുന്നു.

377 മുമ്പ് അനുഭവിച്ച രീതി പലതരത്തിലുള്ള രസങ്ങൾ നകവാസിയുടെ ഉള്ളിലുണ്ടാകും.

378 അതൊന്നും അനുഭവമല്ലെന്നറിയണം- ശക്തനായ വില്ലാളി തൊട്ടത്തയച്ച അമ്പ്-

379 ഉടനെ ലക്ഷ്യത്തിന്നു നേക്കു് ചാഞ്ഞൊതുങ്ങാതെ-അന്തരാനന്തോട് (ഗതിയോട്) ഇണങ്ങിച്ചേർന്നു സന്തോഷിപ്പാൻ.

380 മനസ്സിൽ ചുഴലിച്ചെട്ട നിരവധി കാര്യങ്ങൾ വിചാരിച്ച രസികും അതെല്ലാം വിചിത്രമായി ദുഃഖത്തിന്നു കാരണമാകുന്നവത്ര.

381 ഫലിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഏല്പാ നന്മയും കൈവെടിയുമ്പോൾ മനസ്സ് അത്യന്തം വേദനിക്കും.

382 ഇത് എല്ലാറ്റിനും മുന്തിയത്. ഇതുതന്നെയാണ് നരകം-താൻ സമ്പാദിച്ച രത്നങ്ങൾ നിറഞ്ഞ

383 കപ്പലുകൾ, ചെട്ടി (സ്വാധാരി) നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കെ, കാറ്റിന്റെ കോപത്താൽ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിത്താഴുമ്പോൾ-

384 ഉണ്ടാകുന്ന സങ്കടം അത്ര സാരമുള്ളതല്ല-നരകവാസിയുടെ മനസ്സിലുള്ള സങ്കടമാകട്ടെ-

385 കൈവിട്ടുപോയ ഗുണങ്ങളോട് കിടപിടിക്കുന്നതാകുന്നു- അത് (സങ്കടം) എതിരറ്റതെന്നു ബുദ്ധിയാൽ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കണം

386 എന്നാൽ, ഈ ദുഃഖഭയം ഉള്ളിൽ അടക്കി നിർത്തി-ധർമ്മത്തിന്റെ വഴിയിൽ കൂടെ നടന്നു് മോക്ഷത്തെ കൈവരിക്കാൻ.

387 ഭൂമിയിലുള്ള ആളുകൾ മുതിരുമെങ്കിൽ, അവർ അറിവുള്ളവരാകും-നരകത്തിലെ ദുഃഖം ഇന്നവിധത്തിലെന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിലും

388 നരകത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയേ പോകുന്ന മൃഗം വളരെയേറെ-അനേക ദേവന്മാരെ-അഭിതീയുടെ മക്കളെ-

389 പടത്തലവന്മാരെ ഭഗവതികളെ-ഇവരെയെല്ലാം നല്ല ദൈവത്തെ നിന്ദിച്ചു കൊണ്ടു ഭജിക്കുന്ന ആളുകളും

390 വേദസത്യങ്ങളിൽ വിരോധമാണുവരും, സത്യം അറിയുന്നവർക്കു ശത്രുക്കളായ ദുഷ്ടന്മാരും.

391 കള്ളത്തിന്നു സത്യം (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്യുന്ന നീചരുടെ കൂട്ടവും ദൈവ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് സമ്പ്രദാനം നിശ്ചയിച്ചു-

392 ദിവസം പ്രാത്ഥന കഴിഞ്ഞുതെ നടക്കുന്ന പാപികളും, മാതാ പിതാക്കളേയും, തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു പോരുന്ന എജമാനന്മാരേയും,-

393 നീതിയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ആദരിയ്ക്കാത്ത നീചരായ പാപികളും, ചന്ദ്രപ്പിൽ വൈരം വെച്ചു പുലർത്തുന്നവരും, മനുഷ്യരെ ഹിംസിയ്ക്കുന്നവരും-

394 പരസ്പരം പ്രാപിയ്ക്കുന്നവരും, പ്രണയ മാപല്യമാർഗ്ഗവും, കള്ളന്മാരും, ചന്ദനം നേട്ടവാൻ വേണ്ടി വഞ്ചന ചെയ്യുന്ന ഭാഷ്യരും,

395 കയർച്ചക്കു സഹായികളായവരും, കള്ള സാക്ഷികളും-അന്യസ്ത്രീകളെ കാമിച്ചു് ദുരാഗ്രഹത്തോടെ നടക്കുന്നവരും,

396 മറുജന്മങ്ങൾ മുതൽ കൈവശപ്പെടുത്താനാഗ്രഹിക്കുന്നവരും ഗവ്വീഴ്ചന്മാരും, ചങ്ങത്തക്കൊരിച്ചു് ഉള്ളിളക്കം പൂണ്ടവരും,

397 അജ്ഞാനത്താൽ അധഃപതിച്ചവരും, ചിത്രക്കന്മാരും-തീരാക്കൊരിയന്മാരും, മദ്യപിച്ചു് മത്തായവരും പിന്നെ.

398 വളരെ കോപിയ്ക്കുന്നവരും, കഴിവറ്റാവരും ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലെ പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടം-വർഷക്കാലത്തു് ചേമാരി ചെയ്യും പോലെയും,

399 മുഴലിക്കാറിനാൽ മരങ്ങളിൽ നിന്നു് ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നതുപോലെയും-എപ്പോഴും നരകത്തിൽ വീണുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

400 എന്നാലോ, കൂട്ടരുണ്ടു്, അതിനാൽ ഭവത്തിന്നു ഇളവുണ്ടാവും എന്നു് ബുദ്ധിഹീനരായ ഭ്രാന്തന്മാർ പറയും.

401 തീക്കനലേറിയാൽ ചൂടു കുറയുമോ?-മുള്ളകൾ അധികമായാൽ മൃഗകളും അധികമാകുമേയുള്ള-

402 വളരെ ദരിദ്രരായവക്കു സാമത്ഥ്യം വളർത്താൻ കഴിയില്ല-കനത്ത പൂക്കളപ്പോൾ തണുപ്പുണ്ടാവില്ല.

403 കത്തിക്കാളുന്ന തിരിയിൽ നെഞ്ചൊഴിച്ചാൽ ആ തിരിയ്ക്കെടുക്കയില്ല.

404 വൈരികൾ വർദ്ധിയ്ക്കുമ്പോൾ മത്സരം കുറയില്ല. എന്നതു പോലെ നിത്യനരകം പൂകുന്ന പാപികൾക്കു്-

405 കൂട്ടം ഏറുന്നതുകൊണ്ടു് ദേവം കുറയില്ല. ഏകദേശമുള്ള എന്നാലും ആഴിയിലെ വെള്ളം മുഴുവൻ-

406 മറ്റു കിണറിലേയ്ക്കു പകരാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരാം-മരങ്ങളുടെ ഇലകൾ എണ്ണി സംഖ്യ തിട്ടപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുന്നവരാം

107 മന്നിലെ മണൽ തരികൾ കണക്കു കൂട്ടിപ്പാവുവാൻ ചാറിയെ
ന്നു വനം-സാധുജ്ഞാതളു' സാധിച്ചു എന്നും വനം എല്ലായ്
പ്പോഴും

108 ദുസ്ഥമായി കിടക്കുന്ന നരകത്തിലെ സങ്കടം പറഞ്ഞറി
യിക്കാൻ അതിലേറെ ഞരക്കം-അനുഭവിച്ചുവോൻ അറിയും-
കണ്ടാൻ വിശ്വസിക്കും.

109 അപമാനമില്ലാത്തതായാൽ (നരകസങ്കടം) പറഞ്ഞു തീ
ർച്ചവെല്ല-ഞാൻ തെല്ലൊന്നറിയിച്ചു അറിവാൻ തക്ക നിലയിൽ

110 അറിയാൻ വയ്യാത്ത അത്രയും ഞാൻ ചൊല്ലിക്കുന്നു. എന്നും
ചൊല്ലിക്കുന്നു-എപ്പോഴും വേദിക്കുന്നു.

111 ഞാനെപ്പോഴും വലയുന്നു, അപ്പോൾ, ഹാപം! മഹാഹാപം!!-
മഹാഹാപി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു ശേഷം മറഞ്ഞു.

112 ഇങ്ങനെയെല്ലാം കേട്ടവർ വന്നായിത്തെളിഞ്ഞ മനുഷ്യർ
യോ പൂണ്ടു-തികച്ചും ഏന്തിൻ വഴിയ്ക്കു നടക്കാനാവിട്ടു-

113 ദുരിതങ്ങളെ ചൊല്ലതു യഥേഷ്ടം നടന്നു-എന്നാലും ഏനാനു
ഗതനെന്നൊരു മഹർഷി-

114 ചാപി പറഞ്ഞു കഥകൾ-കേട്ടു-അത്യന്തം മനം ചുക്കുന്നു'
വല്ലഭോലോലോലിച്ചു' അതിന്റെ കാരണമന്വേഷിച്ചു.

115 ചാപശിക്ഷയ്ക്ക് ഇത്രയും സങ്കടം കല്പിക്കാനവകാശമെന്തെന്നു
എത്ര ചിന്തിച്ചിട്ടും മറുപ്തിയാകുന്നില്ല.

116 അപ്പോൾ വേദഗുരുവായ തത്ത്വഗുഹൻ (ഭരതൻ) മനോദുഃ
ഖം കണ്ടു' ഏനാനുഗത ഗോഷി-

117 അതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചു. ഏനാനുഗതൻ പറഞ്ഞു:
വിവാഹമിച്ഛാത്ത തമ്പുരാൻ സമ്പ്രദായൻ കരുണാലയനാണെന്നും-

118 ശാസ്ത്രജ്ഞരെല്ലാം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. അളവാൻ കനിവു
ള്ളവൻ (ഭരതൻ) ഇങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു.

119 ഗുഹിക്കാത്തവരായ മനുഷ്യർ തെറ്റു ചെയ്യുന്നു. അരക്കു
ന്നും കൊണ്ടു ഭോഷങ്ങളാഴിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.

120 അതിനുശേഷം ചൊല്ലേണ്ടിവരുന്ന ശിക്ഷ, എന്നെന്നേക്കു
നായുള്ള നരകവേദനയുടെ രാജം- കനിവില്ലാത്ത ഈ വിധി,
എഴുപ്പത്തിൽ മറുപ്തിയാക്കാവുന്നതല്ല.

121 അതിന്റെ ന്യായമെന്തെന്നു' ധ്യാനം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴി
യുന്നില്ല- ഹാപോത്തമൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ.

422 വാസ്തവമറിയാവുന്ന രത്നബുധൻ അരുളി ചെയ്തു. അതിന്റെ കനിവുറക്കൊണ്ടുവരും തികഞ്ഞ നന്മയൊത്തുല്ലസിസ്തുന്നവരമായ ദേവൻ.

423 നല്ല നന്മത്തെ ചാലിസ്തുന്നവനാണു്. അവിട്ടനു്, കാരണ്യ കടലാകുന്നു, ചൊയ്യപ്പെട്ട ചാപങ്ങൾക്കിങ്ങനെ ശിക്ഷ നല്കിയില്ല.

424 അതു്, ദോഷത്തിന്നു തക്കതായ ശിക്ഷയല്ല- പുണ്യത്തെ അർഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സമ്മാനിക്കുന്നു ദൈവം-

425 ചാപത്തിന്നു് അർഹിസ്തുന്നതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയേ വിധിക്കാമുള്ള-ഇപ്പറഞ്ഞതു മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി, അങ്ങ' ഈ കഥ കേൾക്കുക.

426 മനസ്സിലാക്കുവാൻ അങ്ങയുടെ സംശയമെല്ലാം തീരും- പുണ്യവും കീർത്തിയുമാകുന്ന വിശ്വ ഭരിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു്.

427 പ്രതാപശാലിയായ ഒരു രാജാവു്, വേട്ടയാടിത്തളിന്നു് ചാരി ചാർ പരിജ്ഞാലുമായി വേർപിരിഞ്ഞു് തനിച്ചു കാട്ടിൽ നടക്കുമ്പോൾ-

428 ഉഗ്രനായ ഘാതകന്മാരുടെ സംഘത്തെ കണ്ടു-അവർ ഓച്ചുടാവത്തോടെ ചാലിച്ചുവിയായൊരു

429 നാരിയെ ചിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു് കനിവു കൂടാതെ അക്രമിച്ചു തിന്റെ ശേഷം ആടും കൂടിയ ഒരു

430 കണ്ടിൽ വീഴ്ത്തി വധിച്ചാനായി വലിച്ചിടുന്നു-ഈ ദേവം കേട്ടു തുറന്നുപൊതു് മഹാരാജാവു്.

431 എന്താണീ നിലവിളി? എന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ വെരുത്ത താപം കൊണ്ടുവശയായ നാരിയെ-

432 നീലയായ കവർച്ചക്കാർ കൊല്ലാനൊരുങ്ങുന്നു. രാജശ്രേഷ്ഠനിച്ചു കണ്ടു് മോരപുരണ്ടു്-

433 വിരൂപയായ സ്ത്രീയെ കനിവോടെ തുറന്നുപൊതു്, ഓ നിർബന്ധം കാണിക്കരുതു്. കൊല്ലരുതു്.

434 അമ്പലയെ വിട്ടയക്കുവിൻ എന്നു ചൊല്ലത്ത - രാജാജ്ഞാക്കു് അവിടെ വിലയുണ്ടായില്ല-അതു ഫലിച്ചില്ല. അവർ, ആദ്യത്തെ ചോലെ യുരതയോടെ

435 വേഗത്തിൽ ഓച്ചുസ്വഭാവം നിറവേററാൻ തുടങ്ങി-അപ്പോൾ ആ സങ്കടം കണ്ടിട്ടു് സ്ത്രീയെ വീണ്ടെടുത്തു രക്ഷിപ്പാൻ-

436 രാജാവു് കാരണ്യത്തോടെ മനസ്സിൽ കയതി-ഏകനാണെങ്കിലും തെല്ലും വേടിക്കാതെ-

437 ചോരിന്നാകുമ്പട്ട് എതിത്തു-രാജാവ് തനിച്ചും ചോരകർ കൂട്ടമായും

438 അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ചന്ദ്രൻ ഇപ്പോൾ സമയമില്ല-രാജാവിന്റെയും ചോരകന്മാരുടെയും മീരം ക്ഷം എതിരില്ല.

439 കൂടുതൽ ആളുകളെത്താണ് നിലനിന്നോർന്നും-രാജാവു വലഞ്ഞു. തിരുമെയിലാകെ മുറിച്ചുവാനും.

440 നിലമില്ലാത്തതുകിലും ഒട്ടും കോട്ടം തട്ടാത്ത കരളുറപ്പോടെ സ്രീയെ രക്ഷിക്കാനായിട്ട്

441 ഓച്ചരെയകറ്റാൻ കഴിയുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തീർച്ചയാക്കി അദ്ദേഹം-കളങ്കമറ്റ രാജാവിന്റെ ഭാരം നിശ്ചയിച്ചുവെത്തിട്ട്-

442 ഉററ നോക്കി മനസ്സിൽ ഭയം വളന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു നാശം വരാതിരിക്കാൻ സുന്ദരിയെ കൈവിട്ടു.

443 ഓച്ച സംഘം രാജാവിന്റെ വീര്യത്താൽ ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധാഗ്രഹം മംഗലം കൈവന്നപ്പോൾ

444 തനിക്കു മുറിച്ചുവെച്ചല്ലോ എന്ന വേദഗദ്യ സ്രീയെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന ആശ്വാസമാണുണ്ടായത് രാജാവിന്.

445 പരിചാരകനും വന്ന മന്നവന്റെ മെയ്യിലെ മുറിച്ചു കണ്ടു. വളരെ വിഷാദത്തോടെ നോക്കി നില്ക്കുന്നു-

446 അവരോട് മഹാരാജാവ് ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു. എന്തൊ ചോരയാൽ രക്ഷപ്പെട്ടവളുടെ-

447 ദുഃഖമൊഴിയാൻ നിങ്ങൾ എന്നെ പരിചരിക്കും പോലെത്തന്നെ ഇപ്പോൾ ഇവളേയും പരിചരിക്കണം

448 രാജകല്പനയനുസരിച്ച് ഭൃത്യന്മാർ വേണ്ടുവണ്ണം പരിശ്രമിച്ചു വൈദ്യന്മാരേയും വളരെ മരുന്നും മാരം ചികിത്സാ സമഗ്രികളും-

449 പ്രത്യേകം ഉപാധമെന്നോടെ വരുത്തി, ചിവിന്മാരെ അവളെ എപ്പോഴും കാത്തുപോയമ്പോൾ-

450 അലൈല്ലാം നീങ്ങി, മുറിച്ചുകളും, മനഃക്ലേശവും ചൊറത്തു് അഴകൽക്കുകയും ചെയ്തു.

451 സ്രീയുടെ വിശേഷങ്ങളോന്നു രാജാവ് പരിചാരകരോട് ചോദിച്ചു-അവർ പറഞ്ഞു: രോഗമെല്ലാം ഭേദമായി-

152 നല്ല സമ്പദ്വ്യവസ്ഥാവിധിയിൽ അന്നു മുതൽക്കുപോലും
രാജാവ് (രാജാവ്) ദാസകാണണമെന്നാശിച്ചു ആ ചെങ്കൊടിക്ക്
അലങ്കാരത്തിനുള്ള ചുവുണ്ടു, കപ്പായണു,

153 തന്നെ, ആരോണാൻ എന്നിവ തികച്ചും വേണ്ടിത്തോ
ളം കൊടുത്തു ചുവതാണുതൊടെ.

154 മാറിൽ അന്നിയാലുള്ള ദാസനാണു, നല്ല മുത്തുകൾ, പവിഴ
ണു, കാതെപ്പിപ്പണു, സ്വർണാരോണാണു.

155 ദാസനാണുവിലുള്ള ചുവതാണു, കല്ലുവെച്ചു വെക്കുന്നു, നെ
രായിൽ വെക്കുവാനുള്ള കറുപ്പുള്ളുകൾ, മണിപോലെ മിന്നിത്തീർ
ന്നു മുത്തുമാല.

156 അങ്ങനാൻ, ചാടാസാം ഉവയും കരിമ്പനയോലത്തുണ്ടുകുളി
ൽ എഴുതിയ കത്തും കൈക്കൊണ്ടു ഉല്ലാക്ഷി സുന്ദരി ചമഞ്ഞ
പ്പോലു.

157 ചടിയറ വെടിവെക്കുന്നവരുടെയും ചാടാസാം കറുപ്പുള്ളുകൾ ഇ
ങ്ങനെ അങ്ങനാൻ, ചാടാസാംവിലുള്ള അടുത്തു ചെന്നു.

158 രാജാവ് ചാടാസാംവിലുള്ള വെള്ള കറുപ്പുള്ളുകൾ തന്റെ
ചാടാസാം ശ്രേഷ്ഠമായ ചാടാസാം വിലയും വെടിച്ച് ഉടനെ-

159 അങ്ങനെ ചാടാസാം ചെട്ടു ചാടാസാം രക്ഷിച്ചു പോന്നു-
അവരുകൾ ചാടാസാം ചാടാസാം ഉണ്ടായി.

160 രാജാക്കന്മാർ ചാടാസാംവിലുള്ള കാലത്തു തന്റെ കുറുത്താ
ൽ ആരോടും ചാടാസാം, ചാടാസാം.

161 തികഞ്ഞ ഭാഗ്യത്തോടെ വാസസ്സനോടും അഹോ! മഹാക
ഷ്ടം എന്ന ചാടാസാം. ചാടാസായ രാജവതി.

162 അങ്ങനെയും അങ്ങനെയും തന്റെ ജീവനോ രക്ഷിച്ച കഥയും
ചാടാസാംവിലുള്ള ചാടാസാം പ്രമാണിയുമായി രമിച്ചു-

163 കുറുക്കുന്നവരായി ചാടാസാംവിലുള്ള ചെട്ടു-എന്തെല്ലാമാകും
അവരുകൾ ചോദിക്കുകയും.

164 മുനിശ്രേഷ്ഠ! അങ്ങനെയുള്ള തോന്നുന്നു? രാജാവ് ഭാഗ്യ ചെ
ട്ടു ചോദിക്കും അങ്ങനെയും.

165 സന്തോഷവും അങ്ങനെയുള്ള ചെട്ടിയിൽ വെറുപ്പുമുറക്കൊണ്ടു-
ദൂരിതത്തെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ ശിക്ഷിക്കാനാകും.

166 ശിക്ഷയെ വിലക്കുന്നു വെട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം നീതി
പാലിയെന്ന രാജാവ് ദൂരിതത്തെ സഹിക്കുമ്പോൾ.

467 ചേടിത്തീരം-പാപത്തിന്റെ ദാസ്യം വളരുകയും ചെയ്യും-
എങ്കിലും, ഭയമുള്ളവരും വണ്ണമുള്ള പ്രതാപ ഭാവത്തോടെ

468 ശ്രീയെ ലോകം ചെയ്തവളെ, തിരുമുമ്പിൽ വെത്തി കണ്ടു
പ്പോൾ രാജാവ് ദുഃഖവും പ്രിയവും നിന്ദയുമുൾക്കൊണ്ടു വാക്കുകൾ
പറഞ്ഞു കേട്ട്.

468 ലജ്ജയില്ലാത്ത പെണ്ണ് നാണിച്ചു കണ്ണീർ ചൊഴിച്ചു മഴ
ചെയ്യും-പാപം-ഭയാശീലയായ അവൾ പിന്നെ ബോധം കെട്ടു
വിരും.

470 ഭയാശാലിയായ മഹാരാജാവ് ഈ സങ്കടം കണ്ടു കനിയു
പൂണ്ടു ഭായ്യയുടെ ഭ്രാന്തപ്പ്രവൃത്തിയെ പെട്ടെന്നു മറന്ന്

471 ആദ്യത്തെ പ്രിയത്താൽ അപ്പോൾ അവിള കൈക്കൊണ്ടു-
മുമ്പിലത്തെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി വാഗ്വശ്യത്തിനു മാറ്റം വരുത്താതെ-

472 കനത്ത അപരാധത്തോടെ തന്റെ പത്നിയെ കെട്ടിപ്പിടന്നു.
ഇങ്ങനെ കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പരിഭ്രമം

473 തീർന്നു പെണ്ണു രണ്ടാമതും മറന്ന്. അവൾ പാതിയെ കൈ
വെടിഞ്ഞു താഴോന്നിത്തം കാട്ടി നടന്നു.

474 അപ്പോൾ മനസ്സ് മുമ്പു-മാഴ്കിയതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മാ
ഴ്കിക്കൊണ്ടു, ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുക തന്നെ എന്നു കരുതി-

475 അതു കട്ടപ്പമാണ്, വയ്യ എന്നു ഭയത്തോന്നി പിന്നെയും. പാപം
ചെയ്ത നാരിയെ ഭേദോപായം കൊണ്ടു ഭ്രാന്തപ്പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നു പി
ന്തിരിക്കാൻ

476 പത്നിയെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ ഉത്തരം വിട്ടു ചെയ്ത പാപ
ത്തെ വെറുത്തു ഇനി നേർവഴിക്കു നടക്കുമെങ്കിൽ ദോഷത്തിനു
ശിക്ഷ കല്പിക്കാതെ

477 ചെയ്തതെല്ലാം ക്ഷമിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞയച്ചു അതുകൊണ്ടൊ
ന്നും ഫലമുണ്ടായില്ല. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട ആ നാരി

478 രാജശ്രേഷ്ഠനെ നിന്ദിച്ചു. മാത്രമല്ല, ഭരിക്കൽ മഹാരാജാവ്
നഗരത്തിലേയ്ക്കു നോക്കി-

479 അപ്പോൾ നാണമില്ലാത്ത ആ പെണ്ണ് ജാരനോടു കൂടെ-ത
ന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്തു-

480 ശക്തനായ രാജവയ്പൻ, ധിക്കാരം കണ്ടു ഉടനെ മഹാപാ
പത്തെ വെറുത്ത് അതിനാൽ അരിശം പൂണ്ടു-

481 ദുഷ്ടനായ ആ ശ്രീയെ ശിക്ഷിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഉഗ്ര
ഭാവത്തോടെ, അമ്പ്, ശുഭാഗ്നി, ചത്തുട്ടി തുടങ്ങിയ-

482 അക്രമ സാമഗ്രികളൊക്കെ തയ്യാറാക്കി വക്കൻ കല്പിച്ചു-
 ലുലുക്ട് ഗുണാനുഗതം അനുഭവം! എന്നു പറഞ്ഞു.

483 അളവില്ലാത്ത ശിക്ഷയുടെ കാരണം ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി-
 ഒരു കോട്ടവുമില്ലാത്ത നീതിയാണിത് സംശയമെല്ലാം തീർന്നു-

484 എന്നാലും, ഭൂതാ താമസം! അങ്ങ" ഈ സാമ്യത്തെ
 എല്ലാവരും അറിയാത്തതും വിധത്തിൽ തിരിച്ചു" അരുളിമെയ്യു
 ഞങ്ങൾ!

485 എങ്കിലും, മനോഹര! തൃപ്തിയാകും വണ്ണം കേൾക്കുക-സജ്ജ
 നങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനുപോലും, പാശ്ചാത്യ എനിക്കു മടിയില്ല.

486 ആദ്യം പറഞ്ഞ സുന്ദരി, മനുഷ്യവർഗ്ഗം തന്നെ. ദുരാഗ്രഹ
 മൂലം ആദിമനുഷ്യൻ കാട്ടിയ ചാപല്യം നിമിത്തം-

487 വിശ്വാസ്യതയുടെ പിടിയിൽ പെട്ട് സമയത്തു"-ആ, ശത്രു
 കളുടെ കോപത്തിനിരയായി,

488 അത്യന്തം അല്പപ്രായം! അനേകം ചുവക്കുകളുമേറ
 പാപികളായ ശത്രുക്കൾ കനിവുറ മനസ്സോടെ

489 വിധത്തിൽ പെട്ടവളെ നരകത്തിൽ വീഴ്ത്താൻ മുതിർ
 ച്ചോൾ ലോകത്തിനകെ ഒരയൊരു പ്രളായം ഈശ്വരൻ-

490 നല്ല രക്ഷകന്മാരും, ധർമ്മചാലകരും, സകല ഗുണങ്ങളേയും
 ചാരിച്ചോരുന്നവരും, എല്ലാ ലോകത്തിനും നാഥനായുള്ളവരും
 നവയേറിയ പ്രജാപതിയും,

491 ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം രക്ഷയരുളുന്നവരും, എല്ലാവരിനും ഒരേ
 യൊരു നായകനും, വേദങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവരും, സർവ്വവും
 അറിയുന്നവരും, നിർമ്മലരും, നിശ്ചലരും, എതിരറ്റവരും,

492 അളവില്ലാത്ത ഗുണങ്ങളുടെ നിക്ഷേപവും, കനിവിനാടിയും,
 സുഷുപ്തിയിൽ സംഹാരങ്ങൾ ചെയ്ത് ഒറ്റക്കു വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്ന നാ
 ഥനും-

493 ഉത്തമനും, നാശമില്ലാത്തവനും, ദുഷ്ടനും ആദിവിഹീനനും,
 ചാരിയിലും, തനിക്കു കാരണമായിത്തീർന്നില്ലാത്തവനും, മറ്റൊരി
 ലത്തിനും കാരണമായവനും, പ്രഭുക്കൾക്കെല്ലാം പ്രഭുവും,

494 ഇങ്ങനെ പ്രപഞ്ചത്തിനൊട്ടാകെ ഉടയവനായി വെട്ടിച്ചുരുക്ക
 ന്ന ദേവൻ-ആ, സങ്കടം തൃക്കണ്ഠാർപ്പം-പരിചാരകരെല്ലാം
 കൈവിട്ടു തരിച്ചു" വൈരികളുടെ സംഹാരത്തോടെ.

495 തീർത്തുപോരാടിപ്പോക്കുള്ളതിൽ വീണ്ടും-എന്നാലും ശത്രുക്കളോ
 സ്വന്തംശത്തോടെ തോറ്റൊഴിഞ്ഞു-

496 മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിനു രക്ഷ പിട്ടി- നാശങ്ങളൊഴിഞ്ഞു-മനു
 ഷ്യർ സുഖം കൈവരിക്കയും ചെയ്തു.

197 ആ സമയത്തു ദേവൻ തന്റെ ഭാഗവദ്യുക്തമായ പ്രണയത്തെ വല വീശത്തിൽ രൂപമാകാത്തതിനായി ഭാഗം ചെയ്തു.

198 കന്യക ഉടനെ അമ്പലം അലംകൃതയായി ശോഭിച്ചു. ദേവൻ നിശ്ചയിച്ചു ഇവളാകുന്നു തന്റെ പ്രണയഭാജനം.

199 പ്രണയികളായി കന്യകയ്ക്ക് മഹാമുണ്ടാകയതെന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു അങ്ങനെ സമ്മതിച്ചു രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ച് സുഖിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ:-

500 അവൻ ദൂർഭട്ടനാൽ ഭർത്താവിനെ ചെടിഞ്ഞു. വീചനായ മനുഷ്യശത്രുവിനെ സ്നേഹിച്ചു കൈക്കൊണ്ടു

501 സദ്യേശ്വരൻ ദൂർഭട്ടത്തിൽ നിന്നൊഴിച്ചു നേർവഴിക്കു നടത്താൻ ഏറെ നാഴുഴിച്ചിട്ടും കൂട്ടാക്കാതെ നിന്ദാർഹമായ അന്ധം

502 എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദോഷൻ മുമ്പിൽ വെച്ചു, അന്ധോ, കഷ്ടം! തെറ്റും പേടിശ്ശാതെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ

503 നീതിമാനായ ദേവൻ നിന്ദിതനായിട്ട് ശിക്ഷിക്കാനാർഹനായി നിന്ദിതന്റെ മഹത്വവും കുറവുമാക്കിയ ചാലിയുടെ

504 നീചത്വവും മഹാത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നു- ദുഷ്പ്രവൃത്തിയാൽ സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്നവല്ലോ ദേവൻ

505 ശ്രേഷ്ഠന്മാരിലൊക്കെയും ശ്രേഷ്ഠനും സകല നന്മയും നിറഞ്ഞതുകൾ പോലെ വിസ്താരമാർന്നതെന്നവനും-നാശമില്ലാത്തവനായ ചുരുശ്വരനെ (ദുഷ്ടരായ) മനുഷ്യർ നിന്ദിക്കുന്നു.

506 നിന്ദിതന്റെയും നിന്ദിക്കുന്നവന്റെയും അവസ്ഥ ഭാഗ്യശിരസ്സ് ദോഷത്തെ കണക്കാക്കേണ്ടതു്. അപ്പോൾ, ഇതുകൂടിയും (ഇശ്വരനും മനുഷ്യനും) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അറിയില്ലാത്തതാണെന്നു തീർച്ച.

507 ചാലം ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തിന് അവയിയില്ല തന്നെ. ആ ദോഷത്തിന് തക്കതായ ശിക്ഷ കല്പിക്കണം- ന്യായമതാണ്.

508 ദോഷം അളവറ്റതാകുമ്പോൾ ശിക്ഷയും അളവറ്റതാകുന്നു- ന്യായമത്രേ-തരംകൂടാതെ ഇത്രയും ചൊന്നപ്പോൾ ഗുണാനുഗതൻ അനുകൂലത്തോടെ ചൊണ്ടത -

509 അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ വേദാർത്ഥത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവയും എല്ലാ സംശയങ്ങളും തീർക്കുന്നവയും മനോ വ്യാധിയെ യൊഴിക്കുന്നവയുമാണ്.

510 എപ്പോഴും ദുഃഖത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ട് ഉള്ളിലു വേദം ചൂണ്ടുവീക്ഷാദം നിറഞ്ഞ സംഭ്രമത്തിനും കുറവില്ല-

511 ഉറക്കം വരാതായി-ഭക്ഷണത്തിനു രുചിയുമില്ലാതായി-അങ്ങയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ സുഖം വരും.

512 ആശാസനങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേൾക്കൂ മനുഷ്യരെ! താപമൊഴി
യും-നരകത്തിലിൽ വിഴുതിയിരിക്കാൻ-

513 എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് എന്നെ അറിയിക്കണമേ-ഇ
ങ്ങനെയൊക്കെ ആഴിക്കരണമായ ധൂശരനെ വ്രാചിക്കാൻ നല്ല വ
ഴിയുണ്ടു്?

514 ഇതു രണ്ടും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കണേ ശ്രീനാഥ! ത
പബുധൻ പറഞ്ഞു:

515 സത്യേശ്വരനാ നാസ്താൽ എവിടെ താങ്ങായിരിക്കുന്ന ഭൈ
വമേ! സതപ്രണത്തൈപ്പരി പറയാനും, അതുതായി ഉണങ്ങിച്ചേ
രാനും

516 പരമാന്തം ചവിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി എല്ലാം അറിഞ്ഞും കൊ
ണ്ടിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെക്കു നാസ്താൽ! ആദിയും അപസാരവുമി
പ്പ്രകാരം എന്നെ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടെന്നു സത്യേശ്വരൻ.

517 വഴിപോക്കരായ മനുഷ്യരെ സ്തുതിച്ചു കാലത്തു് ഒരു വഴി ന
ല്ല ഭാഗ്യത്തിലെത്താതായിട്ടും ചിന്തെ മറെറായവഴി-

518 ദുർഭാഗ്യത്തിലെത്താതായിട്ടും ഉണ്ടായി, വിവിധശാൽ-അ
പ്പോൾ ദുർമാർഗ്ഗം പെടിഞ്ഞു് വേർപെടിക്കൊണ്ടുണ്ടുള്ള ഉപായവും

519 കല്പിച്ച ധൂശരൻ മനുഷ്യരുടെ നവസ്തുവേണ്ടി-ദുർബ്ബലി
കളായ ആളുകൾ നേരായ വഴി അറിയാതെ-

520 ചീത്തവഴിയ്ക്കു നടന്നിട്ടു് മല്ലാതെ വലയ്ക്കും-ചീത്തവഴി ഉ
പേക്ഷിക്കാൻ അവിടെനിന്നു ലക്ഷണം ഉറപ്പു്-

521 വേർപെടി അറിവുവാൻ, മനിയ്യു! അങ്ങു ശ്രദ്ധിക്കണം-മോ
ക്ഷത്തിലേക്കും, നരകത്തിലേക്കും ഉണ്ടനെ-

522 വഴി രണ്ടു ചുട്ട മൂന്നാമതൊന്നില്ലതന്നെ ആദ്യത്തേതു് (ചീ
ത്തവഴി) പരസ്തേഹിയ വഴിയാകുന്നു-

523 ആലോചിച്ചാൽ മരണാധാരമെന്നോ ചെയേണ്ട-അതിൽ കേ
ൾക്കും, ചീത്ത സമാജങ്ങളാനും കൂടാതെ വാദ്യവിശേഷങ്ങളോടു
കൂടിയ പാട്ടുകൾ.

524 അവിടെ നടക്കുന്നവർ സുഖിക്കുന്നു ഇഷ്ടംപോലെ-കാമം,
കോപം, ഗദ്യു്, ലോഭം തുടങ്ങിയതിനുള്ള സാധനമെല്ലാം-

525 അവിടെ മതിയാലോളം കിട്ടുന്നു-ചുഞ്ചിരി, ചുമമക്രിഡ, ലി
ല എന്നിവയും-

526 മാംസ സംബന്ധമായ (ശരീര സംബന്ധമായ) സുഖങ്ങളും
ആ വഴിക്കു കിട്ടുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിക്കാതെ സ്വൈരമായി
നടക്കും.

527 ഇന്ത്യക്കുടനീളം പള്ളം. മലങ്കരയിലെ പള്ളം. മിഷനറി കൂടാരം. വഴി കീഴോട്ടു നടന്നാൽ ശരി.

528 നടക്കാൻ വരുന്നതിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും അഭിപ്രായം വ്യക്തമാക്കി ഉടനെ ചെപ്പടി കയറ്റിക്കൊടുക്കും.

529 പലരും നന്നല്ലായിട്ടുണ്ടെന്നും, പ്രധാനികളായ രാജാക്കന്മാർ, മുഖലാളികൾ, വാസിപ്രതാപമുള്ളവർ എന്നിങ്ങനെ

530 എന്തിനധികം ചായുന്നു? ദുരഭിമാനികളെല്ലാം കുണ്ഠിതം. കരുതുകേറിയ കാഴ്ചകളും, ചെവിയിൽ ഉന്നമകുന്ന ശബ്ദങ്ങളും -

531 കൂടിയിട്ടുള്ള നഗരവും, നാവിക യാത്രയ്ക്കായ നഗരവും, താഴെത്തറ കയറ്റിറക്കും അതിന്റെ ആവശ്യകതയും എന്നാലും.

382 ഈ കേട്ടതെല്ലാം ആശിച്ച് അന്നു ആ ചടിയെ നടക്കേണ്ട-
ആരംഭത്തിൽ സുഖം തോന്നിപ്പോകും- ഉപേക്ഷണം ചിന്തിക്കേണ്ടതാ-
കുന്നു.

533 സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കനുസരണവും ക്ഷേമവും നടന്നു അങ്ങയുടെ മോഹം സഖലമാക്കി വേണ്ടി ആത്മാവിനെ കളയുന്നുവെങ്കിൽ—

53:1 അങ്ങനെയൊരു സന്ദർഭത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രശ്നം ഉയർന്നുവന്നു. അത്, സർവ്വസംസ്കാരത്തിന്റെ പരിഷ്കാരം.

നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ സർക്കാരിൽനിന്നും സർവ്വതലത്തിൽ സർവ്വതരംഗമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി മുതിരുന്ന ശ്രദ്ധയോടെ വിജ്ഞാപനങ്ങളിലും

536 ആരംഭത്തിൽ വിഷയം ഉണ്ടായാലും ഉടനെ കുറയും അളവു ഭാഗ്യമാനാവാനിടം.

537 ഗുണാനന്ത! ഇപ്പോൾ കേൾക്കുക, നല്ലവഴിയുടെ നിലവെ
 നെനാ⁵-മോക്കും കിട്ടാൻ വലിയൊരു ഭാഗമായ വഴിക്ക്⁶,

൧൯8 നാടുകയാൻ തുടങ്ങിയതാണ് പുഴകൾക്കിടയിലൂടെ. ആനന്ദം
ഗവണ്മെന്റിന്റെ ലോകമാധ്യമ സാംസ്കാരിക വികസനത്തിനായി.

539 അഭിമാനമനുഭവിക്കുന്നതെന്നു തോന്നാം. സത്യമെന്നിരിക്കിലും ഈ വെള്ളം (ഏഴയിലെ) അതിമനോഹരം (ആകാശ ഗംഗയോട്) കടും-നല്ലിത്തം കൊടുക്കുന്നതാണിത്.

510 ഇതിന്നു ശുദ്ധിയോം. ഇത് ചാലത്തെ കെട്ടത്തുണ്-സക
ല രോഗത്തേയും ശമിപ്പിക്കുന്നു തീർച്ചയും

511 അറിവിനുവേണ്ടി സകല ആശയഗുണങ്ങളും കൈവെട്ടേണ്ടതാണ്. ആശയം ആകുന്നു ഇത്. വഴിപാടുകൾ ആദ്യം അതിൽ കളിപ്പറമ്പിൽ!

542 എന്നാലേ നടക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു മംഗലമായ ജ്ഞാനസ്മാരം (മാമോളിനു) കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം-

543 ഉള്ളിലെ ഉരട്ടുകറുന്ന ബോധ പ്രകാശമാനതും വളരെ നീരലവമായ പ്രഭ ഉദിച്ചു മിന്നിത്തിളങ്ങും-

544 അകലേക്കു കാണാൻ വളരെമേലെ ഉപകരിക്കുന്നതാണത്-
അതിന്നു വശാസ രശ്മി ഏകം ചോരിട്ടാൽ ഒട്ടും തെറ്റില്ല

545 രാപ്പകൽ മരുപോലെ ശോഭിക്കും-ഷയമില്ലാത്ത സൂര്യനിന്നു വേദാഭാസകയാൽ-

546 നിത്യമായ ഉരട്ടുകറുന്ന, ഒരിക്കലും അസ്തമിക്കയില്ല, നോരിൽ കാണാവുന്ന നൂറ്റുപ്രതിഭാഭാസം കരുതേണ്ട.

547 ആ, പ്രഭ നൂറ്റുപ്രതിഭാഭാസം നീങ്ങുമ്പോൾ എന്നു മാഞ്ഞപ്പോൾ കാൽ ശോഭയുള്ള സമുച്ചാരത്തിൽ നിന്നു്.

548 ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് നാശമില്ലാത്ത രശ്മിയാണിതു്-ഭൂതലത്തിലെ ഉയർച്ചയും നീങ്ങുവാൻ-

549 ഈ വെളിച്ചം ഉദിച്ചിട്ടു കനിവേറിയ തമ്പുരാൻ-വാസ്തവ സ്ഥിതിയിലിയാൻ കരുടന്മാരെപ്പോലെ-

550 മനുഷ്യർ ചിന്തയിലും തപ്പിയിലും നടക്കും. ഈ വെളിച്ചത്തിൽ പോക്കിത്തിരിച്ചറിയണം നവരതികളെ-

551 അങ്ങു് ധർമ്മത്തെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി അധർമ്മത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം-ഒന്നിൽ (ആരംഗമുള്ള കായ്ക്കും ഒന്നാകുന്നു എന്നരുളിച്ചെയ്തതിൽ) ഉറപ്പു് രണ്ടിനെ (വൈവിധ്യമുള്ളതും ചരസ്സേവാത്തേയും) കാത്തുകൊണ്ടു്.

552 എപ്പോഴും സുഖിക്കുവാൻ വേണ്ടി (മേൽപറഞ്ഞ) രണ്ടിനെ ചാലിയ്ക്കണം. മൂന്നു ശത്രുക്കളേയും (ലോകം, ചിശാചു്, മാംസം) വാലിനാൽ (ചിദ്രവകം, അടക്കം, നീതി, ആത്മശക്തി) തോല്പിക്കുവാൻ ഉത്സാഹത്തോടെ

553 ചിന്തയിൽ എപ്പോഴും നാലവസ്ഥയെ (മരണം, വിധി, നരകം, മോക്ഷം) ധ്യാനിക്കണം അഞ്ചിനെ (കണ്ണു്, മെച്ചി, മൂക്കു്, നാവു്, തലക്കു് എന്നീ ഉന്ദ്രിയങ്ങളെ) അടക്കി സൂക്ഷിക്കണം കോട്ടുപോലെ-

554 ഒർനാശമായ ആറിൽ നിന്നു് (ആറാം പ്രമാണത്തോടു മറുത്തുള്ള ദോഷത്തിൽ നിന്നു്) ഉഴറോടെ ഒഴിഞ്ഞു മാക-ഏഴിനെ (മുന്തിയ ദോഷങ്ങൾ ഏഴിനെ) ഏഴിന്റെ (എളിമ, മുതലായ പുണ്യങ്ങളുടെ) സ്വാധീനത്താൽ മുടിക്കുക.

555 എട്ടിനെ (എമ്പൻ ശേലിക്കടുത്ത ഭാഗ്യങ്ങൾ എട്ടിനെ) ചിന്തിച്ചു് സന്തോഷത്തോടെ നടക്കുക-കറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ഒമ്പതിൽ സുഖിക്കാൻ വേണ്ടി-

556 രണ്ടിനെ പത്തിനൊക്കാരും വണ്ണം തികയ്ക്കുക-അതുകൊണ്ടു് രണ്ടിനാൽ ഒന്നായിരിയ്ക്കുവാനും സുഖമുണ്ടാകും-

557 അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മല കാണാം അതിന്റെ മുകളിൽ മലപോലെ കൂറ്റനായി നില്ക്കുന്നത് ഗുണപുഷ്പമെന്നറിഞ്ഞു ഉടനെ-

558 പുഷ്പത്തിൽ കയറി കനിചരിച്ചു തിന്നോളം നല്ല സാദൃശ്യം തിന്നു-തിന്നാൻ ശക്തി വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യും

559 ആ, കനി തിന്നാൽ തീർച്ചയായും എപ്പോഴും ആരോഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും-ആലസ്യമെല്ലാം നീങ്ങും. നല്ല ഉന്മേഷം വർദ്ധിക്കും-

560 ഒരു ചിലു പറിച്ചെടുക്കണം ആ പുഷ്പത്തിൽ നിന്നും. ക്ഷീണമുള്ളപ്പോൾ അത് ഉത്തരവടിപോലെ താങ്ങായിരിക്കുകയും ചെയ്യും

561 ശരണമാകയാൽ അതിനെ ശരണമെന്നു വിളിക്കുന്നു-സമുദ്രത്തിനടിയിൽ കുറുപ്പാണിരിക്കുക സ്വരൂപത്തോടെ വസിക്കുന്നു-

562 ഉപവിശ്വസം പോരട്ടെ ആളെ ആശ്രയിക്കുക-സൽസ്വഭാവിയും ഉപകാരിയും പിന്നെ,

563 ലോഭം, കോപം മുതലായ ദോഷങ്ങളില്ലാത്ത ചന്ദ്രം ഷയാശാലി യുമാണുവാൻ- അങ്ങനെ പിടിക്കാതെ സൂക്തമാഗ്നത്തിൽ നടത്തും.

564 മലയുടെ മുകളിൽ നിന്നും ഉറങ്ങി അടിവാരത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു ദിക്കിൽ നിന്നു വാക്കുക-

565 കളിരോമ മനസ്സിലെ താപനങ്ങളൊഴിയും-കടുത്ത ചൂടെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകും-സുഖം കൈവരും

566 നല്ല വാസനയുള്ള പൂക്കൾ അവിടെ ധാരാളം കാണാം. നല്ല അറിവ് വന്നാൽ അവയിൽ അധികം ഗുണമേതിനെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞു

567 സുജ്ഞാനമാകുന്ന പൂവെടുത്തു തലയിൽ ചൂടുകയും മണക്കുകയും ചെയ്യും-അതുകൊണ്ട് അജ്ഞാനവും

568 മടിയും ധൂഷം, കെല്പില്ലായ്മയും പോകും-നല്ല അറിവിന്റെ ഗുണത്താൽ അവകാരവും നശിക്കും.

569 അറിവില്ലാത്തവക്കു മേന്മയായ ചിന്തകളും അനുഭവപ്പെടിക്കുകയെന്ന ദോഷവും തീരും. സ്വസ്ഥ്വം പുകാൻ പറന്നു തരത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.

570 അവമാനത്താലുണ്ടാകുന്ന സങ്കടം തീരെ ഉപേക്ഷിക്കും നിന്ദയോടെ-അദിക്കിൽ കുറച്ച ദിവസം വസിച്ചതിനുശേഷം-

571 സന്തോഷത്തോടെ നേർവഴി നീളംവണ്ണം നടക്കാൻ ബുദ്ധി മുട്ടുണ്ടാവില്ല. ദുഃഖം വന്നു പെട്ടെങ്കിൽ അതൊഴിക്കാൻ ഉള്ള മരുണമെന്നു പറയാം.

572 എല്ലാരോഗങ്ങളും ശമിപ്പിക്കുന്ന മരും-സകല ഗുണങ്ങളു
മൊത്തിണങ്ങിയവനും പരംപുരുഷനുമായ ദൈവമേ!

573 ഞാനെല്ലാവിധമധികം അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതി
നാൽ, ഞാൻ ചെയ്തപാപത്തെ വെറുക്കുന്നു. ഇനിയുള്ള കാലം
സൽഭാവത്തോടുകൂടിയാവട്ടെ-

574 അവിട്ടനും വജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളതു മുഴുവൻ ഞാനെപ്പോഴും വജ്ജി
ക്കാം. ഈ മരും ജപിച്ചു ഉടനെ കമ്പസാരം-

575 പാപങ്ങളിൽ വെറുപ്പോടെ മടിക്കാതെ കഴിക്കുക-ആത്മ
രോഗങ്ങളൊഴിയും. പാപം ചെയ്തതിന്റെ കുറ്റവും തീരും

576 രോഗം മാറും-ആരോഗ്യമുണ്ടാവും-എകനായ് ചെയ്തവഴിക്കു
നടക്കരുതെന്നൊരു ചൊല്ലുള്ളതിനാൽ-

577 ശങ്കിച്ചു് താനേകനാണല്ലോ എന്ന് വെറുതെ ചേടിപ്പോയ
ഏകനായാലും ധർമ്മമാർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കണം

578 ലോകത്തിലുള്ള കൂട്ടക്കാരോടുകൂടെ വഴിതെറ്റി നടന്നാൽ ദോ
ഷമുണ്ടു് ചിന്നെ ശതയില്ലാതെ വരികയും ചെയ്യും.

579 ചേടിക്കാതെ നടക്കാം ധർമ്മമാർഗ്ഗത്തിൽ. ദരിക്കലും കുറ
ക്കല്ല. സഹായിയായി സമ്പ്രദേശനമുണ്ടു്.

580 പുണ്യത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നവർ ആ വഴിക്കു നടക്കണം. എ
ന്നാൽ ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുന്ന സംഘം കുറച്ചേയുള്ളൂ.

581 ദരിദ്രരും, യാചകരും, കെല്പില്ലാത്തവരും എളിയ നിലയിൽ
ചെട്ടവരും അവശരും ആയ കൂട്ടരെ കാണുമ്പോൾ നിസ്സാരന്മാർ-

582 എന്നുറപ്പു് അവരോടടുത്തു കൂടാ എന്ന മനോഭാവം അങ്ങ
ക്കുണ്ടാവരുതു്. ഓർമ്പോലം ഉപേക്ഷിക്കണം.

583 അത്യന്തം ഗുണവാന്മാരായ മുനിശ്രേഷ്ഠർ പുണ്യത്തിൽ താല്പ
ര്യം വളർത്താത്ത നിസ്സാര ഗുണങ്ങളെ വെടിഞ്ഞു്-

584 മോക്ഷം കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി, ഭൂമിയിലെ സമ്പത്തു് ഉപകാര
മില്ലാത്തതെന്നുറപ്പു് ഈ ഭൂമിയിലുള്ള വെള്ളി, സ്വർണം മുതലായവ
യെ കൈവിട്ടിട്ടു്-

585 കാശം, ക്രോധം, മോഹം, (അജ്ഞാനം) മദം, മാത്സര്യവും
എന്നീ മനശതകുളാറിനേയും ജയിച്ചു്, അധികമായ തപശ്ശക്തി,
ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഉപവസിക്കൽ, ഭരണം, അഹങ്കാരമില്ലായ്മ ഈ-

586 പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന സൂക്തരികളെ വേണ്ടു
വണ്ണം ആദരിച്ചു് വന്ദിച്ചു നടക്കണം.

587 അങ്ങനെ വന്ദിച്ചപ്പോൾ സുതതികളുടെ ചാരിതം കണ്ടറിഞ്ഞത് അവരുടെ വഴിക്കു നടക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

588 മടിക്കൊണ്ടു് എങ്ങും അമാന്തിക്കരുതു്. അമാന്തിച്ചാൽ കന്ദോഷംകൊണ്ടു് കീഴ്പ്പോട്ടുപോയി.

589 കടന്നു പോന്ന വഴിയിൽ വീണ്ടും നടക്കേണ്ടിവരും. ഒഴുകുളള പുഴയിൽ വഞ്ചിപ്പോട്ടു പോകുമ്പോൾ.

590 നാവികൻ തണ്ടുകൊണ്ടു തുഴയാശിഷ്ഠനാൽ അതു് ഒഴുകിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് കീഴ്പ്പോട്ടൊഴുകും.

591 അതുപോലെ നടക്കാതെ നില്ക്കുമ്പോൾ മെയ് കടഞ്ഞു താഴെ വീണവൻ വേദിയ്ക്കും,

592 ഇതെല്ലാം ഓതു് എപ്പോഴും ശത്രുവിന്റെ ചാരിയിൽ വെട്ടുവലയാതെ വേഗത്തിൽ നടക്കണം.

593 ഒരിക്കലും വഴിതെറ്റി നടക്കരുതു്. വഴിതെറ്റിയാൽ ദോഷത്തിലാണ് ചെന്നെത്തുക.

594 ക്ഷീണിക്കാതിരിക്കുവാൻ തന്റെ കനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം. നല്ല വിനയത്തോടെ ശരീരത്തെ പോറ്റണം.

595 ഭൂമിയിലുള്ള ഈ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു് കനിവുണ്ടാകണം-സാധുതയും വേദവും, തീർത്തൊരി കളയണം.

596 ഇങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്താൽ ഗുണമേന്മക്കാൻ കഴിയും-അപ്പോൾ വളരെ ഉയരമുള്ള മല കാണാം.

597 അതിന്റെ മുകൾപ്പുറപ്പിൽ പലതരം രത്നങ്ങൾ വിളയുന്നു-അവയിൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ രത്നങ്ങൾ ഏതെണ്ണമാകുന്നു.

598 അദ്ധ്യാത്മം, ദൈവഭയം, വിചാരം, ആത്മശക്തി, ബുദ്ധി, സത്യബോധം, ഭക്തി എന്നിങ്ങനെ

599 മംഗല ചൂഡാഭാസിയായ നായകക്കല്ലിൻ കൂട്ടത്തിൽ-മുമ്പിലെ കല്ലിന്റെ നിറം ആകാശത്തിന്റേതു തന്നെ.

600 സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ലൗകിക വസ്തുക്കളൊക്കെ അതാതിന്റെ നിലയിൽ നന്മയില്ലാത്തവയാണെന്നു കാണാം.

601 വളരെ ചളിപ്പുണ്ടതും അത്യന്തം നിന്ദ്യവുമാണു് എന്നു തോന്നും-ആകാശം പ്രകാശത്തിന്റെ ആകാരവും.

- 602 വളരെ മനോഹരമായ നിറം അതിൽ കാണാം. അദ്ധ്യായം
 പത്തൊമ്പതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പുണ്യത്തെ അറിയാൻ കഴിയും.
- 603 മനസ്സിന്റെ രസത്തോടെ ബുദ്ധി തെളിയുകയും ചെയ്യും.
 ഉടനെ, കറുപ്പും വെളുപ്പും കലർന്ന ആ രത്നം-
- 604 എന്റെ ഉപകാരമുള്ള ഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണെന്നു
 കാണാം. കർമ്മ നിറത്താൽ എന്നെന്നേക്കുമായുള്ള സന്താപ
 പത്തൊമ്പതും, വെളുത്ത-
- 605 നിറത്താൽ ഉത്തമ വിചാരജ്ഞാനവും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നറി
 യുക-ദൈവഭയം കൊണ്ട് നീ എപ്പോഴും രണ്ടും ചിന്തിച്ചു്.
- 606 മോക്ഷ സമ്പത്തുകളെ നോക്കാൻ ശ്രമിക്കും. മൂന്നാമത്തേതും
 ശോഭയേറിയതാണ്. അകലെയുള്ളവയെയെല്ലാം കാട്ടും
- 607 ദോഷങ്ങളും ഗുണങ്ങളുമെല്ലാം തിരിച്ചറിയിക്കും. രണ്ടും
 വിചാരിച്ചറിയാമല്ലോ?
- 608 ചിത്രക്കും കൂടും നാലാമത്തെ രത്നമായ വൈരകല്പിനും-അതു
 പോലെത്തന്നെ എപ്പോഴും തികഞ്ഞ ഉറപ്പുണ്ടു്
- 609 തല്ലിയാലും അടിച്ചാലും ഭക്ത വരില്ല. ആത്മശക്തികൊ
 ണ്ടു് എപ്പോഴും ഉറപ്പു നില്ക്കും.
- 610 മനുഷ്യാണെന്നു മനസ്സിൽ ഒരു ഭയമുണ്ടാവില്ല. കണ്ണാടി
 പോലെ നിഷ്പ്രയാസം മറയ്ക്കാം-
- 611 കണ്ണിനു എല്ലാ രൂപങ്ങളും കാട്ടും. അത്യാമത്തെ രത്നം-
 ബാഹ്യം മൊണ്ടറിയാമല്ലോ നേരിട്ടു്?
- 612 കായററ ചൊന്നിൽ നിറത്താൽ ശോഭ കൂടിയ ആരാമത്തെ
 രത്നവും ചിന്നെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നു തീർച്ചയായും,
- 613 ശോഭയേറിയതും സുജ്ഞാനഗുണമുള്ളതുമാണല്ലോ? - മോക്ഷ
 ഫലത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണു് മരതകല്പു്,
- 614 ഭക്തിക്കു് ദൈവം ഇഷ്ടാനുമായി കൊടുക്കുന്നതാണല്ലോ,
 മോക്ഷം? - ഈ ഏഴും രത്നങ്ങളും കളയാതെ സൂക്ഷിച്ചാൽ
- 615 അതുകൊണ്ടു നിത്യഗുണം കൈക്കൊള്ളാമല്ലോ? ആ, മലയിൽ
 നിന്നു മോക്ഷത്തിലേക്കു് എത്തിച്ചേരാൻ
- 616 കാച്ചു വഴിയേയുള്ളൂ. വൈഷമ്യം വളരെ ചുരുക്കം. ഗുണാ
 ത്തം! ഈ വഴി ഉപരിമെന്നറിഞ്ഞു്

- 617 ഒട്ടുണ്ടാത്ത സന്തോഷം വരിക്കുവാൻ നടക്കണം. ആദ്യം
 പുറം ബുദ്ധി മുട്ടുണ്ടാകും, പിന്നെ സുഖം കിട്ടും.
- 618 മഹാമുനേ! ഭൂലോകത്തിലെ സുഖങ്ങൾക്കും മോക്ഷസുഖങ്ങൾ
 ക്കും എന്താണ് എന്ന് പറയാം, അത്ത് മാറ്റുപിടിക്കണം.
- 619 ലോകത്തിൽ കൈക്കൊള്ളാവുന്ന സുഖം ഉടനെ കെട്ടുപോകും.
 പരലോകത്തിലെ സുഖം ആസ്വദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ആസ്വദിക്കു
 ണമുമാകുന്നവല്ലോ?
- 620 മനുഷ്യരിൽ രസമേൽക്കുമ്പോൾ അതിനുള്ള ദാഹം കൂടിക്കൂ
 ടി വരും-എന്നറച്ചിട്ട് നേർവഴിയറിഞ്ഞത്-
- 621 മുമ്പേ! അത്ത് സംസാരത്തിൽ വിനം എന്നനേക്കുമായുള്ള
 മാധവനും ലഭിക്കാൻ ഒരങ്ങിപ്പറപ്പെടുക. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്
 തപസ്വിയൻ യഥേഷ്ടം നടന്നു.
- 622 ഇപ്പറഞ്ഞതു ഗുണാനുഗ്രഹം വഴിപോലെ മാറ്റുപിടിക്കി, ചെ
 ജിവാങ്ങാൻ സ്വർണം കൊടുക്കുന്ന ബുദ്ധി-
- 623 ഹീനൻ ഭ്രാന്തൻ എന്നറച്ച് എപ്പോഴും മോക്ഷസുഖമാസ
 ിച്ചിച്ച് വസിപ്പാൻ
- 624 പാർവതീയിലെന്തൊക്കെയുണ്ടോ അതെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസം
 യി കരുതി കൈവെടിഞ്ഞത് തപസ്വി കാട്ടിത്തന്ന വഴിയിൽ കൂ
 ടെ ഗുണ-
- 625 മുറക്കൊള്ള ശ്രമമാരംഭിച്ചു. വലിയ കഷ്ടമാണ് വരാനി
 ിക്കുന്ന ദുഃഖമെന്നറിഞ്ഞത്
- 626 സജ്ജനങ്ങളുമായിണങ്ങിച്ചേരുന്നതിൽ പ്രിയമാനും മോക്ഷ
 സുഖത്തിൽ ആശ്ചര്യം എല്ലാവരും നേർവഴിക്കു നടക്കാൻ തുട
 രുന്നിയാൽ
- 627 അവർക്കു സന്തോഷവും നിത്യഭാഗ്യവും, അല്ലാകിൽ യുദ്ധസ
 ന കൂട്ടത്തോടും പിശാചിൻ കൂട്ടത്തോടും
- 629 തിര്യക്കൻ ആവിരേന്ദ്ര ചുട്ടുപൊള്ളുന്നവരോടും കൂടെ, ഹ
 ശ്വരവുമില്ലാതെ നിത്യനരകത്തിൽ പെട്ടുപോകും.
- 629 പല്ലാത്ത വേദന പൂണ്ട് എന്നും വേദിക്കും-വേദങ്ങളുകൊണ്ട്
 ആവേദം ചിന്തിച്ചു-
- 630 ഇപ്പോൾ നല്ലകാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് നടന്നാൽ ദുഃഖമൊ
 ന്നാമുണ്ടാവാതെ മോക്ഷലോകത്തിൽ
- 631 എന്നെന്നും സുഖമാസ്വദിക്കാം- അവർക്കു നരകചീഡ ഇല്ലാ
 താകുകയും ചെയ്യും.

സകലജ്ഞായ നമഃ.

ഉമ്മാപർവ്വം.

അ താ യ ത്

ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രം.

- വണ്ണവചശോഭായുതാസമസ്തേശ്വര മാതാ
വണ്ണവതാരനാഥ ഭവസ്മരീയമെ! 1
- നിനാടെവണ്ണഞ്ചാൽവാൻ ചിന്തിച്ച തുടങ്ങുമ്പോൾ
നിനാടെൻവശംവാക്കു പോരാതെന്നതു ഹനം. 2
- എന്നാലും തവ സൂതി വണ്ണിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു ഞാൻ
പ്രണാലുമാകുംവണ്ണം ചൊല്ലിയാല്പോരാതാനും. 3
- നാവിന്മേൽ സുവാക്യങ്ങൾ നീതന്നെ വരുത്തിയാൽ
നാവിന്മേൽ സൂതികൾ കടപ്പാൻ വീഡിയാകും. 4
- ആദികാരണൻ വിശ്വമുണ്ടാക്കുമതിന്നുൻപെ
ആദികാശ്ശ്ശോഭാശരീരകന്യയായിരുന്നു. 5
- അധികഗുണാബ്ധി നീയാകണമെന്നുവെച്ചു
അധിവാങ്ങും നിനാടെയിഷ്ടമുമാ. 6
- കാരണം നിന്നെപ്രതിക്കാരണംകൊണ്ടു തദാ
കാരണമെങ്കിലും രക്ഷിച്ചു നിന്നെ ദേവൻ. 7
- നിഷ്കളതവ മരവിക്കത്തരം വരാതെയും
നിഷ്കളകനൈർമ്മല്യം നിനക്കു വരുത്തിയാൻ. 8
- അചലശൃംഗം യഥാ മാന്ദാചാര്യജ്ഞാതിൽ
അചലഗുണാബിതനായത്തി നിന്റെ സ്ഥാനം. 9
- സുപദ്യുരത്തോടൊപ്പം നിനാടെ ഗുണനിധി
സുപദ്യുഗുണോ പരിശോഭിച്ചുവിളങ്ങുന്നു. 10
- ജനനകാലം ധർമ്മമാന്മാരിൽ നിറഞ്ഞിട്ടു
ജനനായകക്കല്പേ! പിന്നെയും വളർച്ചിച്ചിത. 11
- ഗണനം കൂട്ടിക്കൊൾവാൻ വിഷമമുണ്ടു ധർമ്മ
ഗണനാർഗ്ഗമെല്ലാം ചിന്തിച്ചുലളം വരാ. 12
- ജനിതകാലേതന്നെ മുഴുതുതവബോധം
ജനിതയായുള്ളപ്പോൾ ത്രൈലോക്യം പ്രസാദിച്ചു. 13
- വരസസ്മിതീയയും കഴിഞ്ഞ കാലത്തിങ്കൽ
വരസഃ പുത്രിവതുംസ്വാധീനമാകുന്നേരം. 14

ഉപരിഭാഗംപുക്കു സാമോദനടക്കുമ്പോൾ	
ഉപരിതലമാം സവ്യേശാലയംപ്രാപിച്ചിട്ടു.	15
പരമണ്ഡലത്തിൽ ധീശതും ചെന്നാളുൻ	
പരമപരമായ ദേവനെച്ചേർന്നനായ്.	16
ദേവാലയത്തിൽ ഭക്ത്യാസാദരം വസിക്കുന്നാൻ	
ദേവാലയധനാബ്ധിനിർലകന്യയായ്.	17
പരലോകവാസികളനു സംസർഗ്ഗമായി	
പരലോചനത്തിലു മാഗ്രഹംഭവിച്ചില്ല.	18
പരമതപസ്സുകൾചിന്തിച്ചുകണ്ടാലതിൽ	
പരമഭൂതം വരാനീശ്രേഷ്ഠയെല്ലാരിലും.	19
സ്വാമിതൻഭക്തിനിതും മനസിപുണ്ടുദേവം	
സ്വാമിതൻഗുണംപ്രതി സ്നേഹിച്ചുവസിച്ചിടും.	20
അതിനാദ്യേവ ഓനംവർഷിക്കും ക്ഷണംതോറും	
അതിനായകയർവഗ്ഗവുംബഹുവിധം.	21
ഉത്തരഗുണാശയനത്തരസുനിനെയും	
ഉത്തരസ്സോടുദേവകല്പനശ്രവണവും.	22
മനശ്ശുദ്ധിയുമഹങ്കാരഹീനവുംധർമ്മവും	
മനശ്ശഭാവവൃത്തിദേവഭീതിയുംപിന്നെ.	23
സത്ഭാവസ്വനിനെയുംക്രോധനരാഹിത്യവും	
സത്ഭാവ ആത്മനായത്തിൽ ധ്യാനവും നിർബാഹവും.	24
ശമനയങ്ങൾഓന്നി നരകരിപുക്രിയ	
ശമനംവരുത്തുന്ന സൽഗുണസമൂഹവും.	25
വത്സരമമായൊരു ലീലകൂടാതെകണ്ട	
വത്സരം പതിന്നാലുതീക്കത്തശേഷം സ്വർഗ്ഗം.	26
ഭർത്താവു വിധിച്ചപോൽ വിസ്മയപ്രത്യക്ഷമായ്	
ഭർത്താവു നിനക്കപ്പോൾ ഭവിച്ചു പുണ്യശ്രേഷ്ഠൻ.	27
കളുത്തുവടിയിയാർക്കെല്ലാക്കു മാശ്ചയ്ക്കത്താൽ	
കളുത്തുചെവിപ്പൂവുമശ്രൂതംകേട്ടനേരം.	28
അബ്ധിങ്ങളീവണ്ണമെ കഴിഞ്ഞോരനന്തരം	
അബ്ധിങ്ങൾ ഗുണപുണ്ണം ഭൂമിയിൽ വഷ്ഠിപ്പാനായ്.	29
സുമനശ്രോസ്സുകൾ നിറഞ്ഞതവസ്ഥലെ	
സുമനസ്സുകളിൽ വച്ചാട്ടുതന്നെരു ദൂതൻ.	30
സകലലോകേശ്വരകല്പന നിമിത്തമായ്	
സകളമാകുവണ്ണന്നിന്നോടു വചിച്ചേവം	31
സ്വത്വത്തിന്നോടു് ദേവസമ്പത്തു നിറഞ്ഞൊളെ	
സ്വത്വത്തിവില്പേശ്വരസഹായന്നിനക്കണ്ടു	32

ഗിരിശോവതിൽ യഥാകന്യകകളിൽ വരാ	
ഗിരിശോചരമറിയാഞ്ഞിട്ടു ശങ്കിച്ചേറ്റും	33
മാനസചരിത്രം കണ്ടുടൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ	
മാനസം യുക്തമുതൻ ശങ്കിക്കവേണ്ട നാഥേ!	34
തെളിഞ്ഞ ഭേവമനസ്സവിലേശരണം നീ	
തെളിഞ്ഞു ഗർഭംപൂണ്ടു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും	35
ഈശോ നാമധേയമായ് സുതനെ വിളിക്കണം.	
ഈശോ നാരത രാജ്യവാണീടം സദാകാലം	36
ജനകസിംഹാസനമിയാറുകൾ ഭേവന്നൽകും	
പാപകാരണമുൾക്കൊള്ളിച്ചൻ വസിച്ചിടം	37
ബ്രഹ്മവിപ്രകാരങ്ങൾ ചൊന്നു കേൾപ്പിച്ചശേഷം	
ബ്രഹ്മനിരൂപിച്ചൊരു കന്യകയുൾമെഴു	38
നരകസംസ്കൃതിയാത്തവളാകുന്നു ഞാൻ	
നരസം മോഹമൂർച്ഛ കന്യതപരീനം വേണ്ട	39
സമയമതിനാ ഞാൻ കഴിച്ച ബാല്യത്തിങ്കൽ	
സമയമുള്ള ഭാവാമൊട്ടുമെഴുതപ്പെട്ടൊ	40
തന്മാത്രയിൽ ഭേദൻ ജനിപ്പാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ	
തന്മാത്രമാലിണിയെങ്ങനെ പഠിക്കുന്നു	41
സത്വരമിട്ടുകേട്ടു നിരോദ്ധ്യനുണർത്തിച്ചു	
സത്വരമിട്ടുകൊച്ചിതല്ല പുണ്യകന്യേ!	42
സമസ്തപാപനാശ കാച്ചുമാസാധ്യമല്ല	
സമസ്തകന്യാവൃതജനന മിതുമല്ല	43
ഗർഭമായതിൽ ഹൃദയക്കുളിരൊടെ വശം	
ഗർഭമാണേവൻ പുത്രൻ ജനിക്കും സംഗമിനാ	44
നിവൃശ്ശേവനില്ല പശയെന്നു പേരുള്ള	
നിവൃശ്ശായേഹീശ്വരാ ഗർഭണീഷണാസമായ്.	45
രചിരവാക്കുകേട്ടു കന്യക ചൊന്നാളപ്പോൾ	
രചിരഹിതയോഗ്യമില്ലെന്നു ഞാൻ കേട്ടിപ്പോൾ	46
ചൊല്ലിയ കമലരിൽ സത്യേശമേടിക്കേട്ടു	
ചൊല്ലിയചോലെ നിന്റെ വചനം തികയട്ടെ	47
അന്നേരം പുണ്യവാന്മാർ സന്തോഷംപൂണ്ടുഭവൻ	
അന്നേരപ്പകർക്കേട്ടു കാരുണ്യം ധരിച്ചേറ്റും	48
ജഗൽത്രാസത്തിന്നന്തം സകലഭോഷനാശം	
ജഗൽത്രാണവുംകേട്ടു വചസാഭവിപ്പാനായ്	49
തദനുവാദം പുണ്യകന്യക കൊടുത്തപ്പോൾ	
തദനുശ്രദ്ധമാന ഭാവാമുളെ പ്രവൃത്തിയാൽ	50

അതിനിമ്നലാസ്യജാനിമിത ശരീരമായ്	
അതിനിനവദാഭാമാതാവിനരേവം	51
ഭവനം സർവ്വചാലഭേദസംഹാസനവും	
ഭവനാപ്യർച്ചിത വിദ്യയുമെന്നവേണ്ട	52
നാർദ്ദാഭാമാവാ സർവ്വഭൂതവണനിമിത്തമായ്	
നർദ്ദാഭാമാപ്രഥിവ്യോരനിഷ്ടം ഭവിപ്പിച്ചു	53
സന്നാർദ്ദവിശ്വേശ്വരകല്പന സമ്മതത്താൽ	
സന്ദായുചക്ഷയത്തിൻ കാണമെന്നവനാ	54
സർവ്വഭൂതവണനാശമൊഴിപ്പാൻ നരജന	
സർവ്വഭൂതജനത്താൽ സമയമിതിഭൂതം	55
സ്വപനഭോഷത്രാണതല്പായായുള്ളവർ	
സ്വപനയഗ്രേസര പ്രേഷ്യനാം യോഹന്നാനെ	56
അധീനപ്രസാദത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പാൻ നരകത്തിൻ	
അധീനഭാസ്യം പുനരുടനെയൊഴിപ്പാനും	57
കാന്താരമെഴുന്നള്ളിയേലീശ്വരായെ കാണാൻ	
കാന്താരപദ്യവും കടന്നുസങ്കാരിയാ	58
ധാമപ്രവേശനംചെയ്തതെ വൃശ്ചങ്ങളും	
ധാമപ്രകാശം ള്ളാല തെളിഞ്ഞുവെല്ലാവരും	59
കശലവാക്കശ്ശുതാപ്താപ്തയാമേലീശ്വരാ	
കശലവൽമാനം ധരിച്ച റുഹായാശം	60
സന്നാദമോടു തദാ ചൊല്ലിയാളേലീശ്വരാ	
സന്നാദഭോഷതോദസമയം ഭവിച്ചപ്പോൾ	61
നാർദ്ദാർദ്ദ! നീ നിൻപുത്രൻ ബഹുശരീർവ്യക്തൻതൊ	
നാർദ്ദാർദ്ദ! ഭാരതമാ ദോഷാസ്ഥത്വങ്ങൾ നീങ്ങും	62
എന്നെക്കാണമതിന്നിപ്പോൾ വന്നതു ചിത്രമേവോ	
എന്നെക്കാൾ ഭാഗ്യം വരുമെന്നുചിന്തിച്ച ഞാനോ	63
സ്കലചന്ദ്രനേക്കാൾ ശോമിതപുണ്യനാഥാ!	
സ്കലനാഥ മാതാവെന്നുടെ ഗൃഹംപുക്കു	64
സ്വപരമരൂപംകേനേരം പരമാനന്ദമോടു	
സ്വപരമരൂപമെന്നുള്ളിൽ ചാടിക്കൊണ്ടു	65
കുമാരവയോയുക്തനിൽലസ്ത്രീനാം വരാ	
കുമാര ബലാ തദാ കന്യകാചൊന്നാളപ്പോൾ	66
സത്വമംഗലഭേദം ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നു മമ	
സത്വമഖിലേശ്വരനാലതൃക്കോസവംപൂണ്ടു	67
തന്നുടെ ഓസിയുടെ സ്ഥാനസ്ഥാർത്ഥനഗ്രഹം	
തന്നുടെയവനതു കൊണ്ടിളസർവ്വജനം	68

സഭാഗൃഹ്യക്രമത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടും	69
സഭാഗൃഹസ്ഥലം മുഷിക്കാൻ തന്നമുലം	
തത്തിരുനാമം ബഹുസ്തുതിഭാജനം ആനം	70
തത്തിരുവുള്ളം രണ്ടെപ്പേടിയുള്ളവർക്കുള്ള	
പ്രതിജ്ഞാതന്മേൽ നിത്യമവരെ സഹായിപ്പാൻ	71
പ്രതിജ്ഞചെയ്ത വ്യാജരഹിതസത്യവാദി	
ചിത്തസമുന്നതിയെ ധരിച്ചവർക്കുള്ള സ്വയം	72
ചിത്തസംഭാഷണവിവിധ സ്വകരബലം	
അത്യന്തം ബലന്മാരെത്താഴ്ത്തിയാൻ നിസ്വന്മാക്കു	73
അത്യന്തം നല്ല ബഹുശോഭിതമഹത്വവും	
ഭാഹമുള്ളവർക്കു സംപൂർണ്ണം വരുത്തിയാൻ	74
ഭാഹമുള്ള സങ്കടമൊഴിപ്പാനുപായവും	
സമ്പന്നന്മാക്കു ധനനീക്കിന്മാരകത്തനിൽ	75
സമ്പന്നഗുണങ്ങളോടു വസിപ്പാൻ നിയോഗിച്ചു	
ജൂഹുപ്രസംഗങ്ങളിന്ദ്രാധേൽ ഭാസനെ തുക്കണ്ഠപാത്രം	76
ജൂഹുപ്രസംഗം സ്വയംകാരുണ്യസ്മരണത്താൽ	
പുഷ്പമാലാബ്രാഹ്മണകുലത്തിൻ ഗുണത്തിനായ്	77
പുഷ്പന്മാരോടു ദേവനുള്ളിപ്പെടുത്തുവാൻ	
തദനുസരിച്ചാഗ്രഹത്തിൽ മൂന്നുമാസം	78
തദനുസരണോടു കന്യക വാസഞ്ചയം	
സലിലവാഹനത്താൽ വൃഷ്ടംബുദാനംകൊണ്ടു	79
സലിലതാഴ്ന്നു പൂണ്ടുപാടങ്ങൾ തണുക്കുമ്പോൾ	
സുതനായക മാതാവിനുടെ സാന്നിധ്യത്താൽ	80
സുതനാമം യോഹന്നാനുത്തമന്റെ ജനനിക്കും	
ബഹുലാനന്ദ പൂർണ്ണമുണ്ടായി മുഖ്യഗുണ	81
ബഹുലാഭവും ദേവദാനവും ബഹുവിധം	
തദന്തമാനൈകഗുണവും പ്രകാശിച്ചു	82
തദന്തമാനവസ്ഥയുമറിയാത്തതിനുമുഖം	
ഭത്താവു വേദിച്ചൊരും നല്ലൊരുരാജ്യത്തിന്റെ	83
ഭത്താവു നല്ലമതു കണ്ടിട്ടുഭവിക്കുമ്പോൾ	
പതിയായിരംപേർ കായ്യയെ തൃപ്തിപ്പാനും	84
പതിയാൻകൊണ്ടിപ്പോൾ രഹസ്യത്തിൽ	
ഭാവവികാരംകൊണ്ടു മേലും പുണ്യകന്യ	85
ഭാവവിസ്തൃതവർത്തനയിച്ചില്ലതാനും	
അഗസ്ത്യമുദമദ്ധ്യ നിശ്ചലം നില്ക്കും യഥാ	86
അഗസ്ത്യമീയധിയന്ത്രണം വളരുമ്പോൾ	

അശ്വേനവൃത്തി സ്വയം നിരൂപ്യവൃത്തിനാം നാഥ	
അശ്വേനവൃത്തിയിലെ ശാമനസമുദ്രിച്ചു	87
ചിത്താചാരത്തിൽ ദൈവം ശരണം പ്രാപിച്ചോക്ക	
ചിത്താചാരസമുദൻ ഭവിക്കുമെന്നു സിദ്ധം	88
സ്വപതകോനകന്യാചരിത്ര സാക്ഷിക്കപ്പോൾ	
സ്വപതാചരിത്രോട് ദിവ്യനാം ദൂതൻ ചെന്നാൻ	89
അനുകൂലമുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ തൃപ്തിയാലും	
അനുകൂലവരായ വിനയമാറിത്താലും	90
മാനസശ്ലേശം വേണ്ട നിജജായോടെ ബഹു	
മാനസംശയമില്ല റൂഹായാൽ ഗർഭിത	91
പ്രസവഫലമിങ്ങോ പേർകൊണ്ടു വിളിക്കണം	
പ്രസവത്തിനാൽ വന്നദോഷങ്ങളിയാൾ പോക്കം	92
സ്വാപത്തിൽനിന്നു പതിയുന്നതും മനസ്സിന്റെ	
സ്വാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടാരുളിങ്ങു നന്നായ്	93
സ്വഭാവത്തോട് പിടയിരുന്നു നമസ്കൃതം	
സ്വഭാവാനുരൂപതയിലേത്തോർത്തിപ്പിച്ചാൽ	94
നവമാസങ്ങൾ ഗതാഭ്യൂഹാകാരങ്ങളിലും	
നവമംഗലം ഭവിച്ചുപിറ്റാറായകാലം	95
ഭൂലോകർ പടക്കോപ്പുകൾതെ വസിക്കുന്നാൾ	
ഭൂലോകതപോത്തമ കല്പനനിമിത്തമായ്	96
സന്നഗരമാം ബെൽലെക്കെ പോയി ജയാശതു	
സന്നഗരനാം സ്വകുന്താവിനോടുകൂടെ	97
നിജജന്മഭൂതലെയിരിപ്പാൻ സ്ഥലനോക്കി	
നിജജന്മം സർവ്വനാഥന്റെ അമ്മയ്ക്കപ്പോൾ	98
സനേനഗരത്തിലേത്തമ യൊഴിഞ്ഞില്ല	
സനേവിഷയവുമവിടെ ഭവിച്ചുള്ള	99
അധിഷ്ഠാനമുള്ളവർക്കധിപനുടെ പ്രസംഗം	
അധിഷ്ഠാനത്തിലിടകാണാഞ്ഞു ഗോഷ്ഠാനത്തിൽ	100
അയനസമീപത്തിൽപുക്കടനെരച്ചിത്രം	
അയനമൊന്നും മൂന്നു മാസവും കഴിഞ്ഞിട്ടു	101
വല്ലഭൻ സർവ്വഭൈരവൻ ഭക്തസ്തോസനനൃപൻ	
വല്ലഭമോടു രോമാനഗരെ ചാഴുന്നനാൾ	102
ചതുസ്തമദൃശ്യകതയരണിഭവിച്ചിട്ടു	
ചതുസ്തമദൃശ്യകതയരണി പതം കാലം	103
ആയിരം രണ്ടുലവളായും ഭൂതാവയം	
ആയിരണ്ടു ശതവുംതൊണ്ണൂറുമൂന്നും രോമാ	104

നഗരം ഭവിച്ചിട്ടു മെഴുന്തൂറുപയം	
നഗരജന്മിതപുഷ്പഹൃദയങ്ങളുണ്ടായാറെ	105
ഇരട്ടത്തെയൊന്നിനെ ധനുവാം മാസത്തിങ്കൽ	
ജ്ഞാമാരിന്നമ്മുലകാരണൻ സമസ്താദി	106
സൂര്യോദയാദിങ്കിനെ കടക്കുമെന്നുപോലെ	
സൂര്യോദാ നാദുൻ മാതുരുദരാൽ നിർദ്വേഷിച്ചു	107
തമിസ്രാമദ്ധ്യമാഗ്നം ഗമിച്ചിരുന്നനേരം	
തമിസ്രാന്തദൻ ഞാലൻ സ്വഭയെ ശോഭിപ്പിച്ചു	108
കലിപ്പുല്ലതും ദുവിംഘമേകാദ്രിനൽകി	
കുളിപ്പു ചൈതന്യനാരം ഒൽഫോയിൻ വാക്കുമുട്ടി	109
കോശ്ഠം മൂന്നും പ്രകാശിച്ചൊരുനേരത്തന്നെ	
കോശ്ഠക്കുടയവൻ ചിറന്നെന്നതിൻ മൂലം	110
വീണാദിഗാനമശരീരികൾ കേൾപ്പിച്ചുടൻ	
വീണാദിഗീനനായ പുത്രനെ വന്ദിച്ചമ്മാ	111
സൂത്രാലയങ്ങളെക്കു മനോശോചരനായ	
സൂത്രം ബാലനമ്മെപ്പുഞ്ചിരിയിട്ടുനോക്കി	112
നയനമിളകാതെ ബഹുലമനോഭക്ത്യാ	
നയനായകൻ മുമ്പിൽ കമ്പിട്ടു കന്യകാംബാ	113
തന്മയാഹുക്കൾ നീട്ടിവത്സകൻ മാതാവിന്റെ	
തന്മയാശ്ലേഷഞ്ചെയ്തു പ്രിയത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു	114
അതീവജ്ഞമെടുപ്പാ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുംവിയെഴ	
അതീവമനോവാചമെന്നത്രെ പറയേണ്ടു	115
ഇടയരോടീവാർത്ത ദിവ്യന്മാരിയിച്ചു	
ഇടയൊന്നിടാതകുണ്ടവരും പുറപ്പെട്ടു	116
സ്വപ്നപരൂപവാക്കുമനസോദരത്തോടും	
സ്വപ്നപരനായ നരജാതനോടുണർത്തിച്ചു.	117
കാരണം ഭാവം കാട്ടി വത്സകഞ്ചാരരൂപ-	
കാരണുയോചരം സ്വമുഖംശോഭിപ്പിച്ചു	118
വേദന്യായം പോലെദ്രാവിവസെ ലോകം പ്രതി-	
വേദനയെന്നാകിലും കഴിഞ്ഞു വരഗീസും	119
ഉപരിഷ്ടമാം ലോകരക്ഷകനായമൂലം	
ഉപരികല്പനപോലീശോനാമവംവച്ചാർ	120
തദാകണ്ഠാരുതാരം മൂന്നുഗുരാജാക്കന്മാർ	
തദാകാരത്തെനോക്കി ജ്യോതിഷശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ	121
സുതാരശോഭാം ദുഷ്ടാവിസ്കീർത ചിത്തത്തോടും	
സുതാരതൃ നരാജ്യശ്രേഷ്ഠതാം ജ്ഞാതാപാതസ്യ	122

മാഗ്നാനാഭത്തിനായുവഗ്രാഹ്യങ്ങൾ കൂട്ടി	
മാഗ്നാനാ ചെങ്ങമംലംപിള്ളവേഗത്തോടും	123
ക്ഷിതിയുടയവനെ കാട്ടുവാൻ ചൊരിയൊരു	
ക്ഷിതിയുടെമേൽ താരമുറച്ച രാജാക്കളും	124
അന്തരാലയത്തിങ്കൽ വന്ദിച്ച മിശിഹായെ	
അന്തരം മോദത്തോടു തിരുക്കുഴിയുവച്ചു.	125
സ്വസ്തയാവനസന്നകദ്രക്കളിവമൃണം-	
സ്വസ്തയകന്തന്തനവിലേശനമിതി	126
വസതിനാല്പമുറൻ കഴിഞ്ഞശേഷം, ദേവ	
വസതിപ്പക്കുകു സ്വപുത്രനോടുകൂടെ	127
അഹ്നനയായിട്ടപ്പോൾ ദൈവേഷ്ടം വരുത്തുവാൻ	
അഹ്നനനനേയും മാതാവു കാഴ്ചവെച്ചാൾ	128
അനവരതസിന്നാൽ കനിതപുത്രനെനിൽ	
അനവനാവനിയെ രക്ഷിപ്പാൻ നരനായി	129
അനുകമ്പയോടിനിക്കയാളെത്തന്നപോലെ	
അനുകരിപ്പാനിപ്പോളയാളെത്തന്നു ഞാൻ	130
നന്ദനനെക്കാൾ ശ്രേയസ്സില്ലല്ലൊ പുത്രനാലാ	
നന്ദനം ചരണമെ സമ്പ്രദായം ചൊന്നാൾ	131
കരളവത്തോടിതിവന്ദിച്ചുവുവുവുവു	
കരളവങ്ങൾ രണ്ടു കൊടുത്തു വിധിപോലെ	132
സദാഗന്ധ്യാഗംചെയ്തു ശ്രമമാൻ റൂഹായാലെ	
സദാഗമനംപാറ്റു ബാലനെക്കണ്ടനേരം	133
അവനതുന്തേറ്റുപൂണ്ടുടൻതെയ്യ	
അവനനാഥനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ പൂണ്ണം വന്നു	134
കളങ്കം ബാലനിവനായിട്ടും ദുഷ്ടരുടെ	
കളങ്കവിഷയവുമെന്തായോട ചൊന്നാൻ	135
ഇവനാൽ ദുഃഖാസിനീകൊള്ളുവാൻ യോഗംവരും	
ഇവനാനാവാത്തകൾ ദീപ്തക്കുറിയിച്ചാൻ	136
ഉദിതമൊക്കെയുത്താ മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചാൾ	
ഉദിതചിന്തംദേവ വിധിയിലുറപ്പിച്ചാൾ	137
ഭൂതാവസ്ഥകൾ കേട്ടു ഹേറോദേശെന്നതുപൻ	
ഭൂതാവമാനത്തോടു ബാലനെക്കൊൽവാനോക്കി	138
ഇതരധർമ്മഭാവം കന്യയോടവിലേശൻ	
ഇതരാലാക്കിയെ സൂക്ഷിപ്പാനറിയിച്ചു.	139
സതതമുത്താകന്യാ യൗസേപ്പും ബാലനുടെ	
സതതരക്ഷാർത്ഥം പരദേശത്തിൽ വാങ്ങിപ്പോയ്ക്കൽ	140

തത്രസാക്ഷേതുകൊണ്ടു മൂവാണ്ടു വാസഞ്ചയ്യു	
തത്രസംരീന്ദു ഭൂഷുൻ ഹോരോദേശം മരിച്ചപ്പോൾ	141
അന്തരംവരാതെയും സദ്യേഗകല്പനയൽ	
അന്തരംകൂലേന നസ്രസിലവർ വാണു	142
വളരമുണ്ണിയുടെ പ്രഭയുമാശ്ചയ്യവും	
വളരമുണ്ണിയുടെ സൽഗുണം കാണുന്നോക്കും	143
ജനകീദക്ഷിണോടും സന്തോഷത്തോടുംപുണ്യ	
ജനകീദീപമായ പുത്രനെ ശുശ്രൂഷിക്കും	144
തന്നിശാഭയാലെ നയനമുന്മാധൻ	
തന്നിശാഭപ്രിയായോദിച്ചു കന്യാ പുത്ര	145
സന്നിധ്യാലോകംകൊണ്ടു സദ്യുഗ്ഗുണങ്ങളുടെ	
സന്നിധ്യാപൂർണ്ണവന്ദു സമാത്മാവിൽ സന്തോഷവും	146
ഹായനം ചന്തിരണ്ടുതികഞ്ഞ കാലേദോഷ	
ഹായനം യഥാ ഭവിച്ചീട്ടന്ന മിശിഹാ താൻ	147
സ്വജനകളെൻ തിരുമുൻപിലാശ്ചര്യപ്രാപ്തായ്	
സ്വജനോത്തമം ജനകിയോടുംകൂടെപ്പോയൊൻ	148
സകലേശന്റെ മുൻചില്ലമ്പിട്ടുപോയശേഷം	
സകലേന്ദ്രവേഷാളും ശോഭിത പുണ്യകന്യ	149
സ്വാത്മജാഗോഷണഞ്ചെയ്യു കണ്ടുമില്ലതത്ര	
സ്വാത്മജാഭീലംകൊണ്ടു മാതാവു ചീഡിച്ചപ്പോൾ	150
ജീവനംഗങ്ങളിൽ നിന്നകലും ദുഃഖംപോലെ	
ജീവനാസമാതിരണെക്കൊണ്ടൊത്തും ദുഃഖിച്ചുതാ	151
വാസരത്രയും കഴിഞ്ഞാത്തരെ ദേവാലയാ	
വാസരത്താദീപ്തി പുത്രനെയമ്മകളെ	152
സുതാപാന്തവും വന്ദു താപത്തിൽ വൃഷ്ടാ യഥാ	
സുതാപരാഭാ നിധി തുഷ്ടിയെയുദിച്ചിപ്പിച്ചു	153
അരുണശോഭയാലെ ദിവസം ഭവിക്കുമ്പോൾ	
അരുണശോഭകരനമ്മയെത്തെയിയിച്ചു	154
തന്നെ പതിനെട്ടുവത്സരം സുതനുമായ്	
തന്നെസത്തോടും കന്യകാവസിച്ചനാൾ	155
സുതനമ്മയുടെ ചൊല്ലുപോൽ പ്രവൃത്തിക്കും	
സുതനകാലമതു തോന്നിയെന്നതേവേണ്ടു	156
സാരസമോടും മുനമില്ലാത്ത പ്രിയത്തോടും	
സാരസമുഖീകന്യ പുത്രനെ സേവിച്ചീടും	157
ചരമഗുണ ദേവശാസ്ത്ര രഹസ്യങ്ങളും	
ചരമസ്ഥലസുഖ രസവും ദേവലോക	158

അതുല മംഗല്യവും ശ്രേയസും സമൃദ്ധവും	
അതു ലഭിച്ചാൻ പുത്രനായ്ക്കു യോഗംകൂടും	159
അന്നാളുകളിൽ പച്ച മുഖുനാം യൌവേപ്പുതാൻ	
അന്നാളുകളിൽ മോക്ഷയാത്രയ്ക്കു ഭൃഷതനായി	160
മോക്ഷകാരണൻ മുമ്പിൽ കന്യാന്തികത്തിൽ ദേഹ	
മോക്ഷകാലമീവണ്ണം വന്നതു സിന്ധുവരം	161
ഭർത്താവിൻ മരണത്താൽ കന്യകാചിന്താകര	
ഭർത്താവിൽ ശ്വസിച്ചുടൻ ദൈവകല്പിതമോർത്ത	162
സുതാന്തയെന്നാകിലും പുത്രനെ നോക്കുമ്പോൾ	
സുതാന്താർഗ്ഗാശ്രമിനിഗ്ലതദുഃഖം ചോക്കും	163
മധുരവാക്കുകേൾക്കുകാരണമതിനുടെ	
മധുരസത്താൽ പൈയ്യന്മാരൊഴിഞ്ഞീടും	164
സ്വർണ്ണമിതികഴിഞ്ഞൊരര രക്ഷിതാവും	
സമയമോടു പിതൃക്കല്പനയ്ക്കൊത്തപോലെ	165
ലോകരക്ഷാതമം പുറപ്പെട്ടു ശാൻ തന്റെ കൂറാ	
ലോകരശ്മിയാൽ സത്യമേഴഞ്ഞെ പ്രകാശിപ്പാൻ	166
പുരസ്കാൽ മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊണ്ടു ബെന്തനിയ	
പുരസ്കാടിനീ തനിൽ മാർ യോഹന്നാന്റെ കയ്യാൽ	167
ജയകീപുത്രൻ കയ്യാൽ മാമ്മോദീസായുമുണ്ടി	
ജനകിൽബിംബംപോവാൻ പുത്രനുംശ്രമിക്കുമ്പോൾ	168
മധുപൻ പുഷ്പമനുസരിക്കുമ്പോൾ പുത്രവാക	
മധുപാനാഗ്രഹത്താലനുഗമിക്കുമ്പോൾ	169
സൂര്യൻശക്തപുഷ്പം സൂര്യനെ നോക്കുമ്പോൾ	
സൂര്യദൃശ്യമുഖം കണ്ടു സന്തോഷിച്ചീടും	170
ഉത്തരമായസ്കാന്തക്കല്പിത വർത്തിക്കുമ്പോൾ	
ഉത്തരസുതമസ്സനുവർത്തിക്കുമ്പോൾ	171
കർമ്മനന്ദമായ ഗ്ലീലയോഃ നഗരിയിൽ	
കർമ്മനമോദത്തോടു ചെൺകെട്ടു കഴിയുമ്പോൾ	172
കല്യാണാലയനായ മിശിഹാമാത്രാ സുഹ	
കല്യാണത്തിനുകൂടി വിവാഹപുണ്യം ചെയ്യാൻ	173
മധുരസജമധുവാടുങ്ങിയവിടത്തിൽ	
മധുരചിത്തകന്യാ കണ്ടിതു പുത്രനോടു	174
കല്പിച്ചു പുത്രൻ വാരി വിശിഷ്ടമധുവാക്കി	
കല്പിച്ചു വിളമ്പിച്ചു ആശ്ചര്യചാനരസം	175
പുതുമഗ്രഹപതികണ്ടുനഗ്രഹംകൊണ്ടു	
പുതുമഴയാൽ ഭൂമിയെന്നപോൽ തെളിഞ്ഞൊരൊ	176

ജ്ഞാപത്രമേനോം ദൂതന്മാരുള്ളതിന്നു	
ജ്ഞാപത്ര മിശിഹായെപ്പറ്റി വിവരമാർച്ചിത	177
ആദ്യത്തെവിനയേവൻ സ്വവിശുദ്ധങ്ങളുടെ	
ആദ്യത്തെവയുടെ വിവരമായിതു കാട്ടീ	178
അവനിൽത്തൊന്നിന്നു രക്ഷിതാവരുൾ ചെയ്തും	
അവനിൽക്കു കന്യാ ദാസ്യത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കും	179
സുതാപരകൊണ്ടുഭൂമി സ്വദിനം കടിക്കുമ്പോൾ	
സുതാപരകൊണ്ടു ജനകി മാനംചെയ്തും	180
ലക്ഷിണായവരും മാനംമാണ്ഡൻ നടന്നാരെ	
ലക്ഷിണായവരായിട്ടു സിന്ധവർണ്ണനായ്	181
ജനകപുത്രം വരുത്തുവാൻ സിന്ധവർണ്ണൻ	
ജനകൻ കല്പിച്ചുവാൻ യാത്രയാകുന്നു സുതൻ.	182
അതുവരെയുപരിചരിക്കണമെന്നുള്ളതും	
അതുവരെയുള്ള കന്യാകാസമന്തരത്തെ	183
മതിയിൽ വരുത്താതെ പോയ്ക്കൊണ്ടാൽ സ്നേഹത്തിന്നു	
മതിയല്ലെന്നുവെച്ചു കന്യകയുടെ മൊന്നാൻ	184
ഭൂതവസ്തുക്കളെക്കാൾ സ്ത്രീഗർഭമാതാവേ! കേരളം	
ഭൂതവസ്തുക്കളെല്ലാം കണ്ടു വിഷാദിച്ചീടും	185
ഭൂതവസ്തുക്കൾ നാലുനഗരം വർത്തമാനം	
ഭൂതവസ്തുക്കളെല്ലാം ചെയ്തിതുതാൻ.	186
അരുളിയിപ്പോൾ തിരുകച്ചീടവാൻ സമയമായ്	
അരുളിച്ചെയ്തല്ലാമറിഞ്ഞു വല്ലൊനീയും	187
മാനസവേദം വേണ്ടു പിതൃകല്പിതമല്ലൊ	
മാനസംവർത്തത്തോടു മരണമിനിക്കുണ്ടു	188
പ്രസൂതിജനങ്ങളെല്ലാം മാനസജന്മത്തിന്റെ	
പ്രസൂതിന്നതിൻ ഫലമൊക്കെയുമിതി പോകും	189
വിഷമമിനിക്കേറുമൊക്കിലും ഭോഷത്തിന്റെ	
വിഷമതിനെത്തീപ്പാനുപായമൊന്നേയുള്ളു.	190
എന്നുടലിന്റെ ഘൃതസങ്കടം നിനക്കാകും	
എന്നുടൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മോഡി വർഷിക്കുന്നു	191
അമാതൻ നാരം പോവാണിനക്കുമാശയുണ്ടു	
അമാതൻ വില്ലൊരുത്തനെ വരുത്തുവാൻ	192
എന്നെ സുസ്ത്രീഗർഭമുണ്ടു മാതാവേ! യയച്ചാലും	
എന്നെ സുധർമ്മകയ്യെ നിനക്കുമാശമാവു	193
മഹസാ മൂന്നാണ്ടിലുയിച്ചു നിന്നെന്നുണ്ടു	
മഹസംപൂർണ്ണവർത്തീടവാൻ നാരിമണെ!	194

പ്രസ്താവനം മഹോഷ്ണത്താൽ തളരുമെന്നുപോലെ	
പ്രസ്താവനനുടെ വാക്കിനാൽ വാടിക്കൊണ്ടു	195
ഉത്തരം പറയാതെ നിന്നവളല്ലനേരം	
ഉത്തരപ്രമാണമെന്നോത്തുടന്നുവെക്കാം	196
ഉള്ളതിൽ സുഖനാരമിതിനാലെനാകിലും	
ഉള്ളതിൽ ദുഃഖാവഹമിതെന്നുവരികിലും	197
മോത്തമന്റെ പുണ്യദേഹ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം	
മോത്താവിനെയതിക്രമിക്കുമെന്നാകിലും	198
സ്ഥിതികാരണങ്ങളെക്കാട്ടുമാൻ കല്പിക്കുന്ന	
സ്ഥിതിൻ തിരുമനസ്സാകട്ടെ മനസ്സത	199
ഇവ തികച്ചിട്ടുടൻ ദുർദ്ദിനവഹമേഘ	
ഇവ തിരുവത്തിലാക്കുക വഷിമേറ്റും	200
പുഷ്പരമിയുടെയാത്മാവു കണ്ണിൽനിന്നു	
പുഷ്പര ധാരകളിലൊഴുകുമെന്നതോന്നും	201
സ്വജാത രക്ഷാത്മമായാത്മജൻ ചോരനോരം	
സ്വജാതനോടുള്ള വേർപെട്ട സുഖമെല്ലാം	202
വാസരമിയെ പുത്രദുഃഖങ്ങൾ ദിവ്യദൂതൻ	
വാസരമസി പുണ്യകന്യയോടറിയിച്ചു	203
തന്മയൻ പരിധിനിന്ദയുമാക്കേവവും	
തന്മയന്റെ ദുഃഖമൊക്കെയും മാതാവിന്റെ	204
തന്മയന്റെയൊക്കെയും കൃഷ്ണന്റെ ക്ഷമിപ്പിച്ചു	
തന്മയന്റെ വേദമിതെന്നു പറയേണ്ട	205
അതലം പ്രശംസിപ്പാൻ വചനവശംപോരാ	
അതലദുഃഖാംബുധൗ വീണെന്നു ചൊല്ലിക്കൂട്ട	206
വിധാനം തനയൻ ദുഷ്ടരടുപ്പിക്കുന്ന	
വിധാനനനുടെ ക്ഷമയും കേട്ടനേരം	207
പുറപ്പെട്ടുടനന്തായക്കാലം സുതനുടെ	
പുറപ്പെട്ടയൊരു ബഹുവേദാഭിമാനമെത്രാ	208
ചോരനെന്നതുപോലെ മരിപ്പാൻ യാത്രയാനി	
ചോര നൽകിരുമേനി സർവ്വാംഗമാലിക്കുന്ന	209
ക്ഷതജനദീപ്ത ഭൂമിയിലൊഴുകുന്ന	
ക്ഷതജനദീപ്ത വേദാഭിമാനമെത്രാ!	210
പ്രാണരഹിതയാകും ദുഃഖമഹത്വം കണ്ടാൽ	
പ്രാണരഞ്ജിതകന്യാ സകലവര ശക്തയാ	211
നിന്നതന്നാത്തമനക്കണ്ട ദുഃഖിച്ചുകണ്ണിൽ	
നിന്നു തണ്ണീറ്റിൽ കടൽവാത്തിതി ചൊന്നാറുവന്നു	212

കൊല്ലവിൻ നന്നെയെന്നാൽ ഞാൻ മരിച്ചീടാം വിട്ടു	
കൊള്ളവിൻ ഗുണാസ്സിയാന്നിർലഭനയനെ	213
എന്നാൽ ഞാൻ മരിക്കില്ലെന്നിരിക്കട്ടെകൂടാവിധി	
എന്നാൽഞാൻലോകകാര്യം സാധിപ്പാൻചോരായല്ലോ	214
അരികൾക്കൊക്കെ ദയയില്ലയൊയിയാളുടെ	
അരികുതൊരു കഷ്ടകർമ്മമില്ലല്ലോദേവ	215
സുതമേശ സുതയെത്രനീ വലയുന്നു	
സുതമന്വ്സികൾ സൂര്യയെങ്ങനെമറഞ്ഞുനീ	216
കുറുമ്പേ! മമാശ്വര!! കാരണമിനെന്തു്?	
മുരമുരമായ പ്രിയന്നിനക്കു് നാശമയൊ	217
ചെറിയവനെരിപുഷ്പക്കുരാൽ നിന്നെരക്ഷി	
ചേറിയ പൂക്കു്ത്തൊല്ലൊല്ലിപ്പാൻ വിധിയിതൊ	218
ഇതിന്നു സമദുഃഖംകണ്ടവർ ലോകേയുണ്ടൊ	
ഇതിന്നു ദുഃഖിത മമ പുത്രനിൽ പ്രത്യക്ഷമൊ	219
അരികുസരികളെ പിണ്ടു മെതനയന്റെ	
അരികുവിന്നു ചൊല്ലിയോശാനയാനാനാളിൽ	220
ആകലം വെട്ടുവാൻ കാരണമെന്തായിപ്പോൾ	
ആകലസാരാലിതി കൂലിപ്പാൻ മൂലമെന്തു്?	221
സുത! മരിപ്പാൻ കൂടെമേ വിധി വരണമെ	
സുതമശ്വരപുണ്ണം മമ കല്പിക്കണമെ	222
താപസഹായമാരാജ്യമനുസ്മരണം	
താപസവരതവ സഹായം ഭവാനുഹാം	223
ജീവിക്കുമ്പോൾ ജീവാശ്വാസമെ മമ	
ജീവിക്കാസുനിയല്ലൊ ജീവനീമരിച്ചോക്കും	224
തദനുചോരകൊണ്ടു് ചുവന്നമാഗ്നനോക്കി	
തദനുഗമിച്ചവൻ പുത്രസമീപെ നിന്നാൾ	225
ജനനിഖിലഭർത്താവമ്മയെ മറക്കാതെ	
ജനനിയോടുചൊന്നാൻ സഭയം കുരിശികൾ	226
നിന്നുടയവൻ നാരി നിനക്കാത്തജനിവൻ	
നിന്നുടെ മാതാപിതായെന്നു യോഹന്നാനോടു്	227
അതിനാൻ യോഹന്നാനും മാനുഷവർഗ്ഗത്തിനും	
അതിനാവശ്യത്തിന്നു കന്യകമാതാവായാൾ	228
പ്രതിവാക്യമായൊന്നും ചൊന്നില്ലസ്തിഗ്ദ്ധപുത്രം	
പ്രതിവാക്യംബാദുഃഖം വചനവംശം നീക്കി	229

അസാരനാരിയഥാമുറയിട്ടില്ലത്താൽ	
അസാരകരം കണ്ടിട്ടുവെൽസാരനിന്നു	230
അതലമായ ഹൃദയമേന്മയെക്കൊണ്ടാ	
അതളന്നീടുവതിനുമായമില്ലത്താൽ	231
സംധികം ബന്ധ സിന്ധുചെന്നപോൽനിന്നെത്തള്ളിൽ	
സംധികവ്യഥാതലം ബുദ്ധിയിലെത്തിക്കൂടാ	232
ജഗതീശപരപ്രാണൻ ശരീരം വിട്ടുനേരം	
ജഗതിവിറച്ചേറ്റം ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടുസൂര്യൻ	233
ജനനീതിയെ വിട്ട മാന്യതകൾകണ്ടു	
ജനനി മരിക്കാതെ മരിക്കുന്നതെവേണ്ടു	234
അധികായുരമതാലിറക്കി പുത്രശവം	
അധികാന്ത്യസ്ഥിയായ കന്യകയതുംവെച്ചു	235
തദാലോകത്തിൽ ഭൂതസങ്കടമൊപ്പിക്കാമൊ	
തദാലോചനാശ്രുക്കൾ സ്വകരധിവാലികളായ്	236
സാമാന്യദുഃഖം കരഞ്ഞൊപ്പിക്കാത്തതിനാൽ	
സാമാന്യ കന്യാദുഃഖം വാക്കിലപരിമേയം	237
പ്രണയനമോത്താലാത്താൻഭാഗത്തിങ്കൽ	
പ്രണയമെന്നൊന്നും മൃത്യുവാഗതദുഃഖം	238
കറയില്ലാത്ത കന്യസ്വപുത്രമേഹമെ	
കറയില്ലാത്ത ക്രൗഞ്ചകാരണചിഹ്നംകണ്ടു	239
വാദകരങ്ങളിലും ശരീരാംഗങ്ങളിലും	
വാദകാരണമായ ശിരസ്സിൽ മുറിവുകൾ	240
മരിക്കുമെണ്ണിക്കണ്ടാ ദുഃഖാധിയോടു ദുഃഖം	
മരിക്കുമില്ല നരവാക്കൊപ്പിക്കുമില്ല	241
കണ്ടകം തലയോടു തുളച്ചു പുകയിലം	
കണ്ടകമലർ തന്നിൽ മുറുമുറയൊക്കെക്കൊണ്ടു	242
പകലോനോടൊപ്പമാം നയനം രണ്ടുമിപ്പോൾ	
പകലൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള രാത്രിയിലകപ്പെട്ടു	243
മൃതസഞ്ജീവിനിയം നാവിന്റെ വാക്കുമുട്ടി	
മൃതസന്ധിക്കളക്കൈത്തളൻ വശംകെട്ടു	244
അകമന്തസ്താപത്താൽ ദഹിച്ചുപോകുംവണ്ണം	
അകമലരിലിതു ചിന്തിച്ചുവേദിച്ചേറ്റം	245
ഇതിനിമ്നലകന്യാ പീഡിച്ചു സുദുഃഖിതാ	
ഇതിനീക്കണ്ണനൊക്കണ്ടു മായ്ച്ചുമെത്തത്തലായി	246
മുത്തിവെട്ടിയതു പുണ്യശരീരക്കുതം	
മുത്തിബഹദരമായ്തട്ടുകിതിരുമേനി	247
ഉപലവിലാത്തിലും ചൊതിഞ്ഞു മുടിവെച്ചു	
ഉപലബ്ധിയും തത്ത്വമെന്തൊക്കെകണ്ടു	248

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പത്തെക്കുറിച്ച്	249
അനന്തരം രണ്ടാമത്തെ ചിത്രശില്പം	
അനന്തരം രണ്ടാമത്തെ ചിത്രശില്പത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ	250
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പത്തെക്കുറിച്ച്	251
അതിനുശേഷം സൃഷ്ടിച്ചതായ ചിത്രശില്പം	
അതിനുശേഷം സൃഷ്ടിച്ചതായ ചിത്രശില്പം	252
പ്രകാശനം ചെയ്ത ചിത്രശില്പം	
പ്രകാശനം ചെയ്ത ചിത്രശില്പം	253
അതിനുശേഷം സൃഷ്ടിച്ചതായ ചിത്രശില്പം	
അതിനുശേഷം സൃഷ്ടിച്ചതായ ചിത്രശില്പം	254
ആദ്യത്തെ ചിത്രശില്പം	
ആദ്യത്തെ ചിത്രശില്പം	255
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	256
സാധാരണ ചിത്രശില്പം	
സാധാരണ ചിത്രശില്പം	257
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	258
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	259
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	260
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	261
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	262
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	263
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	264
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	265
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ചിത്രശില്പം	266

എന്നതുകൊണ്ടു ഭൂമിലേക്കെ നീയിരിക്കണം	
എന്നതു പിതാവിന്റെ കല്പനയറിഞ്ഞാലും	267
ചൊന്നിതു പുത്രൻ കന്യദേവകല്പിതം ഗ്രാമീ	
ചൊന്നിതു സാക്ഷ്യമായായെന്നാടൻ ബാല്യോദ്ധാരാ	268
നിന്നാലെന്നാത്തനാഥയീവണ്ണം കല്പിച്ചതു	
നിന്നാലെന്നതേവേണ്ടു രവേഷും യഥാഭൂപാൽ	269
എന്നാലഖിലത്താലും നിന്ദനസ്സാകണമെ	
എന്നാലക്ഷ്യമേയുള്ള മറ്റൊരുമനസ്സിലു	270
അത്തലാതമജനിനക്കത്തലുണ്ടായതൂലം	
അത്തലേക്കുള്ള ഭാരമെന്നിക്കു ഭാരമുള്ളു	271
ബഹുനാകിം മേമനം പ്രത്യക്ഷം നിനക്കല്ലൊ	
ബഹുനായത്തോടിവ കന്യകയുണർത്തിച്ചു	272
പ്രത്യക്ഷമായസുത നമ്മുടെ ദൂക്കുകൾക്കു	
പ്രത്യക്ഷംഭവിച്ചുടൻ മനസിസദാസ്ഥിതൻ	273
ഇതരിത്രാന്തമായ വിഷയെ ശിഷ്യസ്ഥലൈ	
ഇതരിമിരജനം വിശ്വസിപ്പിച്ചുകന്യാ	274
ദേവവാക്യസ്സെയും ഭാവിജ്ഞന്മാരാൽ സുവക്തരൈ	
ദേവവാക്യകളുടെ വിശേഷം ബോധിപ്പിച്ചാൻ	275
ഇനി നല്ലതുഭിനമിക്കുന്നു യോഷിഭാറെ	
ഇതിനകത്തുപുത്രചരിത്രം കണ്ടുംകേട്ടും	276
മുത്തോടു സമമായ ശുഭം വ്യാപരത്തോടും	
മുത്തോടു ചരിത്രങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചുള്ളിൽപൂണ്ടു	277
ആ ദിനം കഴിഞ്ഞീടും സമയമടുത്താറെ	
ആദിനായകനമ്മെക്കണ്ടു യാത്രയും ചൊന്നാൻ	278
ആനന്ദമോടു വാഴ്ക സൃഷ്ടമുള്ളതിൽപ്രിയെ!	
ആനന്ദമുഖൈകൊരുക വാഴ്വാൻ പോകുന്നു ഞാൻ	279
രാപത്തിനല്ല യാത്ര ഭവിപ്പാനായിരുന്ന	
രാപത്തിനിക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞു ക്ഷമാകാലാ	280
പ്രഭാവമോടു യാത്രാഭൂവിൽ നിന്നിതുകാലം	
പ്രഭാവണ്ണനും നാണിച്ചീടുമെന്നുടെ രശ്മിയാൽ	281
മാനസപീഡവേണ്ട രക്ഷിപ്പാൻ നിന്നെ സദാ	
മാനസം സിദ്ധിയോടുകൂടവെ നീയും വാഴ്ക	282
ജനകല്പിതമെല്ലാം തികഞ്ഞതതിയാവു	
ജനകനിതൊക്കെയയീവണ്ണം പ്രമാണിച്ചു	283
പത്തുനാളിന്റെയുള്ളിൽ ഹോയെയയപ്പാനാ	
പത്തുനായകനിയാളൊഴിക്കും മുത്തും തരും	284

പ്രിയതാനിപ്രതി ഞങ്ങൾക്കിരുവെക്കുന്ന	
പ്രിയതാലുഷ്ടംകൊണ്ടു നീയിയാർക്കിരിപ്പാകും	285
കാലെയമകത്തിടും നിന്നോടു രമിച്ചിടും	
കാലെയമോഷ്ടം നിന്നെ മോക്ഷേ സന്തോഷിപ്പിക്കും	286
എന്തെന്നാൽ വേണമതപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം നീ	
എന്തെന്നാലതു താതൻ തന്നീടും പ്രിയത്തോടും	287
മകളിയാർക്കുനീയെ സതതസ്സേവത്തോടും	
മകലിയിരിപ്പാനായ് നിന്നെ സൂക്ഷിക്കും സദാ	289
നിന്നെക്കണ്ടു ഞാൻ നിതും പാലിപ്പനാകാശത്തിൽ	
നിന്നെ, കാന്തപ്രേമമൊഴ്ത്തുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ ഞാൻ	289
എന്നെക്കാണാത്തനേരം നീ ശിഷ്യാശ്വാസമാകും	
എന്നെകല്യാണശീലേയവർക്കു തണുപ്പാവൂ	290
അരു ചെയ്യിതുനാഥൻ കനുകജനനിയും	
അരു ചേതസിധരിച്ചുണർത്തിച്ചിതു ഭക്ത്യാ	291
നിനക്കു തോന്നുംവണ്ണമെങ്കിലൊ മറ്റൊന്നു ഞാൻ	
നിനയ്ക്കുവേണ്ടു തവ പ്രീതമായതേവേണ്ടു	292
എന്നുടെ സൂയൻ നീയെ നീ പോയാലിരുട്ടാകും	
എന്നുടെയവൻ നീയെ മാനസെ പ്രകാശിക്കും	293
ശവ്വരംകഴിയുമ്പോളുസ്മിച്ചിടാതെ നീ	
ശവ്വരനേക്കാൾ ഭാസ്വന്നിനക്കു വിളങ്ങിടും	294
പോകഭൂതലം നിനക്കു ചിതവാസമല്ല	
പോകഭൂമിക്കുവേണ്ടു തെളിപ്പു മറഞ്ഞില്ല	295
വെളിവിനേക്കാളന്യത മനസ്സിൽ പ്രിയമുള്ള	
വെളിവിമലത്തേക്കാൾ കീടനെ വിലയുള്ള	296
എന്നാലും ലോകം പ്രതിഷ്ഠയും മരണവും	
എന്നാലുറപ്പുവിശ്വരീപ്പിപ്പതല്ലല്ലൊ നാഥ!	297
താതാവനിയെപ്രതി ദയയെ കളയയല്ല	
താതാവവിലഭനം മംഗലം വരുത്തുക	298
നരകമരണങ്ങൾ ജയിച്ചു ജയത്താലെ	
നരകലിക്കളൊക്കെ നാശം ചെയ്തിടണമെ	299
നരകന്ദം മാറ്റി ഗുണത്തെ നൽകേണമെ	
നരകലുഷങ്ങളുമെന്നിയെ മോക്ഷത്തേയും	300
വന്ധ്യമാകുവാനല്ല നിൻക്ലേശഗുഹാലമ	
വന്ധ്യമാക്കുക മുഖ്യഫലവും വർദ്ധിപ്പിക്ക	301
സുഷ്ണാവായതിനാൽ നീയേകേശൻ ഭൂമിനര	
സുഷ്ണാവലിക്കുനാഥാത്വമേയും തൃപ്തിക്കല്ലെ	302

തിരുവനന്തപുരം സ്വയം വിനാശം	303
തൃക്കാശ്ശിയിൽ വീണ്ടുകൊണ്ടു	304
ചോരനൻ തിരുവനന്തപുരം നിന്നൊക്കെപ്പിടിച്ചു	305
ചോരനൻചോരൻ മരിച്ചുവെങ്കിലും	306
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	307
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	308
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	309
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	310
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	311
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	312
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	313
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	314
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	315
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	316
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	317
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	318
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	319
സ്മിതയായവെ ഹരിച്ചുവെങ്കിലും	320

ജലനത്തോടു ദേവ സ്നേഹാഗ്നി കൂട്ടുവന്നോയ്	
ജലനരൂപത്തിങ്കൽ ജീവപകര കാണായ്ക്കുന്നു	321
വരവണ്ണിനി കന്യാമഹാദക്ഷശ്ലോഭ	
വരവത്യന്തദേശത്വാ പാളുകന്യകയുടെ	322
ചേതസ്സിഹാസനത്തിൽ സത്യേശ്വരനേക്കൂട്ടി	
ചേതസ്സികലം ഗുണസംപൂർണ്ണം വരുത്തിയാൻ	323
സാമാന്യയോഗ്യമായ കന്യക ഹൃദയവും	
സ്വവാസമാകി തത്ര സുതേജസ്സോടു വാണു	324
സൃഷ്ടിയായതുകൊണ്ടു സ്വഭവം കാട്ടിയത	
സൃഷ്ടിയാക്കുവാൻ സ്വസ്ഥം കന്യയിൽകൂടിയാൻ	325
സുവണ്ണന്തസിൽ മണി ശോഭിക്കുമെന്നപോലെ	
സുവണ്ണകന്യകയിൽ ധന്യാഭശോഭിച്ചേറ്റം	326
മാറുള്ള ചൊന്നു ലോഹാശേഷത്തിലെന്നപോലെ	
മാറുള്ള ധർമ്മഗുണത്തിൽ പ്രകാശിച്ചു	327
രാജനിയും ക്രിയാശാലമെന്നുള്ള ദേവത്തോടും	
രാജനിയുള്ള സ്വപ്രഭാനിമേഷസ്നേഹത്തോടും	328
വിശ്വസ്തനേക്കൂട്ടിൽ മഹായുഗ്മനേക്കൂട്ടി	
വിശ്വസ്താമസം നീക്കി വെളിച്ചം ധരിപ്പിച്ചു	329
വിശേഷമനുഷ്ഠിതം വിശിഷ്ട കന്യാനാമ	
വിശേഷശുഭാസനമായ് സത്യേശ്വരവായവും	330
വടൻ സത്യപോകെ സദോദമറിയിപ്പാൻ	
തദനുജയോടേകം പിരിഞ്ഞു ശിഷ്യയോഗം	331
അസമക്ഷപുത്രന്റെ കല്പന തികപ്പാനായ്	
അസമകന്യകയുമാശീർവ്വചനം ചെയ്തി	332
അതിബലങ്ങളാകും ശ്രേണുങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ	
അതിവേദനങ്ങളെയാഴിപ്പാൻ തക്കവാക്കും	333
അധികസ്നേഹത്തോടു മതാദുചൊന്നശേഷം	
അധികഹലം സ്തുതാശ്രീഹന്മാർ യാത്രചെയ്തി	334
നിന്തിരുമുഖംകണ്ടു സുഖിപ്പാൻ മഹാഭാഗ്യം	
നിന്തിരുവുള്ളക്കേടുണ്ടാമതു ഭാധിക്കുമ്പോൾ	335
ഉത്തരലോകത്തിങ്കലീശാഗൃഹപുഷ്പികൂടും	
ഉത്തരം സദ്വൃത്തികൾക്കിതാകും നിരന്തരം	336
ഞങ്ങളെപ്രതി സദാ കാരുണ്യഭാവത്തോടു	
ഞങ്ങളെപ്പുത്രവിധി തികപ്പാനയച്ചാലും	337
താമസഭോഷണീക്കി സദോദമറിയിപ്പാൻ	
താമസം വിനാ ചൊവാൻ ദേവകല്പിതമല്ലെ	338

സാദരമിവപുണ്യസമൂഹമുണർത്തിച്ചു	
സാദരഹിതസ്വപരത്തോടുകനരംചെയ്താൻ	339
മാഗ്നം ചെയ്തു സർവ്വഭൂമിലോകരെ ശുഭ	
മാഗ്നനായത്തിൽ നടത്തിടവാൻ പോയ്ക്കൊള്ളുവിൻ	340
കൊലനിങ്ങൾക്കു വരുത്തിക്കൊള്ളും ദുരിതന്മാർ	
കുലനിർഗ്ഗണത്തിന്നിതൊക്കവെ വരുത്താനും	341
മന്നവർ മരത്തിടം ദേഹത്തെ നിഗ്രഹിക്കും	
മന്നവർ രാജാക്കളും മേദിനീപാലന്മാരും	342
ആത്മനാശത്തെ വരുത്തിടവാനശക്തന്മാർ	
ആത്മനാശത്തോടവർ നിഷ്ഠമലം ശ്രമിച്ചിടും	343
സുവണ്ണമലനീക്കി മാറ്റിനെക്കരയേറ്റി	
സുവണ്ണവുറപ്പെട്ടിപ്പുതും ശോഭിപ്പിക്കും	344
മരണദുഃഖക്കുമാഭാസങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടു	
മരണഭയങ്കരം ശങ്കലം പുത്രം പ്രതി	345
സഹായസ്ഥാനാരതഭാഗ്യദശയുഷ്മഭ്യം	
സഹായസ്ഥിമം ഭാതാ ഭാവിനിസമംഗലം	346
യോദ്ധാസശയുഷ്മാ സുജതാശസഃ	
യോദ്ധാസഹായെ ദൈവസംയുഗേകോനീശ്വരൻ	347
ഭൂതലകളിൽ പൊങ്ങും നോന്മായിൽ പത്രോസെ! നീ	
ഭൂതലകളിൽ ഓഷ്ഠനേറോനെത്തോല്പിച്ചിടും	348
അധർമ്മലപോൽ നിന്മേൽ പൊങ്ങീടും ദേവസഭാ	
അധർമ്മസ്ഥൻ മോക്ഷലോകത്തെ ഗമിച്ചിടും	349
അഹായ മനസ്സുള്ള നൂപന്റെ ക്രൗന്ധംകൊണ്ടു	
അഹായരാജ്യത്തിൽ നിയന്ത്രേയ ജയിച്ചിടും	350
സഹജന്മാരെ! നിങ്ങൾ കുരിശിൽ ഗുരുവോടു	
സഹജലന്യ മറ്റു സുഖങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിടും	351
പുറയാഞ്ചാക്കോവെ! മുൻപിൽ കുറവുകൂടാതെ നീ	
പുറയാഞ്ചാവുന്തം വൃക്കഭേദിനയേല്ക്കുമിഹ	352
വത്സലയോഹന്നാനെ! തേ വാത്സസുരഹസ്യം	
വത്സലംഘനംചെയ്തു ജീവിക്കും ദൂരദർശി	353
പ്രാസീദത്തെ ശിഷ്യേഭ്യോമെ ദേവതോമ്മാനയ്യം	
പ്രാസീദപ്പത്താലവൻ പോകുമ്പോൾകൈക്കൊള്ളുക	354
ശോഭനമാകുംവണ്ണമുതമാനം ചെയ്തിടവാൻ	
ശോഭനശീലയാക്കോവിപ്പുരി വീഴുന്നീയെ	355
ഉത്തമസ്സിനെനീക്കി ഹിയിറപ്പോലീസ്ഥലെ	
ഉത്തമചീലിപ്പോസെ! മേല്പാടുപോവാൻപൊങ്ങും	356

വളർത്തുജീവിവേണമെന്നു തീർപ്പാക്കുന്നതിനായി	
വെള്ളമേയ്ക്കുന്ന വാഴമേയ്ക്കുന്ന നിത്യകൃത്യം	357
പുലയെ കഴിക്കുമ്പോഴേക്കും മഞ്ഞയോടെ	
പുലയെ തിരയുന്നതിൽ നീ ജോലിപ്പറ്റിയേറും	358
ലോഹിതമണിയെക്കാൾ ശോഭിക്കും നിങ്ങളുടെ	
ലോഹിതമേ പുത്രനാകും തന്മൂലം നീമോഹം	359
നിങ്ങളെ ഞാൻ ചോദിക്കാൻ കാണുന്നതിനാലാണു	
നിങ്ങളെല്ലാവരും വരുമെന്നു മറുപടി	360
ഉത്തരവാധിനിമിത്തം പുത്രന്റെ തോമ്മാ നീയെ	
ഉത്തരവാധിനിമിത്തം ഉത്തരം ചൊല്ലിക്കൂട	361
സകലേശ്വരസ്വാമിയിൽ ചെല്ലുശേഷം	
സകലേശ്വരസ്വാമിയാൽ ശ്രീഹർഷൻ പുറപ്പെട്ടാൻ	362
അന്തരംഗീകരിച്ചു നിന്നേയ്യെന്നോടും	
അന്തരംഗീകരിച്ചോടും യോഹന്നാൻ തപാലനൻ	363
സ്വപ്നകലിയെപ്പോലെ കറുത്തു തൂങ്ങിപ്പോയി	
സ്വപ്നനന്തരിൽ ഹൃദയമുഖമിതെന്നു വെച്ചു	364
താളം സൂക്ഷിക്കുമ്പോലുമായ നോക്കിക്കൊണ്ടു	
താളം വിന്നാ പൂജിച്ചാൻ യഥേച്ഛിതം	365
അകന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ വേദമറിയിക്കിലും	
അകന്നായ്ക്കൊണ്ടിൽ നിന്നകന്നു ചോകയില്ല	366
ഉത്തരം ചോദിച്ചാൽ നോക്കിയോടുന്നതോലെ	
ഉത്തരമാവാവിനെ നോക്കിപ്പോം ഉത്തരമല്ല	367
ഭാവസന്നാഹിതം ശരണാ ശരണങ്ങൾ	
അവസരത്തെക്കണ്ടാൽ തൊഴുവാൻ ചെല്ലുവിനെ	368
സത്തമ കന്യതാനം പുത്രമരിത്രങ്ങളെ	
സത്തമസ്സുകൽ വെളിപ്പെന്നപോൽ സൂക്ഷിച്ചിപ്പോ	369
സ്വാപത്തിൽ പ്രജാഗർഭത്തിലുമിതുതന്നെ	
സ്വാപത്തിലും മോദത്തിലുമിതു ചിത്തം	370
സ്വസ്വതോദത്തോടതി സങ്കടത്തോടുംകൂടെ	
സ്വസ്വതോദത്തമൊരുക്കാലവും മറക്കുന്നതെ	371
അനുസാരങ്ങളായ ചിത്തരസങ്ങളുടെ	
അനുസാരങ്ങളൊന്നിതൊക്കെയെ നിരൂപിക്കും	372
ചിലനാൾ പുത്രൻ ചോരവിധത്തിൽ ഭവിക്കും	
ചലനംവിന്നാ പുത്രസ്സേവനൈസ്സമ്യക്തമോടും	373
കാകസ്വഗീരിയതിൽ ചിലനാൾ ചോരവിനെ	
കാകസ്വഗീരിയത്തോടു സുതാമിസ്സുരിച്ചിപ്പോ	374

ഉദയസൈന്യാദ്രിയിൽ ചോരയീടും ചിലകാലം	
ഉദയാനത്തെച്ചിന്തിച്ചാത്തലാ ലോകതൃഷാ	375
പാലലക്ഷണങ്ങളെ മുതലീടും പുത്രന്റെ	
പാലസത്തെ സ്തൂതാ ഓർനാപരയാകും	376
സ്വകായ്മീവണ്ണമെ തികക്കുമനുദിനം	
സ്വകായ്മാത്മജ ജനം തണുപ്പിച്ചീടും പാലന	377
കല്പംനീക്കി ദേവസേവികളുടെ മനഃ	
കല്പംനാശകരസദാശ്ചമരമെയ്യും	378
ബഹുനാകിം ഓർത്തിലിരുന്ന പുണ്യവാന്മാർ	
ബഹുന്യായാസ്തിയായ കന്യകെക്കാണാൻവന്നു.	379
ആനന്ദോത്ഥിത പ്രഭാ കണ്ടവർ സവിസ്മയം	
ആനന്ദോദയം ലഭിച്ചോരവം പ്രസാദിച്ചാർ	380
അജ്ഞാനങ്ങളിൽ ദിയോനീസീസെന്നൊരുശിഷ്യൻ	
അജ്ഞാനകിയെക്കണ്ട സൗന്ദര്യമറിയിച്ചാൻ	381
പ്രഭാവം മനുഷ്യരിലീവണ്ണമാക്കമില്ല	
പ്രഭാവനിയില തിന്നൊത്തതും ഭവിച്ചില്ല	382
അജ്ഞാനമതമെങ്കിൽ ദേവിയെന്നറച്ചുണാൻ	
അജ്ഞാനപാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുംനൂനം	383
വേദനയനംകൊണ്ടും നാരിയെന്നതുകൊണ്ടും	
വേദനമിതുകൊണ്ടു ദൈവമല്ലെന്നു ബോധം	384
ജനനിരൂപസാക്ഷിയീവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു	
ജനനിയുടെ സിന്ധുവീവണ്ണം പ്രകാശിച്ചു	385
അംഗനാരൂപം മോഹകാരണം കാണുന്നോരിൽ	
അംഗനായക രശ്മിയിതതുപോലെയല്ല	386
ഭാസ്വിൻരൂപംയഥാ കന്യകാമുഖോത്തമം	
ഭാസ്വിശേഷ ഗുണമേദം വരുത്തീടും	387
വിനയരാഗം കൊടുത്തുനിയെ ജലംപോലെ	
വിനയം ഭവിപ്പിക്കും ദർശനങ്ങളിൽ	388
ആചാരശങ്ക ദേവഭീതിയും വിരക്തിയും	
ആചാരണയും ഗുണഭാവവും ധരിപ്പിക്കും	389
വേദനയകത്തീടും രാത്രിയെ സൂര്യൻപോലെ	
വേദനായകന്റെയും സമിനമുദിപ്പിക്കും	390
ഏറ്റമെന്തിനു ഞാനോ പുത്രനെക്കൊന്നയുൾ	
ഏറ്റമേതുമെ കന്യകയോടു കാട്ടിയില്ല	391
വേദജഘനും വരുത്തീടുവാൻ ശ്രമിച്ചവർ	
വേദജനനിയോടുപദ്രവം ശങ്കിച്ചല്ലോ	392

ജലവാഹങ്ങൾ വായുവകത്തുനന്നപോലെ	
ജലവാഹങ്ങൾ സ്വഭാവശക്തിപോക്കും	393
സമകൾ പതിനാലു കഴിഞ്ഞൊരനന്തരം	
സമകാംക്ഷയോടാമം സ്വർല്ലോകമാഗ്രഹിച്ചാൻ	394
ഭൗതികമുള്ളതൊക്കെയൊരു ദേഹത്തിന്നു	
ഭൗതികവിഷയവുമസ്ഥമെന്നു തോന്നി	395
ഭൂമാവസ്ഥിത വസ്തു സാര രഹിതമെന്നും	
ഭൂമാവമാനയോഗ്യമാകുന്നുവെന്നും ബുദ്ധ്യ	396
സാരസംയുതം പരമലോകമെന്നും ജ്ഞാനാൽ	
സാരസം ദേഹമോക്ഷം പ്രാപ്തമിച്ചാൻ കന്യാധര	397
ഏകമനാദ്യം ദേഹം സന്തോഷസമുദമെ	
ഏകമംഗലം ചെയ്യാതെത്രനാൾ വലയും ഞാൻ	398
ഓഹനൻ ജലലിപ്പുന്നു മേല്ലോട്ടുപോവാൻ തുഷാ	
ഓഹനബഹു ചൊറഞ്ഞീടുവാൻ വശമല്ല	399
ഓഹമെ! മെ ഭാരമെ!! ശരീരമെ!! ഹാ!! ഓഹം	
ഓഹമെത്രയും വലഞ്ഞായിരയെ പ്രാപ്തയുമായ്	400
പക്ഷത്തില്ലതതിപോൽ യാതൊന്നിവേശത്തിന്നു	
പക്ഷത്തിന്നനുപായം ഞാനിതാ വേദിക്കുന്നു	401
ബന്ധനം കഴിക്ക നീ ദൈവമെ! യോനിയെ!	
ബന്ധനാശത്തെച്ചെയ്തു പ്രാണനെ കൈക്കൊള്ളുക	402
നിന്നെ കാണാതെ പാർത്തുകൂട്ടനില്പിനി നിന്നിൽ	
നിന്നെ കാണാതെത്തിൽ ശരീരമും വന്നുകൂട്ട	403
സ്വർല്ലോകർ മമപ്രിയനോടടുത്തറിയിപ്പിൽ	
സ്വർല്ലോകം സ്വക കാന്തായശ്ശോഭായതെ സദാ	404
വ്യാധിതാ വലയുന്നു വേകുന്നു മഹോഷ്ണത്താൽ	
വ്യാധിതാരണം ചെയ്യിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ	405
ഒട്ടുമെ വൈകാതെ താൻതന്നെവന്നെന്നു കൂട്ട	
ഒട്ടുമെ ഓഹമടക്കിട്ടു ഞാൻ പാർത്തുയിപ്പോൻ	406
ഉന്മൂലവൃക്ഷംപോലെ വാടി ഞാൻ വശമെട്ടു	
ഉന്മൂലനൻമൂലവും മെ പ്രിയവിഷയനായ്	407
സാരസം ശിലോപരിയെന്നപോൽ മമസ്ഥാനം	
സാരസനതയോടു നിർബലം വേദിക്കുന്നേൻ	408
മാനസഭാഹം മമ വ്യാധിയെന്നറിയിപ്പിൽ	
മാനസാ ചികിത്സയെ വരണമിപ്പോൾതന്നെ	409
ഗുഡപുണ്ണങ്ങളേയുംകൂടി വരികേവേണ്ടു	
ഗുഡപുഡമണികൾ വ്യാഖ്യാശ്ചയവുമെല്ലാം	410

താൻതന്നെ വരണമയൊരയുമയയ്ക്കുണ്ടു	
താൻതന്നെ വ്യാധിമൂലം ചികിത്സാതാരതന്നെ.	411
ഒശ്വാമിരുൾകൊണ്ടുമേ പ്രകാശകാരണം	
ഒശ്വാത്താൽ രാഗവും പോയാളോടുകൂടവെ	412
ശ്രവണമടഞ്ഞതു മതിമധുരസ്വരം	
ശ്രവണനീന്ദിയപ്പോളിരിയം വശമെടു	413
പ്രാണാലം ചാലുന്നമിനിക്കയാളാലുള്ള	
പ്രാണാലം കൂടാതെ ഞാനെങ്ങനെ ജീവിക്കേണ്ടു	414
ശ്വാസവുമായാ മമ സകല ദുഃഖത്തിലാ	
ശ്വാസവുമിനിക്കിപ്പോൾ ശ്വാസശ്വാസവുമില്ല	415
ആശ്വാസം ചൊരുകുന്നതെങ്ങനെയെന്നുചൊൽവിൻ	
ആശ്വാസവുമില്ലെന്നു ധരിപ്പിച്ചീടണമെ	416
മെലിച്ചൻ പചിക്കുപ്പാനിത്രനാൾ വൈകിക്കുകിൽ	
മെലിയും സച്ചാരമാവിലിതല്ലാതെന്നുമില്ല	417
സച്ചാരശക്തിയാലിതപേക്ഷിച്ചു ഭാഹിക്കുന്നു	
സച്ചാരശക്തിയാൽ ലക്ഷമെന്നതു മുണത്തിപ്പിൻ	418
പാത്തുകൊള്ളരുതൊട്ടുമെ മനോരമം തുക്കൺ	
പാത്തുകൊണ്ടെഴുന്നള്ളിയെങ്കിലെ തണുപ്പുള്ള	419
മുറക്കീട്ടുള്ള വീണാരത്രീസു സ്വരംപോലെ	
മുറക്കിയപേക്ഷിച്ചുതവിലേശ്വരൻ കേട്ടു	420
അതുലകന്യാ ചേതസ്സതാപമിഹ് കുറിച്ചപ്പോൾ	
അതുലയോനന്ദംഗീകരിച്ച യഥാകാമം	421
സഹിതം യഥാസുരന്ദരൻ നഹുദനാ	
സഹിതം മനസ്സാഴ്ച ദിവ്യനെ യാത്രയാക്കി	422
തിരുമുൻപവൻ പ്രാപിച്ചതൃന്ദുഭക്ത്യാ ചൊന്നാൻ	
തിരുമുഖത്തിൻമേലും കളക സൃഷ്ടിനാഥെ	423
ദിവസമുഖരാത്രി യിതിതാ പുലരുനു	
ദിവസമുഖമൊക്കെ നിന്നെപ്പാർത്തിരിക്കുന്നു	424
സകലവശതാതൻ പുതിയെയയയത്തുവാൻ	
സകലനരതാതാവമ്മയെ സമ്മാനിപ്പാൻ	425
സകലഭാർദ്ദുരഹാസ്സിപതിയെ സുഖീപ്പിപ്പാൻ	
സകലാനന്ദം കല്പിച്ചെന്നുകൊണ്ടുവന്നേൻ.	426
സര്യേശൻ തവ പുത്രനിപ്പൊഴുതെഴുന്നള്ളും	
സര്യേശാപരിപൂർണ്ണം വരുത്തുമനംവിനം	427
അന്നേരം പുഷ്പവനം ഷരപദം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ	
അന്നോന്നുമുണ്ണമെ ശ്രീഹന്മാർ തത്രവന്നു	428

അശുഗമെഴുവനാലെന്നപോൽ ദിവ്യന്മാരാൽ	
അശുഗമനങ്കൊണ്ടു സത്വരമവർകൂടി	429
പുണ്യപാദത്തിൽ ബഹുചിത്ത പ്രസാദത്തോടും	
പുണ്യപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചശ്രുതവന്മാരുമായ്	430
അവരർത്ത്യാക്കുണ്ണാതു കന്യകയന്മാരുചെയ്തു	
അവരലോക ഭുജപ്രാപിതസജ്ജനമെ!	431
പരലോഭികളായ നിങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടു ഞാൻ	
പരലോകത്തെപ്രതി ഗമിപ്പാനിഹിക്കുന്നു	432
എന്തെന്നാൽ വേണ്ടവതെന്നെന്നോടുചൊല്ലിക്കൊടുവിൻ	
എന്തെന്നാലതൊക്കെവെ ലഭിപ്പാൻ സഹായം ഞാൻ	433
ഉത്തരമാതാവോടു മുഖനാം ശ്രമോൻ കേപ്പാ	
ഉത്തരമുണർത്തിച്ചു ഗൽഗമസ്വരത്തോടും	434
വീതതാതന്മാർ ഞങ്ങൾ സൽഗുരു പോയശേഷം	
വീതതാചിയുമായാലെങ്ങനെ പൊറുപ്പവർ	435
മോക്ഷസത്താവി നിനക്കു ചിതവാസന്തന്നെ	
മോക്ഷസങ്കടം ഞങ്ങൾക്കേറ്റവുമുണ്ടുതാനും	436
തരളമിതു ദേവഭണ്ഡാരയോഗ്യം തന്നെ	
തരളമിരിക്കെല്ലോപത്താൽ മഹാചേതം	437
ഇളയിലുള്ള വിലയിവരമണിപോയാൽ	
ഇളയിലുള്ള ഗുണമൽഗുരവം ശേഷിച്ചിടം	438
ജനനിപോകം ഞങ്ങൾക്കീവേദമൊപ്പിക്കാമൊ	
ജനനിവഹം തൃക്താപോയംതലെ തണുപ്പുള്ള	439
അധികം ചൊല്ലുവാനും ഭാവിച്ചു ഗുരുവരൻ	
അധികാശ്വാസമവും രോധിച്ചു വശസ്സുകൾ	440
ദൈവജാ കണ്ടനേരം സ്വപ്നത്തിലുണർന്നു	
ദൈവഭാസുരശീല കന്യകയുരചെയ്തു,	441
മാർഗ്ഗം സുപ്രയോഗിയെക്കിട്ടാ ശരവൃത്ത	
മാർഗ്ഗം ചെയ്തു വേഗമുണ്ടിപ്പോകുംപോലെ	442
മാനസാശകരക്കേകലക്ഷമാകുന്നനിന്നെ	
മാനസാവേക്ഷയെല്ലാമനെപിടിക്കുന്നു ദേവ	443
സമഗ്രമിനിക്കു നിയല്ലാതെയേതുംവേണ്ട	
സമഗ്രഹണം നിന്നാലിനിക്കു വന്ദകൂടും	444
നാരീണാം വരയന്മാരുചെയ്തുകവിവേശൻ	
നാരീനയാകുന്നു നീ വരികീ മഹാസഹ	445
അസംഖ്യമാലാഖമാർ സ്വർല്ലോകരെല്ലാവരും	
അസംഖ്യഭാഗ്യങ്ങളും നിന്നെപ്പാർത്തിരിക്കുന്നു	446

കണ്ടുകൊണ്ടുപോയും മർദ്ദത്തിൽ നീമേതാൻ	
കണ്ടുകൊണ്ടുപോയും ചെറുകൈയിനരികേ	147
ഭൂരിപക്ഷത്താൽ വലം മനുഷ്യാഭ്യർത്ഥന	
ഭൂരിപക്ഷത്തിനും കൊണ്ടു നീ ദോഷിക്കുന്നു	148
വരികജനകിയെ! വാഴക നിരന്തരം	
വരിക പ്രേമകന്യേ! വരികയന്മാരെ	149
ലോകനാഥനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതേ	
ലോകനാഥനായും ഭൂമിയെ യുദ്ധേക്ഷിച്ചു	150
സംസാരത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടു നിൽക്കലും	
സംസാരനോടുകൂടെ മോക്ഷലോകത്തിൽപുക്ക	151
പ്രാണനരണനേരം മാനസഭക്തിയോടും	
പ്രാണതസ്ത്രീധാരണം ദേവനെക്കൊണ്ടാടിയാൽ	152
ആമോദമുക്തശരം ദിവ്യന്മാർ ശ്രീഹാരന്മാരും	
ആമോദമോടും ഗാനവിശേഷത്തോടുംകൂടെ	153
ഉപലവിലത്തിങ്കൽ പ്രസിദ്ധനായുംചെയ്തു	
ഉപലസർപ്പത്തിങ്കൽ സുസ്തുതകന്യയുടെ	154
ശയനാഭയെക്കൊണ്ടും മാനുമായിരിക്കുന്ന	
ശയനത്തിങ്കൽ മൂന്നുനാളെല്ലാംചെയ്തു	155
അസ്സമയാനെ ശ്രീഹാരമാർത്തോമ്മാ സംപ്രാപ്തനായും	
അസ്സമകന്യാശരം കാണാനുമാഗ്രഹിച്ചാൻ	156
ആവിലം തുറന്നാറെ പുണ്യദേഹവുമൂടെ	
ആവിലം വിനയോവിൽ പൂക്കളു പ്രത്യക്ഷനായും	157
മഹസ്സന്ദർഭം സർവ്വേശ്വരന്മാരിൽനിന്നു	
മഹസ്സം പുണ്യത്വവുമൂടിയ ശ്രീഹാരന്മാരും	158
ഉത്സാഹത്തോടെ സർവ്വഭൂമിയിലറിയിച്ചാൻ	
നിഗമഗുരുക്കളുമറിയിച്ചതുപോലെ	
നിഗമത്തോടും കന്യാമുഷ്കരം പ്രകാശിച്ചു	160
പുണ്യനെ സ്ത്രീബാഹുവു പ്രഭയാ ജീതാംവര	
പുണ്യനെ മോക്ഷലോകംദേവ പ്രത്യക്ഷലോകം	161
പ്രാപിച്ചദിവ്യന്മാരും വാവാന്മാർ നിവൃന്മാരും	162
അപരദേവനായും സുതീച്ചദോഷാലയം	163
നാകേശൻ സർവ്വേശ്വരനവിലവധീശ്വര	164
യാകുന്ന മാതാവിനെ മാനിച്ചയോവനെ	165
കൊട്ടി സ്വർ്വാസത്തിലും സ്വസിംഹാസനത്തിലും	166
കേട്ട ഭവനത്തിനും മനുഷ്യജന്മത്തിനും	167

സഹായത്തെപ്പറ്റിപ്പോൻ പാപമകത്തിപ്പോൻ	468
പ്രാതീർത്ഥ്യാനം കേട്ട നീക്കീട്ടുവാൻ	469
എകത്തിപ്പൊക്കിവച്ച രാജമുടിയുപച്ച	470
ഏകശാസനംകൊണ്ടും കരുണക്കണ്ണകൊണ്ടും	471
അഥ നൃരാജ്ഞിയായ് സ്രീകളിൽ മണിയുമായ്	472
ജനനീ ത്രിപോകത്തിൽ വാഴുന്നു ഭൂശോകത്തിൽ	473
പ്രഭുവ്യസഹായവും ജീവാനെ നിർഭയവും	474
നാമക്കായിരിക്കുന്നു നന്മയും രക്ഷിക്കുന്നു	475
അശ്വമേധകളിൽ നിത്യം നമസ്സാരേണാനിത്യ	476
ലോകത്തിന്നുപേക്ഷയാ മോക്ഷത്തിന്നുപേക്ഷയാ	477
സജ്ജനം സേവിക്കണമധാരം പിടിക്കണം	478
അജ്ഞാനം തുടിക്കണം സച്ചിന്ത ധരിക്കണം	479
രാജബീയേ! ത്രാതാവീന്റെ മാതാവേദയാവീന്റെ	480
അജഗ്രജനനിയെ! ജീവമാധുര്യനീയെ	481
ഞങ്ങൾക്കു ശരണമെ! സങ്കടംതരണമെ!	482
ഞങ്ങൾ ഹാവാടെ മക്കൾ പാപികൾ ദുരാശക്കാർ	483
ദുരാശജിതന്മാരായ് സ്വഭൂതവാഞ്ജിതന്മാരായ്	484
കരഞ്ഞുവിളിക്കുന്നു രക്ഷയപേക്ഷിക്കുന്നു	485
അനുക്രോശനംകൊണ്ടും ദയാദർശനംകൊണ്ടും	486
ഞങ്ങളെ നോക്കേണമെ താപവും പോക്കണമെ	487
ജീവാനന്തത്തിങ്കലും മൃത്യുപൂർവ്വത്തിങ്കലും	488
ആശ്വാസമാകേണമെ അർപ്പാഴ്ചകേണമെ,	489
ഞങ്ങളെ ജീവഹലം ഈശോവെത്തവ ഹലം	490
ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടേണമെ ദുഃഖമകരേറണമെ	491
നാരികളിലപരെ! അത്യന്തദയാപരെ!	492
സുരസമാധുര്യമേ! വിശിഷ്ടമറിയമെ!	493

ദേവമാതൃസ്തോത്രീതാനം

ജനോവപർവ്വം.

ഏകത്രയീശായ നമഃ :

സത്യേശ്വരസത്യനാഥാപരംപര സത്യേശ്വരസർവ്വഗുണാംബുഭാരേ
സത്യസ്തുതിക്കുംനീകാരണമാകയാൽ സത്യേശ്വരനിന്നെസ്തുതിച്ചിട്ടുനേൻ
കീർത്തിയെക്കീർത്തിപ്പാനാളല്ലയെങ്കിലും ആർത്തിയുണ്ടുള്ളിലിനിക്കന്തേനും
കീർത്തിയെവാഴ്ത്തിസ്തുതിപ്പാനും മറ്റുള്ള ആർത്തികൾതീർത്തുരക്ഷിക്കേണമേ
കന്നിമറിയമേകന്യകമാർമണേ അന്നതന്ത്രജയേധന്യശീലേ
ലോകാക്ഷസ്ത നീകാരണമാകയാൽ ലോകപ്രസുലോകേശപ്രസുഖേ
സർവ്വതവസുഖകൈരൂഢിയാലമ്മേ സർവ്വാസ്വകാരണരനീക്കേണമേ
സത്യേശ്വരേശ്വര സർവ്വകാലത്തിലും സർവ്വൈകനാഥൻതൂജിപ്പാറില്ല
എന്നുള്ളസത്യംഗ്രഹിപ്പാനൊരുക്വമ ഇന്നത്താൻ ചൊൽവാൻ തുടങ്ങിപ്പോന്നു
സല്ലഭമായിട്ടുസത്യേശ്വരേശ്വര ഉരുത്താരിൽവെച്ചുണ്ടിച്ചവാരം
ഭോഷനാകുന്നതാൻഭാഷയിൽചൊൽവതു പാഴിലാക്കീടല്ലേവൈകന്യേ
ധന്യമനോഹരനാകാരുണുമാതാവേ കന്നിമറിയമേപാഹിപാഹി
ഭക്തിയിൽകേട്ടഗ്രഹിപ്പിന്നെല്ലാവരും മുക്തിപതിഗുണരക്ഷാമാർഗ്ഗം

പൂർവ്വപതിമാരിൽ ശക്തൻമഹാധീരൻ ഉഗ്രനാമെന്ദ്രഭോരെന്നഭൂപൻ
തന്നെരാജ്യമശേഷവുംതങ്ങളാൽ മാനുമാസ്താലിപ്പാൻസാധിയാഞ്ഞ
ദുരദേശത്തുള്ളരാജ്യങ്ങളൊക്കെയുംമാധ്യമം വണ്ണം പാലിപ്പാനായ്
രാഷ്ട്രപ്രളയമേല്പിച്ചാനാട രാജ്യത്തിലുൾവുരൂമിപാലൻ
ഭൂപരവാഴിച്ചഭൂവാലപാദകൻ ഭൂമിപരോടൊന്നുളിച്ചെയ്തു
ന. സുഷമായ്നിന്നുപാഴേണമെന്നെട ബന്ധംപിരിയാതെഭൂമിപരേ
ശത്രുവരുണാളിലേറാജയിപ്പാനായ് മിത്രരായ്നിങ്ങളുസാഹിക്കേണം
ഈമഹാഭാഗവർത്തിനാദാദിനം സത്വരംതന്നെടരാജ്യംപുക്ക
സ്വസ്ഥനായത്ഥവും രാജ്യവുംരക്ഷിച്ചുപത്തനേവാണിമുരൂമിപാലൻ
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുമനവന്മാരിൽവെച്ചുനതകീർത്തിമാൻ സിംഹിസോസൻ
കീർത്തിയുംബുദ്ധിയും വിക്രമശക്തിയും പാതർമിവയ്ക്കുവരിത്രമെല്ലാം
ഉച്ചരിപ്പാനായ്ക്കുടങ്ങുന്നതാനിപ്പോൾ വാചമോദത്തോടുകൂടുകൊടുവിൻ

വിശുതകീർത്തിവിളങ്ങും മലമെന്നേധാത്രിശഭൂപതിഗോത്രംതന്നിൽ
ശക്തനായുക്തിമാൻജന്മത്തിൽസിംഹിസോ ധാത്രിപതിവീരന്മരുവിച്ചു
നേരകുള മലനാകിയപൂർവ്വധീശൻ കീർത്തിബഹുഗുണമെത്രവിതും
ബാലുകാലത്തിങ്കൽലീലയുപേക്ഷിച്ച ചാലവെവിദ്യകൾ പാരംവൈയ്
ശാസ്ത്രപരാണവും വേദാന്തയുക്തിയും സിദ്ധാന്തകർമ്മയുള്ളതെല്ലാം

സംഗീതസാഹിത്യവിദ്യാഭിസർവ്വം ഒന്നൊഴിയാതെ ഗ്രഹിച്ചു എന്നപോലെ നാലുപാഠങ്ങളുമാനയങ്ങളും നാനാവിധവിദ്യയെല്ലാംകൊണ്ടു ശസ്ത്രപ്രയോഗങ്ങളൊക്കെയു ശാസ്ത്രോക്തം യുക്തിപോൽസർവ്വതുംസംഗ്രഹിച്ചു സൂക്ഷ്മ യോരന്യന്യായവുംകൊണ്ടുകയാൽ രൂക്ഷപ്രയോഗങ്ങളൊന്നുംവേണ്ടാ പാത്ഥവിധയങ്ങൾങ്ങളെല്ലാംഗ്രഹിച്ചവൻ ചിത്തസുഖത്തോടുമേവിമെല്ലെ ധന്യൻമഹീപതിമാനുശീലൻധീരൻ മാനുജനങ്ങളിൽപ്രീതിയുണ്ടുമാൻ ശംഭുൻ സർവ്വേശ്വരപാദമേജിപ്പവൻ കാന്തിമാനേകാന്തഭാനുശീലൻ ഗോലോചാം രത്നമൈത്രീയോടൊന്നിച്ചു ലീലകലനം പരിചിട്ടനും മന്ത്രിയെന്നല്ലാത്തമന്ത്രിതന്നെപ്പോലെ അന്തികേപാർത്തശുശ്രൂഷിക്കുന്നു ജ്ഞിനെനല്ലീർത്തി പർവ്വമുദ്രയേ തിങ്ങിന മോദനവാഴ്ചകാലം യൗവനംവരദികഞ്ഞു മഹീപതിക്കു വഴിവന്നിതുതാഴ്വാരാപം താല്പര്യമാനമന്ത്രിയുംഗോലോചോദുലലോചനൻചൊല്ലിമോദാൽ മത്സവിവ പരകേട്ടാലുമെന്തെ വാക്യങ്ങളിന്നിമേൽവേണ്ടതെല്ലാം ദർശനകരണമെന്തെന്നുവാൻസൂക്ഷ്മ ഉപിയിൽമാനമന്ത്രിയെന്നെ കൂടിപ്പൊഴുകുവാൻകല്പിച്ചു പച്ചതിൽ കൂടെയൊരുവഴിപിന്നെയുണ്ടു് സന്യാസമെന്നാരു കല്പനയുണ്ടു ധന്യനാംസർവേശൻപ്രീതിയോടെ ദാമന്തരക്ഷിച്ചുവെട്ടുന്നതും ഭൂവിദാരമേ ക്ഷീകിയെന്നുള്ളതും രണ്ടിലും നല്ലതു സന്യാസമെന്നതും രണ്ടിപ്പക്ഷം നമുക്കുപാർത്താൽ സംസാരോപത്തിൽ പീഡിയുണ്ടുവാൻ സാരമാണാലാഗ്രഹംകൊണ്ടല്ലോ നാലാഗ്രഹങ്ങൾതരിരിച്ചു പരകേട്ടാലും ലീലകലമേതന്നിദാവികാതെ തന്നെയും സർവ്വവ്യപിയുടേയോഷയും ഉണ്ടിനെനാലെന്നറിഞ്ഞുകൊരുക നാലിലുംകൂർപ്പുള്ളനാശാതിൻകാരണം നായാശയെന്നാറിഞ്ഞുകൊരുക നായാശമുദാരവൃദ്ധിപ്പം പാതതിനെറുത്തുപോകുന്നതല്ലാശയും ഉദ്യോഷമാകുന്നപാരമകളെന്നാൽ മേൽഭോഷമൊന്നുംവരികയില്ല ദഹനംസംപദ്യമുണ്ടാതിനുംകാരണം അന്യായമില്ലഗ്രഹസ്ഥതയും സർവേശൻകല്പിച്ചുകുടാശയേതിൽ നിവ്യാജമാറാമശോമതും ഒന്നുപോൽമോക്ഷത്തിൽചേരുവാൻനരുവഴി

നന്നാളെളിഞ്ഞരുമെല്ല നാഥൻ നന്നായാൽപല്ലരിയുപോലെയില്ലല്ലാ ഒന്നിനും വേദവരികയില്ല നല്ലപോൽഭായ്യയോടൊന്നിച്ചുമേളിച്ചു ചൊല്ലുപോൽവൃത്തിയും രക്ഷയെല്ല ഏകശരഭകുന്തിയിലേകമനസ്സോടെ ഏകാന്തമായിസുഖിച്ചിരുന്നാൽ സന്തതിസമ്പത്തും സന്തതാനന്ദവും സമ്പൂർണ്ണകീർത്തിയുംവർദ്ധിച്ചിട്ടും ആസുഖവുംലഭിക്കുമിതുകൊണ്ടു സന്യാസമീലോകേദുഃഖംതന്നെ അത്ഥമാൻവേട്ടാൽസുവാത്സലോഭംതന്നെ അത്ഥമില്ലാത്താലനത്ഥമേററം ഉണ്ടിനില്ലാത്തവൻപാപനിഗ്രഹംചെയ്താൽ നാണക്കേടെല്ലാമനുഭവിക്കും

പാണിഗ്രഹംതന്നെ പരമീവധർമ്മംകേൾ നാണികീർത്തിക്കുംധാനിയില്ല
വാൽകൃകാർത്തുകീർത്തികളയാതെയാതിരക്കിപ്പാനും പുത്രൻവേണം
എന്തിനിതെല്ലാംപറയുന്നുഞാനിപ്പോൾ ചാലിച്ചുകാൽഗ്രഹിച്ചാലുംനീ
സന്തതിക്കുംധനത്തിനുംയശസ്സിനും ശാസ്ത്രംജ്ഞാതൻകാരണംകേൾ
എന്നതുകൊണ്ടുനമുക്കൊരുഭാര്യയെ നന്ദിച്ചുപാണിഗ്രഹംചെയ്യേണം
ധന്യൻപ്രബോധൻമഹീപതിപുത്രിയായ ധന്യയായുണ്ടൊരുകന്യാമണി
ഞാനിനിമാർമണിയാകുമെങ്കിൽ നാമംജനോദ്ധേവ കോമളാംഗീ
മനീടംതന്നിൽപ്രസിദ്ധമെങ്കിൽ ഉന്നതസൽഗുണകീർത്തിയെന്നും
ജനീവളെപോലെസുദരിയില്ലെന്നും മന്ദേതരംപലർപൊല്ലിടുന്നു
ഭക്തിചിശ്വാസം സർവ്വേശ്വരിലേററവും ഭക്തിചരമാറുണ്ടുപോലും
യുക്തിസാമത്ഥ്യവുംവിദ്യാസംപൂർത്തിയും ഉദ്യോഗനല്ലതിലോരമേററം
ജ്ഞാനിയുണ്ടൊരുതപംഗിതന്നെനീ തംഗവമോടെപോയ്ക്കുണ്ടിടേണം
കേട്ടപോൽസർവ്വഗുണങ്ങളുണ്ടൊയെന്നും വേട്ടാ പൊയ്ക്കുണ്ടൊയെന്നും
ബന്ധുതയോടെതാപതുമെങ്കിൽ പ്രബോധൻനീ കൈമാൻതന്നിടുന്നേൻ
കന്യകതന്നെനിനക്കുപ്രസാദിച്ചാൽ അന്യോന്യംഭാവംപറഞ്ഞുകൊൾക
നിവനസ്സിൽ പ്രസാദിച്ചുകാൽത്താൻ നവചരമെന്നാലുത്താനും
പത്രംകൊടുത്തുപറസ്സരംതളിൽ മിത്രലാഭാലിരുവന്നീടേണം
സർവ്വേശ്വരഭാഷ്യംകൊണ്ടുനിനക്കിപ്പോൾ സർവ്വകാൽത്താൻ സാധ്യമല്ലൊ
കാശ്വരംകാലാലുംമനോഭാഷ്യങ്ങളും വിശ്വപ്രസാദാത്മനംകൊണ്ടുപോകാം
ജ്ഞാതൻപോലെയുവർണ്ണനാടല്ലോർ ഭക്തിതരംഗോലംപണഞ്ഞിപ്പൊന്നാൻ
സ്വാമിനിൻകാരുണ്യംതന്നാമിഹകവനാടൻ വാമാംഗിതന്നെയുണ്ടൊരുമോദാൽ
നാഥൻപ്രബോധനെക്കണ്ടു ചിന്തിയും ചാലിച്ചു ഞ്ഞിത്താൻ നൽകിപ്പാൻ
യോഗ്യനായ്ക്കൊടുത്തൊരുപ്രദാനം നന്ദിച്ചു പൂജനാൻനിൻസമീപേവരാം
ജ്ഞാതൻപണഞ്ഞിപ്പറയുന്നതുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കുകതന്നെപോതുവേതു
ചക്ഷുരനുഭൂതിയെ വക്ഷസ്സിലാക്കും ചക്ഷുരനുഭൂതിയെന്നുപറയുന്നതാണു്
പത്രവുമെല്ലാപലവുമെങ്കിലും യാതൊരുപ്രദാനംവെച്ചുവേഗാൽ
യാത്രപുറപ്പെട്ടുഗോലോചിരവേദം ഗാത്രവിട്ടുപോയവെങ്കിൽതാൻ
സന്നാഹമൊക്കെയെടുപ്പിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഉന്നതമേന്മനോരാഗമേറി
മുമ്പിൽനടന്നവർചിന്നാലൈകാലാലും എന്താനുംപേരവർകൂടെപ്പോയി
മനൻപ്രബോധൻമഹീപതിവാഴുന്ന മന്ദിരംഗോപുരംഗോപുരം
വെണ്മകണ്ഠാജലാനിർദ്വിജമന്ദോഹിനിനിമുഗോലോത്തരം
ചെന്നുനന്ദനളെനോക്കിപ്പിടക്കവെ അന്യോന്യമുറപ്പിയിൽവിസ്മയിച്ചു
ചെന്നൊരുനാളുംഞാൻകണ്ടിട്ടില്ലിങ്ങിനെ കണ്ടാലുടേകേൾരാജധാനി
മഹായസരണമൊരുമഹിമയൻതാൻ ചിന്തിക്കുകനിനിക്കൊരുമുറപ്പാൻ

മാളികഗോപുരംകേളിസന്ദർശനം ആളിഗൃഹണമുംമേളമേളം
വെണ്മണിമാടങ്ങളുന്നതാത്താ വെണ്മേളംവീടുകൊടിമരവും
നാടകശാലയുംഹാടകശാലയും ചേടിയനുംശേവുമാവണങ്ങൾ
കുംഭീന്ദ്രവർണ്ണനിയം പമ്പരായുള്ളോരു മന്ത്രികൾ വുംനിലയങ്ങൾ
സെന്റും പസിക്കുന്നോരുന്നതഭിത്തിയും മന്നവന്തൻറമണിമറവും
ആരമഭിത്തിയെ ചാരവെകാണമ്പേരും വീയ്ചിയന്നൊരുസ്വർഗ്ഗംപോവെ
പുഷ്പമരംതരംമേല്പുമേലുണ്ടനിൽ വാസ്തവം2ണിത്തറപുറംനാലു
വൃക്ഷങ്ങൾവള്ളികളുക്കുങ്ങേണങ്ങൾ കക്കംകുവന്നുയിൽകൂട്ടങ്ങൾ
ലീലയാവാടുംപിക്തംകുറുക്കുളും ചാലേവിളിക്കുംകപോത്തങ്ങ
ഗട്ടംനാഥിമധിഷ്ഠിതംഗോക്കളും പോററിവളർന്നുകൂടുകയും
അശ്വങ്ങൾ ചണ്ണിനിറകുവെ കാലാളും ആശ്വയ്യമേരുംമാണ്ണിയും
മേന്മത്തൽകീർത്തി വളക്കുംകൊടികളും ശ്രോത്രംകളുറ്റുള്ള ചാട്യങ്ങളും
വേണവിടനാദവുംവീണാടിനാദവും ചേന്നാൻദുരഭിമേളങ്ങളും
സംഗീതംനാനിരംനാലുര വല്ലഭനാലുചാലിശാസമെല്ലാ വക്കും
അല്ലെങ്കിലിടങ്ങുംസ്തവുച്ചിതാക്ഷവാൻല്ലലുണ്ടാമെന്നസംശയിക്കാം
ഇങ്ങനെച്ചുടക്കരാജധാവിപുലംതെങ്ങമിഴ്ന്നെപ്പറവാൻഉള്ള
ഗോലോചാരംതെയ്യംകൊലാർപടകും ചാലാചയയോരോന്നെക്കണ്ടുകൂട
വിസ്തൃതച്ചിങ്ങനെ നില്ക്കുന്നതേരത്തു വിസ്തൃതചിത്തനാംഗോലോതന്ന
ധർമ്മപാലുന്നതെന്തുത്തൽ ചാടുന്ന മന്നവന്കളെ പ്രസാദത്തോടെ
തന്നാടകത്തിലേച്ചാരം പിളിച്ചുടൻ വന്നതങ്ങാണെന്നറിഞ്ഞിട്ട ചാൻ
അങ്ങനീചെന്നവൻതന്നെയെരിരേററ മംഗലമാണൊരു ഘോഷത്തോടെ
സതപരംരാജസഭയിൽവരുത്തുക ചിത്തകളുകേനത്താനുംവേഗാൻ
രതുമിപ്പുറന്നിതും നിരോധിച്ച സതപരംരാജസഭയിൽപുക്ക
മന്നവൻതെൻറനിയോഗേനമറ്റിയുംമെന്നവൻതെൻറസമീപംപുക്ക
അപ്പുറ നുമചാരാചാക്കിനാൽമോഴിച്ച സന്നാഹമോടെസഭയിൽപുക്ക
ശോണരംതാജലമായസിംഹാസനേ വാണമളിടുംപ്രബോധന തൻതൻറ
മിന്നൽപ്രകാശം പിളഞ്ഞുംസഭയിങ്കൽ ഉന്നിച്ചുകെട്ടിയാൽഗോലോതാനും
രത്നസിംഹാസനേവാഴുന്നദ്രുപനെ ചിത്തമേലോചാൽ ചങ്ങാണിനില്ക്കും
സുന്ദരാത്രനാംഗോലോവെക്കണ്ടൻ മേന്മപ്രബോധനമളിചെയ്തു
യാദാദലി കിരീടനാഗതനാമിപ്പാർ യദാദാനചിത്തമച്ചുചെന്നവനും
ആദോചാലവെല്ലുകേട്ടപ്പോൾ ആദരപൂർവ്വംപറഞ്ഞഗോലോ
സ്വാമിൻചാമതേ രാമസമെന്നിയെചാദാരവിന്ദേ പന്നങ്ങിടുന്നേൻ
സിദ്ധിയോളുപതിതൻറനിയോജ്യനായ്തൽപരം തന്നിൽവസിക്കുന്നഹം
വരുമെഴുതിമഹീപരനല്ലാൻ ചൽപ്രസാദത്തോളെച്ചിതെന്നെ

പനകായുണ്ടുമിന്നിരേരുവേണ്ടും കണാഴിയാതെപ്രാപിക്കുകയും
എന്നുപറഞ്ഞുപിവിതവുമന്ത്രിതൻ മന്നൻപ്രഭാതന്നാനാൽകിരോദാൽ
പത്രപിവിതവുമായിക്കുനേരത്തു വ്യക്തപ്രസംഭത്തെക്കണ്ടുഗോലോ
ചിത്തംകുളുന്തിന്നീടുന്നനേരത്തു വൃത്താന്തമെല്ലാമറഞ്ഞുപ്രാ
ഭത്യനെന്നോക്കിച്ചിരിച്ചുപതുക്കവേപുത്താന്തമോരോന്നരുളിച്ചെയ്തു
വിക്രമമേനിയസിപ്രിസോരാജന്റെ വിഖ്യാതകീർത്തികൾകേട്ടുകൊന്ന
സൗഖ്യമായിപ്പോഴിരിക്കുന്നോ ഭൂപതി സൗഖ്യമാനിങ്ങൾക്കേവഴ്ക്ക

മെന്നാൽ

എന്തുകൊണ്ടിലിരുന്നപ്പോഴാണ് നന്നായ് വീച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഗോൽ
എന്നുകൂടാതെ ജനോപയോഗം തന്നെയാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു നൽകിത്തന്നു
ഇന്നു പാർത്താലും നീയെന്നു ചിലപ്പോഴും മന്ദിരം തന്നിലകത്തു പക്ഷ
ഭായ്യയുമായ് വിവാഹിച്ചുപടി നെ പരമാമ്മാദത്തം തിരിച്ചെടു
ഇന്നു പ്പോൾ വേണം വിവാഹമെന്നുള്ളതും സന്മാദമോടൊന്നിടയെന്നും
പിന്നെയും വേണ്ടുന്ന കയ്യുണ്ടാക്കുകയും ഒന്നാധിയാക്കിയെഴുതിവെച്ചു
പ്രത്യേക സിംഗലോത്തരകയ്യിലുമ്പോഴു പത്രവും നൽകിപ്പറഞ്ഞുവെന്നും
സത്യത്തിനേതുമില്ലെന്നതും സത്യമായുള്ളിലൊക്കെകാലംക
ഇത്രമാത്രമേയെങ്കിലുള്ളൂപതി പത്രത്തിലല്ലാമെഴുതുകയാൽ
യാത്രയയച്ചുണ്ടെന്നു നൽകി ധാതീപരമാമ്മോടേത്തോടെ
വന്നു ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടുവെച്ചു സമ്മാനം നൽകിയയച്ചിരുന്നാൽ
പുത്താൻമല്ലാകാത്ത ജനോപയോഗം ചിത്തമോടേത്താക്കാതെ നൽകി
ആളിമാറ്റോടൊന്നിച്ചു മേളിച്ചുകേളീം സേനഗമിക്കുന്നേരം
സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുവന്നുപിന്നെ വിന്നെയും മന്ത്രിയാം

ഗോമുഖവർഷാദം

[illegible]

ഭാഗ്യരാശേതവഭാഗ്യംനിമിത്തമായ് യോഗ്യനാസ്തന്നനിയോജ്യനഹം
നിൻനിയോഗേനഗമിച്ചടിയൻചെന്നു വെന്നിനിക്കൊത്തപ്രബേന്തൻ തന്നെ
അൻപോട്ടകണ്ടുലിഖിതവുംനൽകിത്താൻ തല്ലാറേകുമിട്ടുനിന്നനേരം
പ്രീത്യർത്ഥമാശ്രമാസേനമഹാരാജൻ പ്രത്യുഷസിമരപത്രം നൽകി
യാത്രയുംചൊല്ലിയയച്ചുമഹീപതി ചിത്തസുഖേനഗമിച്ചടിയൻ
ദൈതയായുള്ളോരുകന്യകതന്നെത്താൻ ദൈവഗത്യാകണ്ടുപുവനത്തിൽ
സതപരംചെന്നുസമീപത്തുനിന്നപ്പോൾ മൃഗംഗിയെന്നോടരുളിച്ചെയ്തു
കാൽക്കുളൊക്കെയുംതാനറിഞ്ഞതവെന്നും സൈപരമാസ്ത്രോയാലുമെന്ദരമേകി
അൻപോടനുജയുനൽകിത്താൻപോന്നിങ്ങുവമ്പനാം നിന്റെതിരുമുന്മാരെ
പത്രത്തെശ്ശിച്ചാൽകാൽമശേഷവും സത്യമാംവണ്ണംഗ്രഹിക്കാമല്ലോ
സുന്ദരി തന്റെഗുണഗണംചൊല്ലുവാൻ ഇനടിയത്തിനുസാധ്യമല്ല
സർച്ചാംഗസുന്ദരിയെന്നേപറയാവൂ സർച്ചവും ചൊൽവാൻമറ്റൊരാൾക്കും
സവ്യത്തേക്കാളുംസവ്യേശനഭക്തിയാൽ സവ്യഹാരത്തിലുംസേവികനും
രണ്ടിലുംസൈന്യമുണ്ടിവരുകെന്നതും കണ്ടുവർചൊല്ലിപ്പോകേട്ടുനാഥാ
രാജസ്യീയെന്നുകാണുന്നവരെല്ലാക്കും ചുറ്റുമുറ്റിതമാൽ നിണ്ണയിക്കും
ഇനിയുണ്ടുഗുണഗണംചൊല്ലുവാൻ ഇനടിയത്തിനുസാധ്യമല്ല
മന്നോർമനിയെന്നിനക്കുമിരമായ കന്യകയെന്നുത്താൻനിശ്ചയിച്ചേൻ
ഇത്തരംഗോലോതൻയുക്തികൾകേട്ടപ്പോൾ സിപ്രിദേശാഭ്യപനമരുളിച്ചെയ്തു
രൂപമണ്ണമൊക്കെകാൽമിശ്രേയമേ ച.രുതമായശീലംവേണം
കോലവുംശീലവുമൊന്നുചോലുണ്ടെങ്കിൽകോലാഹലമെന്നെചാൽവാൻമുള
ക്കെയുംസർപ്പേശകാരുണ്യംകൊണ്ടല്ലോ നീക്കംകൂടാതെലഭിച്ചിടുന്ന
ഉസാഹമോടെനീപെട്ടു മനങ്ങളാൽ മത്സഹായംമേൽ നിനക്കുണ്ടാം
പത്രത്തിൽനാക്കിക്കുറിച്ചുദിവസത്തിൽ ചിത്തകളുകേനകോലാഹലാൽ
വേളിക്കുപോകുന്നവർത്തമാനത്തിന്നു നാളെവന്നാലുപോകയില്ലേറ്റൾ
ഇതുമരുൾകേട്ടുകേട്ടുപദതളിർചിത്തകളുകാൽ വണ്ണത്തിപ്പോഷാൻ
തൻപുറംതന്നിൽ പ്രവേശിച്ചമന്ത്രിയും പത്രത്തെശ്ശിച്ചുസിപ്രിദേശൻ
വൃത്താന്തമെല്ലാമറിഞ്ഞവനെന്നും പൂർവ്വചിന്തിതന്റെപത്രംബാൽ
ചിററൊന്നാൽഗോലോഗമിച്ചോരുന്നതും മഹാപാർവ്വതനാടകംരാജപീഠം
ഗോലോവെച്ചാരെവിളിച്ചുടനൻപോടെ ലീലാകലനപാഞ്ചരമെല്ലെ
പാണിഗ്രഹണംകഴിച്ചുതന്നാസ്ത്രോണ്ടു പോകേണന്നാമിനിവൈകീടാതെ
ഇനിയരുനോരസ്യർച്ചമാത്ര മൂലം പന്നാഹമോടുപറഞ്ഞുനേണം
മനർപ്രവൃത്തമഹീപതിയെവിൽ നിശ്ചിതവസ്തുവളയമാ
ഇവ മാടാകുന്നവൻ ച.രുതമായും വൻപരെക്കാട്ടു ചാൻകൂട്ടിക്കടന്നും
കുടീരപങ്ക്തിരഥങ്ങളെമുറയ്ക്കുവാൻ വൻപരാംസേനകേവലകുലം

മംഗല്യഘോഷത്തിനുള്ളൊരുഭംഗികൾമംഗലമാമ്മാരുവേണത്താനും
പുത്തനായിട്ടുള്ളതൊപ്പികപ്പായങ്ങൾ വസ്രവിഭുഷണമൊക്കെമോദാൽ
പെട്ടികൾകെട്ടുംചുമപ്പതിന്നായിട്ടു ഒട്ടകംവേണമതിനുവേറെ
ഓറ്റുഭിഗീതവാദ്യങ്ങൾസമ്മാനങ്ങൾ വെന്നിയിൽവെച്ചുദൃഷ്ടവാന്മാരായ്
ഉന്നതമേരുന്നൊരാട്ടകളുട്ടങ്ങൾ അഞ്ഞൂറുവേണമതിനതന്നെ
ശസ്ത്രങ്ങളൊക്കെവെട്ടെച്ചുവെളിപ്പിച്ചു ഖഡ്ഗപരിഘങ്ങളീട്ടികളും
ചിന്നെയുമൊക്കെത്തരതരംവെച്ചേറെ ഒന്നൊഴിയാതെഒരുക്കീടേണം
മരുന്നുകൾതാലപുന്താദിയുംതോരണംസൂത്രക്കൊടികളുഞ്ചാമരങ്ങൾ
ഇത്രയെന്നല്ലനിനക്കുവഹിക്കുംപോൽ എത്രയെന്നാകിലുംകൊള്ളാമല്ലോ
ഇങ്ങിനെയോരോരോകായ്ക്കുങ്ങൾവേണ്ടതു നന്നാസ്തിചാരിച്ചുകൂട്ടിക്കൊരുക
ഇമ്മമരൾകേട്ടുതൂണാംഗോലോവും ചിത്തകളുകേനകോപ്പുകൂട്ടി
നാലഞ്ചുനാൾകൊണ്ടുനാനാവിധമായ ചാലവെകോപ്പുകളെല്ലാംകൂട്ടി
ചാണിഗ്രഹത്തിനുപോവാന്മുത്തപ്പോൾ ചാണികൾകൂട്ടിപ്പറഞ്ഞുഗോലോ
കല്ലനപോലെതികച്ചുത്താൻസർവ്വതും ഉല്ലാസലാപനഭ്രമിനാഥ
ഏവംനിയോജ്യുനൺത്തിച്ചനേരത്തു ഭൂപതിവീരനരുളിച്ചെയ്തു
സൂര്യചാരത്തുനാൾസൂര്യോദയത്തിനു സ്വൈരമായ്സർവ്വേശ്വരകോവിൽപുക്കു
സർവേശ്വരനോടപേക്ഷിച്ചുസർവതും നിർവ്യാജമിങ്ങുചരംപക്കീട്ടു
പോകേണംനാമിവിടെന്നഘോഷത്തോടെ പോയ്വസിച്ചാലും
നിശാന്തനീയും

സ്വസ്ഥനായ്കൂരിൽമന്ദിരംപ്രാപിച്ചു ചിത്തമോദനവസിച്ചൊരതതു
സൂര്യചാരത്തുനാൾസൂര്യോദയത്തിനു സ്വൈരമായ്സർവ്വേശ്വരകോവിൽപുക്കു
സർവേശ്വരനോടപേക്ഷിച്ചുസർവതും നിർവ്യാജമിങ്ങുചരംപക്കീട്ടു
പോകേണംനാമിവിടെന്നഘോഷത്തോടെ പോയ്വസിച്ചാലും
നിശാന്തനീയും

തിക്കിത്തീരക്കിനടന്നുഭരണവാൽ ഭാസ്കരബിംബംമറഞ്ഞുപോയി
ഇങ്ങിനെചെന്നുപ്രബന്ധമായിപതി തന്നെടൊജ്യംപുകിത്തുരമോദാൽ
വന്നെതിരേറുഭൂപാലനെയാണേരം ഹമ്മുമതിലങ്ങിരുത്തിമോദാൽ
അംഗനമാർമണിതന്നെയുമനേരം മംഗലമാകുന്നഘോഷത്തോടെ
സിംഹപരാക്രമൻസിപ്രിസോതന്നുടെ തൽപരിപൂണ്ണമാംതേരിലേറി
സിപ്രിസോതൻഭായ്യയോടുമങ്ങൊന്നിച്ചു സൽപ്രീതിയോടെവിവാഹംപൂക്കു
പെണ്ണണിതന്നെമഹാജനസംകല വെണ്മകലന്നൊരുസിപ്രിരാജൻ
വേദവിധിപോൽവിവാഹവുംചെയ്തൂടൻ പേഗാൽപുറപ്പെട്ടഘോഷത്തോടെ
കല്യാണഘോഷങ്ങളൊക്കെഗ്രഹിപ്പാനായ് ചൊല്ലുവാനെല്ലാമസാധ്യമല്ലോ
കൂടിയലോകക്കുസംഖ്യയിലൊട്ടുമേ ആടലുണ്ടാമതുകേൾക്കുന്നോക്കും
കുംഭീരപങ്ക്തിയലരുന്നഘോഷവും വൻപിച്ചുവാദ്യനിനാദങ്ങളും
തേരുകൾത്തൊണൊലിയെന്നുള്ളഘോഷവും വീരതൂരഗത്തിൻശബ്ദങ്ങളും
കൂടിയലോകർപറയുന്നവാക്കുകൾ നാനാദേശങ്ങൾമുഴങ്ങുമാറും
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുവേളികോലാഹലം എങ്ങുമില്ലെന്നുപറവാൻമുള്ള
മംഗലമായുള്ളഘോഷത്തോടൊട്ടുനാൾസിംഹപരാക്രമൻസിപ്രിസോസും
മംഗലഭായ്യയോടൊന്നിച്ചുമേച്ചുഭംഗിയോടെത്തുരമിച്ചശേഷം
നാമനാംസിപ്രിസോതാതൻപ്രബന്ധനെആദരാൽചെന്നാവണങ്ങിച്ചൊന്നാൻ
പോകുവാനുള്ളസമയമടുത്തിനി പ്പോവാൻമുതൽക്കേണമിപ്പോൾ
സിപ്രിസോസേവംപറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ തൽപ്രിയത്തോടുകൂടിയൊരുതാൻ
നിൻപതിയാകുംജനോപപദ്യംനിന്റേ സൽപ്രിയത്തോടെരസിപ്പിച്ചുപാഴ്
എന്നുകെട്ടിയുതന്നുഗംഗാരത്നത്തെ നന്നുകെട്ടിപ്പൊൻതന്നെ പിപ്പോൾ
വിഷമസുഖോപാണീടുകാസന്തരം മുങ്ങുസുഖമുതലൊന്നിടാനും
പുതിയെ പാണീഗ്രഹണചെയ്തുനല്ല പുത്രൻമമനിയുടെനൂതനെ
സപന്തെയുറച്ചുതാൻ പാക്കുനസന്തതം സ്വപന്തത്തിൽനിന്നുമാച്ചൊരാൾ
കണ്ണനീരോടെതൻപുതിയെന്ദ്രിയം മറ്റാത്തതായൊന്നാണായ്
കന്നിമറിയമേമാതാവെന്ദ്രിയന്റെ അമ്മമകളെ നീ പാലിക്കണം
ഇമ്മംനെസ്സിൽനിരൂപിച്ചുമന്നവൻ സതരംസിപ്രിസോപുത്രനേയും
പക്ഷമാമ്മാങ്ങണച്ചുമകനേയും പക്ഷമായ് ചൊന്നിച്ചുചൊല്ലിയേവം
ഭർത്താവിനോടുസഗമിച്ചൻപോട്ടു ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയ് ചെയ്തുപാഴ്
മുക്തിനീങ്ങുകുവരുംപടലിത്തത്തിൽസത്യസർവ്വേശ്വരനഭക്തിയോടും
നന്നായ്ക്കരികിങ്ങിനീ മേൽക്കുമേൽ എനിങ്ങനെയാശീർവാദംചെയ്തു
പ്രബതിമാരെകരേററിറഥയിൽ അൻപോടൊരുതേരിൽതാനുംകേറി
കൂടിയകോലാഹലത്തോടൊമിച്ചു പ്രൊഥ്വികലന്തിരിച്ചൊപ്പൊ
ഒട്ടേടംകൂടെനടന്നുപ്രബന്ധന്തരം ചെട്ടെന്നുനെയ്യുംനാല്പിമോദാൽ

പോന്നിങ്ങുതൻറപുരംപുക്കുമെന്നും നന്ദികലൺസുഖിച്ചുവാണു
 സിപ്രിസോരാജനുംഭായ്യമാദരാൽ തൽപുരംതന്നിൽപ്രവേശിച്ചപ്പോൾ
 മിത്രബന്ധക്കളോടൊന്നിച്ചുഭൂപതി തത്രവസിച്ചിത്രമാലഞ്ചനാൾ
 എല്ലാരെയുംസന്തോഷിപ്പിച്ചുഭൂപതി സമ്മാനംനല്കിപ്പറഞ്ഞുമോദാൽ
 നിങ്ങളെന്നെപ്രതിപെയ്തുമനോഗുണാൽ മംഗലഗാത്രിയെവേട്ടുഞാനും
 ഒന്നിനുംതാഴ്ചവരാതിങ്ങുപോന്നതും നിങ്ങളുടെയത്നംതന്നെചാർത്താൽ
 ആയതുനിങ്ങളെന്നെപ്രതിപെയ്തതു ആയതകാലംമറക്കുമോഞാൻ
 ഇതഥമരുപെയ്തയച്ചിതെല്ലാരെയും സതപരുംഭായ്യയോടൊത്തുമോദാൽ
 ചിത്തംതെളിഞ്ഞുവസിച്ചുപ്രകാരങ്ങൾ എത്രമനോഹരമെന്നേവേണ്ടു
 ഗോലോസചിവനും സ്വാമിതൻചിത്തംപോൽ ലീലകലൺസമീപത്തിങ്കൽ
 ഇങ്ങിനെമേളമോടംഗനാരതവും പുംഗവനാകിയസിപ്രിസോസും
 സ്വണ്ണവുംരത്നവുംകൂടിമേളിച്ചപ്പോൾ പതിയുംഭക്താവുമേകഭാവാൽ
 രണ്ടുശബ്ദമിങ്ങിനെമേ.ണ്ടുസുഖത്തോടെ ഇണ്ടൽകൂടാതെസുഖിച്ചുവാണു
 ഇങ്ങിനെലോകസൗഖ്യത്തോടുംകൂടവെ മംഗലമാനവൻവാഴുംകാലം
 എൻദിശിയുംപുകൾകൊണ്ടുമഹീപതി എന്ദ്രദോർതന്നോടുമുഖത്തിനായ്
 ഘോരമാരാജൻമുഷ്ടോടുകൂടവെ വാക്കിനാൽവന്നുവിളിച്ചുമൊല്ലി
 വീരനായ്നിങ്ങളിലാദാനുഭണ്ടങ്കിൽ പോരിനെത്തുളയിച്ചുകൊടുവിൻ
 ഇപ്രകാരംകേട്ടഎന്ദ്രദോർഭൂപനും സിപ്രിസോഭൂപനും നൽകുവാനായ്
 പന്ത്രമുഴുതിയയച്ചുവിനാഴിക പാർക്കാതെസന്നിദ്ധൗപനിടവാൻ
 ഭാഗ്യമുപേന്നു ലിംഗത്തെകൊണ്ടുപോയ് സിപ്രിസോസിന്ദ്രകൊടുത്തശേഷം
 പന്ത്രംതവായിച്ചുപോന്നനേരത്തു ഉരസംഭ്രമംപൂണ്ടുസിപ്രിരാജൻ
 ദിർഘനിശ്വാസത്തോടൊത്തുംവേദന നിർഗ്ഗമിച്ചുൻപോടെപത്തനത്തിൽ
 ഭായ്യസമീപേപ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഭായ്യയെച്ചൊരിവിളിച്ചിരുത്തി
 ഉന്നമാംഗംതൻറപതിമടിയിൽവെച്ചെത്രയുംവേദനകേണുപാരം
 നേത്രവുംമാരിചൊരിയുകണക്കിനെ ഗാതമശേഷംനന്നുഭൂപൻ
 കായ്മിതെന്തെന്നറിയാതെഭയ്യയും ആയ്.നാഭൂപതിയോടുകൊന്നാൾ
 അന്തമാല്ലാത്തോളംദുഃഖിപ്പാൻകാരണം എന്തെന്നറിയാഞ്ഞിനിക്കുവേദം
 മോദിച്ചഭായ്യാവചനങ്ങൾകേട്ടപ്പോൾ ആയ്നാ.ഭൂപതിചൊല്ലിയേവം
 ഒഴുതൻ പാണിപിടിച്ചുമഹീപതി ദയ്യംതെയമാറത്തല്ലമൊന്നാൻ
 ധാമാമമഭായ്യേ ഹാഹാജനോവേവ ഹാഹാവിധിഫലമിനീക്ഷണം
 നിന്നോടുവേദം കേട്ടുപോവാൻകാലംവസ മന്യുഭവിച്ചതിൻകാരണംകേൾ
 മാനവൻചൊന്നതുകേട്ടജനോവേവ ഉന്നരഃഃഖത്താൽചൊന്നിവണ്ണം
 ഭത്താവെന്നിനെവേർപെട്ടുവാണിടവാൻ ചിത്തബോധമുളവാല്ലാവല്ല
 എന്തെന്നീവേർപെട്ടുപോകുന്നതെങ്ങാട്ടുമനോർമണിയെപറകവേണം

പതിപ്പുവെക്കാടിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്താവുസിപ്രിസോലൊല്ലിപ്പുവാൻ എവുദോർഭൂപതിതന്നോടുചോദിനായ് വൻപനാമുടക്കുമിടയൊലെ യുദ്ധത്തിനാജ്ഞാണ്ടുതരുന്നമിപ്പാനായ് മിത്രഭാവത്തോടെയുതിചെന്നു എങ്ങിനെയാൻനിന്നെചേർപെടുപോകുന്നു അംഗനാരത്നമേഹാഹാചാരം പോകാത്തുൽഭവേഷിക്കുംഭൂപതിയെന്നെയും പോയാൽമരിക്കും

അ. ൧൯൩൧ നവംബർ ൧൯

കിത്തിക്കുമാനനിനമക്കുവരുമല്ലാ ആന്തിതീപ്പാനാരുടെഭവമെന്നോ
 ദുഃഖിച്ചുഭവതിയിനംപറഞ്ഞപ്പോൾ മയ്യുന്നിയാകുംജനോപേചായം
 കാന്തനോടിതുംപറഞ്ഞപതുക്കെവ ഹന്തഗമിക്കാതെ പാത്തുകൂടാ
 ഭായ്യയെച്ചൊല്ലിവരുംപരഭാരത്തെ വീരന്മാരായോർത്യജിപ്പാറില്ല
 ഭവതിമാക്കുവതുഭൂരിങ്ങേധാരം വീയ്പരാക്രമമെന്നന്തനം
 പന്തനത്തിൽസുഖംവാഴുന്നവർകൾക്കും പലതമശ്ശുകിടക്കുന്നോക്കും
 സത്യംസത്യേശൻറചിത്തമാഴിഞ്ഞൊരു വസ്തുവുമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും നീ
 ഭായ്യാവചനങ്ങളീറണ്ണുംകേട്ടപ്പോൾ കായ്മമെന്നോത്തുപറഞ്ഞുഭവൻ
 മൽപ്രിയേനീനോടുള്ളയെറിയിക്കുന്നു മൽപ്രാണനെന്നുധരിച്ചാലുംനീ
 ദേഹമേനീനോടുവേർപിടിയുന്നുള്ള ദേഹത്തിലമ്ലമാംഭായ്യബാലേ
 നിന്നെപ്പരിപാലനംചെയ്തറിഞ്ഞാൻ എന്തെടശോലോവെച്ചേല്പിക്കുന്നേൻ
 ബാലേ സതിപാരം പാലിക്കും നീനെയുംശോലോവതിനുവിഷാദംവേണ്ട
 ഭൃത്യനെന്നല്ല പൻപത്രനെപ്പോൽ ഐഹുഭക്തിയോടുമധൻപാലിച്ചിടും
 ജ്ഞതരംഭർത്രുപവനങ്ങളുംകേട്ടപ്പോൾ ചിത്തമിടികൊണ്ടുവടുപോലെ
 ഭൃത്യൻററക്ഷകൾകേട്ടനേരത്തിങ്കൽ ഭത്താവുപോകുന്നതിനെക്കാലും
 ദുഃഖത്തിൽദുഃഖമുഴുത്തുജനോപവേ ദുഃഖംപറഞ്ഞുനിലവിളിച്ചു
 ചിത്തയെയ്യുത്തോടെമുമ്പിൽപറഞ്ഞവ കൈമറന്നവിലാചിമുച്ചൊറം
 ഗാത്രംതളൻ പിയറുശരീരവും നേത്രമിരുണ്ടുനീഞ്ഞുവീണു
 പഞ്ചപഥമായിത്തൊയെന്നുവിചാരിച്ചു പഞ്ചാസുഗംഭീരൻസിംഹിസോസും
 ഭായ്യയെവാരിയെടുത്തു വീരവോടെ വാരിതളിച്ചുമുഖാംബുജത്തിൽ
 നോന്യശ്വാസത്തോടാലസ്യംതീർപ്പോൾ ചാലെപറഞ്ഞവൻ ഭായ്യയോടു്
 മഞ്ഞുവിലാരേയും നീന്നെത്രശ്രേഷ്ഠിപ്പാൻ മൽപ്രിയയേല്പിക്കുന്നില്ലെന്നി
 പെട്ടെന്നുരാജനീറണ്ണുംപറഞ്ഞപ്പോൾ മട്ടോലുംവാണിതൻ കൈചിടിച്ചു
 സാഷ്ടാംഗംപീണെഴുന്നേറ്റവീരവോടെ മുട്ടേൽനിന്നതിഭക്തിയോടെ
 നന്മനിറഞ്ഞമറിയംനമസ്സരിച്ചുത്തയോടേറാമീരനിറണ്ണും
 ലോകമാതാവേമറിയമേപാഹിമാം ലോകേശമാതാവേപാഹിചാഹി
 പാപികൾക്കാധാരമായമറിയമേ പാപികളാഞ്ഞങ്ങുംവേദിക്കുന്നേൻ
 പാണിഗ്രഹണാക്ഷിച്ചമംഭായ്യയെ പാലിച്ചിടുന്നതുംനീമാതാവേ
 ഇപ്പോൾ പശേഷിച്ചുനീനിറന്തിയാകുമെൻ പത്തിയെ

നവീകരണവേലിയിലുണ്ടാകേണ്ടത്

ഓവത്തിൽനിന്നൊക്കെ നീപാലിക്കേണമെ ഓവത്തായാമിവർഭീരുവത്ര
 നിൻകയ്യിലേല്പിച്ചുഞാനിഹപോകുന്നു ശങ്കേതരംപരിപാലിക്കുന്നീ
 ഇതംസ്തുതിച്ചുതൻകയ്യിലേല്പിച്ചുസ്വതരംഭായ്കയ്യിലോടെ
 പിന്നെപ്പറഞ്ഞിതുസിപ്രിസോഭപതി തനപംഗിയാകുംജനോപയോയോട്
 അമ്മപാലിച്ചീടുംനിന്നെമനോജ്ഞാംഗിപെണ്ണണിയിത്തമുറച്ചാലുംനീ
 ഒന്നുകൊണ്ടുമിളകേണ്ടദൈവത്തിങ്കൽനല്ലപോൽഭക്തിയുറച്ചുപാകു
 മന്നവനിത്ഥംപറഞ്ഞുപ്രിയത്തോടെ കന്നൽമിഴിയെത്താൻപോകട്ടിപ്പോൾ
 ഇത്തരംകേട്ടവർഭക്തിയുറച്ചുള്ളിൽ ശക്തനാംജ്ഞാപോടിതമുമ്പേ
 പോയാലുംജ്ഞാവൈതാമസമെന്നിയെ പോയാലുമെന്നെമനനീടല്ലെ
 നന്നായ്തവൻനിനക്കുസമസ്തവുപകന്നിടണീയോടപ്രാത്ഥിക്കുംഞാൻ
 ഏവംപറഞ്ഞതവദവുവാങ്ങിപ്പോയ് ഗേഹത്തിൽപുക്കുകതച്ച
 കന്നിമറിയത്തിൽവിഗ്രഹസന്നിധിയിൽ തനപംഗിചെന്നാമുകാലുന്നി
 നിന്നുസ്തുതിച്ചുസ്തുതിപറഞ്ഞീടുവാൻ എന്നാലുമാരാലുംസാധ്യമല്ല
 ലോകപ്രഭുവായജ്ഞാപുരോഹിതപോലോലംഭാവമെന്തെ ജനോപവേവായും
 ഓവതാപത്തോടിക്കുന്നു നാരീമണിഭക്തിവന്നീടുവാൻതക്കവണ്ണം
 സിപ്രിസോഭപനമേപ്പോഴുണ്ടായൊരു ഓവംപറഞ്ഞാലൊടുകമില്ല
 ഹർഷത്തിൽനിന്നുങ്ങിറങ്ങിമഹീപതി തവശ്രീഗോപോഭോടിതമുമ്പേ
 വിത്തവുഗേഹവുമാലുപാദയ്ക്കും മിത്തമെളിഞ്ഞുനീപാലിക്കണം
 പ്രേക്ഷാദൃഷ്ടത്തിനാലിഹപോകുന്ന മഗ്ഗമാമേവപ്രേക്ഷാർക്കല്ലനയാൽ
 പരമംപറഞ്ഞാൽശരണമില്ലിച്ചുതന്റിയെ സ്വതരംപിന്നെയുമൊന്നൊന്നാൽ
 സർവേശ്വരനാകൻസർവ്വസംബ്രഹ്മത്തെ സ്വന്തേതത്തിലുമോത്തുകൊൾക
 അങ്ങനെയോടൊക്കെയുംകൊല്ലുണ്ടാൻ എങ്ങിനെയായാലുംചെങ്കീഴല്ലെ
 മേലാലുണ്ടാൻപ്രേക്ഷാർക്കല്ലനയാൽ പ്രേക്ഷാർക്കൊന്നിപാലിക്കേണം
 ഏവമെന്തെല്ലാസേവനമൊക്കാനിട്ടു ആഗമിച്ചൻപോട്ടസിപ്രിരാജൻ
 മന്നപൻതന്നെടവിന്നലെഗോപോലുംമനോജ്ഞാപോവേവദാവാൽ
 സ്വാമിനിന്നെപ്പിരിഞ്ഞെങ്ങിനെയൊക്കുന്നു ആമയമുണ്ടിനിക്കുള്ളിലേറും
 ഇവംപറഞ്ഞുകരയുന്നഗോപോലേ വിത്തതാപത്താൽതഴുകിട്ടുപൻ
 ദൃശ്യനോടിതമമകൾചെങ്കീഴുപതി മിശ്രവിഷാദകളുണ്ടെന്നിപ്പും
 പിന്നോക്കംപോയവീരീമിശിരംപാലിക്കുന്നിനുംതാഴ്വരതവയ്ക്കും
 എന്നാലുള്ള സിപ്രിസോഭപനാക പ്രേക്ഷാർക്കല്ലനയാൽ പ്രേക്ഷാർക്കല്ല
 ഇവരുംപാലിവാങ്ങത്താൽമേലോലും സ്വതരംപോന്നങ്ങനെയൊന്നാലും
 ക്ഷിപ്രംഗമിച്ചിതു സിപ്രിസോഭപതി അത്തൽപ്രേക്ഷാർക്കൊന്നിട്ടു
 എന്തുപോർകുപനിക്കും പ്രേക്ഷാർക്കല്ലനയാൽ സിപ്രിരാജൻ
 ആചാരാവാചകശബ്ദഗുണങ്ങളും ആചാരിച്ചൻപോട്ടുമിപാലൻ

പക്ഷമറയെന്തുപദർശിച്ചുപറഞ്ഞവ പക്ഷങ്ങരെയെന്നും പറയത്തക്കതും ഇങ്ങുള്ള സനയമെന്നുവന്നുള്ള തിങ്ങിനേ സനയമൊക്കെത്തുവേഗൻ ഗാത്രവലവിയ്ക്കത്തോടടുത്തു ചെന്നു ചീ വ്രതർത്ഥി ചംഗത്തെവിനുമിച്ഛ ക്കുന്തികളായതെവലിക്കയെന്നുള്ള ചൊർച്ചിവിൻ തന്റെയനുജന്മാരേക്കു സിപ്രിസോഭുപതിൻപ്രിയനായ്കെന്നു ഭക്ഷോകതയാനിതു

യുദ്ധത്തിനായ്

[illegible]

അംഗനാരതത്തെപ്പാട്ടിലാക്കാമെന്നു അങ്ങവനുള്ളിലുറച്ചുന്നായ്
രാത്രുകിടക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും വിചാരിച്ച ശാസ്ത്രത്തിൽപിന്നെയുള്ളവസ്ഥ
ലുബ്ധസുവിത്തരണശ്രമമന്ത്യന്റെ ശസ്ത്രവംഭവിതൻചർമ്മത്തേയും
വീഴ്ചയുണർച്ചമരിച്ചുത്തീർന്ന വാലതുമിങ്ങിനെനാലുകൂട്ടം
അഞ്ചാമതാകംപതിരുന്നാരിതൻ കകാകപയംശേഷഗാത്രങ്ങളും
പഞ്ചവസ്ത്രങ്ങളിലൊന്നുകൂട്ടുവാൻ പഞ്ചതപമംകിലേലബന്ധമാവും
ഇങ്ങിനെപ്പുവശാസ്രസ്മൃതിചൊല്ലുന്നു എങ്ങിനെസാധിക്കുമാണിരിക്കാതും
ഉദ്യോഗമുണ്ടെങ്കിലത്താഴമുണ്ണാമെന്നുദ്യോഗശാലികൾചൊല്ലിപ്പോൾ
ഉദ്യോഗമെന്നാലാകംവണ്ണമെന്തെന്നാൽ ഉത്തമനാരിയെപാട്ടിലാക്കാം
കാട്ടികിടക്കുന്നചതുപ്പുനങ്ങളെ കൂട്ടിൽപിടിച്ചിട്ടുശുശ്രൂഷിച്ചാൽ
ഒട്ടനാൾചെല്ലുമ്പോൾപാട്ടിലാസ്സുനീടും ചട്ടങ്ങളീവണ്ണം കാണുന്നു നൂറ്
യത്തങ്ങൾചെയ്യാൽകഴിയാത്തതല്ലെന്നും യത്തത്താസ്തുളംസാധ്യമാല്ലൊ
മുതലമുറച്ചവൻതത്രപിരിയാതെ കായ്ത്തീന്നൊപ്പിച്ചുസേവിച്ചേറ്റം
സേവിച്ചു സവനിലായെന്നുകണ്ടപ്പോൾ ദേവീസമീപത്തുചെന്നാരുനാൾ
വിങ്ങിചിങ്ങിചളുനീടുന്നരാചത്താൽ മങ്ങിയങ്ങിത്തളന്നുചാരം
അംഗനാരതത്തിൽകാല്പൽവീണാദരാൽ അങ്ങവളോടുചറഞ്ഞമൊല്ല
നിൻചിരുമേനി ഗുണഗാനംകാൺകയാൽത്തമില്ലാമുള്ളൊരാശയുള്ളിൽ
ചൊന്നാലൊടുങ്ങാത്തവേദനപൂണ്ടുതാൻഅംഗംതളന്നുമാറിപ്പാറായി
വണ്ടിനാമിണ്ടൽപൂണ്ടീടുന്നകുന്തളംമിന്നിപ്പറവടിതകലോളം
നീണ്ടുപുഴുണ്ടുപുളഞ്ഞങ്ങിയല്ലുന്ന കണ്ടിവാർകുന്തളംകണ്ടുകണ്ടു
പഞ്ചമിച്ചുതന്നെത്തോൽപ്പിക്കും ശോഭയുംഅഞ്ചുനാസ്സുതം ചില്ലിയുമാം
അഷ്ടാക്ഷമാലം പെട്ടം നയനവും ചർച്ചിയലെന്നാരുനാസികയും
തൊണ്ടിപ്പുഴത്തിനാമിണ്ടൽപൂണ്ടീടുന്ന മുണ്ടിന്റെരംഗിപറയാവതോ
മുല്ലമുള്ളമുകൾകലവും ചൊല്ലേറുംമെഴുകിതകല്ലുംതോട്ടും
പല്ലിന്റെരംഗിപറയാനാറയോ മല്ലവിലോചേന പാലയമാം
കണ്ണാടിമിന്നൽപോൽ മലർ നക്ഷത്രപരക്കണ്ണത്തിൻകാന്തിപറയാവതോ
പക്ഷകോരകം പമ്പരംപതുപോൽ കുംഭീരൂമസ്തകകുംഭങ്ങളും
ശുഭരസുവണ്ണകുംഭങ്ങളെന്നിത്തരം കമ്പിടുംകൊങ്കകളൻപിന്നോടെ
തമ്പംഗിമാർമാന സമ്മോദമോടിപ്പോൾ എന്താർച്ചിൽചേർത്തു സിച്ചരുങ്ക
ആചിലകണ്ടാൽമുമ്പിറങ്ങുന്ന ചേലൊത്തുദരത്തിൽദംഗികണ്ടാൽ
കണ്ടാൽമയങ്ങുന്നാരിക്കുനായുഗ്ഗമവും കൊണ്ടുടിയേറുംചുറവടിയും
കണ്ടുകാണ്ടുതറാളത്തൽപൂണ്ടിങ്ങിനെ മിണ്ടാതെടുവാൽ ചലഞ്ഞീടുന്ന
ജനിക്കുമിടക്കെന്നുള്ളതുമാവിച്ചാൽകുന്ന മിഴിയാളെന്താൻമരിക്കും
കൊല്ലാതെനീയെന്നെമപ്പുചിലോചനേ അല്ലൽപിറഞ്ഞെന്നുപാലിക്ക

നല്ലപോലെന്റെരമനോരഥംതീർത്തന്നാൽ നല്ലതമന്മേൽനിന്നുക്കണ്ടുകും
 സാസലോചനേന്ദ്രസമെന്നിയേ ജാരനാമെന്നുപ്പരിചാലിക്ക
 മാനസവേദത്താൽ കാമാഭിലാഷത്തെമാനിച്ചുചൊല്ലുന്നതുകൾതന്റെ
 യുക്തികൾകേട്ടവളത്രയുംവേദിച്ചു ചിത്തകൃഷ്ണിരിച്ചുനിന്നു
 ഉത്തരംഭിജ്ഞാനിന്നുസപ്തനേരം ചിത്തകോപത്തോടെദർശിച്ചവൾ
 ധാരാപിഷയന്നാലചിത്തേനിരൂപിച്ചു ആപാദമൂലത്തെനോക്കുന്നേരം
 ദേഹംചമിച്ചുപാമെന്നുചർച്ചചിച്ച് ദേവീസമീപത്തുനിന്നുമാറി
 ശങ്കിച്ചുവില്ലുന്നകിങ്കരനാടപ്പോൾ മകാർമെഴുതിപറഞ്ഞു മെല്ലെ
 എട്ടു നിനക്കിതുതാനുചാൻകാരണം ഹന്തനിനക്കിതുനൂറുമോകേൾ
 എൻപാലുല്ലമാറിത്തലിക്കെന്നാകിലൊ വിൻമലന്തറായ്നരകംതൂണും
 എന്നതെന്നുമല്ലാതീകേട്ടാലും വന്നിട്ടുംവൈദോഷംമേൽച്ചുമേൽ
 തപാകനാളതുവീയറിഞ്ഞില്ലല്ലോ ഞാൻ നിനക്കുജ്ഞാപനാഥനല്ലോ
 മാധവുത്താനെന്തെപ്പത്രൻനീയെന്നതും മാനസേന്ദ്രാർക്കുളവൃന്ദാനീ
 ഭാഷ്യൻമാരാവുമഗ്രന്ഥാർക്കും വീട്ടുമാർജ്ജുനസ്താനമാരാവു
 രാജാക്കൾ പതിയുംരാജഭൃത്യന്മാർക്കു നാലുംരൻമാരാവോടൊപ്പമല്ലോ
 എന്തിൽദേഹംതീരിച്ചുകേട്ടാലുംനീ മനുചൻപതിവലുതെന്നറി
 ദേഹവുംദമിയു പോകുമിതുകൊണ്ടുദേഹിയേപോകമോളുകൊണ്ടു
 ജ്ഞാനിയെപ്പ്രതിരജ്ഞാണിളിന്നിരുണ്ടുപലതുപൊൽവാൻ
 സത്യംതലംഘിച്ചാസത്യസമ്പ്രദയത്തിൻ ചിത്തമധാകോപംവെളിച്ചിട്ടും
 സത്യംതാനെന്തെന്നുടൈന്താചാടമെല്ല സത്യത്തിരുന്നും പരത്തിടാമോ
 ഉള്ളതിൽഭക്തിയാൽപള്ളിയിൽവെച്ചുവരും ഉള്ളൊത്തുസദ്യശസന്നിധിയിൽ
 അന്യര ചിന്തയുണ്ടാകുകതെന്നുള്ള അന്യോന്യചിത്തത്താൽകൈപിടിച്ചു
 സദ്യശൻസാക്ഷിക്കുസദ്യശൻകല്പിച്ചു പർച്ചമരുപട്ടക്കാർമുന്ധാകെ
 അച്ചെല്ലസത്യത്തിനുള്ളവചിപ്പോയ വിസ്തീർണ്ണം പണ്ണംകേട്ടുകൊൾവി
 ചൂടിസമ്പ്രദയനാതന്യരാൻമണ്ണിനാൽ ആദത്തെസൃഷ്ടിച്ചുഭൂമിയിൽ
 അന്നാദംതന്യഭക്താർക്കുമാംപൊയ്ക്കയെ തന്നെമൊയ്ക്കിലെന്തുമിയാലെ
 സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിസർച്ചേശ്വരൻതന്യരാൻ ഓച്ചുമായാത്തിൻപക്കലാക്കി
 എന്തപകാശമിതിങ്ങിനെയെല്ലെന്ത ചിന്തിച്ചുകേൾക്കുളപ്രഭോനീ
 കാലിൽനിന്നായാലടിമോവംവരും മേലെശിരസ്സിൽനിന്നായാലാഹ
 രന്മേലാസ്തൻകുമ്മനുസർവ്വേശ്വരൻവന്മയിൽഭാവിച്ചിവണ്ണമെല്ല
 തന്റെസമമാസ്തലാവിൽനിന്നുതന്യരാൻഹവ്വാമെന്തെന്തെല്ലാമു
 വേദമണ്ണാലെപടച്ചെങ്കിൽപരാക കൂറോടിതെന്നുംവരാതിരിപ്പാൻ
 തന്റെശരീരത്തിൽപാതിയോഹവ്വാമെ തന്റെശരീരയാക്കികല്പിച്ചു
 ആവചനംപോലെവിനവകക്കാരൻ നൂറായചിധിപോലെ വെർത്തിട്ടാ

ഇപ്പോഴും വൈവാഹികരാണ് ചെയ്യുന്നതെപ്പോഴും കണ്ടാൽ ഗ്രാമീണമാളെ സർവ്വേശ്വരൻ സാക്ഷിയായ് ചെയ്യുന്ന സത്യത്തെ സത്യജ്ഞപോയായാൽ മനനീടാമോ ഈ രോഷം പോലൊരു രോഷമില്ലെന്നോളം മേൽ രോഷമൊന്നും വരുത്തിയാൽ ദുഷ്ടനിരൂപണം കഷ്ടമല്ലെന്നീ സാഷ്ടാംഗം സർവ്വേശ്വരപാദത്തിങ്കൽ ചേർപ്പിതം വന്നതു നീക്കുവാനായിട്ടു പെട്ടെന്നു പേക്ഷിക്കു സർവ്വനാഥം , ഏറെയടുത്തതിൻകാരണം നിൻചിന്തെ ഏറിയ പേക്ഷകൾ തോന്നിയതും ആശയാലും നാരിമാരുടെ ചരത്തു സൈന്യമായല്ലോഴും ചെന്നിരുന്നാൽ ധൈര്യം വെടിഞ്ഞു പരവശരായിട്ടു മാത്രം വാർദ്ധ്വജ്ജ്വലിച്ചിട്ടു നന്നു എന്നു കൊണ്ടുപോയി എന്റെ സമീപത്തു വന്നതും പോരുന്നീ പോകയില്ലോർ അപ്രിയഭാവമിനിക്കില്ലെന്നോളു നീ മൽപ്രിയകിങ്കര ! വേദകവോക ഈശ്വരകോപത്തോടിവിരചിക്കുന്ന വാക്കിനാൽ ഭോഷനാം ഗോലോവും

ചിത്തതാപം

മാറാതെ പിന്നെയും കൂറോടവൻ വേഗാൽ മാർച്ചത്തു കൈവെട്ടുക സ്വീകരിക്കാ
കോപിച്ചു. ഭാഗത്തെ യോദ്ധാക്കൾ തെ പിന്നെയും മാർച്ചത്തെ ചൊന്നിതു

പാലീശോഭോ

മോചിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നിരിക്കെ സാക്ഷിമാരെ നോക്കി പാദത്തിൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു. പാദത്തിൽ വീണു വേക്ഷിക്കുന്നവരുടെ താഴെത്തരീക്കേണമെന്നും രാജധർമ്മമല്ലേയോ രാജശിരോചനിയായേകേരണീ രാജധർമ്മത്തെ തുജിക്കൊല്ലുന്നീയീല്ലോ. രാജിവലോചനോ രാജഭാര്യേ! അല്ലഭോഷമോഭോഷമല്ലെന്നോളം മൽപ്രിയംപോലെയാണെന്നാലോചിച്ചാൽ ഏറിയഭോഷംപോന്നു സത്യഗുഹൻ. എങ്കിലോ അതിനാശിക്ഷിക്കുമോ? പത്രോസ്സുസ്വവനെതന്നെ ഭോഷത്താൽ തത്രപോത്തില്ലെ സത്യഗുഹൻ ചക്കാരനായ മത്തായിയുടെ പക്കംപൊറത്തില്ലെ സത്യഗുഹൻ ക്ഷുദ്രവൃന്ദാകംകിനായെല്ലാരിയുടെ ഭോഷംപൊറത്തില്ലെ സത്യഗുഹൻ ഭോഷമേറുമറിയുംകൊണ്ടുവെത്താമെ കോഴയെ ന്യേരേച്ചിട്ടില്ലെ സത്യഗുഹൻ മൂന്നിയുമേറിയ സാക്ഷിത്വംചൊല്ലുവാൻ ഇന്നുപകൽപോരാതെന്നേവേണ്ട എണ്ണമില്ലാതോളംപുണ്യവാളനാകും എണ്ണമില്ലാത്തുള്ളഭോഷംപൊറുത്ത് ഇതഭോഷംഭോഷമുണ്ടെന്നുവരികിലും അപ്പോൾമേവേക്ഷിച്ചാൽ തീരുംകീഴും മോഹഭോഷമൊരുഭോഷമല്ലേയോ മോഹത്തിനുള്ള സഭാവമെത്ര മോഹമെന്നുള്ളതു മോഹസ്ഥിതിയാക്കി ഭോവംഭോവിതംകല്പിച്ചപ്പോൾ മോഹത്തിൽപെട്ടുകാരണമാകയാൽ മോചിച്ചതേകാതംസാധിക്കേണം. ഒന്നുമില്ലാത്തുള്ളതുപുറത്തുനിന്നും മനോമന്യോമോഹസൗഖ്യമുണ്ട്. ഇക്കാര്യമില്ലാത്താലീലോകസൗഖ്യങ്ങൾ ഒക്കെയുംനാസ്തിയരിച്ചല്ലോനി പത്തുനൂറായിരംകല്പിച്ചതിൽകൂടെ ഇക്കാര്യംകല്പിച്ചുള്ളതെത്ര കല്പപനപോലെനടക്കുത്തവർക്കു കല്പിച്ചനാഥനെപ്പേടിപ്പുള്ള കല്പപനപോലെനടക്കുന്നവർപിന്നെ കല്പപനപോലെയില്ലാത്തതെന്ന

തമ്പുരാണെപ്രതിപേടിയുണ്ടാകവാൻ എൻതാപംചോക്കിനീരക്ഷിച്ചാലും
സിപ്രിസോഭൂപതിക്കുവിയമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷിപ്രംപറഞ്ഞുഞാൻ

ചോക്കിക്കൊള്ളാം

നാട്ടിലെരാജാവുത്താനെന്നോക്കൊന്നി നാട്യമല്ലിക്കാര്യംപാഠമല്ലൊ
തമ്പുരാണെത്തന്നെസർവ്വഭാഷാപിപ്പാൽ പിന്മൊരുകാര്യംവെക്കുന്നില്ല
ഒട്ടുമരണസമയമടക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നുപേക്ഷിച്ചാൽതീരുംതീരും
അല്ലാതെയിപ്പോഴേസേവിച്ചെന്നാകിലൊ വല്ലാതെവന്നീടുംകാര്യമെല്ലാം
ശാസ്ത്രസൂത്രംചോൽ നടപ്പാ നീലോകത്തിൽ മത്തൂരിലാക്കാനുംസാധ്യമാമോ
പത്തിനഞ്ചായിട്ടുണ്ടൊപ്പിച്ചുനിന്നെന്നാൽ പത്തുംപത്തായിട്ടുതീരമല്ലോ
ഇത്രപ്രതിജ്ഞാനിന്നുതന്നെനാകിലൊ ശുഭകന്യാപ്രതംകാക്കൊഞ്ഞെന്തു
കെട്ടിപ്പുലരുന്ന നാരിമാരാണെന്നാൽ ഒട്ടൊട്ടിളകിയറച്ചാൽമതി
അന്യപുരുഷന്മാരെന്ന സംസാരം അന്യായമാസ്സതംഗായത്തിങ്കൽ
മാറുള്ളൊരുപലതുമുണ്ടുമായിലിപ്പാഴും ന്യായമായ്വന്നിട്ടുണ്ടോ
മാറുചെയ്തിനിക്കാഴ്ചയായ്ക്കൂട്ടിച്ചാല്ലാഴേയിതെന്നുവിചാരിക്കൊന്നി
എന്താമ നസ്സുപോൽചെയ്തില്ലെന്നാകിലോ നിന്റെറയഹംഭാവംനീക്കിടവൻ
എല്ലാമെന്ന കൊത്തലോലൊലെയ്യാമെന്നു മല്ലാക്കിനീഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ
അന്തർഭാഷിക്കാതെ ചൊല്ലുപോൽകേട്ടല്ലെന്നല്ലതല്ലാതെഞാൻചെയ്തിട്ടുമാ
എപ്രമംകുമാർകപ്പുവാക്കുകൾകേട്ടപ്പോൾ ഭാവംകലന്നുജനോവേവായും
ഓലത്തിൽഓലംവെള്ളംവീയത്താൻ വിന്നതപ്പുണ്ടെന്നെടുവീപ്പിട്ടു
ഇമ്മമുറച്ചുള്ളിൽചിത്തകോപത്തോടെ സത്വരംഗോലോചോടിത്തമുറച
ഭോഷനായിന്നുനീഭോഷത്തിൻകാരണം ഇന്ദ്രിയംകൂടാതെന്നിനച്ചീടുന്നു
ഭോഷത്തിൽഭോഷംവെത്തിച്ചുമസ്സൊതെഭോഷയിൽഞാൻ

ചൊല്ലുംവാക്കുകേരുന്നീ

സിദ്ധാന്തമുള്ളിലിരിക്കുന്നമത്തുന്റെ ചിത്തത്തിൽനേർവഴിതോന്നാപിനെ
ചിത്തത്തിൽവിശ്വാസമുള്ളതന്തിന്റെ യുക്തികൊണ്ടുവർണ്ണോധിച്ചിട്ടു
സിദ്ധാന്തമാക്കിക്കള തരുന്നേർബുദ്ധയിൽ സത്വരംഞാൻചൊല്ലും

വാക്കുകേരുന്നീ

സർവ്വേശ്വരൻതന്നെഭോഷയിൽസൃഷ്ടിച്ചു ഉർച്ചിയിൽമാറുചവർത്തന്നെ
എന്തിനായ്സൃഷ്ടിച്ചുകാരണമെന്നതും ചിന്തിച്ചുകൊൾകജലപ്രഭോന്നീ
അല്ലകാലംഭൂമി വാഴുന്നകാലത്തുതല്ലാസേവകൾചെയ്തനിത്യം
അത്യന്തകേതിയാൽപഞ്ചതപംപ്രാപിച്ചു ശിഥിലമാംചോക്കുത്തിൽവാണീട്ടുവാൻ
ന്യായവിധിപോൽനടക്കുംജനങ്ങൾക്കു നായകൻകല്പിച്ചമോക്ഷേപാകാം
തന്നിയുംപോലെനടക്കുന്നവർസദാ വൻനരകാഗ്നിയെപ്രാപിക്കുന്നു
അംഗങ്ങളോരോന്നെതന്നെസർവ്വേശ്വരൻ ഇങ്ങൊത്തപോലെനടപ്പാനല്ല
നല്ലതുകണ്ടുഗ്രഹിപ്പതിന്നായിട്ടു അല്ലതുകൂടാതെന്നെന്നല്ലി
ഓഷ്വതകാണുമ്പോൾകപ്പുമാറ്റപ്പാനും പെട്ടെന്നുതോലുമതിനണ്ടാക്കി
ഓഷ്വതചമദ്വാനുംകപ്പുതെക്കൊഞ്ചാനും ഓഷ്വിതന്നീട്ടില്ലസർവ്വനാഥൻ

ഈശ്വരശ്യാനന്ദരൂപൈസ്തേവിപ്പാന മീശ്വരവൃത്തിയെവണ്ണിപ്പാനും
 ആശ്വായുജയുജ്ജ്വാക്കുപറവാനും ശാശ്വതനശ്വരൻനാവുനൽകി
 അന്യായമായുള്ളവാക്കുപറവാനും അന്യരെവാക്കിനാൽനിന്നിപ്പാനും
 ഇങ്ങനെയോന്നിയാലും ഗമിളകാതെ അങ്ങടച്ചിട്ടുവാൻ നല്ലിടത്തും
 കമ്മവിധിപോലെ നന്നിറങ്ങുള്ളിൽ ധർമ്മത്തെ ചെല്ലാൻ കൈതന്നുവേൻ
 തന്നിപ്പോലെ നന്നു മറയുള്ളൊരെ അങ്ങിപ്പോക്കിക്കിരിക്കിപ്പാനും
 തന്നിട്ടില്ല കരം ധന്യനാമീശ്വരൻ എന്നു ധരിച്ചാലും ടുഞ്ചോധിനീ
 അല്ലൽക്കുടാതെ നടപ്പാനും നല്ലപോൽ ചൊല്ലുള്ള കാൽകളും തന്നുവേൻ
 ദോഷത്തിനായി ഗമിപ്പാനും മറയുള്ള ദോഷത്തിൽ പോകുവാനുള്ള മാറ്റം
 കാട്ടുവാൻ കാലാക്ഷം നല്ലിട്ടില്ലീശ്വരൻ കാട്ടിയത് ശിക്ഷിക്കുന്നീക്കമില്ല
 ഇങ്ങിനെയോക്കുന്നീയെല്ലാറ്റിനെയൊക്കെയും നല്ലതു ചെയ്യാനെന്നിട്ടുള്ള
 അംഗങ്ങളോരോന്നെന്നതു ചിന്തിച്ചാൽ അങ്ങനത്തു പോലെ നല്ലാനതെ
 കൈത്തിരിച്ചു പറവാൻ കാലം പോരോ കൈയെറിഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലോ നീ
 മാന്യജാതിക്കു നാനാജന്തുക്കൾക്കും ദേവമുണ്ടെന്നു ധരിച്ചുകൊടുക്ക
 മാന്യജാതിക്കു പകാരത്തിനായി നാനാജന്തുക്കളെപ്പോലിച്ചതും
 അക്കാലത്താലുവെക്ക നയയാലെ കൈക്കൊടുത്തില്ലേ എന്നു കനാമൻ
 ആചാരം നല്ലതല്ലെന്നു ഭീതിയും ലോകകൈകനാമൻ കൊടുത്തവക്ക്
 സത്യാർത്ഥം കീനാലു വീതമെയുള്ളതും സഭപ്പുത്തന്മാർ ചൊല്ലിക്കേട്ടിരിപ്പു
 കൂടിപ്പുറകുക എന്നു ചൊല്ലുപോൽ കൂടപ്പുലരു നവം പാത്താൽ
 പൂ. വസ്ത്രം പാത്താൽ ദോഷം ഉണ്ടെന്നും കൈയും നാസ്തിയാകുന്നതും
 ഓരോരോ സഭയെ പാക്കോരോ ജന്തുക്കൾ ചാരാതെ കൂടെ ചുലന്നിട്ടു
 ആസമയം പോയാലു ചിന്തിച്ചല്ലോ ഉത്സാഹം ഭക്ഷണം ചൊല്ലിയതേ
 നല്ലതുമാവാം ഭീതിയിലും ഭദ്രമായെല്ലാ ജോഴുമുണ്ടിഹ
 പുതുരെ കൊണ്ടു പകരമെക്കല്ല പുതുരെ ചൊല്ലി മരിക്കും താനും
 താമസനനിമാർ സ്ഥായിയില്ലെങ്കിലും ബോധങ്ങൾ ചൊല്ലോകുമെന്നു കണ്ടു
 സന്തതിമേലുള്ള നന്താപം കല്പിച്ചു ജന്തുപെരുകുവാനുള്ള വസ്ഥ
 ജന്തുക്കൾ കാട്ടുന്ന പൂത്തികളൊക്കെയും ധന്തയിന്നാലുവശം കൊണ്ടല്ലോ
 മാന്യജാതായ പോലെ യല്ല വധിമായവൻ കൽപിച്ചതെന്നു കേൾപ്പു
 കൃത്യം കൃത്യങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടു സർവ്വതും സത്യസ്ഥാപൻ വിധിച്ചവണ്ണം
 അർത്ഥവിശയം തെച്ചയ്ക്കുവന്നാകിലൊ സ്വർഗ്ഗമോ മോക്ഷമനുഭവിക്കാം
 ആദോഷം ഹോഷം ദോഷം മിശ്രിച്ചുള്ള അർത്ഥമനുഷ്ഠിവിചാരിക്കേണ്ട
 അല്പംഗികൊണ്ടിട്ടു നല്ല ഗുണങ്ങളെ പ്പേരും ഭസ്മമായീടുന്നല്ലോ
 ദോഷങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ ചെയ്തതും ചിയദോഷത്താളർമോക്ഷ പോയിട്ടുണ്ടു്
 എങ്ങിനെയെന്നു ധരിക ദൃഷ്ടാന്തമാവേ അങ്ങവർ പലപലിച്ചു വൃത്തം

കൊൽക്കത്തയിലെ

ചിട്ടിപ്പാട്ട്

[illegible]

ഇത്തരംസത്യംമടിക്കാഞ്ഞെചൊല്ലുവാൻചിത്തേനിനക്കതെന്തോന്നിയല്ല
ഇച്ചൊന്നവാക്കിൻഫലംവിനക്കിപ്പോരത്താൻ മെച്ചമയ്ക്കമസമെന്നുകാട്ടാം
സത്യവാക്കൊക്കെമതിമതിനിനുടെ മൃത്യുവരുത്തു പൻകണ്ടുകൊരുക
ഇതഥംപറഞ്ഞങ്ങടുത്തുകരംപിടിച്ചുഗ്രമാംകോപാൽവലിച്ചിഴച്ചു
കേണുകിടക്കുന്നോരേണത്തെവിക്രമാൽ ചേണാൻസിംഹംപിടിച്ചുപോരല
ഔഷ്ഠരശിക്ഷിപ്പാനാക്കുന്നകൃച്ഛ്രമത്തിൽ മച്ചിന്റെറയ്ക്കുളിൽ

വിലങ്ങിലാക്കി

ഇട്ടങ്ങപ്പട്ടിക്കവാടവംബന്ധിച്ചു പെട്ടെന്നുകാവലുംകല്പിച്ചാക്കി
ഓരോരോവാസരമദ്ധ്യംഘോനശബ്ദംഘോന പാശത്തെ ഭജണം

നൽകയെന്നും

ഇതുവണ്ണംതന്നെടുത്തുരേയേൽപിച്ചു ഇഷ്ടമുക്താതവൻചീട്ടപ്പക്ഷ
എന്തൊരുവന്ധമിതിങ്ങിനെപെയ്തൊന്നു അന്തികേനീന പാശചാടിപ്പോര
പാചകൻതന്നെപ്പരിശ്രമിച്ചെടുത്ത നാശ നാശമവൻകൃതിയാൽമെച്ച
ഇങ്ങിനെപെയ്തതിൻശേഷംവിചാരിച്ചുപിന്നെയവൻചെയ്തതാശം

കേൾപ്പിൽ

ഒരുരേയേല്പിച്ചയച്ചുടൻഗോരോവും അത്തൽകൂടാതെവസിച്ചീടണം
പാചകൻതന്നെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുപന്നുക്കുറേപോയിലങ്ങിലാക്കി
എന്തെന്നറിയാഞ്ഞുസന്താപിച്ചോറവും ഹന്തചാടിപ്പിതുപാചകൻതാൻ
ഇങ്ങനൊമാസംകഴിഞ്ഞോരനന്തരം അങ്ങവൻചീണ്ടുപിചാരിച്ചോറം
ഇത്രവലച്ചിട്ടുമങ്ങവർചിത്തത്തിലിത്തിരിപോലുമിളക്കമില്ല
ഇന്നിത്താറെത്തൊന്നുവേണ്ടതിനെയില്ല മനവൻവന്നാൽക്കാണെത്തുമെച്ചം
ഇത്രപ്രതിജ്ഞയവരംകുന്നറിഞ്ഞെങ്കിൽ തത്രത്താൻ മിണ്ടുമൊഗുഡുപുത്തം
സാധിക്കുമെന്നോത്തു ചൊന്നുത്താനിക്കാതും ആധിഷ്ഠി പാത്രമേയ്ക്കുന്നുകൂടി
കാതുംലഭിച്ചിട്ടല്ലങ്കിൽ സ്വപാശാണീടാം കാതുംചീനത്താലതമമുള്ളിൽ
ചെച്ചുചെയ്തില്ലയെന്നുവരുത്തുവാൻ കൈവരാമാനുഷജാതികൾക്കു
വല്ലപ്രകാരവുംമല്ലമിഴിതന്നെ കൊല്ലിച്ചേസൗഖ്യംലഭിക്കുമലിൽ
സിംഹിസോഭ പതിത്തരംമിളച്ചുകിൽ സതപരംപതിയെകൊല്ലിക്കൊത്താൻ
വേറൊരുപെണ്ണിനെ വേർപിച്ഛൊരാജനെ ഏറിയൊസൗഖ്യേനവാണിട്ടവൻ
ഇതമരച്ചുള്ളിൽ വേദകോപത്തോടെശരണനാമന്തിവസിച്ചീടണം
മാനീനീയാകുംജനോപവേദനുടെ മാനസദുഃഖത്തെകേട്ടുകൊരുകാൻ
ഓഷ്ഠൻപിടിച്ചുനിശ്ചാരണംകൈണ്ടുപായ് പെട്ടെന്നായിൽവിലങ്ങിലാക്കി
അന്നവരക്കുണ്ടായദുഃഖപ്രകാരങ്ങരുന്നപരവാക്കുതല്ലാക്കും
മട്ടോലംവാണിതാൻപെട്ടെന ചേപ്പാട്ടുഓഷ്ഠിയുയർത്തിനിലവിളച്ചു
അമ്മേ! ചതിച്ചോനീ എന്തെന്തിനേ അമ്മേ! വെടിത്തേക്കാനീ

ഹാഹാ!പാപം

ഉച്ചത്തിലീവണ്ണമെന്നുപറഞ്ഞു കൂട്ടുച്ചത്തിൽമാറുത്തുകയ്യാലച്ചു
ചത്തപോലൊരുമറിഞ്ഞുവീണാളവർസതപരംഭൂമിയിൽമോഹത്തോടെ
അങ്ങിനെയാലയ്ക്കൊഴികുപന്നപ്പോര അംഗനമതമുണ്ടാണെന്നായ്

അംബരവാസിയാമന്മേസദാനേരം ആദരവാലെമനസ്സിലോത്തു
 ദൃഷ്ടന്റെറവേഷിതം സ്പഷ്ടമാക്കിടേണം ഇഷ്ടമാതാവേനീയെന്നിരന്ന
 ഭർത്താവിനോടവൻദുസ്സാമത്സ്യംചൊല്ലി ഭർത്താവെക്കാട്ടാതെകൊല്ലിച്ചിടം
 എന്തെല്ലാംചൊൽകിലുമെൻപതിതന്നെത്താൻ കൺമുനന്മന്നിൽകണ്ടീ

ടുമെങ്കിൽ

എൻപരമാത്മദുഃഖങ്ങളശേഷവും അൻപനാംഭർത്താവേകേരപ്പിച്ചിടം
 കാണാൻകഴിവുവരുത്തേണംമാതാവേ പെണ്മണിനായകക്കല്ലേയമ്മേ !
 പണ്ടനീയല്ലാതിനിക്കില്ലൊരാശ്രയം ഉണ്ടാകൊല്ലപ്രിയദൈവകന്യേ !
 നിന്നെസ്നേഹിച്ചുപുതിക്കുന്നവർകളെ എന്നുമുപേക്ഷിപ്പാറില്ലെന്നുള്ള
 വിശ്വാസമുണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ നിന്നെവിശ്വാസിച്ചുമോടു പ്രാർത്ഥി

ക്കുന്നേൻ

ഇക്കണക്കെന്നോടിവൻപെയ്തൊക്കെയും ചോക്കണംമാതാവേ! ദൈവകന്യേ!
 വല്ലവുകാരുമുല്പാദിച്ചാക്കാതെ നല്ലപ്രമാൻമോക്ഷത്തിലാക്കേണമേ
 ഖാദലാകുഃഖമിനിക്കുതരികിലും ആലോകനാനന്ദയുപേക്ഷിക്കല്ലെ
 ദൃഷ്ടനാംഗോലോചനയുവരുത്തേണ്ടതുചെയ്തിമാന്വി പ്രാർത്ഥനാപോരുംപോരും
 മാമകദുഃഖംപോൽമാതാവെന്നീയിനി ഭൂമിയിലാക്കുകൊടുത്തീടല്ലെ
 ഇത്ഥംപാഞ്ഞവരുദുഃഖിച്ചുമേവുന്ന പൂത്താത്തമെന്തുപറയാവതോ
 ഇങ്ങിനെയാലഞ്ചുമാസംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അംഗനാഗർഭംവളന്നുന്നായ്
 ഭക്ഷണമില്ലാതെകുഷിയുംദേഹവും അക്ഷിയുംതാങ്ങുവളന്നുപാരം
 രക്ഷയിറന്നുസർവ്വേശ്വരിപെരുപുക്കും പകർന്നവർഭക്തിയോടെ
 ള്ലുവാലിവണ്ണവസിക്കുന്നകാലത്തുദുഃഖത്തിലേറിയദുഃഖമുണ്ടായ്
 അടക്കമെല്ലാപിറപ്പിച്ചു നായിട്ടുഗർഭപരിഭ്രമമാരംഭിച്ചു
 വേദനയേററുംഉടഞ്ഞുവരേത്തു വേദിച്ചുവളഞ്ഞയോടിറന്നു
 അതികയാമുസഖിവിനിക്കില്ലയ്യോ! ധന്തത്താനെങ്ങിനെപൊറുകൊറവു
 സർവ്വത്തിനാലാരമായസപ്തശത സർവ്വവശവുംനിനക്കുണ്ടല്ലോ
 പ്രത്യേകമെന്നതുണയ്ക്കണംനീയിപ്പോൾ മത്തുരിലാരുമില്ലാധാരമാണ്
 ചിത്തവേദത്തോടിവണ്ണമുപേക്ഷിച്ച ഭക്ത്യാമുഴുകാലുമുന്നിനിന്നു
 സേവിച്ചുവർദ്ധിച്ചെത്തുകൊടുക്കുന്ന ദോഷവെൻറയരുളപ്പാടാൽ
 മാലാഖമാർവന്നുബാലികതന്നുടെ മാലാഴിച്ചുമ്പാടെപാലിക്കൊൽ
 ഒന്നുകൊണ്ടുമൊരു സങ്കടമേശ്വരനെ ദൈവയോഗാൽപൊറുപുത്രനേയും
 പുത്രനെക്കണ്ടുതുവല്ലസന്തോഷത്താൽ തത്രമടിയിലെടുത്തുവെച്ചു
 ഭർത്താവെന്നുടെ പതിപുപുത്രനും ദുഃഖാബ്ധിയുതാങ്ങുകിടക്കുന്നിപ്പോൾ
 നീയിതിനെന്തൊന്നാതിരിക്കുന്നു ഞാനെന്തുചെയ്യുന്നതിനെകാണാൻ
 പുത്രനെകാണ്മാനുംയോഗംനന്നാക്കില്ല അത്രമഹാപാപിയായോനീയും
 പുത്രപുത്രമറിയാതെഗമിച്ചുനീ പുത്രനാക്കാണമൊസംശയമേ
 ഇത്ഥംപാഞ്ഞവരുദുഃഖിച്ചു പുത്രനെസതപരംജ്ഞാനസ്ഥാനംകഴിച്ചു

എൻപതികണ്ടിവയൊക്കെയും ബോധിപ്പാൻ തമ്പരാട്ടിയിടകൂട്ടേണമെ
ഇപ്രകാരത്തിലെഴുതിയൊരുപത്രം തൽപ്രാണനാഥേസ്തുതിച്ചുവെച്ചു
ദൈവമേ എന്റെ ലിഖിതത്തെ നിൻ കൃപാ വൈഭവാൽ ഭർത്താവേകാട്ടേണമേ
ഇത്ഥം പറഞ്ഞുകവാടത്തിന്മീതവരും തച്ചരിതഞ്ഞെയൊളിച്ചുവെച്ചു
പീഡിച്ചു സർവ്വഭുജന്മാൽ മകനായ് ആടൽ പെട്ടു വസിച്ചിടുന്നു
അങ്ങിനെ വഴുന്നവളിനികേട്ടാലും മംഗലസിപ്രിസോവർത്തമാനം
വിക്രമമേറിയസിപ്രിസോഭൂപതി! വിക്രമൻ ഓക്കിനെയാകുമിച്ചു
എട്ടുമാസം കൊണ്ടു ഭുജ്ജനം ഓക്കിനെ നഷ്ടം വരുത്തി നശിപ്പിക്കയാൽ
ഭുജമകന്നെ വ്രദോരിനും സൗഖ്യമായ് സിപ്രിസോശക്തിയാലെ
സിപ്രിസോമത്സവേപോയാലും വൈകാതെ സൽപ്രിയം മെന്മേൽ ഭവി

ഭേണമേ

കൈവിടിച്ചാമാരവാകുങ്ങളും ചൊല്ലി ശ്ലേഷ്ണനാശ്രമിച്ചിതമ്പാൽ
സിപ്രിസോഭൂപതിവേഗം പുറപ്പെട്ടു സൽപടസന്നാഹത്തോടും മോദാൽ
ശൈശ്വലനിധിയാകിയസിപ്രിസോസ്വൈപാമായുനുടൊരാളും പക്ഷ
കോലാഹലം കേട്ടു ഗോലോവാമശ്രിയും ലീലാകലന്റെ തിരേല്ലാനായി
സേനാകോലാഹലത്തോടു മൊരുമിച്ചു ചേരതോമഹാഭുജാവത്തോടും
മനുഭാചത്തോടു ചെന്നവൻ സിപ്രിസോ മന്നനെ കണ്ടു വണങ്ങി മോദാൽ
അശ്രുചൊഴിച്ചവൻ സിപ്രിസോഭൂപന്റെ വക്രതം ഒൾക്കാരെ സ്വപ്നം നിന്നു
ചിത്തമഴിഞ്ഞു ഭുജഭുജൈകം ഭുജോദാ സതാരം പാരേവിളിച്ചുരാജൻ
ഭുജാപ്രാൻകാരണമെന്തെന്നായിത്തര വ്യഗ്രചിത്തത്താലുളളിച്ചെയ്തു
ചത്തിക്കുസൗഭൃഷം സന്തരിയുണ്ടായോ പത്തനേയേതാനും ഭുജമായോ
ഭാഗ്യാമരണഭവീദ്വിട്ടോ നീയിതു പാരതെ ഭുജിപ്പാൻ തുലമെന്നു
വീരസചിവാപാകന്നഭൂപതി യീരതകൈവിട്ടു ചൊന്നശേഷം
പീർഗ്ഘശാസനത്തോടൊന്നു മിഴിച്ചവൻ ഉരുൾപംഗൽ ചൂന്നെടുവീപ്പിട്ടു
ചത്തല്ലഭാർത്ഥമായതേകേട്ടാലും ശക്തിവർദ്ധിച്ചു മരുവീടുന്നു
ചത്തകുൽഭുജമിനിക്കിത്രയില്ല കൾ സത്യസർവ്വേശന്റെ ചിത്തമല്ലോ
ചത്തതിലേറിയ ഭുജമായ് വന്നിതു ശക്തൻ ഭവാനായകാരണത്താൽ
ശക്തിബലവീർച്ചുജ്ജ്വലത്താൽ ചത്താൽകറവവരികയില്ല
ശക്തിയായ് നില്ലുമ്പോൾ കീർത്തിഹാനിവന്നാൽ ചത്തതിനേക്കാളും ഭുജമത്രേ
ശക്തിമാനായ നിനക്കുള്ള കീർത്തിയെ പതികളുത്തുവസിപ്പിച്ചിടുന്നു
അനിധിഭവത്തൊന്നു വേണ്ടതറിഞ്ഞില്ല ചന്തിച്ചാൽ ഭവക്കാവതല്ലതാനും
ഭുജന്റെ വാക്കിവകേട്ടോരുനേരത്തു എത്രയുക്തച്ചിച്ചു ചോദിച്ചോറും
ചൊല്ലുന്ന ചൊല്ലു നീവല്ല ഭവതാനം വല്ലതെന്നാലും മടിച്ചിടൊല്ല
ചൊല്ലുകയെന്നുള്ള സല്ലാപം കേട്ടപ്പോൾ മെല്ലെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി ഗോലോ
നീപോയ ഭുജന്മാൽ ചേദിച്ചു നിധം ആമയം പൂണ്ടുവ സി ചൊട്ടുനാൾ

ഇന്നിയുംമുണ്ടു നിന്നുള ചരമം മനവകാട്ടിത്താൻ (ബാധിപ്പിക്കും
 നാട്ടിലുണ്ടാക നവസ്വ കളിക്കയും കാട്ടുകുരടരിശ്ശനത്തൽ
 ഇങ്ങനെയുണ്ടാരു വിദാൻ സമീപത്തിൽ ഇങ്ങവൻതന്നെ
 വരുത്തിക്കാട്ടാം

ഇവന്നുംഗോലോരൻ വാക്കുകൾകേട്ടപ്പോൾ തിങ്ങിനമോചനസി
 പ്രിസോസും

ഏകാലവനൈവരത്തുകസതരം വന്നാലറിയാംപരമാർത്ഥങ്ങൾ
 ഇത്തരമാജ്ഞകൾകേട്ടപ്പോൾഗോലേ വു ശക്തനാംഭൂപൻസമീപത്തിൽ
 ചൊന്നവൻതന്നെവരുത്തിവിരചോടെ ചൊന്നപോൽകാട്ടികവടവൃത്തം
 ശലാംഗീസമീപത്തിൽപാലകൻ ആശ്രയിച്ചിട്ടു ചാരുഭാവരൂപം
 കണ്ഠോല്പാദനകോപത്തോടെഭൂപതിവണ്ടാർക്കുലിജനോവേവായെ
 കണ്ഠികൂടാതെകൊൽകെന്ന ജ്ഞയും ഓട്ടു നാശോലാലോഹാതുനല്ലി
 വ്യാജാശ്ലാഭിക്കാട്ടു തുലിത്തൽ വ്യാജരഹിതമാച്ചാരൻ
 ഭാഷാമഹാപണ്ഡിതേശ്വരകൊൽകെന്നും ജാരനവേഗംവധിക്കിയെന്നും
 സത്യാമിനവൻ തന്നെവധിച്ചതേ പത്തനേപ്പുകാണാൻ സത്യംതന്നെ
 സത്യമല്ല ലിപ്തവാചകംകേട്ടപ്പോൾ ചിത്തം തീർത്തങ്ങുഗോലോതാനും
 ശീഘ്രശമിപ്പനായശ്വത്തിന്ദേലേറി വ്യാഘ്രംപോ ലപുര പുക്കുകോവാൽ
 സത്യസ്വരൂപനമോളുചിലങ്ങതിൽ ചിത്തംഭവത്താൽമരുചിത്തന
 പാലകൻതന്നെപ്പരിചോടെ ഗോലോലും ആശ്രയിച്ചവൻപോടിമോട്ടം
 ഉച്ചാനശ്വത്തിൽതതുകഴിപ്പിച്ച ആഘോഷവെച്ചങ്ങുപിപ്പിച്ച
 പുത്രനോളുടെഭവത്താൽചിലങ്ങതിൽ തതയാണിട്ടന്നരാജഭാഷ്യ
 സത്യാരക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കാനെന്നിങ്ങും ഭൂതവരുത്തുകതമകോവാൽ
 വിരാരംരണ്ടുഭടന്മാരായേല്പിച്ച ചാരേവിളിച്ച പർവ്വതൈലാലി
 കൊന്നവരുതന്നുടെ നാവുംമേടിച്ചുതൻ ഇന്നിങ്ങുകൊണ്ടുവരികനിങ്ങൾ
 ആജ്ഞെ പരമ്പോടയച്ചിശ്ശോലോലും ആജ്ഞെ പാൽക്കുത്തരംപഗമോടെ
 വാളംപരിചയമായ്ചെന്നാ നിനിയാളനുഭവംവാൽമരുചിത്തന
 മാജികതൻ കവാടംതാനവർ നാളികേതയോടൊത്തുചൊന്നാൻ
 മകാർമൈലിമണെ നിന്നക്കൊല്ലുവാൻ ശക്തകാതാജ്ഞെ പയ്യരാജൻ
 അപ്രകാരംഗോലോത്തങ്ങുളയേല്പിച്ച ശീഘ്രംപുറത്തുപറപ്പട്ടാലും
 ഇപ്രകാരംകുസിലിസോപത്താലും പുത്രനോടസഹപോവാ നായി
 കൂടെപ്പൊളെട്ടുപാത്തകൾകേൾക്കുമ്പോൾ ആലുണ്ടാംനരജാതികൾക്കും
 തന്നെപ്പുത്രനെതപംഗിമാർമ്മനി തന്നെമാറ്റത്തന്നച്ചുന്നനായ്
 ഹാഹാ നല്ലശ്വരഹാഹാമനിയോ ഹാഹ മോ നിതോടെവകന്യേ
 ഇങ്ങിനെമാർച്ചത്തന്നച്ച പരരോടിച്ച തിങ്ങിനമോചൻ മയങ്ങിചിങ്ങ
 സ്വപ്നംകൊന്നെപ്പോ ഗോരംഭടന്മാരും ക്ഷിപ്രമധാരേൽചൊന്നിവന്നും

ദുഃഖിച്ചാൽപോരനമുക്കിനിവൈകാതെ മാനിനിപോകണംനീക്കുമെന്നു
വേഗംപറഞ്ഞുപോകുന്നവർചൊന്നപ്പോൾ വേദിച്ചുവേദംപറവാനാർ
മാനിനിതന്നുടെ ദുഃഖമറിഞ്ഞു ക്ഷയംസൃഷ്ടികത്താവുന്നതെന്ന
പത്രംപറവുകയും മുഖംസുഷേചേർത്തവർ വേർതിരിയുന്നോടുകൂടിയപ്പോൾ
ആധാരമില്ലാത്തവരുടെദുഃഖങ്ങൾ ആരംഭിക്കാത്തതൊഴുക്കമില്ല
ഈലോകമൊക്കെമറന്നവർ ദുഃഖത്താൽ ആലോകമൊത്തവളിതമുഖം
പോകാമകനെന്നമുക്കു മരിപ്പാനായ് വേദിക്കുവേണ്ട പിതൃനിയോഗം
എന്തെങ്കിലുംതൊൽനിന്നെയുംകൊല്ലുവാൻ ഉന്നാജ്ഞമെഴുപിതാവെന്നറി
അയ്യോ!മകനെന്നിനക്കവിധിയീതോ പൊതുല്ലനിന്നെയുംകൊല്ലുവാനായ്
ഞാൻദോഷത്താളത്തിയെന്നുവരികിലും ന്യായമോനിന്നെയുംകൊൽവതോ
ത്താൽ
ഹാ!ഹാ! എൻഭർത്താവേനീയിതുമെന്തായതിന്നാകാംകുഞ്ഞോന്നിയതയ്യോ
പാപം
അല്ലവന്നിന്നോടൊരപ്രിയംകൂടാതെ തപസ്സിയെക്കൊൽവാൻവിധി
ചോന്നീയും
സ്വപ്നത്തിൽപോലുംനിനച്ചില്ലാന്നിന്റെ പതിയെക്കൊല്ലുന്നതയ്യോപാപം
ഗോലോമഹാവല! ചാലവേനിനുടെ ആടോപകരശരംചിത്രമോർത്താൽ
ആഗ്രഹംപോലത്താൻചെയ്യാത്തകാരണം നിഗ്രഹിച്ചാണുറച്ചുനീയും
നിഗ്രഹംകൊണ്ടുനിനക്കുസുഖമല്ലൊ ആഗ്രഹംപോലെ ഭവിച്ചിട്ടെ
ഭർത്താവെപ്പോലുംനിനക്കുകൾകേട്ടുനീ നന്മകൊല്ലിച്ചാലുംപതിതനെ
ബോധരഹിതമാംനാനാജന്തുക്കൾക്കും പത്രവാത്സല്യംപറയാവല്ല
നിനുടെപത്രനെ സ്നേഹിച്ചാണുറച്ചൊ എന്നോടുകൂടെവധിച്ചിടുന്ന
അയ്യയ്യോപാപമേഭർത്താവേനീയെന്റെ ആത്മഭവനച്ചതിമെത്തോനീയും
ഇത്ഥമവനെയുംമാറത്തണച്ചവർ ദുഃഖിച്ചുചൊല്ലിക്കുഞ്ഞുശേഷം
പത്രനെയും ചൊല്ലിപ്പോയോരവസ്ഥകൾ ക്ഷയംകേൾക്കുമൊരുമ
ഇക്കിടക്കുന്നതിൽചാവത്രെല്ലെ പൊയ്ക്കൊൾകവാൻഭടന്മാരോടും
നന്മനൽതന്നോടിവണ്ണംപറഞ്ഞവർ നന്നായ്കുകെത്തുകിപത്രം
ആരുമില്ലാധാരമെന്നോത്തദുഃഖിച്ചു ഹാഹാവിധിയെന്നുഴുതുമൊന്നാർ
ഭർത്താവിതെന്നെയുപേക്ഷിച്ചിതെന്നറി കർത്താവേനീയല്ലാതാമല്ല
കണ്ണനീരാലെനനച്ചിട്ടുഭൂതം തിണ്ണുനാചിങ്ങുന്നിറവിനെ
വീണ്ടുമെപ്പോകിടന്നുമെഴുന്നീറും കേൾപ്പതിനെഹാവിളിച്ചും
സർവ്വേശ്വരമാവാ! സർവ്വൈകനായകീ! നിർവ്യാജമെന്നച്ചതിച്ചോയെന്നും
ഈതിനെതിങ്ങിനദുഃഖാൽമനോഭവ നന്മനോട്ചൊരുമിച്ചിട്ട്
മാത്രേഗമിക്കുന്നതൊത്തുമെന്നൊരു ദീർഘികതനിവിനങ്ങിയപ്പോൾ
അംഗനാമലിജനോഭവയന്നേരം അംഗലമൂരിമാർച്ചാത്തെച്ച
വൈചാഹലിഹ്നമാംമോതിരമിന്നിതാ ദൈവകൃത്യംതമഭർത്താവിനെ
കുട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചവർ കുട്ടിച്ചിട്ടിച്ചു ജലപതിച്ചാൽ

അംഗവാരാസിയാമെന്നിനമുവരും ആസ്ഥാനപിന്നിട്ടുശോകത്തോടെ
 കൊല്ലവാൻപോയഭടന്മാരെന്നിപ്പു മല്ലമിഴിവനവാനുപേക്ഷ
 വെട്ടുചാനായിട്ടുമട്ടേലുംവാണിയെ പെട്ടെന്നമനിതലേയിരുത്തി
 മന്ദാരവേനഭടന്മാരെന്നേരും നന്ദിമേലിപ്പോയോമുഖ
 നന്നനന്തനെവിരവോടേതോകാതെ തത്രാധിഷ്ഠിതേ ഭദ്രനാഥേ
 ഉത്തമഭടന്മാർപറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ ഭദ്രനായിട്ടുതന്നെരിറ്റുവാ
 അയ്യയ്യോചാപഭടന്മാരെനിന്നും അയ്യ അർക്കലമെന്തോടല്ല
 രണ്ടുരമനവരുത്തല്ലിവിനിഷ്ഠേ ഭണ്ടിപ്പുവത്തുഭടന്മാരെതോ
 ചാകുന്നതുകൊണ്ടെന്നിക്കഭരമില്ല മകാശമാകുന്നതുകൊണ്ടും
 പുത്രനെക്കൊല്ലുന്നതുകണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുംവരണമൊല്ലാവാല്ല
 സരസ്വതൻപറന്നനിനച്ചഭടന്മാരെ നിർമ്മൂലമാക്കുന്നചരിപ്പിന്മുമ്പ്
 രണ്ടാമത്തെനടപുത്രനെക്കൊല്ലുക ഭണ്ടകണമനസ്സിപ്രകാരം
 അല്ലാതെയെന്നോടുപദ്രവിച്ചിട്ടല്ല നല്ലമനുഷ്ഠാർഭടന്മാരെതോ
 ഇവന്റെമുന്നോടനുഗ്രഹംചെയ്യുന്നതും അന്തപാലിച്ചിട്ടുനിന്നുള്ളേയും
 ഞാനൊരുശോഷംവിശേഷമെന്തിട്ടല്ല ചന്ദ്രന്റെനീക്കലെന്നതു്
 എന്റെപരമാത്മം നിങ്ങളോടുമൊന്നാൽനിങ്ങളാസിച്ചിട്ടുമല്ലോ
 നിങ്ങളല്ലാതെനാരിലൊരുതരം ഇല്ലല്ലോ സകടംചാല്പിട്ടുവാൻ
 യുത്തമോദ്ധൃതിപറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ ചിത്തേവിഷാദഭടന്മാർക്കപ്പോൾ
 നന്നായ്വുസനിച്ചതങ്ങളിൽദശശിച്ചു ഉന്നതവീർപ്പുകഴിച്ചിട്ടുന
 ഇങ്ങിനെസ്ത്രീഭടന്മാരോടുന്നേരം മകമാർമെലിപറഞ്ഞമല്ലേ
 എന്തിനിനിത്ര വിഷാദംനിങ്ങൾക്കെന്നും രണ്ടിലൊന്നോടുകൂടി

കൊറുവിൻ

എന്തപറഞ്ഞതുകേട്ടോടുകൂടിയെന്നയും തർപ്പുത്രനെയു തഴുകിച്ചാനാൻ
 ഭോഷമില്ലാത്തവൻനീയെന്നിരിക്കിലും നിന്മരണവുമെവിച്ചിതല്ലോ
 നിന്നെക്കൊല്ലുന്നതുകണ്ടുത്താനെങ്ങിനെ എന്തോപീഡസമിച്ചിട്ടുന
 പുനെന്നിതിൽകൊൽകയെന്നു വെച്ചെങ്കിലോ നിന്നെക്കണ്ടങ്ങിനെ

മാകേണ്ടത്താൻ

രണ്ടാകിലുമിനിക്കുണ്ടാകാഴ്ചയെന്നും എങ്ങിനെത്താൻസമിച്ചിട്ടുനയ്യാ
 കത്താവൊഴിഞ്ഞിനിക്കുധാരംസിയെന്നും ഭത്താവെന്നിനെത്താൻകൈ

പിടിച്ചെൻ

ഭാത്താൽ പിനക്കിതുചെയ്തുതിനൊട്ടുമെ ധാത്രിശതോന്നുവാൻനൂയമില്ല
 എന്നെന്നീകൊല്ലിക്കുമെന്നുവരികിലും മനവനിർപ്പുതറല്ലോയിവൻ
 മല്ലാതെന്നായാലും പുത്രനെരക്ഷിപ്പാൻ വല്ലഭാനൂയമുണ്ടെന്നുനൂനം
 ഒന്നുമറിയാത്തവാപിയാമെന്നെയും നന്നോകൊല്ലിക്കുന്നതോളുകണ്ടാൽ
 അന്ത്യബിലല്ലോകേശാരിമാതാവേ ചിന്തയരൂപിണിചാലയമാം
 ഇത്തമുറവിളിച്ചെത്രയുംവേദിച്ചുപുതുമ്പീരവേപിണുപത്തപോലെ
 കീൾംഘശാസത്താൽകിടക്കുന്നവളെക്കണ്ടാശാസഭക്ത്യാഭടന്മാരപ്പോൾ

തങ്ങളിൽമാറിവിചാരിച്ചുവരപ്പോൾ എങ്ങിനെവേണ്ടെന്നസംശയത്താൽ
 അല്പവുംദോഷമിവരുകില്ലനിസ്സം തലപരഭക്തായായുള്ളൊളിവര
 ഓഷ്ഠപതിച്ചുകൊല്ലിപ്പാൻതുടങ്ങുന്നു കഷ്ടമായ് വന്നീടുകൊന്നുവെന്നാൽ
 കൊല്ലായയക്കത്രെല്ലതെന്നോത്തവർ തങ്ങളിൽചിന്തിച്ചുവന്നനായ്
 നമ്മുടെയാത്മാവിതിനാൽപോരുകിലും നന്മഭവിക്കട്ടിവരുകമേന്മേൽ
 ഇത്ഥമുറച്ചുവരുത്തമനാരിതൻ ചിത്തംകുളുക്കുമാറാശ്ചൈവാനാർ
 മാതാവെപേടിക്കവേണ്ടമനോജ്ഞാംഗി മോദമോദവാഴ്കകാനനത്തിൽ
 ദൃത്യഭവിപ്പോളംപാക്കനീകാനനെ സത്യസർവ്വേശ്വരനാചിത്തേയോതു
 ചിത്തത്തിലാരാനീവാർത്തയറിഞ്ഞെങ്കിൽ ദൃത്യവരുത്തിടുന്നമെഗോഭോ
 നാരിനിനക്കുമെജയമായ് വരും ആരുമറിയരുതെന്നിടൊത്തും
 ആയതിലൊന്നുംവരുത്താതെപ്പിന്നി ആയതലോചനേവാഴ്കാനേ
 ഇത്ഥംപറഞ്ഞവർഭക്ത്യാവണങ്ങീട്ടു സതപരവീണ്ടുതന്നുമോദാൽ
 മത്തേഭഗാമിനിസത്യപ്രകാശങ്ങൾ ചിത്തത്തിലോതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്
 ഭട്ടുവഴിചെന്നനേരംവിചാരിച്ചു പെട്ടെന്നുഗോലോപരൈവസ്ഥ
 ധാമനുചെല്ലുമ്പോൾനാവുകാട്ടിടത്താൽ നാഥൻധർമ്മപ്രീഷംനമ്മെ
 ഗോഭോ

കൊല്ലാതെകണ്ടാരുപായുന്നമുക്കില്ല വല്ലാതെവന്നിതുഹാധാപാപം
 ഏവംനിനച്ചവരായതലോചന മേവുന്നകാനനംതന്നിൽപുക
 മട്ടോലുംവാണിയിരുന്നവിടത്തിലും പെട്ടെന്നെല്ലാടവുമൊന്നുനോക്കി
 കുന്നിമണിന്റെറ കരുണുകാരണാൽ മനവൻപതിയെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു
 കാട്ടിൽനടന്നപേഷിക്കുന്നനേരത്തു പെട്ടെന്നെതുത്തോരുചെന്നാകൊൽവാൻ
 വെട്ടിവധിച്ചതിൽനാവുമെടുത്തുടൻ പെട്ടെന്നുരാജനകാഴ്ചവെച്ചു
 പതിതൻനാവെന്നറിഞ്ഞമഹീപതി പത്തനംപുക്കതിലേലത്തോടെ
 ഗോലോപസാദിച്ചലീലകലനാൻ ചാലവെസൗഖ്യംലഭിച്ചമോദാൽ
 മനവൻതന്നോടുമൊന്നിച്ചുരൂഢിയും വെന്നികലനംസുഖിച്ചുവാണു
 ഇങ്ങിനെയിക്ലമപിന്നെപ്പറഞ്ഞിടാം തനംഗിതന്റെറചിന്തുംകരുപ്പിൻ
 ഘോരമാകാനനേപാരംദൃഢത്തോടെ നാദീമണീതന്റെറപുത്രനോടും
 ചിത്തമഴിഞ്ഞകുറഞ്ഞവരഭക്തിയാ ലിത്ഥംസർവ്വശനോക്കൊന്നിരുന്ന
 സർവ്വൈകനായകസർവ്വേശ്വരയെന്നുടെ സർവ്വദൃഢംപോക്കിപ്പാലിപ്പോണം
 ദൃഷ്ടന്റെറവാക്കുകൾകേൾക്കാഞ്ഞകാരണം ശിഷ്യനാന്നിന്നെയെപ്പെട്ടത്രെ
 നിന്നുടെകല്പനപോലെനടക്കുന്ന എന്തെന്നുപേക്ഷിക്കയില്ലവീയും
 എന്തുള്ളവിശ്വാസമുണ്ടാകുകാരണം വിശ്വസിച്ചുമ്പോഴുപേക്ഷിക്കുന്നേൻ
 വിശ്വാസത്താലെവലയുമാനഷ്ടം സത്യസർവ്വേശ്വരകരുണുതന്നെ

എന്നുറച്ചിത്രനാലുപാത്തുത്താൻനിത്യവുംഎന്നുകെ ചിത്തമിളക്കമില്ല
 അമ്മ നീയെന്നെഴുപക്ഷിക്കയില്ലെന്നു എന്തെന്തിൽത്താറാച്ചീടുന്നൻ
 ശാത്രംതെളന്നനേത്രവുംമഞ്ഞു പാത്താലൊരാത്രയമാരുമില്ല
 രണ്ടിലൊന്നിപ്പോരതികയ്ക്കേണംമാതാവെളണ്ടലിനിക്കുമേലുണ്ടാകത
 നിന്നെസ്സേവിച്ചുവെക്കത്തൊരനത്ഥവുംവന്നാലൊഴിക്കുന്നീ. സർച്ചനാഥ
 അററമില്ലാത്തുള്ളതവൃന്ദങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളമാനുഷജാതികൾക്കും
 കൊററിനുമുട്ടാതെന്നീകൊടുത്തിടുന്നു മററാതെന്നൽകുന്നിനിക്കുപോററി
 ഏറിയപ്പോൾ ദോഷംപൊയത്തിതിൽഎന്താണുപോന്നുസുഖിച്ചീടുന്നൻ
 ദിവ്യനാകുന്നനീദാവിദാജന്റെ ഭവ്യമാംദോഷംപൊയത്തില്ലയോ
 ചാരംപോ. സുരംദോഷംതാളത്തിലും മനിയണഗ്ഭവത്താതാൻദോഷം
 പരാജനനിന്നോട് ശതപേക്ഷിച്ചുപോര പാരമാനപാരപാരത്തല്ലാനീ
 മൂന്നുശതമുപദാശമെപോരാസിന്റെ ചാപംചൊയത്തല്ലാസർച്ചേശ്വര
 ചുക്കക്കൊന്നായമത്താമിറങ്ങെപ്പകരപൊയത്തല്ലാസർച്ചനാഥ
 രക്ഷകനാകുന്നനിന്നോടുകൂടവേദക്ഷിപ്രകാശത്തിൽമൃത്യുവായ
 ഓർമാക്കൊയനുള്ളമുള്ളൻദോഷങ്ങൾക്കിപ്പോലൊത്തുനീതാനല്ലോ
 ഇന്നിപ്പോൾമുഖമെന്തിനുള്ള നന്ദിപറയുന്നിനുള്ളിത്താൻ
 സത്യത്തെച്ചിത്തേറ്റുവെച്ചുസത്യത്തോടു സത്യസ്വരൂപമേനിയെന്നോളു
 മെന്തിമുക്കുവാണുനന്ന. പക്ഷെനീയെഴു പുതുമകൾപോയവഴതാ
 പെല്ലുപുളയംകാലിപ്പുളകിത്തോളുപോ. ഉള്ളതാൽഭക്തിയാൽനിന്നെയോളു
 നോക്കുന്നതാണുനന്ദകുടമ്പത്തെയും ദോഷത്തിലധർമാംഭാഷ്യാചാരം
 സാധനംനീക്കിപ്പുളയ്ക്കു നാസാധിച്ചുഅകവേസർച്ചശകാചസ്യത്താൽ
 ഒരാറൊത്തുള്ളപാപംതാക്കൽകഴം കാരാക്കുള്ളനിയിൽനിന്നുചീണ്ടു
 രൂക്ഷമെന്തെന്തിനാലൊന്നാറിയുടെ ഇഴയ്ക്കാൽദോഷങ്ങളിൽനിന്നുവേഗാൽ
 ഏലശയെന്നനിമ്പിയായെപാലൊപാലിച്ചുതാത്തന്നാലെത്രചിത്രം
 ലോകയാലൊന്നപുമാൻകൈക്കൊണ്ടുപുലയങ്ങൾ ആകവേനീപോക്കി

പ്രാലിപ്തല്ലോ

വീരൻമൊറോനടിയ്ക്കിൽനിന്നുനീ മോശനിസിയായെക്കുറിച്ചല്ലോ
 യുദ്ധമാർകഷ്ടമാസ്ത്രോസ്സേലുസിയെ. ആധിവാസത്തിവിലങ്ങിപ്പിട്ടു
 ആയതുപോക്കിയവാരയതിൽനിന്നു ആദരാവാലെനീ രക്ഷിച്ചല്ലോ
 കോശാസ്ത്രീയാംസത്താനിൽപ്രചാസനം മൂന്നുകറിനപ്പോളുത്തങ്ങളിൽ
 നന്നരക്ഷിച്ചുഗീയത്താനാക്കെയെമെ പാങ്ങനെന്തയ്ക്കുരതിയുണ്ടോ
 എന്നതുപോലെ നിൻഭക്തിയില്ലെങ്കിലും അന്നതന്മുഖേയൊലിക്കേണം
 പുത്രനെനീതുകൾപാത്തരുളേണ്ടകെ യുത്രവലഞ്ഞതാൽവൈദാഹത്താൽ

പ്രത്യേകപുത്രനെരക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം അത്രയല്ലാത്തതാവലത്തുണ്ടാകും
 ഇതഥം പറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാകുന്നതും തത്രമടിയിൽ ചാറ്റാശ്ശെത്താൽ
 കൊല്ലാതുപേക്ഷിച്ചുപോയഭടന്മാർക്കുനല്ലതുമേലിൽ വരുത്തേണമെ
 പാപിയാമെന്നപ്പരിപാലിപ്പേണമെ പാപികൾക്കൊരാൾമാകുമതേ
 ദുഃഖിച്ചീവണ്ണമുപേക്ഷിച്ചുനേരത്തു ദുഃഖത്തെരീപ്പാൻ സന്ദർശകനാഥൻ
 മാലാകതെന്നെയച്ചവരതന്നുടെ ആലസ്യംതീർത്തുരക്ഷിപ്പാനായി
 അംബരദേശത്തു പിന്നുമാലാകയും അന്നവരതന്റെ സമീപവന്നു
 ദുഃഖാലിലോകമെന്നഗമിക്കുന്ന മൈക്കുണ്ണിയോടുമാലാകവെന്നാൻ
 ദുഃഖിക്കവേണ്ടനീ ഭക്തജനോപവൈ ദുഃഖത്തെപ്പാക്കുമേസർവാഥൻ
 മൃഗലോകദുഃഖംകൊണ്ടെന്തു ദുഃഖിക്കുന്നു ആലോകസൗഖ്യം നീനാക്കുകയും
 സപ്തംഭൂവിചുമാറ്റുന്നതുപോലെ സന്യസ്തന്റെ നീനാക്കുകയും
 മിനൽപ്പിമ്പർപോലിരിക്കുന്നവരാകെ ഉന്നിപ്പരയുന്നതെന്തു കഷ്ടം
 കണ്ണിൽ കണ്ടീടുന്നവസ്തുക്കളൊക്കെയും കണ്ണുചുരുൾ പിന്നെക്കാണുന്നപോഴോ
 എന്തപോലിലോകം സൗഖ്യമാകൂ സപ്തംഭൂമിയിൽ പാങ്ങിയാകലാക്കുന്നീന
 കന്നിമണിയാകുമെന്നുതൻസർവ്വഭാഗിനെതു കണ്ടുപാത്തിരിക്കുന്നല്ലോ
 മംഗലവാരിധിയാകും സുഖശാൻ മംഗലം മേയ്ൻ നിനക്കുനൽകും
 തിരുനിനക്കുഭവിക്കാതെകണ്ടിനി തിയാൻമെല്ലം സന്നിധാനേ
 തോയംസമീപത്തുകാൻകമാനോഹരേ തോഷിച്ചുവെഴുതികാന നത്തിൽ
 വേണ്ടുന്നനേരത്തുകുടുംകുമാരൻ എന്നുകൊടുപ്പാനനല്ലീടുന്നേൻ
 ഇങ്ങനെയെല്ലാവനാസത്തിൽവാണല്ലോ തോഷാചാടതെപ്പോ വിജയോടും
 പുത്രനാമാൻ നൽകുംകുടുംകുമാരൻ ജീവിക്കും എത്രയുംഭക്ത്യാവസിച്ചാലുംനീ
 ഇതഥം പറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാലാകയും ചിത്തത്തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടുവെച്ചാലും
 പൊയ്ക്കുറേയൊരുഗവദന്ദുണ്ടതിൽവെക്കൊണ്ടുവെക്കുന്നതെന്നോടും
 മൂലഹലാദിയുംഭക്ഷിച്ചുവേദേന ബാലകനോടുവസിച്ചിടുന്നു
 എന്നാക്കിയാകുംജനോപവേവപുത്രനും എന്നുകൊടുക്കുന്നകുടുംകുമാരനെ
 പ്രാണബലംഭേദപുഷ്ടിയുംവലിച്ചുപ്രാണേശപാദഭജനത്തോടും
 ആയതലോചനതാനുംകുമാരനും ധാര്യനുംനാലീവണ്ണംകുടിച്ചു
 അങ്ങിനെവാഴുന്നനാളിലൊരുദിനം അംഗപാദാണമനോവചനവും
 പശ്ചാത്താപമോപാജ്ഞാപ്രസ്തവിൽ പൂക്കിയ പാനീയപാനത്തിനായ്
 തോയത്തെക്കൈകൊണ്ടുകൊടുക്കാൻമാനസം തോയത്തിൽകുന്ദിച്ചു
വിനനേരം

വെള്ളത്തിൽതന്നുടെതു പെന്തെക്കെടുത്ത് ഉള്ളുടുന്നതില്ലുവേത്താടെ
 അന്നതരജ്ജ്വലമുയരയോടങ്ങുവെ ഉന്നതദ്വൈവാലപേക്ഷിച്ചേറ്റം

എത്രമനസ്സാശ്വസനം തരുംബുദ്ധം തുറന്നിറുപമാണ് നീയെന്നു
 കണ്ണുനീർ നീർത്തൊട്ടു സമമാനയെൻ ഗണ്യവും തണുപ്പിടത്തുപാരം
 നാ സി കനിഞ്ഞുകരഞ്ഞയാങ്ങളും നാ നാ ചി മധ്യയിലേ പാശങ്ങളും
 വെണ്മണിതുലുമായ് ശോഭിച്ചതുണ്ഡവും ഭണ്ഡമില്ലാതെ വിരൂപമായി
 ചത്തമുഖമനുഭവതാനുഭവമാനന്ദം ശക്തികൊണ്ടതിതു ഗാത്രത്തിനും
 മുങ്ങനെ മല്ലാമെന്നിക്കുളവിപ്പതിനങ്ങേത്തിരുമനസ്സില്ലാഞ്ഞല്ല
 നീ ചെങ്കുഴൽ പകരങ്ങളൊക്കയും നീ ചെങ്കുൾത്തൊന്നെന്തിന്റേതെന്നു
 രൂപംപിരൂ പമായെന്നു കണ്ടിട്ടു വിചാരിച്ചോടേവേക്കിക്കുന്നേൻ
 നീയാരോടൊരുപുഷ്പം പോലും വെച്ചു നീ നിറുത്തു കൂടെ ചെങ്കുഴലി
 എല്ലാമറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ ചെല്ലും വിചലമിനിക്കില്ലല്ലോ
 മാനുഷർ ചെല്ലുന്ന ചെങ്കുഴൽ പൂവ് വെച്ചു മാനുഷൻ കൊടുത്തീടുന്നു മി
 നീ നെ നയറിയായ് കാണ്ടു പരന്തക്കു മനസ്സിലേക്കു വിച്ചീടുന്നു
 ആളറിഞ്ഞിടാതെ ചരോടും നീയൊരു പക്ഷിക്കു ചെങ്കുഴലിപ്പുറം
 അല്ലെങ്കിലും നന്മാരികൾക്കു നാൽ അല്ലെങ്കിലും വെട്ടിക്കുണ്ടുളളമ
 നീ ചിത്ത ചെങ്കുഴൽ വകാശമില്ലെന്നു നീ ചന്ദ്രൻ യുദ്ധമാർ ചൊല്ലീടുന്നു
 നീ നിറുത്തു കാശർ നീയെന്നു കണ്ടു ചർ നീ ചെങ്കുഴൽ കൈക്കലിക്കാതെ
 അല്ലാതെ ചെങ്കുഴലിപ്പായനുള്ളതെല്ലാം വിചാരിക്കുന്നില്ലല്ലോ
 നീ നെ നയറിയൊരു മാനുഷർ ചെല്ലുന്ന അന്യായമാക്കുകയെന്നും
 പാശാലൊരു നന്മാർ ചെല്ലുന്ന പാശം മോളു പായ്ക്കു വെട്ടിക്കുറുന്നതും
 പോയിച്ചു കൊണ്ടു ചർ വിടുന്നതും ചെല്ലുന്ന ശോഷപവാക്കുകൾ ചൊല്ലാവതോ
 യുദ്ധം ചർ വിടുന്നില്ലാതെ വിപ്പതി നെ വെട്ടിക്കൊന്നു ചെല്ലുന്നതോ
 ന്മാന തടാശ്വമാന തടാശ്വ പൂർണ്ണ മത്സരമെന്നു ചൊല്ലാവതോ
 മറാവർ നെന്നു നന്നു കൈക്കലിച്ചു മുറുമറിക്കുന്നീടേവം നല്ലീ
 നിന്നു കടക്കുന്നിനകം വില്ലാത്തു ഏതൊന്നൊടിതിൻ വണ്ണം ചെയ്യിടുന്നു
 യുദ്ധം ലംപിനെ യോദ്ധോ ഭാഷയിലെതു വലനം പറഞ്ഞീടുന്നു
 തെല്ലും മനോഭാഷം പക്ഷികളെല്ലാമില്ലാത്ത കാരുണ്യപൂർണ്ണ സിന്ധോ
 ചിത്തമിളക്കമെനിക്കില്ലെന്നാകിലും ചിത്തമെന്തൊരു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേൻ
 അമ്മ സഹായമെനിക്കുണ്ടെന്നുള്ളതു രണ്ടു പക്ഷികളുമാർ വിശ്വസിച്ചു
 എന്നാലുമിടലോകേഴുവിപ്പാ നാളല്ല അമ്മനീയെന്നു ചരിവാലിക്ക
 അന്യരും മുന്നോട്ടായിത്തന്നിന്നിന്നെ ലബ്ധമാം കാന്തനാലിനിട്ടു
 ഏകാസം താൻ വിചിന്തയിൽ മുളാതെ അഷ്ടി മുതിർത്തതിൽ കിടന്നു
 ജനിച്ചു ചിലോകേഴുവിനെ നുള്ളു എന്തെന്നു ചെവിപ്പിച്ചു വേണു

ഇതഥപേക്ഷിച്ചുദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടവർ സത്യാരംഭമേല്പോട്ടുനോക്കുന്നേരം
 രതുകാണുനന്ദതേജസ്സംബരേ കൃത്യംശോഭയെന്നാക്കുചൊല്ലാം
 പൂർണ്ണനിശാകരകൈരുകീശോഭയും സ്വർണ്ണപ്രകാശംമിമിരരശ്മി
 ഭൈരവംനാണിക്കമപ്രഭകാണുമ്പോൾ മൈക്കണ്ണിസൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ
 കണ്ണിളകാതവർ വിണ്ണിൽദർശിച്ചുകൊണ്ടെണ്ണമില്ലാഭക്തിയോടിരുന്ന
 ദൃഷ്ടിയുയർത്തിജനോവേവനോക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നുകീഴ്ചോട്ടുതാണുതന്നെ
 ഭൂലോകമൊക്കെവിളങ്ങുന്നതേജസ്സ ഭൂലോകനാഥയെഴുന്നള്ളുന്നു
 എന്തെന്നറിയാത്തതസന്താപംപൂണ്ടവർ അന്തരഞ്ചേദനചിന്തിക്കുന്നു
 സൂര്യഗമനമധോഭാഗേയില്ലല്ലോ വീര്യമഗ്നിജാല മേല്പോട്ടല്ലോ
 എന്തുതർസ്ഥിതിയിങ്ങിനെകാണുന്നു അംബസമുദ്രേന്ദ്രിരക്കെലോചാൽ
 മന്ദമായിങ്ങിനേ ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മന്ദമന്ദം പേരാഭാഗേതാണു
 തിങ്ങിനമാലാകമാരുടെകൂട്ടത്തിൽ മംഗലഗാത്രി സമീപകാണായ്
 എത്രയുംനിർമ്മലയാദേവമാരാവുന്നത്രയുംയങ്ങുമ്പോൾ കാണാത്ത
 സാഷ്ടാംഗമായ്ക്കുൻമുട്ടിയേൻനിന്നവർ ഭക്ത്യാനമസ്കാരംചെയ്തുമോദാൽ
 ചിത്തത്തിൽരാജ്യാന്തരഭക്തിയോടുമവർ ദൃഷ്ടിജലംവാറ്റിത്തോടിനോടും
 ഭക്തരൊപ്പിത്തത്തിൽ സ്ഥായിയുണ്ടെന്നുള്ള സത്യത്തെ

ബോധിപ്പാനായിട്ടപ്പോൾ

ഭദ്രനിധിവേദമാതാവുമനേരം അശ്രുജലംവാർത്തളിപ്പിച്ചപ്പോൾ
 എത്രയൊളങ്ങുവീടുവിച്ചുപാക്കുന്നു ഭദ്രദൈവമേകാലംപറഞ്ഞിടൽ
 നിന്നുടെദൈവത്തന്നാശ പുനരാകുവാൻ ചെന്നാൽ വന്നതറിഞ്ഞാലുംനീ
 നിന്നുടെദൈവത്താൽപീഡയെന്നിടങ്ങു എന്നാലുംകേൾക്കൊരുക്കായ്ബാധേ
 നിന്നുടെസത്യത്തെമന്നിലുജ്ജാർകരക്കു ധന്യേപ്രത്യക്ഷംവരുത്തിട്ടുവാൻ
 അത്രേവലപ്തിച്ചുത്താനിഹനിടന്നും അതുകൊണ്ടിഹപ്രിയംപാക്കു
 സത്യത്തെബോധിപ്പിച്ചാലടുക്കുതന്നെ മോക്ഷത്തിൽനിന്നൊത്താനാക്കും

നാലേ

നന്മയിൽചിത്തമിളകാതെയിന്നിയും സത്യസത്വപരതേജസ്സവിച്ഛാലം
 ദുഃഖിച്ചതുമതിമൈക്കണ്ണിമാർമനേ വ്യഗ്രമകനാണുവാണാലും
 ദേഹരൂപത്തെനിയോതുളുളുവിടുന്നു ദേഹികാരണമോശാഭിക്കുന്നു
 ഈലോകംചൊല്ലിനീട്ടുവിടക്കൊണ്ടൊട്ടും ആലോകനസൗഖ്യമാസംവാഴും

ബാലേ

സർവ്വകാലനാമപുത്രൻരൂപത്തെ സർവ്വദർശിപ്പാൻതന്നീടുന്നാൻ
 ഈദേഹമേകദോഷംചൊല്ലുചെയ്താൽ രദ്ദേഹമിത്രവിരൂപമായി
 എന്തൊക്കാരതയമെന്നു പറയുന്നതാലും സർവ്വകാലനാമപുത്രനാണു
 സർവ്വകാലനാമസർവ്വഭൂതമോഹപ്പോൾ ഉർച്ചിതോമാൽദുഃഖംനൂറായമേകേൾ
 ഗാത്രശരീരനിമേലുണ്ടാകുമെങ്കിലോ നേത്രപ്രത്യക്ഷമാകുകയില്ല
 ഒഴുപിയായുള്ളവർദുഃഖാധിപന്മാരെന്നു ഓക്കേണം ഒഴുപെന്തെന്നാവാൻ
 ഒഴുപെന്തെല്ലാക്കിനാൻ പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മൈക്കണ്ണിനീയൊട്ടു

വേദിഭാഷണം

[illegible]

ബഹുവൈദ്യമീലാതെ ചരഞ്ഞിതു ശക്തിയുംവോയിക്കുയിച്ചുപാരം
 ഭൂപതിനാണ്ടഭാധവീകാരത്തെ ഭാവേനകണ്ടിതുഗോലോരാനം
 ചേരസ്സിൽമോദ ചരത്തുപന്നായിട്ട ചെല്ലുപ്രയത്നംചലവിധത്തിൽ
 നാടുവെട്ടുതൂകുവാഴ്ചകളും ഓട്ടാഴിയാരുള്ള ചാറ്റുങ്ങളും
 കാരോരോവാസരാമാരോരോഭാഷയിൽ പീരൻപ്രസാദിപ്പാൻകാട്ടിയാലും
 ഒന്നുകൊണ്ടുഭൂപതിനോപരംതീരംത്തെ പിന്നെയൊരുവഴിചിന്തിച്ചുള്ളിൽ
 രണ്ടാംവിവാഹംഗ്രാമിച്ചാൽ മഹാചതിക്കണ്ടായ സകലകാരണങ്ങൾക്കും
 ഉത്ഥാപിചാരിച്ചുതന്നെങ്ങോലോവും പൂർവ്വമീശൻതന്നെചെന്നെങ്കിലൊന്നാൻ
 വിക്രമചിന്തപരമാവരംഭംയെക്കുസമാകാരഭാഗ്യരാശേ
 നിന്നിപ്പോന്നിപ്പോലുമുണ്ടായിട്ട സന്തോഷമുണ്ടിപ്പിടിച്ചുള്ളിലേറ്റം
 സന്തോഷപ്പെട്ടുനോക്കുകരണം ബന്ധുരംഗമചാഭാഗ്യരാശേ
 മനഃപ്രസാദംപ്രദമുണ്ടായെന്നാൽ ധ്വനംകളാണുണ്ടായ്കയാണെന്നും
 എന്തുനിന്നിപ്പോന്നതായെന്നുചെയ്താലും വന്നൊരുവേദമിതെന്നെന്നും
 എന്നാൽപ്പിന്നെയെന്നതെന്നുചെയ്തില്ലാ എന്നിന്നുവെദിക്കവേണ്ടെന്നാഥ
 രാജശിരോമണേസംജീവലോചനരാജരാജേന്ദ്രമാംചാലിക്കേണം
 ഇതാകൂപ്പിപ്പറയുന്ന ഗോലോരോട്ടത്തരംമിണ്ടാതെന്നിന്നുഭൂപതി
 വീണാമന്ത്രീയംസദാഭാവിക്കുന്നതും ആയ്കാ ഭൂപതിയോടുകൂടുന്നാൻ
 ഭാഗ്യവിധായകമെന്നതുകൊണ്ടും ശൊർച്ചമലനിധായതാനിപ്പോൾ
 ആയതിനാണ്ടാരുപായംമഹാമന്ത്ര ആയതലോചനഭൂമിനാഥ
 രണ്ടാംവിവാഹംകഴിക്കണംവൈകാതെ ഉണ്ടല്ലോസദാഭാഗ്യസന്ദർശനം
 വേളികഴിച്ചുകൊലാഹലം പ്രേരണിയാൽകേളിക്കലനവസിക്കാമല്ലോ
 ഭക്താഭിഷേകംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യം
 മാരാചിത കൃത്യഭവമൊന്നുമാപത്രഭവമൊരുനാളുംതീരാ
 എന്നു പറയുന്നപുർവശാസ്ത്രസ്മൃതി എന്നതാപാലഗ്രാമിക്കേണംനാം
 ഐവംപറയുന്നമറ്റുവരനോടു ഭൂപതിവിരോധമില്ലാ
 വേണ്ടതെന്തിനേളിക്കൊലാഹലം രണ്ടാമതിന്നിമതിശക്തികൾ
 ചോകുന്നിയെന്നുവെദിയിൽനിന്നിപ്പോഴെ വേചാഞ്ഞിടേണ്ടനീചങ്ങുര
 സിപ്രീസോഭവൻറെകല്ലനകേളപ്പോൾ തരമെപ്പെട്ടുണ്ടെന്നാൻ
 അന്നതൊട്ടാവലൻതന്നെക്കേളുള്ളിൽ അവിചിത്രവെട്ടുചോലയെന്നായി
 ഉണ്ടാകുകവെട്ടുകയ്യെടവെട്ടു കേണുചിന്താമുട്ടെങ്ങിനെല്ല
 ഇന്നിവിവെടവെട്ടുകയ്യെടവെട്ടു വന്നിപ്പോഴുതൂവിനിക്കിതിനാൽ
 സത്യസ്വരൂപമെന്നാൽവെട്ടുകയ്യെടവെട്ടു സിദ്ധമാനീക്കമില്ല
 എന്തിനെയായാലെന്നും ഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യം
 ഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യംഭാഗ്യം

അതിന്നുളൊക്കെക്കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടുരാത്രിയിലാരുമറിഞ്ഞീടാതെ
പോയിമരരാജ്യംപുക്കിതുമന്ത്രിയും പോയെന്നറിഞ്ഞചിലരുമാർ
ചെന്നുമഹീപതിയോടുണത്തിച്ചപ്പോൾ ചൊന്നിവസിപ്രിസോഭുമിനാഥൻ
ഏഴുനിനിയെൻറെകണ്മണിയിൽകാണേണ്ട ചെട്ടെന്നുപോകെട്ടെവല്ലേടത്തും
ഇതുംപറഞ്ഞുവിരവോടെഭവതി ചിത്തത്തിൽഭാര്യയെയോർത്തുപിന്നെ
മുങ്ങിനെടുവിച്ചു. മംഗനാമൗലിയെമങ്ങാതെചിന്തിച്ചുവാഴുംകാലം
ഏകദാപതികിടന്നപുരത്തിങ്കൽ അകവേസുക്കുറിച്ചുനോക്കിഭവൻ
റത്തിസഹിച്ചൊരുദുഃഖത്തെയോർത്തവൻ സൂക്ഷിച്ചുദുഃഖിച്ചുനോക്കുന്നേരം
എൻപതീകണ്ടുഗ്രഹിക്കെന്നുഴുതുളള അൻപോടൊരുപത്രംകാണാഞ്ഞു
എന്തെന്നുചിന്തിച്ചെടുത്തുനോക്കുന്നേരം സന്തതംപതിതൻപത്രരേഖ
വായിച്ചുഭവതികണ്ടു. അനേരത്തു ഏറിയ ദുഃഖംകൂടുതലായിത്തേ
ഭാര്യമാസഹിച്ചൊരുദുഃഖത്തെയോർത്തിട്ടുവീരനാഭവതികേണുചാരം
ദുഃഖംവളന്നുമഹീപതിക്കുന്നേരം പൊട്ടിത്തകന്നുഹൃദയമപ്പോൾ
മിണ്ടാതൊല്ലമിന്ദനമഹീപതി (വണ്ടാർകുഴലിയെപ്പിന്നെയോക്കും
തിണ്ണനുവീണ്ടുകുണ്ടുതലരല്ലി കല്ലു നീർധാരപോരുവാനുവേർത്തു
എന്നെമറക്കാതിരുന്നജനോവേവെ നിന്നെത്താൻകൊല്ലിച്ചതാമാവാപം
പുത്രനെക്കാണാനുംയോഗമിനിക്കില്ല അത്രമഹാപാപിയായല്ലോത്താൻ
രല്ലുംപിടയില്ലപത്രംഭാര്യക്കും എല്ലാമിനിക്കുതെവന്നുകൂടി
ഗോലോമഹാപാപിലീലകലന്നുനീ ഞാലയാമൽപ്രിയേക്കൊല്ലിച്ചോനീ
വിന്നുരെണ്ടാദരാളി ഞാനെന്നാടെ സുന്ദരഗാത്രിയാംഭാര്യതന്നെ
ഹിംസിച്ചതേത്തീട്ടുദുഃഖംകൂടുതലാൻ ഏറകരഞ്ഞുദുഃഖിച്ചുപിന്നെ
നേരറിയരുന്തെക്കൊല്ലിച്ചുതോർത്തിട്ടു വലിച്ചുദുഃഖംപറയാവതോ
ദൈവമിതിനെ ഇഹലോകത്തുനോക്കേണം കൈവല്ലുദൈവത്തെപ്പേടിയോടും
ദൈവമെന്തെല്ലാമെല്ലാതെന്നേത്തീട്ടു അയ്യയ്യോ എന്നു നിലവിളിച്ചു
പത്രവുംമാർപത്തുണ്ടു. മഹീപതി നിറുത്തുരാത്രൈശയിക്കുന്നേരം
എത്രയുംശോഭിച്ചുപോണായിശോഭയിൽ ശീതാംശുബിംബസമാനമായി
സിപ്രിസോഭുമിനാഥനുംപോടിചുചത്താപോൽസ്പന്ദിച്ചുഗാത്രമെല്ലാം
വ്യഗ്രതപുണ്ടുകിടന്നുനേരത്തു അകംകുളുപാടുത്തുചെന്നു
ഭവതിതന്നുടൊന്നാളുപിടിച്ചുവൻ പൂവനാരണിയിലുവേശിച്ചപ്പോൾ
ചാമകൻതൻറപീണ്വച്ചുദേശത്തു അശയോടത്താവൻചെന്നുനിന്നു
ഭവതിതന്നോടവൻപറഞ്ഞന്നേരം എന്നാടൊത്രമിവിടെയുണ്ടു്
നീയെടുപ്പിച്ചുവിവാഹത്തീർത്തവെല്ലേണം കാര്യമിവിടെക്കിടന്നാല്ലോരാ
സത്യമിതൊക്കെയറിഞ്ഞല്ലോസർവ്വജ്ഞം സത്യസ്വരൂപൻമനോഹരന്താൽ
ഇതുംപറഞ്ഞുമാഞ്ഞുതൻറുവാവും ചിത്തവേദനോടുസിപ്രിസോസും

പത്തനേപോയിശ്ശയിച്ചുപുലർക്കാലെ ഉൾക്കാട്രമൗഗമിച്ചുപുലർ
രാത്രിശ്ശെച്ചെരുധാത്രികഴിച്ചുപ്പോൾ തത്രപിന്നംകണ്ടുചിസ്സുയഞ്ഞാൽ
ധാത്രിവരൗമെടുപ്പിച്ചുപോങ്ങുന്ന ചേട്ടൻ ചിഹാരത്തിൽഭക്തിയോടെ
വേണ്ടുന്നകർമ്മങ്ങളെല്ലാംകഴിപ്പിച്ചു രണ്ടാമതെന്നാസല്ലതിച്ചു
പാവകൻപ്രത്യക്ഷമാവുകണ്ടുപ്പോൾ മരലാശിതൻ വാതുപോണ്ടു
നേരൊക്കെചേർന്നിപ്പിരിനാളുപതി പാട്ടുതെക്കൊല്ലിച്ചുപുലർതന്നെ
കൊണ്ടുവന്നാശുപയിക്കേണമല്ലാഞ്ഞാൽ കൊണ്ടാടിപ്പാഴിക്കൊല്ലുവരും
ഉള്ളത്തിലിതറംവിചാരിച്ചുഭാഗതി കള്ളനാശം വരാതെ പന്താണു മാധ്വ
നാനാഭിശകളിൽദൂതരേ ചിട്ടു ചൻ പാഴ് ചിഹ്വി നെരംകണ്ടുവന്നു
ബന്ധിച്ചിതഞ്ചൻ പാഴ് നാരിയൊക്കെ ബന്ധിച്ചുപുലർചിട്ടു പാഴ് പാഴ്
ബന്ധാശ്വരികൊണ്ടു പാഴ് നാരിയൊക്കെ ബന്ധിച്ചു പാഴ് പാഴ് പാഴ് പാഴ് പാഴ്
ചൊല്ലിത്താനിത്താലേണമെന്നോടൊക്കെ ചെല്ല ചിഹ്വമാനതാലാകാശമേൽ
ചതുരോയെനൊരശസ്സുംനടന്നും നല്ലൊല്ലെന്താലാണമെപ്പാൽ
സംപരമിനിങ്ങവരെവരുത്തേണം ശക്തരേപോവിനെന്നാഞ്ചെപ്പൊ
ഈവണ്ണമാഞ്ഞകേട്ടുപ്പോൾഭടന്മാരും അച്ഛന്റുപൻപ്രബേന്തനോടും
ബന്ധുക്കളോടുമറിയിച്ചുവേഗേന സന്തതംസിപ്രിസോസാജ്ഞയാലെ
കേട്ടുപറപ്പെട്ടുബന്ധുക്കളെല്ലാരും വാട്ടമകനാഗമിച്ചിതപ്പോൾ
സിപ്രിസോമന്ദിരം പ്രാപിച്ചനേരത്തു സൽപ്പ്രീതിയോടെതിരേററുപൻ
ഭക്തിയോടങ്ങഭിവാദ്യവുംചെയ്തൻ പത്തനേമോദാൽവരുത്തിവേഗം
ബന്ധുജനങ്ങളെമാനിച്ചുപതി സന്തതംഓരോരൊല്ലിയേവം
മട്ടോലുംവാണിയാമെന്നുപെന്തിയെ ഓച്ചുനാംഗോലോതന്നിപ്പുവാക്കാൽ
കൊല്ലിച്ചുതന്നാമറിയാതെവല്ലഭേ വല്ലായ്ക്കൊക്കെക്കുമിഷേണമെ
അല്ലൽവരുത്തിത്താണെല്ലാക്കുമെന്നുപെ നല്ലചിഹ്വമാനിച്ചുപാലെ
അശ്വചൊഴിച്ചുതന്നിതംപറഞ്ഞതാൻ ആശ്വചൊഴിച്ചൊക്കെമാനായി
ആസയീകൽവരുത്തിവിരവോടെ താലാമിസിപ്രിസോകോപാർത്തനാധ്വ
ഓച്ചിയിൽനിന്നുകനൽചിതറംവണ്ണം ചെട്ടമിടിച്ചോലാജിച്ചെപ്പൊ
എന്തൊഓച്ചുസർവ്വമെന്നാൻ അന്ധനായിവണ്ണംചൊല്ലിപ്പാൻ
ഏറാടെയാശ്ചാതമാധ്വനിയെന്നവെച്ചിട്ട് എന്തെടുടിവുവരുത്തിയോനി
ജ്ഞാനൈവെപ്പാൻനീയുന്നിയിരുനെങ്കിൽ എന്തൊമിംസിക്കാഞ്ഞൊ

ഓച്ചുവെപ്പോ

എന്തൊമെന്നുപെന്തു സർവ്വതും നിമനയുംകൂടെമിം സിപ്പാല്ലാ നി
നിന്നോട്ടൊന്നൊരുപട്ടംചൊല്ലാതെ ചൊല്ലായ്കിട്ടു നിരവേഴ്ചാട്ടു
ഓച്ചുരായിത്തുണ്ടുമാനാശ്വരമിയിൽ ഓച്ചുരിൽഓച്ചു നെരംബാണിപ്പു
പാപത്തിൽപാപനാശത്തുമാനാപാപാ പാപാപി പീടുന്നനാശായിക്കാം
നീചെയ്തൊക്കെപ്പാകമിരുത്തേ നീചിതിലൊട്ടുംനേർപ്പോടെ

[illegible]

ഇങ്ങിനെ നർരീമണിചെന്നനേരത്തുശംഗംസിപ്രിസോവിസുയിച്ചു
 പൊട്ടത്തുസൂക്ഷിച്ചൊരുനേരത്തു യന്മയാന്നാരിതൻതുപംകണ്ടു
 ശാത്രമെപ്പിഞ്ഞസ്ഥിശോലുംഈസുമായ് നേത്രവുംപോയിക്കൂടിഞ്ഞ പാരം
 മഞ്ചലാലില്ലെന്നുനാകിലോദേഹം പഞ്ചപാദയെന്നേത്താനേരും
 നേത്രമെപ്പൊരാപരംധ്യാനിച്ച ശാത്രശാത്രങ്ങൾമറന്നനായ്
 യാത്രയിൽതന്നെയിടുന്നനാരിയെ ഒരുയു ഭക്താപരത്തെപ്പോലെ
 ആഹ്വാനെത്താകാരണകാനേ ആശംകൂടാതെവസിപ്പിച്ചവാൻ
 പാരയരികുകേമാരനാഭനേതും പാരാരേഖയെന്നെടുചൊൽകധന്യ
 സിപ്രിസോദേവപരഞ്ഞുകൂട്ടപ്പാർ രത്നപ്രിയനെനവരവിശ്വചിപ്പിച്ചു
 പുണ്യസ്രീയാകുജനാവധാനനരം കണ്ണുപീർചാത്തുപറഞ്ഞിറങ്ങും
 വീഴ്ചപാത്രാഭുപദോത്താനമിന്നാരുമില്ല താരഗതിയല്ലാ
 കെല്ലുവെന്തെന്നെവത്തലയച്ചപ്പോൾ നല്ലഭേദാർത്ഥനേ ഗുണത്താൽ
 കെല്ലാപുഷ്പകുടുംബമായവെന്നയും നല്ലവെക്കുപത്തുക്കൈവം
 അന്തിമനാത്മീയനത്തിൽവസിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞാലുംനീപോകയില്ലാർ
 കൂട്ടിൽചാലത്തുകിടന്നവരാട്ട നാട്ടിലുജ്ജ്വലിക്കുകൊട്ടു സാരം
 ഇങ്ങിനെശംഗനാമമലിനാചര പുരോഹിതാട്ടാർത്തശേഷം
 രണ്ടാപെന്തെയുമുനംവധിപ്പതു മനചന്ദ്രഹിപ്പാമാനീപണ്ണം
 ഓദായാനിന്നുതെവുത്താത്തമാക്കവേ ചിത്തേധിപ്പാൻമടിച്ചിടാതെ
 സർവ്വശബ്ദപ്രതിനിധ്യംജമെന്നോട്ട സർവ്വശർത്തനാലൊലൊന്നമേ
 ഇതരംതാപാത്താൻഭക്താപരത്തെപ്പോൾ മത്തേഭഗാമിനിചൊന്നീപണ്ണം
 ഓഖിയായ്കീടംഗീരേല്ലുമെന്തിന്നുതെട്ടുഖത്തെയെന്നൊലൊക്കാവല്ല
 സർവ്വമായൊക്കെപ്രേമൻറുത്താത്താൻ ചിത്തേധിപ്പാൻതേപാത്തമനീ
 ആർന്നിയെപ്പോതുവാരുതു മാൻമാൻമഹിരീതുസുഖിപ്പിച്ചുനെനാൽപോരാ
 ഉന്നിയെക്കു യുഗ്മിപ്പിനിക്കുചി മനവകേരക്കാരിരിക്കുപുല്ല
 അന്തികേനീല്ലംമഹീപരിയെന്നും അന്തരവേദനയോടുചൊന്നാൻ
 ഏതുവരകിലുംപന്തത്താൻ ചാകിലും കാന്തരവാസേവകുസന്തും
 എങ്കിലൊളപതേസതുമായാത്തകൾ എങ്കൽസിനാകുന്നനൊക്കൊല്ലാലും
 സിപ്രിസോഭുപനേ മൽപ്രിയ കേട്ടാലുംതപ്തപ്രിയ ചാകുജനോവവത്താൻ
 പുത്രനിവനെനീപുരുഷവേനീനേട പുത്രനാം ദുഃഖാൽതൊക്കുണ്ടാലും
 സിപ്രിസോഭുപനോടിനുംപറഞ്ഞാപ്പാർതൽപ്പുത്രനാട്ടും പറഞ്ഞ ചിന്നെ
 വസൽസമീപത്തുവെന്താൻതെവകാഴ്ചവാത്സല്യമേറുംജനകൻതൻറ
 തുകാലംമുന്തിയാശ്ശുഷവുംപെട്ടാൻ ബോധംമറന്നമഹീപരിയും
 മേടങ്ങോടങ്ങവൻരണ്ടെപ്പുത്രനേ പശത്തിൽമാവത്തണച്ചുനന്നായ്
 നേത്രംബുധരായാൽചിത്താലുംമേൽപടെ ശാത്രമേശേരുംവെച്ചുചൊന്നാൻ

ചെല്ലിപ്പിന്നെ

[illegible]

ഇതും പറഞ്ഞവർ സത്യസർവ്വേശനെ ചിത്തേന്ദുനീച്ചവസിക്കുന്നേരം
 ഭൂപാലനാഥനെക്കൊണ്ടാഞ്ഞഭൂതൃതംഭ്രമയം പൂണ്ടാവനയാരാഞ്ഞ
 കാനനെയെല്ലാം നടന്നവർ ചെല്ലുമ്പോൾ കാണായി ഭൂപനെടുവെത്താടെ
 സേനാഭടന്മാരും കാലാർപ്പടകളും ഉന്നംകൂടാതെക്കൈവന്നുകൂടി
 മായവൻതന്റെ മുന്നോട്ടുണമേതുവാൽ മാനി. നീവണ്ണേതിൽ മുഖ്യരൂപാൽ
 മന്നവൻതന്റെ സമീപത്തുകാൺകയാൽ വന്നൊഴലോകർവണ്ണ. താമരമാറ്റൽ
 ബലകൻതന്നെയും ലീലകലനാടൻ ചാലേപിതാവിന്മേലായിരിക്കണമെന്ന്
 കോലാചലത്തോടുകൂടിയലോകരും ബാലികാതന്നെ സ്തുതിച്ചുനന്നായ്
 സൽപ്രീതിപൂണ്ടവർനീല്ക്കുന്നനോത്തു സിപ്രിസോതൻഭാഷയോടുകൂടെ ചൊന്നാൻ
 ലോകരിതാവന്നില്ല സന്നിനാടെ ആലോകനെ പരത്തെയെടുക്കുകയോ വാൻ
 ഞാനിനി നിന്നോടുകൂടിക്കുന്നില്ലെന്നും മാറിനിൽക്കുമെല്ലെല്ലാല

രേഖകൾ

ലോകരവേക്ഷിക്കുംസങ്കടംകേട്ടു നീ സർവ്വേശനെ പ്രതിപാലിക്കേണം
 നന്ദനനേ ടാനീപോന്നാലുപേതനേ മാനമോട്ടും ചക്രസുന്ദരാംഗി
 ഇങ്ങനെ സിപ്രിസോതനോടൊന്നുകൂട്ടിപ്പോകുന്നതോടുകൂടിയൊത്തധന്യാ
 അഞ്ചായിവത്സരമഞ്ചാതെകാനാലാ പഞ്ചജനന ബാലാരംഭം
 എൻപിത്തം സർവ്വേശം ധ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നവർ സത്യംഭീരകേട്ടും ലൂണി
 ഇന്നയുമീലോകസത്യമെന്നുള്ളതു മന്നവമാനന്തോടാവമില്ല
 കന്നമണിതന്റെകാരണകാരണാൽ അന്യഭാവമിനിഭാവിക്കേണ്ട
 ഉഷാലോലംകൂടെയീശൻഭവിക്കാതെ വാഴേണമെന്നമ്മയാശീർപ്പാലും
 ചെല്ലിയപ്പോലെല്ലാമല്ലൽഭവിക്കാതെ എല്ലാത്തിനെയും കൂട്ടുകീറിനാഥ
 അല്ലാതൊരാൾരായില്ലയീശയിൽ ചൊല്ലേണ്ടപോലാവാൻമുള്ളവർ
 എവം പറഞ്ഞജനോവേവരനാടെ ആപാഘൃയംനമസ്തുതിച്ചു
 സിപ്രിസോഭൂപതിക്കേനായേററവും തൽപ്രിയതന്നോടീവണ്ണം ചെല്ലി
 ഭക്തനായിതെല്ലൊന്നുകൊണ്ടു മനക്കണ്ഡിൽ ഇത്തിരിപോലും വിഷാദംവേണ്ട
 കന്നമചിതന്നെ കണ്ടാൽനിനക്കുണ്ടോ അന്യഭാവം പര്യധനുശീല
 പത്നിയെന്നുള്ളതിനിമമചിത്തത്തിൽ സപ്പത്തിൽപോലും വിചാരിച്ചില്ല
 അമ്മയാൽനിന്നെത്താൻ വെച്ചു മനക്കണ്ഡിൽ നിൽപാടുള്ളൊരു ചെല്ല

രകാളാം

കാനനവാഴുന്നടുവെത്തെയോത്തുഞാൻ മാനസഭക്താചാരത്തിടന്നേൻ
 ഭക്തിയായ് നീനാടെ യുക്തിപോൽ സർവ്വവുമിത്തേന്ദുനീച്ചു സുഖിച്ചു വാഴാം
 പോരുന്നില്ലായിനിന്നെ നവരീകിലോ ചാരവസിക്കുഞ്ഞാൻ ചാക്കുവോളം
 ഉത്തരഭക്ത്യാപരയുന്നവാക്കുകൾ ഭക്ത്യാജനോവേവകേട്ടു ചൊന്നാൻ
 എന്നാടെകാരണാൽ കാനനസനീകൂടെ മന്നവടുവെച്ചു ചിട്ടേണ്ട
 പത്നനേത്താൻ കൂടെ പന്നരവംചെയ്തു ചിത്തേന്ദുവെച്ചു സിക്ഷിക്കുമല്ലോ
 ഇതും പറഞ്ഞ സർവ്വേശൻ പ്രതിപാലിക്കേണ്ടവോകനാമെന്നു ചൊന്നാൻ

കേട്ടുമഹീപതിവാട്ടമകനുജ്ജിൽ പെട്ടെന്നുപതിയുംപുത്രനുമായ്
കൂടിയലോകരോടൊന്നിച്ചുവേഗേനആടലകനാതിരിച്ചുമോദാൽ
ഓഖാൻനെന്നുള്ളപുത്രനാക്കീരത്തെ ഓഖത്തെപ്പോക്കിക്കൊടുത്തുവന്ന
ഏണവുംതൻപുത്രൻതന്നെടെവിന്നാലെ കേണതിരിച്ചുവൈവപ്രത്യുഷാൽ
ചെന്നങ്ങു ചർമ്മമന്ദിരംപ്രാപിച്ചു ചൊന്നാലൊടുത്താത്തപ്പോഴേതോടെ
വൃത്താന്തമിങ്ങിനെകേട്ടുചരമല്ലം മകത്തഭഗാമിനിതന്നെക്കാണാൻ
വന്നുമാമാജനംധനുജനോവേവ തന്നെടെച്ചൊന്നിരക്കുന്നിന്നു
കണ്ടവരെല്ലാംവിസ്തൃതംകൂറിയും കൊണ്ടാടിസ്തർവചനൈസ്സ്മരിച്ചും
ബന്ധുക്കളെല്ലാമകിരയംകൂറുന്നു ബന്ധുരൂപിയെക്കണ്ടനേരം
സന്തോഷാബന്ധുസ്തമാ ബന്ധുക്കൾ ചർമ്മതാപഹീനൻപോവേശൻതന്നെ
സന്താപനാശംചെയ്ത നല്ലകുലപ്പിശാരതെല്ലാവശിച്ചുമോദമോടെ
എത്രയുംമോഹപരമായൊരുസ്ഥലത്തിൽ ഭക്തജനോവേവതന്നെയൊക്കി
ഏണവുമേനാക്കിതന്നെടെപുത്രനും വാണസുഖത്തോടെപത്നത്തിൽ
കാനനേധുനനിരതയാണാണപോൽ മാനസമൊട്ടുമിളക്കീടാതെ
സന്തതംസ്വാന്തേനിരന്തരംബന്ധുരഗാത്രിഭജിച്ചുകേതു
സന്താപഹീനംസകലസത്തുഷ്ടിയോടന്തപുരമതിൽവാണമോദാൽ
പണ്ടതിൽഭക്തിയാൽസിപ്രിസോഭപനം കൊണ്ടാടിയൈവംഭജിച്ചുവാണു
ജ്ഞിനെന്നാലഞ്ചുവാസരംചെന്നപ്പോൾ അങ്ങൊരുപ്രത്യുഷാപിന്നെയുണ്ടായ്
അംഗനാമൊലിജനോവേവതന്നെടെ അംഗുല്യംതോയത്തിലിട്ടശേഷം
വെട്ടിവിഴങ്ങിയൊരുമൊസുമായതു പെട്ടുചലയിലൊരുദിവസം
പെട്ടെന്നാകെപറന്നുതാറതെ നെമോദാൽ ശിഷ്ടനാംഭൂപനാകാശ്ചവെച്ചു
വെട്ടിനാക്കുവിവരം ജനോവേവയെട്ടൊരുമോതിരംമത്സരാദരേ
കണ്ടെട്ടത്തുപ്പൊഴേപ്പാൽസമീപത്തു കൊണ്ടുവന്നാശുകൊടുത്തുളയ്ക്കുൻ
കണ്ടപ്പോൾസന്തോഷംപൂർണ്ണമായി വണ്ടാർകുഴലിക്കാണാനായി
വൈവാഹികാഹ്ലാസമായു കട്ടൊരുമോതിരം വൈവപ്രത്യുഷ്ടിയൈതേബാലേ
ജ്ഞാപനോവേവയെട്ടൊരുമോതിരം ചത്തിരട്ടിച്ചുളഭക്തിയോടെ
ചെന്നിളങ്ങൊരുവാടുന്നിമൽവൈകാതെകന്നിമണിതന്നെഭക്തിയോടും
സേവിച്ചുകൊള്ളുകുപ്തമാശ്വാസതരംവൈവപ്രത്യുഷാദം വരുത്തുവാനായ്
മാലമല ത്രിവിധജ്ഞാപനത്തൊപ്പാൾ തിങ്ങിനഭക്ത്യാവണങ്ങിഭൂപൻ
ബന്ധുക്കൾ ചർമ്മതാപഹീനനിച്ചു ബന്ധുക്കളോടുംപറഞ്ഞീടുന്നു
കാഴ്ചതെല്ലാപോയിതെത്തന്നെന്റേയും ഏഴുനാംഗോലോവെക്കൊല്ലുവാനായ്
മന്ന ചർമ്മിച്ചുസന്തോഭമാരെ മന്ന ചർമ്മഗംവയത്തിച്ചൊന്നാൻ
ബദ്ധനാംഗോലോതൻ ബദ്ധനേ ദോർ പെട്ടുതന്നിരിക്കൊണ്ടുവരുപിൻനിങ്ങൾ
വിഷ്ണുചനാമി ചർമ്മാശ്ചര്യംകേട്ടു ചർമ്മാ കൊണ്ടുപിടിച്ചാനായി

ബന്ധുരൂപിതബന്ധുക്കൾതന്നുടെ സ്വാന്തരമോദത്തേവരുത്തുവാൻ
 ഇഹംനിരൂപിച്ചുകേട്ടാജനത്തോടും സത്വരംഭൂതവിചിന്നെച്ചൊല്ലി
 ഭായ്യയാകുന്നജനോവേവതനോടും സ്വൈരരണചൊന്നിതവസ്ഥരാജൻ
 വീഴ്ചപരാക്രമമിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ ഭായ്യതാപത്തോടരുളിച്ചെയ്തു
 എന്തിനാഞ്ഞൊണ്ടിട്ടിവന്നെനീകൊല്ലൂ എന്തുപകാരമിതിനാലുണ്ട്
 എന്നോടിവൻചെയ്തുകശുലഹേതുവാൽ നന്മമേലിൽവന്നെനീകപോത്താൽ
 നല്ലതുമെന്തവന്നെവിചാരിച്ചു അല്ലത്തോന്നീടുന്നെനീക്കുചിന്തേ
 എന്തവന്നെനോട്ടമെന്തവന്നെത്തു ചിന്തിച്ചുത്താവേകേട്ടാലുംനീ
 എന്നായാലുമെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടുവൻ തന്നെവിലക്കിക്കുംസർവ്വനാഥൻ
 ഭത്താവേനീനെയെനീക്കുള്ളവാത്സല്യം കാത്താൽമനസ്സിലടക്കാവല്ല
 എന്നതിനത്തരമായിസർവ്വേശ്വരൻ ഇന്നമനെയെക്കണ്ടെച്ചൊല്ലിച്ചു
 എന്നുചിന്തെതിനവനോടു വൈരസ്യം മനവചനസേരോന്നീടുന്നു
 ചെല്ലഭോഷോത്തരംസത്വരംശിക്ഷിപ്പാൻ ചൈതന്യനീശൻവിനാശിച്ചുകിൾ
 ഉർച്ചിയിൽമാനാഷർശേഷിക്കുകയില്ലെന്നു സർവ്വഭാഷീനിനച്ചീടുകിടത്ത
 എന്തെല്ലാംപാവങ്ങൾമേല്ക്കുമേൽചെയ്താലും എന്തെപ്പിച്ചുത്താനെന്നോത്തു
 ചിന്തിച്ചതേറിയാൽസർവ്വപാപങ്ങളും അന്താനയവൈവൈവൈവൈവൈവൈ
 എന്നതുപോലെനമുക്കുക്കുമിപ്പാനായ് നന്നായിക്കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടുനാഥൻ
 ആയതുപോലെനീചെയ്താൽമഹാമതേ നായകൻനിന്നെപ്പരിചാലിക്കും
 ഇന്നിവൻചെയ്തപരാധങ്ങളൊക്കെയും നന്നാക്കാത്തുപരിചാലിക്ക
 നന്മനിനക്കുഭവിക്കുംമേലേറെയും എന്തെന്തിങ്ങിനെകേൾക്കുന്നാഥ
 ഇപ്രകാരം ജനോവേവപറഞ്ഞപ്പോൾ സിംഹിസോഭപരരുളിച്ചെയ്തു
 കാത്തേനീചൊന്നതുകാലുംമഹാസാരംസ്വാന്തരതിലൊടുമിളക്കമില്ല
 എന്നാലുംമനവചനങ്ങളുയർത്തേ ഇന്നൊൻചൊല്ലിട്ടറിയേണമോ
 ഔഷ്ണരശിക്ഷിച്ചുവാഴ്ത്തുന്നതുംഭൂവി ശിഷ്യരരക്ഷിക്കയെന്നുള്ളതും
 ന്യായമാശ്ശിപ്പിച്ചനായകനെന്നതുംനാഥേധരിച്ചിരിക്കുന്നല്ലാനീ
 അക്കല്പനപോലെമൽകൃതമല്ലാത്താൽ ഭേദമേൽഔഷ്ണതവർദ്ധിച്ചീടും
 ഔഷ്ണരക്കൊല്ലാത്താൽഔഷ്കൃതംഭവിക്കും നൽകൃതാഭംസൃരിക്കയില്ല
 മാന്യൻചെയ്തുമനോഹരവൃത്തിയും മാനനേ യോജ്വലതിനാലതിൽ
 ഔഷ്ണരാധോരശിക്ഷിക്കയെന്നതു രോണാന്നിലേമമന്നന്മാരംഗി
 ഇന്നിവൻതന്നെരക്ഷിച്ചാൽമനോഹരേ മന്നിൽചലഭോഷംസംഭവിക്കും
 എന്നതുകൊണ്ടിവൻചെന്തഭോഷത്തിന്നു നന്മശിക്ഷിക്കുന്നതിനുബാലേ
 ഇഹംപറഞ്ഞവൻപതിച്ചുവെന്നോക്കും ചിത്തവിഷാദത്തെക്കണ്ടുവൻ
 ചിത്തബന്ധുക്കളോര രാമകുന്തലിൽചിത്തകേവലത്തോടൊന്നിന്നു
 ബന്ധനംവേർപെടുത്തുകയുമാകൂ അന്നുപോലോലോലോലോലോലോലോലോലോ

ഓഷ്ഠനേശ്വിച്ചശിഷ്യനാംഭൂപതി കെട്ടെന്നിഷ്ണുമതളിപ്പെയ്തു
നീവെയ്യുഷ്ണുത്തരംവീട്ടുവാൻ നീചാലുടങ്ങുനംസാധുനാ
വെന്ന യോടിമമരുവെയ്ക്കൂപതി നന്ദികരനാലിം നക്കൊണ്ടു പന്ത
ഗോലേഖലനെമാർവിട്ട് കൂട്ടാളന്തൻ കാലോടനംസിച്ഛകാലുരണാദ
നാലുഴിശ്ശമായോടിച്ചുകാളയെ നാലാക്കിപ്പീന്തിച്ചുകൊന്നുഭയം
നാലുദിനിയീലുമാരോടൊക്കുടഞ്ഞ നാനാജനകേ മെന്തുകുരിയാകൻ
ഭയ്യയെക്കൊല്ലാതെവേദനമേട യാദാചാരവരുത്തിസ്സുറന്താഷ്ടത്താടെ
വിതവുന്നനാഞ്ചെഴുത്തുതുപോത്തമൻശക്തിസ്ഥാനങ്ങളും നല്ലീമാദാൽ
നല്ലുമെഴുത്തുവരാക്കുസർവേശനല്ലൻവരുത്തുകയല്ലനും
ഓഷ്ഠനക്കൊല്ലിച്ചുശേഷം മഹിപതി ശിഷ്യരാംനന്ദുജാമനോരാളും
സന്ദർശനം സമയം കിരീടത്തിനെ നന്ദനാലുടമെഴുത്തുശേഷം
അന്ധാദവതഗം മൊന്ന ശേഷത്ത കൽ കണ്ടുപോവതിവ് സിദ്ധേവം
അംഗനാരമലിമൻ ബന്ധുജനങ്ങളു അന്ധയച്ഛാപം പൂർവ്വമോദാൽ
കേതിവ് ശാസനേയ്യശ്ശേഷമെഴുതൻ പതിനെന്തിനുംകൂടി പാലൻ
ഭാഷ്യാവചനംപോൽകായ്മശേഷവുംആയ്ത നംഭൂപതിവെഴുതുന്ന
പതിവെഴുത്താടിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭക്തിതപോവ്രതനിഷ്ഠയോടും
ഭക്തിപ്രവൃത്തികൾക്കുപോലെയിങ്ങിനെ പതിസമേതനായ്ഭൂമിപാലൻ
ജ്ഞാനമംഗലചരസത്തോടങ്ങുവർതിങ്ങിനക്കുറവസിങ്ക കാലം
അഗ്നിശാസ്ത്രംപിടിച്ചെഴുതയുംവേദന പതിമൗഢമടുത്തകാലം
മഞ്ചലനേത്രമനോവേദവരണാഴ്ചുണ്ടുക്കൊന്നായിച്ചുമോദാൽ
ജ്ഞാനീശ്വരിമാ സംതരികനുകേ മനൂഭവിച്ചുതുപോരുംപോരും
നാളെപ്പലർന്നെങ്കിലും കീകലോമനോ മീളനവനീടുംജ്ഞാനപിന്നെ
മോക്ഷത്തിൽകൂടാസ്സുവിപ്പുവരായിട്ടുനീ ശിക്ഷയൻവാതയൊരുക്കിക്കൊരുക
ജ്ഞാചരനൊരുമെഴുത്തുമാലാധാമിത്തമോദാൽരാത്രിപോയശേഷം
പ്രാസുഷാസ്ത്രമക്കുട്ടാജനോവേവ ഭക്താവെച്ചുരെവിളിച്ചിരുത്തി
പുത്രനഗ്നാഡമാളേഷംകൊല്ലുടൻആയുരംമോദാൽഭിയിൽവെച്ചു
പുത്രനാഴ്ചുടങ്ങുവോടുകൊള്ളിച്ചു മുക്കിപ്പുതുങ്ങുപദേശിച്ചു
പുക്കനായിട്ടൊരുവർത്തനാൻകൊല്ലുന്ന ഭക്താവേവേദിക്കുവേണ്ടതിനാൽ
മാനുഷരായാൽമരണമെന്നുള്ളതുജ്ഞാൽഭവിക്കാതെനൾവചനരം
ഭാഗ്യനാടക്കേമാനാഷർഭോഷത്തിൽ ചെത്തുപിടിക്കയില്ലാതായാലും
എന്നുള്ളതല്ലാത്തു നൽവേ ശക്തിൻ ഏനംമാക്കാതെയോത്തുചിത്ത
മാതാൻഗുണമേ അമനോമാനിക്കുപാൻ വിത്തയിട്ടുകൊടുത്തുതീക്കേണം
മൃഗപ്രകാരംവിവരംനേർമശംതൻ ഏനതുട്ടുകെട്ടുകൊടുത്തും
ധർമ്മവിധാനമെന്നിങ്ങിനെവെച്ചു കരുതലുംപോൽഭവിപ്പോളിനും

സംസ്കരിച്ചുവോടതെങ്ങനെയുക്തിപ്പെടും തന്നെപ്പത്രനോട്ടമൊന്നിച്ചു
 കേൾക്കൽപുത്രനോട്ടംസംഭവത്തിന് വാണകുറെനാൾകഴിഞ്ഞ ശേഷം
 ഏകദേശപുത്രനോട്ടമൊഴെത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് പ്രവതിവിശനകളിലെയ്യ
 മണ്ണിരകനെയരികത്തുവായെൻറെപ്പണ്ണിനോരാനന്ദമായസുനോ
 ഞാനിന്നുനീന്നോട്ടെപാലുന്നവാക്കുകൾ മാനഭാവത്തോടുകേൾക്കേണംനി
 അമ്മരിച്ചപ്പോൾനന്മയുതിന്മയുംഎന്തെന്നോസെഴുതുമശേഷംനീങ്ങി
 എന്തിനുസന്താപമോടെവസിക്കുന്നു ഒന്നുകിലീലോകസൗഖ്യംമേണം
 രണ്ടുപേക്ഷിച്ചുവാഴുന്നമാനന്ദർ രണ്ടിലുപക്ഷമഹാഭോഷന്മാർ
 എന്നതുകൊണ്ടുഞാനീലോകസൗഖ്യത്തിൽ ഇന്നിയിരിപ്പാനെഴുതല്ലോർത്താൽ
 പുത്രനീസല്ലീർത്തിവർഷിക്കുമാറിനി ധാത്രിയെപ്പാലിച്ചുപാശ്ശിമേലിൽ
 കേതനാസ്താസ്തീയീലോകംകഴിവാഴും മുക്കിമവിച്ചുലുംപിന്നെഭവാൻ
 ഞാനിറിയീലോകസൗഖ്യമെന്നുള്ളതു മാനസഭാവിച്ചിട്ടില്ലൊല്ലം
 കാടകംപുക്കുതപാസ്സാടിമന്നിനിട്ടുപേരിമെട്ടെമാത്രാസഹ
 ഇത്ഥംചിത്രവിശ്വാസംകേട്ടുപുത്രനുംഅധ്യന്തഭക്ത്യാനമസ്തുരിച്ചു
 ചേരോവചാമധികമുണ്ടെങ്കിലുംതാമൻറെകല്പനയാകയാലെ
 ഏതുംമടിയാതെവേദമടക്കിത്താ നാരോവോടങ്ങുസരിച്ചു
 ധാത്രിശൻതൽക്ഷണമെത്രയുംഘോഷത്താൽപുത്രനരാജ്യാഭിഷേകംചെയ്തു
 പുത്ഥപതിയാക്കിവാഴിച്ചുകൊണ്ടുൻ സത്വരംപോയിതപസ്സിനായി
 ചിത്തമസ്തർവ്വേശ്വരനെപേന്തുഴുവാർത്തനും പുത്ഥപിയെപ്പാലിച്ചുവാണു

മോദാൽ

ജനോപപദ്യം സമർപ്പം

